THE HOLY QURAN (KORAN)

THAI

Formatting by William B.Brown

Table of Contents

SURA 1 Al-Fatiha @อัลฟาติหะฮ์

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

2.มวลการสรรเสริญเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮ์ ผู้ทรงอภิบาลโลกทั้งหลาย

3.ผู้ทรงยิ่งในความเมตตา ผู้ทรงยิ่งในความกรุณา

4.ผู้ทรงสิทธิอำนาจในวันตอบแทน

5.เฉพาะพระองค์เท่านั้นที่เราขอนมัสการ
และเฉพาะพระองค์เท่านั้นที่เราขอความช่วยเหลือ

6.โปรดชี้นำเราสู่แนวทางอันเที่ยงตรงด้วยเถิด

7.แนวทางของบรรดาผู้ที่พระองค์ได้ทรงโปรดปรานแก่พวกเขา
มิใช่แนวทางของพวกที่ถูกกริ้ว และมิใช่ (แนวทางของ) พวกที่หลงผิด

SURA 2 Al-Baqarah @อัล-บะก่อเราะฮ์

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.อะลีฟ ลาม มีม

2.นี่คือคัมภีร์ (ของอัลลอฮ์)ที่ไม่มีข้อเคลือบแคลงสงสัยอยู่ในนั้น
มันเป็นทางนำ สำหรับผู้ที่ยำเกรงต่อพระเจ้า

3.ผู้ที่ศรัทธาในสิ่งที่พ้นญาณวิสัย และพวกเขาดำรงการนมาซ
และใช้จ่าย (ในหนทางของเรา) จากสิ่งที่เรา ได้ประทานให้แก่พวกเขา

4.ผู้ที่ศรัทธาในคัมภีร์ที่เราได้ส่งมาให้แก่เจ้า
และในคัมภีร์ที่เราได้ส่งมา ก่อนหน้าเจ้า และเชื่อมั่นในโลกหน้า

5.คนเหล่านี้คือ ผู้ที่อยู่บนทางนำ จากพระผู้อภิบาลของพวกเขา
และพวกเขาเหล่านี้ เป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จ

6.แท้จริง สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธ (สิ่งเหล่านี้)
นั้นย่อมเสมอกันกับพวกเขา ไม่ว่าเจ้าจะตักเตือน พวกเขาหรือไม่ก็ตาม
พวกเขาจะไม่ศรัทธา

7.อัลลอฮ์ ได้ทรงปิดผนึกหัวใจของพวกเขา และหูของพวกเขา
และบนดวงตาของพวกเขานั้นก็มีสิ่งปกปิดอยู่ และสำหรับคนพวกนี้
ก็คือการลงโทษอันมหันต์

8.และในหมู่มนุษย์นั้นมีผู้กล่าวว่า เราศรัทธาในอัลลอฮ์
และในวันสุดท้าย แต่พวกเขาไม่ได้ศรัทธาเลย

9.พวกเขา พยายามที่จะหลอกลวงอัลลอฮ์ และบรรดาผู้ศรัทธา
แต่พวกเขาไม่ได้หลอกลวงใคร นอกจากพวกเขาเอง
และพวกเขาหาได้ตระหนักไม่

10.ในหัวใจของพวกเขานั้นมีโรค ดังนั้นอัลลอฮ์
จึงได้เพิ่มโรคนั้นให้มากขึ้น และการลงโทษอันเจ็บปวด
จะมีไว้สำหรับพวกเขา สำหรับการที่พวกเขาโกหก

11.เมื่อใดก็ตามที่ได้มีการบอกกับพวกเขาว่า จงอย่าสร้างความเสียหาย
ขึ้นในแผ่นดิน พวกเขาจะตอบว่า แท้จริงแล้วเราเป็นผู้ฟื้นฟูต่างหาก

12.จงรู้ไว้เถิดว่า แท้จริง พวกเขาเป็นผู้ก่อความเสียหาย
แต่พวกเขาหาได้ตระหนักไม่

13.และเมื่อได้มีการบอกกับพวกเขาว่า จงศรัทธาอย่างจริงใจ
เหมือนกับที่ผู้คนทั้งหลายศรัทธา
พวกเขาจะกล่าวว่าจะให้เราศรัทธาเหมือนกับ
ผู้ที่โฉดเขลาศรัทธากระนั้นหรือ จงรู้ไว้เถิดว่า
พวกเขาเองนั้นแหละที่โฉดเขลา แต่พวกเขาหารู้ไม่

14.และเมื่อพวกเขา ได้พบบรรดาผู้ศรัทธา พวกเขากล่าวว่า
เราก็เป็นผู้ศรัทธา
แต่เมื่อพวกเขาอยู่ตามลำพังกับบรรดาหัวโจกของพวกเขา
พวกเขาก็จะกล่าวว่า แท้จริง เราอยู่กับพวกท่าน เราเพียงแต่
จะเยาะเย้ยคนพวกนี้เท่านั้น

15.(พวกเขา หาได้ตระหนักสักนิดไม่ว่า)
อัลลอฮ์กำลังเยาะเย้ยพวกเขาอยู่ และทรงปล่อยให้พวกเขาดื้อดึงต่อไป
ในความระเหระหนอย่างมืดบอด

16.เหล่านี้ คือ คนที่แลกเปลี่ยนความหลงผิดกับทางนำ
แต่นี่เป็นการค้าที่ไม่ก่อกำไร และพวกเขา
ก็ไม่ได้อยู่ในหนทางที่ถูกต้อง

17.สภาพของพวกเขาอาจอุปมาได้ดังชายคนหนึ่งได้จุดไฟขึ้น
และเมื่อมันส่องสว่างสิ่งที่รอบ ๆเขา อัลลอฮ์ก็ได้เอาแสงสว่างนั้น
ออกไปจากตาของพวกเขา และปล่อยพวกเขาไว้ในความมืดทึบ
ที่พวกเขาไม่สามารถมองเห็นสิ่งใด

18.พวกเขาหูหนวก เป็นใบ้ ตาบอด ดังนั้นพวกเขาจะไม่กลับมา
(ยังหนทางที่ถูกต้อง)

19.หรือ (สภาพของพวกเขา ยังอาจอุปมาได้)
ดั่งฝนหนักที่กำลังตกมาจากฟากฟ้า ที่ตามมาด้วยความมืดทึบ
ฟ้าร้องและฟ้าแลบ (เมื่อพวกเขาได้ยินเสียงฟ้าลั่น) พวกเขา
ก็เอานิ้วมืออุดหูของพวกเขา ให้พ้นจากเสียงฟ้าผ่า
เพราะหวาดกลัวความตาย (แต่พวกเขาลืมไปว่า) อัลลอฮ์
นั้นทรงล้อมพวกปฏิเสธไว้ในทุกด้าน

20.สายฟ้าแลบ ทำให้พวกเขาตกใจ ราวกับว่ามันจะเฉี่ยวเอาการมองเห็น
ไปจากพวกเขา เมื่อใดที่พวกเขาเห็นแสง พวกเขาก็เดินคืบหน้าไป
แต่เมื่อมันมืดทึบแก่พวกเขา พวกเขาก็หยุดยืน
และถ้าอัลลอฮ์ทรงประสงค์ พระองค์ก็จะขจัดการได้ยินของพวกเขา
และการเห็นของพวกเขา แท้จริง อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอานุภาพ
เหนือทุกสิ่ง

21.มนุษย์เอ๋ย จงเคารพภักดีพระผู้อภิบาลของสูเจ้า
ผู้ทรงบังเกิดสูเจ้า และบรรดาก่อนหน้าสูเจ้า
เพื่อสูเจ้าจะได้สำรวมตน จากความชั่ว

22.ผู้ทรงทำแผ่นดินให้เป็นพื้นสำหรับสูเจ้า และชั้นฟ้าเป็นหลังคา
และทรงส่งน้ำมาจากฟากฟ้า และทรงให้ผลไม้ต่าง ๆ งอกเงยออกมา
เพราะเหตุนั้น เพื่อเป็นเครื่องยังชีพสำหรับสูเจ้า
ดังนั้นเมื่อสูเจ้ารู้ดีอยู่แล้ว
ก็จงอย่าตั้งสิ่งใดเคียงคู่กับอัลลอฮ์

23.และถ้าหากสูเจ้ายังคงคลางแคลงสงสัย
ในสิ่งที่เราได้ส่งมาแก่บ่าวของเรา ก็ขอให้สูเจ้า
จงแต่งขึ้นมาสักซูเราะฮ์หนึ่ง ที่เหมือนกับสิ่งนี้
สูเจ้าอาจจะเรียกใครอื่น นอกจากอัลลอฮ์มาช่วยเหลือสูเจ้าก็ได้
ถ้าหากสูเจ้าแน่จริง (ในความสงสัยก็จงทำ)

24.แต่ถ้าหากสูเจ้าไม่ทำ และสูเจ้าก็ไม่มีทางที่จะทำได้ด้วย
ดังนั้น จงระวังไฟที่ถูกเตรียมไว้สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธ
ซึ่งจะมีมนุษย์และหินเป็นเชื้อเพลิง

25.และ (มุฮัมมัด) จงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธา
และประกอบการดีทั้งหลายว่า สำหรับพวกเขา คือสวนสวรรค์หลากหลาย
ที่เบื้องล่างมีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน คราวใดที่พวกเขา
ได้รับผลไม้จากที่นั่นเป็นปัจจัยยังชีพ พวกเขาจะกล่าวว่า
นี่เป็นสิ่งที่เราได้ถูกประทานมาก่อน และพวกเขา
จะถูกประทานให้เยี่ยงนั้น และจะมีคู่ครองที่บริสุทธิ์
สำหรับพวกเขาในนั้น และพวกเขาทั้งหลาย จะพักอยู่ในนั้นตลอดไป

26.บรรดาผู้ปฏิเสธกล่าวว่าอัลลอฮ์หมายความว่าอย่างไร
โดยคำเปรียบเทียบนี้ อัลลอฮ์ ทรงปล่อยให้หลายคนหลงทาง
และทรงนำทางหลายคนสู่หนทางที่ถูกต้องโดยสิ่งเดียวกันนี้
แต่พระองค์มิได้ทรงปล่อยให้ผู้ใดหลงนอกจากผู้ฝ่าฝืน

27.ผู้ทำลายสัญญาของอัลลอฮ์ หลังจากที่รับรองมันแล้ว
และผู้ตัดขาดสิ่งที่อัลลอฮ์ได้บัญชาให้สัมพันธ์
และผู้ก่อการเสียหายบนหน้าแผ่นดิน เหล่านี้ คือบรรดาผู้ที่ขาดทุน

28.สูเจ้าปฏิเสธอัลลอฮ์ได้อย่างไร ในเมื่อความจริงแล้ว
สูเจ้าไม่มีชีวิตมาก่อน แล้วพระองค์ได้ทรงให้ชีวิตแก่สูเจ้า
หลังจากนั้นพระองค์จะทรงทำให้สูเจ้าตาย แล้วทำให้สูเจ้ามีชีวิตอีก
แล้วสูเจ้าจะถูกนำกลับไปยังพระองค์

29.พระองค์คือผู้ทรงสร้างทุกสิ่งที่อยู่บนโลกเพื่อสูเจ้า
แล้วพระองค์ได้ทรงหันไปยังท้องฟ้า
และทรงจัดลำดับมันเป็นเจ็ดชั้นฟ้า
และพระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้ทุกสรรพสิ่ง

30.จงรำลึกถึงเวลาที่พระผู้อภิบาลของเจ้าได้กล่าวกับมลาอิกะฮ์ว่า
ฉันจะแต่งตั้งตัวแทนคนหนึ่งขึ้นบนหน้าแผ่นดิน
บรรดามลาอิกะฮ์ทูลว่า พระองค์จะทรงตั้งผู้ที่จะก่อการเสียหาย
และหลั่งเลือดกันในแผ่นดินกระนั้นหรือ ทั้ง ๆ ที่เรากล่าวสดุดี
ด้วยการแซ่ซ้องสรรเสริญพระองค์ (และปฏิบัติตามคำบัญชาของพระองค์)
และเทิดทูนความบริสุทธิ์ของพระองค์ พระองค์ได้ทรงตอบว่า
แท้จริงฉันรู้ในสิ่งที่สูเจ้าไม่รู้

31.แล้วพระองค์ได้ทรงสอนอาดัมถึงนามของทุกสรรพสิ่ง
หลังจากนั้นพระองค์ได้ทรงนำมันมาเสนอต่อมลาอิกะฮ์ และถามว่า
จงบอกแก่ฉันซึ่งชื่อของสิ่งเหล่านี้ ถ้าสูเจ้าแน่ใจ (ในการคิดว่า
การแต่งตั้งตัวแทน จะก่อให้เกิดความวุ่นวายเสียหาย)

32.บรรดามลาอิกะฮ์ตอบว่า มหาบริสุทธิ์ยิ่งแด่พระองค์
เราไม่มีความรู้อันใด นอกจากที่พระองค์ได้ทรงสอนเรา แท้จริง
พระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาน

33.พระองค์จึงกล่าวว่า อาดัมเอ๋ย จงบอกนามของสิ่งเหล่านี้แก่พวกเขา
(เมื่ออาดัมได้บอกพวกเขาถึงนามของสิ่งเหล่านั้นแล้ว)
พระองค์ได้ทรงประกาศว่า ฉันมิได้บอกสูเจ้าหรือว่า
ฉันรู้ดียิ่งถึงสิ่งเร้นลับแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน
และฉันรู้ดียิ่ง ถึงสิ่งที่สูเจ้าเปิดเผย และที่สูเจ้าปิดบัง

34.แล้วพระองค์ได้กล่าวแก่มลาอิกะฮ์ว่า จงคำนับอาดัม
มลาอิกะฮ์ทั้งหมดได้คำนับ นอกจากอิบลีสที่ปฏิเสธไม่ยอมทำ
มันยโสโอหังและเป็นผู้ปฏิเสธ

35.และเราได้กล่าวว่า อาดัมเอ๋ย เจ้าและคู่ครองของเจ้า
จงพำนักอยู่ในสวนสวรรค์ และจงกินตามความพอใจของเจ้าทั้งสอง
จากสิ่งที่มีอยู่ในนั้น แต่จงอย่าเข้าใกล้ต้นไม้นี้ มิเช่นนั้น
เจ้าทั้งสองจะกลายเป็นผู้ละเมิด

36.แต่ต่อมา มารร้ายได้หลอกลวงทั้งสอง ด้วยต้นไม้นั้น
(เพื่อมิให้เชื่อฟังคำบัญชาของเรา) และได้นำเขาทั้งสอง
ออกจากสภาพที่เคยอยู่ และเราได้ประกาศว่า
เจ้าทั้งหมดจงออกไปจากที่นี่ เจ้าต่างเป็นศัตรูกัน
และเจ้าจะมีที่พัก และปัจจัยยังชีพบนโลก ชั่วระยะเวลาหนึ่ง

37.ในเวลานั้น อาดัมได้เรียนถ้อยคำที่เหมาะสมจากพระผู้อภิบาลของเขา
และสำนึกผิด ดังนั้น พระองค์จึงได้รับการสำนึกผิดของเขา แท้จริง
พระองค์คือผู้ทรงนิรโทษโดยปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

38.(ก่อนที่อาดัมจะออกจากสวนสวรรค์) เราได้กล่าวว่า
เจ้าทั้งหมดจงออกไปจากที่นี่ และถ้ามีทางนำจากฉันมายังเจ้า
แล้วผู้ใด ปฏิบัติตามทางนำของฉัน พวกเขา ก็จะไม่มีความหวาดกลัว
และพวกเขาจะไม่ระทม

39.และผู้ใดก็ตามที่ปฏิเสธ และกล่าวเท็จต่ออายะฮ์ทั้งหลายของเรา
พวกเขาก็คือสหายของไฟ ที่พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้น

40.โอ้วงศ์วานของอิสราเอลเอ๋ย จงรำลึกถึงความโปรดปราน
ที่ฉันได้ประทานให้แก่พวกสูเจ้า และจงปฏิบัติ ตามสัญญาของฉันให้ครบ
ส่วนฉันจะปฏิบัติตามสัญญาของฉันที่ทำกับพวกสูเจ้าให้ครบด้วย
และเฉพาะฉันเท่านั้นที่พวกสูเจ้าต้องเกรงกลัว

41.และจงศรัทธา (ในกุรอาน) ที่ฉันได้ประทานลงมา
เพราะมันยืนยันคัมภีร์ที่สูเจ้ามีอยู่ และจงอย่าแลกเปลี่ยน
อายะฮ์ทั้งหลายของฉัน ด้วยราคาเพียงเล็กน้อย และเฉพาะฉันเท่านั้น
ที่สูเจ้าจะต้องสำรวมตน

42.และจงอย่าเคล้าความจริงด้วยความเท็จ และจงอย่าปิดบังความจริง
ทั้งๆที่เจ้ารู้อยู่

43.และจงดำรงนมาซ และจ่ายซะกาต และจงโค้งคำนับต่อฉัน
ร่วมกับบรรดาผู้ที่โค้งคำนับ

44.สูเจ้ากำชับคนอื่นให้ปฏิบัติตามคุณธรรม แต่สูเจ้า
กลับลืมตัวเองกระนั้นหรือ ทั้งๆที่สูเจ้าอ่านคัมภีร์
แล้วสูเจ้ายังไม่ใช้ปัญญาอีกหรือ

45.และจงขอความช่วยเหลือด้วยความอดทนและการนมาซ แน่นอน
การนมาซนั้นเป็นงานหนัก แต่ไม่ใช่กับบรรดาผู้ถ่อมตน

46.ผู้ที่ตระหนักว่าในที่สุด พวกเขาจะได้พบ
กับพระผู้อภิบาลของพวกเขา และพวกเขาจะกลับไปยังพระองค์

47.วงศ์วานของอิสรออีลเอ๋ย จงรำลึกถึงความโปรดปรานของฉัน
ที่ฉันได้ให้แก่สูเจ้า และจงจำไว้ว่า ฉันได้ยกย่องสูเจ้า
เหนือประชาชาติทั้งหลาย

48.และจงสำรวมตนต่อวันหนึ่ง เมื่อชีวิตหนึ่งไม่สามารถที่จะช่วยแทน
อีกชีวิตหนึ่งได้ และการขอไถ่แทนจากใคร ก็จะไม่เป็นที่ยอมรับ
และก็จะไม่มีใครถูกไถ่แทน และคนผิด
ก็จะไม่ได้รับการช่วยเหลือจากใครด้วย

49.และจงนึกถึง เมื่อตอนที่เราได้ช่วยสูเจ้าให้รอดพ้น
จากการเป็นทาสของคนฟิรฺเอาน์ ผู้กดขี่สูเจ้า
ด้วยการทรมานอันแสนสาหัส พวกเขาฆ่าลูกชายของสูเจ้า
และไว้ชีวิตลูกหญิงของสูเจ้า และในนี้ คือการทดสอบอันใหญ่หลวง
สำหรับสูเจ้า จากพระผู้อภิบาลของสูเจ้า

50.และจงนึกถึง เมื่อตอนที่เราได้แยกน้ำทะเลเพื่อนำทางให้สูเจ้า
และให้พวกสูเจ้าผ่านทางนั้นไปได้โดยปลอดภัย
และเราได้ทำให้บริวารของฟิรฺเอาน์จมน้ำไปต่อหน้าต่อตาของสูเจ้า

51.และจงนึกถึง เมื่อตอนที่เราได้เชิญมูซาเป็นเวลา 40 คืน
หลังจากที่มูซาไม่อยู่ พวกสูเจ้าก็ได้เอาลูกวัวขึ้นบูชา ดังนั้น
พวกสูเจ้าจึงเป็นผู้อธรรม

52.แต่ถึงกระนั้น เราก็ได้ยกโทษให้สูเจ้า
หลังจากนั้นเพื่อที่ว่าสูเจ้าจะได้ขอบคุณ

53.และจงนึกถึง เมื่อตอนที่ (สูเจ้ากำลังสร้างความอธรรม) เรา
ได้ประทานคัมภีร์ และเกณฑ์ตัดสินสิ่งถูก และสิ่งผิดแก่มูซา
เพื่อที่ว่าสูเจ้าจะได้อยู่ในทางนำ

54.และจงนึกถึง เมื่อตอนที่มูซาได้กล่าวแก่ประชาชนของเขาว่า
ประชาชนของฉันเอ๋ย แท้จริง พวกท่านได้กระทำผิดต่อตัวพวกท่านเอง
ที่ไปเอาลูกวัวมาบูชา ดังนั้น พวกท่าน
ควรจะหันไปยังพระผู้ทรงบังเกิดพวกท่าน เพื่อขอลุแก่โทษ
และจงฆ่าผู้กระทำผิดในหมู่พวกท่าน นี่เป็นการดีที่สุด
สำหรับพวกท่าน ในสายตาของพระผู้ทรงบังเกิดพวกท่าน แล้วพระองค์

ได้ทรงนิรโทษสูเจ้า เพราะพระองค์คือผู้ทรงนิรโทษโดยปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

55.และจงนึกถึง เมื่อตอนที่สูเจ้าได้กล่าวว่า มูซาเอ๋ย
เราจะไม่เชื่อท่าน จนกว่าเราจะได้เห็นอัลลอฮ์ (พูดกับท่าน)
ด้วยตาเราเอง ทันใดนั้นเอง สายฟ้าก็ได้ฟาดลงมายังพวกสูเจ้า
ในขณะที่สูเจ้ากำลังมองอยู่ จนสูเจ้าล้มสิ้นชีวิตไป

56.หลังจากนั้น เราก็ได้ให้สูเจ้าฟื้นขึ้นจากความตาย
เพื่อที่ว่าสูเจ้า จะได้ขอบคุณสำหรับความโปรดปรานอันนี้

57.(จงนึกถึงเมื่อ) เราได้ให้เมฆมายังสูเจ้า และเราได้ประทาน
มันนะและซัลวา เป็นอาหารสำหรับสูเจ้า และกล่าวว่า
จงกินจากสิ่งที่ดี ที่เราได้ประทานให้แก่สูเจ้า (แต่กระนั้นก็ตาม
บรรดาบรรพบุรุษของสูเจ้า ก็ยังละเมิดคำบัญชาของเรา) อย่างไรก็ตาม
พวกเขามิได้อธรรมต่อเรา หากแต่พวกเขาอธรรม ต่อตัวของพวกเขาเอง

58.และจงนึกถึง เมื่อตอนที่ เราได้กล่าวว่า จงเข้าไปยังเมืองนี้
และจงกินจากสิ่งที่มีอยู่ในเมือง ตามที่สูเจ้าต้องการ
แต่จงเข้าประตูไปอย่างนอบน้อม และจงกล่าวคำ ฮิตเตาะตุน
แล้วเราจะอภัยความผิดของสูเจ้า และเราจะเพิ่มพูนรางวัล
แก่ผู้ประกอบการดี

59.แต่บรรดาผู้อธรรม ได้เปลี่ยนถ้อยคำที่ถูกกล่าวแก่เขา
ให้เป็นอย่างอื่น ดังนั้น เราจึงได้ส่งการลงโทษจากเบื้องบน
มายังบรรดาผู้อธรรม ทั้งนี้ เนื่องมาจากการที่พวกเขาฝ่าฝืน

60.และจงนึกถึง เมื่อตอนที่ มูซา ได้ขอน้ำดื่มเพื่อประชาชนของเขา
แล้วเราได้กล่าวว่า จงเอาไม้เท้าของเจ้า ฟาดหินก้อนนั้น
ซึ่งทำให้มีน้ำพุพุ่งออกมา จากมันสิบสองตา ดังนั้น ผู้คนจากทุกเผ่า
จึงได้รู้ถึงแหล่งน้ำดื่มของพวกเขา (แล้วพวกเขาได้ถูกสั่งว่า)
จงกิน และจงดื่ม จากสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ประทานให้
และจงอย่าเป็นผู้ก่อการเสียหายขึ้นบนหน้าแผ่นดิน

61.และจงนึกถึง เมื่อตอนที่สูเจ้ากล่าวว่า มูซาเอ๋ย เรา
ไม่สามารถทนต่ออาหารอย่างเดียวได้ ดังนั้น จงร้องขอ
ต่อพระผู้อภิบาลของท่าน ให้นำผลผลิตที่งอกเงย ออกจากพื้นดิน คือ
พืชผัก แตงกวา กระเทียม ถั่ว และหัวหอม มาให้แก่เราเหน่อย
มูซาได้กล่าวตอบว่า พวกท่านต้องการเปลี่ยน เอาสิ่งที่เลวกว่า
แทนสิ่งที่ดีกว่ากระนั้นหรือ ถ้าเช่นนั้น จงไปอยู่ในเมือง
และพวกท่าน จะได้สิ่งที่พวกท่านต้องการที่นั้น หลังจากนั้น
พวกเขาตกต่ำ จนต้องถูกความอัปยศ และความขัดสนฟาดกระหน่ำ
และได้รับความกริ้วจากอัลลอฮ์ นั่นเป็นเพราะ
เขาปฏิเสธอายะฮ์ทั้งหลายของอัลลอฮ์ และฆ่านบีบางคน
โดยปราศจากสาเหตุที่ยุติธรรม นั่นเป็นเพราะพวกเขาดื้อดึง
และพวกเขาละเมิด

62.จงแน่ใจได้เลยว่า ใครก็ตามในหมู่ผู้ศรัทธา ยิว คริสเตียน
หรือซอบีอีน ที่เชื่อในอัลลอฮ์ และในวันสุดท้าย และประกอบการดี

พวกเขาจะได้รับรางวัลตอบแทน ที่พระผู้อภิบาลของพวกเขา
และเขาจะไม่มีสาเหตุใดที่ต้องกลัว และพวกเขาจะไม่ระทม

63.และจงนึกถึง เมื่อตอนที่เราได้ทำสัญญากับสูเจ้า
และเราได้ยกตูรฺขึ้นเหนือสูเจ้า และกล่าวว่า จงยึดมั่น
ต่อสิ่งที่เราได้ประทานแก่สูเจ้า และจงรำลึกถึง (หลักธรรมคำสอน)
ที่อยู่ในนั้น เพื่อที่สูเจ้าจะได้สำรวมตน จากความชั่ว

64.แต่แม้หลังจากนั้น สูเจ้าจะละทิ้งสัญญาก็ตาม
หากมิใช่ความโปรดปราน และความเมตตาของอัลลอฮ์ที่มีต่อสูเจ้าแล้ว
สูเจ้า จะต้องอยู่ในหมู่ผู้ที่ขาดทุนอย่างแน่นอน

65.และพวกสูเจ้า ก็รู้ดีถึงเรื่องราวของผู้คนในหมู่สูเจ้า
ที่ละเมิดวันเสาร์ เรา จึงได้กล่าวแก่พวกเขาเหล่านั้นว่า
จงเป็นลิงที่ถูกรังเกียจ

66.ดังนั้น เราได้ทำให้จุดจบของพวกเขา
เป็นการเตือนแก่บรรดาผู้คนในเวลานั้น และแก่คนรุ่นหลัง
และเป็นข้อตักเตือน สำหรับผู้ที่สำรวมตนจากความชั่ว

67.และจงนึกถึง เมื่อตอนที่มูซาได้กล่าวแก่คนของเขาว่า
แท้จริงอัลลอฮ์ ได้ทรงบัญชาพวกท่าน ให้เชือดวัวตัวหนึ่ง
พวกเขาตอบว่า ท่านกำลังล้อเล่นกับเราใช่ไหม มูซาตอบว่า ฉัน
ขอความคุ้มครองจากอัลลอฮ์ ให้พ้นจากการประพฤติเยี่ยงผู้โง่เขลา

68.แล้วพวกเขาได้กล่าวว่า จงขอพระผู้อภิบาลของท่าน
ให้บอกรายละเอียดให้กระจ่างด้วย ว่ามันเป็นอย่างไร มูซาได้กล่าวว่า
พระองค์ตรัสว่า เป็นวัวตัวเมียที่ไม่แก่ และไม่อ่อน
แต่เป็นวัววัยปานกลาง ดังนั้น จงทำตามที่ท่านถูกบัญชาเถิด

69.พวกเขาได้ถามต่อไปอีกว่า จงขอต่อพระผู้อภิบาลของท่าน
ให้บอกถึงสีของวัว ให้เป็นที่กระจ่างแก่เราด้วย มูซาได้ตอบว่า
พระองค์ตรัสว่า วัวตัวนั้น ควรจะมีสีเหลืองเข้มสดใส
เป็นที่ต้องใจแก่ผู้พบเห็น

70.พวกเขายังกล่าวอีกว่า จงขอต่อพระผู้อภิบาลของท่าน
ให้กำหนดชนิดของวัวที่ต้องการ ให้แก่เรา เพราะวัวนั้น
มีลักษณะคล้ายกันโดยทั่วไป แล้วเรา จะได้หามันพบ
ถ้าหากอัลลอฮ์ทรงประสงค์

71.มูซากล่าวว่า อัลลอฮ์ทรงตรัสว่า
วัวตัวนั้นเป็นวัวที่ไม่เคยถูกเทียมคันไถ ให้ไถดิน
และไม่เคยถูกใช้ให้ทดน้ำเข้านา เป็นวัวที่สมบูรณ์
ปราศจากตำหนิตามตัว แล้วพวกเขาก็ร้องออกมาว่า
ท่านได้ให้รายละเอียดที่ชัดเจนแล้ว ดังนั้น
พวกเขาจึงได้เชือดวัวตัวนั้นพลี โดยที่พวกเขาไม่เต็มใจ

72.และจงนึก เมื่อตอนที่สูเจ้าฆ่าชายคนหนึ่ง
และสูเจ้าก็เริ่มซัดทอดกันในเรื่องนี้ แต่อัลลอฮ์ก็ได้นำเรื่อง
ที่สูเจ้าปิดบังออกมาเปิดเผย

73.ดังนั้น เราจึงได้บัญชาว่า จงฟาดศพของคนที่ถูกฆ่า
ด้วยส่วนหนึ่งของวัวที่ถูกเชือดพลี จงดูว่าอัลลอฮ์ ทรงทำให้คนตาย
กลับฟื้นมีชีวิตได้อย่างไร และพระองค์ ได้ทรงแสดงสัญญาณให้เห็น
เพื่อที่ว่าสูเจ้าจะได้เข้าใจ

74.แต่ถึงแม้จะได้เห็นสัญญาณเหล่านี้ แล้วก็ตาม
หัวใจของสูเจ้าก็ยังกระด้างเป็นหินหรือยิ่งกว่าหินเสียอีก
อย่างไรก็ตาม ในบรรดาหินนั้นก็มีบางก้อนที่มีสายน้ำพุ่งออกมาจากมัน
และมีบางก้อนที่แตกออกและมีน้ำไหลออกมา
แล้วก็มีบางก้อนที่ทลายลงมาด้วยความกลัวต่ออัลลอฮ์
และอัลลอฮ์มิทรงเฉยเมยในสิ่งที่สูเจ้ากระทำ

75.(โอ้มุสลิมทั้งหลาย)
แล้วสูเจ้ายังจะหวังว่าคนเหล่านี้ จะยอมรับคำเชิญชวนของสูเจ้าและเป็
นผู้ศรัทธากระนั้นหรือ
ในขณะที่ในหมู่พวกเขามีบางคนที่ได้ยินถ้อยคำของอัลลอฮ์ แล้วเข้าใจ
มันดี แต่กลับไปบิดเบือนมันเสียทั้ง ๆ ที่พวกเขารู้ดี

76.และเมื่อพวกเขาพบบรรดาผู้ที่ศรัทธา พวกเขากล่าวว่า
เราก็ศรัทธาด้วย แต่เมื่อพวกเขาอยู่กับคนอื่นตามลำพัง
พวกเขากล่าวว่า
พวกท่านไม่คิดหรือว่าที่พวกท่านไปบอกเล่าถึงสิ่งที่ อัลลอฮ์ได้ทรงปร
ะทานให้แก่ท่านนั้นจะเป็นสิ่งที่พวกเขานำมันมาเป็นข้อพิสูจน์ต่อท่า
นต่อหน้าพระผู้อภิบาลของพวกท่าน

77.พวกเขาไม่รู้จริง ๆ
หรือว่าอัลลอฮ์นั้นทรงรู้ดีถึงสิ่งที่พวกเขาปิดบัง
และที่พวกเขาเปิดเผย

78.และในหมู่พวกเขานั้นมีผู้อ่านเขียนไม่เป็น ไม่รู้คัมภีร์
นอกจากจะอาศัยเรื่องไร้สาระต่าง ๆ และตามการนึกเดาไปเท่านั้นเอง

79.ดังนั้น
ความวิบัติจงมีแด่ผู้เขียนคัมภีร์ด้วยมือของพวกเขาแล้วกล่าวว่า
นี่มาจากอัลลอฮ์
ทั้งนี้เพื่อที่พวกเขาจะได้รับสิ่งแลกเปลี่ยนราคาเล็กน้อยบางอย่าง
(พวกเขาไม่เห็นว่า)
สิ่งที่เขียนด้วยมือของพวกเขาจะนำความวิบัติมายังพวกเขา
และสิ่งที่พวกเขาได้รับนั้นก็นำพวกเขาไปสู่ความหายนะ

80.และพวกเขากล่าวว่า ไฟนรกจะไม่สัมผัสเรา และถ้าหากมันจะสัมผัสเรา
มันก็จะเป็นเพียงสองสามวันเท่านั้น จงกล่าวเถิด
พวกท่านได้รับสัญญาจากอัลลอฮ์ที่พระองค์จะไม่ทรงบิดพลิ้วกระนั้นหรื
อ หรือพวกท่านกล่าวร้ายต่ออัลลอฮ์ ในสิ่งที่พวกท่านไม่รู้

81.ทำไมไฟนรกจะไม่สัมผัสพวกท่าน
ใครก็ตามที่ขวนขวายการชั่วและหมกมุ่นอยู่กับการบาป
เขาเหล่านั้นก็คือสหายของไฟนรก และพวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้น

82.ส่วนบรรดาผู้ศรัทธา และประกอบการดี จะเป็นผู้ที่ได้อยู่ในสวรรค์
และพำนักอยู่ที่นั่นตลอดไป

83.และจงนึกถึงเมื่อตอนที่ เราได้ทำสัญญากับวงศ์วานของอิสรออีลว่า
จงอย่าเคารพภักดีผู้ใดเว้นแต่อัลลอฮ์ จงทำดีต่อบิดามารดา
ต่อญาติสนิท เด็กกำพร้า ผู้ขัดสน และจงสนทนากับผู้คนโดยดี
จงดำรงนมาซและจ่ายซะกาต แต่พวกสูเจ้าได้หันหลังกลับให้มัน
และไม่ใส่ใจมันยกเว้นส่วนน้อย จากหมู่สูเจ้าเท่านั้น

84.จงนึกถึงเมื่อตอนที่ เราได้ทำสัญญากับสูเจ้าว่า
สูเจ้าต้องไม่หลั่งเลือดพวกของสูเจ้าและต้องไม่ขับไล่พวกของสูเจ้าออกจากบ้านของสูเจ้า
และสูเจ้าก็ได้รับรองและสูเจ้าก็เป็นพยานอยู่ด้วย

85.แต่หลังจากนั้น ทั้ง ๆ ที่มีสัญญาแล้ว
สูเจ้าก็ยังฆ่าพวกพ้องของสูเจ้าและขับไล่พวกของสูเจ้าเองออกจากบ้านของสูเจ้า และหนุนหลังพวกเขาในการบาปและการเป็นศัตรู
และเมื่อพวกเขามาหาสูเจ้าในฐานะเชลย สูเจ้าก็ไถ่พวกเขาทั้ง ๆ
ที่การขับไล่พวกเขานั้นเป็นที่ต้องห้ามสำหรับสูเจ้า
แล้วสูเจ้าศรัทธาเพียงบางส่วนของคัมภีร์
และปฏิเสธบางส่วนกระนั้นหรือ ดังนั้น
ไม่มีการตอบแทนอันใดแก่ผู้กระทำเช่นนั้นนอกจากความอัปยศในชีวิตของโลกนี้ และในวันฟื้นขึ้น
พวกเขาจะถูกนำกลับไปสู่การลงโทษอันสาหัสยิ่ง และอัลลอฮ์
มิใช่ผู้ทรงเฉยเมยต่อที่สูเจ้ากระทำ

86.เหล่านี้คือ คนที่ซื้อชีวิตของโลกนี้ แทนโลกหน้า ดังนั้น
การลงโทษพวกเขาจะไม่ถูกลดหย่อน และพวกเขาจะไม่ถูกช่วยเหลือ

87.และเราได้ประทานคัมภีร์แก่มูซาและหลังจากเขาแล้ว
เราได้ให้มีรอซูลสืบต่อเนื่องกันมา
และเราได้ส่งอีซาลูกของมัรยัมมาพร้อมกับหลักฐานอันชัดแจ้งและเราได้สนับเขาด้วยด้วยวิญญาณบริสุทธิ์
แล้วมันเป็นอย่างไรที่ทุกครั้งเมื่อมีรอซูลคนใดมายังสูเจ้าพร้อมกับสิ่งที่จิตใจของสูเจ้าไม่ชอบ สูเจ้าก็กระด้างกระเดื่องต่อเขา
กล่าวเท็จต่อเขาและฆ่าเขา

88.และพวกเขากล่าวว่า หัวใจของพวกเรามั่นคงปลอดภัย
แต่ความจริงก็คือ อัลลอฮ์ได้ประณามสาปแช่งพวกเขา
เพราะการที่พวกเขาปฏิเสธ ดังนั้น พวกเขาจึงมีน้อยนักที่ศรัทธา

89.แล้วตอนนี้ พวกเขาปฏิบัติต่อคัมภีร์จากอัลลอฮ์ที่ได้มายังพวกเขาอย่างไร ถึงแม้ว่ามันจะยืนยันคัมภีร์ที่พวกเขามีอยู่แล้ว
ถึงแม้ก่อนที่มันจะมา พวกเขาเคยวิงวอนขอชัยชนะต่อบรรดาผู้ปฏิเสธ
แต่ถึงกระนั้น พวกเขาก็ยังปฏิเสธมันถึงแม้ว่าพวกเขารู้ ดังนั้น
การสาปแช่งจากอัลลอฮ์จึงมีแก่พวกปฏิเสธ

90.ช่างชั่วช้าแท้ ๆ ที่พวกเขาหลอกลวงตัวของพวกเขาเอง
พวกเขาปฏิเสธทางนำที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานลงมาเพียงเพราะพวกเขาริษยาว่าทำไมอัลลอฮ์ถึงได้ประทานความโปรดปรานให้แก่ผู้ที่ พระองค์ทรงประสงค์จากปวงบ่าวของพระองค์ ดังนั้น
พวกเขาจึงได้ก่อให้เกิดความกริ้วแล้วกริ้วอีก
และสำหรับพวกปฏิเสธนั้น คือการลงโทษอันแสนสาหัส

91.และเมื่อได้มีกล่าวแก่พวกเขาว่า
จงศรัทธาตามที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานมา พวกเขากล่าวว่า
เราศรัทธาแต่เฉพาะในสิ่งที่ได้ถูกประทานมาแก่เรา
และพวกเขาปฏิเสธสิ่งที่นอกเหนือจากนั้นทั้ง ๆ
ที่มันเป็นสัจธรรมและยืนยันสิ่งที่มีอยู่กับพวกเขา ดังนั้น
จงถามพวกเขาว่า ถ้าหากพวกท่านศรัทธาอย่างจริงใจ
ทำไมพวกท่านถึงได้ฆ่านบีของอัลลอฮ์ (ที่ถูกส่งมายังพวกท่าน
จากในหมู่ของพวกท่านเอง)

92.(ยิ่งไปกว่านั้น) มูซาก็ได้มายังสูเจ้าพร้อมกับสัญญาณต่าง ๆ
อันชัดแจ้ง แต่เมื่อเขาไปจากสูเจ้าได้ไม่เท่าไหร่
สูเจ้าก็เป็นผู้ละเมิดเอาลูกวัวมาบูชา

93.และจงนึกถึงสัญญาที่เราได้ทำกับสูเจ้าในขณะที่เราได้ยกภูเขาฏูรเหนือสูเจ้า เราได้สั่งว่า
จงยึดมั่นในสิ่งที่เราได้ประทานแก่สูเจ้าและจงฟังคำบัญชาของเรา
พวกเขากล่าวว่า เราได้ยินแล้ว แต่เราไม่เชื่อฟัง
พวกเขาฝักใฝ่ไปในทางปฏิเสธจนในหัวใจของพวกเขานั้นชุ่มฉ่ำไปด้วยลูกวัว จงบอกพวกเขาเถิด (มุฮัมมัด) ถ้าหากพวกท่านเป็นผู้ศรัทธาจริง
ศรัทธาของพวกท่านก็เป็นศรัทธา
ที่บัญชาพวกท่านให้ทำสิ่งชั่วช้าเช่นนั้น

94.จงบอกพวกเขาว่า ถ้าหากที่พำนักแห่งปรโลก
ที่อัลลอฮ์ได้ถูกสำรองไว้สำหรับพวกท่านเป็นการเฉพาะ
และมิใช่สำหรับมนุษย์อื่นแล้ว พวกท่านก็เรียกหาความตายเถิด
ถ้าหากพวกท่านจริงใจต่อสิ่งที่พวกท่านกล่าวอ้าง

95.แต่ (จงเชื่อเถิดว่า) พวกเขาไม่อยากทำเช่นนั้นหรอก เพราะ
(พวกเขารู้ดีถึงผลของ) สิ่งที่พวกเขาได้ส่งไปก่อนหน้านั้นแล้ว
และอัลลอฮ์ทรงรู้ดีถึงความคิดของพวกอธรรม

96.เจ้าจะได้พบว่า ในบรรดามนุษยชาติทั้งหมด พวกเขา
เป็นผู้ที่โลภเพื่อชีวิตมากที่สุดไม่ พวกเขา
โลภยิ่งกว่าพวกบูชารูปปั้นเสียอีก
พวกเขาแต่ละคนอยากที่จะมีอายุยืนถึงพันปี
แต่นี่ก็ไม่สามารถที่จะช่วยพวกเขาให้พ้นจากการถูกลงโทษได้
แม้จะมีอายุยืนก็ตาม และอัลลอฮ์ทรงเห็นทุกอย่างที่พวกเขากระทำ

97.จงกล่าวแก่พวกเขาว่า ใครก็ตามที่เป็นศัตรูต่อญิบรีล
ควรจะเข้าใจว่าโดยอนุมัติของอัลลอฮ์
เขาได้นำกุรอานมายังหัวใจของเจ้า
เป็นที่ยืนยันสิ่งที่ได้ถูกประทานลงมาก่อนหน้ามัน และเป็นทางนำ
และข่าวดีสำหรับบรรดาผู้ศรัทธา

98.(ถ้าหากความเป็นศัตรูของพวกเขาต่อญิบรีลมีสาเหตุมาจากสิ่งนี้
ก็ขอให้พวกเขาเข้าใจว่า) ผู้ใดเป็นศัตรูต่ออัลลอฮ์
มลาอิกะฮ์และรอซูลของพระองค์ ญิบรีลและมีกาล ดังนั้น อัลลอฮ์
ทรงเป็นศัตรูต่อบรรดาผู้ปฏิเสธ

99.เราได้ประทานอายะฮ์ทั้งหลายอันชัดแจ้งมายังเจ้าแล้ว
และไม่มีผู้ใดปฏิเสธมัน นอกจากพวกฝ่าฝืน

100.และทุกครั้งที่พวกเขาได้ทำสัญญา
พวกเขากลุ่มหนึ่งมิใช่หรือที่ได้ทิ้งสัญญา มิใช่เช่นนั้น
พวกเขาส่วนมากต่างหากที่ไม่ศรัทธา

101.และเมื่อใดก็ตามที่รอซูลจากอัลลอฮ์มายังพวกเขา
เป็นผู้ยืนยันคัมภีร์ที่มีอยู่กับพวกเขา
ชาวคัมภีร์กลุ่มหนึ่งก็จะโยนคัมภีร์ของอัลลอฮ์ไว้ข้างหลัง
ประหนึ่งว่าพวกเขาไม่รู้อะไร

102.และ (แทนที่จะปฏิบัติตามกุรอาน) พวกเขาได้เริ่มปฏิบัติตาม
(วิทยากล) ที่พวกวายร้ายได้อ้างอย่างผิด ๆ ว่ามันมาจาก
(ความยิ่งใหญ่แห่ง) อาณาจักรสุลัยมาน ทั้งที่ความจริงแล้ว
สุลัยมานมิได้เกี่ยวข้องกับการปฏิเสธ
แต่พวกมารร้ายที่พร่ำสอนวิชาไสยศาสตร์ให้แก่ผู้คนต่างหากที่ปฏิเสธ
พวกเขาปฏิบัติตามสิ่งที่ถูกส่งมายังฮารูตและมารูต
มลาอิกะฮ์สองคนที่บาบิล (บาบิโลน)
เมื่อใดก็ตามที่มลาอิกะฮ์ทั้งสองได้สอนไสยศาสตร์แก่ผู้ใด
เขาทั้งสองจะเตือนล่วงหน้าไว้อย่างชัดเจนว่า
เราเป็นเพียงการทดลองอย่างหนึ่งเท่านั้น ดังนั้น
พวกท่านจงอย่าปฏิเสธ แต่ถึงแม้จะเตือนแล้ว
คนเหล่านั้นก็ได้เรียนจากมลาอิกะฮ์ทั้งสองซึ่งวิชาที่เป็นสาเหตุให้
เกิดการแตกแยกระหว่างสามีและคู่ครองของเขา
ถึงแม้จะเห็นได้ชัดว่าพวกเขาไม่สามารถทำอันตรายแก่ผู้ใดโดยใช้ไสยศา
สตร์ได้ หากปราศจากการอนุมัติของอัลลอฮ์
แต่พวกเขาก็ยังคงเรียนสิ่งที่ให้โทษแก่พวกเขาและไม่ได้ให้คุณแก่พวก
เขา ยิ่งไปกว่านั้น
พวกเขารู้ดีว่าผู้ใดที่ซื้อวิชานี้จะไม่มีส่วนใดในปรโลกสำหรับเขาเล
ย ช่างชั่วช้าเสียนี่กระไร
สำหรับสิ่งที่พวกเขาได้ขายตัวของพวกเขาไปเพื่อมัน
ถ้าหากว่าพวกเขารู้

103.ถ้าหากพวกเขาศรัทธาในอัลลอฮ์ และสำรวมตนจากความชั่ว
พวกเขาจะได้รับรางวัลตอบแทน ที่ดีกว่าจากอัลลอฮ์
ถ้าหากว่าพวกเขาได้รู้

104.บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงอย่ากล่าวว่า รออินา แต่จงกล่าวว่า
อุนซุรนา และจงฟังสิ่งที่ได้ถูกกล่าวไป สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธนั้น
คือการลงโทษอันเจ็บปวด

105.บรรดาผู้ปฏิเสธสารแห่งสัจธรรม ไม่ว่าจะเป็นชาวคัมภีร์
หรือพวกบูชาเทวรูป ไม่ปรารถนาที่จะเห็นความดีใด ๆ
จากพระผู้อภิบาลของสูเจ้าถูกส่งมายังสูเจ้าทั้ง ๆ
ที่อัลลอฮ์ทรงเลือกที่จะประทานความเมตตาของพระองค์
ให้แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์โดยเฉพาะ และอัลลอฮ์
คือเจ้าแห่งความโปรดปรานอันใหญ่หลวง

106.อายะฮ์ใดที่เราได้ยกเลิกหรือถูกทำให้ลืมเลือน
เราก็ได้นำที่ดีกว่าหรืออย่างน้อยที่สุดก็เท่าเทียมกันมาทดแทน
สูเจ้าไม่รู้หรือว่า อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอานุภาพเหนือทุกสิ่ง

107.สูเจ้าไม่รู้หรือว่าอำนาจแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินนั้นเป็นของอัลลอฮ์ และสูเจ้าไม่มีผู้ใดเป็นผู้คุ้มครอง
และผู้ช่วยเหลือนอกจากอัลลอฮ์

108.หรือสูเจ้าอยากจะถามรอซูลของสูเจ้าดังที่มูซาได้ถูกถามแต่ก่อนนี้ และผู้ใดที่เอาการปฏิเสธมาแลกการศรัทธา
เขาผู้นั้นก็หลงไปจากทางที่เที่ยงตรง

109.ส่วนมากของชาวคัมภีร์ต้องการที่จะหันสูเจ้ากลับมายังการปฏิเสธ
หลังจากการศรัทธาของสูเจ้า ทั้งนี้ เนื่องด้วยความอิจฉาของพวกเขา
หลังจากที่สัจธรรมได้เป็นที่แจ่มแจ้ง แก่พวกเขาแล้ว ดังนั้น
สูเจ้าจงแสดงความอดทนและให้อภัยแก่พวกเขาจนกว่าอัลลอฮ์จะได้มีพระบัญชาลงมา (ดังนั้นขอให้แน่ใจได้ว่า) อัลลอฮ์
เป็นผู้ทรงอานุภาพเหนือทุกสิ่ง

110.และจงดำรงนมาซและจ่ายซะกาต
และความดีอันใดที่สูเจ้าได้ประกอบไว้ก่อนสำหรับตัวสูเจ้า
สูเจ้าก็จะพบมันที่อัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์
ทรงเฝ้ามองทุกสิ่งที่สูเจ้ากระทำ

111.พวกเขากล่าวว่า ไม่มีใครที่จะได้เข้าสวรรค์
เว้นเสียแต่ว่าเขาจะเป็นยิวหรือคริสเตียน
นี่คือความหวังอันเลื่อนลอยของพวกเขา จงกล่าวกับพวกเขาเถิดว่า
จงนำหลักฐานของพวกท่านมา ถ้าพวกท่านเป็นผู้สัตย์จริง

112.ความจริงหาได้เป็นเช่นนั้นไม่ ใครก็ตามที่ยอมมอบตนต่ออัลลอฮ์
และเป็นผู้กระทำการดี เขาก็จะได้รับการตอบแทนจากพระผู้อภิบาลของเขา
และจะไม่มีความกลัว และความระทมสำหรับพวกเขา

113.และพวกยิวกล่าวว่าพวกคริสเตียนไม่มีสิ่งใด (แห่งสัจธรรม)
และพวกคริสเตียนก็กล่าวว่าพวกยิวก็ไม่มีสิ่งใดทั้ง ๆ
ที่พวกเขาทั้งสองฝ่ายก็อ่านคัมภีร์เล่มเดียวกันนั้น
และพวกที่ไม่มีความรู้เรื่องคัมภีร์ก็ยังกล่าวอ้างเช่นเดียวกันนั้น
ดังนั้น อัลลอฮ์จะตัดสินเรื่องที่พวกเขาขัดแย้งกัน
ในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ

114.และผู้ใดเล่าที่อธรรมยิ่งไปกว่าผู้ที่ห้ามการเข้าไปในมัสญิดทั้งหลายของอัลลอฮ์ เพื่อกล่าวรำลึกถึงพระนามของพระองค์ภายในนั้นและพยายามที่จะทำลายมัน
คนพวกนี้ไม่สมควรที่จะเข้าไปในนั้นเว้นแต่พวกเขาจะเข้าไปด้วยความยำเกรง สำหรับพวกเขาในโลกนี้คือความอัปยศอดสู
และการลงโทษอันมหันต์ในปรโลก

115.ทั้งตะวันออก และตะวันตกเป็นของอัลลอฮ์ สูเจ้าจะพบอัลลอฮ์
ในทุกทิศทาง ที่สูเจ้าผินหน้าของสูเจ้าไป แท้จริงอัลลอฮ์
คือผู้ทรงไพบูลย์ ผู้ทรงรอบรู้

116.และพวกเขากล่าวว่า อัลลอฮ์ ได้เอามนุษย์มาเป็นบุตร
มหาบริสุทธิ์ยิ่งแด่พระองค์ ผู้ทรงอยู่เหนือสิ่งเช่นนั้น
ความจริงแล้ว อะไรก็ตาม ที่อยู่ในชั้นฟ้า
และแผ่นดินล้วนเป็นของพระองค์ และทุกสรรพสิ่งล้วนภักดีต่อพระองค์

117.พระองค์คือผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดิน
เมื่อพระองค์ทรงกำหนดกิจการใด พระองค์เพียงแต่กล่าวแก่มันว่า
จงเป็น แล้วมันก็เป็นขึ้นมา

118.และบรรดา (พวกมุชริกีน) ผู้ไม่รู้อะไรเลยได้กล่าวว่า
หากอัลลอฮ์ไม่เจรจากับเรา (โดยตรง) หรือไม่มีสัญลักษณ์ใดๆ
มาสู่พวกเรา (เราก็ไม่ขอเชื่อถืออย่างแน่นอน)

119.เราได้ส่งเจ้า (มุฮัมมัด) พร้อมด้วยสัจธรรม
และได้ทำให้เจ้าเป็นผู้แจ้งข่าวดี และเป็นผู้ตักเตือน และเจ้า
จะไม่ต้องเป็นผู้รับผิดชอบต่อบรรดาชาวนรก

120.และชาวยิวและชาวคริสต์นั้น จะไม่ยินดีแก่เจ้า (มุฮัมมัด)
เป็นอันขาด จนกว่าเจ้าจะปฏิบัติตามศาสนาของพวกเขา จงกล่าวเถิด
แท้จริง คำแนะนำของอัลลอฮ์ เท่านั้น คือ คำแนะนำ
แน่นอนถ้าเจ้าปฏิบัติตามความใคร่ของพวกเขา
หลังจากที่มีความรู้มายังเจ้าแล้ว
ก็ย่ามไม่มีผู้คุ้มครองและผู้ช่วยเหลือใดๆ
สำหรับเจ้าให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์ได้

121.บรรดาผู้ที่เราได้ให้คัมภีร์แก่พวกเขาโดยที่พวกเขาอ่านคัมภีร์อ
ย่างจริงๆ ชนเหล่านี้แหละคือผู้ที่ศรัทธาต่อคคัมภีร์นั้นไซร้
แน่นอนชนเหล่านี้คือผู้ที่ขาดทุน

122.วงศ์วานอิสรออีลเอ๋ย! จงรำลึกถึงความกรุณาของข้า
ที่ข้าได้กรุณาต่อพวกเจ้า และแท้จริง
ข้าได้เทิดพวกเจ้าเหนือประชาชาติทั้งหลาย

123.และจงเกรงกลัววันหนึ่งซึ่งในวันนั้นไม่มีใครสามารถที่จะช่วยใคร
ได้แต่อย่างใด และการไถ่โทษแทนจากใครก็จะไม่เป็นที่ยอมรับ
การขอไถ่แทนก็จะไม่เป็นประโยชน์แก่ใคร
และผู้ที่ทำผิดทั้งหลายจะไม่ได้รับการช่วยเหลือ

124.จงนึกถึงเมื่อตอนที่พระผู้อภิบาลของเขาได้ทรงทดสอบอิบรอฮีมในบา
งสิ่ง แล้วเขาได้ปฏิบัติโดยครบถ้วน พระองค์ทรงตรัสว่า
ฉันจะทำให้เจ้าเป็นผู้นำของมนุษยชาติ เขาได้ถามว่า
สัญญานี้รวมถึงลูกหลานของฉันด้วยหรือ พระองค์ตรัสว่า
สัญญาของฉันไม่แผ่ถึงพวกอธรรม

125.และจงรำลึกถึงขณะที่เรา
ได้ให้บ้านหลังนั้นเป็นที่กลับมาสำหรับมนุษย์
และเป็นที่ปลอดภัยและพวกเจ้าจงยึดเอาที่ยืนของอิบรอฮีม
เป็นที่ละหมาดเถิด และเราได้สั่งเสียแก่อิบรอฮีม และ อิสมาอีลว่า
เจ้าทั้งสองจงทำความสะอาดบ้านของข้า เพื่อบรรดาผู้ทำการเฏาะวาป
และบรรดาผู้ทำการ เอียติกาฟ และบรรดาผู้ที่ทำรุกัวะและสุยูด

126.และจงรำลึ กถึ งยณะที่ อิ บรอฮี มได้ วิ งวอนว่ า
ข้ าแต่ พระเจ้ าของข้ าพระองค์ โปรดทรงให้ ที่ นี้ เป็ นเมื องที่ ปลอดภั ย
และโปรดประทานบรรดาผลไม้ ให้ เป็ นปั จจั ยยั งชีพ แก่ ชาวเมื องนั้ นด้ วย
คื อ ผู้ ที่ ศรั ทธาต่ ออั ลลอฮ์ และวั นปรโลกจากพวกเขา พระองค์ ตรั สว่ า
ผู้ ใดที่ ปฏิ เสธการศรั ทธา
ข้ าจะให้ เขาได้ รั บความสำราญชั่ วเวลาเพี ยงเล็ กน้ อยเท่ านั้ น
ภายหลั งข้ าจะบี บบั งคั บให้ เขาไปสู่ การทรมานแห่ งขุ มนรก
และเป็ นจุ ดหมายปลายทางอั นชั่ วช้ ายิ่ ง

127.และจงรำลึ กถึ งขณะที่ อิ บรอฮี มและอิ สมาอี ล
ได้ ก่ อฐานของบ้ านหลั งนั้ นให้ สู งขึ้ น (ทั้ งสองได้ กล่ าววิ งวอนว่ า)
ข้ าแต่ พระผู้ เป็ นเจ้ าของ พวกข้ าพระองค์ โปรดรั บ (งาน)
จากพวกข้ าพระองค์ ด้ วยเถิ ด แท้ จริ งพระองค์ นั้ นทรงได้ ยิ น
และทรงรอบรู้

128.พระผู้ อภิ บาลของเรา
ได้ ทรงโปรดทำให้เ ราทั้ งสองเป็ นผู้ นอบน้ อมต่ อพระองค์ และได้ ทรงโปรดให
้ลู กหลานของเราเป็ นชนชาติ ที่ นอบน้ อมต่ อพระองค์
ขอได้ ทรงแสดงให้ เราเห็ นถึ งการปฏิ บั ติ ศาสนกิ จของเราและได้ ทรงโปรดนิ ร
โทษแก่ เราโดยปรานี แน่ แท้ พระองค์ คื อผู้ ทรงนิ รโทษโดยปรานี
ผู้ ทรงเมตตาเสมอ

129.พระผู้ อภิ บาลของเรา
ได้ท รงโปรดให้ ในหมู่ พวกเขามี รอซู ลขึ้ นมาคนหนึ่ งซึ่ งเป็ นผู้ ที่ จะมาส
าธยายอายะฮ์ ทั้ งหลายของพระองค์ แก่ พวกเขา
และสอนคั มภี ร์ และวิ ทยปั ญญาให้ แก่ พวกเขา
และขั ดเกลาชี วิ ตของพวกเขาให้ สะอาด แน่ แท้ พระองค์ คื อผู้ ทรงอำนาจ
ผู้ ทรงปรี ชาญาณ

130.แล้ วใครเล่ าที่ จะหั นเหออกไปจากแนวทางของอิ บรอฮี มนอกจากผู้ ที่ โฉ
ดเขลาต่ อตั วเขาเอง แน่ นอน
อิ บรอฮี มคื อผู้ ที่ เราได้ เลื อกมาเพื่ อรั บใช้ เราในโลกนี้   และแท้ จริ ง
ในปรโลก เขาจะอยู่ ในหมู่ กั ลยาณชน

131.จงรำลึ กถึ งขณะที่ พระเจ้ าของเขาได้ กล่ าวแก่ เขาว่ า
เจ้ าจงสวามิ ภั กดิ์ เถิ ด เขากล่ าวว่ า
ข้ าพระองค์ ได้ สวามิ ภั กดิ์ แด่พ ระเจ้ าแห่ งสากลโลกแล้ ว

132.ในทำนองเดี ยวกั น อิ บรอฮี มได้ สั่ งลู ก ๆ
ของเขาให้ ปฏิ บั ติ ตามแนวทางเดี ยวกั น ยะอ์ กู๊ บก็ ได้ สั่ งบรรดาลู ก ๆ
ของเขาเช่ นกั นว่ า ลู ก ๆ ของฉั นเอ๋ ย
อั ลลอฮ์ ได้ ทรงเลื อกแนวทางแห่ งชี วิ ตนี้ สำหรั บพวกเจ้ าแล้ ว ดั งนั้ น
จงดำรงความเป็ นมุ สลิ มไว้ จนกว่ าพวกเจ้ าจะตาย

133.หรื อว่ าพวกเจ้ าอยู่ ด้ วย เมื่ อความตายได้ เยี่ ยมกรายยะอ์ กู บ
ขณะที่ เขากล่ าว แก่ ลู กๆ ของเขาว่ า พวกเจ้ าจะเคารพสั กการะอะไร
หลั งจากฉั น? พวกเขากล่ าวว่ า พวกเราจะเคารพสั กการะพระเจ้ าของทาน
และพระเจ้ าแห่ งบรรดาบิ ดาของท่ าน คื อ อิ บรอฮี ม อิ สมาอี ล และ อิ สหาก
แต่ เพี ยงองค์ เดี ยว และพวกเราจะเป็ นผู้ สวามิ ภั กดิ์
ต่ อพระองค์ เท่ านั้ น

134.นั่นคือ หมู่ชนที่ล่วงลับไปแล้ว สิ่งที่พวกเขาขวนขวายไว้
ก็ย่อมได้แก่พวกเขา
และสิ่งที่พวกเจ้าขวนขวายไว้ ก็ย่อมได้แก่พวกเจ้า และ
พวกเจ้าจะไม่ถูกไต่สวนถึงสิ่งที่พวกเขากระทำ

135.และพวกเขากล่าวว่า พวกท่านจงเป็นยิวเถิด หรือเป็นคริสต์เถิด
พวกท่านก็จะได้รับคำแนะนำอันถูกต้อง จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด)
หาใช่เช่นนั้นไม่ แนวทางของอิบรอฮีมผู้ใฝ่หาความจริงต่างหาก
และเขาไม่เคยเป็นผู้สักการะเจว็ด

136.จงกล่าวแก่พวกเขาเถิดว่า
เราศรัทธาในอัลลอฮ์ และทางนำที่ได้ถูกประทานลงมาแก่เรา
และที่ได้ถูกประทานลงมาแก่อิบรอฮีม อิสมาอีล อิสหาก
ยะอ์กู๊บและลูกหลานของเขา และที่ได้ถูกประทานมาแก่มูซา อีซา
และที่ได้ถูกประทานมาแก่นบีทั้งหลายจากพระผู้อภิบาลของเขาทั้งหลาย
เรามิได้จำแนกคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกเขา
และเราเป็นผู้นอบน้อมต่อพระองค์

137.แล้วหากพวกเขาศรัทธาอย่างที่พวกเจ้าศรัทธาแล้ว
แน่นอนพวกเขาก็ย่อมได้รับข้อแนะนำที่ถูกต้อง
และหากพวกเขาผินหลังให้ แน่นอนพวกเขาย่อมอยู่ในความแตกแยกกัน
แล้วอัลลอฮ์ก็จะทางให้เจ้าพอเพียงแก่พวกเขา
และพระองค์นั้นเป็นผู้ทรงไว้ซึ่งการได้ยิน ทรงไว้ซึ่งความรอบรู้

138.การย้อมของอัลลอฮ์ และใครเล่าจะย้อมดียิ่งไปกว่า อัลลอฮ์
และพวกเรา จะเป็นผู้เคารพอิบาดะฮ์ต่อพระองค์

139.จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่าพวกท่าน
จะโต้แย้งกับเราในเรื่องของอัลลอฮ์กระนั้นหรือ? ทั้งๆ
ที่พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของเรา และ พระเจ้าของพวกท่าน
และบรรดาการงานของเรา ก็ย่อมเป็นของเรา และบรรดาการงานของพวกท่าน
ก็เป็นของพวกท่าน และพวกเรานั้น
จะเป็นผู้มอบการอิบาดะฮ์ทั้งหลายให้แก่พระองค์เท่านั้น

140.หรือว่าพวกท่านจะกล่าวว่า แท้จริง อิบรอฮีม และอิสมาอีล
และอิสหาก และยะอ์กูบ และบรรดาวงศ์วานเหล่านั้นเป็นยิว
หรือเป็นคริสต์ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านรู้ดี
ยิ่งกว่าอัลลอฮ์กระนั้นหรือ หรือ อัลลอฮ ? แล้วผู้ใด
จะอธรรมยิ่งไปกว่าผู้ปิดบังหลักฐานจากอัลลอฮ์ ซึ่งมาอยู่ที่เขา และ
อัลลอฮ์นั้นจะไม่ทรงเผลอในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำกันอยู่

141.นั่นคือ กลุ่มชนที่ล่วงลับไปแล้ว สิ่งที่พวกเขาได้ขวนขวายไว้
ก็ย่อมเป็นของพวกเขา และสิ่งที่พวกเขาขวนขวายไว้
ก็ย่อมเป็นของพวกเจ้าและพวกเจ้าจะไม่ถูกไต่สวน
ถึงสิ่งที่เขาเหล่านั้นปฏิบัติกัน

142.บรรดาผู้โฉดเขลา ในหมู่มนุษย์นั้นจะกล่าวว่า
อะไรเล่าที่ทำให้พวกเขาหันออกไปจากกิบลัตของพวกเขาที่ พวกเขาเคยผินไ
ป จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า ทิศตะวันออก และทิศตะวันตก

นั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮ์เท่านั้น
พระองค์จะทรงแนะนำผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ ไปสู่ทางอันเที่ยงตรง

143.และในทำนองเดียวกัน เราได้ให้พวกเจ้าเป็นประชาชาติที่เป็นกลาง
เพื่อพวกเจ้าจะได้เป็นสักขีพยานแก่มนุษย์ทั้งหลาย และร่อซูล
ก็จะเป็นสักขีพยานแก่พวกเจ้า
และเรามิได้ให้มีขึ้นซึ่งกิบลัตที่เจ้าเคยผินไป
นอกจากเพื่อเราจะได้รู้ว่า ใครบ้างที่จะปฏิบัติตามร่อซูล
จากผู้ที่กำลังหันส้นเท่าทั้งสองของเขากลับ
และแท้จริงการเปลี่ยนแปลงกิบลัตนั้นเป็นเรื่องใหญ่
นอกจากแก่บรรดาผู้ที่อัลลอฮ์ได้ทรงแนะนำเท่านั้น และใช่ว่า
อัลลอฮ์นั้นจะทำให้การศรัทธาของพวกเจ้าสูญไป ก็หาไม่
แท้จริงอัลลอฮ์ เป็นผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตา แก่มนุษย์เสมอ

144.แท้จริงเราเห็นใบหน้าของเจ้าแหงนไปในฟากฟ้าบ่อยครั้ง
แน่นอนเราจะให้เจ้าผินไปยังทิศที่เจ้าพึงใจ
ดังนั้นเจ้าจงผินใบหน้าของเจ้าไปทางมัสยิดิลหะรอมเถิด
และที่ใดก็ตามที่พวกเจ้าปรากฏอยู่
ก็จงผินใบหน้าของพวกเจ้าไปทางทิศนั้น
และแท้จริงบรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์นั้นย่อมรู้ดีว่า มัน
คือความจริงที่มาจากพระเจ้าของพวกเขา และ อัลลอฮ์นั้น
ไม่ทรงเผลอในสิ่งที่พวกเขากระทำกัน

145.และแน่นอน ถ้าหากเจ้า ได้นำหลักฐานทุกอย่างมาแสดง
แก่บรรดาผู้ได้รับคัมภีร์ พวกเขาก็ไม่ตามกิบลัตของเจ้า
และเจ้าก็มิใช่จะเป็นผู้ตามกิบลัติของพวกเขา
และบางกลุ่มในพวกเขาเอง ก็มิใช่จะเป็นผู้ตามกิบลัตของอีกบางกลุ่ม
และถ้า หากเจ้าได้ปฏิบัติตามความใคร่ของพวกเขา
หลังจากที่มีความรู้มายังเจ้าแล้ว แน่นอนทันใดนั้น
เจ้าก็อยู่ในหมู่ผู้อธรรม

146.บรรดาผู้ที่เราได้ให้คัมภีร์แก่พวกเขานั้น
พวกเขาย่อมรู้จักเขา ดีเหมือนกับที่พวกเขารู้จักลูกๆของเขาเอง
และแท้จริงกลุ่มหนึ่งจากพวกเขานั้นปิดบังความจริงไว้ ทั้งๆ
ที่พวกเขารู้กันอยู่

147.ความจริงนั้นมาจากพระผู้เป็นเจ้า ของเจ้า
ดังนั้นเจ้าอย่าได้อยู่ในหมู่ผู้สงสัยเป็นอันขาด

148.และทุกคนต่างมีทิศทางที่จะหันไปสู่การนมาซ ดังนั้น
จงแข่งขันซึ่งกันและกันในความดี ไม่ว่าสูเจ้าจะอยู่ไหน
อัลลอฮ์จะทรงนำสูเจ้ามารวมกัน แท้จริง
อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอานุภาพเหนือทุกสิ่ง

149.ไม่ว่าเจ้าจะอยู่ที่ใด จงหันหน้าของเจ้าไปยังมัสญิด อัล-หะรอม
เพราะนี่เป็นคำสั่งจากพระผู้อภิบาลของเจ้า
และอัลลอฮ์ไม่ทรงเป็นผู้เฉยเมยในสิ่งที่เจ้ากระทำ

150.และจากที่ใดก็ตามที่เจ้าออกไป
ก็จงผินหน้าของเจ้าไปทางอัลมัสยิดิ้ลหะรอม

และที่ใดก็ตามที่พวกเจ้าปรากฏอยู่ ก็จงผินหน้าของพวกเจ้าไปทางนั้น
เพื่อว่าจะได้ไม่เป็นข้ออ้างใดๆ แก่หมู่ชนที่แย้งพวกเจ้าได้
นอกจากบรรดาผู้อธรรมในหมู่ของพวกเขาเท่านั้น
ดังนั้นพวกเจ้าจงอย่ากลัวพวกเขา แต่จงกลัวข้าเถิด
และเพื่อที่ข้าจะได้ให้ความกรุณาของข้าครบถ้วนแก่พวกเจ้า
และเพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับแนวทางอันถูกต้อง

151.ดังที่เราได้ส่งร่อซู้ลผู้หนึ่งจากพวกเจ้าเองมาในหมู่พวกเจ้า
ซึ่งเขาจะอ่านบรรดาโองการของเราให้พวกเจ้าฟัง
และจะทำให้พวกเจ้าสอาดบริสุทธิ์ และจะสอนคัมภีร์ และความรู้
เกี่ยวกับข้อปฏิบัติให้แก่พวกเจ้า
และจะสอนพวกเจ้าในสิ่งที่พวกเจ้าไม่เคยรู้มาก่อน

152.ดังนั้นพวกเราจงรำลึกถึงข้าเถิด ข้าก็จะรำลึกถึงพวกเจ้า
และจงขอบคุณข้าเถิด และจงอย่าเนรคุณต่อข้าเลย

153.บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงขอความช่วยเหลือด้วยความอดทนและจงนมาซ
เพราะอัลลอฮ์จะทรงอยู่กับบรรดาผู้ที่อดทน

154.และจงอย่ากล่าวว่าบรรดาผู้ที่ถูกฆ่าในหนทางของอัลลอฮ์ว่า
พวกเขาตาย ความจริงแล้ว พวกเขายังมีชีวิตอยู่
แต่สูเจ้าหาได้ตระหนักถึงชีวิตนั้นไม่

155.และแน่นอน
เราจะทดสอบสูเจ้าโดยการให้สูเจ้าอยู่ในความกลัวและความหิว
และโดยการให้สูญเสียทรัพย์สิน ชีวิตและพืชผล
และจงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ที่อดทน

156.คือบรรดาผู้ที่เมื่อมีเคราะห์ร้ายมาประสบแก่พวกเขา
พวกเขาก็กล่าวว่า แท้จริงพวกเรา เป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์
และแท้จริงพวกเราจะกลับไปยังพระองค์

157.ชนเหล่านี้แหละพวกเขาจะได้รับคำชมเชย
แบะการเอ็นดูเมตตาจากพระเจ้าของพวกเขา
และชนเหล่านี้แหละคือผู้ที่ได้รับข้อแนะนำอันถูกต้อง

158.แท้จริงภูเขาเศาะฟา และภูเขามัรวะฮ์นั้น
เป็นส่วนหนึ่งจากบรรดาเครื่องหมายของอัลลอฮ์
ดังนั้นผู้ใดประกอบพิธีฮัจญ์ หรืออุมเราะฮ์ ณ
บัยตุลลอฮก็ไม่มีบาปใดๆ แก่เขาที่จะเดินวนเวียนไปมา ณ
ภูเขาทั้งสองนั้น และผู้ใดประกอบความดีโดยสมัครใจแล้ว
แน่นอนอัลลอฮ์นั้นคือผู้ทรงขอบใจ และผู้ทรงรอบรู้

159.แท้จริงบรรดาผู้ที่ปิดบังหลักฐานอันชัดเจน
และข้อแนะนำอันถูกต้องที่เราได้ให้ลงมา
หลังจากที่เราได้ชี้แจงมันไว้แล้วในคัมภีร์สำหรับมนุษย์นั้น
ชนเหล่านี้แหละ
อัลลอฮ์จะทรงขับไล่พวกเขาให้พ้นจากความเมตตาของพระองค์
และผู้สาปแช่งทั้งหลายก็จะสาปแช่งพวกเขาด้วย

160.นอกจากผู้ที่สำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัว และปรับปรุงแก้ไข
และขี้แจงสิ่งที่ปกปิดไว้ ชนเหล่านี้ ข้าจะอภัยโทษให้แก่พวกเขา
และข้าคือผู้อภัยโทษ และเมตตาเสมอ

161.แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา และได้สิ้นชีพลง
ขณะที่พวกเขาเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาอยู่นั้น
ชนเหล่านี้จะได้รับการขับไล่ให้พ้นจากความเมตตาของอัลลอฮ์
และจะได้รับการสาปแช่งจากมลาอิกะฮ์ และมนุษย์ทั้งมวล

162.พวกเขาจะอยู่ในการขับไล่ให้พ้นจากความเมตตาของอัลลอฮ์
และการสาปแช่งจากมลาอิกะฮ์ และมนุษย์ตลอดกาล
โดยที่การลงโทษนั้นจะไม่ถูกผ่อนปรนแก่ตัวเขา
และทั้งพวกเขาก็จะไม่ถูกรั้งรอในการลงโทษ

163.และพระเจ้าของสูเจ้านั้นคืออัลลอฮ์องค์เดียว
ไม่มีพระเจ้าอื่นใดอีกนอกจากพระองค์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

164.แท้จริงในการสร้างบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน
และสับเปลี่ยนกลางคืนและกลางวัน
และเรือที่วิ่งอยู่ในทะเลพร้อมด้วยสิ่งที่อำนวยประโยชน์แก่มนุษย์
และน้ำที่อัลลอฮ์ได้ทรงให้หลั่งลงมาจากฟากฟ้า
แล้วทรงให้แผ่นดินมีชีวิตชีวาขึ้นด้วยน้ำนั้น
หลังจากที่มันตายไปแล้ว และได้ทรงให้สัตว์แต่ละชนิด
แพร่สะพัดไปในแผ่นดิน และในการให้ลมเปลี่ยนทิศทาง
และให้เมฆซึ่งถูกกำหนดให้บริการ (แก่โลก) ผันแปรไประหว่างฟากฟ้า
และแผ่นดินนั้น แน่นอน ล้วนเป็นสัญญาณนานาประการ
แก่กลุ่มชนที่ใช้ปัญญา

165.และในหมู่มนุษย์นั้น มีผู้ที่ยึดถือบรรดาภาคีอื่นจาออัลลอฮ์
ซึ่งพวกเขารักภาคีเหล่านั้น เช่นเดียวกับรักอัลลอฮ์
แต่บรรดาผู้ศรัทธานั้น เป็นผู้ที่รักอัลลอฮมากยิ่งกว่า
และหากบรรดาผู้อธรรมจะได้เห็น ขณะที่พวกเขาเห็นการลงโทษอยู่นั้น
(แน่นอนพวกเขาจะต้องตระหนักดีว่า) แท้จริงอัลลอฮ์นั้น
เป็นผู้ทรงลงโทษที่รุนแรง

166.(และ) ขณะที่บรรดาผุ้ถูกตาม ได้ปลีกตัวออกจากบรรดาผุ้ตาม
และขณะที่พวกเขาเห็นการลงโทษ
และขณะที่บรรดาสัมพันธภาพที่มีต่อกันได้ขาดสบั้นลง

167.และบรรดาผู้ที่ตามได้กล่าวว่า
หากว่าเรามีโอกาสกลับไปอีกครั้งหนึ่ง
เราก็จะปลีกตัวออกจากพวกเขาบ้าง
เช่นเดียวกับที่พวกเขาได้ปลีกตัวออกจากพวกเรา ในทำนองเดียวนั้นแหละ
อัลลอฮ์จะทรงให้พวกเขาเห็นงานต่างๆ
ของพวกเขาเป็นที่น่าเสียใจแก่พวกเขา
และทั้งพวกเขาจะไม่ได้ออกจากไฟนรกด้วย

168.มนุษย์เอ๋ย
จงกินสิ่งที่ได้รับอนุมัติ และที่ดีจากที่มีอยู่ในแผ่นดิน

และจงอย่าปฏิบัติตามแนวทางของมารเพราะมารเป็นศัตรูที่เปิดเผยของสูเจ้า

169.ที่จริงมันเพียงแต่จะใช้พวกเจ้าให้ประกอบสิ่งชั่ว
และสิ่งลามกเท่านั้น และจะใช้พวกเจ้ากล่าวความเท็จ
ให้แก่อัลลอฮ์ในสิ่งที่พวกเจ้าไม่รู้

170.และเมื่อได้มีการกล่าวแก่พวกเขาว่า
จงปฏิบัติตามคำบัญชาที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานมา พวกเขาตอบว่า
เราจะปฏิบัติตามเฉพาะที่เราพบว่าบรรพบุรุษของเราได้ปฏิบัติ ทั้ง ๆ
ที่บรรพบุรุษของพวกเขาไม่ได้ใช้สติปัญญาและไม่ได้อยู่ในทางนำที่ถูก
ต้องกระนั้นหรือ

171.และอุปมาบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธานั้น
ดังผู้ที่ส่งเสียงตวาดสิ่ง ที่มันฟังไม่รู้เรื่อง นอกจาก
เสียงเรียกและเสียงตะโกนเท่านั้น พวกเขาคือคนหูหนวก เป็นใบ้
ตาบอดดังนั้น พวกเขาจึงไม่เข้าใจ

172.บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย
จงกินสิ่งที่ดีและสะอาดที่เราได้ประทานให้แก่สูเจ้า
และจงขอบคุณต่ออัลลอฮ์ถ้าหากพระองค์เท่านั้นที่สูเจ้าเคารพภักดี

173.อัลลอฮ์ได้ทรงห้ามสูเจ้าเฉพาะสิ่งเหล่านี้ สัตว์ที่ตายเอง
เลือด เนื้อสุกร สัตว์ที่ถูกกล่าวอุทิศให้นามอื่นนอกไปจากอัลลอฮ์
แต่ถ้าหากผู้ใดตกอยู่ในภาวะคับขันโดยไม่มีเจตนาขัดขืนและไม่ได้ละเม
ิด มันก็ไม่มีบาปแก่เขาเพราะอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

174.แท้จริงบรรดาผู้ที่ปิดบังสิ่งซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของคัมภีร์
ที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานลงมา
และนำสิ่งนั้นไปแลกเปลี่ยนกับราคาอันเล็กน้อย
ชนเหล่านั้นมิได้กินอะไรเข้าไปในท้องเขาพวกเขา นอกจากไฟเท่านั้น
และในวันกิยามะฮ์ อัลลอฮ์ จะไม่ทรงพูดแก่พวกเขา และจะไม่ทรงทำให้
พวกเขาบริสุทธิ์ แลพวกเขาจะได้รับการ ลงโทษอันเจ็บแสบ

175.ชนเหล่านี้ คือผู้ที่นำเอาแนวทางที่ถูกต้องไป
แลกเปลี่ยนกับแนวทางที่หลงผิดและเอาการ
อภัยโทษไปแลกเปลี่ยนกับการลงโทษ พวกเขา ช่างทนต่อไฟนรกเสียนี่กระไร

176.นั้นก็เพราะว่า อัลลอฮ์ได้ทรงประทาน
คัมภีร์ลงมาพร้อมด้วยสัจธรรม และแท้จริงบรรดา
ผู้ที่ขัดแย้งกันในคัมภีร์นั้นย่อมอยู่ ในการแตกแยก ที่ห่างไกล

177.หาใช่คุณธรรมไม่ การที่พวกเจ้าผินหน้า
ของพวกเจ้าไปทางทิศตะวันออก และทิศตะวันตก
แต่ทว่าคุณธรรมนั้นคือผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และ วันปรโลก
และศรัทธาต่อมลาอิกะฮ์ ต่อบรรดา คัมภีร์ และนบีทั้งหลาย
และบริจาคทรัพย์ ทั้งๆ ที่มีความรักในทรัพย์นั้น
แก่บรรดาญาติที่สนิท และบรรดาเด็กกำพร้า และแก่บรรดาผู้ยากจน
และผู้ที่อยู่ในการเดินทาง และบรรดาผู้ที่มาขา
และบริจาคในการไถ่ทาส และเขาได้ดำรงไว้ซึ่ง การละหมาด
และการชำระซะกาต และ (คุณธรรม นั้น)

คือบรรดาผู้ที่รักษาสัญญาของพวกเขาโดยครบถ้วน
เมื่อพวกเขาได้สัญญาไว้ และบรรดาผู้ที่อดทนในความทุกข์ยาก
และในความเดือดร้อน และขณะต่อสู้ในสมรภูมิ ชนเหล่านี้แหละคือผู้ที่
พูดจริง และชนเหล่านี้แหละคือผู้ที่มีความยำเกรง

178.ผู้ศรัทธาทั้งหลาย! การประหารฆาตกร
ให้ตายตามในกรณีที่มีผู้ถูกฆ่าตายนั้นได้ถูกกำหนดแก่พวกเจ้าแล้ว
คือชายอิสระต่อชายอิสระ และ ทาสต่อทาส และหญิงต่อหญิง
แล้วผู้ใดที่สิ่งหนึ่งจากพี่น้องของเขาถูกอภัยให้แก่เขาแล้ว
ก็ให้ปฏิบัติไปตามนั้นโดยชอบ และให้ชำระแก่เขาโดยดี นั้นคือ
การผ่อนปรนจากพระเจ้าของพวกเจ้า และคือ การเอ็นดูเมตตาด้วย
แล้วผู้ใดละเมิดหลังจากนั้น เขาก็จะได้รับการลงโทษอันเจ็บแสบ

179.และในการประหารฆาตกรให้ตายตามนั้น
คือการธำรงไว้ซึ่งชีวิตสำหรับพวกเจ้า โอ้ผู้มีสติปัญญาทั้งหลาย!
เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้ยำเกรง

180.การทำพินัยกรรมให้แก่ผู้บังเกิดเกล้า ทั้งสอง
และบรรดาญาติที่ใกล้ชิดโดยชอบธรรมนั้น
ได้ถูกกำหนดขึ้นแก่พวกเจ้าแล้ว เมื่อความตายได้
มายังคนหนึ่งคนใดในพวกเจ้า หากเขาได้ทิ้งทรัพย์สมบัติไว้
ทั้งนี้เป็นหน้าที่แก่ผู้ยำเกรงทั้งหลาย

181.แล้วผู้ใดเปลี่ยนแปลงพินัยกรรม หลังจากที่เขาได้ยินมันแล้ว
โทษแห่งการเปลี่ยนแปลง พินัยกรรมนั้น
ก็ตกอยู่แก่บรรดาผู้เปลี่ยนแปลงพินัยกรรมนั้นเท่านั้น
แท้จริงอัลลอฮ์ ทรงได้ยิน ทรงรอบรู้

182.แล้วผู้ใดเกรงว่าผู้ทำพินัยกรรมมีความไม่เป็นธรรม (โดยไม่รู้)
หรือกระทำความผิด (โดยเจตนา) แล้ว แล้วเขาได้ประนีประนอมในระหว่าง
พวกเขา ก็ไม่มีโทษใดๆ แก่เขา แท้จริงอัลลอฮ์
เป็นผู้อภัยผู้ทรงเมตตาเสมอ

183.บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย! การถือศีลอด
นั้นได้ถูกกำหนดแก่พวกเจ้าแล้ว เช่นเดียวกับที่ได้
ถูกกำหนดแก่บรรดาผู้ก่อนหน้าพวกเจ้ามาแล้ว
เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้ยำเกรง

184.(คือถูกกำหนดให้ถือ) ในบรรดาวันที่ถูกนับไว้
แล้วผู้ใดในพวกเจ้าป่วยหรืออยู่ในการเดินทางก็ให้ถือใช้ในวันอื่น
และหน้าที่ของบรรดาผู้ที่ถือศีลอดด้วยความลำบากยิ่ง
(โดยที่เขาได้งดเว้นการถือ) นั้นคือการชดเชยอันได้แก่การให้อาหาร
(มื้อหนึ่ง) แก่คนมิสกีนคนหนึ่ง (ต่อการงดเว้นจากการถือหนึ่งวัน)
แต่ผู้ใดกระทำความดีโดยสมัครใจ มันก็เป็นความดีแก่เขา
และการที่พวกเจ้าจะถือศีลอดนั้น
ย่อมเป็นสิ่งที่ดียิ่งกว่าแก่พวกเจ้า หากพวกเจ้ารู้

185.เดือนรอมฎอนนั้นเป็นเดือนที่อัลกุรอาน
ได้ถูกประทานลงมาในฐานะเป็นข้อแนะนำสำหรับมนุษย์
และเป็นหลักฐานอันชัดเจนเกี่ยวกับข้อแนะนำนั้น

และเกี่ยวกับสิ่งที่จำแนกระหว่าง ความจริงกับความเท็จ
ดังนั้นผู้ใดในหมู่พวกเจ้า เข้าอยู่ในเดือนนั้นแล้ว
ก็จงถือศีลอดในเดือนนั้น และผู้ใดป่วย หรืออยู่ในการเดินทาง
ก็จงถือใช้ในวันอื่นแทน อัลลอฮ์ ทรงประสงค์ให้มีความสะดวก
แก่พวกเจ้า และไม่ทรงให้มีความลำบากแก่พวกเจ้า
และเพื่อที่พวกเจ้าจะได้ให้ครบถ้วน ซึ่งจำนวนวัน (ของเดือนรอมฎอน)
และเพื่อพวกเจ้าจะได้ให้ความ เกรียงไกรแด่อัลลอฮ์ ในสิ่งที่พระองค์
ทรงแนะนำแก่พวกเจ้า และเพื่อพวกเจ้าจะขอบคุณ

186.และเมื่อบ่าวของข้าถามเจ้าถึงข้า แล้วก็ (จงตอบเถิดว่า)
แท้จริงข้านั้นอยู่ใกล้ ข้าจะตอบรับคำวิงวอนของผู้ที่วิงวอน
เมื่อเขาวิงวอนต่อข้า ดังนั้น พวกเขาจงตอบรับข้าเถิด
และศรัทธาต่อข้า เพื่อว่าพวกเขาจะได้อยู่ในทางที่ถูกต้อง

187.ได้เป็นที่อนุมัติแก่พวกเจ้าแล้ว
ซึ่งการสมสู่กับบรรดาภรรยาของพวกเจ้า ในค่ำคืนของการถือศีลอด
นางทั้งหลายนั้นคือเครื่องนุ่มห่มของพวกเจ้า
และพวกเจ้าก็คือเครื่องนุ่งห่มของพวกนาง อัลลอฮ์ ทรงรู้ว่า
พวกเจ้านั้นเคยทุจริตต่อตัวเอง แล้วพระองค์ก็ทรงยกโทษให้แก่พวกเจ้า
และอภัยให้แก่พวกเจ้าแล้ว บัดนี้พวกเจ้าจงสมสู่กับพวกนางได้
และแสวงหาสิ่งที่อัลลอฮ์ ได้ทรงกำหนดให้แก่พวกเจ้าเถิด และจงกิน
และดื่ม จนกระทั่งเส้นขาว จะประจักษ์แก่พวกเจ้าจากเส้นดำ
เนื่องจากแสงรุ่งอรุณ แล้วพวกเจ้าจงให้การถือศีลอดครบเต็ม
จนถึงพลบค่ำ และพวกเจ้าจงอย่าสมสู่กับพวกนาง
ขณะที่พวกเจ้าเอียะติก๊าฟอยู่ในมัศยิด
นั่นคือบรรดาขอบเขตของอัลลอฮ์
ดังนั้นพวกเจ้าจงอย่าเข้าใกล้ขอบเขตนั้น ในทำนองนั้นแหละ
อัลลอฮ์ จะทรงแจกแจงบรรดาโองการ ของพระองค์แก่มนุษย์
เพื่อว่าพวกเขาจะได้ยำเกรง

188.และจงอย่าแย่งชิงทรัพย์สินกันและกันโดยวิธีการที่มิชอบธรรม
และจงอย่าเสนอให้แก่ผู้พิพากษาเพื่อที่ว่าสูเจ้าจะได้กลืนกินสมบัติ
ส่วนหนึ่งของคนอื่นโดยไม่เป็นธรรมทั้ง ๆ ที่สูเจ้ารู้ดีอยู่

189.เขาเหล่านั้นจะถามเจ้า เกี่ยวกับเดือน แรกขึ้น จงกล่าวเถิด
มันคือกำหนดเวลาต่างๆ สำหรับมนุษย์ และสำหรับประกอบพิธีฮัจญ์
และหาใช่เป็นคุณธรรมไม่ ในการที่พวกเจ้าเข้าบ้าน ทางหลังบ้าน
แต่ทว่าคุณธรรมนั้นคือผู้ที่ยำเกรง ต่างหาก
และพวกเจ้าจงเข้าบ้านทางประตูบ้าน และพวกเจ้าจงยำเกรงอัลลอฮ์ เถิด
เพื่อว่าพวกเจ้า จะได้รับความสำเร็จ

190.และพวกเจ้าจงต่อสู้ในทางของอัลลอฮ์
ต่อบรรดาผู้ที่ทำร้ายพวกเจ้า และจงอย่ารุกราน แท้จริง
อัลลอฮ์ ไม่ทรงชอบบรรดาผู้รุกราน

191.และจงประหัตประหารพวกเขา ณ ที่ใด ก็ตามที่พวกเจ้าพบพวกเขา
และจงขับไล่พวกเขา ออกจากที่ที่พวกเขาเคยขับไล่พวกเจ้าออก และ
การก่อความวุ่นวายนั้น ร้ายแรงยิ่งกว่าการประหัตประหารเสียอีก
และจงอย่าสู้รบกับพวกเขา ณ อัล-มัสยิดิลหะรอม จนกว่าพวกเขาจะทำร้าย

พวก เจ้าในที่นั้น หากพวกเขาทำร้ายพวกเจ้าแล้วก็จง
ประหัตประหารพวกเขา เสีย เช่นนั้นแหละคือการ
ตอบแทนแก่ผู้ปฏิเสธศรัทธา

192.แล้วถ้าหากพวกเขายุติ แน่นอน อัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษ
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

193.และจงต่อสู้พวกเขาต่อไปจนกว่าจะไม่มีการกดขี่ข่มเหงและแนวทางขอ
งอัลลอฮ์ได้ถูกสถาปนาขึ้นมาแทน ดังนั้น
ถ้าพวกเขาหยุดยั้งก็จงอย่าให้มีการเป็นปรปักษ์ต่อไป
เว้นแต่กับผู้ที่กดขี่ข่มเหงและโหดเหี้ยม

194.เดือนที่ต้องห้ามนั้น ก็ด้วยเดือนที่ต้อง ห้าม
และบรรดาสิ่งจำเป็นต้องเคารพนั้น ก็ย่อม มีการตอบโต้เยี่ยงเดียวกัน
ดังนั้นผู้ใดละเมิดต่อพวก เจ้า ก็จงละเมิดต่อเขา
เยี่ยงที่ เขาละเมิดต่อพวก เจ้า และพึงยำเหรงอัลลอฮ์ เถิด
และจงรู้ไว้ด้วยว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้น
ทรงอยู่กับบรรดาผู้ยำเกรงทั้งหลาย

195.จงใช้จ่ายทรัพย์สินของสูเจ้าในหนทางของอัลลอฮ์
และจงอย่าโยนตัวของสูเจ้าเองลงไปสู่ความพินาศด้วยมือของเจ้าเอง
จงทำทุกสิ่งทุกอย่างที่เป็นเรื่องดี
เพราะอัลลอฮ์ทรงรักบรรดาผู้ทำสิ่งดี

196.และพวกเจ้าจงให้สมบูรณ์ซึ่งการทำ ฮัจญ์
และการทำอุมเราะฮ์เพื่ออัลลอฮ์เถิด แล้ว ถ้าพวกเจ้าถูกสกัดกั้น
ก็ให้เชือดสัตว์พลีที่หาได้ง่าย
และจงอย่าโกนศีรษะของพวกเจ้าจนกว่า สัตว์พลีนั้นจะถึงที่ของมัน
แล้วผู้ใดในหมู่พวก เจ้าป่วยลง
หรือที่เขามีสิ่งก่อความเดือดร้อนจาก ศีรษะของเขา ก็ให้มีการชดเชย
อันได้แก่การถือศีลอด หรือการทำทานหรือการเชือดสัตว์ ครั้น
เมื่อพวกเจ้าปลอดภัยแล้ว ผู้ใดที่แสวงหาประโยชน์
จนกระทั่งถึงฮัจญ์ด้วยการทำอุมเราะฮ์ แล้ว ก็ให้
เชือดสัตว์พลีที่หาได้ง่าย ผู้ใดที่หาไม่ได้ ก็ให้ถือ
ศิลอดสามวันในระหว่างการทำฮัจญ์ และอีกเจ็ด
วันเมื่อพวกเจ้ากลับบ้าน นั้นคือครบสิบวัน ดังกล่าว นั้น
สำหรับผู้ที่ครอบครัวของเขามิได้ประจำอยู่ที่ อัล-มัสยิดิลหะรอม
และพวกเจ้าจงยำเกรงอัลลอฮ์ เถิด และถึงรู้ด้วยว่า
แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรง ลงโทษที่รุนแรง

197.(เวลา) การทำฮัจญ์นั้นมีหลายเดือนอัน เป็นที่ทราบกันอยู่ แล้ว
ดังนั้นผู้ใดที่ได้ให้การทำ ฮัจญ์จำเป็นแก่เขาในเดือนเหล่านั้น
แล้ว ก็ต้อง ไม่มีการสมสู่ และไม่มีการละเมิด และไม่มีการวิวาท ใดๆ
ใน (เวลา) การทำฮัจญ์ และความดีใดๆ ที่ พวกเจ้ากระทำนั้น
อัลลอฮ์ทรงรู้ดี และพวกเจ้า จงเตรียมเสบียงเถิด
แท้จริงเสบียงที่ดีที่สุดนั้น คือความยำเกรง
และพวกเจ้าจงยำเกรงข้าเถิด โอ้ผู้มีปัญญาทั้งหลาย!

198.ไม่มีโทษใดๆ แก่พวกเจ้า การที่ พวก
เจ้าจะแสวงหาความกรุณาอย่างหนึ่งอย่างใดจาก พระเจ้าของพวกเจ้า

ครั้นเมื่อพวกเจ้าได้หลั่งไหล กันออกจากอะเราะฟาตแล้ว
ก็จงกล่าวรำลึกถึงอัลลอฮ์ ณ อัล-มัชอะริลหะรอม และจงกล่าว
รำลึกถึงพระองค์ ดังที่พระองค์ได้ทรงแนะนำ พวกเจ้าไว้
และแท้จริงก่อนหน้านั้น พวกเจ้าอยู่ใน หมู่ผู้ที่หลงทาง

199.แล้วพวกเจ้าจงหลั่งไหลกันออกไปจาก
ที่ที่ผู้คนได้หลั่งไหลกันออกไป และจงขออภัยต่ออัลลอฮ์เถิด
แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

200.ครั้นเมื่อพวกเจ้าประกอบพิธีฮัจญ์ของ พวกเจ้าเสร็จแล้ว
ก็จงกล่าวรำลึกถึงอัลลอฮ์ ดังที่
พวกเจ้ากล่าวรำลึกถึงบรรพบุรุษของพวกเจ้า หรือ
กล่าวรำลึกให้มากยิ่งกว่า ในหมู่มนุษย์นั้นมีผู้กล่าวว่า
โอ้พระเจ้าของเรา โปรดประทานให้แก่พวกเรา ในโลกนี้เถิด
และเขาจะไม่ได้รับส่วนดีใดๆ ใน ปรโลก

201.และในหมู่พวกเขานั้นมีผู้ที่กล่าวว่า โอ้พระเจ้าของเรา
โปรดประทานให้แก่พวกเรา ซึ่งสิ่งดีงามในโลกนี้
และสิ่งดีงามในปรโลก และโปรด
คุ้มครองพวกเราให้พ้นจากลงโทษแห่งไฟนรกด้วยเถิด

202.ชนเหล่านี้แหละ พวกเขาจะได้รับส่วนดี
จากสิ่งที่พวกเขาได้แสวงหาไว้ และอัลลอฮ์นั้น
เป็นผู้ทรงรวดเร็วในการชำระสอบสวน

203.และพวกเจ้าจงกล่าวรำลึกถึงอัลลอฮ์ ในบรรดาวันที่ถูกนับไว้
แล้วผู้ใดรีบกลับในสองวันก็ไม่มีโทษใดๆ แก่เขา
และผู้ใดรั้งรอไปอีกก็ไม่มีโทษใดๆแก่เขา (ทั้งนี้) สำหรับผู้ที่
มีความยำเกรง และจงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด และพึงรู้ด้วยว่า
พวกเจ้านั้นจะถูกนำไปชุมนุมยังพระองค์

204.และในหมู่มนุษย์นั้นมีผู้ที่คำพูดของเขา
ทำให้เจ้าพึงพอใจในชีวิตความเป็นอยู่แห่งโลกนี้
และเขาจะอ้างอัลลอฮ์เป็นพยานซึ่งสิ่งที่อยู่ใน หัวใจของเขา
และขณะเดียวกันก็เป็นผู้โต้เถียงที่ฉกาจฉกรรจ์ยิ่ง

205.และเมื่อเขาให้หลังไปแล้ว เขาก็เพียร พยายามในแผ่นดิน
เพื่อก่อความเสียหายในนั้น และทำลายพืชผล และเผ่าพันธุ์
และอัลลอฮ์นั้นไม่ทรงชอบการก่อความเสียหาย

206.และเมื่อได้มีการกล่าวแก่พวกเขาว่า จงเกรงกลัวอัลลอฮ์
ความผยองก็เกาะกุมเขาและชักนำให้เขาทำบาป สำหรับคนพวกนี้ นรกคือที่
ๆ เหมาะสมสำหรับพวกเขา และมันเป็นที่พำนักอันแสนชั่วร้าย

207.และในหมู่มนุษย์นั้นมีผู้ที่ขายตัวของ เขา
ทั้งนี้เพื่อแสวงหาความพอพระทัยของอัลลอฮ์
และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงปรานีแก่ปวงบ่าวทั้งหลาย

208.บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงเข้าสู่อิสลามโดยสมบูรณ์
และจงอย่าปฏิบัติตามรอยเท้าของมาร
เพราะมันเป็นศัตรูที่เด่นชัดของสูเจ้า

209.ถ้ าหากสู เจ้ าถลำตั วไปทำความชั่ วหลั งจากได้ รั บคำสอนอั นชั ดแจ้ งที่
่ม ายั งสู เจ้ าแล้ ว จงรู้ ไว้ เถิ ดว่ าอั ลลอฮ์ เป็ นผู้ ทรงอำนาจ
ผู้ ทรงปรี ชาญาณ

210.และพวกเขามิ ได้ คอยอะไร นอกจากการที่ อั ลลอฮ์
และมลาอิ กะฮ์ข องพระองค์ จะมายั งพวกเขา ในร่ มเงาจากเมฆ
และเรื่ องนั้ นได้ ถู กชี้ ขาดไว้ แล้ ว
และยั งอั ลลอฮ์ นั้ นเรื่ องราวทั้ งหลายจะถู ก นำกลั บไป

211.เจ้ าจงถามวงศ์ วานอิ สรออี ลดู เถิ ดว่ า
สั ญญานอั นชั ดเจนกี่ มากน้ อยแล้ ว ที่ เราได้ นำมายั งพวกเขา
และผู้ ใดเปลี่ ยนแปลงความกรุ ณาของอั ลลอฮ์
หลั งจากที่ มั นได้ มายั งเขาแล้ ว แน่ นอน อั ลลอฮ์ นั้ น
เป็ นผู้ ทรงลงโทษที่ รุ นแรง

212.ชี วิ ตความเป็ นอยู่ แห่ งโลกนี้ นั้ นได้ ถู ก
ประดั บให้ สวยงามแก่ ผู้ ปฏิ เสธศรั ทธาทั้ งหลาย
และพวกเขายั งเย้ ยหยั นบรรดาผู้ ที่ ศรั ทธาด้ วย แต่ บรรดาผู้ ยำเกรงนั้ น
เหนื อกว่ าพวกเขาในวั นกิ ยามะฮ์
และอั ลลอฮ์ จะทรงประทานปั จจั ยยั งชี พแก่ ผู้ ที่ พระองค์ ทรงประสงค์
โดยปราศจากการคำนวณนั บ

213.มนุ ษย์ นั้ นเคยเป็ นประชาชาติ เดี ยวกั น
ภายหลั งอั ลลอฮ์ ได้ ส่ งบรรดานบี มาในฐานะผู้ แจ้ ง ข่ าวดี
และผู้ ตั กเตื อน และได้ ทรงประทานคั มภี ร์
อั นกอปรไปด้ วยความจริ งลงมากั บพวกเขาด้ วยเพื่ อ
ว่ าคั มภี ร์นั้ นจะได้ ตั ดสิ นระหว่ างมนุ ษย์ ในสิ่ งที่ พวก เขาขั ดแย้ งกั น
และไม่ มี ใครที่ ขั ดแย้ งในคั มภี ร์ นั้ น
นอกจากบรรดาผู้ ที่ รั บคั มภี ร์ นั้ นมา หลั งจากที่
บรรดาหลั กฐานอั นชั ดแจ้ งได้ มายั งพวกเขาเหล่ านั้ น
ทั้ งนี้ เพราะความอิ จฉาริ ษยาในระหว่ างพวกเขา
แล้ วอั ลลอฮ์ ก็ ทรงแนะนำแก่ บรรดาผู้ ศรั ทธา ซึ่ ง
ความจริ งที่ พวกเขาขั ดแย้ งกั นด้ วยอนุ มั ติ ของพระ องค์
และอั ลลอฮ์ นั้ นทรงแนะนำผู้ ที่ พระองค์
ทรงประสงค์ ไปสู่ ทางอั นเที่ ยงตรง

214.หรื อพวกเจ้ าคิ ดว่ า พวกเจ้ าจะได้ เข้ าสวรรค์
โดยที่ เยี่ ยงอย่ างของผู้ ที่ ล่ วงลั บไปก่ อนพวกเจ้ า
ยั งมิ ได้ มายั งพวกเจ้ าเลย ซึ่ งบรรดาความลำบาก
และความเดื อดร้ อนได้ ประสบแก่ พวกเขา และ พวกเขาได้ รั บความหวั่ นไหว
จนกระทั่ งรอซู ลและ บรรดาผู้ ศรั ทธา ซึ่ งอยู่ กั บเขา กล่ าวขึ้ นว่ า
เมื่ อไร เล่ าการช่ วยเหลื อของอั ลลอฮ์ ฦ พึ งรู้ เถิ ดว่ า
แท้ จริ งการช่ วยเหลื อของอั ลลอฮ์ ใกล้ อยู่ แล้ ว

215.ผู้ คนทั้ งหลายถามว่ า อะไรที่ เราควรจะใช้ จ่ าย จงบอกพวกเขาว่ า
อะไรก็ ตามที่ สู เจ้ าใช้ จ่ าย จงใช้ จ่ ายมั นสำหรั บพ่ อแม่ และญาติ สนิ ท
เด็ กกำพร้ า ผู้ ขั ดสนและคนเดิ นทาง
และความดี อั นใดที่ สู เจ้ าได้ กระทำไป อั ลลอฮ์ ทรงรู้ ดี

216.สูเจ้าได้ถูกบัญชาให้ออกสู่สงครามและสูเจ้ารังเกียจมัน
แต่มันอาจเป็นว่าสูเจ้ารังเกียจสิ่งหนึ่งซึ่งสิ่งนั้นเป็นสิ่งดีสำหรับสูเจ้า
และบางทีสูเจ้ารักสิ่งหนึ่งซึ่งสิ่งนั้นมันเลวสำหรับสูเจ้า
อัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้ แต่สูเจ้าไม่รู้

217.พวกเขาจะถามเจ้าเกี่ยวกับเดือนต้องห้าม
ซึ่งการสู้รบในเดือนนั้น จงกล่าวเถิดว่า การสู้รบ
ในเดือนนั้นเป็นสิ่งใหญ่โต และการขัดขวางให้ออก จากทางของอัลลอฮ์
และการปฏิเสธการศรัทธาต่อพระองค์ และการกีดกัน อัลมัสยิดิ้ลหะรอม
ตลอดจนการขับไล่ขาว อัลมัสยิดิ้ลหะรอมออกไปนั้น
เป็นสิ่งใหญ่โตยิ่งกว่า ณ ที่อัลลอฮ์ และการฟิตนะฮ์
นั้นใหญ่โตยิ่งกว่าการฆ่า และพวกเขาจะยังคงต่อสู้พวกเจ้าต่อไป
จนกว่าพวกเขาจะทำให้พวกเจ้ากลับออกไปจากศาสนาของพวกเจ้า
หากพวกเขาสามารถ และผู้ใดในหมู่พวกเจ้ากลับออกไปจากศาสนาของเขา
แล้วเขาตายลง ขณะที่เขาเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาแล้วไซร้ ชนเหล่านี้แหละ
บรรดาการงานของพวกเขาไร้ผล ทั้งในโลกนี้ และ ปรโลก
และชนเหล่านี้แหละคือชาวนรก ซึ่งพวกเขา จะอยู่ในนรกนั้นตลอดกาล

218.แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธา และบรรดาผู้ที่อพยพ
และได้เสียสละต่อสู้ในทางของอัลลอฮ์นั้น ชนเหล่านี้แหละ
ที่หวังในความเมตตาของอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์นั้น เป็นผู้ทรงอภัยโทษ
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

219.พวกเขาจะถามเจ้าเกี่ยวกับน้ำเมา และการพนัน จงกล่าวเถิดว่า
ในทั้งสองนั้นมีโทษมาก และมีคุณหลายอย่างแก่มนุษย์
แต่โทษของมันทั้งสองนั้น มากกว่าคุณของมัน และพวกเขาจะถามเจ้าว่า
พวกเขาจะบริจาคสิ่งใด? จงกล่าวเถิดว่า สิ่งที่เหลือจากการใช้จ่าย
ในทำนองนั้นแหละ อัลลอฮ์จะทรงแจกแจงโองการทั้งหลายแก่พวกเจ้า
หวังว่าพวกเจ้าจะได้ใคร่ครวญ

220.ทั้งในโลกนี้ และปรโลก
และพวกเขาจะถามเจ้าเกี่ยวกับบรรดาเด็กกำพร้า จงกล่าวเถิดว่า
การแก้ไขปรับปรุงใดๆ ให้แก่พวกเขานั้น เป็นสิ่งดียิ่ง
และถ้าหากพวกเจ้าจะร่วมอยู่กับพวกเขา พวกเขาก็คือ
พี่น้องของพวกเจ้า และอัลลอฮ์นั้น ทรงรู้ดีถึงผู้ที่ก่อความเสียหาย
จากผู้ที่ปรับปรุงแก้ไข และหากอัลลอฮ์ทรงประสงค์แล้ว แน่นอนก็ทรง
ให้พวกเจ้าลำบากไปแล้ว แท้จริงอัลลอฮ์ เป็นผู้ทรงเดชานุภาพ
ผู้ทรงปรีชาญาน

221.และพวกเจ้าจงอย่าแต่งงานกับหญิงมุชริก จนกว่านางจะศรัทธา
และทาสหญิงที่เป็นผู้ศรัทธานั้น ดียิ่งกว่าหญิงที่เป็นมุชริก
แม้ว่านาง ได้ทำให้พกเจ้าพึงใจก็ตาม และพวกเจ้าจงอย่าให้แต่งงาน
กับบรรดาชายมุชริก จนกว่าพวกเขาจะศรัทธา
และทาสชายที่เป็นผู้ศรัทธานั้นดีกว่า ชายมุชริก
และแม้ว่าเขาได้ทำให้พวกเจ้าพึงใจก็ตาม
ชนเหล่านี้แหละจะชักชวนไปสู่ไฟนรก และอัลลอฮ์
นั้นทรงเชิญชวนไปสู่สวรรค์ และไปสู่การอภัยโทษ

ด้วยอนุมัติของพระองค์ และพระองค์จะทรงแจกแจงบรรดาโองการของพระองค์ แก่มนุษย์ เพื่อว่าพวกเขาจะได้รำลึกกันได้

222.และพวกเขาจะถามเจ้าเกี่ยวกับประจำเดือน จงกล่าวเถิดว่า มันเป็นสิ่งให้โทษ ดังนั้นพวกเจ้าจงห่างไกลหญิงในขณะมีประจำเดือน และจงอย่าเข้าใกล้นาง จนกว่านางจะสะอาด ครั้นเมื่อนาง ได้ชำระร่างกายสะอาดแล้ว ก็จงมาหานาง ตามที่อัลลอฮ์ทรงใช้พวกท่าน แท้จริงอัลลอฮ์ ทรงชอบบรรดาผู้สำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัว และทรงชอบบรรดาผู้ที่ทำตนให้สะอาด

223.บรรดาหญิงของพวกเจ้านั้น คือแหล่งเพาะปลูกของพวกเจ้า ดังนั้นพวกเจ้าจงมายังแหล่งเพาะปลูกของพวกเจ้า ตามแต่พวกเจ้าประสงค์ และจงประกอบล่วงหน้าไว้สำหรับตัวของพวกเจ้า และพึงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด และพึงรู้ด้วยว่า แท้จริง พวกเจ้านั้น จะเป็นผู้พบกับพระองค์ และเจ้าจงแจ้งข่าวดี แก่บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลายเถิด

224.จงอย่าใช้พระนามของอัลลอฮ์มาสาบานในสิ่งที่ขัดขวางสูเจ้าจากคุณธรรม การสำรวมตน และสวัสดิการของมนุษยชาติ แท้จริง อัลลอฮ์ทรงได้ยินและทรงรอบรู้ทุกสิ่ง

225.อัลลอฮ์จะไม่ให้สูเจ้ารับผิดชอบต่อคำสาบานที่ไร้สาระและไม่ได้เ จตนาของสูเจ้า แต่พระองค์จะถือเอาคำสาบานที่สูเจ้าทำขึ้นโดยมีเจตนา แท้จริง อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงขันติ

226.สำหรับบรรดาผู้ที่สาบานว่า จะไม่สมสู่ภรรยาของเขานั้น ให้มีการรอคอยไว้สี่เดือน แล้วถ้าหากเขากลับคืนดี แน่นอนอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

227.และถ้าพวกเขาปลงใจซึ่งการหย่าแล้วไซร้ แน่นอนอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้

228.และบรรดาหญิงที่ถูกหย่าร้าง พวกนาง จะต้องรอคอยตัวของตนเองสามกุรูอฺ และไม่อนุมัติให้แก่พวกนาง ในการที่พวกนาง จะปกปิดสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงให้บังเกิดขึ้น ในมดลูกของพวกนาง หากพวกนางศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และวันปรโลก และบรรดาสามีของพวกนางนั้นเป็นผู้มีสิทธิกว่า ในการให้พวกนางกลับมาในกรณีดังกล่าว หากพวกเขาปรารถนาประนีประนอม และพวกนางนั้นจะได้รับเช่นเดียวกับสิ่งที่เป็นหน้าที่ของพวกนาง จะต้องปฏิบัติโดยชอบธรรม และสำหรับบรรดาชายนั้น มีฐานะเหนือพวกนางขั้นหนึ่ง และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาน

229.การหย่านั้นมีสองครั้ง แล้วให้มีการยับยั้งไว้โดยชอบธรรม หรือไม่ก็ให้ปล่อยไปพร้อมด้วยการทำความดี และไม่อนุญาติแก่พวกเจ้า ในการที่พวกเจ้า จะเอาสิ่งหนึ่งสิ่งใดจากสิ่งที่พวกเจ้าได้ให้แก่พวกนาง (มะฮัร) นอกจากทั้งสองเกรงว่า จะไม่สามารถดำรงไว้ซึ่งขอบเขตของอัลลอฮ์ได้เท่านั้น ถ้าหากพวกเจ้าเกรงว่าเขาทั้งสองจะไม่ดำรงไว้ซึ่งขอบเขตของอัลลอฮ์ แล

้ว ไซร้ ก็ไม่มีบาปใดๆ แก่เขาทั้งสองในสิ่งที่นางใช้มันไถ่ตัวนาง
เหล่านั้นแหละคือขอบเขตของอัลลอฮ์ พวกเจ้าจงอย่าละเมิดมัน
และผู้ใดละเมิดขอบเขตของอัลลอฮ์ แล้ว ชนเหล่านั้นแหละ
คือผู้ที่อธรรมแก่ตัวเอง

230.ถ้าหากเขาได้หย่านางอีก นางก็ไม่เป็นที่อนุมัติแก่เขา
หลังจากนั้น จนกว่าจะแต่งงานกับสามีอื่นจากเขา
แล้วหากสามีนั้นหย่านาง ก็ไม่มีบาปใดๆ แก่ทั้งสอง
ที่จะคืนดีกันใหม่ หากเขาทั้งสองคิดว่า
จะดำรงไว้ซึ่งขอบเขตของอัลลอฮ์ได้ และนั่นแหละ คือขอบเขตของอัลลอฮ์
ซึ่งพระองค์ทรงแจกแจงมัน อย่างแจ่มแจ้งแก่กลุ่มชนที่รู้ดี

231.และเมื่อพวกเจ้าหย่าบรรดาหญิง แล้วพวกนางถึงกำหนดเวลา
ของพวกนางแล้ว ก็จงยับยั้งนางไว้ โดยชอบธรรม หรือ
ไม่ก็จงปล่อยนางไปโดยชอบธรรม และพวกเจ้า
จงอย่ายับยั้งพวกนางไว้โดยมุ่งก่อความเดือดร้อน
เพื่อพวกเจ้าจะได้ข่มเหงรังแก และผู้ใดกระทำเช่นนั้น
แน่นอนเขาก็ข่มเหงตนเอง และจงอย่าถือเอาโองการของอัลลอฮ์
เป็นที่เย้ยหยัน และพึงระลึกถึงความเมตตาของอัลลอฮ์
ที่มีแก่พวกเจ้า และสิ่งที่พระองค์ได้ทรงประทานลงมาแก่พวกเจ้า
อันได้แก่คัมภีร์ และบทบัญญัติ (ที่มีอยู่ในคัมภีร์นั้น)
ซึ่งพระองค์จะทรงใช้คัมภีร์นั้น แนะนำตักเตือนพวกเจ้า
และพวกเจ้าพึงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด และจงรู้ด้วยว่า
แท้จริงอัลลอฮ์นั้น ทรงรอบรู้ในทุกสิ่งทุกอย่าง

232.และเมื่อพวกเจ้าหย่าบรรดาหญิง แล้วนางเหล่านั้น
ได้ถึงกำหนดเวลของพวกนางแล้ว ก็จงอย่าขัดขวางพวกนาง ในการที่พวกนาง
จะแต่งกับบรรดาคู่ครองของพวกนาง
เมื่อพวกเขาต่างพอใจกันระหว่างพวกเขา โดยชอบธรรม นั่นแหละคือ
สิ่งที่จะถูกนำมาแนะนำตักเตือน แก่ผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์
และวันปรโลก นั่นแหละคือ สิ่งที่บริสุทธิ์กว่า และสะอาดกว่า
สำหรับพวกเจ้า และอัลลอฮ์นั้นทรงรู้ แต่พวกเจ้าไม่รู้

233.และมารดาทั้งหลายนั้น จะให้นมแก่ลูกๆ ของนางภายในสองปีเต็ม
สำหรับผู้ที่ต้องการ จะให้ครบถ้วนในการให้นม
และหน้าที่ของพ่อเด็กนั้น
คือปัจจัยยังชีพของพวกนางและเครื่องนุ่งห่มของพวกนาง โดยชอบธรรม
ไม่มีชีวิตใดจะถูกบังคับนอกจากเท่าที่ชีวิตนั้น
มีกำลังความสามารถเท่านั้น มารดาก็จงอย่าได้ก่อความเดือดร้อน
(ให้แก่สามี) เนื่องด้วยลูกของนาง และพ่อเด็ก
ก็จงอย่าได้ก่อความเดือดร้อน (ให้แก่ภรรยา) เนื่องด้วยลูกของเขา
และหน้าที่ของทายาทผู้รับมรดกก็เช่นเดียวกัน
แต่ถ้าทั้งสองต้องการหย่านม อันเกิดจากความพอใจ
และการปรึกษาหารือกันจากทั้งสองคน แล้วก็ไม่มีบาปใดๆ แก่เขาทั้งสอง
และหากพวกเจ้าประสงค์ที่จะให้มีแม่นมขึ้นแก่ลูกๆ ของพวกเจ้าแล้ว
ก็ย่อมไม่มีบาปใดๆ แก่พวกเจ้า เมื่อพวกเจ้าได้มอบสิ่งที่พวกเจ้าให้
(แก่นางเป็นค่าตอบแทน) โดยชอบธรรม และจงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด
และถึงรู้ด้วยว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้น ทรงเห็นในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ

234.และบรรดาผู้ ที่ ถึ งแก่ ชี วิ ตลงในหมู่ พวกเจ้ า
และทิ้ งคู่ ครองไว้ นั้ น พวกนางจะต้ องรอคอยตั วของพวกนางเอง
สี่ เดื อนกั บสิ บวั น ครั้ นเมื่ อพวกนาง ครบกำหนดเวลาของพวกนางแล้ ว
ก็ ไม่มี บาปใดๆ แก่ พวกเจ้ า
ในสิ่ งที่ พวกนางได้ กระทำไปในส่ วนตั วของพวกนาง โดยชอบธรรม
และอั ลลอฮ์ นั้ นทรงรอบรู้ อย่ างละเอี ยด ในสิ่ งที่ พวกเจ้ ากระทำกั น

235.และไม่ มี บาปใดๆ แก่ พวกเจ้ า
ในสิ่ งที่ พวกเจ้ ากล่ าวเป็ นในการขอหญิ ง และสิ่ งที่ พวกเจ้ าเก็ บงำ
ไว้ ในใจของพวกเจ้ า อั ลลอฮ์ ทรงรู้ ว่ า
พวกเจ้ าจะบอกกล่ าวแก่ นางให้ ทราบ แต่ ทว่ าพวก
เจ้ าอย่ าได้ สั ญญาแก่ นางเป็ นการลั บ
นอกจากพวกเจ้ าจะกล่ าวถ้ อยคำอั นดี เท่ านั้ น และจงอย่ าปลงใจ
ซึ่ งการทำพิ ธี แต่ งงาน จนกว่ าเวลาที่ ถู กกำหนดไว้
จะบรรลุ ถึ งความสิ้ นสุ ดของมั น และพึ งรู้ เถิ ดว่ า แท้ จริ งอั ลลอฮ์
ทรงรู้ สิ่ งที่ อยู่ ในจิ ตใจของพวกเจ้ า
พวกเจ้ าจงสั งวรณ์ พระองค์ ไว้ เถิ ด และพึ งรู้ ไว้ เถิ ดว่ าอั ลลอฮ์ นั้ น
เป็ นผู้ ทรงอภั ยโทษ ผู้ ทรงหนั กแน่ น

236.ไม่ มี บาปใดๆ แก่ พวกเจ้ า ถ้ าหากพวกเจ้ าหย่ าหญิ ง
โดยที่ พวกเจ้ ายั งมิ ได้ แตะต้ องพวกนาง หรื อยั งมิ ได้ กำหนดมะฮั รใดๆ
แก่ พวกนาง และจงให้ นางได้ รั บสิ ่ง ที่ อำนวยประโยชน์ แก่ พวกนาง
โดยที่ หน้ าที่ ของผู้ มั่ งมี นั้ น คื อตามกำลั งความสามารถของเขา
และหน้ าที่ ของผู้ ยากจนนั้ นคื อตามกำลั งความสามารถของเขา
เป็ นการให้ ประโยชน์ โดยชอบธรรม เป็ นสิ ทธิ เหนื อผู้ กระทำดี ทั้ งหลาย

237.และถ้ าหากพวกเจ้ าหย่ าพวกนาง ก่ อนที่ พวกเจ้ าจะแตะต้ องพวกนาง
โดยที่ พวกเจ้ าได้ กำหนดมะฮั รแก่ นางแล้ ว
ก็ จงให้ แก่ นางครึ่ งหนึ่ งของสิ่ งที่ พวกเจ้ ากำหนดไว้
นอกจากว่ าพวกนางจะยกให้ หรื อผู้ ที่ ตกลงแต่ งงานอยู่ ในมื อของเขา
จะยกให้ และการที่ พวกเจ้ าจะยกให้ นั้ น
เป็ นสิ่ งที่ ใกล้ แก่ ความยำเกรงมากกว่ า
และพวกเจ้ าอย่ าลื มการทำคุ ณในระหว่ างพวกเจ้ า
แท้ จริ งอั ลลอฮ์ เป็ นผู้ ทรงเห็ นใน สิ่ งที่ พวกเจ้ ากระทำกั น

238.จงระวั งการนมาซของสู เจ้ า
โดยเฉพาะการนมาซที่ มี คุ ณสมบั ติ อั นประเสริ ฐของการนมาซ
และจงยื นต่ อหน้ าอั ลลอฮ์ ดั งบ่ าวที่ นอบน้ อมด้ วยความภั กดี

239.ถึ งแม้ สู เจ้ าจะอยู่ ในอั นตราย สู เจ้ าก็ จะต้ องนมาซ
ไม่ ว่ าจะเป็ นบนทางเท้ าหรื อบนหลั งสั ตว์ พาหนะ และเมื่ อสู เจ้ าปลอดภั ย
ดั งนั้ น
จงรำลึ กถึ งอั ลลอฮ์ ดั งที่ พระองค์ ได้ ทรงสอนสู เจ้ าในสิ่ งที่ สู เจ้ าไม่ ร
ู้ม าก่ อน

240.และบรรดาผู้ ที่ (จวนจะ) ตายจากพวกเจ้ า
และต้ องทิ้ งบรรดาคู่ ครองไว้ (ในสภาพหญิ งหม้ าย) ก็ ต้ องสั่ งเสี ยไว้
เพื่ อบรรดาคู่ ครองของพวกเขา ซึ่ งสิ่ งอำนวยสุ ขคื อ
(เครื่ องอุ ปโภคบริ โภค เป็ นค่ าเลี้ ยงดู แก่ พวกนาง) ให้ ครบหนึ่ งปี

โดยนางมิได้ออก (จากบ้านไปอื่น) แต่ถ้าพวกนางออก (จากบ้าน)
โดยไม่มีความจำเป็น นางก็หมดสิทธิ์ที่จะได้รับค่าเลี้ยงดูดังกล่าว
ดังนั้นจึงไม่เป็นบาปแก่พวกเจ้า
ในกรณีที่นางได้กระทำลงไปในเรื่องของตัวนางเอง จาก
(การกระทำที่ประกอบไปด้วย) คุณธรรม (ตามบทบัญญัติทางศาสนา)
และอัลลอฮ์ทรงอำนาจยิ่ง อีกทั้งทรงปรีชายิ่ง

241.และเป็นสิทธิแก่บรรดาหญิงที่ถูกหย่า (นางจะต้องได้)
สิ่งอำนวยสุข (เป็นค่าเลี้ยงดูแก่นาง)
โดยคุณธรรมเป็นหน้าที่แก่บรรดาผู้ยำเกรงทั้งหลาย
(ต้องจัดการไปตามนั้น)

242.เช่นนั้นแหละ ที่อัลลอฮ์ทรงแจ้งบรรดาโองการของพระองค์
แก่พวกเจ้าทั้งมวลเพื่อพวกเจ้าจะได้ใช้ปัญญาตริตรอง

243.เจ้าไม่รู้ดอกหรือ? ถึง (ประวัติของ)
บรรดาผู้ที่ออกจากบ้านเมือง โดยมีจำนวนนับเป็นพันคน
เพราะความกลัวตาย แต่แล้วอัลลอฮ์ก็ทรงตรัสแก่พวกเขาว่า
พวกเจ้าจงตายเถิด ครั้นต่อมาพระองค์ก็ชุบชีวิตพวกเขา (ขึ้นมาใหม่)
แท้จริงอัลลอฮ์ทรงไว้ซึ่งความโปรดปรานแก่มวลมนุษย์
แต่ทว่ามนุษย์ส่วนมากหาได้ขอบคุณพระองค์ไม่

244.สูเจ้าจงต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮ์ และจงรู้ไว้เถิดว่า
แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้

245.ใครบ้างในหมู่สูเจ้าที่จะให้การยืมที่ดีแก่อัลลอฮ์
ซึ่งพระองค์จะทรงใช้คืนให้เขาหลังจากที่ได้ทรงเพิ่มมันขึ้นเป็นทวีค
ูณแล้ว อัลลอฮ์เท่านั้นที่ทรงสามารถลดและเพิ่ม (ความมั่งคั่ง)
และยังพระองค์ที่สูเจ้าจะคืนกลับไป

246.เจ้าไม่รู้หรือ (ถึงประวัติของ)
มวลชนหนึ่งจากพวกพงศ์เผ่าของอีสรออีล ภายหลังจากมูซา
(ได้จากโลกนี้ไปแล้ว)
เมื่อพวกเขาได้กล่าวกับศาสดาองค์หนึ่งของพวกเขา
(ซึ่งมีชื่อว่าซำวีล (ว่า ท่านได้โปรดแต่งตั้งกษัตริย์แก่พวกเราสิ
เราจะได้ออกต่อสู้ในทางของอัลลอฮ์
ศาสดาจึงกล่าวกับพวกเขาว่าพวกท่านทั้งหลายคาดคิดไหมว่า
หากพวกท่านได้ถูกบัญญัติให้ทำการรบแล้ว พวกท่านจะไม่ออกต่อสู้
พวกเขาตอบว่า และไม่มีเหตุผลใดๆสำหรับพวกเราเลย
ที่จะไม่ต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮ์ ทั้งๆที่พวกเราถูกคับไล่ออกมาจากบ้
านเมืองของเรา และลูกๆของเรา
ครั้นแล้วเมื่อการรบได้ถูก บัญญัติแก่พวกเขา พวกเขาก็หันหลังให้
ยกเว้นเพียงเล็กน้อยจากพวกเขาเท่านั้นเอง (ที่ออกทำการรบ)
และอัลลอฮ์ ทรงรอบรู้ยิ่งกับบรรดาผู้ฉ้อฉลทั้งมวล

247.และศาสดาแห่งพวกเขาก็ได้ประกาศแก่พวกเขาว่า แท้จริงอัลลอฮ์
ได้ทรงแต่งตั้ง ฏอลูตให้เป็นกษัตริย์ พวกเขาก็กล่าวว่า
ไฉนเล่าจึงให้เขามาเป็นกษัตริย์ปกครองพวกเรา
ทั้งๆที่ ความเป็นจริงพวกเราทรงสิทธิ์ในตำแหน่งกษัตริย์ยิ่งกว่าเขาเ
สียอีกและเขา (ฏอลูต) นั้นก็ไม่มีทรัพย์อันมั่งคั่งแต่ประการใดๆ

(แล้วจะมาเป็นกษัตริย์พวกเราได้อย่างไร) เขา (ศาสดาซำวีล) กล่าวว่า
แท้จริงอัลลอฮ์ ได้ทรงคัดเลือกตัวเขา (ฏอลูต)
ให้เป็นกษัตริย์ของพวกเจ้า และพระองค์ทรงเพิ่มพูลความรู้ และ
(พลังแห่ง) เรือนร่างอันกว้างขวางแก่เขา
และอัลลอฮ์ทรงประทานอำนาจแห่งอาณาจักรของพระองค์แก่บุคคลที่พระองค์
ทรงประสงค์ และอัลลอฮ์ทรงไพศาลยิ่ง อีกทั้งทรงรอบรู้ยิ่ง

248.และศาสดาของพวกเขาได้กล่าวกับพวกเขาว่า แท้จริงสัญลักษณ์
แสดงอำนาจทางอาณาจักรของเขาก็คือ จะมีหีบมายังพวกท่านซึ่งในนั้น
มีความสงบมั่นจากองค์อภิบาลแห่งพวกท่าน
และมีส่วนที่เหลืออยู่ จากที่วงศ์วานแห่งมูซา
และวงศ์วานแห่งฮารูนได้ทิ้งไว้ ซึ่งมาลาอีกะห์แบกมันมาเอง
แท้จริงในนั้น ย่อมเป็นสัญลักษณ์แด่พวกเจ้าทั้งมวล
ทั้งนี้ หากพวกเจ้าเป็นผู้มีความศรัทธา

249.ต่อมาเมื่อฏอลูตได้นำไพล่พลเคลื่อนออกไป (จากไบติลมักดิส)
เขาก็ประกาศว่า แท้จริงอัลลอฮ์ จะทรงทดสอบพวกท่านทั้งหลาย
ด้วยลำน้ำสายหนึ่ง ซึ่งผู้ใดดื่มจากมัน เขาก็หาใช่พวกของฉันไม่
แต่ผู้ใดไม่ดื่มมัน เขาก็เป็นพวกของฉัน
ยกเว้นบุคคลที่ใช้มือของเขาวักน้ำเพียงครั้งเดียว
ครั้นแล้วพวกเขาก็ดื่มจากมัน
ยกเว้นเพียงเล็กน้อยจากพวกเขาเหล่านั้น (ที่ไม่ยอมดื่ม) ต่อมา
เมื่อเขาและบรรดาผู้ศรัทธาที่มีอยู่พร้อมกับเขาเดินผ่านลำน้ำนั้น
พวกเขาก็กล่าวว่า ในวันนี้ เราต่อสู้กับญาลูฏ
และไพร่พลของเขาไม่ไหวอย่างแน่นอน บรรดา (ศรัทธาชน)
ที่มั่นใจว่าพวกเขาต้องได้พบกับอัลลอฮ์ จึงกล่าวว่า
มีตั้งเท่าไหร่แล้ว กลุ่มชนที่มีเพียงเล็กน้อย
สามารถพิชิตกลุ่มชนที่มากกว่าโดยอนุมัติของอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์
ย่อมอยู่พร้อมกับบรรดาผู้อดทนทั้งหลาย

250.และเมื่อพวกเขาได้ปรากฏตัว (เพื่อเปิดฉากต่อสู้)
กับญาลูฏและไพร่พลของเขา พวกนั้นก็วิงวอนว่า โอ้องค์อภิบาลของเรา
ขอได้โปรดหลั่งความอดทนลงให้พวกเราด้วยเถิด
โปรดประทานความแน่นแฟ้นแก่เท้าของเราด้วยเถิด
และโปรดช่วยเราให้มีชัยชนะแก่ชาวเนรคุณด้วยเถิด

251.ครั้นแล้วพวกเขาก็ปราบพวกนั้น (ได้สำเร็จ)
โดยอนุมัติของอัลลอฮ์ และดาวูดได้ฆ่าญาลูฏตาย และอัลลอฮ์
ได้ทรงประทานอำนาจทางอาณาจักรและวิทยญานแก่เขา
และพระองค์ทรงสอนเขาบางสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์
และมาตแม้นไม่เป็นเพราะอัลลอฮ์ทรงป้องกันมนุษย์ไว้แก่กันและกัน
แล้วไซร้แน่นอนที่สุดแผ่นดินก็ย่อมซึ่งหายนะ และทว่าอัลลอฮ์
ทรงไว้ซึ่งความโปรดปราน แก่บรรดาชาวโลกทั้งปวง

252.นั้นเป็นโองการแห่งอัลลอฮ์ ซึ่งเราแถลงมันแก่เจ้าโดยสัจจะ
และแท้จริงเจ้านั้น เป็นหนึ่งจากบรรดาที่ถูกตั้งเป็นศาสนฑูต

253.และบรรดาศาสนทูตเหล่านั้น
เราได้ให้เกียรติแก่บางคนเหนือกว่าอีกบางคน บางคนจากพวกนั้น
เป็นผู้ที่อัลเลาะฮ์ ได้ทรงตรัส (เขาคือนบีมูซา) และอัลเลาะฮ์
ได้ทรงยกย่องบางคนของพวกเขา หลายฐานันดร (คือนบีมุฮำมัด)
และเราได้ประทานแก่อีซาบุตรมัรยัม ซึ่ง (บรรดา) หลักฐาน ที่ชัดแจ้ง
และเราได้เสริมอำนาจแก่เขา ด้วยวิญญานแห่งความบริสุทธิ์
และมาตร์ว่าอัลเลาะฮ์ ทรงประสงค์ แน่นอนบรรดา (ประชาชาติ)
ผู้อยู่ในยุคหลังพวกเขาก็ไม่ต้องรบพุ่งกัน ภายหลังจากบรรดา
(หลักฐาน) ที่ชัดแจ้งได้มาสู่พวกเขาแล้ว
และแต่ทว่าพวกเข้าได้พิพาทกัน ซึ่งมีบางคนของพวกเขา เป็นผู้ศรัทธา
และบางคนของพวกเขาเป็นผู้ปฏิเสธ และมาต์รว่าอัลเลาะฮ์
ทรงประสงค์แล้วไซร้ แน่นอนพวกเขาก็จะรบพุ่งกัน แต่ทว่าอัลเลาะฮ์
ทรงกระทำไปตามที่พระองค์ทรงประสงค์

254.บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย
จงใช้จ่ายทรัพย์สินที่เราได้ประทานให้แก่สูเจ้า
ก่อนที่วันหนึ่งจะมาถึงซึ่งในวันนั้นจะไม่มีการซื้อขายและไม่มีมิตร
ภาพและไม่มีการไถ่แทน และบรรดาผู้ปฏิเสธนั้น
ความจริงแล้วคือผู้ที่ทำความผิด

255.อัลลอฮ์ (ทรงเป็นเจ้า) ซึ่งไม่มีพระเจ้าใดๆ (อีกแล้ว)
นอกจากพระองค์เท่านั้น ทรงเป็นเสมอ ทรงดำรงอยู่
ความง่วงและความหลับไม่ครอบงำพระองค์
พระองค์ทรงสิทธิ์ในสรรพสิ่งที่มีอยู่ในชั้นฟ้าและสิ่งที่อยู่ในแผ่น
ดิน ใครเล่าที่จะให้การสงเคราะห์ (แก่ผู้อื่น) ณ พระองค์ได้
นอกจากจะเป็นไปโดยอนุมัติของพระองค์เท่านั้น
พระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่มีอยู่ต่อหน้าพวกเขา
และที่อยู่เบื้องหลังพวกเขา
และพวกเขาไม่ครอบคลุมความรู้สักเพียงเล็กน้อยของพระองค์
นอกจากในสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์ (จะให้พวกเขารู้) เท่านั้น
เก้าอี้ (คืออำนาจปกครอง)
ของพระองค์แผ่ไพศาลทั่วทั้งชั้นฟ้าและแผ่นดิน
และการพิทักษ์มันทั้งสองไม่ทำให้พระองค์เหนื่อยยากเลย
และพระองค์ทรงสูงส่ง อีกทั้งทรงยิ่งใหญ่

256.ไม่มีการบังคับกันในเรื่องเกี่ยวกับศาสนา
สิ่งที่ถูกต้องได้ถูกจำแนกแยกแยะออกจากสิ่งที่ผิดเป็นที่ชัดเจนแล้ว
ดังนั้น ผู้ใดที่ปฏิเสธฏอฆูต และศรัทธาในอัลลอฮ์
เขาก็ได้รับการสนับสนุนอันมั่นคงไม่มีวันขาด
และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้

257.อัลลอฮ์ทรงเป็นผู้คุ้มครองบรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย
พระองค์ทรงนำพวกเขาออกจากความมืด (แห่งความโง่เขลา) สู่ความสว่าง
(แห่งศรัทธา) และบรรดาผู้ปฏิเสธทั้งหลาย ผู้คุ้มครองพวกเขา
คือมารร้าย พวกมันนำเขาออกจากความสว่างสู่ความมืด พวกเขาเป็นชาวนรก
ซึ่งพวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นเป็นนิรันดรกาล

258.เจ้าไม่รู้หรือ เกี่ยวกับ (ประวัติของกษัตริย์นัมรูจ)
ผู้โต้เถียงกับอิบรอฮีมในเรื่องผู้อภิบาลของเขา

ซึ่งอัลลอฮ์ได้มอบอำนาจทางอนาจักร (บาบิโลน) แก่เขา
เมื่ออิบรอฮีมได้กล่าวว่า พระผู้ทรงอภิบาลของฉัน
ทรงประทานชีวิตและทรงประทานความตาย (แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์)
เขา (นัมรูจ) กล่าวว่า ฉันเองก็ให้ชีวิตและให้ความตายได้
อิบรอฮีมกล่าวว่า
แท้จริงอัลลอฮ์สามารถนำดวงอาทิตย์มาจากทิศตะวันออกได้ พลัน
(นัมรูจ) ผู้เนรคุณก็งงงัน (ตอบไม่ถูก)
และอัลลอฮ์จะไม่ทรงชี้นำแก่กลุ่มชนที่ฉ้อฉล

259.หรืออุปมาเล่นผู้ที่ผ่านมาเมืองหนึ่ง (คือบัยติลมักดิส
เยรูซาลิม ซึ่งถูกทำลายโดยบุคตะนัซซอร์ กษัตริย์แห่งบาบิโลน
เมื่อก่อนคริสต์กาลและผู้ที่เดินทางผ่านมาคือศาสดาองค์หนึ่งซึ่งออะซ
ีซบุตรของซัคคียาอ์) และมันพังยุบลงมาทั้งหลังคาของมัน เขากล่าวว่า
เมื่อใดหนออัลลอฮ์ จึงจะฟื้นฟูเมืองนี้ขึ้นมาอีก
หลังจากที่มันได้ตาย (พังทลาย) ไปแล้ว ครั้นแล้วอัลลอฮ์
ก็ทำให้เขาตายไปหนึ่งร้อยปี หลังจากนั้น
พระองค์ก็ได้ให้เขาฟื้นขึ้นมาอีก (เมื่อฟื้นแล้ว) พระองค์ก็ตรัสว่า
(ถามเขา) ว่า เจ้าพักอยู่นานเท่าใด เขาทูลตอบว่า
ข้าพเจ้าพักอยู่หนึ่งวันหรือครึ่งวัน พระองค์ทรงตรัส (แก่เขา) ว่า
ความจริงเจ้าพักอยู่ถึงหนึ่งร้อยปี
เจ้าจงมองไปที่อาหารและเครื่องดื่มของเจ้าสิ มันยังไม่เน่าบูดเลย
และเจ้าจงมองไปที่ลาของเจ้า (ที่ใช้ขี่มันมา) ซิ (ปรากฏว่าลาของเขา
ตายจนกระดูกป่นไปแล้ว) และเพื่อเราจักบันดาลให้
(เรื่องราวเกี่ยวกับ) เจ้าเป็นสัญลักษณ์อย่างหนึ่งของมนุษย์
และเจ้าจงมองไปที่กองกระดูก (ของลาตัวนั้น) ซิ
ว่าเราทำการประกอบมัน (ให้เป็นโครงร่าง)
ได้อย่างไรแล้วต่อมาเราก็หุ้มมันด้วยเนื้อ
ครั้นเมื่อเหตุการณ์ได้ประจักษ์แจ้งแก่เขาแล้ว เขาก็กล่าวว่า
แท้จริงอัลลอฮ์ทรงเดชานุภาพเหนือทุกๆสิ่ง

260.และเมื่อครั้งที่อิบรอฮีมได้กล่าวว่า
โอ้องค์อภิบาลโปรดเนรมิตให้ข้าพเจ้าได้เห็นเถิดว่า
พระองค์ทรงชุบชีวิตแก่ผู้ตายได้อย่างไร พระองค์ทรงดำรัสว่า
เจ้าไม่เชื่อหรือ? เขากล่าวว่า มิใช่
แต่เพื่อจิตใจของข้าพเจ้าจะได้สงบมั่นยิ่งขึ้น พระองค์ทรงดำรัสว่า
ดังนั้นเจ้าจงนำนกมาสี่ตัวแล้วเจ้าจงนำมันมารวมกับพวกเจ้า
หลังจากนั้น เจ้าก็จงแยกส่วนของพวกมัน (ออกเป็นชิ้นๆแล้วเอาไปไว้)
บนภูเขาทุกลูก หลังจากนั้นเจ้าก็จงเรียกพวกมัน
แน่นอนพวกมันก็จะมาหาเจ้าโดยพลัน และเจ้าจงรู้ไว้เถิดว่า
แท้จริงอัลลอฮ์ทรงอำนาจยิ่งอีกทั้งทรงปรีชายิ่ง

261.การบริจาคของบรรดาผู้ใช้จ่ายทรัพย์สินของพวกเขาในหนทางของอัลลอ
ฮ์ อาจเปรียบได้ดังเมล็ดพืชที่งอกออกมา 7 รวง และแต่ละรวงมี 100
เมล็ด ในทำนองเดียวกัน อัลลอฮ์ทรงทบทวีทาน
ของผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ เพราะอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงไพบูลย์
ผู้ทรงรอบรู้

262.บรรดาผู้บริจาคทรัพย์สินของพวกเขาในหนทางของอัลลอฮ์ และไม่ได้ติดตามการบริจาคของพวกเขาด้วยการลำเลิกและเราะรานความรู้สึกของผู้ที่ได้รับนั้น พวกเขาจะได้รับรางวัลจากพระผู้อภิบาลของพวกเขา
พวกเขาจะไม่มีความกลัว และความระทมแต่อย่างใด

263.คำพูดที่ไพเราะและการอดทนนั้น
ดีกว่าการทำทานที่ตามมาด้วยการเราะรานหรือดูถูก
และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงมีอย่างเพียงพอ ผู้ทรงขันติ

264.โอ้บรรดาผู้มีศรัทธาทั้งหลาย
พวกเจ้าจงอย่าทำลายการทำทานของพวกเจ้า โดยการลำเลิก
และยังความเจ็บปวด
ประดุจผู้ที่ใช้จ่ายทรัพย์ของพวกเขาเพื่ออวดมนุษย์
และเขาไม่ศรัทธาในอัลลอฮ์ และวันสุดท้ายเลย แท้จริง อุปมา
(คนอย่าง) เขา ก็อุปมัยดังก้อนหินเกลี้ยง ซึ่งมีดินติดอยู่ บนมัน
ต่อมามีฝนหนักได้กระหน่ำลงมาจนทิ้งมันไว้ในสภาพเกลี้ยงเกลา
(ดินที่ติดอยู่ แต่เดิมถูกฝนชะไม่มีเหลือ) พวกเขาไม่อาจ
(ได้กุศลจากการทำทานนั้น) สักสิ่งเดียว จากที่ พวกเขาได้พากเพียรไว้
และอัลลอฮ์ไม่ทรงชี้นำกลุ่มชนที่เนรคุณ

265.และข้อเปรียบเทียบของบรรดาผู้ที่ใช้จ่ายทรัพย์สินของพวกเขา
เพื่อแสวงหาความพึงพระทัยของอัลลอฮ์
และเพื่อเพิ่มความหนักแน่นแก่ตัวของพวกเขาเอง
ก็เปรียบได้ดั่งสวนหนึ่งตั้งอยู่ ณ
พื้นที่ราบสูงซึ่งมีฝนหนักกระหน่ำลงมา
ต่อจากนั้นก็ให้ผลิตผลของมันเพิ่มขึ้นเป็นสองเท่า
แต่ถึงแม้นไม่มีฝนหนักกระหน่ำลงมาก็ตาม
ก็ยังมีฝนอยู่ประปรายอยู่นั่นเอง
และอัลลอฮ์ทรงมองเห็นการกระทำของพวกเจ้าทั้งมวล

266.คนหนึ่งคนใดจากพวกเจ้าทั้งหลายชอบไหมเล่า
ที่เขาจะมีสวนหนึ่งที่เต็มไปด้วยต้นอินผาลัม และต้นองุ่น
โดยมีธารน้ำหลายสายไหลอยู่เบื้องใต้ของมัน
เขาได้รับในสวนนั้นซึ่งผลไม้ต่างๆ และเขาก็ลุเข้าวัยชรา
โดยเขายังมีลูกหลานที่อ่อนวัยครั้นต่อมา
ก็มีลมพายุโหมกระหน่ำสวนนั้น โดยมีไฟในนั้นแล้วมันก็เกิดเพลิงไหม้
(หมดทั้งสวน) เช่นนั้นแหละ
อัลลอฮ์ทรงชี้แจงกับบรรดาโองการต่างๆเพื่อเจ้าทั้งหลายจะได้ใคร่ครวญ

267.โอ้บรรดาผู้มีศรัทธาทั้งหลาย จงบริจาคทรัพย์ที่ดีบางส่วน
ที่พวกเจ้าได้พากเพียรไว้ และจากสิ่งที่เรา
ได้ให้ผลิออกมาจากแผ่นดินพวกเจ้า
และพวกเจ้าอย่าได้มุ่งเอาสิ่งเลวจากนั้นมาบริจาคทั้งๆที่พวกเจ้าเอง
ก็ไม่ (อยากจะ) รับสิ่งนั้น นอกจากพวกเจ้าจะสะเพร่าใน (การรับ) มัน
และจงทราบไว้เถิดว่า แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรวยยิ่ง
อีกทั้งทรงได้รับการสรรญเสริญ

268.มารร้ายได้เอาความลำบากยากจนมาข่มขู่สูเจ้า
และเสี้ยมสอนสูเจ้าให้ตระหนี่ถี่เหนียว
แต่อัลลอฮ์ทรงสัญญาแก่สูเจ้าซึ่งการอภัยจากพระองค์ และความบริบูรณ์
และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงไพบูลย์ ผู้ทรงรอบรู้

269.อันมารร้ายนั้น มันจะเอาความจนมาสัญญากับพวกเรา
(เพื่อยุยงให้พวกเจ้างดบริจาค) และมันจะใช้พวกเจ้า (ให้กระทำ)
แต่สิ่งที่น่าเกลียด (เช่นความตระหนี่)
และอัลลอฮ์ทรงสัญญากับพวกเจ้า (ว่าจะประทาน) การอภัยจากพระองค์
และความโปรดปราน และอัลลอฮ์ทรงไพศาล อีกทั้งทรงรอบรู้ยิ่ง

270.และค่าใช้จ่ายใดๆ ที่พวกเจ้าได้จับจ่ายออกไป
หรือพวกเจ้าได้บนไว้ในกรณีหนึ่งๆ ที่จริงอัลลอฮ์
ทรงรอบรู้ในสิ่งนั้น (เป็นอันดี) และสำหรับบรรดาผู้อธรรม
ย่อมไม่มีผู้ช่วยเหลืออย่างแน่นอน

271.ถ้าสูเจ้าบริจาคทานอย่างเปิดเผย มันก็เป็นการดี
แต่ถ้าสูเจ้าบริจาคทานอย่างลับๆ แก่คนขัดสน
มันก็จะเป็นการดีกว่าสำหรับสูเจ้า
เพราะมันจะลบล้างบาปบางอย่างของสูเจ้า อย่างไรก็ตาม
อัลลอฮ์ทรงรู้ดีถึงสิ่งที่สูเจ้ากระทำ

272.หาใช่เป็นหน้าที่ของเจ้าไม่ ในการชี้นำพวกเขา
และหากทว่าอัลลอฮ์ (ต่างหาก)
ที่ชี้นำแก่บุคคลที่พระองค์ทรงประสงค์ และความดีงาม (ทรัพย์สิน)
ใดๆที่พวกเจ้าบริจาค มันย่อมเป็นของพวกตัวเจ้าอย่างแน่นอน
และพวกเจ้าจะไม่บริจาค นอกจาก
เพื่อแสวงหาความพึงพระทัยจากอัลลอฮ์เท่านั้น
และความดีใดที่พวกเจ้าบริจาคนั้น มันจะถูกตอบแทนครบถ้วนแก่พวกเจ้า
และพวกเจ้าจะไม่ถูกฉ้อฉลอย่างแน่นอน

273.เป็นสิทธิสำหรับผู้ถูกจำกัดตัวเองในทางของอัลลอฮ์ พวกเขา
ไม่สามารถที่จะจาริกไปในแผ่นดิน ผู้โง่เขลาคิดว่า พวกเขาเป็นคนรวย
(ทั้งๆที่พวกเขายากไร้ยิ่ง แต่) เนื่องด้วยความสังวรณ์ตน
(พวกเขาไม่ยอมขอใครกิน)
เจ้ารู้จักพวกเขาได้ด้วยเครื่องหมายแห่งพวกเขา
คือพวกเขาจะไม่พิรี้พิไรขอจากมนุษย์ และการดีอันใด
ที่พวกเจ้าบริจาคนั้น อัลลอฮ์ทรงรอบรู้ในสิ่งนั้นอย่างแน่นอน

274.บรรดาผู้ที่ใช้จ่ายทรัพย์สินของพวกเขาอย่างลับๆ
และเปิดเผยทั้งในเวลากลางวันและกลางคืนนั้น จะได้รับรางวัลที่พระผู้
อภิบาลของพวกเขา และพวกเขาไม่มีสิ่งใดที่จะต้องกลัวและระทม

275.บรรดาผู้กินดอกเบี้ย พวกเขาจะไม่ยืนขึ้น
(ฟื้นขึ้นจากสุสานในวันชาติหน้าได้อย่างท่าทางปกติ) นอกจาก
(พวกเขาจะยืนขึ้นมาในท่าที) ประดุจดังผู้ที่มารร้าย
สิงอยู่ เนื่องจากความวิกลจริตนั้นเป็นเพราะพวกเขากล่าวว่า
อันที่จริงการค้าขาย ก็เหมือนกับการดอกเบี้ยนั่นเอง และอัลลอฮ์
ทรงอนุมัติการค้าขาย แต่ทรงห้ามการดอกเบี้ย ดังนั้น
ผู้ใดที่รับคำเตือนจากองค์อภิบาลของเขา แล้วเขาก็ยุติ

(การรับดอกเบี้ย) แน่นอนสิ่ง (ดอกเบี้ย)
ที่ล่วงเลยไปนั้นก็เป็นของเขา (ไม่ต้องย้อนหลัง)
และการงานของเขาก็มอบแด่อัลลอฮ์ (สุดแต่พระองค์จะจัดการ)
และผู้ใดย้อนกลับ (ไปสู่ธุระกิจดอกเบี้ยอีก)
แน่นอนพวกเขาเป็นชาวนรก พวกเขาต้องเข้าอยู่ในนั้นนิรันดร

276.อัลลอฮ์จะทรงบั่นทอนความจำเริญออกจากดอกเบี้ยและจะทรงเพิ่มพูน
กุศลทาน และอัลลอฮ์ไม่ทรงรักคนบาปหนาที่เนรคุณทุกคน

277.สำหรับบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดี และดำรงนมาซและจ่ายซะกาต
พวกเขาจะได้รับรางวัลของพวกเขาที่พระผู้อภิบาลของพวกเขา
และพวกเขาจะไม่มีสิ่งใดที่จะต้องกลัวและระทม

278.บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงเกรงกลัวอัลลอฮ์
และจงละทิ้งดอกเบี้ยในส่วนที่สูเจ้ายังอาจจะได้รับ
ถ้าหากสูเจ้าเป็นผู้ศรัทธาที่แท้จริง

279.ดังนั้น หากพวกเจ้าไม่ทำ (ตามคำสั่งนี้) แน่นอนพวกเจ้า
ก็จงมั่นใจเถิดว่า จะมีสงคราม (การลงโทษ) จากอัลลอฮ์
และศาสนทูตของพระองค์ (ต่อพวกเจ้า) และหากเจ้าทั้งหลายกลับใจ
(ไม่กินดอกเบี้ย) แน่นอนพวกเจ้า
ก็ได้แต่ต้นทุนแห่งทรัพย์สินของพวกเจ้า (ที่ให้กู้ไป)
พวกเจ้าไม่ฉ้อฉล และไม่ถูกฉ้อฉล

280.ถ้าหากลูกหนี้ของสูเจ้าอยู่ในภาวะคับแค้น
ก็จงผ่อนปรนให้แก่เขาจนกว่าสถานการณ์ของเขาจะดีขึ้น
แต่ถ้าหากสูเจ้ายกหนี้ให้เป็นทาน มันก็เป็นการดีกว่าสำหรับสูเจ้า
ถ้าหากสูเจ้ารู้

281.จงระวังตนเอง ให้พ้นจากความทุกข์ยาก
แห่งวันที่สูเจ้าจะกลับไปหาอัลลอฮ์ ณ ที่นั้น ทุกชีวิต
จะได้รับการตอบแทนเต็มตามที่แต่ละคนได้ขวนขวายไว้
และเขาจะไม่ถูกปฏิบัติอย่างอยุติธรรม

282.โอ้บรรดาผู้มีศรัทธาทั้งหลาย
เมื่อพวกเจ้าทำสัญญากู้หนี้ยืมสินกันในหนี้สินหนึ่ง
โดยมีกำหนดที่แน่ชัด พวกเจ้าก็จงทำบันทึกมันไว้ด้วย
และจะต้องมีผู้บันทึกทำการบันทึกในระหว่างพวกเจ้า
โดยความเที่ยงธรรม และผู้บันทึกจงอย่าปฏิเสธที่จะทำการบันทึก
ดังที่อัลลอฮ์ได้สอนเขาไว้ ดังนั้น
เขาจงบันทึกโดยให้ลูกหนี้เป็นผู้บอกให้
และเขาจงยำเกรงอัลลอฮ์ผู้ทรงอภิบาลเขา
และจงอย่าบกพร่องจากนั้นสักเพียงเล็กน้อยก็ตาม
(ในการบันทึกเต็มตามจำนวน ที่ตกลงกู้ยืมกัน) แต่หากปรากฏว่า
ผู้เป็นลูกหนี้เป็นคนโฉดเขลา (มีนิสัยฟุ่มเฟือยประพฤติตนไม่เหมาะสม)
หรือเป็นคนอ่อนแอ หรือไม่สามารถที่จะบอก (จำนวนหนี้สินได้)
ก็จงให้ผู้ปกครองเขาบอกแทนด้วยความเที่ยงธรรม
และพวกเจ้าจงจัดตั้งพยานขึ้นสองคน (โดยเลือก)
จากบุคคลที่พวกเจ้าพอใจ จากบรรดาผู้ (มีคุณสมบัติพร้อมที่จะ)
เป็นพยานเพื่อว่าหากนางหนึ่งจากทั้งสองหลงลืม (ข้อสัญญา)

คนหนึ่งจะได้ช่วยเตือนความจำให้แก่อีกคนหนึ่งได้ และบรรดา
(ผู้มีคุณสมบัติพร้อมที่จะเป็น) พยาน จงอย่าปฏิเสธ (ในการเป็นพยาน)
เมื่อถูกขอร้องและเจ้าทั้งหลายจงอย่าระอาที่จะทำการบันทึกมันไม่ว่า
(หนี้สินนั้น) จะเป็นเพียงจำนวนเล็กน้อย หรือจำนวนมากก็ตาม
จนถึงกำหนดของมัน (การกู้หนี้ที่ทำสัญญาเอกสาร ตามที่กล่าวมา) นั้น
ย่อมเป็นที่ยุติธรรมยิ่ง ณ อัลลอฮ์ ย่อมเป็นที่มั่นคงยิ่ง
สำหรับการเป็นพยาน
และเป็นที่ใกล้เคียงยิ่งต่อการที่พวกเจ้าจะได้ไม่สงสัยซึ่งกันและกัน
(ในจำนวนหนี้สิน) ยกเว้นในกรณีที่เป็นการค้าในปัจจุบัน
ซึ่งพวกเจ้าหมุนเวียนระหว่างพวกเจ้าเอง ก็ไม่เป็นบาปแต่ประการใดๆ
แก่พวกเจ้า ที่จะไม่บันทึกมัน
และเจ้าทั้งหลายจงแต่งตั้งพยานขึ้นเถิด เมื่อพวกเจ้าทำสัญญา
(ซื้อขายกัน) และทั้งผู้บันทึกและพยานนั้น จงอย่า
(ใช้เล่ห์กลแห่งสัญญา) ทำความเดือนร้อน
(แก่ฝ่ายเจ้าหนี้หรือฝ่ายลูกหนี้) และหากพวกเจ้าไม่กระทำ
(ตามที่ได้บัญญัติไว้นี้) แน่นอนที่สุด
สิ่งนั้นก็จะเป็นความชั่วร้ายแก่พวกเจ้า
และพวกเจ้าจงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด และอัลลอฮ์ทรงสอนพวกเจ้า
และอัลลอฮ์ทรงรอบรู้ยิ่งในทุกๆสิ่ง

283.และหากพวกเจ้าทั้งหลายอยู่ในระหว่างเดินทาง
และพวกเจ้าไม่พบผู้บันทึกคนใดก็ให้ (กู้หนี้แบบ)
มีสิ่งล้ำค่าประกันที่ถูกยึดกุมไว้ (โดยเจ้าหนี้) ดังนั้น
หากต่างฝ่ายต่างไว้ใจซึ่งกันและกัน
(ทำการกู้ยืนโดยไม่มีสิ่งค้ำประกันและไม่มีสัญญาเอกสาร) อัน
ลูกหนี้ผู้ได้รับความไว้วางใจก็ต้องชำระคืนแต่สิ่งที่ถูกไว้ใจ
(คืนหนี้สินนั้น) เสีย (เมื่อครบกำหนด) และเขาจงยำเกรงอัลลอฮ์
ผู้ทรงอภิบาลเขา และพวกเจ้าอย่าปิดบังการเป็นพยาน
และบุคคลใดปิดบังมัน แน่นอนหัวใจเขาย่อมเป็นบาป
และอัลลอฮ์ทรงรอบรู้ในการกระทำของพวกเจ้าทั้งมวล

284.เป็นสิทธิแห่งอัลลอฮ์ สรรพสิ่งในชั้นฟ้าและสรรพสิ่งในแผ่นดิน
และหากพวกเจ้าเปิดเผยสิ่งที่มีอยู่ในจิตใจของพวกเจ้า
หรือจะปิดบังมันไว้ก็ตาม อัลลอฮ์ก็จักทรงนำมันมาสอบสวนอย่างแน่นอน
และพระองค์ก็ทรงให้อภัยแก่ผู้ ที่พระองค์ทรงประสงค์
และทรงลงโทษแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์
และอัลลอฮ์ทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่ง

285.ศาสนทูต และมวลผู้ศรัทธา ย่อมศรัทธาในสิ่ง (คัมภีร์)
ที่ถูกประทานมายังเขาจากองค์อภิบาลของเขาทุกคนต่างมีศรัทธามั่นในอั
ลลอฮ์ ในมาลาอีกะห์ของพระองค์ ในบรรดาคำภีร์ ของพระองค์
และบรรดาศาสนทูตของพระองค์ และพวกเขากล่าวว่า เราได้ยิน
และเราภักดี ขอพระองค์ได้โปรดให้อภัยด้วยเถิด โอ้องค์อภิบาลของเรา
และเป้าหมาย (ของเรา) ย่อมคืนสู่พระองค์

286.อัลลอฮ์ไม่ทรงวางภาระให้แก่มนุษย์ ด้วยความรับผิดชอบที่หนักเกิน
กว่าที่เขาจะแบกรับได้

ทุกคนจะได้รับผลแห่งความดีที่เขาได้ขวนขวายไว้
และจะได้รับผลตอบแทนแห่งความชั่วที่เขาได้กระทำไว้

SURA 3 Al-i-Imron @อาละอิมรอน

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.อะลิฟ ลาม มีม

2.อัลลอฮ์นั้นคือ
ไม่มีผู้ที่เป็นที่เคารพสักการะใดๆนอกจากพระองค์เท่านั้น
ผู้ทรงมีชีวิตอยู่เสมอ (ไม่มีกาลอวสาน)
ผู้ทรงบริหารกิจการทั้งหลายเป็นเนืองนิจ
(ในสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างและทรงบังเกิด)

3.พระองค์ได้ทรงประทานคัมภีร์นั้น (อัลกุรอาน)
ลงมาแก่เจ้าเป็นครั้งคราว พร้อมด้วยความจริง
เพื่อยืนยันคัมภีร์ที่อยู่เบื้องหน้า (คัมภีร์อัตเตารอต และอัล-
อินญีลที่ถูกประทานลงมาก่อนอัลกุรอาน) คัมภีร์นั้น
และได้ทรงประทานอัตเตารอต และอัล-อินญีล

4.(ให้มี) มาก่อน ในฐานะเป็นข้อแนะนำสำหรับมนุษย์
และได้ประทานอัลฟุรกอนมาด้วย
แท้จริงผู้ได้ปฏิเสธศรัทธาต่อบรรดาโองการของอัลลอฮ์นั้น
พวกเขาจาได้รับโทษอันรุนแรง และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงเดชานุภาพ
ผู้ทรงทำการลงโทษ

5.แท้จริงอัลลอฮ์นั้น ไม่มีสิ่งใดในแผ่นดินจะซ่อนเร้นพระองค์ไปได้
และทั้งไม่มีในฟากฟ้าด้วย

6.พระองค์คือผู้ทรงทำให้พวกเจ้ามีรูปร่างขึ้นในมดลูก
ตามที่พระองค์ทรงประสงค์ ไม่มีสิ่งใดที่ควรได้รับการเคารพสักการะใดๆนอ
กจากพระองค์เท่านั้น ผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ

7.พระองค์คือผู้ทรงประทานคัมภีร์ลงมาแก่เจ้า
โดยที่ส่วนหนึ่งจากคัมภีร์นั้นมีบรรดาโองการที่มีข้อความรัดกุมชัดเ
จน
(เมื่อทุกคนได้อ่านหรือได้ฟังแล้วจะเข้าใจเหมือนๆกันโดยไม่ต้องตีคว
าม) ซึ่งโองการเหล่านั้นคือรากฐานของคัมภีร์
(เป็นหลักสำคัญของคัมภีร์ที่มุ่งหมายให้เป็นความรู้ ทั้งในหลักการศั
ทธาและในข้อปฏิบัติของมนุษย์ และยังเป็นหลักยึดถือในการตีความโองการ
ที่เป็นนัยอีกด้วย) และมีโองการอื่นๆอีกที่มีข้อความเป็นนัย
(มีข้อความเป็นเชิงเปรียบเทียบ อาจเข้าใจได้หลายทาง
ผู้ที่มีความรู้ในศาสนาของพระองค์อย่างกว้างขวางเท่านั้นที่จะเข้าใ
จในทางที่ถูกต้องได้)
ส่วนบรรดาผู้ที่ในหัวใจของพวกเขามีความเอนเอียงออกจากความจริงนั้น
เขาจะติดตามโองการที่มีข้อความเป็นนัยจากคัมภีร์ทั้งนี้
เพื่อแสวงหาความวุ่นวาย
(เพื่อก่อให้เกิดความวุ่นวายในหมู่ศรัทธาด้วยการตีความโองการที่เป็
นนัยให้เฉออกไปจากความเป็นจริงที่พวกเขาเคยได้รับมาก่อน)
และเพื่อการแสวงหาการตีความในโองการเท่านั้น

(คือเพื่อแสวงหาการตีความไปตามเป้าหมายที่เขาต้องการ
โดยไม่คำนึงว่าจะขัดต่อความหมายของอายะฮที่ข้อความชัดเจนหรือไม่)
และไม่มีใครรู้ในการตีความโองการนั้นได้นอกจากอัลลอฮ์
และบรรดาผู้ที่มั่นคงในความรู้เท่านั้น
(มีพื้นฐานความรู้อย่างมั่นคง เกี่ยวกับคุณลักษณะต่างๆของพระองค์
(ศิฟาต)
และความมุ่งหมายในบทบัญญัติของพระองค์ตลอดจนมีความรู้เกี่ยวกับหลัก
ภาษาที่เป็นโองการของพระองค์อย่างกว้างขวางด้วย)
โดยที่พวกเขาจะกล่าวว่า พวกเราศัทธาต่อโองการนั้น
ทั้งหมดนั้นมาจากที่ที่พระผู้เป็นเจ้าของเราทั้งสิ้น
และไม่มีใครที่จะได้รับคำตักเตือนนอกจากบรรดาผู้ที่มีสติปัญญาเท่าน
ั้น

8.โอ้พระผู้เป็นเจ้าของพวกเรา
!โปรดอย่าให้หัวใจของพวกเราเอนเอียงออกจากความจริงเลยหลังจากที่พระ
องค์ได้ทรงแนะนำแก่พวกเราแล้วและโปรดได้ประทานความเอ็นดูเมตตา
จากที่ที่พระองค์ให้แก่พวกเราด้วยเถิดแท้จริงพระองค์นั้นคือผู้ทรงป
ระทานให้อย่างมากมาย

9.โอ้พระผู้เป็นเจ้าของพวกเรา
แท้จริงพระองค์นั้นเป็นผู้ชุมนุมมนุษย์ทั้งหลายในวันหนึ่งซึ่งไม่มี
การสงสัยใดๆในวันนั้น (หมายถึงวันกิยามะฮ์)
แท้จริงอัลลอฮ์นั้นจะไม่ทรงผิดสัญญา

10.แท้จริงผู้ที่ได้ปฏิเสธการศรัทธานั้น
ทรัพย์สมบัติของพวกเขาและลูกๆของพวกเขานั้น
จะไม่อำนวยประโยชน์แก่พวกเขาให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์ได้แต่อย่า
งใดเลย และชนเหล่านี้ แหละคือเชื้อเพลิงแห่งไฟนรก

11.เช่นเดียวกับสภาพความเคยชินของวงศ์วานอิสรออีล
และบรรดาผู้ก่อนหน้าพวกเขาซึ่งพวกเขาได้ปฏิเสธบรรดาโองการของเรา
แล้วอัลลอฮ์ก็ได้ทรงลงโทษพวกเขา เพราะบาปกรรมของพวกเขาเอง
เละอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงลงโทษอันรุนแรง

12.จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาว่า
พวกท่านจะได้รับความปราชัย
(แล้วพระองค์ก็ทรงให้คำประกาศของนบีมุฮัมมัด
เป็นความจริงโดยให้ฝ่ายมุสลีมีนทำการฆ่า บะนีกุร็อยเซาะฮ
ตระกูลหนึ่งของยิว เนื่องจากทุจริตในคำมั่นสัญญา และทำการบังคับให้
บะนีอันนะฎีร อีกตระกูลหนึ่งของยิว อพยพไปจากมะดีนะฮ) และ
(ในวันปรโลก) พวกท่านจะถูกต้อนไปสู่ญะฮันนัม
และเป็นที่นอนอันเลวร้ายยิ่ง

13.แน่นอนได้มีสัญญาณหนึ่งปรากฏแก่พวกเจ้าแล้ว
ซึ่งอยู่ในสองฝ่ายที่เผญิชหน้ากันฝ่ายหนึ่งต่อสู้ในทางของอัลลอฮ์
(คือฝ่ายมุสลิมีน) และอีกฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา
(คือฝ่ายมุชริกีนมักกะฮ์) ซึ่งเห็นเขาเหล่านั้น
(คือเห็นฝ่ายมุสลิมีน,กล่าวคือฝ่ายมุชริกีนเห็นไปว่าฝ่ายมุสลิมีนมี
มากกว่าพวกเขาถึง 2 เท่า

ทั้งๆที่ฝ่ายมุสลิมีนมีน้อยกว่าพวกเขาเกือบสองเท่า คือมี 313 คน
ส่วนฝ่ายมุชริกีนมี 950 คน อันเป็นเหตุให้พวกเขาเสียขวัญ
และแพ้ฝ่ายมุสลิมีนในการสู้รบกันครั้งนี้ ฝ่ายมุชริกีนถูกฆ่าตาย 70
คน และถูกจับเป็นเชลย 70 คน ฝ่ายมุสลิมีนเสียชีวิต 14 คน)
ด้วยตาตนเองเป็นสองเท่าของพวกเขา แ
ละอัลลอฮ์นั้นจะทรงสนับสนุนผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ด้วยการช่วยเหลื
อของพระองค์
แท้จริงในสิ่งที่กล่าวมานั้นย่อมเป็นเป็นข้อเตือนสติแก่ผู้มีดวงตา
ทั้งหลาย

14.ได้ถูกทำให้สวยงาม (ลุ่มหลง)
แก่มนุษย์ซึ่งความรักในบรรดาสิ่งที่เป็นเสน่ห์อันได้แก่ผู้หญิงและลู
กชาย,ทองและเงินอันมากมาย และม้าดี และปศุสัตว์ และไร่นา
นั้นเป็นสิ่งอำนวยประโยชน์ชั่วคราวในชีวิตความเป็นอยู่แห่งโลกนี้เท
่านั้น และอัลลอฮ์นั้น ณ พระองค์ คือที่กลับอันสวยงาม

15.จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด)
ว่าจะให้ฉันบอกแก่พวกท่านถึงสิ่งที่ดียิ่งกว่านั้นไหม?
คือผู้ที่บรรดาผู้ยำเกรงนั้น ณ พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา-
พวกเขาจะได้รับบรรดาสวนสวรรค์
ซึ่งมีแม่น้ำหลายสายไหลผ่านอยู่เบื้องล่าง
โดยที่พวกเขาจะพำนักอยู่ในสวนสวรรค์เหล่านั้นตลอดกาลและจะได้รับบรร
ดาคู่ครองที่บริสุทธิ์ และความพึงใจจากอัลลอฮ์ด้วย
และอัลลอฮ์นั้นทรงเห็นบรรดาบ่าวทั้งหลาย

16.คือบรรดาผู้ที่กล่าวว่า
โอ้พระเจ้าแห่งพวกข้าพระองค์ แท้จริงของพวกข้าพระองค์ศรัทธากันแล้ว
โปรดทรงอภัยโทษให้แก่พวกข้าพระองค์ด้วยเถิด
ซึ่งบรรดาความผิดของพวกข้าพระองค์ และโปรดได้ทรงป้องกันพวกข้าพระองค
ให้พ้นจากไฟนรกด้วย

17.บรรดาผู้ที่อดทน และบรรดาผู้ที่พูดจริง และบรรดาผู้ที่ภักดี
และบรรดาผู้ที่บริจาคและบรรดาผู้ที่ขออภัยโทษในยามใกล้รุ่ง
(คือก่อนฟะญัร์ขึ้น หมายถึงผู้ที่สละความสุขในยามนั้น
โดยลุกขึ้นละหมาดตะฮัจญุด และขออภัยโทษต่ออัลลอฮ์)

18.อัลลอฮ์ทรงยืนยันว่า
แท้จริงไม่มีผู้ที่ควรได้รับการเคารพสักการะใด ๆ
นอกจากพระองค์เท่านั้น และมลาอิกะฮ์
และผู้มีความรู้ในฐานะดำรงไว้ซึ่งความยุติธรรมนั้น
ก็ยืนยันด้วยว่าไม่มีผู้ที่ควรได้รับการเคารพสักการะใด ๆ
นอกจากพระองค์ผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณเท่านั้น

19.แท้จริงศาสนา ณ อัลลอฮ์ นั้นคือ อัลอิสลาม
(หมายถึงศาสนาแห่งการเชื่อฟัง และปฏิบัติโดยปราศจากการขัดแย้ง)
และบรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์ (หมายถึงยิวและคริสต์)
มิได้ขัดแย้งกันนอกจากหลังจากที่ได้มีความรู้
(หมายถึงความรู้จากอัลกุรอานที่ท่านนบีนำมา) มายังพวกเขาเท่านั้น
ทั้งนี้เนื่องจากความอิจฉาริษยาระหว่างพวกเขาเอง

และผู้ใดปฏิเสธศรัทธาต่อบรรดาโองการของอัลลอฮ์ แล้วไซร้ แน่นอนอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรวดเร็วในการชำระ

20.แล้วหากพวกเขาโต้แย้งว่า ก็จงกล่าวเถิดว่าฉันได้มอบใบหน้า (ร่างกาย) ของฉันแด่อัลลอฮ์แล้ว และผู้ที่ปฏิบัติตามฉัน (ก็มอบ) ด้วยและจงกล่าวเก่บรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์ และบรรดาผู้ที่เขียนอ่านไม่เป็น (คือพวกมุชริกินมักกะฮ์) ว่า พวกท่านมอบ (ใบหน้าแด่อัลลอฮ์) แล้วหรือ? ถ้าหากพวกเขาได้มอบแล้วแน่นอนพวกเขาก็ได้รับแล้วซึ่งแนวทางอันถูกต้องและถ้าหากพวกเขาผินหลังให้ แท้จริงหน้าที่ของเจ้านั้นเพียงการประกาศให้ทราบเท่านั้น (คือไม่มีหน้าที่บังคับให้ศรัทธา) และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงเห็นปวงบ่าวทั้งหลาย

21.แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา (หมายถึงชาวยิว) ต่อโองการทั้งหลายของอัลลอฮ์ และฆ่าบรรดานบีโดยปราศจากความเป็นธรรม และฆ่าบรรดาผู้ที่ใช้ให้มีความยุติธรรม จากหมู่ประชาชนนั้น (คือฆ่าประชาชนที่เรียกร้องให้มีความยุติธรรม จากหมู่ประชาชนนั้น (การแจ้งข่าวการลงโทษด้วยคำว่าข่าวดี นั้นเป็นการปรามที่รุนแรงยิ่งแก่ผู้ที่ดื้อดัน) แก่พวกเขาเถิด ด้วยการลงโทษอันเจ็บแสบ

22.ชนเหล่านี้ แหละคือผู้ที่ บรรดาการงานของพวกเขาไร้ผลทั้งในโลกนี้ และปรโลกและจะไม่มีบรรดาผู้ช่วยเหลือสำหรับพวกเขาเลย

23.เจ้า (มุฮำมัด) มิได้มองดูบรรดาผู้ที่ได้รับส่วนหนึ่งจากคัมภีร์ (คือพวกยิวนั้นจดจำเพียงส่วนหนึ่งของคัมภีร์เตารอตเท่านั้น เพราะส่วนอื่นๆของคัมภีร์ได้สูญหายไปบ้าง และถูกบิดเบือนบ้าง) ดอกหรือ?โดยที่ พวกเขาถูกเชิญชวนไปสู่คัมภีร์ของอัลลอฮ์ (หมายถึงคัมภีร์เตารอต) เพื่อคัมภีร์นั้นจะได้ตัดสินระหว่างพวกเขา (พวกผิดประเวณี) แล้วกลุ่มหนึ่งในหมู่พวกเขาก็ผินหลังให้และพวกเขาก็กำลังผินหลังให้อยู่

24.นั่นก็เพราะพวกเขากล่าวว่า ไฟนรกนั้นจะไม่แตะต้องพวกเราเลย นอกจากบรรดาวันที่ถูกนับไว้ (คือเพียง 40 วันเท่านั้น อันเป็นระยะเวลาที่พวกเขาสักการะลูกวัว ทั้งนี้เป็นความเข้าใจผิดของพวกเขา) และสิ่งที่พวกเขากุขึ้นในศาสนาของพวกเขานั้น (คือกุขึ้นว่าพวกเขาเป็นพระบุตรของพระอัลลอฮ์ และเป็นที่รักใคร่ของพระองค์) ได้หลอกลวงพวกเขาให้หลงเชื่อ

25.แล้วจะเป็นอย่างไรเล่า เมื่อเราได้ชุมนุมพวกเขาไว้สำหรับวันหนึ่ง (คือเป็นวันกิยามะฮ์อันเป็นวันฟื้นคืนชีพ) ซึ่งในวันนั้นไม่มีการสงสัยใดๆ และแต่ละชีวิตจะถูกตอบแทนอย่างครบถ้วนในสิ่งมีชีวิตนั้นได้แสวงหาไว้ โดยที่พวกเขาจะไม่ถูกอธรรม

26.จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด)
ว่าข้าแต่อัลลอฮ์ ผู้ทรงอภิสิทธิ์แห่งอำนาจทั้งปวง!
พระองค์นั้นจะทรงประทานอำนาจแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์
และจะทรงถอดถอนอำนาจจากผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์
และจะทรงให้เกียรติแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์
และจะทรงยังความต่ำต้อยแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์
ความดีทั้งหลายนั้นอยู่ที่พระหัตถ์ของพระองค์
แท้จริงพระองค์นั้นเป็นผู้ทรงอานุภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง

27.พระองค์ทรงให้กลางคืนเข้าไปในกลางวัน
และทรงให้กลางวันเข้าไปในกลางคืนและทรงให้สิ่งมีชีวิต
ออกจากสิ่งที่ไม่มีชีวิต
และทรงให้สิ่งที่ไม่มีชีวิตออกจากสิ่งที่มีชีวิต
และทรงให้ปัจจัยยังชีพแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์โดยปราศจากการคำนว
ณ

28.ผู้ศรัทธาทั้งหลายนั้น
จงอย่าได้ยึดเอาบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเป็นมิตรอื่นจากบรรดามุอ์มิน
และผู้ใดกระทำเช่นนั้น เขาย่อมไม่อยู่ในสิ่งใดที่มาจากอัลลอฮ์
(กล่าวคือถ้ามุอ์มินคนใดเอาผู้ปฏิเสธศรัทธามาเป็นมิตรรู้เห็นความลั
บต่างๆของมุสลีมีนแล้ว เขาไม่ได้ตั้งอยู่ในศาสนาของอัลลอฮ์
แต่อย่างใด) นอกจากพวกเจ้าจะป้องกัน (ให้พ้นอันตราย)
จากพวกเขาจริงๆเท่านั้น
และอัลลอฮ์ทรงเตือนพวกเจ้าให้ยำเกรงพระองค์ และยังอัลลอฮ์นั้นคือการ
กลับไป (ของพวกเจ้า)

29.จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า
หากพวกท่านปกปิดสิ่งที่อยู่ในอกของพวกท่าน หรือเปิดเผยมันก็ตาม
อัลลอฮ์ก็ย่อมรู้ถึงสิ่งนั้นดี และทรงรู้สิ่งที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้า
และทุกสิ่งอยู่ในแผ่นดิน
และอัลัลอฮนั้นทรงอานุภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง

30.วันที่แต่ละชีวิตจะพบความดีที่ตนได้ประกอบไว้ถูกนำมาอยู่ต่อหน้า
และความชั่วที่ตนได้ประกอบไว้ด้วย แต่ละชีวิตนั้นชอบ
หากว่าระหว่างตนกับความชั่วนั้นจะมีระยะทางที่ห่างไกล
และอัลลอฮ์ทรงเตือนพวกเจ้าให้ยำเกรงพระองค์
และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงเมตตากรุณาปรานีต่อปวงบ่าวทั้งหลาย

31.จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พวกเขาหากพวกท่านรักอัลลอฮ์
ก็จงปฏิบัติตามฉัน อัลลอฮ์ก็จะทรงรักพวกท่าน
และจะทรงอภัยให้แก่พวกท่านซึ่งโทษทั้งหลายของพวกท่าน
และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

32.จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด)
ว่าพวกท่านจงเชื่อฟังอัลลอฮ์และรอซูลเถิด แต่ถ้าพวกเขาผินหลังให้
แท้จริงอัลลอฮ์นั้นไม่ทรงชอบผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย

33.แท้จริงอัลลอฮ์ได้ทรงคัดเลือก อาดัมและนูห์
และวงศ์วานของอิบรอฮีม
และวงศ์วานของอิมรอนให้เหนือกว่าประชาชาติทั้งหลาย

34.เป็นเผ่าพันธ์ซึ่งสืบเชื้อสายมาจากกันและกัน
และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้

35.จงรำลึกถึงขณะที่ภรรยาของอิมรอน (นางฮันนะฮ) กล่าวว่า
โอ้พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ !
แท้จริงข้าพระองค์ได้บนไว้ว่าให้สิ่ง (บุตร)
ที่อยู่ในครรภ์ของข้าพระองค์ถูกเจาะจงอยู่ในฐานะผู้เคารพอิบาดะฮต่อ
พระองค์และรับใช้พระองค์เท่านั้น
ดังนั้นขอพระองค์ได้โปรดรับจากข้าพระองค์ด้วยเถิด
แท้จริงพระองค์ทรงเป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้

36.ครั้นเมื่อนางได้คลอดบุตร นางก็กล่าวว่า
โอ้พระเจ้าของข้าพระองค์ ! แท้จริงข้าพระองค์ได้คลอดบุตรเป็นหญิง
และอัลลอฮ์นั้นทรงรู้ดียิ่งกว่าถึงบุตรที่นางได้คลอดมา
และใช่ว่าเพศชายนั้นจะเหมือนกับเพศหญิงก็หาไม่
และข้าพระองค์ได้ตั้งชื่อเขาว่า มัรยัม
แล้วข้าพระองค์ขอต่อพระองค์ให้ทรงคุ้มครองนางให้ทรงคุ้มครองนาง
และลูกของนางให้พ้นจากชัยฏอนที่ถูกขับไล่

37.แล้วพระเจ้าของนางก็ทรงรับมัรยัมไว้อย่างดี
และทรงให้นางเจริญวัยอย่างดีด้วยและได้ทรงให้ซะกะรียาอุปการะนาง
คราใดที่ซะกะรียาเข้าไปหาที่อัลมิหรอบ เขาก็พบปัจจัยยังชีพ
อยู่ที่นาง เขากล่าวว่า มัรยัมเอ๋ย! เธอได้สิ่งนี้มาได้อย่างไร?
นางกล่าวว่า มันมาจากที่อัลลอฮ์
แท้จริงอัลลอฮ์นั้นจะทรงประทานปัจจัยยังชีพแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประส
งค์โดยปราศจากการคิดคำนวณ

38.ที่โน่นแหละ
ซะกะรียาได้วิงวอนต่อพระผู้เป็นเจ้าของเขาโดยกล่าวว่า
ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ โปรดได้ทรงประทานแก่ข้าพระองค์
ซึ่งบุตรที่ดีคนหนึ่งจากที่พระองค์
แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงได้ยินคำวิงวอน

39.และมลาอิกะฮ์ได้เรียกเขา
ขณะที่เขากำลังยืนละหมาดอยู่ในอัลมิหรอบว่า
แท้จริงอัลลอฮ์ทรงแจ้งข่าวดีแก่ท่าน ด้วยยะหยา
(คือแจ้งข่าวดีว่าท่านจะได้บุตร ชื่อ ยะหยา)
โดยที่จะเป็นผู้ยืนยันพจมานหนึ่งจากอัลลอฮ์ และจะเป็นผู้นำ
และผู้รักษาไว้ซึ่งความบริสุทธิ์
และเป็นนบีคนหนึ่งจากหมู่ชนที่เป็นคนดี

40.เขา (นบีซะกะรียา) กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์
ข้าพระองค์จะมีบุตรได้อย่างไร
โดยที่ความชราภาพได้มาถึงข้าพระองค์แล้ว
และภรรยาของข้าพระองค์ก็เป็นหมันด้วย
พระองค์ตรัสว่ากระนั้นก็ตามอัลลอฮ์จะทรงกระทำตามที่พระองค์ทรงประสง
ค์

41.เขากล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ !
โปรดได้ทรงให้มีสัญญาณหนึ่งแก่ข้าพระองค์ด้วยเถิด

พระองค์ตรัสว่าสัญญาณของเจ้านั้นคือเจ้าจะไม่สามารถพูดแก่ผู้คนเป็น
เวลาสามวัน (หมายถึงสามคืนด้วย) นอกจากด้วยการแสดงท่าทางเท่านั้น
และจงรำลึกถึงพระเจ้าของเจ้ามากๆ
และจงกล่าวสดุดีในความบริสุทธิ์ของพระองค์
ทั้งในเวลาเย็นและเวลาเช้า

42.และจงรำลึก ขณะที่มลาอิกะฮ์กล่าวว่า มัรยัมเอ๋ย !
แท้จริงอัลลอฮ์ได้ทรงเลือกเธอและทรงทำให้เธอบริสุทธิ์
และได้ทรงเลือกเธอให้เหนือบรรดาหญิงแห่งประชาชาติทั้งหลาย

43.มัรยัมเอ๋ย! จงภักดีต่อพระเจ้าของเจ้าเถิด และจงสุญูดและรุกูอ
ร่วมกับบรรดาผู้รุกูอทั้งหลาย

44.นั้นคือส่วนหนึ่งจากบรรดาข่าวของสิ่งเล้นลับ
ซึ่งเราชี้แจงให้เจ้า (คือท่านนบีมุฮัมมัด) ทราบ และเจ้ามิได้อยู่
ณ ที่พวกเขา (หมายถึงพวกพระในโบสถ์)
ขณะที่พวกเขาโยนเครื่องเสี่ยงทายของพวกเขา (เพื่อทราบว่า)
ใครในหมู่พวกเขาจะได้รับอุปการะมัรยัม และเจ้ามิได้อยู่ ณ
ที่พวกเขาโต้เถียงกัน

45.จงรำลึกถึงขณะที่มลาอิกะฮ์กล่าวว่า มัรยัมเอ๋ย !
แท้จริงอัลลอฮ์ทรงแจ้งข่าวดีแก่เธอซึ่งพจมานหนึ่ง จากพระองค์
ชื่อของเขาคือ อัลมะซีห์ อีซาบุตรของมัรยัม
โดยที่เขาจะเป็นผู้มีเกียรติในโลกนี้ และปรโลก
และจะอยู่ในหมู่ผู้ใกล้ชิด

46.และเขา (หมายถึงนบีอีซา) จะพูดแก่ผู้คนขณะอยู่ในเปล
และในวัยกลางคน และจะอยู่ในหมู่คนดี

47.นางกล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์
ข้าพระองค์จะมีบุตรได้อย่างไร
ทั้งที่มิได้มีบุรุษใดแตะต้องข้าพระองค์
พระองค์ตรัสว่ากระนั้นก็ตาม
อัลลอฮ์จะทรงบังเกิดสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์
เมื่อพระองค์ทรงชี้ขาดงานใดแล้ว
พระองค์ก็เพียงประกาศิตแก่สิ่งนั้นว่า
จงเป็นขึ้นเถิดแล้วมันจะเป็นขึ้น

48.และพระองค์ก็จะทรงสอนเขาซึ่งการเขียน และความรู้อันถูกต้อง
และสอนอัตเตารอตและอันอินญีล

49.และเป็นทูต (นบีอีซา) ไปยังวงศ์วานอีสรออีล
(โดยที่เขาจะกล่าวว่า)
แท้จริงนั้นได้นำสัญญาณหนึ่งจากพระเจ้าของพวกท่านมายังพวกท่านโดยที่
ฉันจะจำลองขึ้นจากดินให้แก่พวกท่านดั่งรูปนก
แล้วฉันจะเป่าเข้าไปในมัน
แล้วมันก็จะกลายเป็นนกด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์
และฉันจะรักษาคนตาบอดแต่กำเนิด และคนเป็นโรคเรื้อน
และฉันจะให้ผู้ที่ตายแล้วมีชีวิตขึ้น ด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์

และฉันจะบอกพวกท่านถึงสิ่งที่พวกท่านไว้ในบ้านของพวกท่าน
แท้จริงในนั้นมีสัญญาณหนึ่งสำหรับพวกท่าน หากพวกท่านเป็นผู้ศรัทธา

50.และฉันจะเป็นผู้มายืนยันสิ่งที่อยู่เบื้องหน้าของฉัน อันได้แก่
อัตเตารอต และเพื่อที่ฉันจะได้อนุมัติแก่พวกท่าน
ซึ่งบางสิ่งที่ถูกห้ามแก่พวกท่าน
และฉันได้นำสัญญาณหนึ่งจากพระเจ้าของท่านมายังพวกท่านแล้ว
ดังนั้นจึงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด และจงเชื่อฟังฉัน

51.แท้จริงอัลลอฮ์นั้นคือ พระเจ้าของฉัน
และพระเจ้าของพวกท่านดังนั้น จงอิบาดะฮ์ต่อพระองค์เถิด
นี้แหละคือทางอันเที่ยงตรง

52.ครั้งเมื่ออีซารู้ว่ามีการปฏิเสธศรัทธาเกิดขึ้นในหมู่พวกเขา
(คือหมู่พวกยิว) จึงได้กล่าวว่า
ใครบ้างจะเป็นผู้ช่วยเหลือฉันไปสู่อัลลอฮ์
บรรดาสาวกผู้บริสุทธิ์ใจกล่าวว่า พวกเราคือผู้ช่วยเหลืออัลลอฮ์
พวกเราศรัทธาต่ออัลลอฮ์ แล้ว และท่านจงเป็นพยานด้วยว่า
แท้จริงพวกเรานั้น คือผู้น้อมตาม

53.ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์
พวกข้าพระองค์ศรัทธาแล้วต่อสิ่งที่พระองค์ได้ประทานลงมา
และพวกข้าพระองค์ก็ได้ปฏิบัติตามร่อซูลแล้ว
โปรดทรงบันทึกพวกข้าพระองค์ร่วมกับบรรดาพวกที่กล่าวปฏิญาณยืนยันทั้
งหลายด้วยเถิด

54.และพวกเขาได้วางแผน (คือ พวกยิวที่ปฏิเสธศรัทธาต่อท่านนบีอีซา
ได้วางแผนที่จะกำจัดท่าน) และอัลลอฮ์ก็ทรงวางแผนด้วย
(คือวางแผนที่จะปกป้องท่านนบีอีซาให้พ้นจากการทำร้ายของพวกเขา)
และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงวางแผนที่ดีเยี่ยม

55.จงลำลึกถึงขณะที่อัลลอฮ์ตรัสว่าโอ้อีซา!
ข้าจะเป็นผู้รับเจ้าไปพร้อมด้วยชีวิตและร่างกายของเจ้า
และจะเป็นผู้ยกเจ้าขึ้นไปยังข้าและจะเป็นผู้ที่ทำให้เจ้าบริสุทธิ์
พ้นจากบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา
และจะเป็นผู้ให้บรรดาที่ปฏิบัติตามเจ้าเหนือผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลา
ย จนกระทั่งถึงวันกิยามะฮ์ แล้วยังข้านั้นคือการกลับไปของพวกเจ้า
แล้วข้าจะตัดสินระหว่างพวกเจ้า ในสิ่งที่พวกเจ้าขัดแย้งกัน

56.ส่วนบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธานั้น
ข้าจะลงโทษพวกเขาอย่างรุนแรงทั้งในโลกนี้ และปรโลก
และจะไม่มีบรรดาผู้ช่วยเหลือใด สำหรับพวกเขา

57.และส่วนบรรดาผู้ศรัทธา และประกอบสิ่งที่ดีทั้งหลายนั้น
พระองค์จะทรงตอบแทนแก่พวกเขาโดยครบถ้วน
ซึ่งรางวัลของพวกเขาและอัลลอฮ์นั้นไม่ทรงชอบบรรดาผู้อธรรม

58.ดังกล่าวนั้นแหละ เราอ่านมันให้เจ้าฟัง อันได้แก่โองการต่างๆ
และคำเตือนรำลึกที่รัดกุมชัดเจน

59.แท้จริงอุปมาของอีซานั้น ดั่งอุปมัยของอาดัม
พระองค์ทรงบังเกิดเขาจากดิน
และได้ทรงประปาศิตแก่เขาว่าจงเป็นขึ้นเถิด แล้วเขาก็เป็นขึ้น

60.ความจริงนั้นมาจากพระเจ้าของเจ้า (มุฮัมมัด)
ดังนั้นเจ้าจงอย่าเป็นคนหนึ่งในหมู่ผู้สงสัยเป็นอันขาด

61.ดังนั้นผู้ใดที่โต้เถียงเจ้า ในเรื่องของเขา (อีซา)
หลังจากที่ได้มีความรู้มายังเจ้าแล้ว ก็จงกล่าวเถิดว่า
ท่านทั้งหลายจงมาเถิด เราก็จะเรียกลูกๆของเรา และลูกของพวกท่าน
และเรียกบรรดาผู้หญิงของเรา และบรรดาผู้หญิงของพวกท่าน
และตัวของพวกเรา และตัวของพวกท่านแล้วเราก็จะวิงวอนกัน
(ต่ออัลลอฮ์) ด้วยความนอบน้อม โดยที่เราจะขอให้อนัต
(คือการขับไล่ให้ห่างไกลจากเราะฮมัตของบอัลลอฮ์)
ของอัลลอฮ์พึงประสบแก่บรรดาผู้ที่พูดโกหก

62.แท้จริงเรื่องนี้ (คือเรื่องที่นบีอีซาเกิดมาโดยไม่มีพ่อ)
เป็นเรื่องจริง และไม่มีผู้ควรได้รับการเคารพสักการะใดๆ
นอกจากอัลลอฮ์เท่านั้น แลแท้จริงอัลลอฮ์ คือผู้ทรงเดชานุภาพ
ผู้ทรงปรีชาญาณ

63.แล้วหากพวกเขาผินหลังให้ แน่นอนอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรู้ดี
ต่อผู้บ่อนทำลายทั้งหลาย

64.จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า โอ้บรรดาผู้ได้รับคัมภีร์ !
จงมายังถ้อยคำหนึ่งซึ่งเท่าเทียมกัน (คือไม่ขัดแย้งกัน
เนื่องจากทั้งคัมภีร์เตารอตและอินญีลได้บัญญัติไว้อย่างเดียวกัน)
ระหว่างเราและพวกท่าน
คือว่าเราจะไม่เคารพสักการะนอกจากพระองค์เท่านั้น
และเรจะไม่ให้สิ่งใดเป็นภาคีกับพระองค์
และพวกเราบางคนก็จะไม่ยึดถืออีกบางคนเป็นพระเจ้าอื่นจากอัลลอฮ์
แล้วหากพวกเขาผินหลังให้ ก็จงกล่าวเถิดว่า
พวกท่านจงเป็นพยานด้วยด้วยว่า แท้จริงพวกเราเป็นผู้น้อมตาม

65.โอ้บรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์ !
เพราะเหตุใดเล่าพวกเจ้าจึงโต้เถียงกันในตัวของอิบรอฮีม
และอัตเตารอต และอัลอินญีลนั้นมิได้ถูกประทานลงมา นอกจากหลังจากเขา
แล้วพวกเจ้าไม่ใช้ปัญญาดอกหรือ

66.พวกเจ้านี้แหละ (คือพวกยิวและพวกคริสต์)
ได้โต้เถียงกันในสิ่งที่พวกเจ้ามีความรู้ในสิ่งนั้นแล้ว
แล้วก็เหตุไฉนเล่าพวกเจ้าจึงโต้เถียงกันในสิ่งที่พวกเจ้าไม่มีความร
ู้ (คือไม่มีความรู้เกี่ยวกับท่านนบีอิบรอฮีม
เพราะท่านมาก่อนพวกเขาเป็นเวลาช้านาน
และมิได้ถูกระบุไว้ในคัมภีร์ของพวกเขาด้วยว่าท่านเป็นยิวหรือเป็นคร
ิสต์
แล้วพวกเขาไปทึกทักเอามาจากไหนที่ต่างฝ่ายอ้างว่าท่านตั้งอยู่ในศาส
นาของตน) และอัลลอฮ์นั้นทรงรู้ แต่พวกเจ้าไม่รู้

67.อิบรอฮีมไม่เคยเป็นยิวและไม่เคยเป็นคริสต์
แต่ทว่าเขาเป็นผู้หันออกจากความเท็จสู่ความจริง เป็นผู้น้อมตาม
(คือน้อมตามบัญญัติของอัลลอฮ์ โดยปราศจากเงื่อนไข)
และเขาก็ไม่เคยอยู่ในหมู่ผู้ให้มีภาคีขึ้น (แก่อัลลอฮ์)

68.แท้จริงผู้คนที่สมควรยิ่งต่ออิบรอฮีมนั้น
ย่อมได้แก่บรรดาผู้ปฏิบัติตามเขา และปฏิบัติตามนบีนี้
(คือปฏิบัติตามตามท่านนบีมุฮัมมัดด้วย
เพราะท่านตั้งอยู่บนแนวทางของนบีอิบรอฮีม)
และบรรดาผู้ที่ศรัทธาด้วย (คือศรัทธาต่อทานนบีมุฮัมมัด)
และอัลลอฮ์นั้นทรงคุ้มครองผู้ศรัทธาทั้งหลาย

69.กลุ่มหนึ่งจากพวกที่ได้รับคัมภีร์นั้นชอบ
หากพวกเขาจะทำให้พวกเจ้าหลงผิด และพวกเขาจะไม่ทำให้ใครหลงผิด
นอกจากตัวของพวกเขาเองแต่พวกเขาไม่รู้

70.โอ้ผู้ที่ได้รับคัมภีร์ทั้งหลาย!
เพราะเหตุใดพวกเจ้าจึงปฏิเสธบรรดาโองการของอัลลอฮ์ทั้งที่พวกเจ้าก็
เป็นพยานยืนยันอยู่
(คือยืนยันว่าลักษณะที่ระบุอยู่ในคัมภีร์ของพวกเขานั้นตรงกับลักษณะ
ของท่านนบีมุฮัมมัด)

71.โอ้บรรดาผู้ได้รับคัมภีร์ทั้งหลาย!
เพราะเหตุใดพวกเจ้าจึงสวมความจริงไว้ด้วยความเท็จ
และปกปิดความจริงไว้ (คือปกปิดลักษณะของท่านนบีมุฮัมมัดไว้)
ทั้งที่พวกเจ้าก็รู้ดีอยู่

72.และกลุ่มหนึ่งจากหมู่ผู้ได้รับคัมภีร์กล่าวว่า
ท่านทั้งหลายจงศรัทธาต่อสิ่งที่ถูกให้ลงมาแก่บรรดาผู้ที่ศรัทธา
(คือศรัทธาต่ออัลกุรอานที่ถูกประทานลงมาแก่ผู้ศรัทธาต่อท่านนบีมุฮำ
มัดในเวลาเช้า และก็ปฏิเสธการศรัทธานั้นเสียในเวลาเย็น)
ในตอนเริ่มแรกของกลางวัน (เช้า)
และจงปฏิเสธศรัทธาในตอนสุดท้ายของมัน (เย็น)
เพื่อว่าพวกเขาจาได้กลับใจ

73.และพวกท่านจงอย่าเชื่อ (คือพวกยิวที่ได้กล่าวห้ามพวกเขา)
นอกจากแก่ผู้ปฏิบัติตามศาสนาของพวกท่านเท่านั้น-จงกล่าวเถิด
(มุฮัมมัด) ว่า คำแนะนำนั้นคือคำแนะนำของอัลลอฮ์เท่านั้น
(คือจงอย่าเชื่อว่า) จะมีผู้ใดได้รับ (คือไม่มีผู้ใดในชีวิตอื่น
จะได้รับแต่งตั้งให้เป็นรอซูล
เช่นเดียวกับที่บรรพบุรุษของพวกท่านได้รับ)
เยี่ยงที่พวกท่านได้รับ หรือ (อย่าเชื่อว่า) เขาเหล่านั้น
(หมายถึงบรรดาผู้ที่ศรัทธาต่อท่านนบีมุฮัมมัด ซ็อลลัลลอฮุ
อะลัยฮิวะซัลลัม) จะโต้แย้งพวกท่าน ณ พระเจ้าของพวกท่านเลย
จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่าแท้จริงความโปรดปรานนั้นอยู่ ณ
พระหัตถ์ของอัลลอฮ์
ซึ่งพระองค์ก็จะทรงประทานมันให้แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์
และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงไพศาล ผู้ทรงรอบรู้

74.พระองค์จะทรงเจาะจงความเอ็นดูเมตตาของพระองค์แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงโปรดปรานที่ยิ่งใหญ่

75.และจากหมู่ผู้ที่ได้รับคัมภีร์นั้น
มีผู้ที่หากเจ้าฝากเขาไว้ซึ่งทรัพย์สมบัติอันมากมายเขาก็จะคืนมันแก่เจ้า
และจากหมู่พวกเขานั้นมีผู้ที่หากเจ้าฝากเขาไว้สักเหรียญทองหนึ่ง
เขาก็จะไม่คืนมันแก่เจ้า นอกจากเจ้าจะยืนเฝ้าทวงเขาอยู่เท่านั้น
นั้นก็เพราะว่าพวกเขากล่าวว่า ในหมู่ผู้ที่อ่านเขียนไม่เป็นนั้น
ไม่มีทางใดที่เป็นโทษแก่เราได้
(กล่าวคือพวกเขาถือว่าการโกงบรรดาผู้ที่เขียนอ่านไม่เป็นในหมู่ชนชาติอาหรับนั้นไม่มีบาปหรือโทษใดๆโดยอ้างว่า
เพราะเขาเป็นผู้ที่อัลลอฮ์ทรงเกลียดชัง
ดังกล่าวนี้เป็นการกล่าวเท็จให้แก่อัลลอฮ์ ซุบฮานะฮู วะตะอาลา
อีกกระทงหนึ่ง) และพวกเขากล่าวความเท็จให้แก่อัลลอฮ์
ทั้งๆที่พวกเขารู้กันดีอยู่

76.มิใช่เช่นนั้นดอก
(คือมิใช่อย่างที่พวกเขาอุปโลกน์ความเท็จขึ้นดอก
เพราะการโกงผู้อื่นนั้นไม่ว่าจะเป็นใครก็ตาม ถือว่าเป็นความผิด
และจะได้รับโทษ) ผู้ใดที่รักษาสัญญาของเขาโดยครบถ้วน และยำเกรง
(อัลลอฮ์) แล้วแน่นอนอัลลอฮ์ทรงชอบผู้ที่ยำเกรงนั้น

77.แท้จริงผู้ที่นำสัญญาของอัลลอฮ์
และการสาบานของพวกเขาไปขายด้วยราคาอันเล็กน้อยนั้น
ชนเหล่านี้แหละไม่มีส่วนได้ใดๆแก่พวกเขาในปรโลก
และอัลลอฮ์จะไม่ทรงพูดแก่พวกเขา
และจะไม่ทรงมองดูพวกเขาในวันกิยามะฮ์
และทั้งจะไม่ทำให้พวกเขาสะอาดด้วย
(คือสะอาดจากความผิดที่ไม่นำพาต่อคำมั่นสัญญาที่ให้ไว้แก่อัลลอฮ์
นั้นก็หมายความว่าพวกเขาจะไม่ได้รับอภัยโทษอย่างเด็ดขาด)
และพวกเขาจะได้รับโทษอันเจ็บแสบ

78.และแท้จริงจากหมู่พวกเขานั้นมีกลุ่มหนึ่งบิดลิ้นของพวกเขา
ในการอ่านคัมภีร์ เพื่อพวกเจ้าจะได้คิดว่ามันมาจากคัมภีร์
ทั้งที่มันมิได้มาจากคัมภีร์ และพวกเขากล่าวว่า มันมาจากที่อัลลอฮ์
ทั้งที่มันมิใช่มาจากอัลลอฮ์ และพวกเขากล่าวความเท็จให้แก่อัลลอฮ์
ทั้งที่พวกเขาก็รู้กันดีอยู่

79.ไม่เคยปรากฏแก่บุคคลใดที่อัลลอฮ์ทรงประทานคัมภีร์และข้อตัดสิน
และการเป็นนบีแก่เขา (หมายถึงท่านนบีอีซา)
แล้วเขากล่าวแก่ผู้คนว่า ท่านทั้งหลายจงเป็นบ่าวของฉัน
(กล่าวคือพวกยิวอ้างว่าท่านนบีอีซาเป็นพระเจ้าโดยแบ่งภาคมาเกิดเป็นพระบุตร ในการนี้พวกเขาจึงเป็นบ่าวของท่าน
ทั้งๆที่ท่านมิได้ประกาศตนว่าเป็นพระเจ้า
และมิได้เชิญชวนให้พวกเขาเป็นบ่าวของพระองค์แต่อย่างใด)
อื่นจากอัลลอฮ์ หากแต่ (เขาจะกล่าวว่า)
ท่านทั้งหลายจงเป็นผู้ที่ผูกพันธ์กับพระเจ้า
(คือเป็นผู้ศรัทธาต่อพระองค์

และให้เอกภาพแด่พระองค์ตลอดจนปฏิบัติตามบัญญัติของพระองค์โดยเคร่งค
รัด) เกิดเนื่องจากการที่ พวกท่านเคยสอนคัมภีร์
(คือเคยสอนคัมภีร์เตารอต
และศึกษาคัมภีร์นั้นมาก่อนในฐานะที่ เคยศรัทธาต่อท่านนบีมูซา)
และเคยศึกษาคัมภีร์มา

80.และพวกเขาจะไม่ใช้พวกเจ้าให้ยึดเอามลาอิกะฮ์
และบรรดานบีเป็นพระเจ้า เขาจะใช้พวกเจ้าให้ปฏิเสธศรัทธา
หลังจากที่ พวกเจ้าเป็นผู้นอบน้อม (คือศรัทธาต่ออัลลอฮ์)
แล้วกระนั้นหรือ?

81.และจงลำลึกขณะที่ อัลลอฮ์ ได้ทรงเอาข้อสัญญาแก่นบีทั้งหลายว่า
สิ่งที่ ข้าได้ให้แก่พวกเจ้านั้นไม่ว่าจะเป็นคัมภีร์ก็ดี
และความรู้เกี่ยวกับข้อปฏิบัติในบัญญัติศาสนาก็ดี
ภายหลังได้มีร่อซู้ลคนใดมายังพวกเจ้าซึ่งเป็นผู้ยืนยันในสิ่งที่ มีอ
ยู่กับพวกเจ้าแล้ว แน่นอนพวกเจ้าจะต้องศรัทธาต่อเขา
และช่วยเหลือเขา (คือการที่ บรรดานบียอมรับสัญญาจากอัลลอฮ์
ที่ จะศรัทธาต่อนบีที่ มาหลังจากพวกเขานั้นเป็นการยืนยันว่า
พวกอะฮลุลกิตาบนั้นจำเป็นจะต้องศรัทธาต่อท่านนบีมุฮำมัดโดยไม่มีทาง
หลีกเลี่ยงได้ เพราะว่าเมื่อบรรดานบีของพวกเขา
ยังต้องศรัทธาต่อท่านนบีมุฮำมัดแล้วไซร้
พวกเขาซึ่งศรัทธาต่อบรรดานบีของพวกเขา
ก็ต้องศรัทธาต่อท่านนบีมุฮำมัด ด้วย ถ้ามิเช่นนั้นแล้ว
พวกเขาก็หาได้ศรัทธาต่อบรรดานบีของพวกเขาไม่) พระองค์ตรัสว่า
พวกเจ้ายอมรับและเอาข้อสัญญาของข้าดังกล่าวนั้นแล้วใช่ไหม?
พวกเขากล่าว พวกข้าพระองค์ยอมรับแล้ว พระองค์ตรัสว่า
พวกเจ้าจงเป็นพยานเถิด
และข้าก็อยู่ในหมู่ผู้เป็นพยานร่วมกับพวกเจ้าด้วย

82.แล้วผู้ใดที่ ผินหลังให้หลังให้หลังจากนั้น น
ชนเหล่านี้ แหละพวกเขาคือผู้ละเมิด

83.อื่นจากศาสนาของอัลลอฮ์ กระนั้นหรือที่ พวกเขาแสวงหา?
และแด่พระองค์นั้น น ผู้ ที่อ ยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย
และแผ่นดินได้นอบน้อมกันทั้งด้วยการสมัครใจ และฝืนใจ
และยังพระองค์นั้นพวกเขาจะถูกนำกลับไป

84.จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า
เราได้ศรัทธาต่อสิ่งที่ ถูกประทานแก่อิบรอฮีมและอิสมาอีล และอิสหาก
และยะอกูบ และบรรดาผู้สืบเชื้อสาย (จากยะอกูบ)
และศรัทธาต่อสิ่งที่ มูซา และอีซา
และนบีทั้งหลายได้รับจากพระเจ้าของพวกเขา
โดยที่ เราจะไม่แยกระหว่างคนหนึ่งคนใดในหมู่ พวกเขา
(คือไม่แยกศรัทธาเฉพาะบางท่าน เช่น ศรัทธาเฉพาะท่านนบีมูซา
ไม่ศรัทธาต่อท่านนบีอีซา และท่านนบีมุฮัมมัด ดั่งที่ ยิวปฏิบัติ
หรือศรัทธาเฉพาะท่านนบีอีซา ไม่ศรัทธาต่อท่านนะบุมูซา
และท่านนบีมุฮัมมัด ดั่งที่ พวกคริสต์ปฏิบัติ
หากแต่เราศรัทธาต่อนบีทุกท่าน)
และพวกเรานั้นเป็นผู้นอบน้อมต่อพระองค์

85.และผู้ใดแสวงหาศาสนาหนึ่งศาสนาใดอื่นจากอิสลามแล้ว
ศาสนานั้นก็จะไม่ถูกรับจากเขาเป็นอันขาด
และในปรโลกเขาจะอยู่ในหมู่ผู้ขาดทุน

86.อย่างไรเล่าที่อัลลอฮ์จะทรงแนะนำพวกใดพวกหนึ่งที่ปฏิเสธศรัทธาหล
ัง จากที่พวกเขาศรัทธาแล้ว และทั้งยังได้ยืนยันด้วยว่า
แท้จริงร่อซู้ล (หมายถึงท่านนบีมุฮัมมัด ซ้อลลัลลอฮ อะลัยฮิ
วะซัลลัม) นั้นเป็นความจริง
และได้มีหลักฐานต่างๆอันชัดแจ้งมายังพวกเขาด้วย
และอัลลอฮ์นั้นจะไม่ทรงแนะนำผู้ที่อธรรม

87.ชนเหล่านี้แหละ การตอบแทนแก่พวกเขาก้อคือ การละอนัต จากอัลลอฮ์
(หมายถึงการขับไล่ให้ห่างไกล จากเราะหมัต ของพระองค์
ถ้าจากมะลดอิกะฮ์ และมนุษย์
หมายถึงการขอต่ออัลลอฮ์ให้ทรงขับไล่ให้ห่างไกลจากเราะหมัตของพระองค
์) จากมะอิกะห์ และจากมนุษย์ทั้งมวลนั้นจะตกอยู่แก่พวกเขา

88.โดยที่พวกเขาจะอยู่ในการละอนัตนั้นตลอดกาล
ซึ่งการลงโทษนั้นจะไม่ถูกผ่อนเบาแก่พวกเขา และทั้งพวกเขา
และทั้งพวกเขาจะ ไม่ถูกประวิง อีกด้วย

89.นอกจากบรรดาผู้ที่สำนึกผิดหลับเนื้อกลับตัวหลังจากนั้น
และได้ปรับปรุงแก้ไข แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษ
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

90.แท้จริงบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาหลังจากที่พวกเขาได้ศรัทธากัน
แล้วยังได้ทวีการปฏิเสธขึ้นอีกนั้น
การสำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัวของพวกเขาจะไม่ถูกรับเป็นอันขาด
และชนเหล่านี้แหละผู้ที่หลงทาง

91.แท้จริงบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา
และพวกเขาได้หายไปในขณะที่พวกเขาเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น
ทองเต็มแผ่นดินก็จะไม่ถูกรับจากคนใดในพวกเขาเป็นอันขาด
และแม้ว่าเขาจะใช้ทองนั้นไถ่ตัวเขาก็ตาม
ชนเหล่านี้แหละสำหรับพวกเขานั้น
คือการลงโทษอันเจ็บแสบและทั้งไม่มีบรรดาผู้ช่วยเหลือใด ๆ
สำหรับพวกเขาด้วย

92.พวกเจ้าจะไม่ได้คุณธรรมเลย
จนกว่าพวกเจ้าจะบริจาคจากสิ่งที่พวกเจ้าชอบและสิ่งใดที่พวกเจ้าบริจ
าคไป แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรู้ในสิ่งนั้นดี

93.อาหารทุกชนิดนั้นเคยเป็นที่อนุมัติแก่วงศ์วานอิสรออีลมาแล้ว
นอกจากที่อิสรออีลได้ให้เป็นที่ต้องห้ามแก่ตัวเขาเอง
ก่อนจากที่อัตเตารอตจะถูกประทานลงมาเท่านั้น จงกล่าวเถิด
(มุฮัมมัด) ว่าพวกเจ้าจงนำเอาอัตเตารอตมาแล้วจงอ่านมันดู
หากพวกเจ้าเป็นผู้พูดจริง

94.แล้วผู้ใดที่อุปโลกน์ความเท็จให้อัลลอฮ์หลังจากนั้นชนเหล่านี้แห
ละ พวกเขาคือผู้อธรรม

95.จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่าอัลลอฮ์นั้นตรัสจริงแล้ว
ดังนั้นพวกเจ้าจงปฏิบัติตามแนวทางของอิบรอฮีมผู้หันออกจากความเท็จส
ู่ความจริงเถิด และเขาไม่เคยอยู่ในหมู่ผู้ให้มีภาค (แก่อัลลอฮ์)
เลย

96.แท้จริงบ้านหลักแรกที่ถูกตั้งขึ้นสำหรับมนุษย์
(เพื่อการอิบาดะฮ์) นั้นคือบ้านที่มักกะฮ์
โดยเป็นที่ที่ถูกให้มีความจำเริญ
และเป็นที่แนะนำแก่ประชาชาติทั้งหลาย

97.ในบ้านนั้น มีหลายสัญญาณที่ชัดแจ้ง (ส่วนหนึ่งนั้น)
คือมะกอมอิบรอฮีม และผู้ใดได้เข้าไปในบ้านนั้น
เขาก็เป็นผู้ปลอดภัยและสิทธิของอัลลอฮ์ที่มีแก่มนุษย์นั้น
คือการมุ่งสู่บ้านหลังนั้น
อันได้แก่ผู้ที่สามารถหาทางไปยังบ้านหลังนั้นได้ และผู้ใดปฏิเสธ
แท้จริงอัลลอฮ์นั้นไม่ทรงพึ่งประชาชาติทั้งหลาย

98.จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า โอ้ผู้ที่ได้รับคัมภีร์ทั้งหลาย!
เพราะเหตุใดพวกท่านจึงปฏิเสธศรัทธาต่อบรรดาโองการของอัลลอฮ์ และอัลล
อฮ์นั้นจะทรงเป็นพยานยืนยันในสิ่งที่พวกท่านกระทำกัน

99.จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่าโอ้ผู้ที่ได้กรับคัมภีร์ทั้งหลาย!
เพราะเหตุใดท่านจึงขัดขวางผู้ศรัทธาซึ่งทางของอัลลอฮ์โดยที่พวกท่านป
รารถนาจะให้ทางของอัลลอฮ์คดทั้ง ๆ ที่พวกท่านก็เป็นพยานยืนยันอยู่
และอัลลอฮ์นั้นมิใช่เป็นผู้ทรงเผลอในสิ่งที่พวกท่านกระทำกัน

100.โอ้ผู้ศรัทธาทั้งหลาย! หากพวกเจ้าเชื่อฟังกลุ่มหนึ่งกลุ่มใด
ในหมู่ผู้ที่ได้รับคัมภีร์แล้ว
พวกเขาก็จะให้พวกเจ้ากลับเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาอีก
หลังจากที่พวกเจ้าศรัทธาแล้ว

101.และอย่างไรเล่าที่พวกเจ้าจะปฏิเสธศรัทธากันทั้งๆ
ที่พวกเจ้านั้น มีบรรดาโองการของอัลลอฮ์ถูกอ่านแก่พวกเจ้าอยู่
และยังมีร่อซูลของพระองค์อยู่ในหมู่พวกเจ้าด้วย
และผู้ใดยึดมั่นต่ออัลลอฮ์
แน่นอนเขาก็ได้รับคำแนะนำไปสู่ทางอันเที่ยงตรง

102.โอ้ผู้ศรัทธาทั้งหลาย! จงยำเกรงอัลลอฮ์อย่างแท้จริงเถิด
และพวกเจ้าจงอย่าตาย
เป็นอันขาดนอกจากในฐานะที่พวกเจ้าเป็นผู้นอบน้อมเท่านั้น

103.และพวกเจ้าจงยึดสายเชือกของอัลลอฮ์โดยพร้อมกันทั้งหมดและจงอย่า
แตกแยกกัน และจำรำลึกถึงความเมตตาของอัลลอฮ์ที่มีแต่พวกเจ้า
ขณะที่พวกเจ้าเป็นศัตรูกัน
แล้วพระองค์ได้ทรงให้สนิทสนมกันระหว่างหัวใจของพวกเจ้า
แล้วพวกเจ้าก็กลายเป็นพี่น้องกันด้วยความเมตตาของพระองค์
และพวกเจ้าเคยปรากฏอยู่บนปากหลุมแห่งไฟนรก
แล้วพระองค์ก็ทรงช่วยพวกเจ้าให้พ้นจากปากหลุมแห่งนรกนั้น
ในทำนองนั้นแหละ

อัลลอฮ์จะทรงแจกแจงแก่พวกเจ้าซึ่งบรรดาโองการของพระองค์เพื่อว่าเพวก
เจ้าจะได้รับแนวทางอันถูกต้อง

104.และจงให้มีขึ้นจากพวกเจ้า
ซึ่งคณะหนึ่งที่จะเชิญชวนไปสู่ความดีและใช้ให้กระทำสิ่งที่ชอบ
และห้ามมิให้กระทำสิ่งที่มิชอบและชนเหล่านี้แหละพวกเขาคือผู้ได้รับ
ความสำเร็จ

105.และพวกเจ้าจงอย่าเป็นเช่นบรรดาผู้ที่แตกแยกกัน
และขัดแย้งกันหลังจากที่บรรดาหลักฐานอันชัดแจ้งได้มายังพวกเขาแล้วแ
ละชนเหล่านี้แหละสำหรับพวกเขา คือการลงโทษอันใหญ่หลวง

106.วันซึ่งบรรดาใบหน้าจะขาวผ่อง และบรรดาใบหน้าจะดำคล้ำ
ส่วนผู้ที่ใบหน้าของพวกเขาดำคล้ำนั้น (พวกเขาจะถูกถามว่า)
พวกเจ้าได้ปฏิเสธศรัทธา หลังจากที่พวกเจ้าศรัทธาแล้วกระนั้นหรือ?
พวกเจ้าจงชิมการลงโทษเถิด เนื่องจากการที่พวกเจ้าปฏิเสธศรัทธา

107.และส่วนบรรดาผู้ที่ใบหน้าของพวกเขาขาวผ่องนั้น
เขาจะอยู่ในความเมตตาของอัลลอฮ์
โดยที่พวกเขาจะอยู่ในความเมตตานั้นตลอดกาล

108.นั้นคือบรรดาโองการของอัลลอฮ์ โดยที่เรา
อ่านโองการเหล่านั้นแก่เจ้าด้วยความจริง
และอัลลอฮ์นั้นไม่ทรงประสงค์ซึ่งการอธรรมใด ๆ แก่ประชาชาติทั้งหลาย

109.และสิ่งที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้า
และสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮ์เท่านั้น
และยังอัลลอฮ์นั้นกิจการทั้งหลายจะถูกนำกลับไป

110.พวกเจ้านั้น
เป็นประชาชาติที่ดียิ่งซึ่งถูกให้อุบัติขึ้นสำหรับมนุษย์ชาติ
โดยที่พวกเจ้าใช้ให้ปฏิบัติสิ่งที่ชอบ
และห้ามมิให้ปฏิบัติสิ่งที่มิชอบ และศรัทธาต่ออัลลอฮ์
และถ้าหากว่าบรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์ศรัทธากันแล้ว
แน่นอนมันก็เป็นการดีแก่พวกเขา จากพวกเขานั้นมีบรรดาผู้ที่ศรัทธา
และส่วนมากของพวกเขานั้นเป็นผู้ละเมิด

111.พวกเขา จะไม่ทำอันตรายแก่พวกเจ้าได้เลย
นอกจากการก่อความเดือดร้อนเล็ก ๆ น้อยๆ เท่านั้น
และหากพวกเขาต่อสู้พวกเจ้า พวกเขาก็จะหันหลังหนีพวกเจ้า
แล้วพวกเขาก็จะไม่ได้กรับความช่วยเหลือ

112.ความต่ำช้าได้ถูกฟาดลงบนพวกเขา ณ ที่ใดก็ตามที่พวกเขาถูกพบ
นอกจากด้วยสายเชือกจากอัลลอฮ์ และสายเชือกจากมนุษย์
และพวกเขาจะนำความกริ้วโกรธจากอัลลอฮ์กลับไป
และความขัดสนก็จะถูกฟาดลงบนพวกเขา
นั้นก็เพราะว่าพวกเขาเคยปฏิเสธบรรดาโองการของอัลลอ์
และฆ่าบรรดานบีโดยปราศจากความเป็นธรรม
นั้นก็เนื่องจากการที่พวกเขาดื้อดึง และเคยทำการละเมิด

113.พวกเขาหาใช่เหมือนกันไม่
จากบรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์นั้นมีกลุ่มชนหนึ่งที่เที่ยงธรรม

ซึ่งพวกเขาอ่านบรรดาโองการของอัลลอฮ์ในยามค่ำคืน และพร้อมกันนั้นพวกเขาก็สุยูดกัน

114.พวกเขาศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และวันปรโลก
และใช้ให้ปฏิบัติสิ่งที่ชอบ และห้ามมิให้ปฏิบัติสิ่งที่ไม่ชอบ
และต่างรีบเร่งกันในบรรดาสิ่งดีงาม
และชนเหล่านี้ และอยู่ในหมู่ที่ประพฤติดี

115.และความดีใด ๆ ที่พวกเขากระทำพวกเขาจะไม่ถูกปฏิเสธในความดีนั้นเป็นอันขาดและอัลลอฮ์ทรงรู้ดีต่อบรรดาผู้ที่ยำเกรง

116.แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้นทรัพย์สินของพวกเขา และลูก ๆ ของพสกเขาจะไม่อำนวยประฌยชน์ให้พวกเขาพ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์ได้อย่างใดเลย และชนเหล่านี้ แหละคือชาวนรก
โดยที่พวกเขาจะอยู่ในนรกนั้นตลอดกาล

117.อุปมาสิ่งที่พวกเขาบริจาคไปในชีวิตความเป้นอยู่แห่งโลกนี้ นั้นอุปมัยลมซึ่งมีความเย็นจัด
ได้ประสบแก่พืชผลของพวกกหนึ่งที่อธรรมแก่ตัวเองแล้วได้ทำลายพืชผลนั้น อัลลอฮ์นั้นมิได้ทรงอธรรมแก่พวกเขา
แต่ทว่าพวกเขาอธรรมแก่ตัวของพวกเขาเอง

118.โอ้ผู้ศรัทธาทั้งหลาย!
จงอย่าได้ยึดเอาเพื่อสนิทที่รู้เห็นกิจการภายใน
อื่นจากพวกของเจ้าเอง
ซึ่งเขาเหล่านั้นจะไม่ลดลบะแก่พวกเจ้าในการก่อความเสียหายให้เกิดขึ้นพวกเขาชอบกสรที่พวกเจ้าลำบาก แท้จริงความเกลียดชังต่างๆ
ได้เผยออกมาแล้วจากปากของพวกเขา
และสิ่งที่หัวอกของพสกเขาซ่อนไว้นั้นใหญ่ยิ่งกว่า
แน่นอนเราได้แจกแจงบรรดาโองการไว้แก่พวกเจ้าแล้ว
หากพวกเจ้าใช้ปัญญากัน

119.ถึงรู้เถิดว่า พวกเจ้านี้ แหละรักใคร่พวกเขาทั้งๆ
ที่พวกเขาไม่รักใคร่พวกเจ้า และพวกเจ้าศรัทธาต่อคัมภีร์ทุกเล่ม
และเมื่อพวกเขาพบพวกเจ้าพวกเขาก็กล่าวว่า พวกเราศรัทธากันแล้ว
และเมื่อพวกเขาอยู่แต่ลำพัง พวกเขาก็กัดนิ้วมือ
เนื่องจากความเคียดแค้นแก่พวกเจ้าจงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า
พวกเจ้าจงตายด้วยความเคียดแค้นของพสกเจ้าเถิด
แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในหัวอกทั้งหลาย

120.หากมีความดีใดๆ ประสบแก่พวกเจ้า
ก็ทำให้พวกเขาเศร้าใจและถ้าหากความชั่วใด ๆ ประสบแก่พวกเจ้า
พวกเขาก็ดีใจเนื่องด้วยความชั่วนั้น และถ้าพวกเจ้าอดทน
และยำเกรงแล้วไซร้
อุบายของพวกเขาก็ย่อมไม่เป็นอันตรายแก่พวกเจ้าแต่อย่างใดแท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงล้อม ซึ่งสิ่งที่พวกเขากระทำกัน

121.และจงรำลึกถึงขณะที่เจ้าจากครอบครัวของเจ้าไปแต่เช้าตรู่
โดยที่เจ้าจะได้จัดให้บรรดามุอ์มินประจำที่มั่นต่างๆ เพื่อการสู้รบ
และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้

122.จงรำลึกขณะที่สองกลุ่มในหมู่พวกเจ้ารู้สึกอ่อนแอและขลาด
และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงคุ้มครองทั้งสองกลุ่มนั้นไว้
และแด่อัลลอฮ์นั้นมุอ์มินทั้งหลายจงมอบหมายเถิด

123.และแน่นอน อัลลอฮ์ได้ทรงช่วยเหลือพวกเจ้าที่บะดัร มาแล้วทั้งๆ
ที่พวกเข้าเป็นพวกด้อยกว่า ดังนั้นพวกเจ้าพึงยำเกรงอัลลอ์เถิด
หวังว่าพวกเจ้าจักขอบคุณ

124.จงรำลึกถึงขณะที่เจ้า (มุฮัมมัด) กล่าวแก่บรรดามุอ์มินว่า
ไม่เพียงกอแก่พวกเจ้าเลยหรือ
การที่พระเจ้าของพวกท่านจะหนุนกำลังแก่พวกท่าน
ด้วยมลาอิกะฮ์จำนวนสามพันโดยถูกส่งลงมา

125.เพียงพอแน่นอน หากพวกเจ้าอดทนและยำเกรง และพวกเขาจะ
มายังพวกเจ้าทันทีทันใดขณะนี้
แล้วพระเจ้าของพวกเจ้าก็จะหนุนกำลังแก่พวกเจ้าอีก
ด้วยจำนวนมลาอิกะฮ์ห้าพัน โดยมีเครื่องหมาย

126.และอัลลอฮ์มิได้ทรงให้กำลังหนุนนั้นมีขึ้น
นอกจากเพื่อเป็นข่าวดีแก่พวกเจ้า
และเพื่อที่หัวใจของพวกเจ้าจะได้สงบด้วยกำลังหนุนนั้นและความช่วยเห
ลือทั้งหลายนั้นไม่มี (จากที่อื่นใด) นอกจากที่อัลลอฮ์
ผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณเท่านั้น

127.เพื่อพระองค์จะทรงบั่นทองส่วนหนึ่ง
ออกจากบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาหรือทรงให้พวกเขาได้รับความอัปยศ
แล้วพวกเขาก็จะถอยกลับไปในฐานะผู้ผิดหวัง

128.ไม่มีสิ่งใดเป็นสิทธิของเจ้า (มุฮัมมัด) จากกิจการเหล่านั้น
หรือไม่ก็พระองค์จะทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขา
หรือลงโทษพวกเขาเพราะพวกเขานั้นคือผู้อธรรม

129.และสิ่งที่อยู่ในบรรดาชั้ยนฟ้าและสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินนั้นเป็น
สิทธิของอัลลอฮ์เท่านั้นพระองค์จะทรงอภัยดทษให้แก่พผู้ที่พระองค์ทร
งประสงค์ และจะทรงลงโทษแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์
และอัลลอฮ์นั้นคือผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

130.โอ้ผู้ศรัทธาทั้งหลาย!
จงอย่ากินดอกเบี้ยหลายเท่าที่ถูกทบทวี และพวกเขาพึงยำเกรงอัลลอฮ์เถิ
ด เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับความสำเร็จ

131.และพวกเจ้าจงเกรงกลัวไฟนรกที่ถูกเตรียมไว้สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธ
ศรัทธาเถิด

132.และพวกเจ้าจงเชื่อฟังอัลลอฮ์และร่อซู้ลของพระองค์
เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับความเมตตา

133.และพวกเจ้าจงรีบเร่งกันไปสู่การอภัยโทษจากพระเจ้าของพวกเจ้า
และไปสู่สวรรค์ซึ่งความกว้างของมันนั้น คือบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน
โดยที่มันถูกเตรียมไว้สำหรับบรรดาผู้ที่ยำเกรง

134.คือบรรดาผู้ที่บริจาคทั้งในยามสุขสบาย และในยามเดือดร้อน
และบรรดาผู้ข่มโทษและบรรดาผู้ให้อภัยแก่เพื่อนมนุษย์ และอัลลอฮ์นั้น
ทรงรักผู้กระทำดีทั้งหลาย

135.บรรดาผู้ที่เมื่อพวกเขากระทำสิ่งชั่วใด ๆ หรือ
อยุติธรรมแก่ตัวเองแล้ว พวกเขาก็รำลึกถึงอัลลอฮ์
แล้วขออภัยโทษในบรรดาความผิดของพวกเขา
และใครเล่าที่จะอภัยโทษบรรดาความผิดทั้งหลายให้ได้
นอกจากอัลลอฮ์แล้ว และพวกเขามิได้ดื้อรั้นปฏิบัติในสิ่ง
ที่เขาเคยปฏิบัติมาโดยที่พวกเขารู้กันอยู่

136.ชนเหล่านี้แหละการตอบแทนแก่พวกเขาคือการอภัยโทษจากพระเจ้าของพว
กเขาและบรรดาสวนสวรรค์
ซึ่งมีแม่น้ำหลายสายไหลอยู่ภายในสวนเหล่านั้น
โดยที่พวกเขาจะพำนักอยู่ในสวนเหล่านั้นตลอดกาล
และรางวัลของผู้ทำงานนั้นช่างเลิศจริงๆ

137.แน่นอนได้ผ่านพ้นมาแล้วก่อนพวกเจ้า ซึ่งแนวทางต่างๆ
ดังนั้นพวกเจ้าจงท่องเที่ยวไปในแผ่นดิน
แล้วจงดูว่าบั้นปลายของบรรดาผู้ปฏิเสธเป็นอย่างไร?

138.นี่คือข้อชี้แจงอันชัดเจสำหรับมนุษย์ และเป็นคำแนะนำที่ถูกต้อง
และเป็นคำตักเตือนสำหรับผู้ยำเกรงทั้งหลาย

139.และพวกเจ้าจงอย่าท้อแท้ และจงอย่าเสียใจ
แลบพวกเจ้านั้นคือผู้ที่สูงส่งยิ่ง หากพวกเจ้าเป็นผู้ศรัทธา

140.หากประสบแก่พวกเจ้า ซึ่งบาดแผลหนึ่งบาดแผลใด
แน่นอนก็ย่อมประสบแก่พวกนั้น ซึ่งบาดแผลเยี่ยงเดียวกัน
และบรรดาวันเหล่านั้นเราได้ให้มันหมุนเวียนไประหว่างมนุษย์
และเพื่ออัลลอฮ์จะได้ทรงรับรู้บรรดาผู้ที่ศรัทธา
แลเพื่อเอาบรรดาผู้เสียชีวิตในสงคราม
จากพวกเจ้าและอัลลอฮ์นั้นไม่ทรงรักใคร่ผู้อธรรมทั้งหลาย

141.เพื่อที่อัลลอฮ์จะทรงขัดเกลาบรรดาผู้ศรัทธาให้บริสุทธิ์
และทรงขจัดบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาให้หมดไป

142.หรือว่าพวกเจ้าคิดว่า พวกเจ้าจะได้เข้าสวนสวรรค์ ทั้งๆ
ที่อัลลอฮ์ยังมิได้ทรงรู้ บรรดาผู้ที่ต่อสู้ (ญิฮาด)
ในหมู่พวกเจ้าพร้อมกันนั้น พระองค์ก็จะทรงรู้ บรรดาผู้ที่อดทนด้วย

143.และแน่นอนพวกเจ้า เคยปรารถนาความตาย
ก่อนจากที่พวกเจ้าจะได้พบมัน แล้วแน่นอนพวกเจ้าก็ได้เห็นมันแล้ว
ขณะที่พวกเจ้ามองดูกันอยู่

144.และมุฮัมมัดนั้นหาใช่อื่นมดไม่นอกจากเป็นร่อซูล ผู้หนึ่งเท่านั
้น ซึ่งบรรดาร่อซู้ลก่อนจากเขาก็ได้ล่วงลับไปแล้ว
แล้วหากเขาตายไปหรือเขาถูกฆ่าก็ตาม
พวกเจ้าก็หันส้นเท้าของพวกเจ้ากลับกระนั้นหรือ?
และผู้ใดที่หันส้นเท้าทั้งสองของเขากลับแล้วไซร้
มันก็จะไม่ก่อให้เกิดอันตรายแก่อัลลอฮ์แต่อย่างใดเลย
และอัลลอฮ์นั้นจะทรงตอบแทนแก่ผู้กตัญญูทั้งหลาย

145.และมิเคยปรากฏแก่ชีวิตใดที่จะตายนอกจากด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์เท่านั้น ทั้งนี้เป็นลิขิตที่ถูกกำหนดไว้
และผู้ใดต้องการผลตอบแทนในโลกนี้ เราก็จะให้แก่เขาจากโลกนี้
และผู้ใดต้องการผลตอบแทนในปรโลก
เราก็จะให้แก่เขาจากปรโลกและจะตอบแทนแก่ผู้กตัญญูทั้งหลาย

146.และนบีกี่มากน้อยแล้วที่กลุ่มชนอันมากมายได้ต่อสู้ร่วมกับเขา แล้วพวกเขาหาได้ท้อแท้ไม่ต่อสิ่งที่ได้ประสบแก่พวกเขาในทางของอัลลอฮ์ และพวกเขาหาได้อ่อนกำลังลง และหาได้สยบไม่
และอัลลอฮ์นั้นทรงรักผู้ที่อดทนทั้งหลาย

147.และคำพูดของพวกเขามิปรากฏเป็นอื่นใด นอกจากพวกเขากล่าวว่า
โอ้พระเจ้าแห่งพวกข้าพระองค์
โปรดได้ทรงอภัยโทษให้แก่พวกข้าพระองค์ด้วยเถิด
ซึ่งบรรดาความผิดของพวกข้าพระองค์
และการที่พวกข้าพระองค์กระทำเกินขอบเขตในกิจการของพวกข้าพระองค์
และโปรดทรงให้เท้าของพวกข้าพระองค์มั่นอยู่
และโปรดทรงช่วยเหลือพวกข้าพระองค์ให้ชนะเหนือกลุ่มชนผู้ปฏิเสธศรัทธาด้วย

148.แล้วอัลลอฮ์ก็ทรงประทานให้แก่พวกเขาซึ่งผลตอบแทนแห่งโลกนี้
และผลตอบแทนที่ดีแห่งปรโลก และอัลลอฮ์นั้นทรงรักผู้กระทำดีทั้งหลาย

149.โอ้ผู้ศรัทธาทั้งหลาย !
หากพวกเจ้าเชื่อฟังบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาแล้ว
พวกเขาก็จะให้พวกเจ้ากลับส้นเท้าของพวกเจ้าเสีย
แล้วพวกเจ้าก็จะกลับเป็นผู้ที่ขาดทุน

150.แต่ทว่าอัลลอฮ์ต่างหาก คือผู้ช่วยเหลือพวกเจ้า
และพระองค์ทรงเป็นผู้ที่ดีเยี่ยมในบรรดาผู้ช่วยเหลือทั้งหลาย

151.เราจะโยนความกลัวเข้าไปในหัวใจของบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาเหล่านั้น เนื่องจากการที่พวกเขาให้มีภาคีแก่อัลลอฮ์
ซึ่งสิ่งที่พระองค์มิได้ทรงประทานหลักฐานใดๆมายืนยันในสิ่งนั้น
และที่อยู่ของพวกเขา คือขุมนรก ช่างเลวร้ายจริงๆ
ซึ่งที่อยู่ของบรรดาผู้อธรรม

152.และแน่นอนอัลลอฮ์ได้ทรงให้สัญญาของพระองค์สมจริงแก่พวกเจ้าแล้ว
ขณะที่พวกเจ้าเข่นฆ่าพวกเขา ด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์
จนกระทั่งพวกเจ้าขลาดที่จะต่อสู้ และขัดแย้งกันในคำสั่ง
และพวกเจ้าได้ฝ่าฝืน
หลังจากที่พระองค์ได้ทรงให้พวกเจ้าเห็นสิ่งที พวกเจ้าชอบแล้ว
จากพวกเจ้านั้นมีผู้ที่ต้องการโลกนี้
และจากพวกเจ้านั้นมีผู้ที่ต้องการปรโลก
แล้วพระองค์ก็ทรงให้พวกเจ้าหันกลับจากพวกเขาเสีย
เพื่อที่จะทรงทดสอบพวกเจ้า
และแน่นอนพระองค์ได้ทรงอภัยให้แก่พวกเจ้าแล้ว
และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงมีพระคุณแก่ผู้ศรัทธาทั้งหลาย

153.จงรำลึกถึงขณะที่พวกเจ้าหนีเอาตัวรอด
และไม่เหลียวมองคนหนึ่งคนใด
ทั้งๆที่ร่อซู้ลกำลังเรียกพวกเจ้าอยู่ทางเบื้องหลังของพวกเจ้า
แล้วพระองค์ก็ได้ทรงตอบแทนพวกเจ้าซึ่งความเศร้าโศกอย่างหนึ่ง
พร้อมด้วยความเศร้าโศกอีกอย่างหนึ่ง
เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้ไม่เสียใจในสิ่งที่หลุดมือพวกเจ้าไป
และไม่เสียใจต่อสิ่งที่ประสบแก่พวกเจ้า
และอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้อย่างละเอียดต่อสิ่งที่พวกเจ้ากระทำกัน

154.แล้วพระองค์ก็ทรงประทานแก่พวกเจ้า ซึ่งความปลอดภัย
หลังจากความเศร้าโศกนั้น
คือให้มีการงีบหลับครอบคลุมกลุ่มหนึ่งในหมู่พวกเจ้า
และอีกกลุ่มหนึ่งนั้น ตัวของพวกเขาเองทำให้พวกเขากระวนกระวายใจ
พวกเขากล่าวหาอัลลอฮ์โดยปราศจากความเป็นธรรมอย่างพวกสมัยงมงาย
(อัลญาฮิลียะฮ์) พวกเขากล่าวว่า
มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดจากกิจการนั้นเป็นสิทธิของเราบ้างไหม?
จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด)
ว่าแท้จริงกิจการนั้นทั้งหมดเป็นสิทธิของอัลลอฮ์เท่านั้น
พวกเขาปกปิดไว้ในใจของพวกเขา สิ่งซึ่งพวกเขาจะไม่เปิดเผยแก่เจ้า
พวกเขากล่าวว่าหากปรากฏว่ามีสิ่งหนึ่งสิ่งใดจากกิจการนั้น
เป็นสิทธิของเราแล้วไซร้ พวกเราก็ไม่ถูกฆ่าตายที่นี่ จงกล่าวเถิด
(มุฮัมมัด) ว่า แม้ปรากฏว่า พวกท่านอยู่ในบ้านของพวกท่านก็ตาม
แน่นอนบรรดาผู้ที่การฆ่าได้ถูกกำหนดแก่พวกเขา ก็จะออกไป
สู่ที่นอนตายของพวกเขา
และเพื่อที่อัลลอฮ์จะทรงทดสอบสิ่งที่อยู่ในหัวอกของพวกเจ้า
และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่หัวอกทั้งหลาย

155.แท้จริงบรรดาผู้ที่อยู่ในหมู่พวกเจ้าที่หันหลังหนีในวันที่สองกลุ่มเผชิญหน้ากันนั้น แท้จริงชัยฏอนต่างหากที่ทำให้พลั้งพลาดไป
เนื่องจากบางสิ่งที่พวกเขาได้ประกอบไว้เท่านั้น
และแน่นอนอัลลอฮ์ก็ได้ทรงอภัยแก่พวกเขาแล้ว
แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงหนักแน่น

156.โอ้ผู้ที่ศรัทธาทั้งหลาย!
จงอย่าเป็นเช่นบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา
และกล่าวแก่พวกพ้องของพวกเขา
ขณะที่เขาเหล่านั้นเดินทางไปในผืนแผ่นดิน
หรือขณะที่เขาเหล่านั้นเป็นนักรบว่า
หากพวกเขาอยู่ที่เราแล้วพวกเขาก็ย่อมไม่ตาย และไม่ถูกฆ่า
เพื่อว่าอัลลอฮ์จะทรงให้เรื่องนั้นเป็นที่เศร้าโศกในหัวใจของพวกเขา
และอัลลอฮ์นั้นทรงให้เป็นและให้ตาย
และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงเห็นในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำกัน

157.และแน่นอน ถ้าหากพวกเจ้าถูกฆ่าในทางของอัลลอฮ์ หรือพวกเจ้าตาย
(ในทางของพระองค์) แล้ว แน่นอนการอภัยโทษ
และการเอ็นดูเมตตาจากอัลลอฮ์นั้นดียิ่งกว่าสิ่งที่พวกเขาสะสมกันอยู่

158.และแน่นอน ถ้าหากพวกเจ้าตายไปหรือถูกฆ่าแล้ว
แน่นอนยังอัลลอฮ์เท่านั้นที่พวกเจ้าจะถูกนำไปชุมนุม

159.เนื่องด้วยความเมตตาจากอัลลอฮ์นั่นเอง เจ้า (มุฮัมมัด)
จึงได้สุภาพอ่อนโยนแก่พวกเขา และถ้าหากเจ้าเป็นผู้ประพฤติหยาบช้า
และมีใจแข็งกระด้างแล้วไซร้ แน่นอนพวกเขาก็ย่อมแยกตัวออกไปจากรอบๆ
เจ้ากันแล้ว ดังนั้นจงอภัยให้แก่พวกเขาเถิด
และจงขออภัยให้แก่พวกเขาด้วย
และจงปรึกษาหารือกับพวกเขาในกิจการทั้งหลาย
ครั้นเมื่อเจ้าได้ตัดสินใจแล้ว ก็จงมอบหมายแด่อัลลอฮ์เถิด
แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรักใคร่ผู้มอบหมายทั้งหลาย

160.หากว่าอัลลอฮ์ทรงช่วยเหลือพวกเจ้าก็ไม่มีผู้ใดชนะพวกเจ้าได้
และหากพระองค์ทรงทอดทิ้งพวกเจ้าแล้ว
ก็ผู้ใดเล่าจะช่วยเหลือพวกเจ้าได้หลังจากพระองค์ และแด่อัลลอฮ์นั้น
ผู้ศรัทธาทั้งหลายจงมอบหมายเถิด

161.และไม่ปรากฏแก่นบีคนใดที่จะยักยอก (ทรัพย์เชลย)
และผู้ใดยักยอกแล้ว เขาก็จะนำสิ่งที่เขายักยอกนั้นมาในวันกิยามะฮ์
แล้วแต่ละคนจะได้รับการตอบแทนอย่างครบถ้วน ตามที่เขาได้แสวงหาไว้
โดยที่พวกเขาจะไม่ได้รับความอยุติธรรม

162.ผู้ที่ปฏิบัติตาม ความปิติยินดีของอัลลอฮ์นั้น
จะเหมือนกับผู้ที่ได้นำความกริ้วโกรธจากอัลลอฮ์กลับไปกระนั้นหรือ?
และที่อยู่ของเขานั้นคือ ญะฮันนัม และเป็นที่กลับอันเลวร้ายยิ่ง

163.พวกเขาเหล่านั้นมีหลายระดับขั้น ณ อัลลอฮ์
และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงเห็นในสิ่งที่พวกเขากระทำกัน

164.แน่นอนยิ่ง อัลลอฮ์นั้นทรงมีพระคุณแก่ผู้ศรัทธาทั้งหลาย
โดยที่พระองค์ได้ทรงส่งร่อซูลคนหนึ่ง
จากพวกเขาเองมาในหมู่พวกเขาโดยที่เขาจะได้อ่านบรรดาโองการของพระองค
ให้พวกเขาฟัง และจะทำให้พวกเขาสะอาดและจะสอนคัมภีร์
และความรู้เกี่ยวกับข้อปฏิบัติในบัญญัติศาสนาแก่พวกเขาด้วย
และแท้จริงเมื่อก่อนนั้นพวกเขาเคยอยู่ในความหลงผิดอันชัดแจ้ง

165.และเมื่อมีภยันตรายหนึ่ง ประสบแก่พวกเจ้า
ทั้งๆที่พวกเจ้าได้ให้ประสบแก่พวกเขามาแล้วถึงสองเท่าแห่งภยันตรายนั้น
พวกเจ้าก็ยังกล่าวว่าสิ่งนี้มาจากไหนกระนั้นหรือ? จงกล่าวเถิด
(มุฮัมมัด) ว่า มันมาจากที่ตัวของพวกท่านเอง
แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง

166.และสิ่งที่ประสบแก่พวกเจ้า
ในวันที่สองกลุ่มเผชิญกันนั้นก็โดยอนุมัติของอัลลอฮ์
และเพื่อที่พระองค์จะทรงรู้ผู้ศรัทธาทั้งหลายนั้นเอง

167.และเพื่อพระองค์จะทรงรู้บรรดาผู้ที่กลับกลอกด้วย
และได้ถูกกล่าวแก่พวกเขาว่า จงมากันเถิด
จงต่อสู้ในทางของอัลลอฮ์กัน หรือไม่ก็จงป้องกัน พวกเขากล่าวว่า
หากเรารู้ว่ามีการสู้รบกันแล้ว แน่นอนเราก็ตามพวกท่านไปแล้ว
ในวันนั้น พวกเขาใกล้แก่การปฏิเสธศรัทธายิ่งกว่าพวกเขามีศรัทธา

พวกเขาจะกล่าวด้วยปากของพวกเขา สิ่งที่ไม่ใช่อยู่ในหัวใจของพวกเขา
และอัลลอฮ์นั้นทรงรู้ยิ่งในสิ่งที่พวกเขาปกปิดกัน

168.บรรดาผู้ที่พูดเกี่ยวแก่พี่น้องของพวกเขา
โดยที่พวกเขานั่งเฉยอยู่ ว่า ถ้าหากพวกเขาเชื่อฟังเรา
พวกเขาก็ไม่ถูกฆ่า จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า
พวกท่านจงป้องกันความตายให้พ้นจากตัวของพวกท่านเถิด
หากพวกท่านพูดจริง

169.และเจ้าจงอย่าได้คิดเป็นอันขาดว่าบรรดาผู้ที่ถูกฆ่าในทางของอัลลอฮ์นั้นตาย มิได้ พวกเขายังมีชีวิตอยู่ ณ พระเจ้าของพวกเขา
ในสภาพที่ได้รับปัจจัยยังชีพ

170.ปลาบปลื้มต่อสิ่ง ที่ อัลลอฮ์ทรงประทานให้แก่พวกเขา
จากความกรุณาของพระองค์
และปีติยินดีต่อบรรดาผู้ที่ยังมาไม่ทันพวกเขาซึ่งอยู่เบื้องหลังพวกเขาว่า ไม่มีความกลัวใดๆ แก่พวกเขาและทั้งพวกเขาจะไม่เสียใจ

171.พวกเขาปีติยินดีต่อสิ่งอำนวยความสุขจากอัลลอฮ์ และความกรุณา (จากพระองค์) ด้วย
และแท้จริงอัลลอฮ์นั้นจะไม่ทรงให้สูญหายซึ่งรางวัลของผู้ศรัทธาทั้งหลาย

172.คือบรรดาผู้ที่ตอบรับอัลลอฮ์
และร่อซู้ลหลังจากที่บาดแผลได้ประสบแก่พวกเขาสำหรับบรรดาผู้กระทำดีในหมู่พวกเขา และมีความยำเกรงนั้น คือรางวัลอันใหญ่หลวง

173.บรรดาที่ผู้คน ได้กล่าวแก่พวกเขาว่า แท้จริงมีผู้คน
ได้ชุมนุมสำหรับพวกท่าน ดังนั้นพวกท่านจงกลัวพวกเขาเถิด แล้วมัน
ได้เพิ่มการอีมานแก่พวกเขา
และพวกเขากล่าวว่าอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ที่พอเพียงแก่เราแล้ว
และเป็นผู้รับมอบหมายที่ดีเยี่ยม

174.แล้วพวกเขาได้กลับมา พร้อมด้วยความ กรุณาจากอัลลอฮ์
และความโปรดปราน (จากพระองค์) โดยมิได้มีอันตรายใดๆ
ประสบแก่พวกเขา และพวกเขาได้ปฏิบัติตามความพอพระทัยของอัลลอฮ์
และอัลลอฮ์คือผู้ทรงโปรดปรานที่ยิ่งใหญ่

175.แท้จริงชัยฏอนนั้น เพียงขู่ได้
เฉพาะบรรดาผู้ที่ปฏิบัติตามมันเท่านั้น
ดังนั้นพวกเจ้าจงอย่ากลัวพวกเขา และจงกลัวข้าเถิด
หากพวกเจ้าเป็นผู้ศรัทธา

176.และจงอย่าให้บรรดาผู้ที่เร่งรีบกันในการปฏิเสธศรัทธา
เป็นที่เสียใจแก่เจ้า
แท้จริงพวกเขาจะไม่ก่อให้เกิดอันตรายแก่อัลลอฮ์ได้แต่อย่างใดเลย
อัลลอฮ์นั้นทรงต้องการที่จะไม่ให้มีส่วนได้ใดๆ แก่พวกเขาในปรโลก
และสำหรับพวกเขานั้นคือการลงโทษอันยิ่งใหญ่

177.แท้จริงบรรดาผู้ที่ซื้อการกุฟร ด้วยการอีมานนั้น
พวกเขาจะไม่ก่อให้เกิดอันตรายแก่อัลลอฮ์ได้แต่อย่างใดเลย
และสำหรับพวกเขานั้นคือการลงโทษอันเจ็บแสบ

178.และบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธานั้น จงอย่าได้คิดเป็นอันขาดว่า
ที่เราประวิง ให้แก่พวกเขานั้น เป็นการดีแก่ตัวของพวกเขา
แท้จริงที่เราประวิงให้แก่พวกเขานั้น
เพื่อพวกเขาจะได้เพิ่มพูนซึ่งบาปกรรมเท่านั้น
และสำหรับพวกเขานั้นคือการลงโทษอันต่ำช้า

179.ใช่ว่าอัลลอฮ์จะทรงทอดทิ้งบรรดาผู้ศรัทธาไว้ในสภาพที่พวกเจ้ากำลังเป็นอยู่ก็หาไม่
จนกว่าพระองค์จะทรงจำแนกผู้ที่เลวออกจากผู้ที่ดีเท่านั้น
และใช่ว่าอัลลอฮ์จะทรงให้พวกเจ้ามองเห็นสิ่งเร้นลับก็หาไม่
แต่ทว่าอัลลอฮ์นั้นจะทรงคัดเลือกจากบรรดาร่อซู้ลของพระองค์ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ ดังนั้นพวกเจ้าจงศรัทธาต่ออัลลอฮ์
และบรรดาร่อซู้ลของพระองค์เถิด และหากพวกเจ้าศรัทธาและยำเกรงแล้ว
สำหรับพวกเจ้าก็คือ รางวัลอันยิ่งใหญ่

180.และบรรดาผู้ที่ตระหนี่ในสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานให้แก่พวกเขาจากความกรุณาของพระองค์นั้น
จงอย่าได้คิดเป็นอันขาดว่ามันเป็นการดีแก่พวกเขา
หากแต่มันเป็นความชั่วแก่พวกเขา
ซึ่งพวกเขาจะถูกคล้องสิ่งที่พวกเขาได้ตระหนี่มันไว้ในวันกิยามะฮ์
และสำหรับอัลลอฮ์นั้น คือมรดกแห่งบรรดาชั้นฟ้า และแผ่นดิน
และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้อย่างละเอียดในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำกัน

181.แน่นอนยิ่ง อัลลอฮ์ทรงได้ยินคำพูดของบรรดาผู้ที่กล่าวว่า
แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ยากจน และพวกเรานั้นเป็นผู้มั่งมี
เราจะจารึกสิ่งที่พวกเขาได้กล่าวไว้ และการที่พวกเขาฆ่าบรรดานบี
โดยปราศจากความเป็นธรรมด้วยและเราจะกล่าวว่า
พวกเจ้าจงลิ้มการลงโทษแห่งเปลวเพลิงเถิด

182.นั่นก็เพราะสิ่งที่มือของพวกเจ้าได้ประกอบไว้ก่อน
และแท้จริงอัลลอฮ์นั้นมิใช่ผู้อธรรมแก่ปวงบ่าวทั้งหลาย

183.บรรดาผู้ที่กล่าวว่า
แท้จริงอัลลอฮ์นั้นได้ทรงสั่งเสียแก่เราว่าเราจะไม่ศรัทธาแก่ร่อซู้ลคนใด จนกว่าเขาจะนำมาแก่เรา
ซึ่งสิ่งพลีแด่อัลลอฮ์อย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งจะมีไฟกินมันจงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า
แท้จริงได้มีบรรดาร่อซู้ลก่อนจากฉันได้นำบรรดาหลักฐานอันชัดเจนมายังพวกท่านแล้ว และได้นำสิ่งที่พวกท่านได้กล่าวไว้ด้วย แล้วไฉนเล่า
พวกท่านจึงได้ฆ่าพวกเขา หากพวกท่านพูดจริง

184.แล้วหากพวกเขาปฏิเสธเจ้า ก็แท้จริงนั้น
บรรดาร่อซู้ลก่อนหน้าเจ้าก็ได้ถูกปฏิเสธมาแล้วซึ่งเขาเหล่านั้นได้นำบรรดาหลักฐานอันชัดเจน บรรดาคัมภีร์ซะบูร
และคัมภีร์ที่ให้แสงสว่างมาด้วย

185.แต่ละชีวิตนั้น จะได้ลิ้มรสแห่งความตาย
และแท้จริงที่พวกเจ้าจะได้รับรางวัลของพวกเจ้าโดยครบถ้วนนั้น
คือวันปรโลก แล้วผู้ใดที่ถูกให้ห่างไกลจากไฟนรก

และถูกให้เข้าสวรรค์ แล้วไซร้ แน่นอน เขาก็ชนะแล้ว
และชีวิตความเป็นอยู่แห่งโลกนี้นั้น
มิใช่อะไรอื่นนอกจากสิ่งอำนวยประโยชน์แห่งการหลอกลวงเท่านั้น

186.แน่นอนยิ่งพวกเจ้าจะถูกทดสอบในทรัพย์สมบัติของพวกเจ้าและตัวของ
พวกเจ้าและแน่นอนยิ่งพวกเจ้าจะได้ยินจากบรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์ก่
อนหน้าพวกเจ้า และบรรดาผู้ที่ให้มีภาคีขึ้น (แก่อัลลอฮ์)
ซึ่งการก่อความเดือดร้อนอันมากมาย และหากพวกเจ้าอดทนและยำเกรงแล้ว
แท้จริงนั่นคือส่วนหนึ่งจากกิจการที่เด็ดเดี่ยว

187.และจงรำลึกถึงขณะที่อัลลอฮ์ทรงเอาคำมั่นสัญญาจากบรรดาผู้ที่ได้
รับคัมภีร์ว่าแน่นอนยิ่งพวกเจ้าจะต้องแจกแจงคัมภีร์นั้นให้แจ่มแจ้ง
แก่ประชาชนทั้งหลาย และพวกเจ้าจะต้องไม่ปิดบังมัน
แล้วพวกเขาก็เหวี่ยงมันไว้เบื้องหลังของพวกเขา
และได้แลกเปลี่ยนมันกับราคาอันเล็กน้อย ช่างเลวแท้ ๆ
สิ่งที่พวกเขาแลกเปลี่ยนมา

188.เจ้าจงอย่าคิดเป็นอันขาดว่า
บรรดาผู้ที่ปีติยินดีต่อสิ่งที่พวกเขากระทำ
และชอบที่จะได้รับการชมเชยในสิ่งที่พวกเขามิได้กระทำนั้น
(จะรอดพ้นการลงโทษไปได้) ดังนั้นเจ้าจงอย่าคิดเป็นอันขาดว่า
พวกเขาจะมีทางรอดพ้นจากการลงโทษไปได้
และสำหรับพวกเขานั้นคือการลงโทษอันเจ็บแสบ

189.และอำนาจแห่งบรรดาชั้นฟ้า และแผ่นดินนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮ์
และอัลลอฮ์นั้นทรงเดชานุภาพ เหนือทุกสิ่งทุกอย่าง

190.แท้จริงในการสร้างบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน
และการที่กลางวันและกลางคืนตามหลังกันนั้น แน่นอนมีหลายสัญญาณ
สำหรับผู้มีปัญญา

191.คือบรรดาผู้ที่รำลึกถึงอัลลอฮ์ ทั้งในสภาพยืน และนั่ง
และในสภาพที่นอนตะแคง
และพวกเขาพินิจพิจารณากันในการสร้างบรรดาชั้นฟ้า และแผ่นดิน
(โดยกล่าวว่า) โอ้พระเจ้าของพวกข้าพระองค์
พระองค์มิได้ทรงสร้างสิ่งนี้มาโดยไร้สาระ มหาบริสุทธิ์ พระองค์ท่าน
โปรดทรงคุ้มครองพวกข้าพระองค์ให้พ้นจากการลงโทษแห่งไฟนรกด้วยเถิด

192.โอ้พระเจ้าของพวกข้าพระองค์ แท้จริงผู้ใดที่พระองค์ทรงให้เข้าไฟ
นรก แน่นอนพระองค์ก็ยังความอัปยศแก่เขาแล้ว
และสำหรับบรรดาผู้อธรรมนั้น น ย่อมไม่มีผู้ช่วยเหลือใดๆ

193.โอ้พระเจ้าของพวกข้าพระองค์ !
แท้จริงพวกข้าพระองค์ได้ยินผู้ประกาศเชิญชวนผู้หนึ่งกำลังประกาศเชิ
ญชวนให้มีการศรัทธาว่าท่านทั้งหลายจงศรัทธาต่อพระเจ้าของพวกเจ้าเถิ
ด และพวกข้าพระองค์ก็ศรัทธากัน โอ้พระเจ้าของพวกข้าพระองค์ !
โปรดทรงอภัยแก่พวกข้าพระองค์ด้วย ซึ่งบรรดาโทษของพวกข้าพระองค์
และโปรดลบล้างให้พ้นจากพวกข้าพระองค์
ซึ่งบรรดาความผิดของพวกข้าพระองค์

และโปรดทรงให้พวกข้าพระองค์สิ้นชีวิตโดยร่วมอยู่กับบรรดาผู้ที่เป็นคนดีด้วยเถิด

194.โอ้พระผู้เป็นเจ้าของพวกข้าพระองค์ !
และได้โปรดประทานแก่พวกข้าพระองค์สิ่งที่พระองค์ได้สัญญาไว้แก่พวกข้าพระองค์ โดยผ่านบรรดาร่อซู้ลของพระองค์
และโปรดอย่าได้ทรงยังความอัปยศแก่พวกข้าพระองค์ในวันปรโลกเลย
แท้จริงพระองค์นั้นไม่ทรงผิดสัญญา

195.แล้วพระเจ้าของพวกเขาก็ตอบรับพวกเขาว่า
แท้จริงข้าจะไม่ให้สูญเสียซึ่งงานของผู้ทำงานคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกเจ้า ไม่ว่าจะเป็นชายหรือหญิงก็ตาม
โดยที่บางส่วนของพวกเจ้านั้นมาจากอีกบางส่วน บรรดาผู้ที่อพยพ
และที่ถูกขับไล่ให้ออกจากหมู่บ้านของพวกเขา
และได้รับความเดือดร้อนในทางของข้า และได้ต่อสู้ และถูกฆ่าตายนั้น
แน่นอนข้าจะลบล้างให้พ้นจากพวกเขา ซึ่งบรรดาความผิดของพวกเขา
และแน่นอนข้าจะให้พวกเขาเข้าบรรดาสวนสวรรค์ซึ่งมีบรรดาแม่น้ำไหลอยู่เบื้องล่างของสวนสวรรค์เหล่านั้น
ทั้งนี้เป็นรางวัลตอบแทนจากอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์นั้น ณ
พระองค์มีการตอบแทนอันดีงาม

196.อย่าให้การเคลื่อนไหวของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในเมืองลวงเจ้าได้เป็นอันขาด

197.มันเป็นสิ่งอำนวยประโยชน์เล็กน้อยเท่านั้น
แล้วที่อยู่ของพวกเขานั้น คือ ญะฮันนัม
และช่างเป็นที่พักนอนที่เลวร้ายจริงๆ

198.แต่บรรดาผู้ที่ยำเกรงพระเจ้าของพวกเขานั้น
สำหรับพวกเขาคือบรรดาสวนสวรรค์ซึ่งมีแม่น้ำหลายสายไหลอยู่เบื้องล่างของสวนสวรรค์เหล่านั้น
โดยที่พวกเขาจะพำนักอยู่ในสวนสวรรค์เหล่านั้นตลอดกาล ทั้งนี้เป็นสถานที่รับรองที่มาจากอัลลอฮ์ และสิ่งที่มีอยู่ ณ อัลลอฮ์นั้น
คือสิ่งที่ดียิ่งสำหรับผู้ที่เป็นคนดีทั้งหลาย

199.และแท้จริงในหมู่ผู้ได้รับคัมภีร์นั้นมีผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์
และสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่พวกเจ้า
และสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่พวกเขา ในฐานะผู้นอบน้อมต่ออัลลอฮ์
โดยที่พวกจะไม่แลกเปลี่ยนโองการของอัลลอฮ์กับราคาอันเล็กน้อย
ชนเหล่านี้และพวกเขาจะได้รับรางวัลของพวกเขา ณ
พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาแท้จริงอัลลอฮ์นั้น
เป็นผู้ทรงรวดเร็วในการชำระสอบสวน

200.โอ้บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย! จงมีความอดทน
และจงต่างอดทนซึ่งกันและกันเถิดและจงประจำอยู่ชายแดน
และพึงกลัวเกรงอัลลอฮ์เถิด เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับความสำเร็จ

SURA 4 An-Nisaa @อัน-นิซาอ์

ห่ด้วยพระนามแงอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.มนุษยชาติทั้งหลาย !
จงยำเกรงพระเจ้าของพวกเจ้าที่ได้บังเกิดพวกเจ้ามาจากชีวิตหนึ่ง
และได้ทรงบังเกิดจากชีวิตนั้นซึ่งคู่ครองของเขา
และได้ทรงให้แพร่สะพัดไปจากทั้งสองนั้น
ซึ่งบรรดาชายและบรรดาหญิงอันมากมาย
และจงยำเกรงอัลลอฮ์ที่พวกเจ้าต่างขอกันด้วยพระองค์
และพึงรักษาเครือญาติ แท้จริงอัลลอฮ์ทรงสอดส่องดูพวกเจ้าอยู่เสมอ

2.และจงให้แก่บรรดาเด็กกำพร้าซึ่งทรัพย์สมบัติของพวกเขา
และจงอย่าเปลี่ยนเอาของเลวด้วยของดี
และจงอย่ากินทรัพย์ของพวกเขารวมกับทรัพย์ของพวกเจ้า
แท้จริงมันเป็นบาปอันยิ่งใหญ่

3.และหากพวกเจ้าเกรงว่าจะไม่สามารถให้ความยุติธรรมในบรรดาเด็กกำพร้
าได้ ก็จงแต่งงานกับผู้ที่ดีแก่พวกเจ้า ในหมู่สตรี สองคน หรือสามคน
หรือสี่คน แต่ถ้าพวกเจ้าเกรงว่าพวกเจ้าจะให้ความยุติธรรมไม่ได้
ก็จงมีแต่หญิงเดียว หรือไม่ก็หญิงที่มือขวาของพวกเจ้าครอบครองอยู่
นั้นเป็นสิ่งที่ใกล้ยิ่งกว่าในการที่พวกเจ้าจะไม่ลำเอียง

4.และจงให้แก่บรรดาหญิงซึ่งมะฮัรของนาง ด้วยความเต็มใจ
แต่ถ้านางเห็นชอบที่จะให้สิ่งหนึ่งแก่พวกเจ้าจากมะฮัรนั้นแล้ว
ก็จงบริโภคสิ่งนั้นด้วยความเอร็ดอร่อยและโอชา

5.และจงอย่าให้แก่บรรดาผู้ที่โง่เขลาซึ่งทรัพย์ของพวกเจ้า
ที่อัลลอฮ์ได้ทรงให้เป็นสิ่งค้ำจุนแก่พวกเจ้า
และจงให้ปัจจัยยังชีพและเครื่องนุ่งห่มแก่พวกเขาในทรัพย์นั้น
และจงกล่าววาจาแก่พวกเขาอย่างดี

6.และจงทดสอบบรรดาเด็กกำพร้าดู จนกระทั่งพวกเขาบรรลุวัยสมรส
ถ้าพวกเจ้าเห็นว่าในหมู่พวกเขานั้นมีไหวพริบรู้ผิดรู้ถูกแล้ว
ก็จงมอบทรัพย์ของพวกเขาให้แก่พวกเขาไป
และจงอย่ากินทรัพย์นั้นโดยฟุ่มเฟือย และรีบเร่ง
ก่อนที่พวกเขาจะเติบโต และผู้ใดเป็นผู้มั่งมีก็จงงดเว้นเสีย
และผู้ใดเป็นผู้ยากจนก็จงกินโดยชอบธรรม
ครั้นเมื่อพวกเจ้าได้มอบทรัพย์ของพวกเขาให้แก่พวกเขาไปแล้ว
ก็จงให้มีพยานยืนยันแก่พวกเขา
และเพียงพอแล้วที่อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงสอบสวน

7.สำหรับบรรดาชายนั้น
มีส่วนได้รับจากสิ่งที่ผู้บังเกิดเกล้าทั้งสอง
และบรรดาญาติที่ใกล้ชิดได้ทิ้งไว้
และสำหรับบรรดาหญิงนั้นก็มีส่วนได้รับจากสิ่งที่ผู้บังเกิดเกล้าทั้
งสองและบรรดาญาติที่ใกล้ชิดได้ทิ้งไว้
ซึ่งสิ่งนั้นจะน้อยหรือมากก็ตาม
เป็นส่วนได้รับที่ถูกกำหนดอัตราส่วนไว้

8.และบรรดาญาติที่ใกล้ชิดและบรรดาเด็กกำพร้า
และบรรดาผู้ที่ขัดสนมาร่วมอยู่ด้วยในการแบ่งมรดก
ก็จงปันส่วนหนึ่งจากสิ่งนั้น ให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา
และจงกล่าวแก่พวกเขาอย่างดี

9.และพึงวิตกเถิด บรรดาผู้ที่หากพวกเขาละทิ้งลูกๆ
ที่ยังอ่อนแออยู่ไว้เบื้องหลังของพวกเขา
ซึ่งพวกเขากลัวว่าจะมีอันตรายเกิดขึ้นแก่ลูก ๆ ของพวกเขานั้น
พวกเขาจงเกรงกลัวอัลลอฮ์เถิด และจงกล่าววาจาอย่างเที่ยงตรง

10.แท้จริง บรรดาผู้ที่กินทรัพย์ของบรรดาเด็กกำพร้าด้วยความอธรรมนั้น
แท้จริงพวกเขากินไฟเข้าไปในท้องของพวกเขาต่างหากและพวกเขาก็จะเข้าไปสู่เปลวเพลิง

11.อัลลอฮ์ได้ทรงสั่งพวกเจ้าไว้ในลูก ๆของพวกเจ้าว่า
สำหรับเพศชายนั้นจะได้รับเท่ากับส่วนได้ของเพศหญิงสองคน แต่ถ้าลูกๆ
เป็นหญิงเกินกว่าสองคน
พวกนางก็จะได้สองในสามของสิ่งที่เขาได้ทิ้งไว้
และถ้าลูกเป็นหญิงคนเดียวนางก็จะได้ครึ่งหนึ่ง
และสำหรับบิดาและมารดาของเขานั้น
แต่ละคนในทั้งสองนั้นจะได้หนึ่งในหกจากสิ่งที่เขาได้ทิ้งไว้ หากเขามีบุตร
แต่ถ้าเขาไม่มีบุตรและมีบิดามารดาของเขาเท่านั้นที่รับมรดกของเขาแล้ว มารดาของเขาก็ได้รับหนึ่งในสาม ถ้าเขามีพี่น้องหลายคน
มารดาของเขาก็ได้รับหนึ่งในหกทั้งนี้ หลังจากพินัยกรรมที่เขาได้สั่งเสียมันไว้ หรือหลังจากหนี้สินบรรดาบิดาของพวกเจ้าและลูก ๆ
ของพวกเจ้านั้น
พวกเจ้าไม่รู้ดอกว่าฝ่ายไหนในพวกเขานั้นเป็นผู้ที่มีคุณประโยชน์แก่พวกเจ้าใกล้กว่ากัน ทั้งนี้ เป็นบัญญัติที่มาจากอัลลอฮ์
แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

12.และสำหรับพวกเจ้านั้น
จะได้รับครึ่งหนึ่งของสิ่งที่บรรดาภรรยาของพวกเจ้าได้ทิ้งไว้
หากมิได้ปรากฏว่าพวกนางมีบุตร
แต่ถ้าพวกนางมีบุตรพวกเจ้าก็จะได้รับหนึ่งในสี่จากสิ่งที่พวกนางได้สั่งเสียมันไว้ หรือหลังจากหนี้สิน
และสำหรับพวกนางนั้นจะได้รับหนึ่งในสี่จากสิ่งที่พวกเจ้าได้ทิ้งไว้
หากมิปรากฏว่าพวกเจ้ามีบุตร
พวกนางก็จะได้รับหนึ่งในแปดจากสิ่งที่พวกเจ้าทิ้งไว้
ทั้งนี้ หลังจากพินัยกรรมที่พวกเจ้าสั่งเสียมันไว้
หรือหลังจากหนี้สิน
และถ้ามีชายคนหนึ่งหรือหญิงคนหนึ่งถูกรับมรดกในฐานะเป็นผู้ที่ไม่มีบิดาและบุตร แต่เขามีพี่ชายหรือน้องชายคนหนึ่ง
หรือมีพี่สาวหรือน้องสาวคนหนึ่งแล้ว
แต่ละคนจากสองคนนั้นจะได้รับหนึ่งในหก
แต่ถ้าพี่น้องของเขามีมากกว่านั้น
พวกเขาก็เป็นผู้รับร่วมกันในหนึ่งในสาม
ทั้งนี้ หลังจากพินัยกรรมที่ถูกสั่งเสียไว้ หรือหลังจากหนี้สินโดยมิใช่สิ่งที่นำมาซึ่งผลร้ายใด ๆ เป็นคำสั่งที่มาจากอัลลอฮ์
และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงหนักแน่น

13.เหล่านั้นแหละคือขอบเขตของอัลลอฮ์ และผู้ใดที่เชื่อฟังอัลลอฮ์และร่อซู้ลของพระองค์แล้ว
พระองค์ก็จะทรงให้เขาเข้าบรรดาสวนสวรรค์ ซึ่งมีแม่น้ำหลายสายไหลอยู่เบื้องล่างของมัน
โดยที่พวกเขาจะพำนักอยู่ในสวนสวรรค์เหล่านั้นตลอดกาลและนั่นคือชัยชนะอันยิ่งใหญ่

14.และผู้ใดฝ่าฝืนอัลลอฮ์ และร่อซู้ลของพระองค์
และละเมิดขอบเขตของพระองค์แล้วไซร้ พระองค์ก็จะทรงให้เขาเข้านรก
โดยที่เขาจะอยู่ในนรกนั้นตลอดกาล
และเขาจะได้รับการลงโทษที่ยังความอัปยศให้ (แก่เขา)

15.และบรรดาผู้ที่กระทำสิ่งลามก จากในหมู่สตรีของพวกเจ้านั้น
จงให้มีพยานสี่คนของพวกเจ้ายืนยันนางเหล่านั้น ถ้าพวกเขายืนยันแล้ว
ก็จงกักขังนางเหล่านั้นไว้ในบ้าน จนกว่าความตายจะพรากพวกนาง
หรือไม่ก็จะทรงให้มีทางหนึ่งสำหรับพวกนาง

16.และชายสองคนในหมู่ของพวกเจ้าที่กระทำการลามกนั้น
พวกเจ้าจงลงโทษเขาเสียทั้งสองคน
หากทั้งสองสำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัวและปรับปรุงแก้ไขแล้ว
ก็จงระงับการลงโทษเขาทั้งสองเสีย
แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

17.แท้จริงการสำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัวที่อัลลอฮ์จะทรงรับนั้นคือสำหรับบรรดาผู้ที่กระทำความชั่วโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์เท่านั้นแล้วพวกเขาสำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัวในเวลาอันใกล้
ชนเหล่านี้ และอัลลอฮ์จะทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขา
และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

18.การสำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัว (ที่อัลลอฮ์จะทรงรับ)
นั้นมิใช่สำหรับบรรดาผู้ที่กระทำความชั่วต่างๆ
จนกระทั่งเมื่อความตายได้มายังคนหนึ่งคนใดในพวกเขาแล้วเขาก็กล่าวว่า บัดนี้แหละข้าพระองค์ขอสำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัว
และก็มิใช่สำหรับบรรดาผู้ที่ตาย
ในขณะที่พวกเขาเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาด้วย
ชนเหล่านี้ เราได้เตรียมไว้แล้วสำหรับพวกเขาซึ่งการลงโทษอันเจ็บแสบ

19.ผู้ศรัทธาทั้งหลาย!
ไม่อนุมัติแก่พวกเจ้าการที่พวกเจ้าจะเอาบรรดาหญิงเป็นมรดกด้วยการบังคับ
และไม่อนุมัติเช่นเดียวกันการที่พวกเจ้าจะขัดขวางบรรดานางเพื่อพวกเจ้าจะเอาบางส่วนของสิ่งที่พวกเจ้าได้ให้แก่พวกนาง
นอกจากว่าพวกนางจะกระทำสิ่งลามกอันชัดแจ้งเท่านั้น
และจงอยู่ร่วมกับพวกนางด้วยดี หากพวกเจ้าเกลียดพวกนาง
ก็อาจเป็นไปได้ว่า
การที่พวกเจ้าเกลียดสิ่งหนึ่งขณะเดียวกันอัลลอฮ์ก็ทรงให้มีในสิ่งนั้น ซึ่งความดีอันมากมาย

20.และหากพวกเจ้าต้องการเปลี่ยนคู่ครองคนหนึ่งแทนที่ของคู่ครองอีกคนหนึ่ง และพวกเจ้าได้ให้แก่นางหนึ่งในหมู่นางเหล่านั้น

ซึ่ งทรั พย์ อั นมากมายก็ ตาม ก็ จงอย่ าได้ เอาสิ่ งใดจากทรั พย์ นั้ นคื น พวกเจ้ าจะเอามั นคื นด้ วยการอุ ปโลกน์ ความเท็ จและการกระทำบาปอั นชั ดเจน กระนั้ นหรื อ

21.และพวกเจ้ าจะเอามั นคื นได้ อย่ างไรทั้ งๆ ที่ บางคนของพวกเจ้ าได้ แนบกายกั บอี กบางคนแล้ วและพวกนางก็ ได้ เอาคำมั่ นสั ญญาอั นหนั กแน่ นจากพวกเจ้ าแล้ วด้ วย

22.และจงอย่ าแต่ งงานกั บบรรดาหญิ งที่ บิ ดาของพวกเจ้ าได้ แต่ งงานมาแล้ ว นอกจากที่ ได้ ผ่ านพ้ นมาเท่ านั้ นแท้ จริ งมั นเป็ นสิ่ งลามกและน่ าเกลี ยดยิ่ ง และเป็ นวิ ถี ทางที่ ชั่ ว

23.ที่ ได้ ถู กห้ ามแก่ พวกเจ้ านั้ น คื อมารดาของพวกเจ้ า
ลู กหญิ งของพวกเจ้ า พี่ น้ องหญิ งของพวกเจ้ า
พี่ น้ องหญิ งแห่ งบิ ดาของพวกเจ้ าและพี่ น้ องหญิ งแห่ งมารดาของพวกเจ้ า
บุ ตรหญิ งของพี่ หรื อน้ องชายของพวกเจ้ าบุ ตรหญิ งของพี่ หรื อน้ องหญิ งของพวกเจ้ า
และมารดาของพวกเจ้ าที่ ให้ นมแก่ พวกเจ้ าและพี่ น้ องหญิ งของพวกเจ้ าเนื่ องจากการดื่ มนม
และมารดาภรรยาของพวกเจ้ าและลู กเลี้ ยงของพวกเจ้ าที่ อยู่ ในตั กของพวกเจ้ า จากภรรยาของพวกเจ้ าที่ พวกเจ้ ามิ ได้ สมสู่ นาง
แต่ ถ้ าพวกเจ้ ามิ ได้ สมสู่ นางแล้ ว ก็ ไม่ มี บาปใด ๆ
แก่ พวกเจ้ าและภรรยาของบุ ตรพวกเจ้ าที่ มาจากเชื้ อสายของพวกเจ้ า
และการที่ พวกเจ้ ารวมระหว่ างหญิ งสองพี่ น้ องไว้ ด้ วยกั น
นอกจากที่ ได้ ผ่ านพ้ นไปแล้ วเท่ านั้ น
แท้ จริ งอั ลลอฮ์ เป็ นผู้ ทรงอภั ยผู้ เมตตาเสมอ

24.และบรรดาหญิ งที่ อยู่ ในปกครองของสามี นอกจากที่ มี อขวาของพวกเจ้ าครอบครอง เป็ นบั ญญั ติ ของอั ลลอฮ์ ที่ มี แก่ พวกเจ้ า
และได้ ถู กอนุ มั ติ ให้ แก่ พวกเจ้ าที่ นอกเหนื อจากนั้ นในการที่ พวกเจ้ าจะแสวงหามาด้ วยทรั พย์ ของพสกเจ้ า
ในฐานะเป็ นผู้ แต่ งงานมิ ใช่ ในฐานะผู้ ล่ วงประเวณี
ดั งนั้ นหญิ งใดที่ พวกเจ้ าเสพสุ ขด้ วยนางจากบรรดาหญิ งเหล่ านั้ น
ก็ จงให้ แก่ พวกนาง ซึ่ งสิ นตอบแทนแก่ พวกนาง
ตามที่ มี กำหนดไว้ และไม่ เป็ นบาปใด
ๆแก่ พวกเจ้ าในสิ่ งที่ พวกเจ้ าต่ างยิ นยอมกั นในสิ่ งนั้ น
หลั งจากที่ มี กำหนดนั้ นขึ้ นแท้ จริ งอั ลลอฮ์ เป็ นผู้ ทรงรอบรู้
ผู้ ทรงปรี ชาญาณ

25.และผู้ ใดในหมู่ พวกเต้ าไม่ สามารถมี กำลั งที่ จะแต่ งงานกั บบรรดาหญิ งอิ สระที่ มี ศรั ทธาได้ ก็ จงแต่ งงานกั บเด็ กสาวของพวกเจ้ าที่ เป็ นผู้ ศรั ทธาในหมู่ ที่ มี อขวาของพวกเจ้ าครอบครอง
และอั ลลอฮ์ เป็ นผู้ ทรงรอบรู้ ยิ่ งที่ ในการศรั ทธาของพวกเจ้ าบางคนในหมู่ พวกเจ้ านั้ นมาจากอี กบางคน
ดั งนั้ นจงแต่ งงานกั บพวกนางด้ วยการอนุ มั ติ จากผู้ เป็ นนายของพวกนาง
และจงให้ แก่ พวกนางซึ่ ง สิ นตอบแทนของพวกนางโดยชอบธรรม
ในฐานะที่ พวกนางเป้ นหญิ งที่ ได้ รั บการแต่ งงานมิ ใช่ เป็ นหญิ งที่ ค้ าประเวณี
และไม่ ใช่ หญิ งที่ ยึ ดเอาชายเป็ นเพื่ อนสนิ ทเมื่ อพวกนางได้ รั บการแต่ งง

านแล้ ว
หากพวกนางกระทำความชั่ วพวกนางก็ จะได้ รั บโทษครึ่ งหนึ่ งของโทษที่ บรรด
าหญิ งอิ สระได้ รั บ นั้ นสำหรั บผู้ ในหมู่ พวกเจ้ าที่ กลั วการทำชั่ ว
และการที่ พวกเจ้ าอดกลั้ นไว้ ได้ นั้ น เป็ นการดี กว่ าสำหรั บพวกเจ้ า
และอั ลลอฮ์ เป็ นผู้ ทรงอภั ยโทษ ผู้ ทรงเมตตาเสมอ

26.อั ลลอฮ์ ทรงปรารถนาที่ จะแจกแจงแก่ พวกเจ้ า
และแนะนำพวกเจ้ าซึ่ งแนวทางต่ างๆ ของบรรดาผู้ ที่ มาก่ อนพวกเจ้ า
และจะทรงอภัย โทษให้ แก่ พวกเจ้ า
และอั ลลอฮ์ เป็ นผู้ ทรงรอบรู้ และเป็ นผู้ ทรงปรี ชาญาณ

27.และอั ลลอฮ์ ทรงปรารถนาที่ จะอภั ยโทษให้ แก่ พวกเจ้ า
และบรรดาผู้ ที่ ปิ บั ติ ตามความใคร่ ใฝ่ ต่ ำนั้ นปรารถนาที่ จะให้ พวกเจ้ าเ
อนเอี ยงออกไปอย่ างมากมาย

28.อั ลลอฮ์ ทรงปรารถนาที่ จะผ่ อนผั นให้ แก่ พวกเจ้ า
และมนุ ษย์ นั้ นถู กบั งเกิ ดขึ้ นในสภาพที่ อ่ อนแอ

29.ผู้ ศรั ทธาทั้ งหลาย! จงอย่ ากิ นทรั พย์ ของพวกเจ้ า
ในระหว่ างพวกเจ้ าโดยมิ ชอบ
นอกจากมั นจะเป็ นการค้ าขายที่ เกิ ดจากความพอใจในหมู่ พวกเจ้ า
และจงอย่ าฆ่ าตั วของพวกเจ้ าเอง
แท้ จริ งอั ลลอฮ์ เป็ นผู้ ทรงเมตตาต่ อพวกเจ้ าเสมอ

30.และผู้ ใดที่ กระทำเช่ นนั้ นโดยเจตนาละเมิ ดและข่ มเหงแล้ ว
เราก็ จะให้ เขาเข้ าไฟนรกและนั่ นเป็ นสิ่ งที่ ง่ ายดายแก่ อั ลลอฮ์

31.หากพวกเจ้ าปลี กตั วออกจากบรรดาบาปใหญ่ ๆ
ของสิ่ งที่ พวกเจ้ าถู กห้ ามให้ ละเว้ นมั นแล้ ว
เราก็ จะลบล้ างบรรดาความผิ ดเล็ ก ๆ น้ อย ๆ ของพวกเจ้ า ออกจากพวกเจ้ า
และเราจะให้ พวกเจ้ าเข้ าอยู่ ในสถานที่ อั นมี เกี ยรติ

32.และจงอย่ าปรารถนาในสิ่ งที่ อั ลลอฮ์ ได้ ทรงให้ แก่ บางคนในหมู่ พวกเจ้
าเหนื อกว่ าอี กบางคน
สำหรั บผู้ ชายนั้ นมี ส่ วนได้ รั บจากสิ่ งที่ พวกเขาได้ ขวนขวายไว้
และสำหรั บหญิ งนั้ นก็ มี ส่ วนได้ รั บจากสิ่ งที่ พวกนางได้ ขวนขวายไว้
และพวกเจ้ าจงขอต่ ออัล ลอฮ์ เถิ ด
จากความกรุ ณาของพระองค์ แท้ จริ งอั ลลอฮ์ ทรงรอบรู้ ในทุ กสิ่ งทุ กอย่ าง

33.และสำหรั บแต่ ละคนนั้ น เราได้ ให้ มี ผู้ รั บมรดก
จากสิ่ งที่ ผู้ บั งเกิ ดเกล้ าทั้ งสอง และญาติ ที่ ใกล้ ชิ ดได้ ทิ้ งไว้
และบรรดาผู้ ที่ มี อขวาของพวกเจ้ าได้ ตกลงไว้ นั้ น
ก็ จงให้ แก่ พวกเขาซึ่ งส่ วนได้ ของพวกเขา
แท้ จริ งอั ลลอฮ์ ทรงเป็ นพยานในทุ กสิ่ งทุ กอย่ าง

34.บรรดาชายนั้ น คื อผู้ ที่ ทำหน้ าที่ ปกครองเลี้ ยงดู บรรดาหญิ ง
เนื่ องด้ วยการที่ อั ลลอฮ์
ได้ ทรงให้ บางคนของพวกเขาเหนื อกว่ าอี กบางคนและด้ วยการที่ พวกเขาได้ จ่
ายไปจากทรั พย์ ของพวกเขาบรรดากุ ลสตรี นั้ นคื อผู้ จงรั กภั กดี
ผู้ รั กษาในทุ กสิ่ งทุ กอย่ างที่ อยู่ ลั บหลบั งสามี
เนื่ องด้ วยสิ่ งที่ อั ลลอฮ์ ทรงรั กษาไว้

และบรรดาหญิงที่พวกเจ้าหวั่นเกรงในความดื้อดึงของนางนั้น
ก็จงกล่าวตักเตือนนางและทอดทิ้งนางไว้แต่ลำพังในที่นอน
และจงเฆี่ยนนางแต่ถ้านางเชื่อฟังพวกเจ้าแล้ว
ก็จงอย่าหาทางเอาเรื่องแก่นาง
แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงสูงส่งผู้ทรงเกรียงไกร

35.และหากพวกเจ้าหวั่นเกรงการแตกแยกระหว่างเขาทั้งสอง
ก็จงส่งผู้ตัดสินคนหนึ่งจากครอบครัวของฝ่ายชาย
และผู้ตัดสินอีกคนหนึ่งจากครอบครัวฝ่ายหญิง
หากทั้งสองปรารถนาให้มีการประนีประนอมกันแล้ว
อัลลอฮ์ก็จะทรงให้ความสำเร็จในระหว่างทั้งสอง
แม้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงสัพพัญญู

36.และจงเคารพสักการะอัลลอฮ์เถิด
และอย่าให้มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดเป็นภาคีกับพระองค์
และจงทำดีต่อผู้บังเกิดเกล้าทั้งสองและต่อผู้เป็นญาติที่ใกล้ชิด
และเด็กกำพร้าและผู้ขัดสน
และเพื่อนบ้านใกล้เคียงและเพื่อนที่ห่างไกล และเพื่อนเคียงข้าง
และผู้เดินทาง และผู้ที่มือขวาของพวกเจ้าครอบครอง แท้จริงอัลลอฮ์
ไม่ทรงชอบผู้ยะโส ผู้โอ้อวด

37.บรรดาผู้ที่ตระหนี่ และใช้ผู้คนให้ตระหนี่
และปกปิดสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานให้แก่พวกเขา
จากความกรุณาของพระองค์นั้น (แน่นอนพวกเขาจะอยู่ในนรกตลอดกาล)
และเราได้เตรียมไว้แล้ว ซึ่งการลงโทษที่ยังความอัปยศ
แก่ผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย

38.และบรรดาผู้ที่บริจาคทรัพย์ของพวกเขา เพื่อโอ้อวดผู้คน
และทั้งพวกเขาก็ไม่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และไม่ศรัทธาต่อวันปรโลกนั้น
(แน่นอนพวกเขาจะอยู่ในนรกตลอดกาล)
และผู้ใดที่มีชัยฏอนเป็นเพื่อนของเขาแล้ว มันก็เป็นเพื่อนที่เลว

39.และอะไรจะเกิดขึ้นแก่พวกเขา หากพวกเขาศรัทธาต่ออัลลอฮ์
และวันปรโลก และได้บริจาคส่วนหนึ่งจากสิ่งที่อัลลอฮ์
ได้ทรงให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา และอัลลอฮ์
ทรงรอบรู้ในพวกเขาดี

40.แท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงอธรรมแม้เพียงน้ำหนักเท่าผงธุลี
และถ้ามันเป็นสิ่งที่ดีอย่างหนึ่งอย่างใด
พระองค์ก็จะทรงเพิ่มพูนความดีนั้นเป็นทวีคูณและทรงประทานให้จากที่
พระองค์ซึ่งรางวัลอันใหญ่หลวง

41.แล้วอย่างไรเล่า เมื่อเรานำพยานคนหนึ่งจากแต่ละประชาชาติมา
และเราได้นำเจ้ามาเป็นพยานต่อชนเหล่านี้

42.ในวันนั้น บรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาและดื้อดึงต่อร่อซูล ชอบ
หากว่าแผ่นดินถูกให้ทับถมพวกเขาจนราบเรียบไป
และพวกเขาไม่สามารถจะปิดบังคำพูดใด ๆ แก่อัลลอฮ์ได้

43.ผู้ศรัทธาทั้งหลาย! จงอย่าเข้าใกล้การละหมาด
ขณะที่พวกเจ้ากำลังมึนเมาอยู่ จนกว่าพวกเจ้าจะรู้

สิ่งที่พวกเจ้าพูดและก็จงอย่าเข้าใกล้การละหมาด
ขณะที่เป็นผู้มีญะนาบะฮ์ นอกจากผู้ที่ผ่านทางไปเท่านั้น
จนกว่าพวกเจ้าจะอาบน้ำและหากพวกเจ้าป่วยหรืออยู่ในการเดินทาง
หรือคนหนึ่งคนใดในพวกเจ้ามาจากที่ถ่ายทุกข์
หรือพวกเจ้าสัมผัสผู้หญิง แล้วพวกเจ้าไม่พบน้ำ ก็จงมุ่งสู่ดินที่ดี
แล้วจงลูบใบหน้าของพวกเจ้าและมือของพวกเจ้า
แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงยกโทษเสมอ

44.เจ้ามิได้มองดูบรรดาผู้ที่ได้รับส่วนหนึ่งจากคัมภีร์ดอกหรือ?
โดยที่เขาเหล่านั้นกำลังซื้อความหลงผิดไว้
และต้องการที่จะให้พวกเจ้าหลงทาง

45.และอัลลอฮ์ทรงรู้ดียิ่งต่อบรรดาศัตรูของพวกเจ้า
และพอเพียงแล้วที่อัลลอฮ์ทรงเป็นผู้คุ้มครอง
และพอเพียงแล้วที่อัลลอฮ์ทรงเป็นผู้ช่วยเหลือ

46.จากบางคนในหมู่ผู้เป็นยิวนั้น
พวกเขาบิดเบือนบรรดาถ้อยคำให้เหออกจากที่ของมัน และพวกเขากล่าวว่า
เราได้ยินกันแล้วและเราก็ได้ฝ่าฝืนกันแล้ว
และท่านจงฟังโดยที่มิใช่เป็นผู้ได้ยิน
และจงสดับฟังเราโดยบิดลิ้นของพวกเขาและใส่ร้ายในศาสนา
และหากว่าพวกเขากล่าวว่า เราได้ยินกันแล้ว และได้เชื่อฟังกันแล้ว
และท่านจงฟัง และมองดูเราเถิด ก็จะเป็นสิ่งดีกว่าแก่พวกเขา
และเที่ยงตรงกว่า แต่ทว่าอัลลอฮ์ได้ทรงละอนัต พวกเขาเสียแล้ว
เนื่องด้วยการปฏิเสธศรัทธาของพวกเขา ดังนั้นพวกเขาจึงไม่ศรัทธากัน
นอกจากเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

47.บรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์ทั้งหลาย !
จงศรัทธาต่อสิ่งที่เราได้ให้ลงมาเพื่อยืนยันสิ่งที่มีอยู่กับพวกเจ้าเถิด
ก่อนจากที่เราจะลบใบหน้าของพวกเขาแล้วให้มันกลับไปอยู'ข้างหลังของมัน
หรือไม่ก็จะสาปพวกเขาเช่นเดียวกับที่เราได้สาปบรรดาผู้ที่ทำการละเมิดในวันสับบะโต และคำสั่งของอัลลอฮ์นั้นย่อมถูกปฏิบัติตามเสมอ

48.แท้จริงอัลลอฮ์
จะไม่ทรงอภัยโทษให้แก่การที่สิ่งหนึ่งจะถูกให้มีภาคี
ขึ้นแก่พระองค์ และพระองค์ทรงอภัยให้แก่สิ่งอื่นจากนั้นสำหรับผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์
และผู้ใดให้มีภาคีขึ้นแก่อัลลอฮ์ แล้วแน่นอนเขาก็ได้อุปโลกน์บาปกรรมอันใหญ่หลวงขึ้น

49.เจ้ามิได้มองดูบรรดาผู้ที่ให้ตัวเองเป็นผู้บริสุทธิ์ดอกหรือ?มิได้ อัลลอฮ์ต่างหากที่จะให้บริสุทธิ์ซึ่งผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์
และพวกเขาจะไม่ถูกอธรรมแม้เพียงขนาดร่องเมล็ดอินทผาลัม

50.จงดูเถิดว่า อย่างไรเล่า
ที่พวกเขาอุปโลกน์ความเท็จให้แก่อัลลอฮ์ และพอเพียงแล้วที่ความเท็จนั้นเป็นบาปอันชัดแจ้ง

51.เจ้ามิได้มองดูบรรดาผู้ที่ได้รับส่วนหนึ่งจากคัมภีร์ดอกหรือ
โดยที่พวกเขาศรัทธาต่ออัลญิบติ และอัฏ-ฏอฆูต
และกล่าวแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาว่า
พวกเขาเหล่านี้แหละเป็นผู้อยู่ในทางที่เที่ยงตรงกว่าบรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย

52.ชนเหล่านี้คือผู้ที่อัลลอฮ์ได้ทรงละอนัตแก่พวกเขา
และผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงละอนัตแก่พวกเขาแล้ว
เจ้าจะไม่พบว่ามีผู้ช่วยเหลือใด ๆ สำหรับเขาเลย

53.หรือว่าพวกเขามีส่วนได้ใด ๆ จากอำนาจ ถ้าเช่นนั้นแล้ว
พวกเขาก็จะไม่ให้แก่คนอื่น แม้เพียงจุดบนเมล็ดอินทผาลัม

54.หรือว่าพวกเขาอิจฉาคนอื่น
ในสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประทานให้แก่พวกเขา จากความกรุณาของพระองค์
แท้จริงนั้นพระองค์ได้ประทานให้แก่วงศ์วานของอิบรอฮีมมาแล้วซึ่งคัมภีร์และความรู้เกี่ยวกับศาสนา
และได้ทรงให้แก่พวกเขาซึ่งอำนาจอันยิ่งใหญ่

55.แล้วในหมู่พวกเขามีผู้ศรัทธาต่อเขาและในหมู่พวกเขามีผู้ที่ขัดขวางเขา และเพียงพอแล้วที่ญะฮันนัมเป็นเปลวเพลิงอันโชติช่วง

56.แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อโองการทั้งหลายของเรานั้น
เราจะให้พวกเขาเข้าไปในไฟนรก
คราใดที่ผิวหนังของพวกเขาสุกเราก็เปลี่ยนผิวหนังให้แก่พวกเขาใหม่ ซึ่งมิใช่ผิวหนังเดิม เพื่อพวกเขาจะได้ลิ้มรสการลงโทษ แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ

57.และบรรดาผู้ที่ศรัทธา และประกอบสิ่งดีงามทั้งหลายนั้น
เราจะให้พวกเขาเข้าในบรรดาสวนสวรรค์
ซึ่งมีแม่น้ำหลายสายไหลอยู่ภายใต้สวนสวรรค์เหล่านั้น
โดยที่พวกเขาจะอยู่ในนั้นตลอดกาล
ซึ่งในนั้นพวกเขาจะได้รับคู่ครองที่บริสุทธิ์ และเราจะให้เขาเข้าอยู่ในเงาร่มอันร่มเย็น

58.แท้จริงอัลลอฮ์ทรงใช้พวกเจ้าให้มอบคืนบรรดาของฝากแก่เจ้าของของมัน และเมื่อพวกเจ้าตัดสินระหว่างผู้คน
พวกเจ้าก็จะต้องตัดสินด้วยความยุติธรรม
แท้จริงอัลลอฮ์ทรงแนะนำพวกเจ้าด้วยสิ่งซึ่งดีจริง ๆ
แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงได้ยินและได้เห็น

59.ผู้ศรัทธาทั้งหลาย ! จงเชื่อฟังอัลลอฮ์ และเชื่อฟังร่อซูลเถิด
และผู้ปกครองในหมู่พวกเจ้าด้วย แต่ถ้าพวกเจ้าขัดแย้งกันในสิ่งใด
ก็จงนำสิ่งนั้นกลับไปยังอัลลอฮ์ และร่อซูล
หากพวกเจ้าศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันปรโลก
นั่นแหละเป็นสิ่งที่ดียิ่งและเป็นการกลับไปที่สวยยิ่ง

60.เจ้ามิได้มองดูบรรดาผู้ที่อ้างตนว่าพวกเขาศรัทธาต่อสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เจ้าและสิ่งที่ถูกประทานลงมาก่อนเจ้าดอกหรือ ?
โดยที่เขาเหล่านั้นต้องการที่จะให้การแก่อัฏฏอฆูต ทั้ง ๆ

ที่พวกเขาถูกใช้ให้ปฏิเสธมันและชัยฏอนนั้นต้องการที่จะให้พวกเขาหลงทางที่ห่างไกล

61.และเมื่อถูกกล่าวแก่พวกเขาว่า
ท่านทั้งหลายจงมายังสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ประทานลงมา และยังร่อซูลเถิด
เจ้าก็ได้เห็นพวกมุนาฟิกเหล่านั้นผินหลังให้แก่เจ้าจริง ๆ

62.แล้วจะเป็นอย่างไรเล่า เมื่อมีเหตุร้ายใด ๆ ประสบแก่พวกเขา
เนื่องจากสิ่งที่มือของพวกเขาได้ประกอบขึ้น
แล้วพวกเขาก็มาหาเจ้าโดยสาบานต่ออัลลอฮ์ว่า
พวกเรามิได้ต้องการนอกจากการทำดี และให้มีการปรองดองกันเท่านั้น

63.ชนเหล่านี้แหละคือผู้ที่อัลลอฮ์ทรงรู้สิ่งที่อยู่ในหัวใจของพวกเขา ดังนั้นเจ้าจงผินหลังให้แก่พวกเขา
และจงตักเตือนพวกเขาและจงกล่าวแก่พวกเขาในเรื่องที่เกี่ยวกับตัวของพวกเขาอย่างสาแก่ใจ

64.และเรามิได้ส่งร่อซูลคนใดมานอกจากเพื่อให้เขาได้รับการเชื่อฟังด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์เท่านั้น
และแม้ว่าพวกเขานั้นขณะที่พวกเขาอธรรมแก่ตัวเอง ได้มาหาเจ้า
แล้วขออภัยโทษต่ออัลลออฮ์ และร่อซูลก็ได้ขออภัยโทษให้แก่พวกเขาด้วยแล้วแน่นอน พวกเขาก็ย่อมพบว่าอัลลอฮ์นั้นคือผู้ทรงอภัยโทษ
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

65.มิใช่เช่นนั้นดอก ข้าขอสาบานด้วยพระเจ้าของเจ้าว่า
เขาเหล่านั้นจะยังไม่ศรัทธาจนกว่าพวกเขาจะให้เจ้าตัดสินในสิ่งที่ขัดแย้งกันระหว่างพวกเขาแล้วพวกเขาไม่พบความคับใจใด ๆ
ในจิตใจของพวกเขาจากสิ่งที่เจ้าได้ตัดสินใจ และพวกเขายอมจำนนด้วยดี

66.และแม้นว่าเราได้กำหนดแก่พวกเขาว่าพวกเจ้าจงฆ่าตัวของพวกเจ้าเอง
หรือจงออกไปจากหมู่บ้านของพวกเจ้า พวกเขาก็ไม่กระทำตามกำหนดนั้น
นอกจากเพียงเล็กน้อยในหมู่พวกเขาเท่านั้น
และแม้ว่าพวกเขาได้กระทำตามสิ่งที่พวกเขาได้รับคำแนะนำแล้ว
แน่นอนก็เป็นสิ่งดียิ่งแก่พวกเขา และเป็นสิ่งที่ทำให้มั่นคงยิ่ง

67.และถ้าเช่นนั้นแล้ว แน่นอนเราก็จะให้แก่พวกเขา
ซึ่งรางวัลอันใหญ่หลวงจากที่เรานี้เอง

68.และแน่นอน เราก็จะแนะนำแก่พวกเขาซึ่งทางอันเที่ยงตรง

69.และผู้ใดที่เชื่อฟังอัลลอฮ์
และร่อซูลแล้วชนเหล่านี้จะอยู่ร่วมกับบรรดาผู้ที่อัลลอฮ์ทรงกรุณาเมตตาแก่พวกเขา อันได้แก่บรรดานบี บรรดาผู้ที่เชื่อโดยดุษฎี
บรรดาผู้ที่เสียชีวิตในสงคราม และบรรดาผู้ที่ประพฤติดี
และชนเหล่านี้แหละเป็นเพื่อนที่ดี

70.ความกรุณาดังกล่าวนั้นมาจากอัลลอฮ์ และพอเพียงแล้วที่อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้

71.ผู้ศรัทธาทั้งหลาย ! จงยึดถือไว้ซึ่งความระมัดระวังของพวกเจ้า
แล้วจงออกไปเป็นกลุ่ม ๆ หรือออกไปโดยรวมเป็นกลุ่มเดียวกัน

72.และแท้จริงในหมู่พวกเจ้านั้นมีผู้ที่ทำชักช้าอยู่
หากมีเหตุร้ายใดประสบแก่พวกเจ้า เขาก็กล่าวว่า
แท้จริงอัลลอฮ์ได้ทรงกรุณาแก่ฉันที่ฉันมิได้ร่วมอยู่กับพวกเขา

73.และถ้าหากว่ามีความกรุณาใด ๆ จากอัลลอฮ์ได้ประสบกับพวกเจ้าแล้ว
แน่นอนเขาก็จะกล่าวประหนึ่งไม่เคยมีความชอบพอใดๆ
เกิดขึ้นระหว่างพวกเจ้ากับเขาว่า
โอ้หวังว่าฉันได้ร่วมอยู่กับพวกเขา
แล้วฉันก็จะได้ชัยชนะอย่างใหญ่หลวง

74.จงสู้รบในทางของอัลลอฮ์เถิด
บรรดาผู้ขายชีวิตความเป็นอยู่แห่งโลกนี้ด้วยปรโลก
และผู้ใดสู้รบในทางของอัลลอฮ์
และเขาถูกฆ่าหรือได้รับชัยชนะเราจะให้รางวัลอันใหญ่หลวงแก่เรา

75.มีเหตุใดเกิดขึ้นแก่พวกเจ้ากระนั้นหรือ?
ที่พวกเจ้าไม่สู้รบในทางของอัลลอฮ์ ทั้ง ๆที่บรรดาผู้อ่อนแอ
ไม่ว่าชายและหญิง และเด็ก ๆ ต่างกล่าวกันว่า โอ้พระเจ้าของเรา !
โปรดนำพวกเราออกไปจากเมืองนี้ ซึ่งชาวเมืองเป็นผู้ข่มเหงรังแก
และโปรดให้มีขึ้นแก่พวกเราซึ่งผู้คุ้มครองคนหนึ่งจากที่พระองค์ และโ
ปรดให้มีขึ้นแก่พวกเราซึ่งผู้ช่วยเหลือคนหนึ่งจากที่พระองค์

76.บรรดาผู้ที่ศรัทธานั้น พวกเขาจะต่อสู้ในทางของอัลลอฮ์
และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น พวกเขาจะต่อสู้ในทางของอัฏ-ฏอฆูต
ดังนั้นพวกเจ้าจงต่อสู้บรรดาสมุนของชัยฏอนเถิด
แท้จริงอุบายของชัยฏอนนั้นเป็นสิ่งที่อ่อนแอ

77.เจ้ามิได้มองดูบรรดาผู้ที่ถูกกล่าวแก่พวกเขาว่า
จงระงับมือของพวกเจ้าก่อนเถิด และจงละหมาด และจงชำระซะกาต
ครั้นเมื่อการสู้รบได้ถูกกำหนดขึ้นแก่พวกเขา
ทันใดนั้นกลุ่มหนึ่งในหมู่พวกเขาก็กลัวมนุษย์เช่นเดียวกับกลัวอัลลอ
ฮ์ หรือกลัวยิ่งกว่า และพวกเขากล่าวว่า โอ้พระเจ้าของเรา !
เพราะเหตุใดพระองค์จึงได้กำหนดการสู้รบขึ้นแก่พวกเรา
พระองค์จะทรงเลื่อนให้แก่พวกเรายังกำหนดเวลาอันใกล้ไม่ได้หรือ?
จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด)
สิ่งอำนวยประโยชน์แห่งโลกนี้นั้นเล็กน้อยเท่านั้น
และปรโลกนั้นดียิ่งกว่าสำหรับผู้ที่ยำเกรง
และพวกเจ้าจะไม่ถูกอธรรมแม้เท่าขนาดร่องเมล็ดอินทผาลัม

78.ณ ที่ใดก็ตามที่พวกเจ้าปรากฏอยู่ ความตายก็ย่อมมาถึงพวกเจ้า
และแม้ว่าพวกเจ้าจะอยู่ในป้อมปราการอันสูงตระหง่านก็ตาม
และหากมีความดีใด ๆ ประสบแก่พวกเขา
พวกเขาก็จะกล่าวว่าสิ่งนี้มาจากอัลลอฮ์ และหากมีความชั่วใด ๆ
ประสบแก่พวกเขา พวกเขาก็จะกล่าวว่า สิ่งนี้มาจากเจ้า จงกล่าวเถิด
(มุฮัมมัด) ทุกอย่างนั้นมาจากอัลลอฮ์ทั้งสิ้น
มีเหตุใดเกิดขึ้นแก่กลุ่มชนเหล่านี้ กระนั้นหรือ
ที่พวกเขาห่างไกลที่จะเข้าใจคำพูด

79.ความดีใด ๆ ที่ประสบแก่เจ้านั้นมาจากอัลลอฮ์ และความชั่วใด ๆ
ที่ประสบแก่เจ้านั้นมาจากตัวของเจ้าเอง

และเราได้ส่งเจ้าไปเป็นร่อซูลแก่มนุษย์
และเพียงพอแล้วที่อัลลอฮ์ทรงเป็นพยาน

80.ผู้ใดเชื่อฟังร่อซูล แน่นอนเขาก็เชื่อฟังอัลลอฮ์แล้ว
และผู้ใดผินหลังให้
เราก็หาได้ส่งเจ้าไปในฐานะเป็นผู้ควบคุมพวกเขาไม่

81.และพวกเขากล่าวว่า เชื่อฟัง แต่เมื่อพวกเขาออกไปจากเจ้าแล้ว
กลุ่มหนึ่งในพวกเขาก็ได้วางแผนในเวลากลางคืน
อื่นจากสิ่งที่เจ้ากล่าว
และอัลลอฮ์จะทรงบันทึกสิ่งที่พวกเขาวางแผนกันในเวลากลางคืน
ดังนั้นจงเพิกเฉยต่อพวกเขาเสีย และจงมอบหมายแก่อัลลอฮ์เถิด
และพอเพียงแล้วที่อัลลอฮ์เป็นผู้ที่ได้รับมอบหมายให้คุ้มครองรักษา

82.พวกเขาไม่พิจารณาดูอัลกุรอานบ้างหรือ ? และหากว่า
อัลกุรอานมาจากผู้ที่ไม่ใช่อัลลอฮ์แล้วแน่นอนพวกเขาก็จะพบว่าในนั้น
มีความขัดแย้งกันมากมาย

83.และเมื่อมีเรื่องหนึ่ง เรื่องใดมายังพวกเขาจะเป็นความปลอดภัยก็ดี
หรือความกลัวก็ดี
พวกเขาก็จะแพร่มันออกไปและหากว่าพวกเขาให้มันกลับไปยังร่อซูล
และยังผู้ปกครองการงานในหมู่พวกเขาแล้ว
แน่นอนบรรดาผู้ที่วินิจฉัยมันในหมู่พวกเขาก็ย่อมรู้มันได้
และหากมิใช่ความเมตตาของอัลลอฮ์ที่มีต่อพวกเจ้าแล้ว แน่นอน
พวกเจ้าก็คงปฏิบัติตามชัยตอนไปแล้ว นอกจากเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

84.เจ้าจงสู้รบในทางของอัลลอฮ์เถิด โดยที่เจ้ามิได้ถูกบังคับ
(ให้เกณฑ์ผู้ใด) นอกจากตัวของเจ้าเอง
และจงปลุกใจบรรดาผู้ศรัทธาด้วย
เป็นไปได้ว่าอัลลอฮ์จะทรงยับยั้งกำลังรบของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเหล
่านั้น และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงมีกำลังรบที่เข้มแข็งกว่า
และเป็นผู้ทรงมีการลงโทษที่รุนแรงกว่า

85.ผู้ใดที่ให้ความช่วยเหลืออย่างดีก็จะเป็นของเขา
ซึ่งส่วนหนึ่งจากความดีนั้น และผู้ใดให้ความช่วยเหลืออย่างชั่ว
ก็จะเป็นของเขา ซึ่งส่วนหนึ่งจากความชั่วนั้น
และปรากฏว่าอัลลอฮ์นั้นทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง

86.และเมื่อพวกเจ้าได้รับคำอวยพรจะด้วยคำอวยพรใด ๆ ก็ตาม
ก็จงกล่าวคำอวยพรตอบที่ดีกว่านั้น
หรือไม่ก็กล่าวคำอวยพรนั้นตอบกลับไปแท้จริงอัลลอฮ์ทรงคำนวณนับในทุก
สิ่งทุกอย่าง

87.อัลลอฮ์นั้นคือไม่มีผู้ที่ควรได้รับเคารพสักการะใด ๆ
นอกจากพระองค์เท่านั้น แน่นอน
พระองค์จะทรงรวบรวมพวกเจ้าทั้งหลายสู่วันกิยามะฮ์
ซึ่งไม่มีการสงสัยใด ๆ ในวัน
และใครเล่าที่จะมีคำพูดจริงยิ่งกว่าอัลลอฮ์

88.มีอะไรเกิดขึ้นแก่พวกเจ้ากระนั้นหรือ
ที่พวกเจ้าได้กลายเป็นสองพวก ในกรณีบรรดามุนาฟิกเหล่านั้น

และอัลลอฮ์ได้ทรงให้พวกเขากลับสู่สภาพเดิมแล้ว
เนื่องด้วยสิ่งที่พวกเขาได้ขวนขวายไว้
พวกเจ้าต้องการที่จะแนะนำผู้ที่อัลลอฮ์ได้ทรงให้หลงผิดไปแล้วกระนั้
นหรือ? และผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงให้หลงผิดไปแล้ว เจ้าก็จะไม่พบทางใด ๆ
สำหรับเขาเป็นอันขาด

89.พวกเขาชอบหากว่าพวกเจ้าจะปฏิเสธศรัทธา ดังที่พวกเขาได้ปฏิเสธ
พวกเจ้าจะได้กลายเป็นผู้ที่เท่าเทียมกัน
ดังนั้นจงอย่าได้ยึดเอาใครในหมู่พวกเขาเป็นมิตร
จนกว่าพวกเขาจะอพยพไปในทางของอัลลอฮ์
แต่ถ้าพวกเขาผินหลังให้ก็จงเอาพวกเขาไว้ และจงฆ่าพวกเขา ณ
ที่ที่พวกเจ้าพบพวกเขา
และจงอย่าเอาใครในหมู่พวกเขาเป็นมิตรและเป็นผู้ช่วยเหลือ

90.นอกจากบรรดาผู้ที่ติดต่ออยู่กับพวกหนึ่งซึ่งระหว่างพวกเจ้ากับพว
กนั้นมีพันธะสัญญาอยู่ หรือบรรดาผู้ที่มาหาพวกเจ้าโดยที่หัวอกของพวก
เขาอัดอั้นต่อการที่พวกเขาจะสู้รบกับพวกเจ้าหรือสู้รบกับหมู่ชนของพ
วกเขาเอง และหากว่าอัลลอฮ์ทรงประสงค์แล้ว
แน่นอนก็ทรงให้พวกเขามีอำนาจเหนือพวกเจ้าแล้ว
แล้วแน่นอนพวกเขาก็สู้รบกับพวกเจ้าแล้วด้วยแต่ถ้าพวกเขาออกห่างพวกเ
จ้า โดยที่มิได้ทำการสู้รบกับพวกเจ้า
และได้เจรจาแก่พวกเจ้าซึ่งการประนีประนอมแล้วไซร้ อัลลอฮ์ก็ไม่ทรงให
้มีทางใดแก่พวกเจ้าที่จะขจัดพวกเขาได้

91.พวกเจ้าจะพบพวกอื่นอีก โดยพวกเขาปรารถนาที่จะปลอดภัยจากพวกเจ้า
และปลอดภัยจากพวกเขาเอง คราใดที่พวกเขาถูกให้กลับไปสู่การฟิตนะฮ์
พวกเขาก็ถูกให้กลับไปอยู่ในนั้นตามเดิมดังนั้นถ้าพวกเขามิได้ออกห่า
งจากพวกเจ้าไปและมิได้เจรจาแก่พวกเจ้าซึ่งการประนีประนอม
และมิได้ระงับมือของพวกขาแล้วก็จงเอาพวกเขาไว้ และจงฆ่าพวกเขา ณ
ที่ที่พวกเจ้าพบพวกเขา
และชนเหล่านี้แหละเราได้ให้มีอำนาจอันชัดเจนแก่พวกเจ้าที่จะขจัดพวก
เขาได้

92.และมิใช่วิสัยของผู้ศรัทธาที่จะฆ่าผู้ศรัทธาคนหนึ่งคนใด
นอกจากด้วยความผิดพลาดเท่านั้นและผู้ใดที่ฆ่าผู้ศรัทธาด้วยความผิดพ
ลาดแล้ว ก็ให้มีการปล่อยทาสหญิงที่ศรัทธาคนหนึ่งให้เป็นไท
และให้มีค่าทำขวัญ
ซึ่งถูกมอบให้แก่ครอบครัวของเขานอกจากว่าครอบครัวของพวกเขาจะทำทานใ
ห้เท่านั้น แต่ถ้าหากเขาอยู่ในหมู่ชนที่เป็นศัตรูของพวกเจ้า
โดยที่เขาเป็นผู้ศรัทธาก็ให้มีการปล่อยทาศหญิงที่ศรัทธาคนหนึ่งให้เ
ป็นไท
และถ้าเขาอยู่ในหมู่ชนที่มีพันธะสัญญาระหว่างพวกเจ้ากับพวกเขาแล้ว
ก็ให้มีการทำขวัญซึ่งถูกมอบให้แก่ครอบครัวของเขา
และให้มีการปล่อยทาสหญิงที่ศรัทธาคนหนึ่ง ผู้ใดที่ไม่พบ
ก็ให้มีการถือศีลอดสองเดือนต่อเนื่องกันเป็นการอภัยโทษจากอัลลอฮ์
และปรากฏว่าอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

93.และผู้ใดฆ่าผู้ศรัทธาโดยจงใจ การตอบแทนแก่เขาก็คือนรกญะฮันนัม
โดยที่เขาจะอยู่ในนั้นตลอดกาล และอัลลอฮ์ก็ทรงกริ้วโกรธเขา

และทรงละนัดเขา
และได้ทรงเตรียมไว้สำหรับเขาซึ่งการลงโทษอันใหญ่หลวง

94.ผู้ที่ศรัทธาทั้งหลาย ! เมื่อพวกเจ้าเดินทางไปในทางของอัลลอฮ์
ก็จงให้ประจักษ์ชัดเสียก่อนและจงอย่ากล่าวแก่ผู้ที่กล่าวสลามแก่พวกเจ้าว่า ท่านมิใช่เป็นผู้ศรัทธา
โดยแสวงหาสิ่งอำนวยประโยชน์ชั่วคราวแห่งชีวิตความเป็นอยู่ในโลกนี้
แต่ ณ ที่อัลลอฮ์นั้นมีปัจจัยยังชีพอันมากมาย
ในทำนองเดียวกันนั้นพวกเจ้าก็เคยเป็นมาก่อน
แล้วอัลลอฮ์ได้ทรงโปรดปรานแก่พวกเจ้า
ดังนั้นพวกเจ้าจงให้ประจักษ์เสียก่อน
แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้อย่างถี่ถ้วนในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำกันอยู่

95.บรรดาผู้ที่นั่งอยู่จากหมู่มุอ์มินที่มิใช่ผู้มีความเดือดร้อน
และบรรดาผุ้ต่อสู้และเสียสละในทางของอัลลอฮ์
ทั้งด้วยทรัพย์สมบัติของพวกเขาและชีวิตของพวกเขานั้น
หาได้เท่าเทียมกันไม่
อัลลอฮ์ทรงให้บรรดาผู้ที่ต่อสู้และเสียสละด้วยทรัพย์สมบัติของพวกเขา และชีวิตของพวกเขา เหนือกว่าบรรดาผู้ที่นั่งอยู่ขั้นหนึ่ง
และทั้งหมดนั้นอัลลอฮ์ได้ทรงสัญญาไว้ให้ซึ่งสิ่งที่ดีเยี่ยมแต่อัลลอฮ์ทรงให้บรรดาผู้ที่ต่อสู้และเสียสละเหนือกว่าบรรดาผู้ที่นั่อยู่ด้วยรางวัลอันใหญ่หลวง

96.(คือพวกเขาจะได้รับ) หลายขั้นจากพระองค์ และ (จะได้รับ)
การอภัยโทษ และการเอ็นดูเมตตาด้วย
และปรากฏว่าอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเอ็นดูเมตตาเสมอ

97.แท้จริงบรรดาผู้ที่มลาอิกะฮ์ได้เอาชีวิตของพวกเขาไป
โดยที่พวกเขาเป็นผู้อธรรมแก่ตัวของพวกเขาเองนั้น
มลาอิกะฮ์ได้กล่าวว่า พวกเจ้าปรากฏอยู่ในสิ่งใด
พวกเขากล่าวว่าพวกเราเป็นผู้ที่ถูกนับว่าอ่อนแอในแผ่นดิน
มลาอิกะฮ์กล่าวว่า
แผ่นดินของอัลลอฮ์มิได้กว้างขวางดอกหรือที่พวกเจ้าจะอพยพไปอยู่ในส่วนนั้น ชนเหล่านี้แหละที่อยู่ของพวกเขาคือนรกญะฮันนัม
และเป็นที่กลับไปอันชั่วร้าย

98.นอกจากบรรดาผู้ที่ถูกนับว่าอ่อนแอ ไม่ว่าจะเป็นชายและหญิง
และเด็กก็ตามที่ไม่สามารถมีอุบายใด ๆ ได้
และทั้งไม่ได้รับการแนะนำทางหนึ่งทางใดด้วย

99.ชนเหล่านี้แหละ อัลลอฮ์อาจจะทรงยกโทษให้แก่พวกเขา
และอัลลอฮ์เป็นทรงยกโทษเสมอ

100.และผู้ใดที่อพยพไปในทางของอัลลอฮ์เขาก็จะพบในผืนแผ่นดิน
ซึ่งสถานที่อพยพไปอันมากมาย และความมั่งคั่งด้วย
และผู้ที่ออกจากบ้านของเขาไป ในฐานะผู้อพยพไปยังอัลลอฮ์
และร่อซู้ลของพระองค์ แล้วความตายก็มาถึงเขา
แน่นอนรางวัลของเขานั้นย่อมปรากฏอยู่ แล้ว ณ อัลลอฮ์
และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษผู้ทรงเมตตาเสมอ

101.และเมื่อพวกเจ้าเดินทางไปในผืนแผ่นดินก็ไม่มีบาปใดๆ
แก่พวกเจ้าในการที่พวกเจ้าจะลดลงจากการละหมาด
หากพวกเจ้ากลัวว่าบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะข่มเหงรังแกพวกเจ้า
แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้นเป็นศัตรูอันชัดเจนแก่พวกเจ้า

102.และเมื่อพวกเจ้าอยู่ในหมู่พวกเขา
แล้วเจ้าได้ให้มีการปฏิบัติละหมาดขึ้นแก่พวกเขา ดังนั้น
กลุ่มหนึ่งจากพวกเขาก็จงยืนละหมาดร่วมกับเจ้า
และก็จงเอาอาวุธของพวกเขาถือไว้ด้วย ครั้นเมื่อพวกเขาสุยูดแล้ว
พวกเขาก็จงอยู่เบื้องหลังของพวกเจ้าและอีกกลุ่มหนึ่งที่ยังมิได้ละห
มาดก็จงมา และจงละหมาดร่วมกับเจ้า
และจงยึดถือไว้ซึ่งการระมัดระวังของพวกเขา และอาวุธของพวกเขา
บรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธานั้น หากว่าพวกเจ้าละเลยอาวุธของพวกเจ้า
และสัมภาระของพวกเจ้า แล้ว พวกเขาก็จะจู่โจมพวกเจ้าอย่างรวดเดียว
และไม่มีบาปใดๆ แก่พวกเจ้า หากว่าที่พวกเจ้ามีความเดือดร้อน
เนื่องจากฝนตกหรือพวกเจ้าป่วย ในการที่พวกเจ้าจะวางอาวุธของพวกเจ้า
แท้จริงอัลลอฮ์ทรงเตรียมไว้แล้ว
ซึ่งการลงโทษที่ยังความอัปยศแก่ผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย

103.ครั้นเมื่อพวกเจ้าเสร็จจากการละหมาดแล้ว
ก็จงกล่าวรำลึกถึงอัลลอฮ์
ทั้งในสภาพยืนและนั่งและในสภาพนอนเอกเขนกของพวกเจ้า
ครั้นเมื่อพวกเจ้าปลอดภัยแล้ว ก็จงดำรงไว้ซึ่งการละหมาด
แท้จริงการละหมาดนั้นเป็นบัญญัติที่ถูกกำหนดเวลาไว้แก่ผู้ศรัทธาทั้
งหลาย

104.และพวกเจ้าจงอย่าท้อแท้ในการแสวงหากลุ่มชนพวกนั้น
หากพวกเจ้าเจ็บ พวกเขาก็เจ็บเช่นเดียวกับพวกเจ้า
แต่พวกเจ้าหวังจากอัลลอฮ์สิ่งที่พวกเขาไม่หวัง และอัลลอฮ์นั้น
เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

105.แท้จริง เราได้ให้คัมภีร์ลงมาแก่เจ้าเป็นความจริง
เพื่อเจ้าจะได้ตัดสินระหว่างผู้คนด้วยสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงให้เจ้าร
ู้เห็น และเจ้าจงอย่าเป็นผู้เถียงแก้ให้แก่ผู้บิดพลิ้วทั้งหลาย

106.และเจ้าจงขออภัยโทษต่ออัลลอฮ์เถิด
แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

107.และเจ้าจงอย่าโต้เถียงแทนบรรดาผู้ที่บิดพลิ้วต่อตัวของพวกเขาเอ
งเลย แท้จริงอัลลอฮ์ไม่ทรงชอบผู้ที่เคยบิดพลิ้ว ที่เคยกระทำบาป

108.พวกเขาจะปกปิดให้พ้นจากมนุษย์ได้ แต่พวกเขาจะปกปิดให้พ้นจากมนุษ
ย์ได้ แต่พวกเขาจะปกปิดให้พ้นจากอัลลอฮ์นั้นไม่ได้
โดยที่พระองค์ร่วมอยู่ด้วยกับพวกเขาขณะที่พวกเขาวางแผนกันในเวลากลา
งคืน ซึ่งคำพูดที่พระองค์ไม่ทรงพอพระทัย
และอัลลอฮ์นั้นทรงล้อมไว้เสมอ ซึ่งสิ่งที่พวกเขากระทำกัน

109.พึงรู้เถิดว่า
พวกเจ้านี้แหละได้เถียงแทนพวกเขากันในชีวิตความเป็นอยู่แห่งโลกนี้

แล้วใครเล่าที่จะเถียงกับอัลลอฮ์ แทนพวกเขาในวันกิยามะฮ์
หรือว่าใครเล่าจะเป็นผู้รับมอบหมายให้คุ้มครองรักษา

110.และผู้ใดที่กระทำความชั่วหรืออธรรมแก่ตัวเอง
แล้วเขาขออภัยโทษต่ออัลลอฮ์
เขาก็จะพบว่าอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้ ทรงปรีชาญาณ

111.และผู้ใดที่แสวงหาบาปกรรมไว้
แท้จริงแล้วเขาแสวงหามันไว้ให้เป็นภัยแก่ตัวเขาเองเท่านั้น
และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้ ทรงปรีชาญาณ

112.และผู้ใดที่แสวงหาความผิดหรือบาปกรรมไว้
แล้วก็โยนบาปกรรมนั้นให้แก่ผู้บริสุทธิ์
แน่นอนเขาได้แบกความเท็จและบาปกรรมอันชัดเจนไว้

113.และหากไม่มีความกรุณาของอัลลอฮ์ และความเมตตาของพระองค์แก่เจ้าแล้ว แน่นอนกลุ่มหนึ่งจากพวกเขาก็มุ่งแล้วที่จะให้เจ้าหลงผิดไป
แต่พวกเขาจะไม่ทำให้ใครหลงผิดไปได้ นอกจากตัวของพวกเขาเองเท่านั้น
และพวกเขาก็จะไม่ทำอันตรายแก่เจ้าได้แต่อย่างใด
และอัลลอฮ์ได้ทรงประทานคัมภีร์ลงมาแก่เจ้า
และความเข้าใจในบทบัญญัติแห่งคัมภีร์นั้นด้วย
และได้ทรงสอนเจ้าในสิ่งที่เจ้าไม่เคยรู้มาก่อน
และความกรุณาของอัลลอฮ์ที่มีแก่เจ้านั้นใหญ่หลวงนัก

114.ไม่มีความดีใดๆ ในการพูดซุบซิบอันมากมายของพวกเขา
นอกจากผู้ที่ใช้ให้ทำทานหรือให้ทำสิ่งที่ดีงาม
หรือให้ประนีประนอมระหว่างผู้คนเท่านั้น
และผู้ใดกระทำดังกล่าวเพื่อแสวงหาความโปรดปรานจากอัลลอฮ์แล้ว
เราจะให้แก่เขาซึ่งรางวัลอันใหญ่หลวง

115.และผู้ใดที่ฝ่าฝืนร่อซูล
หลังจากที่คำแนะนำอันถูกต้องได้ประจักษ์แก่เขาแล้ว
และเขายังปฏิบัติตามที่มิใช่ทางของบรรดาผู้ศรัทธานั้น
เราก็จะให้เขาหันไปตามที่เขาได้หันไป
และเราจะให้เขาเข้านรกญะฮันนัม และมันเป็นที่กลับอันชั่วร้าย

116.แท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงอภัยโทษให้แก่การที่สิ่งหนึ่งจะถูกให้เป็นภาคีกับพระองค์
แต่พระองค์จะทรงอภัยโทษให้ซึ่งสิ่งอื่นจากนั้นสำหรับผู้ที่พระองค์ประสงค์ และผู้ใดให้มีภาคีขึ้นแก่อัลลอฮ์แล้ว แน่นอน
เขาก็ได้หลงทางไปแล้วอย่างไกล

117.พวกเขาจะไม่วิงวอนขออื่นจากพระองค์ นอกจากเจว็ดหญิง
และพวกเขาจะไม่วิงวอนนอกจากชัยฏอนที่ดื้อดันเท่านั้น

118.อัลลอฮ์ได้ทรงละอฺนัตมันแล้ว และมันได้กล่าวว่า
แน่นอนยิ่งข้าพระองค์จะเอาจากปวงบ่าวของพระองค์ให้ได้
ซึ่งส่วนที่ถูกกำหนดไว้

119.และแน่นอนยิ่งข้าพระองค์จะทำให้พวกเขาหลงผิด
และแน่นอนยิ่งข้าพระองค์จะทำให้พวกเขาหลงผิด
และแน่นอนยิ่งข้าพระองค์จะทำให้พวกเขาเพ้อฝัน

และแน่นอนยิ่งข้าพระองค์จะใช้พวกเขา
แล้วแน่นอนพวกเขาก็จะผ่าหูปศุสัตว์
และแน่นอนยิ่งข้าพระองค์จะใช้พวกเขา
แล้วแน่นอนพวกเขาก็จะเปลี่ยนแปลงสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงสร้าง
และผู้ใดที่ยึดเอาชัยฏอนเป็นผู้ช่วยเหลือแล้ว
แน่นอนเขาก็ขาดทุนอย่างชัดเจน

120.มันจะสัญญาแก่พวกเขา และจะทำให้พวกเขาเพ้อฝัน
และชัยตอนมันจะไม่สัญญานอกจากการหลอกลวงเท่านั้น

121.ชนเหล่านี้แหละที่อยู่ของพวกเขาก็คือนรกญะฮันนัม
และพวกเขาจะไม่พบทางหนีใดๆให้พ้นจากมันไปได้

122.และบรรดาผู้ที่ศรัทธาและประกอบสิ่งดีงามทั้งหลายนั้น
เราจะให้พวกเขาเข้าบรรดาสวนสวรรค์ซึ่งมีแม่น้ำหลายสายไหลอยู่ภายใต้สวนสวรรค์เหล่านั้น
โดยที่พวกเขาจะพำนักอยู่ในสวนสวรรค์เหล่านั้นตลอดกาล
เป็นสัญญาอันแท้จริงของอัลลอฮ์
และใครเล่าที่มีคำพูดจริงยิ่งไปกว่าอัลลอฮ์

123.มิใช่ความเพ้อฝันของพวกเจ้า
และมิใช่ความเพ้อฝันของผู้ที่ได้รับคัมภีร์
ผู้ใดที่กระทำชั่วเขาก็ถูกตอบแทนด้วยความชั่วนั้น
และเขาจะไม่พบผู้คุ้มครอง และผู้ช่วยเหลือใดๆ
สำหรับเขาอื่นจากอัลลอฮ์

124.และผู้ใดกระทำในส่วนที่เป็นสิ่งดีงามทั้งหลาย
ไม่ว่าจะเป็นเพศชายหรือเพศหญิงก็ตาม
ในฐานะที่เขาเป็นผู้ศรัทธาแล้วไซร้ ชนเหล่านี้จะได้เข้าสวรรค์
และพวกเขาจะไม่ถูกอธรรมแม้เท่ารูเล็กๆที่อยู่บนหลังเมล็ดอินทผาลัม

125.และผู้ใดเล่าจะมีศาสนาดียิ่งไปกว่าผู้ที่มอบใบหน้าของเขาให้แก่อัลลอฮ์ และขณะเดียวกันเขาก็เป็นผู้กระทำดี
และปฏิบัติตามแนวทางของอิบรอฮีม ผู้ใฝ่หาความจริง
และอัลลอฮ์ได้ถือเอาอิบรอฮีมเป็นสหาย

126.และสิ่งที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้าและสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์นั้นทรงล้อมทุกสิ่งทุกอย่างไว้

127.และพวกเขาจะขอให้เจ้าชี้ขาดในเรื่องของบรรดาหญิง
จงกล่าวเถิดว่าอัลลอฮ์จะทรงชี้ขาดให้แก่พวกท่านในเรื่องของนางเหล่านั้น และสิ่งที่ถูกอ่านให้พวกท่านฟังซึ่งอยู่ในคัมภีร์นั้น (และ) ในเรื่องของหญิงกำพร้าที่พวกท่านไม่ได้ให้แก่พวกนางซึ่งสิ่งที่ถูกกำหนดขึ้นแก่พวกนาง และพวกท่านปรารถนาจะแต่งงานกับพวกนาง
และในเรื่องของบรรดาผู้อ่อนแอในหมู่เด็กๆ
และในการที่พวกท่านจะดำรงไว้ซึ่งความยุติธรรมแก่บรรดาเด็กกำพร้า
และความดีใดๆที่พวกเจ้ากระทำไปนั้น
แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรู้ในความดีนั้น

128.และหากหญิงใดเกรงว่าจะมีการปึงชา
หรือมีการผินหลังให้จากสามีของนางแล้ว ก็ไม่มีบาปใดๆ

แก่ทั้งสองที่จะตกลงประนีประนอมกันอย่างใดอย่างหนึ่ง
และการประนีประนอมนั้นเป็นสิ่งดีกว่า
และจิตใจคนนั้นถูกให้มีความตระหนี่มาด้วย และหากพวกเจ้ากระทำดี
และมีความยำเกรงแล้ว
แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงรู้อย่างถี่ถ้วนในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำกัน

129.และพวกเจ้าไม่สามารถที่จะให้ความยุติธรรมในระหว่างบรรดาหญิงได้
เลย และแม้ว่าพวกเจ้าจะมีความปรารถนาอันแรงกล้าก็ตาม
ดังนั้นพวกเจ้าจงอย่าเอียงไปจนหมด แล้วพวกเจ้าจะปล่อยให้บรรดานาง
(ที่ถูกทอดทิ้ง) นั้นประหนึ่งผู้ที่ถูกแขวนไว้
และหากพวกเจ้าประนีประนอมกัน และมีความยำเกรงแล้ว
แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษผู้ทรงเมตตาเสมอ

130.และหากทั้งสองจะแยกกันอัลลอฮ์ก็จะทรงให้ความพอเพียงแก่เขาทั้งห
มด จากความมั่งมีของพระองค์ และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงกว้างขวาง
ผู้ทรงปรีชาญาณ

131.และสิ่งที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้า
และสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮ์
และแท้จริงเราได้สั่งเสียไว้แก่บรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์ก่อนจากพวก
เจ้า และพวกเจ้าด้วยว่าจงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด
และหากว่าพวกเจ้าปฏิเสธศรัทธา ก็แท้จริงสิ่งที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้า
และสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮ์
และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงมั่งมีผู้ทรงได้รับการสรรเสริญ

132.และสิ่งที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้า
และสิ่ง ที่อยู่ในแผ่นดินนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮ์
และพอเพียงแล้วที่อัลลอฮ์ได้รับมอบหมายให้คุ้มครองรักษา

133.หากพระองค์ทรงประสงค์ก็จะทรงให้พวกเจ้าหมดไป มนุษย์เอ๊ย!
และจะทรงนำพวกอื่นมา และอัลลอฮ์ทรงเดชานุภาพเหนือสิ่งนั้น

134.ผู้ใดที่ต้องการสิ่งตอบแทนในโลกนี้ ก็ที่อัลลอฮ์นั้นมีทั้งสิ่งต
อบแทนในโลกนี้ และปรโลก และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงได้ยินผู้ทรงเห็น

135.ผู้ศรัทธาทั้งหลาย! จงเป็นผู้ที่ดำรงไว้ซึ่งความยุติธรรม
จงเป็นพยานเพื่ออัลลอฮ์ และแม้ว่าจะเป็นอันตรายแก่ตัวของพวกเจ้าเอง
หรือผู้บังเกิดเกล้าทั้งสองและญาติที่ใกล้ชิดก็ตาม
หากเขาจะเป็นคนมั่งมีหรือคนยากจน อัลลอฮ์ก็สมควรยิ่งกว่าเขาทั้งสอง
ดังนั้นจงอย่าปฏิบัติตามความใคร่ใฝ่ต่ำในการที่พวกเจ้าจะมีความยุติ
ธรรม และหากพวกเจ้าบิดเบือนหรือผินหลังให้
แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรอบรู้อย่างถี่ถ้วนในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำกัน

136.ผู้ศรัทธาทั้งหลาย!
จงศรัทธาต่ออัลลอฮ์และร่อซูลของพระองค์เถิด
และคัมภีร์ที่พระองค์ได้ทรงประทานลงมาแก่ร่อซูลของพระองค์
และคัมภีร์ที่พระองค์ได้ทรงประทานลงมาก่อนนั้น
และผู้ใดปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์
และมลาอิกะฮ์ของพระองค์ และบรรดาคัมภีร์ของพระองค์ และบรรดาร่อซูลขอ
งพระองค์ และวันปรโลกแล้วไซร้ แน่นอนเขาก็ได้หลงทางไปแล้วอย่างไกล

137.แท้จริงบรรดาผู้ที่ศรัทธาแล้วปฏิเสธศรัทธาแล้วศรัทธา
แล้วปฏิเสธศรัทธา แล้วเพิ่มการปฏิเสธศรัทธายิ่งขึ้นนั้น
ใช่ว่าอัลลอฮ์จะทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขาก็หาไม่
และใช่ว่าพระองค์จะทรงแนะนำทางใดให้แก่พวกเขาก็หาไม่

138.จงแจ้งข่าวดีแก่พวกมุนาฟิกเถิดว่า
แท้จริงพวกเขาจะได้รับการลงโทษอันเจ็บแสบ

139.บรรดาผู้ที่ยึดเอาบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเป็นมิตรอื่นจากผู้ศรัทธ
าทั้งหลายนั้น พวกเขาจะแสวงหากำลังอำนาจที่พวกเขากระนั้นหรือ
แท้จริงกำลังอำนาจนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ทั้งหมด

140.และแน่นอนอัลลอฮ์ได้ทรงประทานลงมาแก่พวกเจ้าแล้วในคัมภีร์นั้นว
่า เมื่อพวกเจ้าได้ยินบรรดาโองการของอัลลอฮ์
โองการเหล่านั้นก็ถูกปฏิเสธศรัทธา และถูกเย้ยหยัน
ดังนั้นพวกเจ้าจงอย่านั่งร่วมกับพวกเขา
จนกว่าพวกเขาจะพูดคุยกันในเรื่องอื่นจากนั้น แท้จริงพวกเจ้านั้น-
ถ้าเช่นนั้นแล้ว-ก็เหมือนพวกเขา
แท้จริงอัลลอฮ์จะทรงรวบรวมบรรดามุนาฟิก
และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาไว้ในนรกญะฮันนัมทั้งหมด

141.บรรดาผู้ที่คอยดูพวกเจ้าอยู่นั้น
ถ้าหากพวกเจ้าได้รับชัยชนะจากอัลลอฮ์
พวกเขาก็กล่าวว่าเรามิได้ร่วมกับพวกท่านดอกหรือ?
และหากว่ามีส่วนได้ใดๆแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา พวกเขาก็กล่าวว่า
เรามิได้มีอำนาจเหนือพวกท่านดอกหรือ?
และเรามิได้ป้องกันพวกท่านให้พ้นจากบรรดาผู้ศรัทธากระนั้นหรือ?
อัลลอฮ์จะทรงตัดสินระหว่างพวกเจ้าในวันกิยามะฮ์
และอัลลอฮ์จะไม่ทรงให้บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธามีทางใดเหนือบรรดาผู้ศรั
ทธาเป็นอันขาด

142.แท้จริงบรรดามุนาฟิกนั้นกำลังหลอกลวงอัลลอฮ์อยู่
ขณะเดียวกันอัลลอฮ์ก็ทรงหลอกลวงพวกเขา
และเมื่อพวกเขาลุกขึ้นไปละหมาด
พวกเขาก็ลุกขึ้นในสภาพเกียจคร้านโดยให้ผู้คนเห็นเท่านั้น
และพวกเขาจะไม่กล่าวรำลึกถึงอัลลอฮ์นอกจากเล็กน้อยเท่านั้น

143.โดยที่พวกเขาลังเลใจในระหว่างนั้น จะไปทางพวกนี้ก็ไม่ไป
จะไปทางพวกนี้ก็ไม่ไป และผู้ใดที่อัลลอฮ์ให้หลงทางไปแล้ว
เจ้าก็จะไม่พบทางใดๆสำหรับเขาเป็นอันขาด

144.ผู้ศรัทธาทั้งหลาย!
จงอย่าได้ยึดเอาบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเป็นมิตรอื่นจากผู้ศรัทธาทั้งห
ลาย
พวกเจ้าต้องการที่จะให้อัลลอฮ์มีหลักฐานอันชัดเจนจัดการกับพวกเขากร
ะนั้นหรือ?

145.แท้จริงบรรดามุนาฟิกนั้นอยู่ในชั้นต่ำสุดจากนรก
และเจ้าจะไม่พบผู้ช่วยเหลือใดๆสำหรับพวกเขาเป็นอันขาด

146.นอกจากบรรดาผู้ที่สำนึกผิดกลับตัวและปรับปรุงแก้ไข
และยึดมั่นต่ออัลลอฮ์
และได้มอบการอิบาดะฮของพวกเขาให้แก่อัลลอฮ์โดยสิ้นเชิง
ชนพวกนี้แหละจะร่วมอยู่กับบรรดาผู้ศรัทธา
และอัลลอฮ์จะทรงประทานแก่ผู้ศรัทธาทั้งหลายซึ่งรางวัลอันยิ่งใหญ่

147.อัลลอฮ์จะทำการลงโทษพวกเจ้าทำไมหากพวกเจ้ากตัญญูและศรัทธา
และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงขอบใจ ผู้ทรงรอบรู้

148.อัลลอฮ์ไม่ทรงชอบการใช้เสียงดังในถ้อยคำที่เลวร้าย
นอกจากผู้ที่ถูกข่มเหง และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงได้ยิน
ผู้ทรงรอบรู้เสมอ

149.หากพวกเจ้าเปิดเผยความดี หรือปกปิดมันไว้
หรือให้อภัยในความเลวร้ายใดๆแล้ว
แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงอานุภาพเสมอ

150.แท้จริงบรรดาผู้ที่ปฏิเสธการศรัทธาต่ออัลลอฮ์
และบรรดารอซูลของพระองค์ และต้องการที่จะแยกระหว่างอัลลอฮ์
และบรรดารอซูลของพระองค์ และกล่าวว่า เราศรัทธาในบางคน
และปฏิเสธในบางคน และพวกเขาต้องการที่จะยึดเอาในระหว่างนั้น
ซึ่งทางใดทางหนึ่งนั้น

151.ชนเหล่านี้แหละคือผู้ปฏิเสธศรัทธาอย่างแท้จริง
และเราได้เตรียมไว้แล้ว
ซึ่งการลงโทษที่ยังความอัปยศแก่ผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย

152.และบรรดาผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และบรรดารอซูลของพระองค์
และมิได้แยกระหว่างคนหนึ่งคนใดในพวกเขานั้น
ชนเหล่านี้แหละพระองค์จะทรงประทานแก่พวกเขาซึ่งรางวัลของพวกเขา
และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

153.บรรดาผู้ได้รับคัมภีร์
จะขอร้องเจ้าให้เจ้านำคัมภีร์ฉบับหนึ่งจากฟากฟ้าลงมาแก่พวกเขา
แท้จริงนั้นพวกเขาได้ขอร้องแก่มูซาซึ่งสิ่งที่ใหญ่กว่านั้นมาแล้ว
โดยที่พวกเขากล่าวว่า จงให้พวกเราเห็นอัลลอฮ์โดยชัดแจ้งเถิด
แล้วฟ้าผ่าก็ได้คร่าพวกเขา เนื่องด้วยความอธรรมของพวกเขา
ภายหลังพวกเขาก็ได้ยึดถือลูกวัวหลังจากที่บรรดาหลักฐานอันชัดเจนได้
มายังพวกเขา
แล้วเราก็อภัยให้ในเรื่องนั้นและเราได้ให้แก่มูซาซึ่งอำนาจอันชัดเจ
น

154.และเราได้ยกภูเขาอัฏฏูรขึ้นเหนือพวกเขาเพื่อให้ได้มาซึ่งสัญญาข
องพวกเขา และเราได้กล่าวแก่พวกเขาว่า จงเข้าประตูนั้นไป
โดยโน้มศรีษะลง และเราได้กล่าวแก่พวกเขาว่า
จงอย่าได้ละเมิดในวันสับบะโต
และเราได้เอาจากพวกเขาซึ่งสัญญาอันหนักแน่น

155.และเราจึงได้กริ้วพวกเขา และละอนัตพวกเขา
เนื่องด้วยการที่พวกเขาทำลายสัญญาของพวกเขา
และปฏิเสธบรรดาโองการของอัลลอฮ์และฆ่าบรรดานบี

โดยปราศจากความเป็นธรรม และการที่พวกเขากล่าวว่า
หัวใจของเรามีเปลือกหุ้มอยู่ หามิได้
อัลลอฮ์ได้ทรงประทับตราบนหัวใจของพวกเขาต่างหาก
เนื่องจากการปฏิเสธศรัทธาของพวกเขา ดังนั้นพวกเขาจึงไม่ศรัทธากัน
นอกจากเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

156.และเนื่องจากการที่พวกเขาปฏิเสธศรัทธา
และกล่าวให้ร้ายแก่มัรยัม ซึ่งความเท็จอันใหญ่หลวง

157.และการที่พวกเขากล่าวว่า แท้จริงพวกเราได้ฆ่า อัล-มะซีห อีซา
บุตรของมัรยัม ร่อซู้ลของอัลลอฮ์ และพวกเขาหาได้ฆ่าอีซา
และหาได้ตรึงเขาบนไม้กางเขนไม่ แต่ทว่าเขาถูกให้เหมือนแก้พวกเขา
และแท้จริงบรรดาผู้ที่ขัดแย้งในตัวเขานั้น
แน่นอนย่อมอยู่ในความสงสัยเกี่ยวกับเขา พวกเขาหามีความรู้ใดๆ
ต่อเขาไม่ นอกจากคล้อยตามความนึกคิดเท่านั้น
และพวกเขามิได้ฆ่าเขาด้วยความแน่ใจ (อีซา)

158.หามิได้ อัลลอฮ์ได้ทรงยกเขา (อีซา) ขึ้นไปยังพระองค์ต่างหาก
และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณสมอ

159.และไม่มีอะฮลิลกิตาบคนใด นอกจากแน่นอนเขาจะต้องศรัทธา
ต่อท่านนบีอีซา ก่อนที่เขาจะตาย และวันกิยามะฮ์ เขา (อีซา)
จะเป็นพยานยืนยันพวกเขาเหล่านั้น

160.แล้วก็เนื่องด้วยความอธรรมจากบรรดาผู้ที่เป็นยิว
เราจึงได้ให้เป็นที่ต้องห้ามแก่พวกเขาซึ่งบรรดาสิ่งดี ๆ
ที่ได้ถูกอนุมัติแก่พวกเขามาแล้ว
และเนื่องด้วยการที่พวกเขาขัดขวางทางของอัลลอฮ์อย่างมากมายด้วย

161.และเนื่องด้วยการที่พวกเขาเอาดอกเบี้ย
ทั้งๆที่พวกเขาถูกห้ามในเรื่องนั้น
และเนื่องด้วยการที่พวกเขากินทรัพย์สินของผู้คนโดยไม่ชอบ
และเราได้เตรียมไว้แล้ว สำหรับผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย
ซึ่งการลงโทษอันเจ็บแสบ

162.แต่ทว่าบรรดาผู้มั่นในความรู้ในหมู่พวกเขา
และบรรดาผู้ที่ศรัทธานั้น
พวกเขาย่อมศรัทธาต่อสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เจ้า
และสิ่งที่ถูกประทานลงมาก่อนเจ้า
และบรรดาผู้ที่ดำรงไว้ซึ่งการละหมาด และบรรดาผู้ที่ชำระซะกาต
และบรรดาผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และในวันปรโลกชนเหล่านี้แหละ
เราจะให้เขาซึ่งรางวัลอันใหญ่หลวง

163.แท้จริงเราได้มีโองการแก่เจ้า
เช่นเดียวกับที่เราได้มีโองการแก่นูฮ และบรรดานบีหลังจากเขา
และเราได้มีโองการแก่อิบรอฮีม และอิสมาอีล และอิสหาก และยะอกูบ
และอัล-อัสบาฏ และอีซา และอัยยูบ และยูนุส และฮารูน และสุลัยมาน
และเราได้ให้ซะบูรแก่ดาวูด

164.และมีบรรดาร่อซูลซึ่งเราได้เล่าถึงพวกเขาแก่เจ้ามาก่อนแล้ว
และมีบรรดาร่อซูลซึ่งเรามิได้เล่าแก่เจ้าเกี่ยวกับพวกเขา
และอัลลอฮ์ได้ตรัสแก่มูซาจริงๆ

165.คือบรรดาร่อซูลในฐานะผู้แจ้งข่าวดี และในฐานะผู้ตักเตือน
เพื่อว่ามนุษย์จะได้ไม่มีหลักฐานใดๆ อ้างแก้ตัวแก่อัลลอฮ์ได้
หลังจากบรรดาร่อซูลเหล่านั้น และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงเดชานุภาพ
ผู้ทรงปรีชาญาณ

166.แต่ทว่าอัลลอฮ์นั้นทรงยืนยันในสิ่งที่พระองค์ได้ทรงประทานลงมาแก่เจ้าว่า
พระองค์ได้ทรงประทานสิ่งนั้นมาด้วยความรู้ของพระองค์ และมลาอิกะฮ์ก็ยืนยันด้วย และเพียงพอแล้วที่อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงยืนยัน

167.แท้จริงบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา และขัดขวางทางของอัลลอฮ์นั้น
แน่นอนพวกเขาได้หลงทางไปแล้วอย่างไกล

168.แท้จริงบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา และอธรรมแก่ตัวเองนั้น
ใช่ว่าอัลลอฮ์จะทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขาก็หาไม่
และก็ใช่ว่าพระองค์จะทรงแนะนำแก่พวกเขา ซึ่งทางหนีทางใดก็หาไม่

169.นอกจากทางแห่งนรกญะฮันนัม โดยที่พวกเขาจะอยู่ในนั้นตลอดกาล
และนั่นเป็นสิ่งง่ายดายแก่อัลลอฮ์ เป็นสิทธิของอัลลอฮ์ทั้งสิ้น
และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

170.มนุษย์ชาติทั้งหลาย! แท้จริงร่อซูลผู้นั้น
ได้นำความจริงจากพระเจ้าของพวกเจ้ามายังพวกเจ้าแล้ว
จงศรัทธากันเถิด มันเป็นสิ่งดียิ่งแก่พวกเจ้า
และหากพวกเจ้าปฏิเสธศรัทธา แล้วแท้จริงสิ่งที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้า
และในแผ่นดินนั้นเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮ์ทั้งสิ้น
และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

171.อะฮ์ลุลกิตาบทั้งหลาย จงอย่าปฏิบัติให้เกินขอบเขต
ในศาสนาของพวกเจ้า และจงอย่ากล่าวเกี่ยวกับอัลลอฮ์
นอกจากสิ่งที่เป็นจริงเท่านั้น แท้จริง อัล-มะซีฮ์
อีซาบุตรของมัรยัมนั้น
เป็นเพียงร่อซูลของอัลลอฮ์ และเป็นเพียงดำรัสของพระองค์ที่ได้ทรงกล
่าวมันแก่มัรยัม และเป็นเพียงวิญญาณหนึ่งจากพระองค์ เท่านั้น
ดังนั้นจงศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และบรรดาร่อซูลของพระองค์เถิด
และจงอย่ากล่าวว่าสามองค์เลย จงหยุดยั้งเสียเถิด
มันเป็นสิ่งดียิ่งแก่พวกเจ้า
แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ควรได้รับการเคารพสักการะแต่เพียงองค์เดียวเท่
านั้น พระองค์ทรงบริสุทธิ์จากการที่จะทรงมีพระบุตร
สิ่งที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้า
และสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินนั้นเป็นสิทธิของพระองค์ทั้งสิ้นและเพียงพอ
แล้วที่อัลลอฮ์เป็นผู้ได้รับมอบหมายให้คุ้มครองรักษา

172.อัล-มะซีห์นั้น จะไม่หยิ่งเป็นอันขาดที่จะเป็นบ่าวของอัลลอฮ์
และมลาอิกะฮ์ผู้ใกล้ชิด (พระองค์) ก็ไม่หยิ่งด้วย

และผู้ใดหยิ่งต่อการที่อิบาดะฮ์ต่อพระองค์ และยะโสแล้ว
พระองค์ก็จะทรงชุมนุมพวกเขาไว้ยังพระองค์ทั้งหมด

173.ส่วนบรรดาผู้ที่ศรัทธา และประกอบสิ่งที่ดีงามทั้งหลายนั้น
พระองค์จะทรงตอบแทนพวกเขาโดยครบถ้วน ซึ่งรางวัลของพวกเขา
และจะทรงเพิ่มให้แก่พวกเขาด้วย จากความกรุณาของพระองค์
และส่วนบรรดาผู้ที่หยิ่งยะโสนั้น พระองค์จะทรงลงโทษพวกเขา
ซึ่งการลงโทษอันเจ็บแสบ และพวกเขาจะไม่พบผู้คุ้มครอง
และผู้ช่วยเหลือใด สำหรับพวกเขาอื่นจากอัลลอฮ์

174.มนุษยชาติทั้งหลาย!
แน่นอนได้มีหลักฐานจากพระเจ้าของพวกเจ้ามายังพวกเจ้าแล้ว
และเราได้ให้แสงสว่าง อันแจ่มแจ้งลงมาแก่พวกเจ้าด้วย

175.ส่วนบรรดาผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และยึดมั่นในพระองค์นั้น
พระองค์จะทรงให้พวกเขาเข้าอยู่ในความเอ็นดูเมตตา
และความโปรดปรานจากพระองค์
และจะทรงแนะนำพวกเขาซึ่งทางอันเที่ยงตรงไปสู่พระองค์

176.เขาเหล่านั้นจะขอให้เจ้าชี้ขาดปัญหา จงกล่าวเถิดว่า อัลลอฮ์
จะทรงชี้ขาดให้แก่พวกเจ้าในเรื่องของผู้เสียชีวิตที่มีมีบิดาและบุต
ร คือถ้าชายคนหนึ่งตาย
โดยที่เขาไม่มีบุตรแต่มีพี่สาวหรือน้องสาวคนหนึ่งแล้ว
นางจะได้รับครึ่งหนึ่งของมรดกที่เขาได้ทิ้งไว้
และขณะเดียวกันเขาก็จะได้รับมรดาของนาง หากนางไม่มีบุตร
แต่ถ้าปรากฏว่าพี่สาวหรือน้องสาวของเขามีด้วยกันสองคน
ทั้งสองนั้นจะได้รับสองในสามจากมรดกที่เขาได้ทิ้งไว้
แต่ถ้าพวกเขาเป็นพี่น้องหลายคนทั้งชายและหญิง
สำหรับชายจะได้รับเท่ากับส่วนได้ของหญิงสองคน
ที่อัลลอฮ์ทรงแจกแจงแก่พวกเจ้านั้น
เนื่องจากการที่พวกเจ้าหลงผิดและอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้ในทุกสิ่งทุกอ
ย่าง

SURA 5 Al-Maidah @อัล-มาอิดะฮ์

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย! จงรักษาบรรดาสัญญาให้ครบถ้วนเถิด
สัตว์ประเภทปศุสัตว์นั้นได้ถูกอนุมัติแก่พวกเจ้าแล้ว
นอกจากที่จะถูกอ่านให้พวกเจ้าฟัง
โดยที่พวกเจ้ามิใช่ผู้ที่ให้สัตว์ที่จะถูกล่านั้น
เป็นที่อนุมัติ ขณะที่พวกเจ้าอยู่ในอิหรอม
แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงชี้ขาดตามที่พระองค์ทรงประสงค์

2.ผู้ศรัทธาทั้งหลาย! จงอย่าให้เป็นที่อนุมัติ
ซึ่งบรรดาเครื่องหมายแห่งศาสนาของอัลลอฮ์ และเดือนที่ต้องห้ามและสัต
ว์พลี และสัตว์ที่ถูกสามเครื่องหมายไว้ที่คอเพื่อเป็นสัตว์พลี
และบรรดาผู้ที่มุ่งสู่บ้านอันเป็นที่ต้องห้าม
โดยแสวงหาความโปรดปราน และความพอพระทัยจากพระเจ้าของพวกเขา
แต่เมื่อพวกเจ้าเปลื้องอิห์รอมแล้ว ก็จงล่าสัตว์ได้

และจงอย่าให้การเกลียดชังแก่พวกหนึ่งพวกใด
ที่ขัดขวางพวกเจ้ามิให้เข้ามัสยิดหะรอม ทำให้พวกเจ้ากระทำการละเมิด
และพวกจงช่วยเหลือกันในสิ่งที่เป็นคุณธรรม และความยำเกรง
และจงอย่าช่วยกันในสิ่งที่เป็นบาป
และเป็นศัตรูกันและพึงกลัวเกรงอัลลอฮ์เถิด
แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรุนแรงในการลงโทษ

3.ได้ถูกห้ามแก่พวกเจ้าแล้ว ซึ่งสัตว์ที่ตายเอง และเลือด
และเนื้อสุกร และสัตว์ที่ถูกเปล่งนามอื่นจากอัลลอฮ์ ที่มัน
(ขณะเชือด) และสัตว์ที่ถูกรัดคอตาย และสัตว์ที่ถูกตีตาย
และสัตว์ที่ตกเหวตายและสัตว์ที่ถูกขวิดตาย
และสัตว์ที่สัตว์ร้ายกัดกิน นอกจากที่พวกเจ้าเชือดกัน
และสัตว์ที่ถูกเชือดบนแท่นหินบูชา
และการที่พวกเจ้าเสี่ยงทายด้วยไม้ติ้ว เหล่านั้นเป็นการละเมิด
วันนี้ บรรดาผู้ปฏิเสธการศรัทธา หมดหวังในศาสนาของพวกเจ้าแล้ว
ดังนั้นพวกเจ้าจงอย่ากลัวพวกเขา และจงกลัวข้าเถิด
วันนี้ข้าได้ให้สมบูรณ์แก่พวกเจ้าแล้ว
ซึ่งศาสนาของพวกเจ้าและข้าได้ให้ครบถ้วนแก่พวกเจ้าแล้ว
ซึ่งความกรุณาเมตตาของข้า
และข้าได้เลือกอิสลามให้เป็นศาสนาแก่พวกเจ้าแล้ว
ผู้ใดได้รับความคับขันในความหิวโหย
โดยมิใช่เป็นผู้จงใจกระทำบาปแล้วไซร้
แน่นอนอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษผู้ทรงเมตตาเสมอ

4.เขาเหล่านั้นจะถามเจ้าว่า มีอะไรบ้างที่ถูกอนุมัติแก่พวกเขา
จงกล่าวเถิด ที่ถูกอนุมัติแพวกเจ้านั้นคือสิ่งดี ๆ ทั้งหลาย
และบรรดาสัตว์สำหรับล่าเนื้อที่พวกเจ้าฝึกสอนมัน
พวกเจ้าจงบริโภคจากสิ่งที่มันจับมาให้แก่พวกเจ้า
และจงกล่าวพระนามของอัลลอฮ์บนมันเสียก่อน และจงกลัวเกรงอัลลอฮ์เถิด
แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรวดเร็วในการชำระสอบสวน

5.วันนี้สิ่งดี ๆ ทั้งหลายได้ถูกอนุมัติแก่พวกเจ้าแล้ว
และอาหารของบรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์นั้นเป็นที่อนุมัติแก่พวกเจ้าแ
ล้ว
และอาหารของพวกเจ้าก็เป็นที่อนุมัติแก่พวกเขาและบรรดาหญิงบริสุทธิ์
ในหมู่ผู้ศรัทธาหญิงและบรรดาหญิงบริสุทธิ์ในหมู่ผู้ที่ได้รับคัมภีร
์ก่อน จากพวกเจ้าก็เป็นอนุมัติแก่พวกเจ้าด้วย
เมื่อพวกเจ้าได้มอบให้แก่พวกนางซึ่งมะหัร์ของพวกนางในฐานะเป็นผู้แต
่งงานมิใช่เป็นผู้กระทำการซินาโดยเปิดเผย
และมิใช่ยึดเอานางเป็นเพื่อน โดยกระทำซินาลับ ๆ
และผู้ใดปฏิเสธการศรัทธา แน่นอนงานของเขาก็ไร้ผล
ขณะเดียวกันในวันปรโลกพวกเขาจะอยู่ในหมู่ผู้ที่ขาดทุน

6.พวกเขามิได้เห็นดอกหรือว่า กี่ประชาชาติมาแล้ว
ที่เราได้ทำลายมาก่อนหน้าพวกเขา
ซึ่งเราได้ให้พวกเขามีอำนาจและความสามารถในแผ่นดิน
ซึ่งสิ่งที่เรามิได้ให้มีแก่พวกเจ้า
และเราได้ส่งฝนมายังพวกเขาอย่างมากมาย

และเราได้ให้มีแม่น้ำหลายสายไหลอยู่เบื้องล่างของพวกเขา
แล้วเราก็ทำลายพวกเขาเสีย เนื่องด้วยบรรดาความผิดของพวกเขา
และเราได้ให้มีขึ้นหลังจากพวกเขาซึ่งประชาชาติอื่น

7.และจงรำลึกถึงความกรุณาเมตตาของอัลลอฮ์ที่มีต่อพวกเจ้า
และสัญญาของพระองค์ที่ได้ทรงกระทำมันไว้แก่พวกเจ้า
ขณะที่พวกเจ้ากล่าวว่า พวกเราได้ยินแล้ว และพวกเราเชื่อฟังแล้ว
และพึงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด
แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้ถึงสิ่งที่อยู่ในทรวงอก

8.ผู้ศรัทธาทั้งหลาย ! จงเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ด้วยดีเพื่ออัลลอฮ์
เป็นพยานด้วยความเที่ยงธรรมและจงอย่าให้การเกลียดชังพวกหนึ่งพวกใด
ทำให้พวกเจ้าไม่ยุติธรรม จงยุติธรรมเถิด
มันเป็นสิ่งที่ใกล้กับความยำเกรงยิ่งกว่า และพึงยำเกรง อัลลอฮ์เถิด
แท้จริงอัลลอฮ์นั้น
เป็นผู้ทรงรอบรู้อย่างละเอียดในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำกัน

9.และอัลลอฮ์ได้ทรงสัญญาแก่บรรดาผู้ที่ศรัทธา
และประกอบสิ่งที่ดีงามทั้งหลายว่าสำหรับพวกเขานั้นคือ การอภัยโทษ
และรางวัลอันยิ่งใหญ่

10.และบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา และปฏิเสธบรรดาโองการของเรานั้น
ชนเหล่านี้แหละคือชาวนรก

11.ผู้ศรัทธาทั้งหลาย !
จงรำลึกถึงความกรุณาของอัลลอฮ์ที่มีต่อพวกเจ้า
ขณะที่พกวหนึ่งปลงใจที่จะยื่นมือของพวกเขามาทำร้ายพวกเจ้าแล้วพระอง
ค์ก็ทรงยับยั้งและหันเหมือนพวกเขาออกจากพวกเจ้าเสีย
และพึงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด และแต่อัลลอฮ์เท่านั้น
ผู้ศรัทธาทั้งหลายจงมอบหมาย

12.และแท้จริงอัลลอฮ์ได้ทรงเอาสัญญาแก่วงศ์วานอิสรออีล
และเราได้แต่งตั้งผู้ดูแลจากหมู่พวกเขาขึ้นสิบสองคน
และอัลลอฮ์ได้ทรงกล่าวว่า แท้จริงข้านั้นร่วมอยู่ด้วยกับพวกเจ้า
ถ้าหากพวกเจ้าดำรงไว้ซึ่งการละหมาด และชำระซากาต
และศรัทธาต่อบรรดาร่อซู้ลของข้า และสนับสนุนพวกเขา
และให้อัลลอฮ์ยืมหนี้ที่ดี แล้วแน่นอนข้าจะลบล้างให้พ้นจากพวกเจ้า
ซึ่งความชั่วทั้งหลายของพวกเจ้า
และแน่นอนข้าจะให้พวกเจ้าเข้าบรรดาสวนสวรรค์
ซึ่งมีแม่น้ำหลายสายไหลอยู่เบื้องล่างของสวนสวรรค์เหล่านั้น
แล้วผู้ใดในหมู่พวกเจ้าปฏิเสธ หลังจากนั้นแล้ว
แน่นอนเขาก็หลงทางอันเที่ยงตรง

13.แต่เนื่องจากการที่พวกเขาทำลายสัญญาของพวกเขา
เราจึงได้ให้พวกเขาห่างไกลจากความกรุณาเมตตาของเราและให้หัวใจของพว
กเขาแข็งกระด้าง พวกเขากระทำการบิดเบือน
บรรดาถ้อยคำให้เฉออกจากตำแหน่งของมันและลืมส่วนหนึ่งจากสิ่งที่พวกเ
ขาถูกเตือนไว้ และเจ้า
ก็ยังคงมองเห็นอยู่ในการคดโกงจากพวกเขานอกจากเพียงเล็กน้อยในหมู่พว

กเขาเท่านั้น จงอภัยให้แก่พวกเขาเถิด และเมินหน้าเสีย
แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงชอบผู้ทำดีทั้งหลาย

14.และจากบรรดาผู้ที่กล่าวว่า พวกเราเป็นคริสต์นั้น
เราได้เอาสัญญาจากพวกเขา
แต่แล้วพวกเขาก็ลืมส่วนหนึ่งจากสิ่งที่พวกเขาถูกเตือนไว้ เราจึงได้ใ
ห้เกิดขึ้นระหว่างพวกเขาซึ่งการเป็นศัตรู และการเกลียดชังกันจนกระทั
่ง วันกิยามะฮ์
และอัลลอฮ์จะทรงบอกเขาเหล่านั้นถึงสิ่งที่เขาเหล่านั้นได้กระทำมาก่
อน

15.บรรดาผู้ได้รับคัมภีร์ทั้งหลาย !
แท้จริงร่อซูลของเราได้มายังพวกเจ้าแล้ว
โดยที่เขาจะแจกแจงแก่พวกเจ้า
ซึ่งมากมายจากสิ่งที่พวกเจ้าปกปิดไว้จากคัมภีร์
และเขาจะระงับไว้มากมาย แท้จริงแสงสว่างจากอัลลอฮ์
และคัมภีร์อันชัดแจ้งนั้นได้มายังพวกเจ้าแล้ว

16.ด้วยคัมภีร์นั้นแหละ
อัลลอฮ์จะทรงแนะนำผู้ที่ปฏิบัติตามความพึงพระทัยของพระองค์ซึ่งบรรด
าทางแห่งความปลอดภัย
และจะทรงให้พวกเขาออกจากความมืดไปสู่แสงสว่างด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์
และจะทรงแนะนำพวกเขาสู่ทางอันเที่ยงตรง

17.แน่นอนได้ปฏิเสธศรัทธาแล้วบรรดาผู้ที่กล่าวว่า
แท้จริงอัลลอฮ์นั้นคืออัลมะซีห์ บุตรของมัรยัม จงกล่าวเถิด
(มุฮัมมัด) ก็ใครเล่าที่จะมีอำนาจครอบครองสิ่ง ของ จากอัลลอฮ์ได้
หากพระองค์ทรงประสงค์ที่จะทำลายอัล-มะซีห์ บุตรของมัรยัม
และมารดาของเขา และผู้ที่อยู่ในแผ่นดินทั้งหมด
และอำนาจแห่งบรรดาชั้นฟ้า
และแผ่นดินและสิ่งที่อยู่ในระหว่างทั้งสองนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮ์เ
ท่านั้น และอัลลอฮ์นั้นทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง

18.และบรรดาชาวยิว และชาวคริสต์ได้กล่าวว่า
พวกเราคือบุตรของอัลลอฮ์ และเป็นที่รักใคร่ของพระองค์ จงกล่าวเถิด
(มุฮัดมัด) แล้วไฉนเล่าพระองค์จึงทรงลงโทษพวกท่าน
เนื่องด้วยความผิดทั้งหลายของพวกท่าน
มิใช่เช่นนั้นดอกพวกท่านเป็นสามัญชนในหมู่ผู้ที่พระองคืทรงบังเกิดม
าต่างหาก ซึ่งพระองค์จะทรงอภัยโทษแก่ผู้ที่พระงอค์ทรงประสงค์
และอำนาจแห่งบรรดาชั้นฟ้า และแผ่นดิน
และสิ่งที่อยู่ในระหว่างทั้งสองนั้น เป็นสิทธิของอัลลอฮ์เท่านั้น
และยังพระองค์นั้นคือการกลับไป

19.บรรดาผู้ได้รับคัมภีร์ทั้งหลาย ! แท้จริงร่อซูล
ของเราได้มายังพวกเจ้าแล้ว โดยที่เขาจะได้ชี้แจงแก่พวกเจ้า
ตามวาระสมัยที่ได้ว่างเว้นบรรดาร่อซูลมา
ทั้งนี้เนื่องจากการที่พวกเจ้าจะกล่าวว่า มิได้มีผู้แจ้งข่าวดีคนใด
และผู้ตักเตือนคนใดมายังพวกเรา

แท้จริงได้มีผู้แจ้งข่าวดีและผู้ตักเตือนมายังพวกเจ้าแล้ว
และอัลลอฮ์นั้นทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง

20.และจงรำลึกถึงขณะที่มูซาได้กล่าวแก่ประชาชาติของเขาว่า
โอ้ประชาชาติของฉัน !
พึงรำลึกถึงความกรุณาเมตตาของอัลลอฮ์ที่มีแด่พวกท่านเถิด
เพราะว่าพระองค์ได้ทรงให้มีบรรดานบีขึ้นในหมู่พวกท่าน
และได้ทรงให้พวกท่านเป็นกษัตริย์ และได้ทรงประทานแก่พวกท่าน
สิ่งที่มิได้ทรงประทานให้แก่ผู้ใดในหมู่ประชาชาติทั้งหลาย

21.โอ้ประชาชาติของฉัน ! จงเข้าไปในแผ่นดินอันบริสุทธิ์
ที่อัลลอฮ์ได้ทรงกำหนดให้แก่พวกท่านเถิด
และจงอย่าหันหลังของพวกท่านกลับ
เพราะจะทำให้พวกท่านกลับกลายเป็นผู้ขาดทุน

22.พวกเขากล่าวว่า โอ้มูซา
แท้จริงในแผ่นดินอันบริสุทธิ์นั้นมีพวกที่เหี้ยมโหด
และพวกเราจะไม่เข้าไปในแผ่นดินนั้นเป็นอันขาด
จนกว่าพวกเขาจะออกไปจากที่นั้น แต่ถ้าพวกเขาออกไปจากที่นั้นแล้ว
พวกเราจึงจะเป็นผู้เข้าไป

23.มีชายสองคนในหมู่ผู้ยำเกรงที่อัลลอฮ์ได้ทรงกรุณาเมตตาแก่เขามทั้
งสองได้กล่าวว่าพวกท่านจงเข้าประตูนั้นไปเผชิญหน้ากับพวกเขาเถิดครั
้น เมื่อพวกท่านเข้าประตูนั้นไปแล้ว แน่นอนพวกท่านจะเป็นผู้ชนะ
และแด่อัลลอฮ์นั้นพวกเจ้าจงมอบหมายเถิด หากพวกท่านเป็นผู้ศรัทธา

24.พวกเขากล่าวว่า โอ้มูซา !
แท้จริงพวกเราจะไม่เข้าไปที่นั้นโดยเด็ดขาด
ตราบใดที่พวกเขายังคงอยู่ที่นั้น
ดังนั้นท่านและพระเจ้าของท่านจงไปเถิด แล้วจงต่อสู้
พวกเราจะนั่งอยู่ที่นี่

25.เขากล่าวว่า
โอ้พระเจ้าแห่งข้าพระองค์ แท้จริงข้าพระองค์ไม่มีอำนาจ
นอกจากตัวของข้าพระองค์เองและพี่ชายของข้าพระองค์เท่านั้น
ดังนั้นโปรดได้แยกระหว่างเรากับประชาชาติผู้ละเมิดด้วยเถิด

26.พระองค์ตรัสว่า แท้จริงแผ่นดินนั้นเป็นที่ต้องห้ามแก่พวกเขา
สี่สิบปี ซึ่งพวกเขาจะระเหเร่ร่อนไปในผืนแผ่นดิน
ดังนั้นเจ้าจงอย่าเสียใจให้แก่ประชาชาติผู้ละเมิดเหล่านั้นเลย

27.และเจ้าจงอ่านให้พวกเขาฟัง ซึ่งข่าวคราวเกี่ยวกับบุตรชายสองคน
ของอาดัมตามความเป็นจริง
ขณะที่ทั้งสองได้กระทำการพลี ซึ่งสิ่งพลีอยู่นั้น
แล้วสิ่งพลีนั้นก็ถูกรับจากคนหนึ่งในสองคนและมันมิไสด้ถูกรับจากอีก
คนหนึ่ง เขาจึงได้กล่าวว่า แน่นอนข้าจะฆ่าเจ้า ให้ได้ เขากล่าวว่า
แท้จริงอัลลอฮ์จะทรงรับจากหมู่ผู้มีความยำเกรงเท่านั้น

28.หากท่านยื่นมือของท่านมายังฉันเพื่อจะฆ่าฉัน
ฉันก็จะไม่ยื่นมือของฉันไปยังท่านเพื่อจะฆ่าท่าน
แท้จริงฉันกลัวอัลลอฮ์ผู้เป็นพระเจ้าแห่งสากลโลก

29.แท้จริงฉันต้องการที่จะให้ท่านนำบาปของฉันและบาปของท่านกลับไป
แล้วท่านก็จะกลายเป็นคนหนึ่งในหมู่ชาวนรก
และนั่นแหละคือการตอบแทนแก่บรรดาผู้อธรรม

30.แล้วจิตใจของเขาก็คล้อยตามเขาในการที่จะฆ่าน้องชายของเขา
แล้วเขาก็ฆ่าน้องชายของเขา
ดังนั้นเขาจึงได้กลายเป็นคนหนึ่งในหมู่ผู้ขาดทุน

31.แล้วอัลลอฮ์ก็ได้ส่งกาตัวหนึ่งมาคุ้ยหาในดิน
เพื่อที่จะให้เขาเห็นว่าเขาจะกลบศพน้องชายของเขาอย่างไรเขากล่าวว่า
โอ้ความพินาศของฉัน
ฉันไม่สามารถที่จะเป็นเช่นกาตัวนี้แล้วกลบศพน้องชายของฉันเชียวหรือ
นี่ ? แล้วเขาก็กลายเป็นคนหนึ่งในหมู่ผู้ตรอมใจ

32.เนื่องจากเหตุนั้นแหละ เราจึงได้บัญญัติแก่วงศ์วาน อิสรออีลว่า
แท้จริงผู้ใดฆ่าชีวิตหนึ่งโดยมิใช่เป็นการชดเชยอีกชีวิตหนึ่ง
หรือมิใช่เนื่องจากกการบ่อนทำลายในแผ่นดินแล้วก็ประหนึ่งว่าเขาได้ฆ่
ามนุษย์ทั้งมวล และแท้จริงนั้นบรรดารอซูลของเราได้นำหลักฐานต่าง
ๆ อันชัดแจ้งมายังพวกเขาแล้ว
แล้วได้มีจำนวนมากมายในหมู่พวกเขาเป็นผู้ฟุ่มเฟือยในแผ่นดิน

33.แท้จริงการตอบแทนแก่บรรดาผู้ที่ทำสงครามต่ออัลลอฮ์
และรอซูลของพระองค์ และพยายามบ่อนทำลายในแผ่นดิน
นั้นก็คือการที่พวกเขาจะถูกฆ่า หรือถูกตรึงบนไม้กางเขน
หรือมือของพวกเขาและเท้าของพวกเขาจะถูกตัดสลับข้าง
หรือถูกเนรเทศออกไปจากแผ่นดิน
นั้นก็คือพวกเขาจะได้รับความอัปยศในโลกนี้
และจะได้รับการลงโทษอันใหญ่หลวงในปรโลก

34.นอกจากบรรดาผู้ที่สำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัว
ก่อนจากที่พวกเจ้าจะสามารถลงโทษพวกเขา พึงรู้เถิดว่า
แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเอ็นดูเมตตา

35.ผู้ศรัทธาทั้งหลาย ! พึงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด และจงแสวงหาสื่อ
ไปสู่พระองค์ และจงต่อสู้และเสียสละในทางของอัลลอฮ์เถิด
เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับความสำเร็จ

36.แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น
หากพวกเขามีสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินทั้งหมด และมีเยี่ยงนั้นอีกรวมกัน
เพื่อจะใช้มันไถ่ตัวให้พ้นจากการลงโทษในวันกิยามะฮ์แล้ว
มันก็จะไม่ถูกรับจากพวกเขา
และสำหรับพวกเขานั้นคือการลงโทษอันเจ็บแสบ

37.เขาเหล่านั้นปรารถนาที่จะออกจากไฟนรก
แต่พวกเขาก็หาได้ออกจากมันไปได้ไม่
และสำหรับพวกเขานั้นคือการลงโทษที่คงอยู่ตลอดไป

38.และขโมยชายและขโมยหญิงนั้นจงตัดมือของเขา ทั้งสองคน
ทั้งนี้ เพื่อเป็นการตอบแทนในสิ่งที่ทั้งสองนั้นได้แสวงหาไว้ (และ)
เพื่อเป็นเยี่ยงอย่างการลงโทษ จากอัลลอฮ์
และอัลลอฮ์นั้นทรงเดชานุภาพ ทรงปรีชาญาณ

39.แล้วผู้ใดสำหนึกผิดกลับเนื้อกลับตัวหลังจากการอธรรมของเขา
และแก้ไขปรับปรุงแล้ว แท้จริงอัลลอฮ์จะทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขา
แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเอ็นดูเมตตาเสมอ

40.เจ้ามิได้รู้ดอกหรือว่า
แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงมีอำนาจในบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน
โดยที่พระองค์จะทรงลงโทษใครก็ได้ที่พระองค์ทรงประสงค์
และจะทรงอภัยโทษแก่ใครก็ได้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และอัลลอฮ์นั้น
ทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง

41.รอซูลเอ๋ย !
จงอย่าให้เป็นที่เสียใจแก่เจ้าซึ่งบรรดาผู้ที่รีบเร่งกันในการปฏิเส
ธศรัทธาจากหมู่ผู้ที่กล่าวด้วยปากของพวกเขาว่า
พวกเราศรัทธาแล้วโดยที่หัวใจของพวกเขามิได้ศรัทธา
และจากหมู่ผู้ที่เป็นยิวด้วย โดยที่พวกเขาชอบฟังคำมุสา
พวกเขาชอบฟังเพื่อพวกอื่นที่มิได้มุ่งหาเจ้า
พวกเขาบิดเบือนบรรดาถ้อยคำหลังจาก (ที่มันถูกวางใน) ที่ของมัน
พวกเขากล่าวว่า หากพวกท่านได้รับสิ่งนี้ก็จงเอามันไว้
และถ้าหากพวกท่านมิได้รับมันก็จงระวัง
และผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงประสงค์ซึ่งการทดสอบเขาแล้ว
เจ้าก็ไม่มีสิทธิแต่อย่างใดจากอัลลอฮ์ที่จะช่วยเหลือเขาได้
ชนเหล่านี้แหละคือ ผู้ที่อัลลอฮ์มิทรงประสงค์จะให้หัวใจของพวกเขาสะอ
าด โดยที่พวกเขาจะได้รับความอัปยศในโลกนี้
และจะได้รับการลงโทษอันมหันต์ในปรโลก

42.พวกเขาชอบฟังคำมุสา ชอบกินสิ่งต้องห้าม ถ้าหากพวกเขามาหาเจ้า
ก็จงตัดสินระหว่างพวกเขา หรือไม่ก็หลีกเลี่ยงพวกเขาเสีย
และถ้าหากเจ้าหลีกเลี่ยงพวกเขา
พวกเขาก็จะไม่ให้โทษแก่เจ้าได้แต่อย่างใดเลย และหากเจ้าตัดสินใจ
ก็จงตัดสินใจระหว่างพวกเขา ด้วยความยุติธรรม
แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงรักบรรดาผู้ที่ยุติธรรม

43.และอย่างไรเล่าที่พวกเขาจะให้เจ้าตัดสินทั้ง ๆ ที่พวกเขามี อัต-
เตารอตอยู่
ซึ่งในนั้นมีข้อตัดสินของอัลลอฮ์อยู่ แล้วแล้วพวกเขาก็ผินหลังให้
หลังจากนั้น ชนเหล่านี้หาใช่เป็นผู้ศรัทธาไม่

44.แท้จริงเราได้ให้อัต-เตารอตลงมา โดยที่ในนั้นมีข้อแนะนำ
และแสงสว่าง ซึ่งบรรดานบีที่สวามิภักดิ์ได้ใช้อัต-
เตารอตตัดสินบรรดาผู้ที่เป็นยิว และบรรดาผู้ที่รู้แล้วในอัลลอฮ์
และนักปราชญ์ทั้งหลายก็ได้ใช้อัต-เตารอต ตัดสินด้วย
เนื่องด้วยสิ่งที่พวกเขาได้รับมอบหมายให้รักษาไว้ (นั่นคือ)
คัมภีร์ของอัลลอฮ์ และพวกเขาก็เป็นพยานยืนยันในคัมภีร์นั้นด้วย
ดังนั้นพวกเจ้าจงอย่ากลัวมนุษย์ แต่จงกลัวข้าเถิด
และจงอย่าแลกเปลี่ยนบรรดาโองการของข้ากับราคาอันเล็กน้อย
และผู้ใดที่มิได้ตัดสินด้วยสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานลงมาแล้วชนเห
ล่านี้แหละคือผู้ปฏิเสธการศรัทธา

45.และเราได้บัญญัติแก่พวกเขาไว้ในคัมภีร์นั้นว่า ชีวิตด้วยชีวิต
และตาด้วยตา และจมูกด้วยจมูก และหูด้วยหู และฟันด้วยฟัน
และบรรดาบาดแผลก็ให้มีการชดเชยเยี่ยงเดียวกัน
และผู้ใดให้การชดเชยนั้นเป็นทาน มันก็เป็นสิ่งลบล้างบาปของเขา
และผู้ใดมิได้ตัดสินด้วยสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานลงมาแล้ว
ชนเหล่านี้แหละคือผู้อธรรม

46.และเราได้ให้อีซาบุตรของมัรยัมตามหลังพวกเขามา
ในฐานะผู้ยืนยันสิ่งที่อยู่เบื้องหน้าเขาคือ อัต-เตารอต
และเราได้ให้อัล-อินญีลแก่เขา ซึ่งในนั้นมีคำแนะนำและแสงสว่าง
และเป็นที่ยืนยันสิ่งที่อยู่เบื้องหน้ามัน คืออัต-เตารอต
และเป็นคำแนะนำ และคำตักเตือนแก่ผู้ยำเกรงทั้งหลาย

47.และบรรดาผู้ที่ได้รับอัล-
อินญีลก็จงตัดสินด้วยสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานลงมาในนั้น
และผู้ใดที่มิได้ตัดสินด้วยสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานลงมาแล้ว
ชนเหล่านี้คือผู้ที่ละเมิด

48.และเราได้ให้คัมภีร์ลงมาแก่เจ้าด้วยความจริงในฐานะเป็นที่ยืนยัน
คัมภีร์ที่อยู่เบื้องหน้ามันและเป็นที่ควบคุมคัมภีร์ (เบื้องหน้า)
นั้น ดังนั้นเจ้าจงตัดสินระหว่างพวกเขา
ด้วยสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประทานลงมาเถิด
และจงอย่าปฏิบัติตามความใคร่ใฝ่ต่ำของพวกเขา
โดยเขวออกจากความจริงที่ได้มายังเจ้า
สำหรับแต่ละประชาชาติในหมู่พวกเจ้านั้น
เราได้ให้มีบทบัญญัติและแนวทางไว้
และหากอัลลอฮ์ทรงประสงค์แล้วแน่นอนก็ทรงให้พวกเจ้าเป็นประชาชาติเดี
ยวกันแล้ว
แต่ทว่าเพื่อที่จะทรงทดสอบพวกเจ้าในสิ่งที่พระองค์ได้ประทานแก่พวกเ
จ้า ดังนั้นพวกเจ้าจงแข่งขันกันในความดีทั้งหลายเถิด
ยังอัลลอฮ์นั้นคือ การกลับไปของพวกเจ้าทั้งหมด
แล้วพระองค์จะทรงแจ้งให้พวกเจ้าทราบในสิ่งที่พวกเจ้ากำลังขัดแย้งกั
นในสิ่งนั้น

49.และเจ้า
จงตัดสินระหว่างพวกเขาด้วยสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานลงมาเถิด
และจงอย่าปฏิบัติตามความใคร่ใฝ่ต่ำของพวกเขา และจงระวังพวกเขา
ในการที่พวกเขาจะจูงใจเจ้าให้เขวออกจากบางสิ่ง
ที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานลงมาแก่เจ้า แล้วถ้าหากพวกเจ้าผินหลังให้
ก็พึงรู้เถิดว่า
แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเพียงประสงค์จะให้ประสบแก่พวกเขาซึ่งบางส่วนแห่ง
โทษของพวกเขาเท่านั้น และแท้จริง
จำนวนมากมายในหมู่มนุษย์นั้นเป็นผู้ละเมิด

50.ข้อตัดสินสมัยญาฮิลีญะฮ์ กระนั้นหรือ ที่พวกเขาปรารถนา
และใครเล่าที่จะมีข้อตัดสินดียิ่งกว่าอัลลอฮ์สำหรับกลุ่มชนที่เชื่อ
มั่น

51.ผู้ศรัทธาทั้งหลาย ! จงอย่าได้ยึดเอาชาวยิวและชาวคริสต์เป็นมิตร
บางส่วนของพวกเขาคือมิตรของอีกบางส่วน
และผู้ใดในหมู่พวกเจ้าเอาพวกเขามาเป็นมิตรแล้วไซร้
แน่นอนผู้นั้นก็เป็นคนหนึ่งในพวกเขา
แท้จริงอัลลอฮ์นั้นไม่ทรงแนะนำกลุ่มชนที่อธรรม

52.แล้วเจ้าจะได้เห็นบรรดาผู้ที่ในหัวใจของพวกเขามีโรค
ต่างรีบเร่งกันไปอยู่ในหมู่พวกเขา โดยกล่าวว่า พวกเรากลัวภัยพิบัติจะเวียนมาประสบแก่พวกเรา
อาจเป็นไปได้ว่าอัลลอฮ์นั้นจะทรงนำมาซึ่งชัยชนะหรือไม่ก็นำพระบัญชาอย่างหนึ่งอย่างใดมาจากที่พระองค์
แล้วพวกเขาก็กลายเป็นผู้เสียใจต่อสิ่งที่พวกเขาปกปิดไว้ในใจของพวกเขา

53.และบรรดาผู้ที่ศรัทธากล่าวว่า ชนเหล่านี้หรือ
คือผู้ที่สาบานต่ออัลลอฮ์อย่างเข้มแข็งว่า
แท้จริงพวกเขานั้นจะรวมอยู่กับพวกเจ้า การงานของพวกเขานั้นไร้ผล
แล้วพวกเขาก็กลายเป็นผู้ขาดทุน

54.บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย !
ผู้ใดในหมู่พวกเจ้ากลับออกจากศาสนาของพวกเขาไปอัลลอฮ์
ก็จะทรงนำมาซึ่งพวกหนึ่ง
ที่พระองค์ทรงรักพวกเขาและพวกเขาก็รักพระองค์
เป็นผู้นอบน้อมถ่อมตนต่อบรรดามุอ์มิน
ไว้เกียรติแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาพวกเขาจะเสียสละและต่อสู้ในทางของอัลลอฮ์
และไม่กลัวการตำหนิของผู้ตำหนิคนใดนั่นคือความโปรดปรานของอัลลอฮ์ซึ่งพระองค์จะทรงประทานมันแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์
และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงกว้างขวาง ผู้ทรงรอบรู้

55.แท้จริงผู้ที่เป็นมิตรของพวกเจ้านั้น คืออัลลอฮ์
และร่อซู้ลของพระองค์ และบรรดาผู้ศรัทธาที่ดำรงไว้ซึ่งการละหมาด
และชำระซะกาตและขณะเดียวกันพวกเขาก็เป็นผู้นอบน้อม

56.และผู้ใดให้อัลลอฮ์และร่อซู้ลของพระองค์
และบรรดาผู้ทีศรัทธาเป็นมิตรแล้วไซร้ แท้จริงพรรคของอัลลอฮ์นั้น คือพวกที่ชนะ

57.ผู้ศรัทธาทั้งหลาย !
จงอย่าได้ยึดเอามาเป็นมิตรผู้ซึ่งถือเอาศรัทธาของพวกเจ้าเป็นการเย้ยหยัน
และเป็นการล้อเล่นจากบรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์ก่อนพวกเจ้าและบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลายและพึงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด
หากพวกเจ้าเป็นผู้ศรัทธา

58.และเมื่อพวกเจ้าได้เรียกร้องไปสู่การละหมาด
พวกเขาก็ถือเอาการละหมาดเป็นการเย้ยหยันเป็นการล้อเล่นนั่นก็เพราะพวกเขาเป็นพวกที่ไม่ใช้ปัญญา

59.จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า โอ้ บรรดาผู้ได้รับคัมภีร์ทั้งหลาย !
พวกท่านมิได้ตำหนิติเตียนและปฏิเสธพวกเรา (เพราะอื่นใด)
นอกจากว่าพวกเราศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เรา
และสิ่งที่ถูกประทานลงมาก่อนแล้วเท่านั้น
และแท้จริงส่วนมากของพวกท่านนั้นเป็นผู้ละเมิด

60.จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่าจะให้ฉันบอกแก่พวกท่านไหม
ถึงการตอบแทนที่เลวร้ายยิ่งกว่านั้น ณ ที่อัลลอฮ์
คือผู้ที่อัลลอฮ์ได้ทรงละอ์นัตเขาและกริ้วโกรธเขา
และให้ส่วนหนึ่งในพวกเขาเป็นลิง และเป็นสุกร
และเป็นผู้สักการะชัยตอน
ชนเหล่านี้แหละคือผู้ที่มีตำแหน่งอันชั่วร้ายและเป็นผู้ที่หลงไปจาก
ทางอันเที่ยงตรง

61.และเมื่อเขาเหล่านั้นมาหาพวกเจ้า พวกเขาก็กล่าวว่า
เราศรัทธาแล้ว ทั้ง ๆ ที่โดยแท้จริงนั้น
พวกเขาเข้ามาในสภาพผู้ปฏิเสธศรัทธา
และขณะที่พวกเขาออกไปก็ในสภาพนั้น
และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรู้ยิ่งในสิ่งที่พวกเขาปกปิด

62.และเจ้าจะได้เห็นมากมายในหมู่พวกเขาต่างรีบเร่งกันในการทำบาป
และการเป็นศัตรูกันและการที่พวกเขากินสิ่งที่เป็นที่ต้องห้าม
ช่างเลวจริง ๆ สิ่งที่พวกเขากระทำกัน

63.ไฉนเล่าผู้ที่รู้แจ้งในอัลลอฮ์และนักปราชญ์เหล่านั้นจึงไม่ห้ามพ
วกเขา ในการที่พวกเขาพูดสิ่งที่เป็ฯบาป
และในการที่พวกเขากินสิ่งที่ต้องห้ามช่างเลวจริง ๆ สิ่งที่พวกเขาทำ

64.และชาวยิวนั้นได้กล่าวว่า พระหัตถ์ของอัลลอฮ์นั้นถูกล่ามตรวน
มือของพวกเขาต่างหากที่ถูกล่ามตรวนและพวกเขาได้รับละอ์นัต
เนื่องจากสิ่งที่พวกเขาพูดมิได้
พระหัตถ์ทั้งสองของพระองค์ถูกแบออกต่างหาก
ซึ่งพระองค์จะทรงแจกจ่ายอย่างไรก็ได้ที่พระองค์ทรงประสงค์
และแน่นอนสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เจ้าจากพระเจ้าของเจ้านั้นจะเพิ่ม
การละเมิด และการปฏิเสธศรัทธาแก่จำนวนมากมายในหมู่พวกเขา
และเราได้ก่อให้เกิดการเป็นศัตรูกันและการเกลียดชังกันในระหว่างพวก
เขา จนถึงวันกิยามะฮ์ ทุกครั้งที่พวกเขาจุดไฟขึ้น เพื่อทำสงคราม
อัลลอฮ์ก็ทรงดับไฟนั้นเสีย
และพวกเขาเพียรพยายามบ่อนทำลายในผืนแผ่นดิน
และอัลลอฮ์นั้นไม่ทรงชอบผู้บ่อนทำลายทั้งหลาย

65.และหากอะฮ์ลุลกิตาบศรัทธา และยำเกรงแล้ว
แน่นอนเราก็จะลบล้างบรรดาความชั่วของพวกเขาให้พ้นจากพวกเขา
และแน่นอนเราจะให้พวกเขาเข้าบรรดาสวนสวรรค์แห่งความสุขสำราญ

66.และหากว่าเขาเหล่านั้นได้ตำรงไว้ซึ่งอัต-เตารอต และอัล-อินญีล
และสิ่งที่ถูกปผระทานลงมา แก่พวกเขาจากพระเจ้าของพวกเขาแล้ว
แน่นอนพวกเขาก็ได้บริโภคไปแล้วที่มาจากเบื้องบนของพวกเขา
และที่มาจาภายใต้เท้า
ของพวกเขาในหมู่พวกเขานั้นมีกลุ่มหนึ่งที่มีความยุติธรรม

และมากมายในหมู่พวกเขานั้น ช่างเลวร้ายจริง ๆ
สิ่งที่พวกเขากระทำกัน

67.ร่อซูลเอ๋ย !
จงประกาศสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เจ้าจากพระเจ้าของเจ้า
และถ้าเจ้ามิได้ปฏิบัติ เจ้าก็มิได้ประกาศสารของพระองค์
และอัลลอฮ์นั้นจะทรงคุ้มกันเจ้าให้พ้นจากมนุษย์
แท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงแนะนำพวกที่ปฏิเสธศรัทธา

68.จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า บรรดาผู้ได้รับคัมภีร์ทั้งหลาย!
พวกท่านมิได้ตั้งอยู่บนสิ่งใด จนกว่าพวกท่านจะดำรงไว้ซึ่งอัต-
เตารอต และอัล-อินญีล
และสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่พวกท่านจากพระเจ้าของพวกท่านและแน่นอนสิ
่งที่ถูกประทานลงมาแก่เจ้า จากพระเจ้าของเจ้านั้นจะเพิ่มการละเมิด
และการปฏิเสธศรัทธาแก่จำนวนมากในหมู่พวกเขา
ดังนั้นเจ้าจงอย่าเศร้าใจแก่พวกที่ปฏิเสธศรัทธาเหล่านั้นเลย

69.แท้จริงบรรดาผู้ที่ศรัทธา และบรรดาผู้ที่เป็นยิว และพวกซอบิอูน
และบรรดาผู้ที่เป็นคริสต์นั้น ผู้ใดที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์
และวันปรโลกและประกอบสิ่งที่ดีงามแล้ว ก็ไม่มีความกลัวใด ๆ
แก่พวกเขา และทั้งพวกเขาก็จะไม่สียใจ

70.แท้จริงนั้นเราได้เอาสัญญาแก่วงศ์วานอิสราอีล
และเราได้ส่งบรรดาร่อซุลมายังพวกเขาทุกครั้งที่ร่อซูลคนใดนำสิ่งที
่จิตใจของพวกเขาไม่ชอบมายังพวกเขาแล้ว กลุ่มหนึ่ง
พวกเขาก็ปฏิเสธและอีกกลุ่มหนึ่งพวกเขาก็ฆ่าเสีย

71.และพวกเขาคิดว่าจะไม่มีการทดสอบใด ๆ เกิดขึ้น
แล้วพวกเขาจึงได้ตาบอด และหูหนวก
แล้วอัลลอฮ์ก็ทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขา
แล้วพกวกเขาก็ตาบอดและหูหนวกอีก คือจำนวนมากในหมู่พวกเขา
และอัลลอฮ์นั้น ทรงเห็นสิ่งที่พวกเขากระทำกัน

72.แท้จริงบรรดาผุ้ที่กล่าวว่า อัลลอฮ์ คือ อัล-
มะซีห์บุตรของมัรยัมนั้นได้ตกเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาแล้ว และอัล-
มะซีห์ได้กล่าวว่า วงศ์วานอิสรออีลเอ๋ย!
จงเคารพอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์ผุ้เป็นพระเจ้าของฉัน
และเป็นพระเจ้าของพวกท่านเถิด แท้จริงผู้ใดให้มีภาแก่อัลลอฮ์
แน่นอนอัลลอฮ์จะทรงให้สวรรค์เป็นที่ต้องห้ามแก่เขา
และที่พำนักของเขานั้นคือนรก
และสำหรับบรรดาผู้อธรรมนั้นย่อมไม่มีผู้ช่วยเหลือใด ๆ

73.แท้จริงบรรดาผู้ที่กล่าวว่า อัลลอฮ์เป็นผู้ที่สามของสามองค์
นั้นได้ตกเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาแล้ว
ไม่มีสิ่งใดที่ควรได้รับการเคารพสักการะนอกจากผู้ที่ควรเคารพสักการ
ะองค์เดียวเท่านั้น
และหากพวกเขามิหยุดยั้งจากสิ่งที่พวกเขากล่าวแน่นอนบรรดาผู้ที่ปฏิเ
สธการศรัทธาในหมู่พวกเขานั้นจะต้องประสบการลงโทษอันเจ็บแสบ

74.พวกเขาจะไม่สำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัวต่ออัลลอฮ์
และขออภัยโทษต่อพระองค์กระนั้นหรือ?
และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษผู้ทรงเอ็นดูเมตตาเสมอ

75.อัล-มะซีห์บุตรของมัรยัม
นั้นมิใช่ใครอื่นนอกจากเป็นร่อซู้ลคนหนึ่งเท่านั้น
ซึ่งบรรดาร่อซู้ลก่อนเขาก็ได้ล่วงลับไปแล้ว
และมารดาของเขานั้นคือหญิงที่มีสัจจะวาจา
ซึ่งทั้งสองนั้นรับประทานอาหาร จงดูเถิด (มุฮัมมัด)
ว่าอย่างไรเล่าที่เราได้แจกแจงโองการต่าง ๆ แก่พวกเขา?
และจงดูเถิดว่าอย่างไรเล่าพวกเขาจึงถูกหันเหไปได้

76.จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า
พวกท่านจะเคารพสักการะอื่นจากอัลลอฮ์
สิ่งซึ่งไม่มีอำนาจครอบครองอันตรายใด ๆ และประโยชน์ใด ๆ
ไว้สำหรับพวกท่านกระนั้นหรือ? และอัลลอฮ์นั้นคือผู้ทรงได้ยิน
ผู้ทรงรอบรู้

77.จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่าบรรดาผู้ได้รับคัมภีร์ทั้งหลาย!
จงอย่าปฏิบัติให้เกินขอบเขตในศาสนาของพวกท่าน
โดยปราศจากความเป็นจริง
และจงอย่าปฏิบัติตามความใคร่ใฝ่ต่ำของพวกหนึ่งพวกใดที่พวกเขาได้หลง
ผิดมาก่อนแล้ว และได้ทำให้ผู้คนมากมายหลงผิดด้วย
และพวกเขาก็ได้หลงผิดไปจากทางอันเที่ยงตรง

78.บรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาในหมู่วงศ์วานอิสรออีลนั้นได้ถูกสาปโดยถ้อยคำของดาวูด และอีซาบุตรของมัรยัม
นั้นก็เนื่องจากการที่พวกเขาฝ่าฝืน และที่พวกเขาเคยละเมิดกัน

79.ปรากฏว่าพวกเขาต่างไม่ห้ามปรามกันในสิ่งไม่ชอบที่พวกเขาได้กระทำ
มันขึ้น ช่างเลวร้ายจริง ๆ สิ่งที่พวกเขากระทำ

80.เจ้า (มุฮัมมัด) ก็จะเห็นมากมายในหมู่พวกเขา
เป็นมิตรกับบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา
ช่างเลวร้ายจริงๆสิ่งที่ตัวของพวกเขาเองได้ประกอบล่วงหน้าไว้สำหรับพวกเขา
อันเป็นเหตุให้อัลลอฮ์ทรงกริ้วพวกเขาและพวกเขาจะคงอยู่ในการลงโทษตลอดกาล

81.และหากพวกเขาศรัทธาต่ออัลลอฮ์
และนบีและสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เขา
แล้วพวกเขาก็จะไม่ยึดเอาเขาเหล่านั้นเป็นมิตร
แต่ทว่ามากมายในหมู่พวกเขานั้นเป็นผู้ที่ละเมิด

82.แน่นอนเจ้าจะพบว่า
หมู่ชนที่เป็นศัตรูอันรุนแรงแก่บรรดาผู้ที่ศรัทธานั้นคือชาวยิว
และบรรดาผู้ที่ให้มีภาคีแก่อัลลอฮ์ และแน่นอนเจ้าจะพบว่า
บรรดาผู้ที่มีความรักใคร่แก่บรรดาผู้ที่ศรัทธาใกล้กว่า
พวกเขานั้นคือ บรรดาผู้ที่กล่าวว่าแท้จริงพวกเราเป็นคริสต์

นั้นก็เพราะว่าในหมู่พวกเขานั้นมีบรรดานักปราชญ์
และบาดหลวงและก็เพราะว่าพวกเขาไม่เย่อหยิ่ง

83.และเมื่อพวกเขาได้ยินสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่ร่อซูลแล้ว
เจ้าก็จะเห็นตาของพวกเขาหลั่งออกมาซึ่งน้ำตา
เนื่องจากความจริงที่พวกเขารู้ โดยที่พวกเขาจะกล่าวว่า
โอ้พระเจ้าของพวกข้าพระองค์ โปรดได้ทรงจารึกพวกข้าพระองค์ไว้ร่วมกับ
บรรดาผู้กล่าวปฏิญาณยืนยันด้วยเถิด

84.และไม่มีเหตุผลใด ๆ แก่เราที่เราจะไม่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์
และความจริงที่มายังเรา
และเราปรารถนาอย่างแรงกล้าที่พระเจ้าของเราจะทรงให้เราเข้าร่วมอยู่
กับพวกที่ดี ๆ ทั้งหลาย

85.แล้วอัลลอฮ์ก็ได้ทรงตอบแทนแก่พวกเขาเนื่องด้วยสิ่งที่พวกเขากล่า
วซึ่งบรรดาสวนสวรรค์ที่มีแม่น้ำหลายสายไหลอยู่ ภายใต้สวนเหล่านั้น
โดยที่พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล และนั่นแหละคือ
การตอบแทนแก่บรรดาผู้กระทำดี

86.และบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา และปฏิเสธบรรดาโองการของเรานั้น
ชนเหล่านี้แหละคือ ชาวนรกที่มีเปลวไฟอันโชติช่วง (อัล-ญะฮีม)

87.ผู้ที่ศรัทธาทั้งหลาย! จงอย่าได้ให้เป็นที่ต้องห้าม
ซึ่งบรรดาสิ่งดี ๆ ในสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงอนุมัติแก่พวกเจ้า
และพวกเจ้าจงอย่าละเมิด แท้จริงอัลลอฮ์นั้นไม่ทรงชอบบรรดาผู้ละเมิด

88.และพวกเจ้าจงบริโภคสิ่งอนุมัติที่ดี ๆ
จากสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงให้เป็นปัจจัยชีพแก่พวกเจ้า
และพึงยำเกรงอัลลอฮ์ผู้ซึ่งพวกเจ้าศรัทธาต่อพระองค์เถิด

89.อัลลอฮ์จะไม่ทรงเอาโทษแก่พวกเจ้าด้วยถ้อยคำที่ไร้สาระในการสาบาน
ของพวกเจ้า
แต่ทว่าพระองค์จะทรงเอาโทษแก่พวกเจ้าด้วยถ้อยคำที่พวกเจ้าปลงใจสาบา
น
แล้วสิ่งไถ่โทษมันนั้นคือการให้อาหารแก่มิสกีนสิบคนจากอาหารปานกลาง
ของสิ่งที่พวกเจ้าให้เป็นอาหารแก่ครอบครัวของพวกเจ้า
หรือไม่ก็ให้เครื่องนุ่งห่มแก่พวกเขา
หรือไถ่ทาสคนหนึ่งให้เป็นอิสระ ผู้ใดไม่พบก็ให้มีการถือบวชสามวัน
นั้นแหละคือสิ่งไถ่โทษในการสาบานของพวกเจ้าเมื่อพวกเจ้าได้สาบานไว้
และจงรักษาการสาบานของพวกเจ้าเถิด
ในทำนองนั้นแหละอัลลอฮ์จะทรงแจกแจงบรรดาโองการของพระองค์แก่พวกเจ้า
เพื่อว่าพวกเจ้าจักขอบคุณ

90.ผู้ศรัทธาทั้งหลาย!
ที่จริงสุราและการพนันและแท่นหินสำหรับเชือดสัตว์บูชายันต์
และการเสี่ยงติ้วนั้นเป็นสิ่งโสมมอันเกิดจากการกระทำของชัยฏอน
ดังนั้นพวกเจ้าจงห่างไกลจากมันเสียเพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับความสำเร
็จ

91.ที่จริงชัยฏอนนั้นเพียงต้องการที่จะให้เกิดการเป็นศัตรูกันและกา
รเกลียดชังกันระหว่างพวกเจ้าในสุราและการพนันเท่านั้น

และมันจะหันเหพวกเจ้าออกจากการรำลึกถึงอัลลอฮ์
และการละหมาดแล้วพวกเจ้าจะยุติใหม่

92.และพวกเจ้าจงเชื่อฟังอัลลอฮ์ และจงเชื่อฟังร่อซูลเถิด
และพึงระมัดระวังไว้ด้วย แต่ถ้าพวกเจ้าผินหลังได้
ก็พึงรู้เถิดว่าที่จริงหน้าที่ของร่อซูลของเรานั้นคือ
การประกาศอันชัดเจนเท่านั้น

93.ไม่มีบาปใด ๆ
แก่บรรดาผู้ที่ศรัทธาและปฏิบัติสิ่งที่ดีงามทั้งหลาย
ในสิ่งที่พวกเขาได้บริโภค เมื่อพวกเขามีความยำเกรงและศรัทธา
และปฏิบัติสิ่งที่ดีงามทั้งหลาย
แล้วก็มีความยำเกรงและศรัทธาแล้วก็มีความยำเกรงและกระทำดี
และอัลลอฮ์นั้นทรงรักผู้กระทำดีทั้งหลาย

94.ผู้ศรัทธาทั้งหลาย! แน่นอนอัลลอฮ์
จะทรงทดสอบพวกเจ้าด้วยสิ่งหนึ่ง
อันได้แก่สัตว์ล่าที่มือของพวกเจ้าได้มันมา และหอกของพวกเจ้าด้วย
เพื่ออัลลอฮ์จะทรงรู้ว่าใครที่ยำเกรงพระองค์ในสภาพที่พวกเขาไม่เห็น
พระองค์ และผู้ใดละเมิดหลังจากนั้น เขาก็จะได้รับโทษอันเจ็บแสบ

95.ผู้ศรัทธาทั้งหลาย!
จงอย่าฆ่าสัตว์ล่าในขณะที่พวกเจ้ากำลังครองอิห์รอมอยู่
และผู้ใดในหมู่พวกเจ้าได้ฆ่ามันโดยเจตนาแล้วไซร้ การชดเชยก็คือ
ชนิดเดียวกับที่ถูกฆ่า (จากปศุสัตว์)
โดยผู้ที่ยุติธรรมสองคนในหมู่พวกเจ้าจะกระทำการชี้ขาดมัน
ในฐานะเป็นสัตว์พลีที่ไปถึงอัล-กะฮ์บะฮ์ หรือไม่ก็ให้มีการลงไถ่โทษ
คือให้อาหารแก่บรรดามิสกีน หรืออสิ่งที่เท่าเทียมสิ่งนั้น
ด้วยการถือศีลอด เพื่อที่เขาจะได้ลิ้มรสผลภัยแห่งกิจกรรมของเขา
อัลลอฮ์ได้ทรงอภัยให้จากสิ่งที่ได้ล่วงเลยมาแล้ว
และผู้ใดกลับกระทำอีก อัลลอฮ์ก็จะทรงลงโทษเขาและอัลลอฮ์
คือผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงลงโทษ

96.ได้ถูกอนุมัติแก่พวกเจ้า ซึ่งสัตว์ล่าในทะเลและอาหารจากทะเล
ทั้งนี้เพื่อเป็นสิ่งอำนวยประโยชน์แก่พวกเจ้า
และแก่บรรดาผู้เดินทาง และได้ถูกห้ามแก่พวกเจ้า
ซึ่งสัตว์ล่าบนบกตราบใดที่พวกเจ้าครองอิห์รอมอยู่ และจงยำเกรงอัลลอฮ
์ ภิดผู้ที่พวกเจ้าจะถูกรวบรวมนำไปสู่พระองค์

97.อัลลอฮ์ได้ทรงให้อัล-กะอ์บะฮ์
อันเป็นบ้านที่ต้องห้ามนั้นเป็นที่ดำรงอยู่สำหรับมนุษย์ และเดือนที่ต
้องห้าม และสัตว์พลีและสัตว์ที่ถูกสวมเครื่องหมายไว้ที่คอ
เพื่อเป็นสัตว์พลีด้วย นั้นก็เพื่อพวกเจ้าจะได้รู้ว่า
แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรู้สิ่งที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้า
และสิ่งที่อยู่ในแผ่นดิน
และแท้จริงอัลลอฮ์ทรงรอบรู้ในทุกสิ่งทุกอย่าง

98.พวกเจ้าพึงรู้เถิดว่า แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้รุนแรงในการลงโทษ
และแท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอภัยโทษทรงเอ็นดูเมตตา

99.หน้าที่ของร่อซู้ลนั้นมิใช่อะไรอื่น
นอกจากการประกาศให้ทราบเท่านั้น
และอัลบลอฮ์ทรงรู้สิ่งที่พวกเจ้าเปิดเผย และสิ่งที่พวกเจ้าปกปิด

100.จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด)
ว่าสิ่งเลวกับสิ่งดีนั้นย่อมไม่เท่าเทียมกัน
และแม้ว่าความมากมายของสิ่งชั่วนั้น ได้ทำให้ท่านพึงใจก็ตาม
จงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด ผู้มีสติบัญญัติทั้งหลาย!
เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับความสำเร็จ

101.ผู้ศรัทธาทั้งหลาย! จงอย่าถามถึงสิ่งต่างๆ
หากสิ่งเหล่านี้ถูกเปิดเผยขึ้นแล้วมันก็จะก่อให้เกิดความเลวร้ายแก่
พวกเจ้า และถ้าพวกเจ้าถามถึงสิ่งเหล่านั้น ขณะที่อัล-
กุรอานถูกประทานลงมา มันก็จะถูกเปิดเผยขึ้นแก้พวกเจ้า
อัลลอฮ์ได้ทรงอภัยสิ่งเหล่านั้นแล้ว
และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอภัยผู้ทรงหนักแน่น

102.แท้จริงได้มีพวกหนึ่งก่อนพวกเจ้าได้ถามถึงสิ่งต่างๆ
เหล่านั้นมาแล้ว แล้วพวกเขาก็กลายเป็นผู้ปฏิเสธสิ่งต่างๆเหล่านั้น

103.อัลลอฮ์มิได้ทรงให้มีขึ้นซึ่งบะฮีเราะฮ์ และซาอิบะฮ์
และวะซีละฮ์ และฮาม
แต่ทว่าบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาต่างหากที่อุปโลกน์ความเท็จแก่อัลลอฮ์
และส่วนมากของพวกเขาไม่ใช่ปัญญา

104.และเมื่อได้ถูกกล่าวแก่พวกเขาว่า
ท่านทั้งหลายจงมาสู่สิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานลงมาเถิด
และมาสู่ร่อซู้ลด้วย พวกเขาก็กล่าวว่า เป็นการพอเพียงแก่เราแล้ว
สิ่งที่เราได้พบบรรพบุรุษของเราเคยกระทำมันมาถึงแม้ได้ปรากฏว่าบรรพ
บุรุษของพวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใด
และทั้งไม่ได้รับคำแนะนำอีกด้วยกระนั้นหรือ?

105.ผู้ศรัทธาทั้งหลาย! จำเป็นแก่พวกเจ้าในการป้องกันตัวของพวกเจ้า
ผู้ที่หลงผิดไปนั้นจะไม่เป็นอันตรายแก่พวกเจ้าได้
เมื่อพวกเจ้ารับคำแนะนำไว้ยังอัลลอฮ์นั้นคือการกลับไปของพวกเจ้าทั้
งหมด แล้วพระองค์ก็จะทรงบอกแก่พวกเจ้าทั้งหลาย
ในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำกัน

106.ผู้ศรัทธาทั้งหลาย! การเป็นพยานระหว่างพวกเจ้า-
เมื่อความตายได้มายังคนหนึ่งคนใดในพวกเจ้า
ขณะมีการทำพินัยกรรมนั้น-
คือสองคนที่เป็นผู้เที่ยงธรรมในหมู่พวกเจ้า
หรือคนอื่นสองคนที่มิใช่ในหมู่พวกเจ้าหากพวกเจ้าได้เดินทางไปในผืนแ
ผ่นดินแล้วได้มีเหตุภัยแห่งความตายประสบกับพวกเจ้าโดยที่พวกเจ้าจะต
้องกักตัวเขาทั้งสองไว้หลังจากละหมาดแล้วทั้งสองนั้นก็จะสาบานต่ออั
ลลอฮ์ -หากพวกเจ้าสงสัย-
ว่าเราจะไม่นำการสาบานนั้นไปแลกเปลี่ยนกับราคาใด ๆ
และแม้ว่าเขาจะเป็นญาติใกล้ชิดก็ตาม
และเราจะไม่ปกปิดหลักฐานของอัลลอฮ์ (ถ้ามิเช่นนั้น)
แน่นอนทันใดนั้นเองเราก็จะอยู่ในหมู่ผู้ที่กระทำบาป

107.แล้วหากได้รับรู้ว่าพยานทั้งสองคนนั้นสมควรได้รับโทษก็ให้คนอื่
นสองคนทำหน้าที่ในตำแหน่งพยานทั้งสองนั้นแทน
จากบรรดาผู้ที่มีคนสองคนในหมู่พวกเขาเป็นผู้สมควร
แล้วทั้งสองนั้นก็จะสาบานต่ออัลลอฮ์ว่า
แน่นอนการเป็นพยานของเรานั้นสมควรยิ่งกว่าการเป็นพยานของเขาทั้งสอง
และเรามิได้ละเมิด (ถ้ามิเช่นนั้น) แน่นอนทันใดนั้นเอง
เราก็จะอยู่ในหมู่ผู้อธรรม

108.นั้นแหละคือสิ่งที่ใกล้ยิ่งกว่า
ในการที่พวกเขาจะนำมาซึ่งการเป็นพยานตามความเป็นจริงของมันหรือในกา
รที่พวกเขากลัวว่า คำสาบานจะถูกปฏิเสธหลังจากที่พวกเขาสาบาน
จงยำเกรงอัลลอฮ์ และจงสดับฟังเถิด
แท้จริงอัลลอฮ์นั้นจะไม่ทรงแนะนำพวกที่เป็นผู้ละเมิด

109.วันที่อัลลอฮ์จะทรงชุมนุมบรรดาร่อซู้ล
แล้วตรัสว่าสิ่งใดบ้างที่พวกเจ้าได้รับการตอบสนอง
พวกเขากล่าวว่าไม่มีความรู้ใด ๆ แก่พวกข้าพระองค์
แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้ความเร้นลับทั้งหลาย

110.จงรำลึกถึงขณะที่อัลลอฮ์ตรัสแก่อีซาบุตรของมัรยัมว่า
จงรำถึงความโปรดปรานของข้าที่มีต่อเจ้า และมารดาของเจ้า
ขณะที่ข้าได้สนับสนุนเจ้า
ด้วยวิญญาณอันบริสุทธิ์ โดยที่เจ้าพูดกับประชาชน
ขณะที่อยู่ในเปลและบะขณะที่อยู่ในวัยกลางคน และขณะที่ข้าได้สอนเจ้า
ซึ่งคัมภีร์ และความมุ่งหมายแห่งบัญญัติศาสนาและอัต-เตารอตและอัล-
อินญีล และขณะที่เจ้าสร้างขึ้นจากดินดั่งรูปนกด้วยอนุมัติของข้า
แล้วเจ้าเป่าเข้าไปในรูปนกนั้น มันก็กลายเป็นนกด้วยอนุมัติของข้า
และที่เจ้าทำให้คนตาบอดแต่กำเนิด และคนเป็นโรคผิวหนังหาย
ด้วยอนุมัติของข้า และขณะที่เจ้าทำให้บรรดาคนตายออกมา
ด้วยอนุมัติของข้า
และขณะที่ข้าได้ยับยั้งและหันเหวงศ์วานอิสรออีลออกจากเจ้า
เมื่อเจ้านำบรรดาหลักฐานอันชัดแจ้งมายังพวกเขาแล้วบรรดาผู้ฝ่าฝืนใน
หมู่พวกเขาก็กล่าวว่า สิ่งนี้มิใช่อื่นใด
นอกจากมายากลอันชัดแจ้งเท่านั้น

111.และจงรำลึกถึงขณะที่ข้าได้ดลใจแก่อัลฮะวารียินว่าจงศรัทธาต่อข้
าและต่อร่อซู้ลของข้าเถิด พวกเขากล่าวว่า
พวกข้าพระองค์ศรัทธากันแล้ว และโปรดได้ทรงเป็นพยานด้วยว่า
แท้จริงพวกข้าพระองค์นั้นเป็นผู้สวามิภักดิ์ (ต่อพระองค์)

112.ขณะที่อัล-ฮะวารียูนกล่าวว่า โอ้อีซาบุตรของมัรยัม!
พระเจ้าของท่านสามารถที่จะให้สำรับอาหารจากฟากฟ้าลงมาแก่พวกเราไหม?
เขากล่าวว่า พวกเจ้าจงยำเกรงอัลลอฮ์ หากพวกเจ้าเป็นผู้ศรัทธา

113.พวกเขากล่าวว่า พวกเราต้องการที่จะบริโภคจากมัน
และที่จะให้หัวใจของพวกเราสงบ และที่พวกเราจะได้รู้ว่า
ท่านได้พูดจริงแก่พวกเรา
และที่พวกเราจะได้เป็นพยานยืนยันในเรื่องนั้นด้วย

114.อีซาบุตรของมัรยัม ได้กล่าวว่า ข้าแต่อัลลอฮ์
ผู้เป็นพระเจ้าของข้าพระองค์ !
โปรดได้ทรงประทานลงมาแก่พวกข้าพระองค์
ซึ่งสำรับอาหารจากฟากฟ้าด้วยเถิด
จะได้เป็นวันรื่นเริงแก่พวกข้าพระองค์
ทั้งแก่คนแรกของพวกข้าพระองค์ และแก่คนสุดท้ายของพวกข้าพระองค์
และจะได้เป็นสัญญาณหนึ่งจากพระองค์
และโปรดได้ทรงประทานปัจจัยยังชีพแก่พวกข้าพระองค์ด้วยเถิด
และพระองค์นั้น
คือผู้ที่ดีเยี่ยมในหมู่ผู้ประทานปัจจัยยังชีพทั้งหลาย

115.อัลลอฮ์ตรัสว่า แท้จริงข้าจะให้มันลงมาแก่พวกเจ้า
แล้วผู้ใดในหมู่พวกเจ้าปฏิเสธศรัทธาหลังจากนั้น
แน่นอนข้าจะลงโทษเขา
ซึ่งโทษที่ข้าจะไม่ลงโทษนั้นแก่ผู้ใดในหมู่ประชาชาติทั้งหลาย

116.และจงรำลึกถึงขณะที่ อัลลอฮ์ ตรัสว่าอีซาบุตรของมัรยัมเอ๋ย!
เจ้าพูดแก่ผู้คนกระนั้นหรือว่า
จงยึดถือฉันและมารดาของฉันเป็นที่เคารพสักการะทั้งสองอื่นจากอัลลอฮ
์ เขากล่าวว่า มหาบริสุทธิ์พระองค์ท่าน!
ไม่เคยแก่ข้าพระองค์ที่จะกล่าวสิ่งที่มิใช่สิทธิของข้าพระองค์
หากข้าพระองค์เคยกล่าวสิ่งนั้น แน่นอนพระองค์ย่อมรู้ดี
โดยที่พระองค์ทรงรู้สิ่งที่อยู่ในใจของข้าพระองค์
และข้าพระองค์ไม่รู้สิ่งที่อยู่ในใจของพระองค์
แท้จริงพระองค์นั้นคือผู้ทรงรอบรู้ในสิ่งเร้นลับทั้งหลาย

117.ข้าพระองค์มิได้กล่าวแก่พวกเขา
นอกจากสิ่งที่พระองค์ใช้ข้าพระองค์เท่านั้น
ที่ว่าท่านทั้งหลายจงเคารพสักการะต่ออัลลอฮ์ ผู้เป็นเจ้าของฉัน
และเป็นพระเจ้าของพวกท่านด้วย
และข้าพระองค์ย่อมเป็นพยานยืนยันต่อพวกเขาในระยะเวลาที่ ข้าพระองค์อ
ยู่ในหมู่พวกเขา ครั้นเมื่อพระองค์ได้ทรงรับข้าพระองค์ไปแล้ว
พระองค์ท่านก็เป็นผู้ดูและพวกเขา
และพระองค์ทรงเป็นสักขีพยานในทุกสิ่ง

118.หากพระองค์จะทรงลงโทษพวกเขาแท้จริงพวกเขาก็คือบ่าวของพระองค์
และหากพระองค์จะทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขา แท้จริงพระองค์ท่านคือ
ผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ

119.อัลลอฮ์ตรัสว่า
นี่แหละคือวันที่ การพูดความจริงของพวกเขาจะอำนวยประโยชน์แก่บรรดาผู
้ที่ พูดจริง พวกเขาจะได้รับบรรดาสวนสวรรค์เหล่านั้น
โดยที่ พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล
ในสภาพที่ อัลลอฮ์ทรงพอพระทัยในพวกเขา
และพวกเขาก็พึงพอใจในพระองค์นั้นแหละคือชัยชนะอันยิ่งใหญ่

120.อำนาจแห่งบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน
และสิ่งที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดินนั้น

เป็นสิทธิของอัลลอฮ์ทั้งสิ้น
และพระองค์ทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง

SURA 6 Al-AnAm @อัล-อันอาม

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.การสรรเสริญทั้งหลายนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮ์
ผู้ทรงสร้างบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดินและได้ทรงให้มีบรรดาความมืดและแสงสว่าง แต่แล้วบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธานั้น ก็ยังให้ (สิ่งอื่น) เท่าเทียมกับพระเจ้าของเขาอยู่

2.พระองค์คือผู้ที่ทรงบังเกิดพวกเจ้าจากดิน
แล้วได้ทรงกำหนดเวลาแห่งความยากไว้
และกำหนดที่ถูกระบุไว้อีกกำหนดหนึ่งนั้น
อยู่ที่พระองค์ แต่แล้วพวกเจ้าก็ยังสงสัยกันอยู่

3.และพระองค์นั้นคือ อัลลอฮ์ ทั้งในบรรดาชั้นฟ้าและในแผ่นดิน
ทรงรู้สิ่งเร้นลับของพวกเจ้า และสิ่งเปิดเผยของพวกเจ้า
และทรงรู้สิ่งที่พวกเจ้าขวนขวายกันอยู่

4.และไม่มีโองการใดจากบรรดาโองการแห่งพระเจ้าของพวกเขามายังพวกเขา
นอกจากได้ปรากฏว่าพวกเขาผินหลังให้แก่โองการนั้น

5.แน่นอนพวกเขาได้ปฏิเสธความจริง เมื่อความจริงนั้นได้มายังพวกเขา
แล้วข่าวคราวของสิ่งที่พวกเขาเคยเย้ยหยันไว้นั้นก็จะมายังพวกเขา

6.พวกเขามิได้เห็นดอกหรือว่า กี่ประชาชาติมาแล้ว
ที่เราได้ทำลายมาก่อนหน้าพวกเขาซึ่งเราได้ให้พวกเขามีอำนาจและความสามารถในแผ่นดิน ซึ่งสิ่งที่เรามิได้ให้มีแก่พวกเจ้า
และเราได้ส่งฝนมายังพวกเขาอย่างมากมาย
และเราได้ให้มีแม่น้ำหลายสายไหลอยู่เบื้องล่างของพวกเขา
แล้วเราก็ทำลายพวกเขาเสีย เนื่องด้วยบรรดาความผิดของพวกเขา
และเราได้ให้มีขึ้นหลังจากพวกเขาซึ่งประชาชาติอื่น

7.และหากเราได้ให้ลงมาแก่เจ้า ซึ่งคัมภีร์ฉบับหนึ่ง
(ที่ถูกจารึกไว้) ในกระดาษ
แล้วพวกเขาก็ได้สัมผัสคัมภีร์นั้นด้วยมือของพวกเขาเอง
แน่นอนบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาย่อมกล่าวว่า สิ่งนี้มิใช่อื่นใด
นอกจากมายากลอันชัดแจ้งเท่านั้น

8.และพวกเขาได้กล่าวว่า ไฉนเล่ามะลักจึงมิได้ถูกให้ลงมาแก่เขา
และหากว่าเราได้ให้มะลักลงมาแล้ว
แน่นอนกิจการทั้งหลายก็ย่อมถูกชี้ขาด แล้วพวกเขาก็จะไม่ถูกรอคอย

9.และหากว่าเราได้ให้เขา
เป็นมะลักแน่นอนเราก็ย่อมให้เขาเป็นคนผู้ชาย
และแน่นอนเราก็ย่อมให้สิ่งที่พวกเขาคลุมเคลือกันอยู่
เป็นที่คลุมเคลือแก่พวกเขา

10.และแน่นอนบรรดาร่อซูลก่อนเจ้านั้นได้ถูกเย้ยหยันมาแล้ว
ดังนั้นจึงได้ล้อมบรรดาผู้ที่เย้ยหยันร่อซูลเหล่านั้นไว้
ซึ่งสิ่งที่พวกเขาเคยเย้ยหยันกัน

11.จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พวกท่านจงเดินไปในแผ่นดินเถิด
แล้วจงดูว่า ผลสุดท้ายของบรรดาผู้ปฏิเสธนั้นเป็นอย่างไร?

12.จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า
สิ่งที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดินนั้นเป็นของใคร? จงกล่าวเถิด
(มุฮัมมัด) ว่าเป็นของอัลลอฮ์
พระองค์ได้ทรงกำหนดการเอ็นดูเมตตาไว้บนตัวของพระองค์ แน่นอน
พระองค์จะทรงรวบรวมพวกเจ้าไปสู่วันกิยามะฮ์ โดยไม่มีการสงสัยใดๆ
:ในวันนั้น บรรดาผู้ที่ทำให้ตัวของพวกเขาขาดทุนนั้น
พวกเขาก็จะไม่ศรัทธา

13.และสิ่งที่สงบเงียบอยู่ในเวลากลางคืนและกลางวันนั้นเป็นสิทธิของ
พระองค์ และพระองค์คือผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้

14.จงกล่าวเถิด ฉันจะยึดถือผู้คุ้มครองอื่นจากอัลลอฮ์ กระนั้นหรือ
ซึ่งพระองค์เป็นผู้ประดิษฐ์บรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน
และพระองค์เป็นผู้ทรงให้อาหารและไม่ถูกให้อาหาร จงกล่าวเถิด
(มุฮัมมัด) แท้จริงนั้นฉันถูกใช้ให้เป็นคนแรกในหมู่ผู้ที่สวามิภักดิ์
และพวกท่านจงอย่าอยู่ในหมู่ให้มีภาคีเป็นอันขาด

15.จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า
แท้จริงฉันกลัวการลงโทษในวันอันยิ่งใหญ่ หากฉันฝ่าฝืนพระเจ้าของฉัน

16.ผู้ใดที่การลงโทษถูกหันเหออกจากเขาในวันนั้นแล้ว
แน่นอนพระองค์ทรงเอ็นดูเมตตาเขา และนั่นคือชัยชนะอันยิ่งใหญ่

17.และหากว่าอัลลอฮ์
ทรงให้ความเดือดร้อนอย่างหนึ่งอย่างใดประสบแก่เจ้าแล้ว
ก็ไม่มีผู้ใดจะเปลื้องมันได้ นอกจากพระองค์เท่านั้น
และหากพระองค์ทรงให้ความดีอย่างหนึ่งอย่างใดประสบแก่เจ้า
แท้จริงพระองค์นั้นทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง

18.และพระองค์คือผู้ทรงชนะเหนือปวงบ่าวของพระองค์
และพระองค์คือผู้ทรงปรีชาญาณผู้ทรงรอบรู้ อย่างละเอียดถี่ถ้วน

19.จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า สิ่งใดใหญ่ยิ่งกว่าในการเป็นพยาน
จงกล่าวเถิดว่าอัลลอฮ์นั้นคือผู้เป็นพยานระหว่างฉันกับพวกท่าน
และอัลกุรอานนี้ก็ได้ถูกประทานลงมาแก่ฉัน
เพื่อที่ฉันจะได้ใช้อัลกุรอานนี้ ตักเตือนพวกท่าน
และผู้ที่อัลกุรอานนี้ไปถึง
พวกท่านจะยืนยันโดยแน่นอนกระนั้นหรือว่า
มีบรรดาที่เคารพสักการะอื่นร่วมกับอัลลอฮ์? จงกล่าวเถิด
(มุฮัมมัด) ว่า ฉันจะไม่ยืนยัน จงกล่าวเถิด
แท้จริงพระองค์นั้นคือผู้ที่ควรแก่การเคารพสักการะแต่เพียงองค์เดีย
วเท่านั้น และแท้จริงฉันขอปลีกตัวออกจากสิ่งที่พวกท่านให้มีภาคี
(แก่อัลลอฮ์)

20.บรรดาผู้ที่เราได้ให้คัมภีร์แก่พวกเขานั้น พวกเขารู้จักเขา
เช่นเดียวกับที่พวกเขารู้จักลูกๆ ของพวกเขาเอง
บรรดาผู้ที่ทำให้ตัวของพวกเขาขาดทุนนั้น พวกเขาจะไม่ศรัทธา

21.และผู้ใดเล่า
คือผู้อธรรมยิ่งกว่าผู้ที่อุปโลกน์ความเท็จให้แก่อัลลอฮ์
หรือปฏิเสธบรรดาโองการของพระองค์ ?
แท้จริงบรรดาผู้อธรรมนั้นจะไม่ได้รับความสำเร็จ

22.และวันที่เราจะชุมนุมพวกเขาทั้งมวล
แล้วเราจะกล่าวแก่บรรดาผู้ที่ให้มีภาคีขึ้นว่าไหนเล่า
บรรดาภาคีของพวกเจ้าที่พวกเจ้าอ้างกัน

23.แล้ว (ผลแห่ง) การทดสอบพวกเขาก็มิได้เป็นอย่างอื่น
นอกจากพวกเขากล่าวว่า พวกข้าพระองค์ขอสาบานต่ออัลลอฮ์
ผู้เป็นพระเจ้าของพวกข้าพระองค์ว่า
พวกข้าพระองค์ไม่เคยเป็นผู้ให้มีภาคีขึ้น

24.จงดูเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พวกเขาได้โกหกแก่ตัวพวกเขาเองอย่างไร?
และสิ่งที่พวกเขาเคยอุปโลกน์ขึ้นก็ได้หายไปจากพวกเขา

25.และในหมู่พวกเขานั้นมีผู้ที่สดับฟังเจ้าอยู่บ้าง
แต่เราได้ให้มีสิ่งปิดกั้นอยู่บนหัวใจของพวกเขา
ในการที่พวกเขาจะเข้าใจอัลกุร-อาน
และได้ให้ในหูของพวกเขามีความหนวกอยู่ด้วย
และหากพวกเขาเห็นสัญญาณทุกอย่าง
พวกเขาก็จะไม่ศรัทธาจนกระทั่งพวกเขาได้มาหาเจ้า
ก็ยังโต้เถียงกับเจ้า บรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธานั้นจะกล่าวว่า
นี่มิใช่อะไรอื่น นอกจากบรรดาสิ่งขีดเขียนอันไร้สาระของคนก่อนๆ
เท่านั้น (นิยายโบราณ)

26.และพวกเขาห้ามเกี่ยวข้องกับอัลกุรอาน
และพวกเขาก็ปลีกตัวออกห่างจากอัลกุรอานด้วย
และพวกเขาจะไม่ทำให้ใครพินาศ นอกจากตัวของพวกเขาเองเท่านั้น
แต่พวกเขาไม่รู้สึก

27.และหากเจ้าจะได้เห็น ขณะที่พวกเขาถูกให้หยุดยืนเบื้องหน้าไฟนรก
แล้วพวกเขาได้กล่าวว่า โอ้ ! หวังว่าเราจะถูกนำกลับไป
และเราก็จะไม่ปฏิเสธบรรดาโองการแห่งพระเจ้าของเราอีก
และเราก็จะได้กลายเป็นผู้ที่อยู่ในหมู่ผู้ศรัทธา

28.แต่ทว่าได้ประจักษ์แก่พวกเขาแล้ว
สิ่งที่พวกเขาปกปิดไว้แต่กาลก่อน และแม้ว่าพวกเขาถูกให้กลับไป
แน่นอนพวกเขาก็กลับกระทำอีก ในสิ่งที่พวกเขาถูกห้ามไว้
และแท้จริงพวกเขาคือผู้ที่กล่าวเท็จ

29.และพวกเขากล่าวว่า
มันมิใช่อะไรอื่นนอกจากชีวิตความเป็นอยู่ของเราในโลกนี้เท่านั้น
และเรานั้นใช่ว่าจะเป็นผู้ถูกให้ฟื้นคืนชีพก็หาไม่

30.และหากว่าเจ้าจะได้เห็น
ขณะที่พวกเขาถูกให้ยืนอยู่เบื้องหน้าพระเจ้าของพวกเขา

โดยที่พระองค์ได้ทรงกล่าวว่า
นี่มิใช่ความจริงดอกหรือ?พวกเขาตอบว่า ใช่ ขอรับ
พวกข้าพระองค์ขอสาบานด้วยพระเจ้าของพวกข้าพระองค์ พระองค์ตรัสว่า
พวกเจ้าจงลิ้มรสการลงโทษกันเถิด
เนื่องจากการที่พวกเจ้าปฏิเสธศรัทธา

31.แน่นอนได้ขาดทุนไปแล้วบรรดาผู้ที่ปฏิเสธต่อการพบอัลลอฮ์
จนกระทั่งเมื่อวันกิยามะฮ์ได้มายังพวกเขาโดยกระทันหัน
แล้วพวกเขาก็กล่าวว่า โอ้ความเสียใจของเรา
ในสิ่งที่เราได้ทำให้บกพร่องในโลก
โดยที่พวกเขาแบกบรรดาบาปของพวกเขาไว้บนหลังของพวกเขาด้วย
พึงรู้เถิดว่า ช่างเลวร้ายจริงๆ สิ่งที่พวกเขากำลังแบกอยู่

32.และชีวิตความเป็นอยู่แห่งโลกนี้นั้นมิใช่อะไรอื่นนอกจากการเล่น
และการเพลิดเพลินเท่านั้นและแน่นอนสำหรับบ้านแห่งอาคีเราะห์นั้นดีย
ิ่ง กว่า สำหรับบรรดาผู้ที่ยำเกรง พวกเจ้าไม่ได้ใช้ปัญญาดอกหรือ?

33.เรารู้ดีว่า สิ่งที่พวกเขากล่าวกันนั้นทำให้เจ้าเสียใจ
แท้จริงพวกเขาหาได้ปฏิเสธเจ้าไม่
แต่ทว่าบรรดาผู้อธรรมนั้นปฏิเสธโองการต่างๆของอัลลอฮ์ต่างหาก

34.และแน่นอนบรรดารอซูลก่อนเจ้านั้นได้ถูกปฏิเสธมาแล้ว
แล้วพวกเขาอดทนต่อสิ่งที่พวกเขาถูกปฏิเสธ และถูกทำร้ายจนกระทั่ง
ความช่วยเหลือของเราได้มายังพวกเขา
และไม่มีใครเปลี่ยนแปลงพจนารถของอัลลฮ์ได้
และแท้จริงนั้นได้มายังเจ้าแล้ว จากข่าวคราวของบรรดาผู้ที่ถูกส่งมา

35.และหากว่าการผินหลังให้ของพวกเขานั้นมันใหญ่โตแก่เจ้าแล้ว
หากเจ้าสามารถที่จะแสวงหาช่องใดๆลงในแผ่นดิน หรือบันไดสู่ฟ้า
แล้วทำสัญญาณหนึ่งมายังพวกเขา และหากว่าอัลลอฮ์ทรงประสงค์แล้ว
แน่นอนพระองค์ก็ทรงรวบรวมพวกเขาให้อยู่บนคำแนะนำแล้ว
ดังนั้นเจ้าจงอย่าเป็นผู้หนึ่งในหมู่ผู้งมงายเลย

36.แท้จริง ที่จะตอบรับนั้นเพียงบรรดาผู้ที่ฟังเท่านั้น
และบรรดาผู้ที่ตายนั้นอัลลอฮ์จะทรงให้พวกเขาฟื้นคืนชีพ
แล้วพวกเขาก็จะถูกนำกลับไปยังพระองค์

37.และพวกเขากล่าวว่า
ไฉนเล่าจึงไม่มีสัญญาณหนึ่งจากพระเจ้าของเขาถูกให้ลงมาแก่เขา
จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด)
แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงสามารถที่จะให้สัญญาณหนึ่งลงมา
แต่ทว่าส่วนมากพวกเขานั้นไม่รู้

38.และไม่มีสัตว์ใดๆ ในแผ่นดิน
และไม่มีสัตว์ปีกใดๆที่บินด้วยสองปีกของมัน
นอกจากประหนึ่งเป็นประชาชาติเยี่ยงพวกเจ้านั้นเอง
เรามิได้ให้บกพร่องแต่อย่างใดในคัมภีร์
แล้วยังพระเจ้าของพวกเขานั้น พวกเขาจะถูกนำไปชุมนุม

39.และบรรดาผู้ที่ปฏิเสธโองการทั้งหลายของเรานั้น
คือผู้ที่หูหนวกและเป็นใบ้ ซึ่งอยู่ในบรรดาความมืด

ผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงประสงค์ พระองค์ก็จะทรงให้เขาหลงทางไป
และผู้ใดที่พระองค์ประสงค์ ก็จะทรงให้เขาอยู่บนทางอันเที่ยงตรง

40.จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ท่านได้เห็นพวกท่านแล้วมิใช่หรือ?
หากการลงโทษของอัลลอฮ์มายังพวกท่าน หรือวันกิยามะฮ์ได้มายังพวกท่าน
อื่นจากอัลลอฮ์กระนั้นหรือ
ที่พวกท่านจะวิงวอนหากพวกเจ้าเป็นผู้พูดจริง

41.มิได้ เฉพาะพระองค์เท่านั้นที่พวกท่านจะวิงวอนขอ
แล้วพระองค์ก็จะทรงปลดเปลื้องสิ่งที่พวกท่านวิงวอนให้ช่วยเหลือ
หากพระองค์ทรงประสงค์
และพวกเจ้าก็จะลืมสิ่งที่พวกเจ้าให้มีภาคีขึ้น

42.และแท้จริงเราได้ส่งไปยังประชาชาติก่อนหน้าเจ้า
แล้วเราก็ได้ลงโทษพวกเขาด้วยความแร้นแค้นและการเจ็บป่วย
เพื่อว่าพวกเขาจะได้นอบน้อม

43.แล้วไฉนเล่า พวกเขาจึงไม่นอบน้อม
เมื่อการลงโทษของเราได้มายังพวกเขา
แต่ทว่าหัวใจของพวกเขาแข็งกระด้าง
และชัยฏอนก็ได้ให้เป็นที่สวยงามแก่พวกเขาด้วยในสิ่งที่พวกเขากระทำก
ัน

44.ครั้นเมื่อพวกเขาลืมสิ่งที่พวกเขาถูกเตือนให้รำลึกในสิ่งนั้น
เราก็เปิดให้แก่พวกเขาซึ่งบรรดาประตูของทุกสิ่ง
จนกระทั่งเมื่อพวกเขาระเริงต่อสิ่งที่พวกเขาได้รับ
เราก็ลงโทษพวกเขาโดยกระทันหัน แล้วทันใดนั้นพวกเขาก็หมดหวัง

45.แล้วได้ถูกตัดขาด จนคนสุดท้ายของกลุ่มชนที่อธรรม
และการสรรเสริญทั้งหลายนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮ์
ผู้เป็นพระเจ้าแห่งสากลโลก

46.จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านเห็นแล้วมิใช่หรือ?
หากอัลลอฮ์ทรงเอาหูของพวกท่าน และตาของพวกท่านไป
และได้ทรงประทับตราบนหัวใจของพวกท่านด้วยแล้ว
ใครเล่าคือผู้ซึ่งได้รับการเคารพสักการะอื่นจากอัลลอฮ์ที่จะนำมันมา
ให้แก่พวกท่านได้
จงดูเถิดว่าอย่างไรเล่าที่เราแจกแจงโองการทั้งหลาย
แล้วพวกเขาก็ยังหันเหไปได้

47.จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านเห็นแล้วมิใช่ดอกหรือว่า
หากการลงโทษของอัลลอฮ์มายังพวกท่านโดยกระทันหันก็ดี
หรือโดยเปิดเผยก็ดี นั้นจะไม่มีใครถูกทำลาย
นอกจากกลุ่มชนผู้อธรรมเท่านั้น

48.และเราจะไม่ส่งบรรดารอซูลมา นอกจากในฐานะผู้แจ้งข่าวดี
และผู้ตักเตือนเท่านั้น ดังนั้นผู้ใดที่ศรัทธาและปรับปรุงแก้ไขแล้ว
ก็ไม่มีความกลัวใดๆ แก่พวกเขา และทั้งพวกเขาก็จะไม่เสียใจ

49.และบรรดาผู้ที่ปฏิเสธบรรดาโองการของเรานั้น
การลงโทษจะประสบแก่พวกเขา เนื่องจากการที่พวกเขาละเมิด

50.จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า ฉันจะไม่กล่าวแก่พวกท่านว่า
ที่ฉันมีบรรดาคลังสมบัติของอัลลอฮ์ และทั้งฉันก็ไม่รู้สิ่งเร้นลับ
และฉันก็จะไม่กล่าวแก่พวกท่านว่า ฉันคือมะลัก ฉันจะไม่ปฏิบัติตาม
นอกจากสิ่งที่ถูกให้เป็นโองการแก่ฉันเท่านั้น จงกล่าวเถิด
คนตาบอดกับคนตาดีนั้นจะเท่าเทียมกันหรือ?
พวกท่านไม่ใคร่ครวญดอกหรือ?

51.และเจ้าจงตักเตือนด้วย
อัลกุรอานแก่บรรดาผู้เกรงกลัวว่าพวกเขาจะถูกนำไปชุมนุมยังพระเจ้าขอ
งพวกเขา โดยที่อื่นจากพระองค์แล้วไม่มีผู้ช่วยเหลือคนใด
และไม่มีผู้ทำการชะฟาอะฮ์คนใด สำหรับพวกเขา
เพื่อว่าพวกเขาจะได้ยำเกรง

52.เจ้าจงอย่าขับไล่บรรดาผู้ที่วิงวอนต่อพระเจ้าของพวกเขา
ทั้งในเวลาเช้าและเย็น โดยปรารถนาความโปรดปรานจากพระองค์
ไม่เป็นภัยแก่เจ้าแต่อย่างใด ในการชำระพวกเขา
และก็ไม่เป็นภัยแก่พวกเขาแต่อย่างใด จากการชำระเจ้า
แล้วเหตุใดเจ้าจึงจะขับไล่พวกเขา? (ถ้าเจ้าทำเช่นนั้นแล้ว)
เจ้าก็จะกลายเป็นผู้หนึ่งในหมู่ผู้อธรรม

53.และในทำนองนั้นเราได้ทดสอบบางคนของพวกเขาด้วยอีกบางคน
เพื่อพวกเขาจะได้กล่าวว่า
ชนเหล่านี้กระนั้นหรือที่อัลลอฮ์ทรงกรุณาแก่พวกเขา ในระหว่างพวกเรา
อัลลอฮ์นั้นมิใช่เป็นผู้ทรงรู้ยิ่งต่อบรรดาผู้ที่กตัญญูดอกหรือ?

54.และเมื่อบรรดาผู้ศรัทธาต่อบรรดาโองการของเราได้มาหาเจ้า
(มุฮัมมัด) ก็จงกล่าวเถิดว่าขอความปลอดภัยจงมีแต่พวกท่านเถิด
พระเจ้าของพวกเจ้าได้กำหนดการเอ็นดูเมตตาไว้บนตัวของพระองค์ว่า
ผู้ใดในหมู่พวกเจ้ากระทำความชั่วโดยไม่รู้ แล้วเขาสำนึกผิดกลับเนื้อ
กลับตัวหลังจากนั้นและปรับปรุงแก้ไขแล้ว
แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเอ็นดูเมตตา

55.และในทำนองนั้นเราจะแจกแจงโองการทั้งหลาย
และเพื่อที่วิถีทางของผู้กระทำผิดจะได้ประจักษ์ชัด

56.จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า
แท้จริงฉันถูกห้ามมิให้เคารพสักการะ
บรรดาผู้ที่พวกท่านวิงวอนกันอยู่ อื่นจากอัลลอฮ์ จงกล่าวเถิด
ฉันจะไม่ปฏิบัติตามความใคร่ใฝ่ต่ำของพวกเจ้า ถ้าเช่นนั้นแน่นอน
ฉันก็ย่อมหลงผิดไปด้วย
และฉันก็จะไม่ใช่เป็นคนหนึ่งในหมู่ผู้ได้รับคำแนะนำ

57.จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แท้จริงฉันอยู่บนหลักฐานอันชัดเจน
จากพระเจ้าของฉัน ในขณะเดียวกันพวกเจ้าก็ปฏิเสธหลักฐานนั้น
ที่ฉันนั้นไม่มีสิ่งที่พวกเจ้าเร่งรีบกันดอก
แท้จริงการชี้ขาดนั้นมิใช่สิทธิของใครอื่น
นอกจากเป็นสิทธิของอัลลอฮ์เท่านั้น โดยที่พระองค์จะทรงแจ้งความจริง
และพระองค์เป็นผู้ที่เยี่ยมที่สุดในบรรดาผู้ชี้ขาด

58.จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า หากที่ฉันมีสิ่ง (อำนาจ)
ที่พวกเจ้าเร่งรีบกันแล้ว
แน่นอนกิจการทั้งหลายก็ถูกชี้ขาดระหว่างฉันกับพวกท่านแล้วและอัลลอฮฺ
เป็นผู้ทรงรู้ยิ่งต่อผู้อธรรมทั้งหลาย

59.และที่พระองค์นั้นมีบรรดากุญแจแห่งความเร้นลับ
โดยที่ไม่มีใครรู้กุญแจเหล่านั้น นอกจากพระองค์เท่านั้น
และพระองค์ทรงรู้สิ่งที่อยู่ในแผ่นดิน และในทะเล และไม่มีใบไม้ใด
ร่วงหล่นลงนอกจากพระองค์จะทรงรู้มัน
และไม่มีเมล็ดพืชใดซึ่งอยู่ในบรรดาความมืดของแผ่นดิน
และไม่มีสิ่งที่อ่อนนุ่มใด และสิ่งที่แห้งใด
นอกจากจะอยู่ในบันทึกอันชัดแจ้ง

60.และพระองค์คือผู้ที่ทรงให้พวกเจ้าตายในเวลากลางคืน
และทรงรู้สิ่งที่พวกเจ้าได้กระทำขึ้นในเวลากลางวัน
แล้วก็ทรงให้พวกเจ้าฟื้นคืนชีพในเวลานั้น
เพื่อว่าเวลาแห่งอายุที่ถูกกำหนดไว้นั้นจะได้ถูกใช้ให้หมดไป
แล้วพระองค์นั้นคือการกลับไปของพวกเจ้า
แล้วพระองค์จะทรงบอกแก่พวกเจ้าในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำกัน

61.และพระองค์คือผู้ทรงชนะเหนือปวงบ่าวของพระองค์
และทรงส่งบรรดาผู้บันทึกความดีและความชั่วมายังพวกเจ้าด้วย
จนกระทั่งเมื่อความตายได้มายังคนใดในพวกเจ้าแล้ว บรรดาทูตของเรา
ก็จะรับชีวิตของพวกเขาไป โดยที่พวกเขาจะไม่ทำให้บกพร่อง

62.แล้วพวกเขาก็ถูกนำกลับไปยังอัลลอฮ์ผู้เป็นนายอันแท้จริงของพวกเร
า พึงรู้เถิดว่า การชี้ขาดนั้นเป็นสิทธิของพระองค์เท่านั้น
และพระองค์เป็นผู้ที่รวดเร็วยิ่งในหมู่ผู้ชำระทั้งหลาย

63.จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า ใครเล่า
จะช่วยพวกเจ้าให้พ้นจากบรรดาความมืดของทางบก และทางทะเล
โดยที่พวกเจ้าวิงวอนขอต่อเขาด้วยความนอบน้อม และแผ่วเบาว่า
ถ้าหากพระองค์ทรงช่วยเราให้รอดพ้นจากสิ่งนี้แล้ว
แน่นอนพวกข้าพระองค์ก็จะเป็นผู้ที่อยู่ในหมู่ผู้กตัญญูรู้คุณ

64.จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า
อัลลอฮ์จะช่วยพวกท่านให้รอดพ้นจากมัน
และจากความทุกข์ยากทุกอย่างด้วย แต่แล้วพวกท่านก็ให้มีภาคีขึ้นอีก
(แก่พระองค์)

65.จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด)
พระองค์คือผู้ทรงสามารถที่จะส่งการลงโทษมายังพวกท่าน
จากเบื้องบนของพวกท่านหรือจากใต้เท้าของพวกท่านหรือ
ให้พวกท่านปนเปกันโดยมีหลายพวก
และให้บางส่วนของพวกท่านลิ้มรสซึ่งการรุกรานของอีกบางส่วน จงดูเถิด
(มุฮัมมัด) ว่า เรากำลังแจกแจงโองการทั้งหลายอยู่อย่างไร?
เพื่อว่าพวกเขาจะได้เข้าใจ

66.และกลุ่มชนของเจ้านั้นได้ปฏิเสธอัลกุรอาน
ทั้งๆที่อัลกุรอานนั้นเป็นสัจธรรม จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า
ฉันมิใช่ผู้พิทักษ์พวกท่านดอก

67.สำหรับแต่ละข่าวคราวนั้นย่อมมีเวลาที่เกิดขึ้น
และพวกเจ้าจะได้รู้

68.และเมื่อเจ้าเห็นบรรดาผู้ซึ่งกำลังวิพากษ์วิจารณ์กันอยู่ในบรรดา
โองการของเราแล้ว ก็จงออกห่างจากพวกเขาเสีย
จนกว่าพวกเขาจะวิพากษ์วิจารณ์ในเรื่องอื่นจากนั้น
และถ้าชัยฏอนทำให้เจ้าลืมแล้ว
ก็จงอย่านั่งรวมกับพวกที่อธรรมเหล่านั้นต่อไป
หลังจากที่มีการนึกขึ้นได้

69.และไม่เป็นภัยแก่บรรดาผู้ที่ยำเกรงแต่อย่างใดจากการชำระพวกเขา
แต่ทว่าเป็นการตักเตือน (แก่พวกเขา) เพื่อว่าพวกเขาจะได้ยำเกรง

70.และเจ้าจงปล่อยเสีย
ซึ่งบรรดาผู้ที่ยึดเอาศาสนาของพวกเขาเป็นของเล่น
และสิ่งให้ความเพลิดเพลิน
และชีวิตความเป็นอยู่ในโลกนี้ได้หลอกลวงพวกเขา
และเจ้าจงเตือนด้วยอัลกุรอาน การที่ชีวิตหนึ่งชีวิตใด
จะถูกสังกัดอยู่ กับสิ่งที่ชีวิตได้ขวนขวายไว้
โดยที่อื่นจากอัลลอฮ์แล้วจะไม่มีผู้ช่วยเหลือคนใด
และไม่มีผู้ทำการชะฟาอะฮ์คนใดสำหรับชีวิตนั้น
และถ้าชีวิตนั้นจะไถ่ถอนด้วยสิ่งไถ่ถอนทุกอย่าง
มันก็จะไม่ถูกรับจากชีวิตนั้น
ชนเหล่านี้คือบรรดาผู้ที่ได้ถูกให้สังกัดอยู่ กับสิ่งที่พวกเขาได้แส
วงหาไว้ ซึ่งพวกเขาจะได้รับเครื่องดื่มจากน้ำที่ร้อนจัด
และจะได้รับการลงโทษอันเจ็บแสบ
เนื่องจากการที่พวกเขาปฏิเสธการศรัทธา

71.จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า เราจะวิงวอน
ขอต่อสิ่งที่ไม่ให้คุณแก่เราได้
และไม่ให้โทษแก่เราได้อื่นจากอัลลอฮ์กระนั้นหรือ?
และเราก็จะถูกให้หันส้นเท้าของเรากลับ
หลังจากที่อัลลอฮ์ได้ทรงแนะนำเราแล้ว
ดั่งผู้ที่พวกชัยฏอนได้ทำให้เขาหลงไปในแผ่นดินในสภาพที่งงงวย
ซึ่งเขามีเพื่อนๆเรียกร้องเขาให้ไปสู่คำแนะนำที่ถูกต้องว่า
จงมาหาพวกเราเถิด จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด)
ว่าแท้จริงคำแนะนำของอัลลอฮ์เท่านั้นคือคำแนะนำ
และพวกเราได้รับบัญชาให้เราสวามิภักดิ์แด่พระผู้เป็นเจ้าแห่งสากลโล
กเท่านั้น

72.และ (พวกเราได้รับบัญชา) ว่า จงดำรงไว้ซึ่งการละหมาด
และจงยำเกรงพระองค์เถิด
และพระองค์คือผู้ที่พวกเจ้าจะถูกนำกลับไปชุมนุมยังพระองค์

73.และพระองค์คือ ผู้ที่ทรงสร้างบรรดาชั้นฟ้า
และแผ่นดินด้วยความจริง และวันที่พระองค์ตรัสว่าเจ้าจงเป็นขึ้น

แล้วมันก็จะเป็นขึ้น พระดำรัสของพระองค์คือความจริง
และอำนาจทั้งหลายนั้นเป็นของพระองค์ ในวันที่จะถูกเป่าเข้าไปในแตร
พระผู้ทรงรอบรู้ในสิ่งเร้นลับ และในสิ่งเปิดเผย
และพระองค์คือผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงรอบรู้อย่างละเอียดถี่ถ้วน

74.และจงรำลึกขณะที่อิบรอฮีมได้กล่าวแก่บิดาของเขา คืออาซัรว่า
ท่านจะยึดถือเอาบรรดาเจว็ดเป็นที่เคารพสักการะกระนั้นหรือ?
แท้จริงฉันเห็นว่าท่านและกลุ่มชนของท่านนั้นอยู่ในความหลงผิดอันชัดแจ้ง

75.และในทำนองนั้นแหละ
เราจะให้อิบรอฮีมเห็นอำนาจอันยิ่งใหญ่ในบรรดาชั้นฟ้า
และแผ่นดินและเพื่อที่เขาจะได้เป็นผู้หนึ่งในหมู่ผู้เชื่อมั่นทั้งหลาย

76.ครั้นเมื่อกลางคืนปกคลุมเขา เขาได้เห็นดาวดวงหนึ่ง เขากล่าวว่า
นี้คือพระเจ้าของฉัน แต่เมื่อมันลับไป เขาก็กล่าวว่า
ฉันไม่ชอบบรรดาสิ่งที่ลับไป

77.ครั้นเมื่อเขาเห็นดวงจันทร์กำลังขึ้น
เขาก็กล่าวว่านี้คือพระเจ้าของฉัน แต่เมื่อมันลับไป เขาก็กล่าวว่า
ถ้าพระเจ้าของฉันมิได้ทรงแนะนำฉันแล้ว
แน่นอนฉันก็จะกลายเป็นคนหนึ่งในกลุ่มชนที่หลงผิด

78.ครั้นเมื่อเขาเห็นดวงอาทิตย์กำลังขึ้น เขาก็กล่าวว่า
นี้แหละคือพระเจ้าของฉัน นี้แหละใหญ่กว่า แต่เมื่อมันได้ลับไป
เขาก็กล่าวว่า โอ้กลุ่มชนของฉัน!
แท้จริงฉันขอปลีกตัวออกจากสิ่งที่พวกท่านให้มีภาคีขึ้น
(แก่อัลลอฮ์)

79.แท้จริงข้าพระองค์ขอผินหน้าของข้าพระองค์แด่ผู้ที่ทรงสร้างบรรดาชั้นฟ้า และแผ่นดิน ในฐานะผู้ใฝ่หาความจริง ผู้สวามิภักดิ์
และข้าพระองค์มิใช่คนหนึ่งในหมู่ผู้ให้มีภาคีขึ้น

80.และกลุ่มชนของเขาได้โต้เถียงเขา เขาได้กล่าวว่า
พวกท่านจะโต้เถียงฉันในเรื่องอัลลอฮ์กระนั้นหรือ?
และแท้จริงพระองค์ได้ทรงแนะนำฉันแล้ว
และฉันจะไม่กลัวสิ่งที่พวกท่านให้สิ่งนั้นเป็นภาคีขึ้น
นอกจากพระเจ้าของข้าพระองค์จะทรงประสงค์สิ่งหนึ่งสิ่งใดเท่านั้น
พระเจ้าของฉันนั้นมีความรู้กว้างขวางทั่วทุกสิ่ง
แล้วพวกเจ้าไม่รำลึกกันหรือ?

81.และอย่างไรเล่าที่ฉันจะกลัวสิ่งที่พวกท่านให้มีภาคีขึ้น
โดยที่พวกท่านไม่กลัวที่พวกท่านได้ให้มีภาคีแก่อัลลอฮ์
ซึ่งสิ่งที่พระองค์มิได้ทรงให้มีหลักฐานใดๆ
ลงมาแก่พวกเจ้าในสิ่งนั้น แล้วฝ่ายใดเล่าในสองฝ่ายนั้น
เป็นฝ่ายที่สมควรต่อความปลอดภัยยิ่งกว่า หากพวกท่านรู้

82.บรรดาผู้ที่ศรัทธา
โดยที่มิได้ให้การศรัทธาของพวกเขาปะปนกับการอธรรมนั้น

ชนเหล่านี้แหละพวกเขาจะได้รับความปลอดภัย
และพวกเขาคือผู้ที่รับเอาคำแนะนำไว้

83.และนั่นคือหลักฐานของเราที่ได้ให้มันแก่อิบรอฮีม
โดยมีฐานะเหนือกลุ่มชนของเขา เราจะยกขึ้นหลายขั้นผู้ที่เราประสงค์
แท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้นเป็นผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงรอบรู้

84.และเราได้ให้แก่เขา ซึ่งอิสหาก และยะอ์กูบ
ทั้งหมดนั้นเราได้แนะนำแล้ว และนูฮ์เราก็ได้แนะนำแล้วแต่ก่อนโน้น
และจากลูกหลานของเขานั้น คือ ดาวูด และสุลัยมาน
และอัยยูบและยูซุฟและมูซา และฮารูน และในทำนองนั้นแหละ
เราจะตอบแทนแก่ผู้กระทำดีทั้งหลาย

85.และซะกะรียา และยะฮ์ยา และอีซา และอิลยาส
ทุกคนนั้นอยู่ในหมู่คนดี

86.และอิสมาอีล และอัล-ยะสะอ์ และยูนุสและลูฏ แต่ละคนนั้น
เราได้ให้ดีเด่นเหนือกว่าประชาชาติทั้งหลาย

87.และ (เราได้ให้ดีเด่นอีก) ซึ่งส่วนหนึ่งจากบรรดาบิดาของพวกเขา
และลูกหลานของพวกเขาและพี่น้องของพวกเขา และเราได้เลือกพวกเขา
และได้แนะนำพวกเขาไปสู่ทางอันเที่ยงตรง

88.นั่นแหละคือ คำแนะนำของอัลลอฮ์
โดยที่พระองค์จะทรงแนะนำผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ในหมู่ปวงบ่าวของพระองค์ ด้วยคำแนะนำนั้น และหากพวกเขาได้ให้มีภาคีขึ้นแล้ว
แน่นอนสิ่งที่พวกเขาเคยกระทำกันมา ก็สูญสิ้นไปจากพวกเขา

89.ชนเหล่านี้ คือ ผู้ที่เราได้ให้คัมภีร์แก่พวกเขา และให้คำตัดสิน
และให้การเป็นนบีด้วย แต่ถ้าชนเหล่านี้ ปฏิเสธศรัทธาต่อมัน
แน่นอนเราได้มอบมันไว้แล้วแก่กลุ่มชนหนึ่งที่พวกเขามิใช่เป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อมัน

90.ชนเหล่านี้ คือผู้ที่อัลลอฮ์ได้ทรงแนะนำไว้
ดังนั้นด้วยคำแนะนำของพวกเขา เจ้าจงเจริญรอยตามเถิด จงกล่าวเถิด
(มุฮัมมัด) ว่า ฉันจะไม่ขอต่อพวกท่าน ซึ่งค่าจ้างใดๆ
ในการใช้ให้ศรัทธาต่ออัลกุรอาน อัลกุรอานนั้น
มิใช่อะไรอื่นนอกจากคำตักเตือนสำหรับประชาชาติทั้งหลายเท่านั้น

91.และพวกเขามิได้ให้ความยิ่งใหญ่แก่อัลลอฮ์ตามควรแก่ความยิ่งใหญ่ของพระองค์ จงรำลึกขณะที่พวกเขากล่าวว่า
อัลลอฮ์มิได้ทรงประทานสิ่งใดแก่ปุถุชนใด จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด)
ว่า ผู้ใดเล่าที่ได้ทรงประทานมา
ซึ่งคัมภีร์ที่มูซานำมาเป็นแสงสว่าง และคำแนะนำแก่มนุษย์
ซึ่งพวกท่านได้บันทึกไวในกระดาษ
โดยที่จะได้เปิดเผยมันและก็ปกปิดมันไว้มากมาย
และพวกเจ้าถูกสอนในสิ่งที่ทั้งพวกเจ้า
และบรรพบุรุษของพวกเจ้ามิได้รู้มาก่อน จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด)
ว่า (ผู้ทรงประทาน) คืออัลลอฮ์นั่นเอง
แล้วจงปล่อยพวกเขาสนุกสนานกันในการวิพากษ์วิจารณ์ของพวกเขาต่อไป

92.นี่คือคัมภีร์ที่เราได้ให้ลงมาอันเป็นคัมภีร์ที่มีความจำเริญ
ที่ยืนยันสิ่งซึ่งอยู่เบื้องหน้าคัมภีร์นี้
และเพื่อที่เจ้าจะได้ตักเตือนแม่แห่งเมืองทั้งหลาย
และผู้ที่อยู่รอบๆแม่เมืองนั้น และบรรดาผู้ที่ศรัทธาต่อปรโลกนั้น
พวกเขาย่อมศรัทธาต่อคัมภีร์นี้
และขณะเดียวกันพวกเขาก็จะรักษาการละหมาดของพวกเขา

93.และใครเล่าคือ
ผู้อธรรมยิ่งกว่าผู้ที่อุปโลกน์ความเท็จให้แก่อัลลอฮ์
หรือกล่าวว่าได้ถูกประทานโองการแก่ฉัน
ทั้งๆที่มิได้มีสิ่งใดถูกประทานให้เป็นโองการแก่เขา
และผู้ที่กล่าวว่า ฉันจะให้ลงมาเช่นเดียวกับสิ่งที่อัลลอฮ์ให้ลงมา
และหากเจ้าจะได้เห็น
ขณะที่บรรดาผู้อธรรมอยู่ในภาวะคับขันแห่งความตาย และมลาอิกะฮ์
กำลังแบมือของพวกเขา (โดยกล่าวว่า) จงให้ชีวิตของพวกท่านออกมา
วันนี้พวกท่านจะได้รับการตอบแทนซึ่งโทษแห่งการต่ำต้อย
เนื่องจากที่พวกท่านกล่าวให้ร้ายแก่อัลลอฮ์โดยปราศจากความจริง
และเนื่องจากการที่พวกท่านแสดงยะโสต่อบรรดาโองการของพระองค์

94.และแน่นอนพวกเจ้าได้มายังเราโดยลำพังเยี่ยงที่เราได้บังเกิดพวกเ
จ้ามาในครั้งแรก
และพวกเจ้าได้ละทิ้งสิ่งที่เราได้ให้แก่พวกเจ้าไว้เบื้องหลังของพวก
เจ้า
และเราไม่เห็นอยู่กับพวกเจ้าบรรดาผู้ที่จะช่วยเหลือพวกเจ้าที่พวกเจ
้าได้อ้างไว้ว่า พวกเขาเป็นผู้มีหุ้นส่วนในพวกเจ้า
แน่นอนได้ขาดเป็นเสี่ยงๆแล้วในระหว่างพวกเจ้า
และได้หายจากพวกเจ้าสิ่งที่พวกเจ้าได้อ้างไว้

95.แท้จริงอัลลอฮ์ เป็นผู้ทรงให้เมล็ดพืชและเมล็ดอินทผลัมปริออก
ทรงให้สิ่งที่มีชีวิตออกจากสิ่งที่ไม่มีชีวิต
และทรงให้สิ่งที่ไม่มีชีวิตออกจากสิ่งที่มีชีวิต
นั่นแหละคืออัลลอฮ์ แล้วอย่างไรเล่าที่พวกเจ้าถูกหันเหไปได้

96.ผู้ทรงเผยอรุโณทัย และทรงให้กลางคืนเป็นเวลาพักผ่อน
และทรงให้ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์เป็นการคำนวณ
นั่นคือการกำหนดให้มีขึ้นของผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปริชาญาณ

97.และพระองค์คือผู้ที่ทรงให้มีแก่พวกเจ้าซึ่งดวงดาวทั้งหลาย
เพื่อพวกเจ้าจะได้รับการชี้นำด้วยดวงดาวเหล่านั้น
ทั้งในความมืดแห่งทางบกและทางทะเล
แน่นอนเราได้แจกแจงโองการทั้งหลายไว้แล้ว สำหรับกลุ่มชนที่รู้

98.และพระองค์คือผู้ที่ทรงให้พวกเจ้าเกิดขึ้นจากชีวิตหนึ่ง
โดยให้มีที่พัก และให้มีที่ฝาก
แน่นอนเราได้แจกแจงโองการทั้งหลายไว้แล้ว สำหรับกลุ่มชนที่เข้าใจ

99.และพระองค์นั้นคือผู้ที่ทรงให้น้ำลงมาจากฟากฟ้า
แล้วทรงให้ออกมาด้วยน้ำนั้น
ซึ่งพันธุ์พืชของทุกสิ่งและเราได้ให้ออกจากพันธุ์พืชนั้น
ซึ่งสิ่งที่มีสีเขียว

จากสิ่งที่มีสีเขียวนั้นเราได้ให้ออกมาซึ่งเมล็ดที่ซ้อนตัวกันอยู่
และจากต้นอินทผาลัมนั้น จั่นของมันเป็นหลายต่ำ
(และทรงให้ออกมาด้วยน้ำนั้นอีก) ซึ่งสวนองุ่นและซัยตูน และทับทิม
โดยมีสภาพคล้ายกัน และไม่คล้ายกัน พวกเจ้าจงมองดูผลของมัน
เมื่อมันเริ่มออกผล และเมื่อมันแก่สุก
แท้จริงในสิ่งเหล่านั้นแน่นอน มีสัญญาณมากมาย สำหรับหมู่ชน
ผู้ศรัทธา

100.และพวกเขาได้ให้มีขึ้นแก่อัลลอฮ์ ซึ่งบรรรดาภาคีแห่งญิน
ทั้งๆที่พระองค์ทรงบังเกิดพวกเขา
แต่พวกเขาอุปโลกษ์ให้แก่พระองค์ซึ่งบรรดาบุตรชาย และบรรดาบุตรหญิง
โดยปราศจากความรู้ พระองค์ทรงบริสุทธิ์ และทรงสูงส่งเกินกว่าที่พวกเข
าจะกล่าวให้ลักษณะกัน

101.พระผู้ทรงประดิษฐ์บรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน
อย่างไรเล่าที่พระองค์จะทรงมีพระบุตรโดยที่พระองค์มิได้ทรงมีคู่ครอ
ง? และพระองค์นั้นทรงบังเกิดทุกสิ่งทุกอย่าง
และพระองค์ก็ทรงรู้ในทุกสิ่งทุกอย่างด้วย

102.นั่นแหละคืออัลลอฮ์ ผู้เป็นพระเจ้าของพวกเจ้า
ไม่มีผู้ควรได้รับการเคารพสักการะ นอกจากพระองค์
ผู้ทรงบังเกิดทุกสิ่งทุกอย่างเท่านั้น พวกเจ้าจงเคารพสักการะพระองค์
เถิด
และพระองค์ทรงเป็นผู้รับมอบหมายให้คุ้มครองรักษาในทุกสิ่งทุกอย่าง

103.สายตาทั้งหลายย่อมไม่ถึงพระองค์
แต่พระองค์ทรงถึงสายตาเหล่านั้น และพระองค์ก็คือผู้ทีรงปรานี
ผู้ทรงรอบรู้อย่างถี่ถ้วน

104.แท้จริงบรรดาหลักฐานจากพระเจ้าของพวกเจ้านั้นได้มายังพวกเจ้าแล
้ว ดังนั้นผู้ใดมองเห็น ก็ย่อมได้แก่ตัวของเขา
และผู้ใดมองไม่เห็น ก็ย่อมเป็นภัยแก่ตัวของเขา
และฉันมิใช่เป็นผู้พิทักษ์รักษาพวกเจ้า

105.และในทำนองเดียวกัน เราจะแจกแจงโองการทั้งหลายไว้
และเพื่อพวกเขาจะได้กล่าวว่า เจ้า (มุฮัมมัด) ได้ศึกษามา
และเพื่อเราจะได้ให้แจ่มแจ้งแก่กลุ่มชนที่รู้

106.จงปฏิบัติสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เจ้าจากพระเจ้าของเจ้าเถิด
ไม่มีผู้ใดที่ควรได้รับการเคารพสักการะใด ๆ นอกจากพระองค์เท่านั้น
และเจ้าจงผินหลังให้แก่บรรดาผู้ให้มีภาคีเถิด

107.และหากว่าอัลลอฮ์ทรงประสงค์แล้ว พวกเขาก็ย่อมมิให้มีภาคีขึ้น
และเราก็มิได้ให้เจ้าเป็นผู้พิทักษ์รักษาพวกเขา
และเจ้าก็มิใช่เป็นผู้รับมอบหมาย ให้คุ้มครองรักษาพวกเขาด้วย

108.และพวกเจ้าจงอย่าด่าว่า บรรดาที่พวกเขาวิงวอนขอ
อื่นจากอัลลอฮ์ แล้วพวกเขาก็จะด่าว่าอัลลอฮ์เป็นการละเมิด
โดยปราศจากความรู้ ในทำนองนั้นแหละ เราได้ให้สวยงามแก่ทุกชาติ
ซึ่งการงานของพวกเขา และยังพระเจ้าของพวกเขานั้น

คือการกลับไปของพวกเขา
แล้วพระองค์ก็จะทรงบอกแก่พวกเขาในสิ่งที่พวกเขากระทำกัน

109.และพวกเขาได้สาบานต่ออัลลอฮ์หนักแน่นอย่างยิ่งว่า
ถ้าหากมีสัญญาหนึ่งมายังพวกเขา แน่นอนพวกเขาจะศรัทธา
เนื่องด้วยสัญญาณนั้น จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า
แท้จริงสัญญาณทั้งหลายนั้นอยู่ที่อัลลอฮ์เท่านั้น
ซึ่งการงานของพวกเขาและยังพระเจ้าของพวกเขานั้น
คือการกลับไปของพวกเขา
แล้วพระองค์ก็จะทรงบอกแก่พวกเขาในสิ่งที่พวกเขาจะทำกัน

110.และเราจะพลิกหัวใจของพวกเขา และตาชองพวกเขา
เช่นเดียวกับที่พวกเขามิได้ศรัทธาต่อสิ่งนั้น ในครั้งแรก
และเราจะปล่อยพวกเขาให้ระเหเร่ร่อนอยู่ในความละเมิดของพวกเขาต่อไป

111.และแม้ว่าเราได้ให้มลาอิกะฮ์ลงมายังพวกเขา
และบรรดาคนตายได้พูดกับพวกเขา
และเราได้รวบรวมทุกสิ่งไว้เบื้องหน้าพวกเขา
ก็ใช่ว่าพวกเขาจะศรัทธากัน นอกจากอัลลอฮ์จะทรงประสงค์เท่านั้น
แต่ทว่าส่วนมากในหมู่พวกเขานั้นไม่รู้

112.และในทำนองนั้นแหละเราได้ให้มีศัตรูขึ้นแก่นบีทุกคน คือ
บรรดาชัยฏอนมนุษย์
และญินโดยที่บางส่วนของพวกเขาจะกระซิบกระซาบแก่อีกบางส่วน
ซึ่งคำพูดที่ตกแต่งเป็นการหลอกลวง
และหากว่าพระเจ้าของเจ้าทรงประสงค์ แล้วพวกเขาก็มิกระทำมันขึ้นได้
เจ้าจงปล่อยพวกเขาและสิ่งที่พวกเขาอุปโลกน์ขึ้นเถิด

113.และเพื่อที่หัวใจของบรรดาผู้ที่ไม่ศรัทธาต่อปรโลกจะได้โน้มเอียงไปสู่คำพูดที่ตกแต่งนั้นและเพื่อที่พวกเขาจะได้พึงพอใจในคำพูดนั้น
และเพื่อที่พวกเขาจะได้กระทำในสิ่งที่พวกเขาเป็นผู้กระทำกันอยู่

114.อื่นจากอัลลอฮ์กระนั้นหรือ ที่ฉันจะแสวงหาผู้ชี้ขาดทั้ง ๆ ที่พระองค์เป็นผู้ทรงประทานคัมภีร์ลงมาแก่พวกท่านในสภาพที่ถูกแจกแจงไว้อย่างละเอียด ? และบรรดาผู้ที่เรา ได้ให้คัมภีร์แก่พวกเขา นั้น พวกเขารู้ดีว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นถูกประทานลงมาจากพระเจ้าของเจ้า ด้วยความเป็นจริง เจ้าอย่าได้อยู่ในหมู่ผู้สงสัยเป็นอันขาด

115.และถ้อยคำแห่งพระเจ้าของฉันนั้นครบถ้วนแล้ว
ซึ่งความสัจจะและความยุติธรรมไม่มีผู้ใดเปลี่ยนแปลงบรรดาถ้อยคำของพระองค์ได้ และพระองค์นั้นคือผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้

116.และหากเจ้าเชื่อฟังสั่นมากของผู้คนในแผ่นดินแล้ว
พวกเขาก็จะทำให้เจ้าหลงทางจากทางของอัลลอฮ์ไป
พวกเขาจะไม่ปฏิบัติตามนอกจากการนึกคิดเอาเอง
และพวกเขามิได้ตั้งอยู่บนสิ่งใดนอกจากพวกเขาจะคาดคะเนเอาเท่านั้น

117.แท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้นคือผู้ที่ทรงรู้ยิ่งต่อผู้ที่กำลังหลงไปจากทางของพระองค์
และเป็นผู้รู้ยิ่งต่อบรรดาผู้ที่รับเอาคำแนะนำ

118.ดังนั้นพวกเจ้าจงบริโภคจากสิ่ง
ที่พระนามของอัลลอฮ์ถูกกล่าวบนมันเถิด
หากพวกเจ้าเป็นผู้ศรัทธาต่อบรรดาโองการของพระองค์

119.และมีอะไรเกิดขึ้นแก่พวกเจ้ากระนั้นหรือ?
ที่พวกเข้าไม่บริโภคจากสิ่งที่พระนามของอัลลอฮ์ถูกกล่าวบนมันทั้งๆ
ที่พระองค์ทรงแจกแจงแก่พวกเจ้าแล้ว ซึ่งสิ่ง
ที่พระองค์ได้ทรงห้ามแก่พวกเจ้า
นอกจากสิ่งที่พวกเจ้าได้รับความคับขันให้ต้องการ มันเท่านั้น
และแท้จริงมีผู้คนมากมายทำให้ผู้อื่นหลงผิดไป
ด้วยความใคร่ใฝ่ต่ำของพวกเขาโดยปราศจากความรู้ แท้จริง
พระเจ้าของเจ้านั้นคือผู้ที่ทรงรอบรู้ยิ่งต่อผู้ละเมิดทั้งหลาย

120.และพวกเจ้าจงสละซึ่งบาปที่เปิดเผยและบาปที่ปกปิด
แท้จริงบรรดาผู้ที่ขวนขวายกระทำสิ่งที่เป็นบาปกันอยู่นั้น
พวกเขาจะได้รับการตอบแทน ตามที่พวกเขากระทำกัน

121.และพวกเจ้าจงอย่าบริโภคจากสิ่งที่พระนามของอัลลอฮ์มิได้ถูกกล่า
วบน มัน และแท้จริงมันเป็นการละเมิดแน่ๆ
และแท้จริงบรรดาชัยฏอนนั้นจะกระซิบกระซาบแก่บรรดาสหาย ของมัน
เพื่อพวกเขา จะได้โต้เถียงกับพวกเจ้า
และถ้าหากพวกเจ้าเชื่อฟังพวกเขา
แน่นอนพวกเจ้าก็เป็นผู้ให้มีภาคีขึ้น

122.และผู้ที่ตายแล้ว แล้วเราได้ให้เขามีชีวิตขึ้น
และเราได้ให้แสงสว่าง
แก่เขาซึ่งเขาใช้แสงสว่างนั้นเดินไปในหมู่มนุษย์นั้นจะเหมือนกับผู้
ที่อุปมาของเขาซึ่งอยู่ในบรรดาความมืดโดยที่มิใช่เป็นผู้ที่จะออกมา
จากบรรดาความมืดเหล่านั้นได้กระนั้นหรือ ?
ในทำนองนั้นแหละได้ถูกประดับให้สวยงาม แก่ผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย
ซึ่งสิ่งที่พวกเขากระทำกันอยู่

123.และในทำนองนั้นแหละ เราได้ให้มีขึ้นในแต่ละเมือง
ซึ่งบรรดาบุคคลสำคัญๆเป็นผู้กระทำความผิดแห่งเมืองนั้นๆ
เพื่อที่พวกเขาจะได้วางอุบายหลอกลวงในเมืองนั้น
และพวกเขาจะไม่วางอุบายหลอกลวง นอกจากตัวของพวกเขาเองเท่านั้น
แต่พวกเขาหารู้สึกไม่

124.และเมื่อได้มีโองการใดมายังพวกเขาพวกเขาก็กล่าวว่า
เราจะไม่ศรัทธาเป็นอันขาด จนกว่าเราจะได้รับ
เยี่ยงสิ่งที่บรรดาร่อซู้ลของอัลลอฮ์ได้รับมาแล้ว
อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ยิ่ง ณ ที่
ที่พระองค์จะทรงให้มีสารของพระองค์ขึ้น
บรรดาความต่ำต้อยและการลงโทษอันรุนแรงจากอัลลอฮ์นั้น
จะประสบแก่บรรดาผู้ที่กระทำความผิด
เนื่องจากการที่พวกเขาวางอุบายหลอกลวงกัน

125.ผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงต้องการจะแนะนำเขาก็จะทรงให้หัวอกของเขาเบิก
บาน เพื่ออิสลาม และผู้ใดที่พระองค์ทรงต้องการจะปล่อยให้เขาหลงทาง
ก็จะทรงให้ทรวงอกของพวกเขาแคบอึดอัด

ประหนึ่งว่าเขากำลังขึ้นไปยังฟากฟ้า
ในทำนองนั้นแหละอัลลอฮ์จะทรงให้มีความโสมม แก่บรรดาผู้ที่ไม่ศรัทธา

126.และนี่แหละคือทางแห่งพระเจ้าของเจ้าโดยมีสภาพอันเที่ยงตรง
แท้จริงเราได้แจกแจงบรรดาโองการทั้งหลายไว้แล้ว
สำหรับกลุ่มชนที่รำลึก

127.สำหรับพวกเขา นั้น คือนิวาสแห่งความปลอดภัย
ในพระผู้เป็นเจ้าจองพวกเขา
แลบะขณะเดียวกันพระองค์ก็ทรงเป็นผู้คุ้มครองพวกเขาด้วยเนื่องจากสิ่
งที่พวกเขากระทำ

128.และวันที่พระองค์ตจะทรงชุมชนพวกเขาไว้ทั้งหมด (โดยตรัสขึ้นว่า)
หมู่ญิณทั้งหลาย ! แท้จริงพวกเจ้าได้กระทำแก่พวกมนุษย์มากมาย
และบรรดาสหายของพวกเขาจนหมู่มนุษย์ได้กล่าวว่าข้าแด่พระผู้เป็นเจ้าแ
ห่งพวกข้าพระองค์บางส่สนของพวกข้าพระองค์นั้นได้รับประโยชน์ด้วยอีก
บางส่วน และพวกข้าพระองค์ก็ได้ถึงแล้วซึ่งกำหนดเวลา
ของพวกข้าพระองค์ที่พระองค์ได้ทรงกำหนดไว้แก่พวกข้าพระองค์
พระองค์ตรัสว่านรกนั้นคือที่อยู่ของพวกเจ้า
โดยที่จะเป็นผู้อยู่ในนั้นตลอดกาลนอกจากสิ่ง
ที่อัลลอฮ์ทรงประสงค์เท่านั้น
แท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้นเป็นผู้ทรงปรีชาญาณผู้ทรงรอบรู้

129.ในทำนองนั้นแหละเราจะให้บางส่วนของผู้อธรรมทั้งหลายเป็นสหายกับ
อีกบางส่วน เนื่องจากสิ่งที่พวกเขาขวนขวายกัน

130.หมู่ญินและมนุษย์ทั้งหลาย!
บรรดาร่อซู้ลจากพวกเจ้ามิได้มายังพวกเจ้าดอกหรือ?
โดยที่พวกเขาจะบอกเล่าแก่พวกเจ้า ซึ่งบรรดาโองการของข้า
และเตือนพวกเจ้า ซึ่งบรรดาโองการของข้า และเพื่อนพวกเจ้า
ซึ่งการพบกับวัน ของพวกเจ้านี้ พวกเขากล่าวว่า
พวกข้าพระองค์ขอยืนยันแก่ตัวของพวกเข้าพระองค์เอง
และชีวิตความเป็นอยู่แห่งโลกนี้ได้หลอกลวงพวกเขา
และพวกเขาก็ได้ยืนยันแก่ตัวของพวกเขาเองว่า
แท้จริงพวกเขานั้นเป็นผู้ปฏิเสธการศรัทธา

131.นั่นก็เพราะว่า
พระเจ้าของเจ้านั้นมิเคยเป็นผู้ทำลายเมืองทั้งหลายด้วยความอธรรม
โดยที่ชาวเมืองเหล่านั้นไม่รู้อะไร

132.และสำหรับแต่ละคนนั้นมีหลายระดับชั้น
เนื่องจากสิ่งที่พวกเขาได้ประกอบไว้และพระเจ้าของเจ้านั้นมิใช่เผลอ
ไผลในสิ่งที่พวกเขากระทำกัน

133.และพระเจ้าของเจ้านั้นคือผู้ทรงมั่งมี ผู้ทรงเอ็นดูเมตตา
หากพระองค์ทรงประสงค์พระองค์ก็จะทรงให้พวกเจ้าหมดสิ้นไป
และจะทรงให้สืบ แทนจากพวกเจ้า
ตามที่พระองค์ทรงประสงค์ดังที่ได้ทรงบังเกิดพวกเจ้ามาจากลูกหลานของก
ลุ่มชนอื่น

134.แท้จริงสิ่งที่พวกเจ้าถูกสัญญาไว้นั้นจะมาแน่นอน
และพวกเจ้านั้นไม่สามารถที่จะรอดพ้นไปได้

135.จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า ประชาชาติของฉันทั้งหลาย!
จงปฏิบัติตามสภาพของพวกท่านเถิด แท้จริงฉันก็จะเป็นผู้ปฏิบัติด้วย
และพวกท่านจะได้รู้ว่าใครกันบั้นปลาย แห่งปรโลกจะเป็นของเขา
แท้จริงบรรดาผู้อธรรมนั้นจะไม่ได้รับความสำเร็จ

136.และพวกเขาได้ให้มีส่วนหนึ่งสำหรับอัลลอฮ์
ซึ่งสิ่งที่พระองค์ได้บังเกิดขึ้นอันได้แก่พืชและปศุสัตว์
โดยที่พวกเขากล่าวว่า นี้สำหรับอัลลอฮ์ตามการอ้างของพวกเขา
และนี้สำหรับบรรดาภาคีของพวกเรา
แล้วส่วนที่เป็นของบรรดาภาคีแห่งพวกเขานั้นก็จะไม่ถึงอัลลอฮ์
แต่ส่วนที่เป็นของอัลลอฮ์นั้นจะถึงบรรดาภาคีของพวกเขา
ช่างชั่วช้าแท้ ๆ สิ่งที่พวกเขาตัดสินกัน

137.และในทำนองนั้นแหละ บรรดาภาคีของพวกเขา นั้น
ได้ทำให้สวยงามแก่จำวนมากมายในหมู่มุชริกีน ซึ่งการฆ่าลูก ๆ
ของพวกเขาเพื่อที่จะทำลายพวกเขา แลเพื่อที่จะให้สับสนแก่พวกเขา
ซึ่งศาสนา ของพวกเขา และแม้ว่าอัลลอฮ์ประสงค์
แล้วพวกเขาย่อมไม่กระทำมันเจ้า จงปล่อยพวกเขา
และสิ่งที่พวกเขาอุปโลกน์ความเท็จกันเถิด

138.และพวกเขากล่าวว่า นี้คือปศุสัตว์ปละพืชผลที่หวงห้ามไว้
ซึ่งไม่มีใครจะบริโภคมันได้นอกจากผู้ที่เราประสงค์ เท่านั้น
ด้วยการอ้างของพวกเขา และปศุสัตว์ที่หลังของมันถูกห้าม และปศุสัตว์
ที่พวกเขาจะไม่กล่าวพระนามอัลลอฮ์บนมัน ทั้งนี้เป็นการอุปโลกน์
ความเท็จแก่พระองค์
ซึ่งพระองค์จะทรงตอบแทนลบงโทษพวกเขาใฝนสิ่งที่พวกเขาอุปโลกน์ความเท
็จขึ้น

139.และพวกเขากล่าวว่า สิ่งที่อยู่ในท้องของปศุสัตว์ เหล่านั้น
เฉพาะบรรดาผู้ชายของเราเท่านั้น
และเป็นสิ่งที่ต้องห้ามแก่บรรดาภรรยาของเรา และหากว่ามันตาย
พวกเขา พวกเขา ก็เป็นผู้มีหุ้นส่วนในมัน
และพระองค์จะทรงลงโทษพวกเขา ในการที่เขาได้กำหนดลักษณะไว้
แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงรอบรู้

140.แท้จริงได้ขาดทุนแล้ว บรรดาผู้ที่ฆ่าลูก ๆ ของพวกเขา
เพราะความโง่เขลาโดยปราศจากความรู้
และให้เป็นที่ต้องห้ามในสิ่งที่อัลลอฮ์ให้เป็นปัจจัยบยังชีพแก่พวกเ
ขา ทั้งนี้เป็นการอุปโลกน์ความเท็จให้แก่อัลลอฮ์
แท้จริงนั้นพวกเขาหลงผิดไปแลพวกเขาไม่เคยได้รับคำแนะนำ

141.และพระองค์นั้นคือผู้ที่ทรงให้มีขึ้น ซึ่งสวนทั้งหลาย
ทั้งที่ถูกให้มีร้านขึ้น และไม่ถูกให้มีร้านขึ้น และต้นอินทผาลัม
และพืชโดยที่ผลของมันต่างๆกัน และต้นซัยตูน
และต้นทับทิมโดยที่มีความละม้ายคล้ายกัน และไม่ละม้ายคล้ายกัน
จงบริโภคจากผลของมันเถิดเมื่อออกผลและจงจ่ายส่วนอันเป็นสิทธิ
ในมันด้วย ในวันแห่งการเก็บเกี่ยวมัน และจงอย่าฟุ่มเฟือยทั้งหลาย

142.และหลังจากหมู่ปศุสัตว์นั้น (ได้ทรงให้มี) ที่ใช้บรรทุก
และเชือด
จงบริโภคจากสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้าเถิด
และจงอย่าตามก้าวเดินของชัยฏอน
แท้จริงมันคือศัตรูอันชัดแจ้งของพวกเจ้า

143.และ (ได้ทรงให้มี) สัตว์แปดตัวเป็นคู่ ๆ คือจากแกะสองตัว
และจากแพะสองตัว จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า ตัวผู้สองตัว
นั้นหรือที่พระองค์ทรงห้าม หรือว่า ตัวเมียสองตัวนั้น
หรือว่าทีมดลูกของตัวเมียทั้งสองนั้นได้คุ้มครองรักษาไว้
พวกท่านจงแจ้งให้ฉันทราบด้วยความรู้อันใดอันหนึ่ง
หากพวกท่านพูดจริง

144.และจากอูฐสองตัว และจากวัวสองตัวจงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า
ตัวผู้สองตัวนั้น
กระนั้นหรือที่พระองค์ทรงห้ามหรือว่าตัวเมียทั้งสอง
นั้นหรือที่มดลูกของตัวเมียทั้งสองนั้นได้คุ้มครองรักษาไว้
หรือว่าพวกท่านร่วมอยู่
ขณะที่อัลลอฮ์ได้ทรงรับสั่งแก่พวกท่านด้วยสิ่งนี้
ก็ใครเล่าคือผู้ที่อธรรมยิ่งกว่าผู้ที่ได้อุปโลกน์ความเท็จให้แก่อั
ลลอฮ์ เพื่อจะทำให้มนุษย์หลงผิด โดยไม่มีความรู้
แท้จริงอัลลอฮ์นั้นจะไม่ทรงแนะนำกลุ่มชนที่อธรรม

145.จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า
ฉันไม่พบว่าในสิ่งที่ถูกให้เป็นโองการแก่ฉันนั้น
มีสิ่งต้องห้ามแก่ผู้บริโภคที่จะบริโภคมัน
นอกจากสิ่งนั้นเป็นสัตว์ที่ตายเอง หรือเลือดที่ไหลออก
หรือเนื้อสุกร แท้จริงมันเป็นสิ่งโสมม หรือเป็นสิ่งละเมิด
ซึ่งถูกเปล่งนามอื่นจากอัลลอฮ์ที่มัน ถ้าผู้ใดได้รับความคับขัน
โดยมิใช่เป็นผู้แสวงหา และมิใช่ผู้ละเมิด แล้วไซร้
แท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้น เป็นผู้ทรงอภัยโทษ
เป็นผู้ทรงเอ็นดูเมตตา

146.และแก่บรรดาผู้เป็นยิวนั้น
เราได้ห้ามสัตว์ทุกชนิดที่นิ้วตีนไม่แยกจากกัน และจากวัวและแกะนั้น
เราได้ห้ามแก่พวกเขา ซึ่งไขมันของมัน นอกจากไขมันที่หลังของมัน
หรือลำไส้ได้อุ้มไว้ หรือที่ปะปนอยู่ที่กระดูกนั่นแหละ
เราได้ลงโทษพวกเขา เนื่องด้วยความอธรรมของพวกเขา
และแท้จริงเรานั้นเป็นผู้พูดจริง

147.หากพวกเขาปฏิเสธเจ้า
ก็จงกล่าวเถิดว่าพระเจ้าของพวกเจ้านั้นเป็นผู้ทรงเอ็นดูเมตตาอันกว้
างขวาง
และการลงโทษของพระองค์นั้นจะไม่ถูกโต้กลับให้พ้นจากกลุ่มชนที่กระทำ
ความผิด

148.บรรดาผู้ที่ให้มีภาคีขึ้นนั้นจะกล่าวว่าหากว่าอัลลอฮ์ทรงประสงค
์ แล้วไซร้ พวกเราก็ย่อมไม่ให้มีภาคีขึ้น
และทั้งบรรพบุรุษของพวกเราอีกด้วย

และพวกเราก็ย่อมไม่ให้สิ่งใดเป็นที่ต้องห้าม
ในทำนองนั้นแหละบรรดาผู้ก่อนหน้าพวกเขาก็ได้มุสาแล้ว
จนกระทั่งพวกเขาได้ลิ้มรสการลงโทษของเรา จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด)
ว่า ที่พวกท่านนั้นมีความรู้อันใดกระนั้นหรือ
ฉะนั้นพวกเจ้าจงจะต้องนำมันออกมาให้แก่เรา
พวกท่านจะไม่ปฏิบัติตามสิ่งใด นอกจากการคาดคิดเอาเท่านั้น
และพวกท่านไม่มีอื่นใด นอกจากจะกล่าวเท็จเท่านั้น

149.จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด)
ว่าอัลลอฮ์นั้นทรงมีหลักฐานอันทั่วถึง
หากว่าพระองค์ทรงประสงค์แล้ว
แน่นอนพระองค์ก็ย่อมแนะนำพวกท่านแล้วทั้งหมด

150.จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า
พวกท่านจงนำมาซึ่งบรรดาพยานของพวกท่านที่จะยืนว่า
แท้จริงอัลลอฮ์ได้ทรงห้ามสิ่งนี้ แล้วถ้าพวกเขา (เป็นพยาน)
ยืนยัน
เจ้าก็อย่ายืนยันกับพวกเขาด้วยและอย่าตามความใคร่ใฝ่ต่ำของบรรดาผู้
ที่ปฏิเสธโองการทั้งหลายของเรา และบรรดาผู้ที่ไม่ศรัทธาต่อปกโลก
และขณะเดียวกันพวกเขาก็ให้สิ่งอื่นเท่าเทียมกับพระเจ้าของพวกเขา

151.จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่าท่านทั้งหลายจงมากันเถิด
ฉันจะอ่านให้ฟังสิ่งที่พระเจ้าของพวกท่านได้ห้ามไว้แก่พวกท่านคือ
พวกเจ้าอย่าให้สิ่งหนึ่งสิ่งใดเป็นภาคีกับพระองค์
และจงทำดีต่อผู้บังเกิดเกล้าทั้งสองจริง ๆ และอย่าฆ่าลูกของพวกเจ้า
เนื่องจากความจนเราเป็นผู้ให้ปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้า และแก่พวกเขา
และจงอย่าเข้าใกล้บรรดาสิ่งชั่วช้า ทั้งที่เปิดเผยและที่ปกปิด
และอย่าฆ่าชีวิต ที่อัลลอฮ์ทรงห้ามไว้
นอกจากด้วยสิทธิอันชอบธรรมเท่านั้น
นั้นแหละที่พระองค์ได้ทรงสั่งเสียมันไว้แก่พวกเจ้า
เพื่อว่าพวกเจ้าจะใช้ปัญญา

152.และจงอย่าเข้าใกล้ทรัพย์สมบัติของเด็กกำพร้า
นอกจากด้วยวิถีทางที่ดียิ่ง จนกว่าเขาจะบรรลุวัยฉกรรจ์
และจงให้ครบเต็มซึ่งเครื่องตวงและเครื่องชั่งด้วยความเที่ยงตรง
เราจะไม่บังคับชีวิตนั้นมีความสามารถเท่านั้นและเมื่อพวกเจ้าพูด
ก็จงยุติธรรม และแม้ว่าเขา จะเป็นญาติที่ใกล้ชิดก็ตาม
และต่อสัญญาของอัลลอฮ์นั้นก็จงปฏิบัติตามให้ครบถ้วย
นั้นแหละที่พระองค์ได้ทรงสั่งเสียมันไว้แก่พวกเจ้า
เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รำลึก

153.และแท้จริงนี้คือทางของข้าอันเที่ยงตรงพวกเจ้าจงปฏิบัติตามมันเ
ถิด และอย่าปฏิบัติตามหลาย ๆ ทาง
เพราะมันจะทำให้พวกเจ้าแยกออกไปจากทางของพระองค์
นั้นแหละที่พระองค์ได้สั่งเสียมันไว้แก่พวกเจ้า
เพื่อว่าพวกเจ้าจะยำเกรง

154.แล้วเราได้ให้คัมภีร์แก่มูซาทั้งนี้ เป็นการครบถ้วน
แก่ผู้ที่กระทำดี และเป็นการแจกแจงในทุกสิ่งทุกอย่าง

และเพื่อเป็นการแนะนำ และเป็นการเอ็นดูเมตตา
เพื่อว่าพวกเขาจะได้ศรัทธาต่อการพบกับพระเจ้าของพวกเขา

155.และนี่แหละคือคัมภีร์
ที่มีความจำเริญซึ่งเราได้ให้คัมภีร์ลงมายังเจ้า
จงปฏิบัติตามคัมภีร์นั้นเถิด และจงยำเกรง
เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับความกรุณาเมตตา

156.(มิเช่นนั้น) พวกเจ้าจะกล่าวว่า
แท้จริงคัมภีร์ได้ถูกประทานลงมาให้แก่สองพวก เท่านั้น
ก่อนหน้าพวกข้าพระองค์ และแท้จริงพวกข้าพระองค์ไม่รู้เรื่องในการอ่านของพวกเขา

157.หรือไม่ก็พวกเจ้าจะกล่าวว่า แท้จริงพวกข้าพระองค์นั้น
หากได้มีคัมภีร์ถูกประทานลงมาแก่พวกข้าพระองค์แล้วไซร้
แน่นอนพวกข้าพระองค์ก็เป็นผู้ที่อยู่ในคำแนะนำดียิ่งกว่าพวกเขา
แท้จริงนั้นได้มายังพวกเจ้าแล้วจากพระเจ้าของพวกเจ้า
ซึ่งหลักฐานอันชัดแจ้ง และคำแนะนำและการเอ็นดูเมตตา
ดังนั้นใครเล่าคือผู้อธรรมยิ่งไปกว่าผู้ที่ปฏิบัติบรรดาโองการของอัลลอฮ์ และผินหลังให้แก่โองการเหล่านั้น
เราจะตอบแทนแก่บรรดาผู้ที่ผินหลังให้แก่โองการทั้งหลายของเรา
ซึ่งการลงโทษอันชั่วช้า เนื่องจากการที่พวกเขาผินหลังให้

158.พวกเขามิได้รอคอยอะไร นอกจากการที่มลาอิกะฮ์จะมายังพวกเขา
หรือการที่พระเจ้าของเจ้าจะมา
หรือการที่สัญญาณบางอย่างแห่งพระเจ้าของเจ้าจะมา
วันที่สัญญาณบางอย่างแห่งพระเจ้าของเจ้ามานั้น
จะไม่อำนวยประโยชน์แก่ชีวิตหนึ่งชีวิตใด
ซึ่งการศรัทธาของเขาโดยที่เขามิได้ศรัทธามาก่อน
หรือมิได้แสวงหาความดีใด ๆ ไว้ในการศรัทธาของเขา จงกล่าวเถิด
(มุฮัมมัด) ว่า พวกท่านจงรอกันเถิด แท้จริงพวกเราก็เป็นผู้รอคอย

159.แท้จริงบรรดาผู้ที่แบ่งแยกศาสนาของพวกเขา
และพวกเขาได้กลายเป็นนิกายต่าง ๆ นั้นเจ้า (มุฮัมมัด)
หาใช่อยู่ในพวกเขาแต่อย่างใดไม่ แท้จริงเรื่องราวของพวกเขานั้น
ย่อมไปสู่อัลลอฮ์ แล้วพระองค์จะทรงแจ้งแก่พวกเขาในสิ่งที่พวกเขากระทำกัน

160.ผู้ใดที่นำความดีมา เขาก็จะได้รับสิบเท่าของความดีนั้น
และผู้ใดนำความชั่วมาเขาจะไม่ถูกตอบแทน
นอกจากเท่าความชั่วนั้นเท่านั้น และพวกเขาจะไม่ถูกอธรรม

161.จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า แท้จริงฉันนั้น
พระเจ้าของฉันได้แนะนำฉันไปสู่ทางอันเที่ยงตรง
คือศาสนที่เที่ยงแท้อันเป็นแนวทางของอิบรอฮีมผู้ใฝ่หาความจริง
และเขา (อิบรอฮีม) ไม่เป็นผู้อยู่ในหมู่ผู้ให้มีภาคีขึ้น

162.จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า แท้จริงการละหมาดของฉัน
และการอิบาดะฮ์ของฉัน และการมีชีวิตของฉัน
และการตายของฉันนั้นเพื่ออัลลอฮ์ผู้เป็นพระเจ้าแห่งสากลโลกเท่านั้น

163.ไม่มีภาคีใด ๆ แก่พระองค์ และด้วยสิ่งนั้นแหละข้าพระองค์ถูกใช้
และข้าพระองค์คือคนแรกในหมู่ผู้สวามิภักดิ์ทั้งหลาย

164.จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า อื่นจากอัลลอฮ์กระนั้นหรือ
ที่ฉันจะแสวงหาพระเจ้า? ทั้ง ๆ
ที่พระองค์นั้นเป็นพระเจ้าของทุกสิ่ง
และแต่ละชีวิตนั้นจะไม่แสวงหาสิ่งใด
นอกจากจะเป็นภาระแก่ชีวิตนั้นเองเท่านั้น
และไม่มีผู้แบกภาระคนใดจะแบกภาระของผู้อื่นได้ แล้วยังพระเจ้าของพวกเจ้านั้น คือการกลับไปของพวกเจ้า
แล้วพระองค์จะทรงแจ้งแก่พวกเจ้าในสิ่งที่พวกเจ้าขัดแย้งกัน

165.และพระองค์นั้นคือผู้ที่ทรงให้พวกเจ้าเป็นผู้สืบแทนในแผ่นดิน
และได้ทรงเทิดบางคนของพวกเจ้าเหนือกว่าอีกบางคนหลายขั้น
เพื่อที่พระองค์จะทรงทดสอบพวกเจ้าในสิ่งที่พระองค์ได้ทรงประทานแก่พวกเจ้า แท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้น
เป็นผู้รวดเร็วในการลงโทษและแท้จริงพระองค์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษผู้ทรงเอ็นดูเมตตา

SURA 7 Al-Araf @อัล-อะอ์รอฟ

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.อะลิฟ ลาม มีม ศอด

2.มีคัมภีร์ฉบับหนึ่ง ซึ่งถูกประทานลงมาแก่เจ้า
ดังนั้นจงอย่าให้ความอึดอัดเนื่องจากคัมภีร์นั้นมีอยู่ในหัวอกของเจ้า ทั้งนี้เพื่อเจ้าจะได้ใช้คัมภีร์นั้นตักเตือน (ผู้คน)
และเพื่อเป็นข้อเตือนใจแก่ผู้ศรัทธาทั้งหลาย

3.พวกเจ้าจงปฏิบัติตามสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่พวกเจ้าจากพระเจ้าของพวกเจ้าเถิด และอย่าปฏิบัติตามบรรดาผู้คุ้มครองใดๆ อื่นจากพระองค์ ส่วนน้อยจากพวกเจ้าเท่านั้นแหละที่จะรำลึก

4.และกี่เมืองแล้วที่เราได้ทำลายมันโดยที่การลงโทษของเราได้มายังเมืองนั้น ในยามค่ำคืนหรือในขณะที่พวกเขานอนพักผ่อนในเวลาบ่าย

5.มิปรากฏว่า
พวกเขาวิงวอนขออื่นใดขณะที่การลงโทษของเราได้มายังพวกเขา
นอกจากการที่พวกเขากล่าว (สารภาพ) ว่า
แท้จริงพวกข้าพระองค์เป็นผู้อธรรม

6.แน่นอนเราจะถามบรรดาผู้ที่ถูกร่อซู้ลไปยังพวกเขา
และแน่นอนเราจะถามบรรดาร่อซู้ลทั้งหลายด้วย

7.แน่นอนเราจะนำความรู้มาเล่าให้พวกเขาฟัง และเราไม่เคยหายไปไหน

8.และการชั่งเป็นความจริง ผู้ใดที่ตราชูของเขาหนักชนเหล่านี้แหละคือผู้ที่ได้รับความสำเร็จ

9.และผู้ใดที่ตราชูของเขาเบาชนเหล่านี้แหละคือผู้ที่ก่อความขาดทุนให้แก่ตัวของพวกเขาเอง
เนื่องจากการที่พวกเขามิได้ให้ความเป็นธรรมแก่บรรดาโองการของเรา

10.และแท้จริงนั้น เราได้ให้พวกเจ้ามีที่พำนักอยู่ในแผ่นดิน
และเราได้ให้มีขึ้นแก่พวกเจ้า
ซึ่งบรรดาเครื่องยังชีพในผืนแผ่นดินนั้น
ส่วนน้อยของพวกเจ้าเท่านั้นที่ขอบคุณ

11.และแท้จริงเราได้บังเกิดพวกเจ้า
แล้วเราได้ให้พวกเจ้าเป็นรูปร่างแล้วเราได้กล่าวแก่มลาอิกะฮ์ว่า
จงสุยูดแก่อาดัมเถิด แล้วพวกเขาก็สุยูดกัน นอกจากอิบลิสเท่านั้น
มิปรากฏว่ามันอยู่ในหมู่ผู้สุยูด

12.พระองค์ตรัสว่า อะไรที่ขัดขวางเจ้ามิให้เจ้าสุยูด
ขณะที่ข้าได้ใช้เจ้า มันกล่าวว่า ข้าพระองค์ดีกว่าเขา
โดยที่พระองค์ทรงบังเกิดข้าพระองค์จาไฟ และได้บังเกิดเขาจากดิน

13.พระองค์ตรัสว่า จงลงจากสวนนั้นไปเสีย
ไม่สมควรแก่เจ้าที่จะทำโอหังในนั้น
จงออกไปให้พ้นแท้จริงเจ้านั้นอยู่ในหมู่ผู้ต่ำต้อย

14.มันกล่าวว่า
โปรดผ่อนผันข้าพระองค์จนถึงวันที่พวกเขาถูกให้ฟื้นคืนชีพด้วยเถิด

15.พระองค์ตรัสว่า แท้จริงเจ้าอยู่ในหมู่ผู้ที่ได้รับการผ่อนผัน

16.มันกล่าวว่า
ด้วยเหตุที่พระองค์ได้ทรงให้ข้าพระองค์ตกอยู่ในความหลงผิด
แน่นอนข้าพระองค์จะนั่งขวางกั้นพวกเขา
ซึ่งทางอันเที่ยงตรงของพระองค์

17.แล้วข้าพระองค์จะมายังพวกเขา จากเบื้องหน้าของพวกเขา
และจากเบื้องหลังของพวกเขาและจากเบื้องขวาของพวกเขา
และจากเบื้องซ้ายของพวกเขา
และพระองค์จะไม่พบว่าส่วนมากของพวกเขานั้น เป็นผู้ขอบคุณ

18.พระองค์ตรัสว่า จงออกจากสวนนั้น ไปในฐานะผู้ถูกติเตียน
และถูกขับไล่ ข้าสาบานว่า ผู้ใดในหมู่พวกเขาที่ปฏิบัติตามเจ้า
ข้าจะบรรจุให้เต็มญะฮันนัมทั้งจากพวกเจ้าด้วยทั้งหมด

19.และพระองค์ตรัสว่า อาดัมเอ๋ย !
ทั้งเจ้าและคู่ครองเจ้าจงอยู่ในสวนสวรรค์นั้นเถิด แล้วจงบริโภค ณ
ที่ใดก็ได้ที่เจ้าทั้งสองประสงค์ และเจ้าทั้งสองอย่าเข้าใกล้ต้นไม้ต
้นนี้ (มิเช่นนั้นแล้ว)
เจ้าทั้งสองจะกลายเป็นผู้อยู่ในหมู่ผู้ที่อธรรม

20.แล้วชัยฏอนก็ได้กระซิบกระซาบแก่ทั้งสองนั้นเพื่อที่จะเผย
แก่เขาทั้งสองซึ่งสิ่งที่ถูกปิดบังแก่เขาทั้งสองไว้
อันได้แก่สิ่งอันถึงละอายของเขาทั้งสอง และมันได้กล่าวว่า
พระเจ้าของท่านทั้งสองมิได้ทรงหวงห้ามท่านทั้งสอง ซึ่งต้นไม้ต้นนี้
(เพราะอื่นใด) นอกจากการที่ท่านทั้งสองจะกลายเป็นมลาอิกะฮ์
หรือไม่ก็กลายเป็นผู้อยู่ในหมู่ผู้ที่ยั่งยืนอยู่ตลอดกาลเท่านั้น

21.และมันได้สาบานแก่ทั้งสองนั้นว่าแท้จริง)
นอยู่ในพวกที่แนะนำท่านทั้งสอง

22.แล้วเราก็ทำให้ทั้งสองนั้นตกอยู่ในสิ่งที่มันต้องการ
อันเนื่องจากการหลอกลวง
ครั้นเมื่อทั้งสองได้ลิ้มรสต้นไม้ต้นนั้นแล้ว
สิ่งอันพึงละอายของเขาทั้งสอง ก็เผยให้ประจักษ์แก่เขาทั้งสอง
และเขาทั้งสองก็เริ่มปกปิดบน (ส่วนที่น่าละอาย)
ของเขาทั้งสองจากใบไม้แห่งสวนสวรรค์นั้น
และพระเจ้าของเขาทั้งสองจึงได้เรียกเขาทั้งสอง (โดยกล่าวว่า)
ข้ามิได้ห้ามเจ้าทั้งสองเกี่ยวกับต้นไม้นั้นดอกหรือ?
และข้ามิได้กล่าวแก่เจ้าทั้งสองดอกหรือว่า แท้จริงชัยฏอน
นั้นคือศัตรูที่ชัดแจ้งแก่เจ้าทั้งสอง

23.เขาทั้งสองได้กล่าวว่า โอ้พระเจ้าของพวกเข้าพระองค์
พวกข้าพระองค์ได้อธรรมแก่ตัวของพวกข้าพระองค์เอง
และถ้าพระองค์ไม่ทรงอภัยโทษแก่พวกข้าพระองค์และเอ็นดูเมตตาแก่ข้าพระ
องค์แล้ว แน่นอนพวกข้าพระองค์ก็ต้องกลายเป็นพวกที่ขาดทุน

24.พระองค์ตรัสว่า พวกเจ้าจงลงกันไปโดยที่บางส่วนของพวกเจ้า คือ
ศัตรูกับอีกบางส่วนและในแผ่นดินนั้นมีที่พำนัก
และสิ่งอำนวยประโยชน์สำหรับพวกเจ้าจนถึงระยะเวลาหนึ่ง

25.พระองค์ตรัสว่า ในแผ่นดินนั้นแหละพวกเจ้าจะมีชีวิตอยู่
และในแผ่นดินนั้นแหละพวกเจ้าจะตาย
และจากแผ่นดินนั้นและพวกเจ้าจะถูกออกมาอีก

26.ลูกหลานอาดัมเอ๋ย! แท้จริงเราได้ให้ลงมาแก่พวกเจ้าแล้ว
ซึ่งเครื่องนุ่งห่มทีปกปิดสิ่งที่อันน่าละอายของพวกเจ้าและเครื่องน
ุ่งห่มที่ให้ความสวยงาม
และเครื่องนุ่งห่มแห่งความยำเกรงนั้นคือสิ่งที่ดียิ่งนั้นแหละคือส่
วนหนึ่งจากบรรดาโองการของอัลลอฮ์
เพื่อที่ว่าเขาเหล่านั้นจะได้รำลึก

27.ลูกหลานของอาดัมเอ๋ย! จงอย่าให้ชัยฏอนหลอกลวงพวกเจ้า
เช่นเดียวกับที่มันได้ให้พ่อแม่ของพวกเจ้าออกจากสวนสวรรค์มาแล้ว
โดยที่มันได้ถอดเครื่องนุ่งห่มของเขาทั้งสองออกเพื่อที่จะให้เขาทั้
งสองเห็นสิ่งที่น่าละอายของเขาทั้งสองแท้จริงทั้งมัน
และเผ่าพันธุ์ของมันมองเห็นพวกเจ้าโดยที่พวกเจ้าไม่เห็นพวกมัน
แท้จริงเราได้ให้บรรดาชัยฏอนเป็นเพื่อนกับบรรดาผู้ที่ไม่ศรัทธา

28.และเมื่อพวกเขากระทำสิ่งชั่วช้าน่ารังเกียจ พวกเขาก็กล่าวว่า
พวกเราได้พบเห็นบรรดาบรรพบุรุษของพวกเราเคยกระทำมา
และอัลลอฮ์ก็ทรงใช้พวกเราให้กระทำมันด้วย จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด)
ว่าแท้จริงอัลลอฮ์นั้นไม่ทรงใช้ให้กระทำสิ่งชั่วช้าน่ารังเกียจดอก
พวกท่านจะกล่าวให้ร้ายแก่อัลลอฮ์ในสิ่งที่พวกเจ้าไม่รู้กระนั้นหรือ
?

29.จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า
พระเจ้าของฉันได้ทรงสั่งให้มีความยุติธรรม
และพวกเจ้าจงผินให้ตรงซึ่งใบหน้าของพวกเจ้า ณ ทุก ๆมัสยิด
และจงวิงวอนต่อพระองค์ในฐานะผู้มอบอิบาดะฮ์ทั้งหลายแด่พระองค์โดยบร

ิสุทธิ์ใจ เช่นเดียวกับที่พระองค์ได้ทรงบังเกิดพวกเจ้าแต่แรกนั้น
พวกเจ้าก็จะกลับไป

30.พวกหนึ่งพระองค์ทรงแนะนำให้
และอีกพวกหนึ่งสมควรแก่พวกเขาแล้วซึ่งการหลงผิด
แท้จริงพวกเขาได้ยึดเอาบรรดาชัยฏอนเป็นผู้คุ้มครองอื่นจากอัลลอฮ์
และพวกเขาคิดว่าพวกเขาคือผู้ที่ได้รับคำแนะนำ

31.ลูกหลานของอาดัมเอ๋ย ! จงเอาเครื่องประดับกายของพวกเจ้า ณ
ทุกมัสยิดและจงกินและจงดื่ม และจงอย่าฟุ่มเฟือย
แท้จริงพระองค์ไม่ชอบบรรดาผู้ที่ฟุ่มเฟือย

32.จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่าผู้ใดเล่าที่ให้เป็นที่ต้องห้าม
ซึ่งเครื่องประดับร่างกาย จากอัลลอฮ์
ที่พระองค์ได้ทรงให้ออกมาสำหรับปวงบ่าวของพระองค์ และบรรดาสิ่งดี ๆ
จากปัจจัยยังชีพ จงกล่าวเถิด (มุฮัมัด)
ว่าสิ่งเหล่านั้นสำหรับบรรดาผู้ที่ศรัทธา
ในชีวิตความเป็นอยู่แห่งโลกนี้ (และสำหรับพวกเขา) โดยเฉพาะ
ในวันกิยามะฮ์
ในทำนองนั้นแหละเราจะแจกแจงโองการทั้งหลายแก่ผู้ที่รู้

33.จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า
แท้จริงสิ่งที่พระเจ้าของฉันทรงห้ามนั้น
คือบรรดาสิ่งที่ชั่วช้าน่ารังเกียจ
ทั้งเป็นสิ่งที่เปิดเผยจากมันและสิ่งที่ไม่เปิดเผย
และสิ่งที่เป็นบาป และการข่มเหงรังแกโดยไม่เป็นธรรม
และการที่พวกเจ้าให้เป็นภาคแก่อัลลอฮ์ซึ่งสิ่งที่พระองค์มิได้ทรงปร
ะทานหลักฐานใด ๆ ลงมาแก่สิ่งนั้น
และการที่พวกเจ้ากล่าวให้ภัยแก่อัลลอฮ์ในสิ่งที่พวกเจ้าไม่รู้

34.และสำหรับแต่ละประชาชาตินั้นมีกำหนดเวลาหนึ่ง
ครั้นเมื่อกำหนดเวลาของพวกเขามาแล้ว
พวกเขาจะขอให้ล่าช้าไปสักชั่วโมงหนึ่งก็ไม่ได้ และจะขอให้เร็วไป
(สักชั่วโมงหนึ่ง) ก็ไม่ได้

35.ลูกหลานอาดัมเอ๋ย !
ถ้ามีบรรดาร่อซูลในหมู่พวกเจ้ามายังพวกเจ้าโดยบอกเล่าโองการของข้า
แก่พวกเจ้าแล้วผู้ใดที่ยำเกรงและปรับปรุงแก้ไขแล้วก็ไม่มีความหวาดก
ลัวใดๆแก่พวกเขาและทั้งพวกเขาก็จะไม่เสียใจ

36.และบรรดาผู้ที่ปฏิเสธโองการทั้งหลายของเราและแสดงโอหังเหล่านั้น
ชนเหล่านี้แหละคือชาวนรกโดยที่พวกเขาจะอยู่ในนรกนั้นตลอดกาล

37.แล้วผู้ใดเล่าคือผู้ที่อธรรมยิ่งกว่าผู้ที่อุปโหลกความเท็จให้แก
่อัลลอฮ์ หรือปฏิเสธบรรดาโองการของพระองค์
ชนเหล่านี้แหละส่วนของพวกเขาที่ถูกกำหนดไว้นั้นก็จะได้แก่พวกเขา
จนกว่าบรรดาทูตของเราที่จะเอาชีวิตของพวกเขาได้มายังพวกเขาโดยกล่าว
ว่า ไหนเล่าสิ่ง ที่พวกท่านวิงวอนขออื่นจากอัลลอฮ์ ?
พวกเขาก็กล่าวว่า เขาเหล่านั้นได้หายหน้าไปจากเราเสียแล้ว

และพวกเขาได้ยืนยันแก่ตัวพวกเขาเองว่า
พวกเขานั้นเป็นผู้ปฏิเสธการศรัทธา

38.พระองค์ตรัสว่า
พวกเจ้าจงเข้าไปในหมู่ประชาชาติที่ได้ล่วงลับมาก่อนพวกเจ้าทั้งที่เ
ป็นญิน (บังเกิดมาจากไฟ) และมนุษย์ ซึ่งอยู่ในไฟนรกนั้น เถิด
ทุกครั้งที่มีกลุ่มชนหนึ่งเข้าไป พวกเขาก็สาปแช่งพี่น้องของพวกเขา
จนกระทั่งเมื่อพวกเขาได้ไปทันกันในไฟนรกนั้นทั้งหมดแล้ว
กลุ่มหลังสุดของพวก เขาก็กล่าวแก่กลุ่มแรกของพวกเขาว่า
โอ้พระเจ้าของข้าพระองค์
ชนเหล่านี้แหละได้ทำให้พวกข้าพระองค์หลงผิด
ดังนั้นโปรดได้ทรงนำมาแก่พวกเขา
ซึ่งการลงโทษสองเท่าจากไฟนรกด้วยเถิด พระองค์ตรัสว่า
แต่ละกลุ่มนั้นจะได้รับสองเท่า แต่ทว่าพวกเจ้าไม่รู้

39.และกลุ่มแรกของพวกเขา ได้กล่าวแก่กลุ่มหลังว่า
พวกท่านไม่มีความที่เด่นใด ๆ เหนือพวกเรา
ดังนั้นพวกท่านจงชิมการลงโทษ
เนื่องด้วยสิ่งที่พวกเจ้าแสวงหากันไว้เถิด

40.แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธโองการต่าง ๆของเรา
และได้แสดงโอหังต่อโองการเหล่านั้น
บรรดาประตูแห่งฟากฟ้าจะไม่ถูกเปิดให้แก่พวกเขา
และพวกเขาจะไม่ได้เข้าสวรรค์ จนกว่าอูฐจะลอดเข้าไปในรูเข็มได้
และในทำนองนั้นแหละ เราจะตอบแทนลงโทษแก่ผู้กระทำความผิด

41.สำหรับพวกเขานั้น คือ ที่นอนจากนรกญะฮันนัม
และจากเบื้องบนของพวกเขานั้น มีสิ่งคลุมครอบอยู่
และในทำนองนั้นแหละเราจะตอบแทนลงโทษแก่บรรดาผู้อธรรม

42.และบรรดาผู้ที่ศรัทธาและประกอบสิ่งที่ดีทั้งหลายนั้นเราไม่บังคั
บชีวิตใด
นอกจากที่ชีวิตนั้นมีความสามารถเท่านั้น ชนเกล่านี้แหละคือชาวสวรรค์
โดยที่พวกเขาจะพำนักอยู่ในสวรรค์นั้นชั่วนิรันดร์

43.และเราได้ถอนออกซึ่งการผูกใจเจ็บที่อยู่ในหัวอกของพวกเขา
(คือชาวสวรรค์)
โดยมีบรรดาแม่น้ำไหลอยู่ภายใต้ของพวกเขาและพวกเขาได้กล่าวว่า
การสรรเสริญทั้งหลายนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ผู้ทรงแนะนำพวกเราให้ได
้รับสิ่งนี้ และใช่ว่าพวกเราจะได้รับคำแนะนำก็หาไม่
หากว่าอัลลอฮ์ไม่ทรงแนะนำแก่พวกเรา
แน่นอนบรรดาร่อซูลแห่งพระเจ้าของเรานั้นได้นำความจริงมาและพวกเราไ
ด้ถูกป่าวร้องว่า
นั้นแหละคือสวนสวรรค์โดยที่พวกท่านได้รับมันไว้เป็นมรดก
เนื่องด้วยสิ่งที่พวกเจ้าเคยกระทำกันไว้

44.และชาวสวรรค์ได้ร้องเรียกชาวนรกว่าแท้จริงพวกเราได้พบแล้วว่าสิ่
งที่พระเจ้าของเราได้สัญญาแก่เราไว้นั้นเป็นความจริง
และพวกท่านได้พบสิ่งที่พระเจ้าของพวกท่านได้ทรงสัญญาไว้เป็นความจริ
งไหม? พวกเขากล่าวว่า

เป็ นความจริ งแล้ วมี ผู้ ประกาศคนหนึ่ งได้ ประกาศขึ้ นในระหว่ างพวกเขาว่ า ขอละอ์ นั ตของอั ลลอฮ์ จงมี แต่ ผู้ อธรรมทั้ งหลายเถิ ด

45.คื อบรรดาผู้ ที่ ขั ดขวางทางของอั ลลอฮ์
และปรารถนาให้ ทางนั้ นคดเคี้ ยว
และต่ อวั นปรโลกนั้ นพวกเขาปฏิ เสธศรั ทธา

46.และระหว่ างพวกเขานั้ นมี กำแพงกั้ น
และบนส่ วนสู งของกำแหงนั้ นมี บรรดาชายกลุ่ มหนึ่ง ซึ่ งพวกเขารู้ จั ก
(พวกนั้ น) ทั้ งหมด ด้ วยเครื่ องหมายของพวกเขา (ชาวสวรรค์)
และพวกเขาได้ เรี ยกชาวสวรรค์ (โดยกล่ าวว่ า)
ขอความปลอดภั ยจงมี แด่ พวกท่ านเถิ ดโดยที่ พวกเขา
ยั งมิ ได้ เข้ าสวนสวรรค์ ทั้ ง ๆ ที่ พวกเขาก็ ปรารถนาอย่ างแรงกล้ า

47.และเมื่ อบรรดาสายตาของพวกเขาถู กหั นไปทางชาวนรก พวกเขาก็ กล่ าวว่ า
โอ้ พระเจ้ าของพวกข้ าพระองค์
โปรดอย่ าได้ ทรงให้ พวกข้ าพระองค์ ร่ วมอยู่ กั บกลุ่ มผู้ อธรรมเหล่ านั้ นเลย

48.และบรรดาผู้ ที่ อยู่ บนส่ วนสู งของกำแพงนั้ นได้ ร้ องเรี ยกชายกลุ่ มหนึ่ง ซึ่ งพวกเขารู้ จั กพวกนั้ นได้ ด้ วยเครื่ องหมายของพวกเขา (ชาวนรก)
โดยกล่าว ว่ ามั นย่ อมไม่ อำนวยประโยชน์ แก่ พวกท่ านเลยซึ่ งการสะสม
(ทรั พย์) ของพวกท่ านและการที่ พวกท่ านหยิ่ งยะโส

49.ชนเหล่ านี้ ใช่ ไหมคื อผู้ ที่ พวกเจ้ าได้ สาบานไว้ ว่ า
อั ลลอฮ์ จะไม่ ทรงให้ ได้ แก่ พวกเขาซึ่ งความเอ็ นดู เมตตาใด ๆ
พวกเจ้ าจงเข้ าสวรรค์ กั นเถิ ดโดยปราศจากความกลั วใด ๆ แก่ พวกเจ้ า
และทั้ งพวกเจ้ าก็ จะไม่ เสี ยใจ

50.และชาวนรกได้ ร้ องเรี ยกชาวสวรรค์ ว่ า
จงเทน้ ำมาให้ แก่ พวกเราด้ วยเถิ ด
หรื อไม่ ก็ สิ่ งที่ อั ลลอฮ์ ได้ ทรงให้ เป็ นปั จจั ยยั งชี พแก่ พวกท่ านด้ วย
เขาเหล่ านั้ นกล่ าวว่ า
แท้ จริ งอั ลลอฮ์ ได้ ทรงให้ สิ่ งทั้ งสองนั้ นเป็ นที่ ต้ องห้ ามแก่ ผู้ ปฏิ เสธศรั ทธาทั้ งหลาย

51.คื อบรรดาผู้ ที่ ยึ ดเอาศาสนาของพวกเขาเป็ นสิ่ งให้ ความเพลิ ดเพลิ น
และเป็ นของเล่ น
เลแชี วิ ตความเป็ นอยู่ แห่ งโลกนี้ ก็ ได้ หลอกลวงพวกเขาด้ วย
ดั งนั้ นวั นนี้ เราจะลื มพวกเขาบ้ าง
ดั งที่ พวกเขาได้ ลื มการพบกั บวั นของพวกเขานี้ และการที่ พวกเขาปฏิ เสธบรรดาโองการของเขา

52.และแท้ จริ งนั้ นเราได้ นำคั มภี ร์ ฉบั บหนึ่ งมาให้ แก่ พวกเขาแล้ ว
ซึ่ งเราได้ แจกแจงคั มภี ร์ นั้ นด้ วยความรอบรู้
ทั้ งนี้ เพื่ อเป็ นข้ อแนะนำ
และเป็ นการเอ็ นดู เมตตาแก่ กลุ่ มชนที่ ศรั ทธา

53.เขาเหล่ านั้ นมิ ได้ คอยอะไร
นอกจากผลสุ ดท้ ายแห่ งคั มภี ร์ นั้ นเท่ านั้ น
วั นที่ ผลสุ ดท้ ายแห่ งคั มภี ร์ จะมานั้ น

บรรดาผู้ที่ได้ลืมคัมภีร์มาก่อนจะกล่าวว่า
แท้จริงบรรดาร่อซูลแห่งพระเจ้าของเราได้นำความจริงมาแล้ว
มีบรรดาผู้ที่จะขอความช่วยเหลือให้แก่พวกเราบ้างไหม
ซึ่งพวกเขาจะได้ขอความช่วยเหลือให้แก่พวกเรา
หรือไม่ก็ให้พวกเราถูกนำกลับไปใหม่
แล้วพวกเราก็จะได้ปฏิบัติอื่นจากที่พวกเราเคยปฏิบัติมา
แน่นอนพวกเขาได้ยังความขาดทุนให้แก่ตัวของพวกเขาเอง
และสิ่งที่พวกเขาอุปโลกน์ขึ้นนั้นได้หายหน้าจากพวกเขาไป

54.แท้จริงพระเจ้าของพวกเจ้านั้นคือ
อัลลออฮ์ ผู้ทรงสร้างบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดินภายในหกวัน
แล้วสถิตย์อยู่บนบัลลังก์ พระองค์ทรงให้กลางคืนครองคลุมกลางวันในสภา
พที่กลางคืนไล่ตามกลางวันโดยรวดเร็ว และทรงสร้างดวงอาทิตย์
และดวงจันทร์
และบรรดาดวงดาวขึ้นโดยถูกกำหนดให้กำหนดทำหน้าที่บริการ
ตามพระบัญชาของพระองค์ พึงรู้เถิดว่า
การสร้างและกิจการทั้งหลายนั้นเป็นสิทธิของพระองค์เท่านั้น
มหาบริสุทธิ์ อัลลอฮ์ผู้เป็นพระเจ้าแห่งสากลโลก

55.พวกเจ้าจงวิงวอนต่อพระเตจ้าของพวกเจ้าในสภาพถ่อมตนและปกปิด
แท้จริงพระองค์ไม่ทรงชอบบรรดาผู้ที่ละเมิด

56.และพวกเจ้าอย่าก่อความเสียหายไว้ในแผ่นดิน
หลังจากได้มีการปรับปรุงแกไขมันแล้วและจงวิงวอนขอต่อพระองค์ด้วยควา
มยำเกรงและความปรารถนาอันแรงกล้า
แท้จริงความเอ็นดูเมตตาของอัลลอฮ์นั้นใกล้แก่ผู้กระทำดีทั้งหลาย

57.และพระองค์นั้นคือผู้ที่ทรงส่งลงมาเป็นข่าวดีเบื้องหน้าความเอ็น
ดูเมตตาของพระองค์จนกระทั่งเมื่อมันได้แบกเมฆอันหนักอึ้งไว้
เราก็นำมันไปสู่เมืองที่แห้งแล้ง
แล้วเราก็ให้น้ำหลั่งลงที่เมืองนั้น
แล้วเราได้ให้ผลไม้ทุกชนิดออกมาด้วยน้ำนั้น
ในทำนองนั้นแหละเราจะให้บรรดาผู้ที่ตายแล้วออกมา
หวังว่าพวกเจ้าจะได้รำลึก

58.และเมืองที่ดีนั้นพืชของมันจะงอกออกมา
ด้วยอนุมัติแห่งพระเจ้าของมัน
และเมืองที่ไม่ดีนั้นพืชของมันจะไม่ออกนอกจากในสภาพแกร็น
ในทำนองนั้นแหละ
เราจะแจกแจงบรรดาโองการทั้งหลายแก่กลุ่มชนที่ขอบคุณ

59.และแท้จริงเราได้ส่งนูฮ์ไปยังประชาชาติของเขา
แล้วเขาได้กล่าวว่า
โอ้ประชาชาติของฉันจงเคารพสักการะอัลลอฮ์เถิดไม่มีผู้ได้รับการเคาร
พสักการะใด ๆ สำหรับพวกท่านอีกแล้วอื่นจากพระองค์
แท้จริงฉันกลัวการลงโทษในวันอันยิ่งใหญ่จะประสบแก่พวกท่าน

60.บรรดาชนชั้นนำในหมู่ประชาชนของเขาได้กล่าวว่า
แท้จริงเขาเห็นท่านอยู่ในความหลงผิดอันชัดแจ้ง

61.เขากล่าวว่า โอ้ประชาชาติของฉัน! ไม่มีความหลงผิดใด ๆ
อยู่ที่ฉัน แต่ทว่าฉันคือทูตคนหนึ่ง ซึ่งมาจากพระเจ้าแห่งสากลโลก

62.โดยที่ฉันจะประกาศแก่พวกท่าน ซึ่งบรรดาสารแห่งพระเจ้าของฉัน
และฉันจะชี้แจงและนำให้แก่พวกท่าน
และฉันรู้จากอัลลอฮ์สิ่งที่พวกท่านไม่รู้

63.และพวกท่านแปลกใจกระนั้นหรือ?
การที่ได้มีข้อตักเตือนจากพระเจ้าของพวกท่านมายังพวกท่านโดยผ่านชาย
คนหนึ่งในหมู่พวกท่านเพื่อเขาจะได้ตักเตือนพวกท่าน
และเพื่อที่พวกท่านจะได้ยำเกรง
และเพื่อว่าพวกท่านจะได้รับการเอ็นดูเมตตา

64.แล้วพวกเขาได้ปฏิเสธนูฮ์ ภายหลังเรา ได้ช่วยเขา
และบรรดาผู้ที่อยู่กับเขาในเรือให้รอดนั้น
และเราได้ให้บรรดาผู้ที่ปฏิเสธโองการทั้งหลายของเราจมน้ำ
แท้จริงพวกเขานั้นเป็นกลุ่มชนที่มืดบอด

65.และยังประชาชาติอ๊าดนั้น เราได้ส่งฮูด
ซึ่งเป็นพี่น้องของพวกเขาไปเขากล่าวว่า โอ้ประชาชาติของฉัน!
จงเคารพสักการะอัลลอฮ์เถิด ไม่มีผู้ที่ควรได้รับการเคารพสักการะใด
ๆ สำหรับพวกท่านอีกแล้วอื่นจากพระองค์ พวกท่านไม่ยำเกรงดอกหรือ?

66.บรรดาชนชั้นนำที่ปฏิเสธการศรัทธาในหมู่ประชาชาติของเขาได้กล่าวว
่า แท้จริงเราเห็นท่านอยู่ในความโฉดเขลา
และแท้จริงพวกเราแน่ใจว่าท่านนั้นเป็นคนหนึ่งในหมู่ผู้มุสา

67.เขากล่าวว่า โอ้ประชาชาติของฉัน! ไม่มีความโฉดเขลาใด ๆ
อยู่ที่ฉัน แต่ทว่าฉันคือร่อซู้ลคนหนึ่ง
ซึ่งมาจากพระเจ้าแห่งสากลโลก

68.โดยที่ฉันจะประกาศแก่พวกท่าน ซึ่งบรรดาสารแห่งพระเจ้าของฉัน
และฉันนั้นเป็นผู้แนะนำที่ซื่อตรงแก่พวกท่าน

69.และพวกท่านแปลกใจกระนั้นหรือ?
การที่ได้มีข้อตักเตือนจากพระเจ้าของพวกเจ้ามายังพวกเจ้าโดยผ่านชาย
คนหนึ่งในหมู่พวกท่าน เพื่อเขาจะได้ตักเตือนพวกท่าน
และพวกท่านจงรำลึกเถิด
ขณะที่พระองค์ได้ทรงให้พวกท่านเป็นผู้สืบช่วงแทน
มาหลังจากประชาชาติของนูฮ์
และได้ทรงเพิ่มพละกำลังแก่พวกท่านในการบังเกิด
ดังนั้นพวกท่านถึงรำลึกถึงความกรุณาของอัลลอฮ์เถิดเพื่อว่าพวกเจ้าจ
ะได้รับความสำเร็จ

70.พวกเขากล่าวว่า ที่ท่านมหาพวกเรานั้น
เพื่อว่าเราจะได้เคารพสักการะอัลลอฮ์แต่เพียงองค์เดียว
และละทิ้งสิ่งที่บรรดาบรรพบุรุษของพวกเราเคยเคารพสักการะมากระนั้นห
รือ?
จงนำสิ่งที่ท่านได้สัญญาแก่พวกเรามายังพวกเราเถิดหากท่านอยู่ในหมู่
ผู้พูดจริง

71.เขากล่ าวว่ า แน่ นอนได้ เกิ ดขึ้ นแล้ วแก่ พวกท่ าน ซึ่ งการลงโทษ
และความกริ้ วโกรธจากระเจ้ าของพวกท่ าน
พวกท่ านจะโต้ เถี ยงฉั นในบรรดาชื่ อ
ที่ พวกท่ านและบรรพบุ รุ ษของพวกท่ านได้ ตั้ งมั นขึ้ นมาเอง
โดยที่ อั ลลอฮ์ มิ ได้ ทรงประทานหลั กฐานใด ๆ มาสำหรั บชื่ อเหล่ านั้ น
กระนั้ นหรื อ?
ดั งนั้ นพวกท่ านจงรอคอยเถิ ดแท้ จริ งฉั นร่ วมกั บพวกท่ านด้ วยในหมู่ ผู้ รอ
คอย

72.แล้ วเราได้ ช่ วยเขา และบรรดาผู้ ที่ ร่ วมอยู่ กั บเขาให้ รอดพ้ น
ด้ วยความเอ็ นดู เมตตาจากเรา แลเราได้ ตั ดขาด
ซึ่ งคนสุ ดท้ ายของบรรดาผู้ ที่ ปฏิ เสธโองการทั้ งหลายของเรา
และมิ เคยปรากฏว่ าพวกเขาเป็ นผู้ ศรั ทธา

73.และยั งประชาชาติ ซะมู ตนั้ น
เราได้ ส่ งซอและฮ์ ซึ่ งเป็ นพี่ น้ องของพวกเขาไป
เขากล่ าวว่ าโอ้ ประชาชาติ ของฉั น! จงเคารพสั กการะอั ลลอฮ์ เถิ ด
ไม่ มี ผู้ ที่ ควรได้ รั บการเคารพสั กการะใด ๆ
สำหรั บพวกท่ านอี กแล้ วอื่ นจากพระองค์
แน่ นอนได้ มี หลั กฐานอั นชั ดเจนจากพระเจ้ าของพวกท่ านมายั งพวกท่ านแล้ วน
ี้คื ออู ฐตั วเมี ยของอั ลลอฮ์ ในฐานะเป็ นสั ญญาณหนึ่ งสำหรั บพวกท่ าน
ดั งนั้ นพวกท่ านจงปล่ อยมั นกิ นในแผ่ นดิ นของอั ลลอฮ์ เถิ ด
และจงอย่ าแตะต้ องมั นด้ วยการทำร้ ายใด
ๆเลยจะเป็ นเหตุ ให้ การลงโทษอั นเจ็ บแสบคร่ าพวกท่ านเสี ย

74.และพวกท่ านจงรำลึ กขณะที่ พระองค์ ได้ ทรงให้ พวกท่ านเป็ นผู้ สื บช่ วงแ
ทนมาหลั งจากชาวอ๊ าด
และได้ ทรงให้ พวกท่ านตั้ งหลั กแหล่ งอยู่ ในแผ่ นดิ นส่ วนนั้ น
โดยยึ ดเอาจากที่ ราบของมั นเป็ นวั ง และสกั ดภู เขาเป็ นเป็ น
พวกท่ านพึ งรำลึ กถึ งความกรุ ณาของอั ลลอฮ์ เถิ ด
และจงอย่ าก่ อกวนในแผ่ นดิ นในฐานะผู้ บ่ อนทำลาย

75.บรรดาชั้ นชั้ นนำที่ แสดงโอหั งจากประชาชาติ ของเขาได้ กล่ าวแก่ บรรดา
ผู้ ที่ ถู กนั บว่ าอ่ อนแอ (กล่ าวคื อ)
แก่ บรรดาผู้ ศรั ทธาในหมู่ พวกเขากล่ าว่ าพวกท่ านรู้ กระนั้ นหรื อว่ า
แท้ จริ งซอและฮ์ นั้ นเป็ นผู้ ถู กส่ งมาจากพระเจ้ าของเขา
พวกเขากล่ าวว่ าแท้ จริ งพวกเราเป็ นผู้ ศรั ทธาต่ อสิ่ งที่ เขาถู กส่ งให้ นำ
สิ่ งนั้ นมา

76.บรรดาผู้ ที่ แสดงโอหั งกล่ าวว่ า แท้ จริ งเราเป็น ผู้ ปฏิ เสธศรั ทธา
ต่ อสิ่ งที่ พวกท่ านได้ ศรั ทธากั น

77.และพวกเขาก็ ตั ดขาดอู ฐตั วเมี ยตั วนั้ นและได้ ละเมิ ดคำสั่ ง
แห่ งพระเจ้ าของพวกเจ้ า และได้ กล่ าวว่ าโอ้ ซอและฮ์ ! จงนำสิ่ ง
ที่ ท่ านได้ สั ญญาแก่ พวกเราไว้ มาให้ แก่ พวกเราเถิ ด
ถ้ าหากท่ านอยู่ ในหมู่ ผู้ ที่ ถู กส่ งมาเป็ นร่ อซู้ ล

78.และความไวอย่ างแรงของแผ่ นดิ นก็ ได้ เคร่ าพวกเขา
แล้ วพวกเขาก็ กลายเป็ นผู้ นั้ งคุ กเข่ าตายในบ้ านของพวกเขา

79.แล้วเขาก็หันออกไปจากพวกนั้น และกล่าวว่า โอ้ประชาชาติของฉัน
แท้จริงฉันได้ประกาศแก่พวกท่านแล้ว ซึ่งสารแห่งพระเจ้าของฉัน
และฉันก็ได้ชี้แจงแนะนำแก่พวกท่านด้วย
แต่ทว่าพวกท่านไม่ชอบบรรดาผู้ชี้แจงแนะนำ

80.และจงรำลึกถึงลูฏขณะที่เขาได้กล่าวแก่ประชาชาติของเขาว่า
ท่านทั้งหลายจะประกอบสิ่งชั่วช้าน่ารังเกียจ
ซึ่งๆไม่มีคนใดในหมู่ประชาชาติทั้งหลายได้ประกอบมันมาก่อนพวกท่านกระนั้นหรือ?

81.แท้จริงพวกท่านจะสมสู่เพศชายด้วยตัณหาราคะอื่นจากเพศหญิงยิ่งกว่าพวกท่านยังเป็นพวกที่ละเมิดขอบเขตด้วย

82.และคำตอบแห่งประชาชาติของเขานั้นมิปรากฏเป็นอื่นใด
นอกจากการที่พวกเขากล่าวว่า
ท่านทั้งหลายจงขับไล่พวกเขาออกไปจากเมืองของพวกท่านเสีย
แท้จริงพวกเขาเป็นพวกที่บริสุทธิ์

83.และเราได้ช่วยเขาและครอบครัวของเขาให้รอดพ้น
นอกจากภรรยาของเขาเท่านั้น ซึ่งนางปรากฏอยู่ในหมู่ที่คงอยู่
(เพื่อรับการลงโทษ)

84.และเราได้ให้ฝนตกลงมาบนพวกเขาแล้วเจ้าจงดูเถิดว่า
ผลสุดท้ายของบรรดาผู้กระทำผิดนั้นเป็นอย่างไร?

85.และยังประชาชาติมัดยันนั้น เราได้ส่งชุอัยบ์
ซึ่งเป็นพี่น้องของพวกเขาไป เขากล่าวว่าโอ้ประชาชาติของฉัน!
จงเคารพสักการะอัลลอฮ์เถิด
ไม่มีสิ่งใดที่ควรได้รับการเคารพสักการะสำหรับพวกท่านอีกแล้วอื่นจากพระองค์
แท้จริงหลักฐานอันชัดเจนจากพระเจ้าของพวกท่านนั้นได้มายังพวกท่านแล้ว ดังนั้นจงให้ครบเต็มซึ่งเครื่องตวงและเครื่องชั่งเถิด
และจงอย่าให้ขาดแก่เพื่อนมนุษย์ซึ่งบรรดาสิ่งของของพวกเขา
หลังจากที่มีการแก้ไขมันแล้ว
นั่นแหละเป็นสิ่งที่ดียิ่งแก่พวกท่านหากพวกท่านเป็นผู้ศรัทธา

86.และพวกท่านอย่านั่งในทุกหนทาง
โดยทำการขู่และสกัดกั้นให้ออกจากทางของอัลลอฮ์ผู้ซึ่งศรัทธาต่อพระองค์ และพวกท่านยังปรารถนาให้ทางของอัลลอฮ์คด
และจงรำลึกถึงขณะที่พวกท่านมีจำนวนน้อย
แล้วพระองค์ได้ทรงให้พวกท่านมีจำนวนมากขึ้น
และพวกท่านจงดูเถิดว่าผลสุดท้ายของบรรดาผู้ก่อความเสียหายนั้นเป็นอย่างไร?

87.และถ้าหากว่ามีกลุ่มหนึ่งในหมู่พวกท่านศรัทธาต่อสิ่งที่ฉันถูกส่งให้นำสิ่งนั้นมา
และอีกกลุ่มหนึ่งมิได้ศรัทธาแล้วก็จงอดทนไปเถิดจนกว่าอัลลอฮ์จะทรงชี้ขาดระหว่างเรา
และพระองค์นั้นคือผู้ที่ดีเยี่ยมในหมู่ผู้ชี้ขาดทั้งหลาย

88.บรรดาชนชั้นนำที่แสดงโอหังจากประชาชาติของเขาได้กล่าวว่า
แน่นอนเราจะขับไล่ท่านออกไปโอ้ชุอัย!
และบรรดาผู้ที่ศรัทธากับท่านด้วยจากเมืองของเรา
หรือไม่ก็แน่นอนท่านจะต้องกลับมาในลัทธิของเรา เขากล่าวว่า
แม้ว่าพวกเราจะเกลียดก็ตามกระนั้นหรือ?

89.แน่นอนพวกเราก็ได้อุปโลกน์ความเท็จให้แก่อัลลอฮ์
หากพวกเรากลับไปในลัทธิของพวกท่านหลังจากที่อัลลอฮ์ได้ทรงช่วยพวกเร
าให้พ้นจากลัทธินั้นมาแล้ว
และไม่บังควรแก่พวกเราที่จะกลับไปในลัทธินั้นอีก
นอกจากอัลลอฮ์ผู้เป็นพระเจ้าของพวกเราจะทรงประสงค์เท่านั้น
พระเจ้าของพวกเรานั้นทรงมีความรู้กว้างขวางทั่วทุกสิ่งทุกอย่าง
แด่อัลลอฮ์เท่านั้นที่พวกเราได้มอบหมายโอ้พระเจ้าของเราโปรดชี้ขาดร
ะหว่างพวกเราและประชาชาติของเราด้วยความจริงเถิด
และพระองค์นั้นคือผู้ที่ดีเยี่ยมในหมู่ผู้ชี้ขาดทั้งหลาย

90.และบรรดาบุคคลชั้นนำที่ปฏิเสธศรัทธา
จากหมู่ประชาชาติของเขาได้กล่าวว่า
แน่นอนถ้าหากพวกเจ้าปฏิบัติตามชุอัยบ์แล้ว
แน่นอนพวกท่านก็เป็นผู้ขาดทุนในทันที

91.แล้วความไหวอย่างแรงของแผ่นดินก็ได้คร่าพวกเขา
แล้วพวกเขาก็กลายเป็นผู้นั่งคุกเข่าตายในบ้านของพวกเขา

92.บรรดาผู้ที่ปฏิเสธชุอัยบ์ประหนึ่งว่าพวกเขาไม่เคยอยู่ในหมู่บ้าน
นั้น บรรดาผู้ที่ปฏิเสธชุอัยบ์นั้น พวกเขาเป็นผู้ขาดทุน

93.แล้วเขาก็หันออกไปจากพวกเขา และกล่าวว่า โอ้ประชาชาติของฉัน
แท้จริงฉันได้ประกาศแก่พวกท่านแล้ว ซึ่งบรรดาสารแห่งพระเจ้าของฉัน
และฉันก็ได้ชี้แจงแนะนำแก่พวกท่านแล้วแล้วฉันจะเสียใจต่อกลุ่มชนที่
ปฏิเสธศรัทธาอย่างไร?

94.และเรามิได้ส่งนบีคนใดไปในเมืองหนึ่งเมืองใด
นอกจากเราได้ลงโทษชาวเมืองนั้นด้วยความแร้นแค้น
และการเจ็บป่วยเพื่อว่าพวกเขาจะได้นอบน้อม

95.ภายหลังเราได้เปลี่ยนความดีแทนที่ความชั่วจนกระทั่งพวกเขามีมากแ
ละพวกเขากล่าวว่า
แท้จริงได้ประสบบรรพบุรุษของเรามาแล้วซึ่งความเดือดร้อน
และความสุขสบาย
แล้วเราจึงได้ลงโทษพวกเขาโดยกระทันหันขณะที่พวกเขาไม่รู้ตัว

96.และหากว่าชาวเมืองนั้นได้ศรัทธากันและมีความยำเกรงแล้วไซร้
แน่นอนเราก็เปิดให้แก่พวกเขาแล้ว
ซึ่งบรรดาความเพิ่มพูนจากฟากฟ้าและแผ่นดินแต่ทว่าพวกเขาปฏิเสธ
ดังนั้นเราจึงได้ลงโทษพวกเขา เนื่องด้วยสิ่งที่พวกเขาขวนขวายไว้

97.แล้วชาวเมืองนั้นปลอดภัยกระนั้นหรือ?
ในการที่การลงโทษของเราจะมายังพวกเขาในเวลากลางคืน
ขณะที่พวกเขานอนหลับอยู่

98.และชาวเมืองนั้นปลอดภัยกระนั้นหรือ?
ในการที่การลงโทษของเราจะมายังพวกเขาในเวลาสายขณะที่พวกเขากำลังเล่นสนุกสนานกันอยู่

99.แล้วพวกเขาปลอดภัยจากอุบายของอัลลอฮ์กระนั้นหรือ
ไม่มีใครมั่นใจว่าจะปลอดภัยจากอุบายของอัลลอฮ์
นอกจากกลุ่มชนที่ขาดทุนเท่านั้น

100.และก็ยังมิได้ประจักษ์แก่บรรดาผู้ที่ได้รับแผ่นดินสืบทอดหลังจากเจ้าของมันดอกหรือว่าหากเราประสงค์แล้วเราก็ให้ภัยพิบัติประสบแก่พวกเขาแล้ว
เนื่องด้วยบรรดาบาปกรรมของพวกเขาและเราจะประทับตราบนหัวใจของพวกเขาแล้วพวกเขาก็จะไม่ได้ยิน

101.บรรดาเมืองเหล่านั้นแหละ
เรากำลังเล่าให้เจ้าทราบถึงข่าวคราวของมัน
และแท้จริงนั้นบรรดาร่อซู้ลของพวกเขาได้นำบรรดาหลักฐานอันชัดแจ้งมายังพวกเขาแล้ว
แต่แล้วใช่ว่าพวกเขาจะศรัทธาต่อสิ่งที่พวกเขาปฏิเสธมาก่อนก็หาไม่ในทำนองนั้นแหละ
อัลลอฮ์จะทรงประทับตราบนหัวใจของผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย

102.และเราไม่พบว่ามีสัญญาใดๆ สำหรับส่วนมากของพวกเขา
และแน่นอนเราได้พบว่าส่วนมากของพวกเขานั้นเป็นผู้ละเมิด

103.แล้วหลังจากพวกเขาเราได้ส่งมูซาพร้อมด้วยสัญญาณต่าง ๆ
ของเราไปยังฟิรอาวน์และบรรดาบุคคลชั้นนำของเขา
แต่พวกเขาได้ปฏิเสธศรัทธาต่อสัญญาณเหล่านั้น
ดังนั้นเจ้าจงมองดูเถิดว่าบั้นปลายของบรรดาผู้ก่อความเสียหายนั้นเป็นอย่างไร?

104.และมูซาได้กล่าวว่า โอ้ฟิรอาวน์!
แท้จริงฉันคือทูตที่มาจากพระเจ้าแห่งสากลโลก

105.เป็นสิ่งสมควรในการ ที่ฉันจะไม่กล่าวเกี่ยวกับอัลลอฮ์
นอกจากความจริงเท่านั้น
แท้จริง ฉันได้นำหลักฐานจากพระเจ้าของพวกเจ้ามายังพวกเจ้าแล้ว
ดังนั้นจงส่งวงศ์วานอิสรออีลไปกับฉันเถิด

106.เขา กล่าวว่า หากท่านได้นำหลักฐานใด ๆ มาก็จงนำมันมาเถิด
หากท่านอยู่ในหมู่ผู้พูดจริง

107.แล้วเขาได้ชักมือของเขาออก แล้วทันใดมันก็คืองูชัด ๆ

108.และเขาได้ชักมือของเขาออก แล้วทันมันก็ขาว
แก่บรรดาผู้ที่มองดูกัน

109.บรรดาบุคคลชั้นนำจากประชาชาติของฟิรเอาวน์ได้กล่าวว่า
แท้จริงผู้นี้คือมายากลที่รอบรู้

110.เขาต้องการที่จะขับไล่พวกท่านออกจากแผ่นดินของพวกท่าน
ดังนั้นพกวท่านจะใช้ให้ทำสิ่งใด

111.พวกเขากล่าวว่า จงประวิงเขาและพี่ชายของเขาไว้ก่อน
และจงส่งคนไปรวบรวมในเมืองต่างๆ

112.พวกเขาก็จะนำมายังท่าน ซึ่งนักมายากลทุกคนที่รอบรู้

113.และบรรดานักมายากลก็ได้มายังฟิรอาวน์ โดยกล่าวว่า
แน่นอนพวกเราจะต้องได้รางวัลถ้าพวกเราเป็นผู้ชนะ

114.เขากล่าวว่า ใช่แล้ว
และแท้จริงพวกท่านนั้นจะได้อยู่ในหมู่ผู้ใกล้ชิด

115.พวกเขากล่าวว่า โอ้มูซา!
ท่านจะโยนก่อนหรือว่าพวกเราจะเป็นผู้โยนก่อน

116.เขากล่าวว่า พวกท่านจงโยนก่อนเถิด ครั้นเมื่อพวกเขาได้โยนออกไป
พวกเขาก็ลวงตาประชาชนและทำให้พวกเขากลัว
และพวกเขานั้นได้นำมาซึ่งมายากลอันใหญ่หลวง

117.และเราได้มีโองการแก่มูซาว่า จงโยนไม้เท้าของเจ้า แล้วทันใด
มันก็กลืนสิ่งที่พวกเขาลวงตาไว้

118.และความจริงก็ได้เกิดขึ้น และสิ่งที่พวกเขากระทำกันขึ้นก็ตกไป

119.แล้วที่โน่นแหละพวกเขาก็ได้รับความพ่ายแพ้
และกลายเป็นผู้ต่ำต้อย

120.และบรรดานักมายากลก็ถูกทำให้ล้มตัวลงกราบ (โดยความจริง)

121.โดยกล่าวว่า พวกเราได้ศรัทธาแล้วต่อพระเจ้าแห่งสากลโลก

122.คือพระเจ้าของมูซา และฮารูน

123.ฟิรเอาวน์กล่าวว่า
พวกท่านศรัทธาต่อเขาก่อนที่ข้าจะอนุมัติแก่พวกท่านกระนั้นหรือ ?
แท้จริงนี้คืออุบายหนึ่งที่พวกท่านได้วางแผนมันไว้ในเมือง
เพื่อที่จะขับไล่ชาวเมืองให้ออกไปจากเมืองเสีย
แล้วพวกท่านจะได้รู้

124.ข้าสาบานว่าข้าจะตัดมือของท่านและท้าของพวกท่านโดยสลับข้างกัน
แล้วข้าจะตรึงพวกท่านทั้งหมดไว้ (ที่ลำต้นอินทผาลัม)

125.พวกเขากล่าวว่า) แท้จริงพวกเราจะเป็นผู้กลับไปยังพระเจ้าของเรา

126.และท่านจะไม่แก้แค้นเรา
นอกจากว่าเราศรัทธาต่อบรรดาสัญญาณแห่งพระเจ้าของเราเท่านั้น
เมื่อมันได้มายังเรา
โอ้พระเจ้าของเราโปรดเทความอดทนลงมาบนพวกเราด้วยเถิด
และโปรดทรงให้พวกเราตายในฐานะผู้สวามิภักดิ์ด้วย

127.และบรรดาบุคคลชั้นนำจากประชาชาติของฟิรอาวน์ได้กล่าวว่า
ท่านจะปล่อยมูซาและพวกพ้องของเขาไว้เพื่อก่อความเสียหายในแผ่นดิน
และละเลยท่าน และบรรดาที่เคารพสักการะของท่านกระนั้นหรือ ?
เขากล่าวว่า
เราจะฆ่าบรรดาลูกชายของพวกเขาและไว้ชีวิตบรรดาหญิงของพวกเขาและแท้จริงเราเป็นผู้มีกำลังอำนาจเหนือพวกเขา

128.มูซาได้กล่าวแก่พวกพ้องของเขาว่า
จงขอความช่วยเหลือต่ออัลลอฮ์เถิด และจงอดทนด้วย
แท้จริงแผ่นดินนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮ์
ซึ่งพระองค์จะทรงให้มันสืบทอดแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์
จากปวงบ่าวของพระองค์ และบั้นปลายนั้นย่อมเป็นของผู้ยำเกรงทั้งหลาย

129.พวกเขากล่าวว่า
พวกเราได้รับการทารุณทั้งก่อนจากที่ท่านจะมายังพวกเราและหลังจากที่ท่าได้มายังเราเขากล่าวว่าหวังว่าพระเจ้าของพวกท่านจะทรงทำลายศัตรูของพวกท่านและจะทรงให้พวกท่าสืบช่วงแทนในแผ่นดินแล้วพระองค์จะทรงดูว่าพวกท่านจะทำอย่างไร?

130.และแน่นอนเราได้ลงโทษวงศ์วานของฟิรอาวน์ด้วยความแห้งแล้ง
และขาดแคลนผลไม้ต่างๆ เพื่อว่าพวกเขาจะได้รำลึก

131.ครั้นเมื่อความดีได้มายังพวกเขา พวกเขาก็กล่าวว่า
นี้คือสิทธิของเรา และหากความชั่วใด ๆ
ประสบแก่พวกเขาพวกเขาก็ถือเอานบีมูซาเป็นลางร้าย
และผู้ที่ร่วมอยู่กับเขาด้วย
พึงรู้เถิดว่าที่จริงลางร้ายของพวกเขานั้นอยู่ที่อัลลอฮ์ต่างหากแต่
ทว่าส่วนมากของพวกเขาไม่รู้

132.และพวกเขากล่าวว่า
ท่านจะนำสัญญาณหนึ่งสัญญาณใดมายังพวกเราอย่างไร
ก็ตามเพื่อที่จะลวงเราให้หลงเชื่อต่อสัญญาณนั้น
เราก็จะไม่เป็นผู้ศรัทธาต่อท่าน

133.แล้วเราได้ส่งน้ำท่วม และตั๊กแตนและเหา และกบ
และเลือดมาเป็นสัญญาณอันชัดเจนแก่พวกเขา
แต่แล้วพวกเขาก็แสดงโอหังและได้กลายเป็นกลุ่มชนที่กระทำความผิด

134.และเมื่อมีการลงโทษเกิดขึ้นแก่พวกเขา พวกเขาก็กล่าวว่า
โอ้มูซา!
จงขอต่อพระเจ้าของท่านให้แก่เราตามที่พระองค์ได้สัญญาไว้ที่ท่านเกิด ถ้าหากท่านได้ปลดเปลื้องการลงโทษนั้นให้พ้นจากเราแล้ว
แน่นอนเราจะศรัทธาต่อท่านและแน่นอนเราจะส่งวงศ์วานอิศรออีลไปกับท่าน

135.ครั้นเมื่อเราได้ปลดเปลื้องการลงโทษนั้นให้พ้นจากพวกเขาไปยังกำหนดหนึ่ง ซึ่งพวกเขาถึงกำหนดไปแล้ว ทันใดพวกเขาก็ผิดสัญญา

136.แล้วเราก็ได้ลงโทษพวกเขา โดยให้พวกเขาจมในทะเล
เนื่องด้วยพวกเขาได้ปฏิเสธสัญญาณต่างๆ ของเรา
และพวกเขาจึงได้กลายเป็นที่ไม่ใส่ใจต่อสัญญาณต่างๆ เหล่านั้น

137.และเราได้ให้เป็นมรดกแก่กลุ่มชนที่ถูกนับว่าอ่อนแอ
ซึ่งบรรดาทิศตะวันออกของแผ่นดิน และบรรดาทิศตะวันตกของมัน
อันเป็นแผ่นดินที่เราได้ให้มีความจำเริญในนั้น
และถ้อยคำแห่งพระเจ้าของเจ้าอันสวยงามยิ่งนั้นครบถ้วนแล้ว
แก่วงศ์วานอิสรออีล เนื่องจากการที่พวกเขามีความอดทน

และเราได้ทำลายสิ่งที่ฟิรอาวน์และพวกพ้องของเขาได้ทำไว้
และสิ่งที่พวกเขาได้ก่อสร้างไว้

138.และเราได้ให้วงศ์วานอิสรออีลข้ามทะเลไปได้ แล้วพวกเขาก็มายังกลุ่มชนหนึ่ง ซึ่งกำลังประจำอยู่ที่บรรดาเจว็ดของพวกเขา
พวกเขาได้กล่าวขึ้นว่า
โอ้มูซา!จงให้มีขึ้นแก่พวกเราด้วยเถิดสิ่งซึ่งเป็นที่เคารพสักการะสักองค์หนึ่ง
เช่นเดียวกับที่พวกเขามีสิ่งที่เป็นที่เคารพสักการะหลายองค์ เขากล่าวว่า แท้จริงพวกท่านเป็นพวกที่โฉดเขลา

139.แท้จริงชนเหล่านี้แหละ
สิ่งที่พวกเขาเคารพสักการะกันอยู่นั้นจะถูกทำลายและสิ่งที่พวกเขาเคยกระทำกันมาก็ไร้ผล

140.เขากล่าวว่า
อื่นจากอัลลอฮ์กระนั้นหรือที่ฉันจะแสวงหาสิ่งที่เคารพสักการะให้แก่พวกท่าน ทั้งๆ ที่พระองค์ได้ทรงเทิดพวกท่านเหนือประชาชาติทั้งหลาย

141.และจะรำลึกขณะที่เราได้ช่วยพวกเจ้าให้พ้นจากพวกพ้องของฟิรอาวน์ ดดยที่พวกเขาบังคับขู่เข็ญพวกเจ้า ซึ่งการทรมานอันร้ายแรง
พวกเขาฆ่าบรรดาลูกผู้ชายของพวกเจ้า
และไว้ชีวิตบรรดาลูกผู้หญิงของพวกเจ้า
และในเรื่องนั้นคือการทดสอบอันสำคัญจากพระเจ้าของพวกเจ้า

142.และเราได้สัญญาแก่มูซาสามสิบคืนและเราได้ให้มันครบอีกสิบ
ดังนั้นกำหนดเวลาแห่งพระเจ้าของเราจึงครบสี่สิบคืน
และมูซาได้กล่าวแก่ฮารูนพี่ชายของเขาว่า
จงทำหน้าที่แทนฉันในหมู่ชนของฉัน และจงปรับปรุงแก้ไข
และจงอย่าปฏิบัติตามทางของผู้ก่อความเสียหาย

143.และเมื่อมูซาได้มาตามกำหนดเวลาของเรา
และพระเจ้าของเขาได้ตรัสแก่เขา เขาได้กล่าวขึ้นว่า
โอ้พระเจ้าของข้าพระองค์ โปรดให้ข้าพระองค์เห็นด้วยเถิด
โดยที่ข้าพระองค์จะได้มองดูพระองค์ พระองค์ตรัสว่า
เจ้าจะเห็นข้าไม่ได้เป็นอันขาด แต่ทว่าเจ้าจงมองดูภูเขานั้นเถิด
ถ้าหากมันมั่นอยู่ ณ ที่ของมัน เจ้าก็จะเห็นข้า
ครั้นเมื่อพระเจ้าของเขาได้ประจักษ์ที่ภูเขานั้น
ก็ทำให้มันทลายตัวลงอย่างราบเรียบ และมูซาก็ล้มลงในสภาพหมดสติ
ครั้นเมื่อเขาฟื้นขึ้น เขาก็กล่าวว่ามหาบริสุทธิ์พระองค์ท่าน
ข้าพระองค์ขอลุแก่โทษต่อพระองค์
และข้าพระองค์นั้นคือคนแรกในหมู่ผู้ศรัทธาทั้งหลาย

144.พระองค์ตรัสว่า โอ้มูซา!
แท้จริงข้าได้เลือกเจ้าให้เหนือกว่ามนุษย์ทั้งหลาย
เนื่องด้วยบรรดาสารของข้า
และด้วยถ้อยคำของเขาดังนั้นจงยึดถือสิ่งที่ข้าได้ให้แก่เจ้า
และจงอยู่ในหมู่ผู้ขอบคุณ

145.และเราได้บันทึกคำตักเตือนจากทุกสิ่งและการแจกแจงในทุกอย่างไว้ให้แก่เขาในบรรดาแผ่นจารึก
ดังนั้นเจ้าจงยึดถือมันไว้ด้วยความเข้มแข็ง
และจงใช้พวกพ้องของเจ้าเถิด
พวกเขาก็จะยึดถือสิ่งที่ดีที่สุดของมัน ข้าจะให้พวกเจ้าได้เห็นที่อยู่ของผู้ละเมิดทั้งหลาย

146.ข้าจะหันเหออกจากบรรดาโองการของข้า
ซึ่งบรรดาผู้ที่ยะโสในแผ่นดินโดยไม่บังควรและแม้ว่าพวกเขาจะได้เห็นสัญญาณทุกอย่างพวกเขาก็จะไม่ศรัทธาต่อสัญญาณนั้น
และหากพวกเขาเห็นทางแห่งความถูกต้อง พวกเขาก็จะไม่ถือมันเป็นทาง
และหากพวกเขาเห็นทางแห่งความผิด พวกเขาก็ยึดถือมันเป็นทาง
นั่นก็เพราะว่าพวกเขาปฏิเสธบรรดาโองการของเราและพวกเขาจึงได้เป็นผู้ละเลยโองการเหล่านั้น

147.และบรรดาผู้ที่ปฏิเสธบรรดาโองการของเรา และการพบกับปรโลกนั้น
บรรดาการงานของพวกเขาย่อมไร้ผล
พวกเขาจะไม่ถูกตอบแทนนอกจากสิ่งที่พวกเขากระทำเท่านั้น

148.และพวกพ้องของมูซาได้ยึดถือลูกวัวที่เป็นรูปร่าง
ซึ่งทำมาจากเครื่องประดับของพวกเขา
หลังจากเขาซึ่งลุกวัวนั้นมีเสียงร้อง พวกเขามิได้เห็นดอกหรือว่าแท้จริงมันพูดกับพวกเขาไม่ได้
และมันก็แนะนำทางใดทางหนึ่งให้แก่พวกเขาไม่ได้ด้วย?
พวกเขาได้ยึดถือลูกวัวนั้น และพวกเขาจึงได้กลายเป็นผู้อธรรม

149.และเมื่อได้ถูกตกลงในเมืองของพวกเขาและพวกเขาได้เห็นว่าพวกเขาได้หลงผิดไปแล้ว พวกเขาจึงกล่าวว่า
แน่นอนถ้าหากพระเจ้าของเรามิได้เอ็นดูเมตตาแก่เรา
และมิได้อภัยโทษให้แก่เราแล้ว
แน่นอนพวกเราก็จะต้องอยู่ในหมู่ผู้ขาดทุน

150.และเมื่อมูซาได้กลับมายังพวกพ้องของเขาด้วยความโกรธ
และเสียใจเขาได้กล่าวว่า ช่างเลวร้ายจริง ๆ
ที่พวกท่านทำหน้าที่แทนฉัน หลังจากฉัน พวกท่านด้วนกระทำก่อน
คำสั่งของพระเจ้าของพวกท่าน
กระนั้นหรือ?และเขาได้โยนบรรดาแผ่นจารึกลง และจับศรีษะพี่ชายของเขา
โดยดึงมันมายังเขา เขากล่าวว่า โอ้ลูกแม่
แท้จริงพวกพ้องเหล่านั้นเห็นว่าฉันเป็นผู้อ่อนแอ
และพวกเขาเกือบจะฆ่าฉันแล้ว ดังนั้นจงอย่าให้ศัตรูทั้งหลายดีใจ
ต่อสิ่งที่ประสบกับฉันเลยและจงอย่าให้ฉันร่วมอยู่
ในกลุ่มชนที่อธรรมเหล่านั้นเลย

151.เขากล่าวว่า โอ้พระเจ้าแห่งข้าพระองค์ โปรดอภัยโทษแก่ข้าพระองค์
และแก่พี่ชายของข้าพระองค์ด้วย
และโปรดได้ทรงให้พวกข้าพระองค์เข้าอยู่ในความเอ็นดูเมตตาของพระองค์
เถิดและพระองค์นั้นคือผู้ที่ทรงเอ็นดูเมตตายิ่งกว่าผู้เอ็นดูเมตตาทั้งหลาย

152.แท้จริงบรรดาผู้ที่ยึดลูกวัวนั้นจะได้แก่พวกเขา
ซึ่งความกริ้วโกรธจากพระเจ้าของพวกเขา
และความต่ำช้าในชีวิตความเป็นอยู่แห่งโลกนี้ และในทำนองเดียวกัน
เราจะตอบแทนแก่บรรดาผู้อุปโลกน์ความเท็จขึ้น

153.และบรรดาผู้ที่กระทำสิ่งที่ชั่ว
แล้วสำนึกผิดกลับตัวหลังจากนั้น
และศรัทธาแล้วไซร้ แท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้น หลังจากนั้นแล้ว
แน่นอนย่อมเป็นผู้ทรงอภัยโทษทรงเอ็นดูเมตตา

154.และเมื่อความกริ้วโกรธได้สงบลงจากมูซา
เขาก็เอาบรรดาแผ่นจารึกนั้นไปและในสิ่งที่ถูกจารึกไว้ในมันนั้นมีคำ
แนะนำและความเอ็นดูเมตตาแก่บรรดาผู้ที่เกรงกลัวพระเจ้าของพวกเขา

155.และมูซาได้เลือกจากพวกพ้องของเขาซึ่งชายเจ็ดสิบคน
สำหรับกำหนดเวลาของเราครั้นเมื่อความไหวอันรุนแรงได้คร่าพวกเขา
เขากล่าวว่า โอ้พระเจ้าแห่งข้าพระองค์ หากพระองค์ทรงประสงค์แล้ว
พระองค์ก็ทรงทำลายพวกเขาไปก่อนแล้ว และข้าพระองค์ด้วย
พระองค์จะทรงทำลายพวกข้าพระองค์
เนื่องด้วยสิ่งที่บรรดาผู้โฉดเขลาในหมู่ผู้ข้าพระองค์ได้กระทำขึ้นก
ระนั้นหรือ? มันมิใช่อื่นใดดอก
นอกจากการทดสอบของพระองค์เท่านั้นพระองค์จะทรงให้ผู้ที่พระองค์ทรงป
ระสงค์หลงผิด
ไปเนื่องด้วยการทดสอบนั้นและจะทรงแนะนำผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์
พระองค์นั้นคือผู้ทรงคุ้มครองพวกข้าพระองค์
ดังนั้นโปรดได้ทรงอภัยให้แก่พวกข้าพระองค์
และเอ็นดูเมตตาพวกข้าพระองค์ด้วยเถิด
และพระองค์นั้นคือผู้ทรงเยี่ยมกว่าในหมู่ผู้ให้อภัยทั้งหลาย

156.และโปรดได้ทรงกำหนดความดีให้แก่พวกข้าพระองค์ในโลกนี้
และในปรโลกด้วยแท้จริงพวกข้าพระองค์สำนึกผิดและกลับมายังพระองค์ แล้
ว พระองค์ตรัสว่า การลงโทษของข้านั้น
ข้าจะให้มันประสบแก่ผู้ที่ข้าประสงค์ และการเอ็นดูเมตตาของข้านั้น
กว้างขวางทั่วทุกสิ่งซึ่งข้าจะกำหนดมันให้แก่บรรดาผู้ที่ยำเกรง
และชำระซะกาต และแก่บรรดาผู้ที่พวกเขาศรัทธาต่อบรรดาโองการของเรา

157.คือบรรดาผู้ปฏิบัติตามร่อซู้ลผู้เป็นนบีที่เขียนอ่านไม่เป็นที่
พวกเขา พบเขาถูกจารึกไว้ ณ ที่พวกเขา ทั้งในอัต-เตารอต และในอัล-
อินญีลโดยที่เขา
จะใช้พวกเขาให้กระทำในสิ่งที่ชอบและห้ามพวกเขามิให้กระทำในสิ่งที่ไ
ม่ชอบและจะอนุมัติให้แก่พวกเขาซึ่งสิ่งดี ๆ ทั้งหลาย
และจะให้เป็นที่ต้องห้ามแก่พวกเขา ซึ่งสิ่งที่เลวทั้งหลาย
และจะปลดเปลื้องออกจากพวกเขา
ซึ่งภาระหนักของพวกเขาและห่วงคอที่ปรากฏอยู่บนพวกเขา
ดังนั้นบรรดาผู้ที่ศรัทธาต่อเขา
และให้ความสำคัญแก่เขาและช่วยเหลือเขา
และปฏิบัติตามแสงสว่างที่ถูกประทานลงมาแก่เขาแล้วไซร้
ชนเหล่านี้แหละคือบรรดาผู้ที่สำเร็จ

158.จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า โอ้มนุษย์ทั้งหลาย!
แท้จริงฉันคือร่อซูลของอัลลอฮ์มายังพวกท่านทั้งมวล
ซึ่งพระองค์นั้นอำนาจแห่งบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดินเป็นของพระองค์
ไม่มีผู้ใดควรได้รับการเคารพสักการะนอกจากพระองค์เท่านั้น
ผู้ทรงให้เป็นและทรงให้ตาย
ดังนั้นพวกท่านจงศรัทธาต่ออัลลอฮ์และร่อซูลของพระองค์
ผู้เป็นนบีที่เขียนอ่านไม่เป็น ซึ่งเขาศรัทธาต่ออัลลอฮ์
และดำรัสทั้งหลายของพระองค์ และพวกเจ้าจงปฏิบัติตามเขาเถิด
เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับคำแนะนำ

159.และจากพวกพ้องของมูซานั้นมีกลุ่มหนึ่งที่แนะนำชี้แจงด้วยความจร
ิง และด้วยความจริงนั้นพวกเขาใก้ความเที่ยงธรรม

160.และเราได้แบ่งพวกเขาออกเป็นสิบสองเหล่า คือสิบสองกลุ่ม
และเราได้มีโองการแก่มูซาขณะที่พวกพ้องของเขาได้ขอน้ำจากเขาว่า
จงตีหินก้อนนั้นด้วยไม้เท้าของเจ้า
แล้วตาน้ำสิบสองตาก็พวยพุ่งขึ้นจากก้อนหินนั้น
แท้จริงกลุ่มชนแต่ละเหล่าย่อมรู้แหล่งน้ำดื่มของตน
และเราได้ให้เมฆบดบังพวกเขา
และเราได้ให้ลงมาแก่พวกเขาซึ่งของหวานและนกคุ่ม
พวกเจ้าจงบริโภคสิ่งที่เราได้ให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้าจากสิ่ง
ที่ดี ๆ เถิดและพวกเขาหาได้อธรรมแก่เราไม่
แต่ทว่าพวกเขาอธรรมแก่ตัวของพวกเขาเองต่างหาก

161.และเมื่อถูกกล่าวแก่พวกเขาว่า จงอยู่ในเมืองนี้เถิด
และจงบริโภคจากเมืองนั้น ณ ที่ใดก็ได้ที่พวกเจ้าประสงค์
และจงกล่าวว่า
ฮิฏเฏาะฮ์ และจงเข้าประตูนั้นไปในสภาพผู้โน้มศีรษะลงด้วยความนอบน้อม
เราก็จะอภัยโทษให้แก่พวกเจ้าซึ่งบรรดาความผิดของพวกเจ้า
และเราจะเพิ่มพูนแก่บรรดาผู้กระทำความดี

162.แล้วบรรดาผู้อธรรมเหล่านั้นได้เปลี่ยนเอาคำพูดหนึ่ง
ซึ่งมิใช่คำพูดที่ถูกกล่าวแก่พวกเขาดังนั้นเราจึงได้ส่งการลงโทษจาก
ฟากฟ้ามายังพวกเขาเนื่องจากที่พวกเขาละเมิด

163.และเจ้าจงถามพวกเขาถึงเมืองที่เคยอยู่ใกล้ทะเล
ขณที่พวกเขาละเมิดในวันสับบะโต
ทั้งนี้ขณะที่บรรดาปลาของพวกเขามายังพวกเขาในวันสับบะโตของพวกเขาใน
สภาพลอยตัวให้เห็นบนผิวน้ำ
และวันที่พวกเขาไม่ถือว่าเป็นวันสับบะโตนั้น
ปลาเหล่านั้นหาได้มายังพวกเขาไม่ ในทำนองนั้นแหละเราจะทดสอบพวกเขา
เนื่องด้วยการที่พวกเขาละเมิด

164.และจงรำลึกขณะที่กลุ่มหนึ่งในพวกเขากล่าวว่า
เพราะเหตุใดเล่าพวกท่านจึงตักเตือนกลุ่มชนที่อัลลอฮ์จะทรงเป็นผู้ทำ
ลายพวกเขาหรือเป็นผู้ลงโทษพวกเขาอย่างรุนแรง? พวกเขากล่าวว่า
(การที่เราตักเตือนนั้น) เพื่อเป็นข้ออ้างต่อพระเจ้าของพวกเจ้า
และเพื่อว่าพวกเขาจะได้ยำเกรง

165.ครั้นเมื่อพวกเขาลืมสิ่งที่พวกเขาถูกเตือนในสิ่งนั้น
เราก็ช่วยเหลือบรรดาผู้ที่ห้ามปรามการทำชั่วให้รอดพ้นและได้จัดการแ
ก่บรรดาผู้ที่อธรรมเหล่านั้น
ด้วยการลงโทษอันรุนแรงเนื่องด้วยการที่พวกเขาละเมิด

166.ครั้นเมื่อพวกเขาละเมิดสิ่งที่พวกเขาถูกห้ามในสิ่งนั้นแล้ว
เราก็ประกาศิตแก่พวกเขาว่า
พวกเจ้าจงเป็นสิ่งที่ถูกขับไล่ให้ห่างไกล

167.และจงรำลึกขณะที่พระเจ้าของเจ้าได้แจ้งให้ทราบว่า
แน่นอนพระองค์จะส่งมาให้มีอำนาจเหนือพวกเขาจนถึงวันกิยามะฮ์
ซึ่งผู้ที่จะบังคับขู่เข็ญพวกเขา
ด้วยการทรมานอันร้ายแรงแท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้น
ทรงเป็นผู้รวดเร็วในการลงโทษและแท้จริงพระองค์นั้นคือผู้ทรงอภัยโทษ
ผู้ทรงเอ็นดูเมตตา

168.และเราได้แยกพวกเขาออกเป็นกลุ่มๆในแผ่นดินจากพวกเขานั้นมีคนดี
และจากพวกเขานั้นมีอื่นจากนั้นและเราได้ทดสอบพวกเขาด้วยบรรดาสิ่งที
ดี และบรรดาสิ่งที่ชั่วเพื่อว่าพวกเขาจะกลับมา

169.แล้วได้มีกลุ่มชั่วกลุ่มหนึ่งสืบแทนหลังจากพวกเขา
ซึ่งได้รับช่วงคัมภีร์ไว้ โดยที่พวกเขารับเอาสิ่งเล็กๆน้อยๆ
แห่งโลกนี้ และกล่าวว่ามันจะถูกอภัยให้แก่เราและหากมีสิ่งเล็กๆ
น้อยๆเยี่ยงเดียวกันนั้นมายังพวกเขา พวกเขาก็รับเอามันอีก
มิได้ถูกเอาแก่พวกเขาดอกหรือ ซึ่งข้อสัญญาแห่งคัมภีร์ว่า
พวกเขาจะไม่กล่าวพาดพิงเกี่ยวกับอัลลอฮ์ นอกจากความจริงเท่านั้น
และพวกเขาก็ได้ศึกษาสิ่งที่อยู่ในคัมภีร์นั้นแล้ว
และที่พำนักแห่งปรโลกนั้นคือสิ่งที่ดียิ่งสำหรับบรรดาผู้ที่ยำเกรงพ
วกเจ้าไม่ใช้ปัญญาดอกหรือ?

170.และบรรดาผู้ที่ยึดถือคัมภีร์ และดำรงไว้ซึ่งการละหมาดนั้น
แท้จริงเราจะไม่ให้สูญไปซึ่งรางวัลของผู้ปรับปรุงแก้ไขทั้งหลาย

171.และจงรำลึกขณะที่เราได้ให้ภูเขาลูกนั้นไหวตัว
และถอนตัวขึ้นเหนือพวกเขา ประหนึ่งมันเป็นสิ่งที่ให้เงาร่มกระนั้น
และพวกเขาคิดว่ามันจะตกลงทับพวกเขา
พวกเจ้าจงยึดเอาสิ่งที่เราได้ให้ไว้แก่พวกเจ้าด้วยความเข้มแข็ง
และจงรำลึกถึงสิ่งที่มีอยู่ในนั้น หวังว่าพวกเจ้าจะเกรงกลัว

172.และจงรำลึกขณะที่พระเจ้าของเจ้าได้เอาจากลูกหลานของอาดัม
ซึ่งลูกๆ
ของพวกเขาจากหลังของพวกเขาและให้พวกเขายืนยันแก่ตัวของเขาเอง
(โดยตอบคำถามที่ว่า) ข้ามิใช่พระเจ้าของพวกเจ้าดอกหรือ?
พวกเขากล่าวว่าใช่ขอรับ พวกข้าพระองค์ขอยืนยัน (มิฉันนั้น)
พวกเจ้าจะกล่าวในวันกิยามะฮ์ว่า
แท้จริงพวกข้าพระองค์ไม่รู้เรื่องเกี่ยวกับเรื่องนี้

173.หรือไม่ก็พวกเจ้าจะกล่าวว่า
ที่จริงนั้นบรรพบุรุษของพวกข้าพระองค์ได้ให้ภาคีขึ้นมาก่อนและพวกเร

เาปี นลู กหลานที่ มาหลั งจากพวกเขา แล้ วพระองค์ จะทรงทำลายพวกเรา
เนื่ องด้ วยการกระทำของบรรดาผู้ ที่ ทำให้ เสี ยกระนั้ นหรื อ?

174.และในทำนองนั้ นแหละเราจะแจกแจงโองการทั้ งหลาย
เพื่ อว่ าพวกเขาจะกลั บมา

175.และจงอ่ านให้ พวกเขาฟั ง
ซึ่ งข่ าวของผู้ ที่ เราได้ ให้ บรรดาโองการของเราแก่ เขา
แล้ วเขาได้ ถอนตั วออกจากโองการเหล่ านั้ น
แล้ วชั ยฏอนก็ ติ ดตามเขาดั งนั้ นเขาจึ งอยู่ ในหมู่ ผู้ หลงผิ ด

176.และหากเราประสงค์ แล้ ว
แน่ นอนเราก็ ยกเขาขึ้ นและด้ วยบรรดาโองการเหล่ านั้ น
แต่ ทว่ าเขาคงมั่ นอยู่ กั บดิ นและปฏิ บั ติ ตามความใคร่ ใฝ่ ต่ ำของเขา
ดั งนั้ นอุ ปมาของผู้ นั้ น จึ งดั่ งอุ ปไมยของสุ นั ขหากเจ้ าขั บไล่ มั น
มั นก็ จะหอบแลบลิ้ นห้ อยลง นั่ นแหละคื อ
อุ ปมากลุ่ มชนที่ ปฏิ เสธบรรดาโองการของเรา
ดั งนั้ นเจ้ าจงเล่ าเรื่ องราวเหล่ านั้ นเถิ ด
เพื่ อว่ าพวกเขาจะไดใคร่ ครวญ

177.เป็ นตั วอย่ างที่ ชั่ วช้ าจริ งๆ
กลุ่ มชนที่ ปฏิ เสธบรรดาโองการของเรา
และก็ ตั วของพวกเขานั้ นเองพวกเขาอธรรมกั นอยู่

178.ผู้ ที่ อั ลลอฮ์ ทรงแนะนำนั้ น เขาก็ เป็ นผู้ รั บคำแนะนำ
และผู้ ที่ พระองค์ ทรงปล่ อยให้ หลงผิ ดนั้ นชนเหล่ านี้ แหละพวกเขาคื อผู้ ท
ี่ข าดทุ น

179.และแน่ นอนเราได้ บั งเกิ ดสำหรั บญะฮั นนั ม ซึ่ งมากมายจากญิ น
และมนุ ษย์
โดยที่ พวกเขามี หั วใจซึ่ งพวกเขาไม่ ใช้ มั นทำความเข้ าใจและพวกเขามี ตา
ซึ่ งพวกเขาไม่ ใช่ มั นมอง และพวกเขามี หู
ซึ่ งพวกเขาไม่ ใช้ มั นฟั งชนเหล่ านี้ แหละประหนึ่ งปศุ สั ตว์
ใช่ แต่ เท่ านั้ น พวกเขาเป็ นผู้ หลงผิ ดยิ่ งกว่ า ชนเหล่ านี้ แหละ
พวกเขาคื อผู้ ทีเ ผลอเรอ

180.และอั ลลอฮ์ นั้ นมี บรรดาพระนามอั นสวยงาม
ดั งนั้ นพวกเจ้ าจงเรี ยกหากพระองค์ ด้ วยพระนามเหล่ านั้ นเถิ ด
และจงปล่ อยบรรดาผู้ ที่ ทำให้ เฉ ในบรรดาพระนามของพระองค์ เถิ ด
พวกเขานั้ นจะถู กตอบแทนในสิ่ งที่ พวกเขากระทำ

181.และส่ วนหนึ่ งจากผู้ ที่ เราได้ บั งเกิ ดนั้ นคื อ คณะหนึ ่ง
ซึ่ งพวกเขาแนะนำด้ วยความจริ ง และด้ วยความจริ งนั้ น
พวกเขาปฏิ บั ติ โดยเที่ ยงธรรม

182.และบรรดาผู้ ปฏิ เสธบรรดาโองการของเรานั้ น
เราจะจั ดการแก่ พวกเขาเป็ นขั้ นตอนโดยที่ พวกเขาไม่ รู้

183.และข้ าจะประวิ งเวลาให้ แก่ พวกเขาแท้ จริ งอุ บายของข้ านั้ นแข็ งแรงน
ั ก

184.และพวกเขามิได้ใคร่ครวญดอกหรือว่าที่สหายของพวกเขานั้นหาได้มีความบ้าใด ๆ ไม่
เขามิใช่ใครอื่นนอกจากผู้ตักเตือนที่ชัดแจ้งคนหนึ่งเท่านั้น

185.และพวกเขามิได้มองดูในอำนาจทั้งหลายแห่งบรรดาชั้นฟ้า
และแผ่นดิน และสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงบังเกิดขึ้นดอกหรือ ? และแท้จริงอาจเป็นไปได้ว่า
กำหนดเวลาแห่งความตายของพวกเขานั้นได้ใกล้มาแล้ว
แล้วก็ถ้อยคำใดเล่าที่พวกเขาจะศรัทธากันหลังจากอัลกุรอาน

186.ผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงปล่อยให้หลงไปแล้วก็ไม่มีผู้แนะนำใด ๆ สำหรับเขา
พระองค์จะทรงปล่อยพวกเขาให้ระเหเร่ร่อนอยู่ในการละเมิดของพวกเขา

187.พวกเขาจะถามเจ้าถึงยามอวสาน (วันกิยามะฮ์) นั้นว่า
เมื่อใดเล่ามันจะเกิดขึ้น ? จงกล่าวเถิดว่าแท้จริง
ความรู้ในเรื่องนั้นอยู่ที่พระเจ้าของฉันเท่านั้นไม่มีใครจะเผยมันให้ทราบสำหรับเวลาของมันได้ นอกจากพระองค์เท่านั้น มันหนักอึ้ง
อยู่ในบรรดาชั้นฟ้า และแผ่นดิน มันจะไม่มายังพวกเจ้า
นอกจากโดยกระทันหัน
พวกเขาถามเจ้ากันประหนึ่งว่าเจ้านั้นเป็นผู้ที่รู้ในเรื่องนั้นดี
จงกล่าวเถิดแท้จริงความรู้ในเรื่องนั้นอยู่ที่อัลลอฮ์เท่านั้น
แต่ทว่ามนุษย์ส่วนมากไม่รู้

188.จงกล่าวเถิดว่า (มุฮัมมัด)
ว่าฉันไม่มีอำนาจที่จะครอบครองประโยชน์ใด ๆ และโทษใด ๆ
ไว้เป็นกรรมสิทธิ์แก่ตัวของฉันได้
นอกจากสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประสงค์เท่านั้น
และหากฉันเป็นผู้ที่รู้สิ่งเร้นลับแล้ว
แน่นอนฉันก็ย่อมกอบโกยสิ่งที่ดีไว้มากมายแล้ว
และความชั่วร้ายก็ย่อมไม่ต้องฉันได้ ฉันมิใช่ใครอื่น
นอกจากผู้ตักเตือนและผู้ประกาศข่าวดีแก่กลุ่มชนที่ศรัทธาเท่านั้น

189.พระองค์นั้นคือผู้ที่ได้ทรงบังเกิดพวกเจ้าจากชีวิตเดียวและได้ทรงให้มีขึ้นจากชีวิตนั้น
ซึ่งคู่ครองของชีวิตนั้นเพื่อชีวิตนั้นจะได้มีความสงบสุขกับนาง
ครั้นเมื่อชีวิตนั้นได้สมสู่นาง นางก็อุ้มครรภ์อย่างเบา ๆ
แล้วนางก็ผ่านมันไป ครั้นเมื่อนางอุ้มครรภ์หนัก
เขาทั้งสองก็วิงวอนต่ออัลลอฮ์ผู้เป็นพระเจ้าของเขาทั้งสองว่า
ถ้าหากพระองค์ทรงประทานบุตรที่สมบูรณ์ให้ข้าพระองค์แล้ว
แน่นอนข้าพระองค์ก็อยู่ในหมู่ผู้ขอบคุณ

190.ครั้นเมื่อพระองค์ได้ทรงประทานให้เขาทั้งสองซึ่งบุตรที่สมบูรณ์
เขาทั้งสอง ก็ให้มีบรรดาภาคีขึ้นแก่พระองค์
ในสิ่งที่พระองค์ทรงประทานให้แก่เขาทั้งสอง
อัลลอฮ์นั้นทรงสูงเกินกว่าที่พวกเขาให้มีภาคีขึ้น

191.พวกเขา จะให้สิ่งที่บังเกิดอันใดมีหุ้นส่วน (กับพระองค์) ทั้ง ๆ ที่พวกมันถูกบังเกิดขึ้น กระนั้นหรือ ?

192.และพวกมันไม่สามารถให้ความช่วยเหลือใด ๆ แก่พวกเขา
และทั้งไม่สามารถช่วยเหลือตัวของพวกมันเองด้วย

193.และหากพวกเจ้าเชิญชวนพวกเขาไปสู่คำแนะนำที่ถูกต้อง
พวกเขาก็จะไม่ปฏิบัติตามพวกเจ้า ย่อมมีผลเท่ากันแก่พวกเจ้า
พวกเจ้าจะเชิญชวนพวกเขา หรือพวกเจ้าจะนิ่งเฉยอยู่ก็ตาม

194.แท้จริงบรรดาผู้ที่พวกเจ้าวิงวอนขออื่นจากอัลลอฮ์นั้นคือ
ผู้ที่เป็นบ่าวเยี่ยงพวกเจ้านั่นเอง จงวิงวอนขอต่อพวกเขาเถิด
แล้วจงให้พวกเขาตอบรับพวกเจ้าด้วย หากพวกเจ้าเป็นผู้พูดจริง

195.พวกมันมีเท้าที่ใช้มันเดินกระนั้นหรือ ?
หรือว่าพวกมันมีมือที่ใช้มันจัดการอย่างรุนแรง
หรือว่าพวกมันมีตาที่ใช้มอง หรือว่าพวกมันมีหูที่ใช้มันฟัง
จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า
พวกท่านจงวิงวอนขอต่อบรรดาภาคีของพวกเจ้าเถิดแล้วจงวางอุบายแก่ฉันด
้วย จงอย่าได้ประวิงเวลาให้แก่ฉันเลย

196.แท้จริงผู้คุ้มครองฉันนั้นคือ อัลลอฮ์ผู้ทรงประทานคัมภีร์ลงมา
และในขณะเดียวกันพระองค์ก็ทรงคุ้มครองบรรดาผู้ประพฤติดีทั้งหลาย

197.และบรรดาผู้ที่พวกเจ้าวิงวอนขออื่นจากพระองค์นั้น
พวกมันไม่สามารถจะช่วยเหลือพวกเจ้าได้
และไม่สามารถช่วยเหลือตัวของพวกมันเองด้วย

198.และหากพวกเจ้าวิงวอนพวกมันให้ช่วยนำไปสู่คำแนะนำที่ถูกต้อง
พวกมันก็ไม่ได้ยินและเจ้าจะเห็นพวกมันมองมายังเจ้า ทั้ง ๆ
ที่พวกมันมองไม่เห็น

199.เจ้า (มุฮัมมัด) จงยึดถือไว้ซึ่งการอภัย
และจงใช้ให้กระทำสิ่งที่ชอบ และจงผินหลัง
ให้แก่ผู้โฉดเขลาทั้งหลายเถิด

200.และหากมีการยั่วยุใด ๆ จากชัยฏอนกำลังยั่วยุเจ้าอยู่
ก็จงขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์เถิด
แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้

201.แท้จริงบรรดาผู้ที่ยำเกรงนั้น เมื่อมีคำชี้นำใด ๆ
จากชัยฏอนประสบแก่พวกเขา พวกเขาก็รำลึกได้ แล้วทันใดพวกเขาก็มองเห็น

202.และพี่น้องของพวกมันนั้นจะช่วยเหลือพวกมันในการหลงผิด
แล้วพวกเขาก็จะไม่ลดละ

203.และเมื่อมิได้มีอายะฮ์ได้มายังพวกเขา พวกเขาก็กล่าวว่า
ไฉนเล่าท่านจึงไม่อุปโลกน์มันขึ้นเอง จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า
แท้จริงฉันจจะปฏิบัติตามเฉพาะสิ่งที่ถูกให้เป็นโองการแก่ฉันจากพระเ
จ้าของฉันเท่านั้น นี่คือบรรดาหลักฐาน จากพระเจ้าของพวกเจ้า และ
(นี้คือ) ข้อแนะนำและการเอ็นดูเมตตาแก่กลุ่มชนที่ศรัทธา

204.และเมื่ออัลกุรอานถูกอ่านขึ้น ก็จงสดับฟังอัลกุรอานนั้นเถิด
และจงนิ่งเงียบ เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับการเอ็นดูเมตตา

205.และเจ้า (มุฮัมมัด)
จงรำลึกถึงพระเจ้าของเจ้าในใจของเจ้าด้วยความนอบน้อมและยำเกรงและโดยไม่ออกเสียงดัง
ทั้งในเวลาเช้าและเย็นและจงอย่าอยู่ในหมู่ผู้ที่เผลเรอ

206.แท้จริงบรรดาผู้ที่อยู่ที่พระเจ้าของเจ้านั้น
พวกเขาจะไม่หยิ่งต่อการเคารพสักการะพระองค์
และกล่าวให้ความบริสุทธิ์แก่พระองค์และแด่พระองค์เท่านั้น
พวกเขากราบกรานกัน

SURA 8 Al-Anfal @อัล-อัมฟาล

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ผู้ทรงเมตตาผู้ทรงปรานี

1.พวกเขาจะถามเจ้าเกี่ยวกับบรรดาทรัพย์สินเชลย จงกล่าวเถิด
(มุฮัมมัด) ว่า บรรดาทรัพย์สินเชลยนั้นเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮ์
และของร่อซู้ล ดังนั้นพวกท่านจงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด
และจงปรับปรุงความสัมพันธ์ระหว่างพวกท่าน และจงเชื่อฟังอัลลอฮ์
และร่อซู้ลของพระองค์เถิด หากพวกท่านเป็นผู้ศรัทธา

2.แท้จริงบรรดาผู้ที่ศรัทธานั้น คือ
ผู้ที่เมื่ออัลลอฮ์ถูกกล่าวขึ้นแล้ว หัวใจของพวกเขาก็หวั่นเกรง
และเมื่อบรรดาโองการของพระองค์ถูกอ่านแก่พวกเขา
โองการเหล่านั้นก็เพิ่มพูนความศรัทธาแก่พวกเขา
และแด่พระเจ้าของพวกเขานั้นพวกเขามอบหมายกัน

3.คือบรรดาผู้ที่ดำรงไว้ซึ่งการละหมาดและส่วนหนึ่งที่เราได้ให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา พวกเขาก็บริจาค

4.ชนเหล่านี้แหละพวกเขาคือ ผู้ศรัทธาอย่างแท้จริง
โดยที่พวกเขาจะได้รับหลายชั้น ณพระเจ้าของพวกเขา
และจะได้รับการอภัยโทษและปัจจัยยังชีพอันมากมาย

5.เช่นเดียวกับการที่พระเจ้าของเจ้าให้เจ้าออกไปจากบ้านของเจ้า
เนื่องด้วยความจริง
และแท้จริงกลุ่มหนึ่งจากบรรดาผู้ศรัทธานั้นรังเกียจ

6.พวกเขาโต้เถียงกับเจ้าในความจริง หลังจากที่มันได้ประจักษ์ขึ้น
ประหนึ่งว่าพวกเขาถูกต้อนไปสู่ความตายโดยที่พวกเขากำลังมองดูกันอยู่

7.และจงรำลึกขณะที่อัลลอฮ์ได้ทรงสัญญาไว้แก่พวกเขา
ซึ่งหนึ่งในสองกลุ่มว่า มันเป็นของพวกเจ้า
และพวกเจ้าชอบที่จะให้กลุ่มที่ไม่มีกำลังอาวุธนั้นเป็นของพวกเจ้า
แต่อัลลอฮ์ทรงต้องการให้ความจริง ประจักษ์เป็นจริงขึ้นด้วย
พจนารถของพระองค์
และพระองค์ทรงตัดขาดซึ่งคนสุดท้ายของผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย

8.เพื่อพระองค์จะทรงให้สิ่งที่เป็นจริงได้ประจักษ์เป็นความจริง
และให้สิ่งเท็จได้ประจักษ์เป็นสิ่งเท็จ
และแม้ว่าบรรดาผู้กระทำความผิดไม่พอใจก็ตาม

9.จงรำลึกขณะที่ พวกเจ้าขอความช่วยเหลือยามคับขันต่อพระเจ้าของพวกเจ้า แล้วพระองค์ก็ได้ทรงรับสนองแก่พวกเจ้าว่า
แท้จริงข้าจะช่วยพวกเจ้าด้วยมลาอิกะฮ์หนึ่งพันตนโดยทยอยกันลงมา

10.และอัลลอฮ์นั้นมิได้ทรงให้มันมีขึ้นนอกจากเป็นข่าวดีเท่านั้น
และเพื่อว่าหัวใจของพวกเจ้าจะได้สงบขึ้นด้วยสิ่งนั้น
และไม่มีการช่วยเหลือ นอกจากที่มาจากที่อัลลอฮ์เท่านั้น
แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ

11.จงรำลึกขณะที่ พระองค์ทรงให้มีการงีบหลับครอบงำพวกเจ้า
ด้วยความปลอดภัยจากพระองค์
และทรงให้น้ำลงมาแก่พวกเจ้าจากฟากฟ้าเพื่อทรงชำระพวกเจ้าด้วยน้ำนั้น และทรงให้หมดไปจากพวกเจ้าด้วยความโสมมของชัยฏอน
และเพื่อที่จะทรงผูกหัวใจของพวกเจ้า
และทรงให้เท้ามั่นคงด้วยน้ำนั้น

12.จงรำลึกขณะที่ พระเจ้าของพวกเจ้าประทานโองการแก่มลาอิกะฮ์ว่า
แท้จริงข้านั้นร่วมอยู่กับพวกเจ้าด้วย
ดังนั้นพวกเจ้าจงทำให้บรรดาผู้ศรัทธามั่นคงเถิด
ข้าจะโยนความกลัวเข้าไปในหัวใจของบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา
แล้วพวกเจ้าจงฟันลงบนก้านคอ และจงฟันทุกๆส่วนปลายของนิ้วมือ
จากพวกเขา

13.นั่นก็เพราะว่าพวกเขาฝ่าฝืนและต่อต้านอัลลอฮ์
และร่อซูลของพระองค์ และผู้ใดฝ่าฝืนและต่อต้านอัลลอฮ์
และร่อซูลของพระองค์ แล้วแท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรุนแรงในการลงโทษ

14.นั่นแหละ พวกเจ้าจงลิ้มรสมันเถิด
และแท้จริงสำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น คือ การลงโทษแห่งไฟนรก

15.บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย!
เมื่อพวกเจ้าพบบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเคลื่อนมา
พวกเจ้าจงอย่าหันหลังหนีพวกเขา

16.และใครที่หันหลังของเขาหนีพวกเขาในวันนั้น
ยกเว้นผู้ที่เปลี่ยนที่ทำการสู้รบ
หรือผู้ที่ไปร่วมกับอีกกลุ่มหนึ่งเท่านั้น
แน่นอนเขาย่อมนำความกริ้วโกรธจากอัลลอฮ์กลับไป
และที่อยู่ของเขานั้นคือญะฮันนัม และเป็นที่กลับไปที่เลวร้าย

17.พวกเจ้ามิได้ฆ่าพวกเขา แต่ทว่าอัลลอฮ์ต่างหากที่ทรงฆ่าพวกเขา
และเจ้ามิได้ขว้างดอกขณะที่เจ้าขว้าง
แต่ทว่าอัลลอฮ์ต่างหากที่ขว้างและเพื่อว่าพระองค์จะทรงทดสอบบรรดาผู้ศรัทธาอย่างดีงามจากพระองค์ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงได้ยินทรงรอบรู้

18.นั่นแหละ และแท้จริงอัลลอฮ์นั้น
คือผู้ทำให้อ่อนแอซึ่งกลอุบายของผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย

19.หากพวกเจ้าขอให้มีการชี้ขาด
แน่นอนการชี้ขาดนั้นก็ได้มายังพวกเจ้าแล้ว
และถ้าหากพวกเจ้าหยุดยั้ง มันก็เป็นการดีแก่พวกเจ้า

และหากพวกเจ้ากลับ (ทำการรุกรานอีก) เราก็จะกลับ
(ช่วยเหลือให้พวกเจ้าแพ้อีก)
พรรคพวกของเจ้านั้นไม่สามารถที่จะอำนวยประโยชน์อย่างใดให้แก่พวกเจ้าได้เลย และแม้ว่าพวกเขาจะมากมายก็ตามและแท้จริงอัลลอฮ์นั้น
อยู่ร่วมกับผู้ศรัทธาทั้งหลาย

20.บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย! จงเชื่อฟังอัลลอฮ์
และร่อซู้ลของพระองค์เถิด และจงอย่าได้ผินหลังให้แก่เขา
ขณะที่พวกเจ้าฟังกันอยู่

21.และพวกเจ้าอย่าเป็นเช่นบรรดาผู้ที่กล่าวว่า พวกเราได้ยินแล้ว
ในขณะเดียวกับพวกเขาหาได้ยินไม่

22.แท้จริงสัตว์ที่ชั่วร้ายยิ่ง ณ อัลลอฮ์นั้นคือผู้ที่หูหนวก
ที่เป็นใบ้ ซึ่งเป็นผู้ที่ไม่ใช้ปัญญา

23.และหากอัลลอฮ์ทรงรู้ว่าในตัวพวกเขานั้นมีความดี
แน่นอนก็จะทรงให้พวกเขาได้ยิน และหากพระองค์ทรงให้พวกเขาได้ยินแล้ว
แน่นอนพวกเขาก็ผินหลังให้ โดยที่พวกเขาเป็นผู้ผินหลังให้อยู่แล้ว

24.บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย! จงตอบรับอัลลอฮ์ และร่อซู้ลเถิด
เมื่อเขาได้เชิญชวนพวกเจ้าสู่สิ่งที่ทำให้พวกเจ้ามีชีวิตชีวาขึ้น
และพึงรู้เถิดว่า
แท้จริงอัลลอฮ์นั้นจะทรงกั้นระหว่างบุคคลกับหัวใจของเขา
และแท้จริงยังพระองค์นั้นพวกเจ้าจะถูกนำกลับไปชุมนุม

25.และพวกเจ้าจงระวังการลงโทษ
ซึ่งมันจะไม่ประสบกับบรรดาผู้อธรรมในหมู่พวกเจ้าโดยเฉพาะเท่านั้น
และพึงรู้เถิดว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้รุนแรงในการลงโทษ

26.และพวกเจ้าจงรำลึก
ขณะที่พวกเจ้ามีจำนวนน้อยซึ่งเป็นผู้อ่อนแอในแผ่นดิน
โดยที่พวกเจ้ากลัวว่าผู้คนจะโฉบเฉี่ยวพวกเจ้าไป
แล้วพระองค์ได้ทรงโปรดให้พวกเจ้ามีที่พักพิง
และได้ทรงสนับสนุนพวกเจ้าด้วยการช่วยเหลือของพระองค์
และได้ทรงประทานปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้าจากสิ่งที่ดี ๆทั้งหลาย
เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้ขอบคุณ

27.บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย! จงอย่าทุจริตต่ออัลลอฮ์ และร่อซู้ล
และจงอย่าทุจริตต่อ บรรดาของฝากของพวกเจ้า โดยที่พวกเจ้ารู้กันอยู่

28.และพึงรู้เถิดว่า แท้จริงทรัพย์สินของพวกเจ้า
และลูกๆของพวกเจ้านั้นเป็นสิ่งทดสอบชนิดหนึ่งเท่านั้น
และแท้จริงอัลลอฮ์นั้น ณ พระองค์มีรางวัลอันใหญ่หลวง

29.บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย! หากพวกเจ้ายำเกรงอัลลอฮ์
พระองค์ก็จงทรงให้มีแก่พวกเจ้าซึ่งสิ่งที่จำแนกความจริงและความเท็จ
และจะทรงลบล้างบรรดาความผิดของพวกเจ้าออกจากพวกเจ้าและจะทรงอภัยโทษให้แก่พวกเจ้าด้วยและอัลลอฮ์นั้นคือผู้ทรงมีบุญคุณอันใหญ่หลวง

30.และจงรำลึกขณะที่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาวางอุบายต่อเจ้า
เพื่อกักขังเจ้า หรือฆ่าเจ้าหรือขับไล่เจ้าออกไป

และพวกเขาวางอุบายกันและอัลลอฮ์ก็ทรงวางอุบาย
และอัลลอฮ์นั้นทรงเป็นผู้เยี่ยมกว่าในหมู่ผู้วางอุบาย

31.และเมื่อบรรดาโองการของเราถูกอ่านให้แก่พวกเขาฟัง
พวกเขาก็กล่าวว่า เราได้ยินแล้วหากเราประสงค์
แน่นอนเราก็พูดเช่นนี้แล้ว สิ่งนี้ใช่อื่นใดไม่
นอกจากถ้อยคำที่ถูกขีดเขียนไว้ของคนก่อนๆเท่านั้น

32.จงรำลึกขณะที่พวกเขากล่าวว่า ข้าแต่อัลลอฮ์ หากปรากฏว่าสิ่งนี้
คือความจริงที่มาจากที่พระองค์แล้วไซร์ก็โปรดได้ทรงให้หินจากฟากฟ้า
ตกลงมาดังฝนแก่พวกเราด้วยเถิด หรือไม่ก็โปรดทรงนำมาแก่เรา
ซึ่งการลงโทษอันเจ็บแสบ

33.และพระองค์อัลลอฮ์จะไม่ทรงลงโทษพวกเขา ขณะที่เจ้าอยู่ในพวกเขา
และอัลลอฮ์จะไม่เป็นผู้ทรงลงโทษพวกเขา ทั้งๆที่พวกเขาขออภัยโทษกัน

34.และมีอะไรแก่พวกเขากระนั้นหรือ ที่อัลลอฮ์จะไม่ทรงลงโทษพวกเขา
ทั้งๆที่พวกเขาขัดขวางมิให้เข้ามัศยิดิลหะรอม
และพวกเขาก็มิใช้ผู้ปกครองมัศยิดนั้นด้วย
บรรดาผู้ปกครองมัศยิดนั้นใช่ใครอื่นไม่
นอกจากบรรดาผู้ยำเกรงเท่านั้น แต่มว่าส่วนมากของพวกเขาไม่รู้

35.มิปรากฏว่า การละหมาดของพวกเขาณ
บ้านของอัลลอฮ์นั้นเป็นอย่างอื่น นอกจากการเป่าเสียงหวีด
และการตบมือเท่านั้น ดังนั้นพวกเจ้าจงลิ้มการลงโทษเถิด
เนื่องด้วยการที่พวกเจ้าปฏิเสธศรัทธา

36.แท้จริงบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธานั้นพวกเขาจะบริจาคทรัพย์สินของพ
วกเขา เพื่อขัดขวาง (ผู้คน) ให้ออกจากทางของอัลลอฮ์
แล้วพวกเขาก็จะบริจาคมันต่อไปภายหลังทรัพย์สินนั้นก็จะกลายเป็นความ
เสียใจแก่พวกเขา แล้วพวกเขาก็จะได้รับความปราชัยด้วย
และบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธานั้นพวกเขาจะถูกต้อนไปสู่นรกญะฮันนัม

37.เพื่อที่อัลลอฮ์จะทรงแยกคนเลวออกจากคนดี และจะทรงให้คนเลว
ซึ่งบางส่วนของ พวกเขาอยู่บนอีกบางส่วน
โดยทรงสุมพวกเขาทั้งหมดไว้เป็นกอง
แล้วพระองค์จะทรงให้พวกเขาอยู่ในนรกญะฮันนัม
ชนเหล่านี้แหละพวกเขาคือผู้ที่ขาดทุน

38.จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แก่บรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาว่า
หากพวกเขาหยุดยั้ง สิ่งที่แล้วมาก็จะถูกอภัยให้แก่พวกเขา
และหากพวกเขากลับ (ต่อต้าน) อีก แท้จริงนั้น
แนวทางของคนก่อนๆนั้นได้ผ่านมาแล้ว

39.แล้วพวกเจ้าจงสู้รบกับพวกเขา
จนกว่าจะไม่มีการปฏิเสธศรัทธาใดๆปรากฏขึ้น
และการอิบาดะฮ์ทุกชนิดนั้นจะต้องเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮ์เท่านั้น
ถ้าหากพวกเขาหยุดยั้ง
แน่นอนอัลลอฮ์นั้นทรงเห็นในสิ่งที่พวกเขากระทำ

40.และหากพวกเขาผินหลังให้ ก็พึงรู้เถิดว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้น
คือผู้ทรงคุ้มครองพวกเจ้า ผู้ทรงคุ้มครองที่ดีเลิศ
และผู้ทรงช่วยเหลือที่ดีเยี่ยม

41.และพึงรู้เถิดว่า แท้จริงสิ่งใดที่พวกเจ้าได้มาจากการทำศึกนั้น
แน่นอนหนึ่งในห้าของมันเป็นของอัลลอฮ์ และเป็นของร่อซูล
และเป็นของญาติที่ใกล้ชิด และบรรดาเด็กกำพร้า และบรรดาผู้ขัดสน
และผู้เดินทาง
หากพวกเจ้าศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และสิ่งที่เราได้ให้ลงมาแก่บ่าวของเราใน
วันแห่งการจำแนกระหว่างการศรัทธา และการปฏิเสธ
คือวันที่สองฝ่ายเผชิญกัน
และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง

42.จงรำลึกขณะที่พวกเจ้าอยู่ในด้านหุบเขาที่กว้างกว่าและพวกเขาอยู่
ด้านหุบเขาที่ไกลกว่าและกองคาราวานนั้นอยู่ต่ำกว่าพวกเจ้า
และถ้าหากพวกเจ้าต่างได้สัญญากัน
แน่นอนพวกเจ้าก็ย่อมขัดแย้งกันแล้วในสัญญานั้น
แต่ทว่าเพื่อที่อัลลอฮ์จะได้ทรงให้งานหนึ่งเสร็จสิ้นไป
ซึ่งงานนั้นได้ถูกกระทำไว้แล้ว
เพื่อว่าผู้พินาศจะได้พินาศลงโดยหลักฐานอันชัดแจ้ง
และผู้มีชีวิตอยู่
จะได้มีชีวิตอยู่โดยหลักฐานอันชัดแจ้งและแท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้
ทรงได้ยินผู้ทรงรอบรู้

43.จงรำลึกขณะที่อัลลอฮ์ทรงให้เจ้าเห็นพวกเขามีจำนวนน้อยกว่าในความ
ฝันของเจ้า
และหากว่าพระองค์ทรงให้เจ้าเห็นพวกเขามีจำนวนมากแล้วไซร์
แน่นอนพวกเขาก็ย่อมย่อท้อกันและขัดแย้งกันในกิจการนั้น
แต่ทว่าอัลลอฮ์ได้ทรงให้ปลอดภัยขึ้น แท้จริงพระองค์นั้นคือ
ผู้ทรงรอบรู้สิ่งซึ่งอยู่ในทรวงอก

44.และจงรำลึกขณะที่พระองค์ทรงให้พวกเจ้าเห็นพวกเขามีจำนวนน้อยในสา
ยตาของพวกเจ้า ขณะที่พวกเจ้าได้เผชิญหน้ากัน
และทรงให้พวกเจ้ามีจำนวนน้อยในสายตาของพวกเขาเพื่อที่อัลลอฮ์จะได้ท
รงให้งานหนึ่งเสร็จสิ้นไปซึ่งงานนั้นได้ถูกกระทำไว้แล้ว
และยังอัลลอฮ์นั้น กิจการทั้งหลายจะถูกนำกลับไป

45.บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย ! เมื่อพวกเจ้าพบกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง
ก็จงยืนหยัดเถิด และจงรำลึกถึงอัลลอฮ์มากๆ
เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับความสำเร็จ

46.และจงเชื่อฟังอัลลอฮ์และร่อซูลของพระองค์เถิด
และจงอย่าขัดแย้งกัน จะทำให้พวกเจ้าย่อท้อ
และทำให้ความเข้มแข็งของพวกเจ้าหมดไป และจงอดทนเถิด
แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงอยู่กับผู้ที่อดทนทั้งหลาย

47.และจงอย่าเป็นเช่นบรรดาผู้ที่ออกจากหมู่บ้านของพวกเขาไป
ด้วยความหยิ่งผยอง และโอ้อวดผู้คน
และขัดขวางให้เขาออกจากทางของอัลลอฮ์
และอัลลอฮ์นั้นทรงล้อมสิ่งที่พวกเขากระทำกันอยู่

48.และจงรำลึกในขณะที่ ชัยฏอนได้ทำให้สวยงามแก่พวกเขา
ซึ่งการงานของพวกเขา และมันได้กล่าวว่า
วันนี้ไม่มีผู้ใดในหมู่มนุษย์ชนะพวกท่านได้
และแท้จริงนั้น ฉันคือผู้ช่วยเหลือพวกท่านครั้นเมื่อทั้งสองฝ่ายต่าง
มองเห็นกันแล้ว มันก็กลับส้นเท้าทั้งสองของมัน
และกล่าวว่าแท้จริงฉันไม่เกี่ยวข้องกับพวกท่าน
แท้จริงฉันกำลังเห็นสิ่งที่ พวกท่านไม่เห็น แท้จริงฉันกลัวอัลลอฮ์
และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรุนแรงในการลงโทษ

49.จงรำลึกขณะที่ บรรดามุนาฟิก
และบรรดาผู้ที่ ในหัวใจของพวกเขามีโรคกล่าวว่า ที่
ได้ลวงผู้คนเหล่านี้ นั้นคือศาสนาของพวกเขา
และผู้ใดมอบหมายแด่อัลลอฮ์
แท้จริงอัลลอฮ์นั้นคือผู้ทรงเดชานุภาพผู้ทรงปรีชาญาณ

50.และหากว่าเจ้าเห็นขณะที่ มลาอิกะฮ์เอาวิญญาณของบรรดาผู้ ปฏิเสธศรั
ทธาอยู่นั้น พวกเขาจะตีใบหน้าของพวกเขา และหลังของพวกเขา และ
(กล่าวว่า) พวกเจ้าจงลิ้มการลงโทษแห่งการเผาไหม้เถิด

51.นั่นก็เนื่องจากสิ่งที่ มือของพวกท่านได้ประกอบไว้ก่อน
และแท้จริงอัลลอฮ์นั้นมิใช่ผู้อธรรมแก่บ่าวทั้งหลาย

52.เช่นเดียวกับสภาพแห่งวงศ์วานของฟิร์อาวน์
และบรรดาผู้ที่ ก่อนหน้าพวกเขา
ซึ่งพวกเขาปฏิเสธศรัทธาต่อบรรดาโองการของอัลลอฮ์ แล้วอัลลอฮ์ก็ได้ทร
งลงโทษพวกเขา เนื่องด้วยบรรดาความผิดของพวกเขา
แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงพลัง และผู้ทรงรุนแรงในการลงโทษ

53.นั่นก็เพราะว่า
อัลลอฮ์มิได้ทรงเป็นผู้เปลี่ยนแปลงความกรุณาใดๆที่ พระองค์ทรงประทาน
มันแก่กลุ่มชนหนึ่งกลุ่มชนใด
จนกว่าพวกเขาจะได้เปลี่ยนแปลงสิ่งที่ อยู่ในตัวของพวกเขาเอง
และแท้จริงนั้นอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงได้ยินผู้ทรงรอบรู้

54.เช่นเดียวกับสภาพแห่งวงศ์วานฟิร์อาวน์ และบรรดาผู้ ก่อนหน้าพวกเขา
ซึ่งพวกเขาปฏิเสธบรรดาโองการแห่งพระเจ้าของพวกเขา
แล้วเราก็ได้ทำลายพวกเขา เนื่องด้วยความผิดของพวกเขา
และเราได้ให้วงศ์วานฟิร์อาวน์จมน้ำตาย
และทั้งหมดนั้นพวกเขาเป็นผู้อธรรม

55.แท้จริงสัตว์โลกที่ ชั่วร้ายยิ่ง ณ
อัลลอฮ์นั้นคือบรรดาผู้ที่ เนรคุณ ดังนั้นพวกเขาจึงไม่ศรัทธา

56.คือบรรดาผู้ที่ เจ้าได้ทำสัญญาไว้กับในหมู่ พวกเขา
และพวกเขาก็ทำลายสัญญาของพวกเขาในทุกครั้ง โดยที่ พวกเขาหาเกรงไม่

57.ถ้าหากเจ้าจับพวกเขาไว้ในการรบก็จงขับไล่ผู้ ที่ อยู่ ข้างหลังพวกเ
ขา ด้วยการลงโทษพวกเขา (ให้เป็นเยี่ยงอย่าง)
เพื่อว่าพวกเขาจะได้สำนึก

58.และถ้าหากเจ้าเกรงว่าจะมีการทุจริตจากพวกหนึ่งพวกใด ก็จงโอน
(สัญญา) กลับคืนแก่พวกเขาไปโดยตั้งอยู่บนความเท่าเทียมกัน
แท้จริงอัลลอฮ์นั้นไม่ทรงชอบบรรดาผู้ที่ทุจริต

59.และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้นจงอย่าได้คิดเป็นอันขาดว่า
พวกเขาได้หนีพ้นไปแล้ว แท้จริงพวกเขาไม่ทำให้อัลลอฮ์หมดความสามารถได้

60.และพวกเจ้าจงเตรียมไว้สำหรับ (ป้องกัน) พวกเขา
สิ่งที่พวกเจ้าสามารถ อันได้แก่กำลังอย่างหนึ่งอย่างใด
และการผูกม้าไว้ โดยที่พวกเจ้าทำให้ศัตรูของอัลลอฮ์
และศัตรูของพวกเจ้าหวั่นเกรงด้วยสิ่งนั้น และพวกอื่นๆอีก
อื่นจากพวกเขา ซึ่งพวกเจ้ายังไม่รู้จักพวกเขา
อัลลอฮ์ทรงรู้จักพวกเขาดี
และสิ่งที่พวกเจ้าบริจาคในทางของอัลลอฮ์นั้นไม่ว่าจะเป็นสิ่งใดก็ตา
ม สิ่งนั้นจะถูกตอบแทนแก่เจ้าโดยครบถ้วนโดยที่พวกเจ้าจะไม่ถูกอธรรม

61.และหากพวกเจ้าโอนอ่อนมาเพื่อการประนีประนอมแล้ว
เจ้าก็จงโอนอ่อนตามเพื่อการนั้นด้วย
และจงมอบหมายแต่อัลลอฮ์เถิด แท้จริงนั้นพระองค์คือผู้ทรงได้ยินทรงรอ
บรู้

62.และถ้าหากพวกเขาต้องการที่จะหลอกลวงเจ้า
ก็แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นที่พอเพียงแก่เจ้าแล้ว
พระองค์คือผู้ที่ได้ทรงสนับสนุนเจ้าด้วยการช่วยเหลือของพระองค์
และด้วยผู้ศรัทธาทั้งหลาย

63.และได้ทรงให้สนิทสนมระหว่างหัวใจของพวกเขา
หากเจ้าได้จ่ายสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินทั้งหมดเจ้าก็ไม่สามารถให้สนิทส
นมระหว่าง หัวใจของพวกเขาได้
แต่ทว่าอัลลอฮ์นั้นได้ทรงให้สนิทสนมระหว่างพวกเขา
และแท้จริงพระองค์นั้นคือผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ

64.โอ้นบี ! อัลลอฮ์นั้นเป็นที่พอเพียงแก่เจ้า
และแก่ผู้ปฏิบัติตามเจ้าด้วย อันได้แก่ผู้ศรัทธาทั้งหลาย

65.โอ้นบี ! จงปลุกใจผู้ศรัทธาทั้งหลายในการสู้รบเถิด
หากปรากฏว่าในหมู่พวกเจ้ามียี่สิบคนที่อดทน ก็จะชนะสองร้อยคน
และหากปรากฏว่าในหมู่พวกเจ้ามีร้อยคนก็จะชนะพันคนในหมู่ผู้ที่ปฏิเส
ธศรัทธา เพราะพวกเขาเป็นพวกที่ไม่เข้าใจ

66.บัดนี้อัลลอฮ์ได้ทรงผ่อนผันแก่พวกเจ้าแล้ว และทรงรู้ว่า
แท้จริงในหมู่พวกเจ้านั้นมีความอ่อนแอ
ดังนั้นหากในหมู่พวกเจ้ามีร้อยคนที่อดทนก็จะชนะสองร้อยคน
และหากในหมู่พวกเจ้ามีสองพันคนก็จะชนะสองพันคน
ด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์
และอัลลอฮ์นั้นทรงอยู่ร่วมกับผู้อดทนทั้งหลาย

67.ไม่บังควรแก่นบีคนใดที่เขาจะมีเชลยศึกไว้
จนกว่าเขาจะได้ประหัตประหารอย่างมากมายเสียก่อนในแผ่นดิน
พวกเจ้าต้องการสิ่งเล็กน้อย แห่งโลกนี้

แต่อัลลอฮ์ทรงต้องการปรโลกและอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงเดชานุภาพผู้ทรงปรีชาญาณ

68.หากว่าไม่มีพระกำหนด จากอัลลอฮ์ล่วงหน้าอยู่ก่อนแล้ว
แน่นอนการลงโทษอันมหันต์ก็ประสบกับพวกเจ้าแล้ว
เนื่องในสิ่งที่พวกเจ้าเอา

69.ดังนั้นพวกเจ้าจงบริโภคสิ่งอนุมัติที่ดี
จากสิ่งที่พวกเจ้าได้มาจากการทำศึก และพึงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด
แท้จริงอัลลอฮ์นั้นคือผู้ทรงอภัยโทษผู้ทรงเอ็นดูเมตตา

70.โอ้นบี ! จงกล่าวแก่ผู้ที่อยู่ในมือของพวกเจ้า
จากบรรดาผู้ที่เป็นเชลยศึกเถิดว่า หากอัลลอฮ์ทรงรู้ว่ามีความดีใดๆ
ในหัวใจของพวกท่านแล้ว พระองค์ก็จะทรงประทานให้แก่พวกท่าน
ซึ่งสิ่งที่ดียิ่งกว่าสิ่งที่ถูกเอามาจากพวกท่านและจะทรงอภัยโทษแก่
พวกท่านด้วย และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษเป็นผู้ทรงเอ็นดูเมตตา

71.และถ้าหากพวกเขาต้องการทุจริตต่อเจ้า
ก็แท้จริงนั้นพวกเขาได้ทุจริตต่ออัลลอฮ์มาก่อนแล้ว
แล้วพระองค์ก็ทรงให้สามารถชนะพวกเขาได้ และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้
ผู้ทรงปรีชาญาณ

72.แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธา
และอพยพและต่อสู้ทั้งด้วยทรัพย์สมบัติของพวกเขา
และชีวิตของพวกเขาในทางของอัลลอฮ์ และบรรดาผู้ที่ให้ที่พักอาศัย
และช่วยเหลือนั้น
ชนเหล่านี้แหละคือบางส่วนของพวกเขาย่อมเป็นผู้ช่วยเหลืออีกบางส่วน
และบรรดาผู้ที่ศรัทธา
และมิได้อพยพนั้นก็ไม่เป็นหน้าที่แก่พวกเจ้าแต่อย่างใดในการช่วยเหลือพวกเขา
จนกว่าพวกเขาจะอพยพและถ้าหากพวกเขาขอให้เจ้าช่วยเหลือในเรื่องศาสนา
ก็จำเป็นแก่พวกเจ้าในการช่วยเหลือนั้นนอกจากในการต่อต้าน
พวกที่ระหว่างพวกเจ้ากับพวกเขามีสัญญากันอยู่
และอัลลอฮ์นั้นทรงเห็นในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำกัน

73.และบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธานั้น
บางส่วนของพวกเขาย่อมเป็นผู้ช่วยเหลืออีกบางส่วนหากพวกเขาไม่ปฏิบัติในสิ่งนั้นแล้ว
ความวุ่นวายและความเสียหายอันใหญ่หลวงก็จะเกิดขึ้นในแผ่นดิน

74.และบรรดาผู้ที่ศรัทธา และอพยพ และต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮ์
และบรรดาผู้ที่ให้ที่พักอาศัย และความช่วยเหลือนั้น ชนเหล่านี้แหละ
พวกเขาคือผู้ศรัทธาโดยแท้จริง ซึ่งพวกเขาจะได้รับการอภัยโทษ
และเครื่องยังชีพอันมากมาย

75.และบรรดาผู้ที่ได้ศรัทธาที่หลัง และได้อพยพ
และต่อสู้ร่วมกับพวกเจ้านั้น
ชนเหล่านี้แหละเป็นส่วนหนึ่งของพวกเจ้า และบรรดาญาตินั้น
บางส่วนของพวกเขาเป็นส่วนที่สมควรต่ออีกบางส่วน
ในคัมภีร์ของอัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้ในทุกสิ่งทุกอย่าง

SURA 9 At-Touba @อัต-เตาบะฮ์

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.(นี่คือประกาศ) การพ้นข้อผูกพันธ์ใดๆจากอัลลอฮ์
และรอซูลของพระองค์ แด่บรรดาผู้สักการะเจว็ด (มุชริกีน)
ที่พวกเจ้าได้ทำสัญญาไว้

2.ดังนั้นพวกท่านจงท่องเที่ยวไปในแผ่นดินสี่เดือน
และพึงรู้เถิดว่า
แท้จริงพวกท่านนั้นมิใช่ผู้ที่จะทำให้อัลลอฮ์หมดความสามารถก็หาไม่
และแท้จริงอัลลอฮ์จะทรงให้ผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลายอัปยศ

3.และเป็นประกาศจากอัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์
แด่ประชาชนทั้งหลายในวันฮัจญ์อันใหญ่ยิ่ง
ว่าแท้จริง อัลลอฮ์นั้นทรงพ้นข้อผูกพันธ์จากมุชริกทั้งหลาย
และรอซูลของพระองค์ก็พ้นข้อผูกพันธ์นั้นด้วย และหากพวกเจ้าสำนึกผิด
และกลับตัวมันก็เป็นสิ่งดีแก่พวกเจ้า
และหากพวกเจ้าผินหลังให้ก็พึงรู้เถิดว่า
แท้จริงพวกเจ้านั้นมิใช่ผู้ที่จะทำให้อัลลอฮ์หมดความสามารถได้
และจงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเหล่านั้นเถิดด้วยการลงโทษอ
ันเจ็บแสบ

4.นอกจากบรรดาผู้สักการะเจว็ด (มุชริกีน) ที่พวกเจ้าได้ทำสัญญาไว้
แล้วพวกเขามิได้ผิดสัญญาแก่พวกเจ้าแต่อย่างใด
และมิได้สนับสนุนผู้ใดต่อต้านพวกเจ้า
ดังนั้นจะให้ครบถ้วนแก่พวกเขาซึ่งสัญญาของพวกเขาจนถึงกำหนดเวลาของพ
วกเขาเถิด แท้จริงอัลลอฮ์นั้น ทรงชอบผู้ที่ยำเกรงทั้งหลาย

5.ครั้นเมื่อบรรดาเดือนต้องห้าม เหล่านั้นได้ผ่านพ้นไปแล้ว
ก็จงประหัตประหารมุชริกเหล่านั้น ณ ที่ใดก็ตามที่พวกเจ้าพบพวกเขา
และจงจับพวกเขาและจงล้อมพวกเขา
และจงนั่งสอดส่องพวกเขาทุกจุดที่สอดส่อง
แต่ถ้าพวกเขาสำนึกผิดกลับตัว และดำรงไว้ซึ่งการละหมาด
และชำระซะกาตแล้วไซร้ ก็จงปล่อยพวกเขาไป
แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษผู้ทรงเอ็นดูเมตตา

6.และหากว่ามีคนใดในหมู่มุชริกได้ขอให้เจ้าคุ้มครอง
ก็จงคุ้มครองเขาเถิด จนกว่าเขาจะได้ยินดำรัสของอัลลอฮ์
แล้วจงส่งเขายังที่ปลอดภัยของเขา
นั่นก็เพราะว่าพวกเขาเป็นกลุ่มชนที่ไม่รู้

7.จะเป็นไปได้อย่างไรแก่มุชริกีนที่จะมีสัญญาใดๆ ณ ที่อัลลอฮ์
และรอซูลของพระองค์ได้
นอกจากบรรดาผู้ที่พวกเจ้าได้ทำสัญญาไว้ที่อัล-
มัสยิดิลฮะรอมเท่านั้น ดังนั้นตราบใดที่พวกเขาเที่ยงธรรมต่อพวกเจ้า
ก็จงเที่ยงธรรมต่อพวกเขา
แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงชอบบรรดาผู้มีความยำเกรง

8.(จะมีสัญญาใด) อย่างไรเล่า? และหากพวกเขามีชัยชนะเหนือพวกเจ้า
พวกเขาก็ไม่คำนึงถึงเครือญาติ และพันธะสัญญาใดๆ ในหมู่พวกเจ้า

พวกเขาทำให้พวกเจ้าพึงพอใจด้วยลมปากของพวกเขาเท่านั้น
โดยที่หัวใจของพวกเขาปฏิเสธ และส่วนมากของพวกเขานั้นเป็นผู้ละเมิด

9.พวกเขาได้เอาบรรดาโองการของอัลลอฮ์ แลกเปลี่ยนกับราคาอันเล็กน้อย
แล้วก็ขัดขวาง (ผู้คน) ให้ออกจากทางของอัลลอฮ์ แท้จริงพวกเขานั้น
สิ่งที่พวกเขาทำอยู่ ช่างชั่วช้าจริงๆ

10.พวกเขาจะไม่คำนึงถึงเครือญาติ และพันธะสัญญาในผู้ศรัทธาคนหนึ่งคน
ใด และชนเหล่านี้แหละพวกเขาคือผู้ละเมิด

11.แล้วหากพวกเขาสำนึกผิดกลับตัว และดำรงไว้ซึ่งการละหมาด
และชำระซะกาตแล้วไซร้ ก็เป็นพี่น้องของพวกเจ้าในศาสนา
และเราจะแจกแจงบรรดาโองการไว้แก่กลุ่มชนที่รู้

12.และถ้าหากพวกเขาทำลายคำมั่นสัญญาของพวกเขา
หลังจากที่พวกเขาได้ทำสัญญาไว้ และใส่ร้ายในศาสนาของพวกเจ้าแล้วไซร้
ก็จงต่อสู้บรรดาผู้นำแห่งการปฏิเสธศรัทธาเถิด
แท้จริงพวกเขานั้นหาได้มีคำมั่นสัญญาใดๆ แก่พวกเขาไม่
เพื่อว่าพวกเขาจะหยุดยั้ง

13.พวกเจ้าจะไม่ต่อสู้กระนั้นหรือ
ซึ่งกลุ่มชนที่ทำลายคำมั่นสัญญาของพวกเขา
และมุ่งขับไล่รอซูลให้ออกไปทั้งๆ
ที่พวกเขาได้เริ่มปฏิบัติแก่พวกเจ้าก่อนเป็นครั้งแรก
พวกเจ้ากลัวพวกเขากระนั้นหรือ? อัลลอฮ์ต่างหากเล่า
คือผู้ที่สมควรแก่การที่พวกเจ้าจะกลัว หากพวกเจ้าเป็นผู้ศรัทธา

14.พวกเจ้าจงต่อสู้พวกเขาเถิด
อัลลอฮ์จะได้ทรงลงโทษพวกเขาด้วยมือของพวกเจ้า
และจะได้ทรงหยามพวกเขา
และจะได้ทรงช่วยเหลือพวกเจ้าให้ได้รับชัยชนะเหนือพวกเขา
และจะได้ทรงบำบัดหัวอกของกลุ่มชนที่ศรัทธาทั้งหลาย

15.และจะได้ทรงให้หมดไปซึ่งความกริ้วโกรธแห่งหัวใจของพวกเขา
และอัลลอฮ์นั้นจะทรงอภัยโทษแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์
และอัลลอฮ์คือผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

16.หรือพวกเจ้าคิดว่าพวกเจ้าจะถูกปล่อยไว้
โดยที่อัลลอฮ์ยังมิได้ทรงรู้ บรรดาผู้ที่ต่อสู้ในหมู่พวกเจ้า
และมิได้ยึดถือเพื่อนสนิทอื่นจากอัลลอฮ์ และร่อซู้ลของพระองค์
และอื่นจากผู้ศรัทธาทั้งหลาย
และอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้อย่างละเอียดในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ

17.ไม่บังควรแก่มุชริกทั้งหลายที่จะบูรณะบรรดามัสยิดของอัลลอฮ์
ในฐานะที่พวกเขายืนยันแก่ตัวของพวกเขาเองแล้วซึ่งการปฏิเสธศรัทธา
ชนเหล่านั้นแหละบรรดาการงานของพวกเขาไร้ผล
และในนรกนั้นพวกเขาจะอยู่ตลอดกาล

18.แท้จริงที่จะบูรณะบรรดามัสยิดของอัลลอฮ์นั้นคือผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และวันปรโลก และได้ดำรงไว้ซึ่งการละหมาด และชำระซะกาต
และเขามิได้ยำเกรงนอกจากอัลลอฮ์เท่านั้น ดังนั้นจึงหวังได้ว่า
ชนเหล่านี้แหละจะเป็นผู้อยู่ในหมู่ผู้รับคำแนะนำ

19.พวกเจ้าได้ถือเอาการให้น้ำดื่มแก่ผู้ประกอบพิธีฮัจย์
และการบูรณะมัสยิดอัลหะรอมดั่งผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และวันปรโลก
และต่อสู้ในทางของอัลลอฮ์กระนั้นหรือ?
เขาเหล่านั้นย่อมไม่เท่าเทียมกัน ณ:ที่อัลลอฮ์
และอัลลอฮ์นั้นจะไม่ทรงแนะนำกลุ่มชนที่เป็นผู้อธรรม

20.บรรดาที่ผู้ที่ศรัทธา
และอพยพและต่อสู้ในทางของอัลลอฮ์ทั้งด้วยทรัพย์สมบัติของพวกเขา
และชีวิตของพวกเขานั้นย่อมเป็นผู้มีระดับชั้นยิ่งใหญ่กว่า
ณ:ที่อัลลอฮ์ และชนเหล่านี้แหละพวกเขาคือผู้มีชัยชนะ

21.พระเจ้าของพวกเขาทรงแจ้งข่าวดีแก่พวกเขาด้วยความกรุณาเมตตาจากพร
ะองค์ และด้วยความปิติยินดี และบรรดาสวนสวรรค์
ด้วยซึ่ง ในสวนสวรรค์เหล่านั้น
พวกเขาจะได้รับสิ่งอำนวยความสุขอันจีรังยั่งยืน

22.โดยที่พวกเขาจะพำนักอยู่ในสวนสวรรค์เหล่านั้นตลอดกาล
แท้จริงอัลลอฮ์นั้น ณ:ที่พระองค์มีรางวัลอันยิ่งใหญ่

23.บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย! จงอย่าได้ถือเอาบิดาของพวกเจ้า
และพี่น้องของพวกเจ้าเป็นมิตร
หากพวกเขาชอบการปฏิเสธศรัทธาเหนือการอีมาน
และผู้ใดในหมู่พวกเจ้าให้พวกเขาเป็นมิตรแล้ว
ชนเหล่านี้แหละพวกเขาคือผู้อธรรม

24.จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า
หากบรรดาบิดาของพวกเจ้าและบรรดาลูกๆของพวกเจ้าและบรรดาพี่น้องของพว
กเจ้า และบรรดาคู่ครองของพวกเจ้า และบรรดาญาติของพวกเจ้า
และบรรดาทรัพย์สมบัติที่พวกเจ้าแสวงหาไว้
และสินค้าที่พวกเจ้ากลัวว่าจะจำหน่ายมันไม่ออก
และบรรดาที่อยู่อาศัยที่พวกเจ้าพึงพอใจมันนั้น
เป็นที่รักใคร่แก่พวกเจ้ายิ่งกว่าอัลลอฮ์ และร่อซูลของพระองค์
และการต่อสู้ในทางของพระองค์แล้วไซร้
ก็จงรอคอยกันเถิด จนกว่าอัลลอฮ์จะทรงนำมาซึ่งกำลังของพระองค์
และอัลลอฮ์นั้นจะไม่ทรงนำทางแก่กลุ่มชนที่ละเมิด

25.แท้จริงอัลลอฮ์ได้ทรงช่วยเหลือพวกเจ้าแล้วในสนามรบอันมากมาย
และในวันแห่งสงครามฮุนัยน์ด้วย
ขณะที่การมีจำนวนมากของพวกเจ้าทำให้พวกเจ้าพึงใจ
แล้วมันก็มิได้อำนวยประโยชน์แก่พวกเจ้าแต่อย่างใด
และแผ่นดินก็แคบแก่พวกเจ้า ทั้งๆที่มันกว้างอยู่
แล้วพวกเจ้าก็หันหลังหนี

26.และอัลลอฮ์ก็ได้ทรงประทานลงมาซึ่งความสงบใจจากพระองค์แก่ร่อซูล
ของพระองค์ และแก่บรรดาผู้ศรัทธาเหล่านั้น และได้ทรงให้ไพร่พลลงมา
ซึ่งพวกเจ้าไม่เห็นพวกเขา
และได้ทรงลงโทษบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเหล่านั้นและนั่นคือการตอบแทนแก
่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา

27.และพระองค์ก็ทรงอภัยโทษหลังจากนั้นแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์
และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษผู้ทรงเอ็นดูเมตตา

28.บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย! แท้จริงบรรดามุชริกนั้นโสมม
ดังนั้นพวกเขาจงอย่าเข้าใกล้อัล-มัสยิ-ดิลหะรอม
หลังจากปีของพวกเขานี้ และหากพวกเจ้ากลัวความยากจน
อัลลอฮ์ก็จะทรงให้พวกเจ้ามั่งมีจากความกรุณาของพระองค์
หากพระองค์ทรงประสงค์ แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้
ผู้ทรงปรีชาญาณ

29.พวกเจ้าจงต่อสู้บรรดาผู้ที่ไม่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และต่อวันปรโลก
และไม่งดเว้นสิ่งที่อัลลอฮ์และร่อซู้ลห้ามไว้
และไม่ปฏิบัติตามศาสนาแห่งความสัจจะ
อันได้แก่บรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์ จนกว่าพวกเขาจะจ่ายอัล-
ญิซยะฮ์จากมือของพวกเขาเอง ในสภาพที่พวกเขาเป็นผู้ที่ต่ำต้อย

30.และชาวยิวได้กล่าวว่า อุซัยร เป็นบุตรของอัลลอฮ์
และชาวคริสต์ได้กล่าวว่า อัล-มะซีห์ เป็นบุตรของอัลลอฮ์
นั่นคือถ้อยคำที่พวกเขากล่าวขึ้นด้วยปากของพวกเขาเอง
ซึ่งคล้ายกับถ้อยคำของบรรดาผู้ที่ได้ปฏิเสธการศรัทธามาก่อน
ขออัลลอฮ์ทรงละอ์นัตพวกเขาด้วยเถิด พวกเขาถูกหันเหไปได้อย่างไร?

31.พวกเขาได้ยึดเอาบรรดานักปราชญ์ของพวกเขา
และบรรดาบาดหลวงของพวกเขาเป็นพระเจ้าอื่นจากอัลลอฮ์ และยึดเอาอัล-
มะซีห์บุตรของมัรยัมเป็นพระเจ้าด้วย
ทั้งๆที่พวกเขามิได้ถูกใช้นอกจากเพื่อเคารพสักการะผู้ที่สมควรได้รั
บการเคารพสักการะ แต่เพียงองค์เดียว
ซึ่งไม่มีผู้ใดควรได้รับการเคารพสักการะนอกจากพระองค์เท่านั้น
พระองค์ทรงบริสุทธิ์จากสิ่งที่พวกเขาให้มีภาคีขึ้น

32.พวกเขาต้องการเพื่อจะดับแสงสว่างของอัลลอฮ์ด้วยปากของพวกเขา
และอัลลอฮ์นั้นไม่ทรงยินยอม
นอกจากจะทรงให้แสงสว่างของพระองค์สมบูรณ์เท่านั้น
และแม้ว่าบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะชิงชังก็ตาม

33.พระองค์นั้นคือผู้ที่ได้ส่งร่อซู้ลของพระองค์มาพร้อมด้วยคำแนะนำ
และศาสนาแห่งสัจจะ
เพื่อที่จะทรงให้ศาสนาแห่งสัจจะนั้นประจักษ์เหนือศาสนาทุกศาสนา
และแม้ว่าบรรดามุชริกจะชิงชังก็ตาม

34.บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย! แท้จริงจำนวนมากมายจากบรรดานักปราชญ์
และบาดหลวงนั้นกินทรัพย์ของประชาชนโดยไม่ชอบและขัดขวาง (ผู้คน)
ให้ออกจากทางของอัลลอฮ์และบรรดาผู้ที่สะสมทองและเงิน
และไม่จ่ายมันในทางของอัลลอฮ์นั้น จงแจ้งข่าวดีแก่พวกเขาเถิด
ด้วยการลงโทษอันเจ็บปวด

35.วันที่มันจะถูกเผาไฟนรกแห่งญะฮันนัมแล้วหน้าผากของพวกเขา
และสีข้างของพวกเขาและหลังของพวกเขาจะถูกนาบด้วยมัน
นี้แหละคือสิ่งที่พวกเจ้าได้สะสมไว้เพื่อตัวของพวกเจ้าเอง
ดังนั้นจงลิ้มรสสิ่งที่พวกเจ้าสะสมไว้เถิด

36.แท้จริงจำนวนเดือน ณ
อัลลอฮ์นั้นมีสิบสองเดือนในคัมภีร์ของอัลลอฮ์ ตั้งแต่วันที่ พระองค์ท
รงสร้างบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน จากเดือนเหล่านั้นมีสี่เดือน
ซึ่งเป็นเดือนที่ต้องห้ามนั้นคือบัญญัติอันเที่ยงตรง
ดังนั้นพวกเจ้าจงอย่าอธรรมแก่ตัวของพวกเจ้าเองในเดือนเหล่านั้นและจ
งต่อสู้บรรดามุชริกทั้งหมด
เช่นเดียวกับที่พวกเขากำลังต่อสู้พวกเจ้าทั้งหมด และพึงรู้เถิดว่า
แท้จริงอัลลอฮ์นั้นร่วมกับบรรดาผู้ที่ยำเกรง

37.แท้จริงการเลื่อนเดือนที่ต้องห้ามให้ล่าช้า
ไปนั้นเป็นการเพิ่มในการปฏิเสธศรัทธา
ยิ่งขึ้นโดยที่ผู้ปฏิเสธศรัทธาเหล่านั้นถูกทำให้หลงผิดไป
เนื่องด้วยการเลื่อนเดือนต้องห้ามนั้น
พวกเขาได้ให้มันเป็นที่อนุมัติปีหนึ่ง
และให้มันเป็นที่ต้องห้ามปีหนึ่ง
เพื่อพวกเขาจะให้พ้องกับ จำนวนเดือนที่ อัลลอฮ์ได้ทรงห้ามไว้
(มิเช่นนั้นแล้ว)
พวกเขาก็จะทำให้เป็นที่อนุมัติสิ่งที อัลลอฮ์ได้ทรงให้เป็นที่ต้องห้
ามไป
โดยที่ความชั่วแห่งบรรดาการงานของพวกเขาได้ถูกประดับประดาให้สวยงาม
แก่พวกเขา และอัลลอฮ์นั้นจะไม่ทรงนำทางแก่กลุ่มชนที่ปฏิเสธศรัทธา

38.บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย มีอะไรเกิดขึ้นแก่พวกเจ้ากระนั้นหรือ?
เมื่อได้ถูกกล่าวแก่พวกเจ้าว่า จงออกไปต่อสู้ในทางของอัลลอฮ์เถิด
พวกเจ้าก็แนบหนักอยู่กับพื้นดิน
พวกเจ้าพึงพอใจต่อชีวิตความเป็นอยู่แห่งโลกนี้ แทนปรโลกกระนั้นหรือ
? สิ่งอำนวยความสุขแห่งชีวิตความเป็นอยู่ในโลกนี้นั้น ในปรโลกแล้ว
ไม่มีอะไรนอกจากสิ่งเล็กน้อยเท่านั้น

39.ถ้าหากพวกเจ้าไม่ออกไป พระองค์ก็จะทรงลงโทษพวกเจ้าอย่างเจ็บปวด
และจะทรงให้พวกหนึ่งอื่นจากพวกเจ้ามาแทน
และพวกเจ้าไม่สามารถจะยังความเดือดร้อนให้แก่พระองค์ได้แต่อย่างใด
และอัลลอฮ์นั้นทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง

40.ถ้าหากพวกเจ้าไม่ช่วยเขา
ก็แท้จริงนั้นอัลลอฮ์ได้ทรงช่วยเขามาแล้ว
ขณะที่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้ขับไล่เขาออกไป
โดยที่เขาเป็นคนที่สองในสองคน
ขณะที่ทั้งสองอยู่ในถ้ำนั้นคือขณะที่เขา ได้กล่าวแก่สหายของเขาว่า
ท่านอย่าเสียใจ แท้จริงอัลลอฮ์ทรงอยู่กับเรา
แล้วอัลลอฮ์ก็ทรงประทานลงมาแก่เขา ซึ่งความสงบใจจากพระองค์
และได้ทรงสนับสนุนเขาด้วยบรรดาไพร่พล ซึ่งพวกเจ้าไม่เห็นพวกเขา
และได้ทรงให้ถ้อยคำ ของผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาอยู่ในระดับต่ำสุด
และพจนารถของอัลลอฮ์นั้น คือพจนารถที่สูงสุด และอัลลอฮ์คือ
ผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ

41.พวกเจ้าจงออกไปกันเถิด ทั้งผู้ที่มีสภาพว่องไว
และผู้ที่มีสภาพเชื่องช้า และจงเสียสละทั้งด้วยทรัพย์ของพวกเจ้า

และชีวิตของพวกเจ้าในทางของอัลลอฮ์
นั่นแหละคือสิ่งที่ดียิ่งสำหรับพวกเจ้า หากพวกเจ้ารู้

42.หากมันเป็นผลได้อันใกล้
และเป็นการเป็นทางที่สะดวกและใกล้แล้วไซร้
แน่นอนพวกเขาก็ปฏิบัติตามเจ้าแล้ว
แต่ทว่าระยะทางอันลำบากนั้นไกลแก่พวกเขา
และพวกเขาจะสาบานต่ออัลลอฮ์ว่า ถ้าหากพวกเราสามารถแล้ว
แน่นอนพวกเราก็ออกไปกับพวกท่านแล้ว
พวกเขากำลังทำลายชีวิตของพวกเขาเอง
และอัลลอฮ์นั้นทรงรู้ว่าแท้จริงพวกเขานั้นเป็นผู้กล่าวเท็จ

43.อัลลอฮ์นั้นได้ทรงอภัยให้แก่เจ้า
แล้วเพราะเหตุใดเล่าเจ้าจึงอนุมัติให้แก่พวกเขา
จนกว่าจะได้ประจักษ์แก่เจ้าก่อน ซึ่งบรรดาผู้ที่พูดจริง
และจนกว่าเจ้าจะได้รู้ บรรดาผู้ที่กล่าวเท็จ

44.บรรดาผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์
และวันปรโลกนั้นจะไม่ขออนุมัติต่อเจ้าในการที่พวกเขาจะเสียสละทั้งด้วยทรัพย์ของพวกเขา และชีวิตของพวกเขา
และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้ต่อบรรดาผู้ที่ยำเกรง

45.แท้จริงที่จะขออนุมัติต่อเจ้านั้นคือบรรดาผู้ที่ไม่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และวันปรโลกและหัวใจของพวกเขาสงสัยเท่านั้น
แล้วในการสงสัยของพวกเขานั้นเอง พวกเขาจึงลังเลใจ

46.และหากพวกเขาต้องการออกไป
แน่นอนพวกเขาต้องเตรียมสัมภาระสำหรับการออกไปนั้นแล้ว
แต่ทว่าอัลลอฮ์ทรงเกลียดการออกไปของพวกเขาพระองค์จึงได้ทรงกีดขวางพวกเขาไว้ และได้ถูกกล่าวว่า
ท่านทั้งหลายจงนั่งอยู่กับผู้ที่นั่งทั้งหลายเถิด

47.หากว่าพวกเขาออกไปในหมู่พวกเจ้าแล้วก็ไม่มีอะไรเพิ่มแก่พวกเจ้า นอกจากความเสียหายเท่านั้น
และแน่นอนพวกเขาก็ย่อมฉวยโอกาสยุแหย่ระหว่างพวกเจ้าโดยปรารถนาให้เกิดความวุ่นวายแก่พวกเจ้า
และในหมู่พวกเจ้านั้นก็มีพวกที่รับฟังพวกเขาอยู่
และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้ในผู้อธรรมทั้งหลาย

48.แท้จริงนั้นพวกเขาได้แสวงหาความวุ่นวาย มาก่อนแล้ว
และวางแผนต่างๆ นานาเพื่อต่อต้านเจ้า จนกระทั่งความจริงได้มา
และพระบัญชาของอัลลอฮ์ได้ประจักษ์ขึ้นทั้งๆ ที่พวกเขาไม่พอใจ

49.และในหมู่พวกเขานั้นมีผู้ที่กล่าวว่าจงอนุมัติแก่ฉันเถิด
และอย่าให้ฉันตกอยู่ในการทำความชั่วเลย พึงรู้เถิดว่า
พวกเขาได้ตกอยู่ในการทำความชั่วนั้นแล้ว
และแท้จริงนรกญะฮันนัมนั้นล้อมบรรดาผู้ปฏิเสธการศรัทธาอยู่แล้ว

50.หากมีความดีใดๆประสบแก่เจ้าก็ทำให้พวกเขาไม่สบายใจ
และหากมีอันตรายใดๆ ประสบแก่เจ้า พวกเขาก็กล่าวว่า

แท้จริงพวกเราได้เอากิจการของเราไว้ก่อนแล้ว และพวกเขาก็ผินหลังให้
โดยที่พวกเขาเป็นผู้ปีติยินดี

51.จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า จะไม่ประสบแก่เราเป็นอันขาด
นอกจากสิ่งที่อัลลอฮ์ได้กำหนดไว้แก่เราเท่านั้น
ซึ่งพระองค์เป็นผู้คุ้มครองเราและแด่อัลลอฮ์
มุมินทั้งหลายจงมอบหมายเถิด

52.จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พวกท่านจะไม่คอยดูพวกเรา
นอกจากหนึ่งในสองสิ่งที่ดีเยี่ยมเท่านั้น
และเราก็จะคอยดูพวกท่านในการที่อัลลอฮ์จะทรงให้ประสบแก่พวกท่านด้วย
การลงโทษที่มาจากที่พระองค์ หรือด้วยมือของพวกเรา
ดังนั้นพวกเจ้าจงคอยดูไปเถิด
แท้จริงพวกเราก็จะเป็นผู้คอยดูพร้อมกับพวกท่านด้วย

53.จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่าพวกท่านจงบริจาคกันเถิด
ทั้งด้วยสมัครใจหรือด้วยฝืนใจก็ตาม มัน
จะไม่ถูกรับจากพวกท่านเป็นอันขาดแท้จริงพวกท่านนั้นเป็นพวกที่ละเมิ
ด

54.ไม่มีสิ่งใดขัดขวางพวกเขา
ในการที่บรรดาสิ่งบริจาคของพวกเขาไม่ถูกรับจากพวกเขานอกจากพวกเขาปฏ
ิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และต่อร่อซูลของพระองค์เท่านั้น
และพวกเขาจะไม่มาละหมาด นอกจากพวกเขาจะมีสภาพเกียจคร้าน
แลพวกเขาจะไม่บริจาค นอกจากพวกเขาจะมีสภาพฝืนใจ

55.ดังนั้นจงอย่าให้ทรัพย์สมบัติพวกเขา และอย่าให้ลูก ๆ
ของพวกเขาเป็นที่พึงใจแก่เจ้า
แท้จริงอัลลอฮ์ทรงต้องการที่จะลงโทษพวกเขาด้วยสิ่งเหล่านั้นในชีวิต
แห่งโลกนี้ และที่จะให้ชีวิตของพวกเขาออกจากร่างไป
ขณะที่พวกเขาเป็นผุ้ปฏิเสธศรัทธาเท่านั้น

56.และพวกเขา
จะสาบานต่ออัลลอฮ์ว่าแท้จริงพวกเขานั้นเป็นพวกของพวกเจ้า
และพวกเขาหาใช่เป็นพวกของพวกเจ้าไม่ แต่ทว่าพวกเขานั้นคือ
พวกที่หวาดกลัวต่างหาก

57.หากพวกเขาพบที่พักพิง หรือบรรดาถ้ำหรืออุโมง
แน่นอนพวกเขาจะหันไปหามัน โดยที่พวกเขาจะไปอย่างรีบด่วน

58.และในหมู่พวกเขานั้นมีผู้ที่ตำหนิเจ้าในเรื่องสิ่งบริจาค
ถ้าหากพวกเขาได้รับจากสิ่งบริจาคนั้นพวกเขาก็ยินดี
และหากพวกเขามิได้รับจากสิ่งบริจาคนั้น ทันใดพวกเขาก็โกรธ

59.และหากพวกเขายินดีต่อสิ่ง
ที่อัลลอฮ์และร่อซูลของพระองค์ได้ให้แก่พวกเขา และกล่าวว่า
อัลลอฮ์นั้นทรงพอเพียงแก่เรา
แล้วโดยที่อัลลอฮ์จะทรงประทานแก่เราจากความกรุณาของพระองค์และร่อซู
ัลของพระองค์ (ก็จะให้ด้วย)
แท้จริงแด่อัลลอฮ์เท่านั้นพวกเราเป็นผู้วิงวอนขอ

60.แท้จริงทานทั้งหลายนั้น สำหรับบรรดาผู้ที่ยากจน
และบรรดาผู้ที่ขัดสน และบรรดาเจ้าหน้าที่ในการรวบรวมมัน
และบรรดาผู้ที่หัวใจของพวกเขาสนิทสนม และในการไถ่ทาส
และบรรดาผู้ที่หนี้สินล้นตัว และในทางของอัลลอฮ์
และผู้ที่อยู่ในระหว่างเดินทาง
ทั้งนี้เป็นบัญญัติอันจำเป็นซึ่งมาจากอัลลอฮ์
และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

61.และในหมู่พวกเขานั้นมีบรรดาผู้ที่ก่อความเดือดร้อนแก่นบี
โดยที่พวกเขากล่าวว่า เขาคือหู จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า
คือหูแห่งความดีสำหรับพวกท่าน โดยที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์
และเชื่อถือต่อผู้ศรัทธาทั้งหลาย และเป็นการเอ็นดูเมตตา
แก่บรรดาผู้ศรัทธาในหมู่พวกท่านและบรรดาผู้ที่ก่อความเดือดร้อนแก่ร
่อซูลของอัลลอฮ์ นั้นพวกเขาจะได้รับการลงโทษอันเจ็บปวด

62.พวกเขาสาบานด้วยอัลลอฮ์แก่พวกเจ้า เพื่อที่จะให้พวกเจ้าพอใจ
และอัลลอฮ์และร่อซูลของพระองค์นั้นเป็นผู้สมควรยิ่งกว่าที่พวกเขาจ
ะทำให้เขาพึงพอใจ หากพวกเขาเป็นผู้ศรัทธา

63.พวกเขามิได้รู้ดอกหรือว่า
แท้จริงผู้ใดที่ฝ่าฝืนอัลลอฮ์และร่อซูลของพระองค์
แน่นอนสำหรับเขานั้นคือไฟนรกญะฮันนัมโดยที่เขาจะอยู่ในนั้นตลอดกาลน
ั่น แหละคือความอัปยศอันใหญ่หลวง

64.บรรดามุนาฟิกนั้นหวั่นเกรงว่า จะมีซูเราะฮ์
หนึ่งถูกประทานลงมาแก่พวกเขา
ซึ่งแจ้งให้พวกเขาทราบสิ่งที่อยู่ในใจของพวกเขา จงกล่าวเถิด
(มุฮัมมัด) ว่า พวกท่านจงเย้ยหยันกันเถิด
แท้จริงอัลลอฮ์นั้นจะทรงให้ออกมาซึ่ง สิ่งที่ พวกท่านหวั่นเกรง

65.และถ้าหากเจ้าได้ถามพวกเขา แน่นอนพวกเขาจะกล่าวว่า
แท้จริงพวกเราเป็นเพียงแต่พูดสนุก, พูดเล่น,เท่านั้น จงกล่าวเถิด
(มุฮัมมัด) ว่าต่ออัลลอฮ์
และบรรดาโองการของพระองค์และร่อซูลของพระองค์กระนั้นหรือที่พวกท่า
นเย้ยหยันกัน ?

66.พวกท่านอย่าแก้ตัวเลย แท้จริงพวกท่านได้ปฏิเสธศรัทธา แล้ว
หลังจากการมีศรัทธาของพวกท่าน
หากเราจะอภัยโทษให้แก่กลุ่มหนึ่งในหมู่พวกเจ้า
เราก็จะลงโทษอีกกลุ่มหนึ่ง เพราะว่าพวกเขาเป็นผู้กระทำความผิด

67.บรรดามุนาฟิกชาย และบรรดามุนาฟิกหญิงนั้นบางส่วนของพวกเขา
ต่างมาจากอีกบางส่วน
ซึ่งพวกเขาจะใช้ให้ปฏิบัติในสิ่งที่ไม่ชอบและห้ามปรามในสิ่งที่ชอบ
และกำมือของพวกเขาไว้ โดยที่พวกเขาลืมอัลลอฮ์
แล้วพระองค์ก็ทรงลืมพวกเขาบ้าง แท้จริงบรรดามุนาฟิกนั้นพวกเขาคือ
ผู้ละเมิด

68.อัลลอฮ์ได้ทรงขู่ไว้แก่บรรดามุนาฟิกชาย และบรรดามุนาฟิกหญิง
และผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย

ซึ่งไฟนรกญะฮันนัมโดยที่ พวกเขาจะอยู่ ในนั้น ตลอดกาล
มันเป็นสิ่งที่ พอเพียงแก่พวกเขาแล้ว และอัลลอฮ์
ก็ได้ทรงให้พวกเขาห่างไกลจากความเอ็นดูเมตตาของพระองค์
และสำหรับพวกเขานั้น คือ การลงโทษอันจีรังยั่งยืน

69.เช่นเดียวกับบรรดาผู้ ที่ ก่อนหน้าพวกเจ้า
ซึ่งพวกเขาเป็นพวกที่ มีกำลังแข็งแรงกว่าพวกเจ้า
และมีทรัพย์สมบัติ และลูก ๆ มากกว่าพวกเจ้า
แล้วพวกเขาก็ได้หาความสำราญในสิ่งที่ เป็นส่วนได้ ของพวกเขา
พวกเจ้าก็ได้หาความสำราญในสิ่งที่ เป็นส่วนได้ของพวกเจ้า
เช่นเดียวกับบรรดาผู้ ที ก่อนหน้าพวกเจ้าได้หาความสำราญในสิ่งที่ เป็นส่วนได้ของพวกเขามาแล้ว และพวกเจ้าพูดกันในสิ่งไร้สาระ
เช่นเดียวกับพวกเขาพูดคุยกัน ชนเหล่านี้ แหละ
บรรดาการงานของพวกเขาไร้ผล ทั้งในโลกนี้ และปรโลก
และชนเหล่านี้ แหละพวกเขาคือผู้ ขาดทุน

70.มิได้มายังพวกเขาดอกหรือ ซึ่งข่าวคราวของบรรดาผู้ ก่อนหน้าพวกเขา
คือกลุ่มชนของนูฮ์ และของอ๊าด และของซะมูด และกลุ่มชนของอิบรอฮีม
และชาวมัดยัน และชาวอัล-มุตะฟิกาต
โดยที่ บรรดาร่อซู้ลของพวกเขาได้นำหลักฐานต่าง ๆ
อันชัดแจ้งมายังพวกเขา ใช่ว่าอัลลอฮ์นั้ นจะอธรรมแก่พวกเขาก็หาไม่
แต่ทว่าพวกเขาอธรรมแก่ตัวของพวกเขาเองต่างหาก

71.และบรรดามุมิน ชาย และบรรดามุมินหญิงนั้ น
บางส่วนของพวกเขาต่างเป็นผู้ ช่วยเหลืออีกบางส่วน
ซึ่งพวกเขาจะใช้ให้ปฏิบัติในสิ่งที่ ชอบและห้ามปรามในสิ่งที่ ไม่ชอบ
และพวกเขาจะดำรงไว้ซึ่งการละหมาดและจ่ายซะกาต และภักดีต่ออัลลอฮ์
และร่อซู้ลของพระองค์ ชนเหล่านี้ แหละ
อัลลอฮ์จะทรงเอ็นดูเมตตาแก่พวกเขา
แท้จริงอัลลอฮ์นั้ นเป็นผู้ ทรงเดชานุภาพ ผู้ ทรงปรีชาญาณ

72.อัลลอฮ์ได้ทรงสัญญาแก่บรรดามุอ์มินชายและบรรดามุอ์มินหญิง
ซึ่งบรรดาสวนสวรรค์
ซึ่งมีแม่น้ำหลายสายไหลอยู่ ภายใต้สวนสวรรค์เหล่านั้ น
โดยที่ พวกเขาจะอยู่ ในนั้ นตลอดกาล และบรรดาสถานที่พำนัก
อันดีซึ่งอยู่ ในบรรดาสวนสวรรค์แห่งความวัฒนาสถาพร และความปิติยินดี
จากอัลลอฮ์นั้ นใหญ่กว่า นั้ นคือ ชัยชนะอันใหญ่หลวง

73.โอ้นบี !
จงต่อสู้ บรรดาผู้ ปฏิเสธศรัทธาและบรรดาผู้ กลับกลอกในการศรัทธา
(มุนาฟิกีน) และจงเฉียบขาดแก่พวกเขาและที่ อยู่ ของพวกเขานั้ นคือ
นรกญะฮันนัม และที่ กลับไปนั้ น ชั่วช้าจริง ๆ

74.พวกเขาสาบานต่ออัลลอฮ์ว่า พวกเขามิได้พูดและแท้จริงนั้ น
พวกเขาได้พูดซึ่งถ้อยคำแห่งการปฏิเสธศรัทธา
และพวกเขาได้ปฏิเสธศรัทธาแล้ว
หลังจากการเป็นมุสลิมของพวกเขาและพวกเขามุ่งกระทำในสิ่งที่ พวกเขามิได้รับผล และพวกเขามิได้ปฏิเสธ และจงเกลียดจงชัง นอกจากว่า
อัลลอฮ์

และร่อซูลของพระองค์ได้ทรงให้พวกเขามั่งคั่งขึ้นจากความกรุณาของพร
ะองค์ และหากพวกเขาสำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัว
ก็เป็นสิ่งดีแก่พวกเขา
และหากพวกเขาผินหลังให้อัลลอฮ์ก็จะทรงลงโทษพวกเขาอย่างเจ็บแสบทั้งใ
นโลกนี้ และปรโลก และพวกเขาไม่มีผู้คุ้มครองและผู้ช่วยเหลือใด ๆ
ในผืนแผ่นดิน

75.และในหมู่พวกเขานั้นมีผู้ที่ได้สัญญาแก่อัลลอฮ์ว่า
ถ้าหากพระองค์ได้ทรงประทานแก่พวกเรา
ซึ่งส่วนหนึ่งจากความกรุณาของพระองค์แล้วไซร้ แน่นอนเหลือเกิน
พวกเราจะบริจาคทานและแน่นอนพวกเราจะได้เป็นผู้อยู่ในหมู่คนดี

76.ครั้นเมื่อพระองค์ได้ทรงประทานให้แก่พวกเขา
ซึ่งส่วนหนึ่งจากความกรุณาของพระองค์ พวกเขาก็ตระหนี่ในส่วนนั้นและไ
ด้ผินหลังให้ โดยที่พวกเขาเป็นผู้ผินหลังให้อยู่แล้ว

77.แล้วพระองค์ก็ทรงให้การกลับกลอกในหัวใจของพวกเขาเป็นผลลัพธ์
แก่พวกเขา จนกระทั่งถึงวันที่พวกเขาจะพบพระองค์
เนื่องจากการที่พวกเขาบิดพริ้วต่ออัลลอฮ์
ในสิ่งที่พวกเขาให้สัญญาไว้แก่พระองค์
และเนื่องจากการที่พวกเขาปฏิเสธ

78.พวกเขามิได้รู้ดอกหรือว่า
แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงรู้ความเร้นลับของพวกเขา
และการพูดซุบซิบของพวกเขา และแท้จริงอัลลอฮ์
เป็นผู้ทรงรอบรู้ในซึ่งสิ่งเร้นลับทั้งหลาย

79.พวกที่ตำหนิ บรรดาผู้ที่สมัครใจจากหมู่ผู้ศรัทธาในการบริจาคทาน
และตำหนิผู้ที่ไม่พบสิ่งใด (จะบริจาค)
นอกจากค่าแรงงานอันเล็กน้อยของพวกเขา แล้วเย้ยหยันพวกเขา นั้น
อัลลอฮ์ได้ทรงเย้ยหยันพวกเขา แล้วและสำหรับพวกเขานั้น
คือการลงโทษอันเจ็บแสบ

80.เจ้าจงขออภัยโทษให้แก่พวกเขา
หรือไม่ก็จงอย่าขออภัยโทษให้แก่พวกเขา
หากเจ้าขออภัยให้แก่พวกเขาเจ็ดสิบครั้ง
อัลลอฮ์ก็จะไม่ทรงอภัยให้แก่พวกเขาเป็นอันขาด
นั่นก็เพราะว่าพวกเขาได้ปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์
และร่อซูลของพระองค์ และอัลลอฮ์ จะไม่ทรงแนะนำกลุ่มชนที่ละเมิด

81.บรรรดาผู้ที่ถูกปล่อยให้อยู่เบื้องหลัง
นั้นดีใจในการที่พวกเขานั่งอยู่เบื้องหลัง ของร่อซูลุลลอฮ์
และพวกเขาเกลียดในการที่พวกเขาจะต่อสู้ด้วยทรัพย์ของพวกเขา
และชีวิตของพวกเขาในทางของอัลลอฮ์ และพวกเขากล่าวว่า
ท่านทั้งหลายอย่าออกไปในความร้อนเลย จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า
ไฟนรกญะฮันนัมนั้นร้อนแรงยิ่งกว่า หากพวกเขาเข้าใจ

82.พวกเขาหัวเราะแต่น้อย และจงร้องไห้มาก ๆ เถิด
ทั้งนี้เป็นการตอบแทนตามที่พวกเขาขวนขวายไว้

83.หากอัลลอฮ์ไทรงให้เจ้ากลับไปยังกลุ่มหนึ่งในหมู่พวกเขา
แล้วพวกเขาจะขออนุมัติเจ้าเพื่อออกไป ก็จงกล่าวเถิดว่า
พวกท่านจะไม่ออกไปกับฉันตลอดกาล
และจะไม่ต่อสู้ร่วมกับฉันซึ่งศัตรูใด ๆ เป็นอันขาด
แท้จริงพวกท่านพอใจต่อการนั่งอยู่แต่ครั้งแรกแล้ว ดังนั้น
จะนั่งอยู่กับบรรดาผู้ที่อยู่เบื้องหลังต่อไปเถิด

84.และเจ้าจงอย่าละหมาดให้แก่คนใดในหมู่พวกเขาที่ตายไปเป็นอันขาด
และจงอย่ายืนที่หลุมศพของเขาด้วย
แท้จริงพวกเขานั้นได้ปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และร่อซูลของพระองค์
และพวกเขาได้ตายลง ขณะที่พวกเขาเป็นผู้ละเมิด

85.และจงอย่าให้ทรัพย์สมบัติของพวกเขาและลูก ๆของพวกเขา
เป็นที่พึงใจแก่เจ้า แท้จริงอัลลอฮ์
ทรงต้องการที่จะลงโทษพวกเขาด้วยสิ่งเหล่านั้นในโลกนี้
และที่จะให้ชีวิตของพวกเขาออกจากร่างไป
ขณะที่พวกเขาเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาเท่านั้น

86.และเมื่อมีซูเราะฮ์หนึ่งซูเราะฮ์ใดถูกประทานลงมาว่า
พวกเข่าจงศรัทธาต่ออัลลอฮ์เถิด
และจงต่อสู้ด้วยทรัพย์สมบัติและชีวิตร่วมกับร่อซุลของพระองค์
ผู้ที่มั่งคั่งในหมู่พวกเขา ก็ขออนุญาติต่อเจ้า และกล่าวว่า
จงปล่อยพวกเราไว้เถิด พวกเราจะได้อยู่กับบรรดาผู้ที่นั่งอยู่ กัน

87.พวกเขายินดีในการที่พวกเขาจะอยู่กับบรรดาผู้ที่อยู่เบื้องหลัง
และได้ถูกประทับตราไว้แล้วบนหัวใจของพวกเขา แล้ว
ดังนั้น พวกเขาจึงไม่เข้าใจ

88.แต่ทว่าร่อซูล และบรรดาผู้ที่ศรัทธาซึ่งร่วมอยู่กับท่านนั้น
ได้ต่อสู้ด้วยทรัพย์สมบัติของพวกเขา
และชีวิตของพวกเขาชนเหล่านี้แหละสำหรับพวกเขานั้นจะได้รับความดีมาก
มาย และชนเหล่านี้แหละคือผู้ที่ได้รับความสำเร็จ

89.อัลลอฮ์ได้ทรงเตรียมไว้แล้ว สำหรับพวกเขา ซึ่งบรรดาสวนสวรรค์
ที่มีแม่น้ำหลายสายไหลอยู่ภายใต้
สวนสวรรค์เหล่านั้นโดยที่พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล
นั่นแหละคือชัยชนะอันใหญ่หลวง

90.และบรรดาผู้ที่แก้ตัวในหมู่อาหรับชนบทเหล่านั้นได้มา
เพื่อจะได้ถูกอนุมัติให้แก่พวกเขา และบรรดาผู้ที่ปฏิเสธ อัลลอฮ์
และร่อซูลของพระองค์นั้นได้นั่งกันอยู่
การลงโทษอันเจ็บแสบจะประทานแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในหมู่พวกเขา

91.ไม่มีบาปใด ๆ แก่บรรดาผู้ที่อ่อนแอ, และแก่ผู้ที่ป่วยไข้
และแก่บรรดาผู้ที่ไม่พบสิ่งที่จะบริจาค
เมื่อพวกเขาได้แนะนำตักเตือนให้จงรักภักดีต่ออัลลอฮ์
และร่อซูลของพระองค์
ไม่มีทางใดที่จะกล่าวโทษแก่บรรดาผู้กระทำดีได้
และอัลลอฮ์นั้นคือผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเอ็นดูเมตตา

92.และไม่มีบาปใด ๆ
แก่บรรดาผู้ที่เมื่อพวกเขามาหาเจ้าเพื่อให้เจ้าจัดให้พวกเขาขี่
เจ้าได้กล่าวว่า ฉันไม่พบพาหนะที่จะให้พวกท่านขี่บนมันได้
พวกเขาก็ผินหลังกลับโดยที่นัยน์ตาของพวกเขาท่วมท้นไปด้วยน้ำตา
เพราะเสียใจที่พวกเขาไม่พบสิ่งที่พวกเขาจะบริจาค

93.แท้จริงทางที่จะกล่าวโทษได้นั้น
ก็เพียงแต่บรรดาผู้ที่อนุญาตต่อเจ้า ทั้ง ๆ
ที่พวกเขาเป็นผู้มั่งมี
ซึ่งยินดีที่จะอยู่ร่วมกับบรรดาผู้ที่อยู่เบื้องหลัง
และอัลลอฮ์ได้ทรงประทับตราบนหัวใจของพวกเขาแล้ว
ดังนั้นพวกเขาจึงไม่รู้อะไร

94.พวกเขา (ที่ไม่ออกไปสงครามตะบู๊ก) จะแก้ตัวแก่พวกท่าน
เมื่อพวกท่านกลับมายังพวกเขาจงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด)
ว่าพวกท่านอย่าแก้ตัวเลยเราจะไม่เชื่อพวกท่านดอก
แท้จริงอัลลอฮ์ทรงแจ้งข่าวคราวของพวกท่านแก่เราแล้ว
และอัลลอฮ์นั้นทรงเห็นการกระทำของพวกท่าน
และร่อซู้ลของพระองค์ก็เห็นด้วย
แล้วพวกท่านก็จะถูกนำลับไปยังพระผู้ทรงรอบรู้แห่งสิ่งเร้นลับและสิ่
งเปิดเผย
แล้วพระองค์ก็จะทรงแจ้งแก่พวกท่านให้รู้ถึงสิ่งที่พวกท่านกระทำนั้น

95.พวกเขาจะสาบานต่ออัล เลอฮ์ แก่พวกท่านเมื่อพวกท่านได้กลับมายังพวก
เขา เพื่อให้พวกท่านยกโทษให้พวกเขา
ดังนั้นพวกท่านจงผินหลังให้พวกเขาเถิด แท้จริงพวกเขานั้นชั่วร้าย
และที่พำนักของพวกเขาคือนรก
ทั้งนี้เป็นการตอบแทนในสิ่งที่พวกเขาขวนขวายไว้

96.พวกเขาจะสาบานแก่พวกท่าน เพื่อให้พวกท่านพอใจต่อพวกเขา
แล้วหากพวกท่านพอใจต่อพวกเขา
แท้จริงอัลลอฮ์นั้นจะไม่ทรงพอพระทัยต่อกลุ่มชนที่ละเมิดฝ่าฝืน

97.บรรดาอาหรับชนบทนั้น
เป็นพวกปฏิเสธศรัทธาและพวกกลับกลอกที่ร้ายกาจที่สุด
และเป็นการสมควรยิ่งแล้ว
ที่พวกเขาจะไม่รู้ขอบเขตในสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประทานให้แก่ร่อซู้ลของ
พระองค์และอัลลออ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

98.และในหมู่อาหรับชนบทนั้น
มีผู้ถือเอาสิ่งที่ตนบริจาคไปเป็นค่าปรับ
และถือว่าเป็นการขาดทุนและพวกเขารอคอยเหตุร้ายที่จะเกิดแก่พวกท่าน
เหตุร้ายเหล่านั้นจงประสบแก่พวกเขาเขาเถิดและอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรง
ได้ยินทรงรอบรู้

99.และในหมู่อาหรับชนบทนั้น มีผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันอาคิเราะฮ์
และถือเอาสิ่งที่ตนบริจาคไปนั้น เป็นการใกล้ชิดกับอัลลอฮ์
และเป็นการขอพรของร่อซู้ล พึงรู้เถิดว่า
แท้จริงมันเป็นการขอพรจากร่อซู้ล พึงรู้เถิดว่า
แท้จริงมันเป็นการทำให้ใกล้ชิดแก่พวกเขา

อัลลอฮ์จะทรงให้พวกเขาอยู่ในความเอ็นดูเมตตาของพระองค์
แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษ ทรงเอ็นดูเมตตาเสมอ

100.บรรดาบรรพชนรุ่นแรกในหมู่ผู้อพยพ (ชาวมุฮาญิรีนจากมักกะฮ์)
และในหมู่ผู้ให้ความช่วยเหลือ (ชาวอันศัอรจากมะดีนะฮ์)
และบรรดาผู้ดำเนินตามพวกเขาด้วยการทำดีนั้น
อัลลอฮ์ทรงพอพระทัยในพวกเขา และพวกเขาก็พอใจในพระองค์ด้วย
และพระองค์ทรงเตรียมไว้ให้พวกเขาแล้ว
ซึ่งบรรดาสวนสวรรค์ที่มีแม่น้ำหลายสายไหลผ่านอยู่เบื้องล่างพวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาลนั้นคือชัยชนะอันใหญ่หลวง

101.และส่วนหนึ่งจากผู้ที่พำนักอยู่รอบๆ
พวกท่านที่เป็นอาหรับชนบทนั้นเป็นพวกกลับกลอก
และในหมู่ชาวมะดีนะฮ์ก็เช่นเดียวกัน
พวกเขาเหล่านั้นดื้อรั้นในการกลับกลอก เจ้า (มุฮัมมัด)
ไม่รู้จักธาตุแท้ของพวกเขาดอก เรา (อัลลอฮ์) รู้จักพวกเขาดี
เราจะลงโทษพวกเขาสองครั้ง
แล้วพวกเขาจะถูกนำกลับไปสู่การลงโทษอันยิ่งใหญ่ต่อไป

102.และมีชนกลุ่มอื่นที่สารภาพความผิดของพวกเขา
โดยที่พวกเขาประกอบกรรมดีปะปนไปกับงานที่ชั่ว
หวังว่าอัลลอฮ์จะทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขา แท้จริงอัลลอฮ์นั้นคือ
ผู้ทรงอภัยโทษผู้ทรงเอ็นดูเมตตาเสมอ

103.(มุฮัมมัด)
เจ้าจงเอาส่วนหนึ่งจากทรัพย์สมบัติของพวกเขาเป็นทาน
เพื่อทำให้พวกเขาบริสุทธิ์
และล้างมลทินของพวกเขาด้วยส่วนตัวที่เป็นทานนั้น
และเจ้าจงขอพรให้แก่พวกเขาเถิด เพราะแท้จริงการขอพรของพวกเจ้านั้น
ทำให้เกิดความสุขใจแก่พวกเขา และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงได้ยิน
ผู้ทรงรอบรู้

104.พวกเขาไม่รู้ดอกหรือว่า
แท้จริง อัลลอฮ์นั้นทรงรับการสำนึกผิดจากปวงบ่าวของพระองค์
และทรงรับบรรดาสิ่งที่เป็นทาน (ศ่อดะเกาะฮ์)
และแท้จริงอัลลอฮ์นั้นคือ ผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

105.จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พวกท่านจงทำงานเถิด
แล้วอัลลอฮ์จะทรงเห็นการงานของพวกท่าน
และร่อซู้ลของพระองค์และบรรดามุอ์มินก็จะเห็นด้วย
และพวกท่านจะถูกนำกลับไปยังพระผู้ทรงรอบรู้ในสิ่งเร้นลับและสิ่งเปิดเผยแล้วพระองค์จะทรงแจ้งแกาพวกท่าน ในสิ่งที่พวกท่านทำไว้

106.และมีชนอีกกลุ่มหนึ่ง ที่ยังรอคำบัญชาของอัลลอฮ์
พระองค์อาจจะทรงลงโทษพวกเขาและพระองค์ก็อาจจะทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขาและอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

107.และบรรดาผู้ที่ยึดเอามัสยิดหลังหนึ่งเพื่อก่อให้เกิดความเดือดร้อนและปฏิเสธศรัทธาและก่อให้เกิดการแตกแยกระหว่างบรรดามุอ์มินด้วยกัน

และเป็นแหล่งส้องสุมสำหรับผู้ที่ทำสงครามต่อต้านอัลลอฮ์และร่อซุลขอ
งพระองค์มาก่อนและแน่นอนพวกเขาจะสาบานว่า
เราไม่มีเจตนาอื่นใดนอกจากที่ดี
และอัลลอฮ์นั้นทรงเป็นพยานยืนยันว่า
แท้จริงพวกเขานั้นเป็นพวกกล่าวเท็จอย่างแน่นอน

108.เจ้าอย่าไปร่วมยืนละหมาดในมัสยิดนั้นเป็นอันขาดแน่นอน
มัสยิดที่ถูกวางรากฐานบนความยำเกรงตั้งแต่วันแรกนั้นสมควรอย่างยิ่ง
ที่เจ้าจะเข้าไปยืนละหมาดในนั้น
เพราะในมัสยิดนั้นมีคณะบุคคลที่ชอบจะชำระตัวให้บริสุทธิ์
และอัลลอฮ์นั้นทรงรักบรรดาผู้ที่ชำระตัวให้สะอาดบริสุทธิ์อยู่เสมอ

109.ผู้ที่วางรากฐานอาคารของเขาบนความยำเกรงต่ออัลลอฮ์
และบนความโปรดปรานนั้นดีกว่าหรือว่าผู้ที่วางรากฐานอาคารของเขาบนริ
มขอบเหวที่จะพังทลายลง แล้วมันก็พัง
นำเขาลงไปในนรกและอัลลอฮ์นั้นจะไม่ชี้แนะทางแก่กลุ่มชนที่อธรรม

110.อาคารของพวกเขาที่ก่อสร้างขึ้นมานั้นยังคงเป็นที่ระแวงสงสัยอยู
่ในจิตใจของพวกเขาจนกระทั่งหัวใจเหล่านั้นจะแตกออกเป็นเสี่ยง ๆ
และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

111.แท้จริงอัลลอฮ์นั้นได้ทรงซื้อแล้วจากบรรดาผู้ศรัทธา
ซึ่งชีวิตของพวกเขาและทรัพย์สมบัติของพวกเขา
โดยพวกเขาจะได้รับสวนสวรรค์เป็นการตอบแทน
พวกเขาจะต่อสู้ในทางของอัลลอฮ์แล้วพวกเขาก็จะฆ่าและถูกฆ่า
เป็นสัญญาของพระองค์เองอย่างแท้จริง ซึ่งมีอยู่ในคัมภีร์เตารอฮ์
อินญีล และกุรอาน
และใครเล่าจะรักษาสัญญาของเขาให้ดียิ่งไปกว่าอัลลอฮ์ ดังนั้น
พวกท่านจงชื่นชมยินดีในการขายของพวกท่านเถิด
ซึ่งพวกท่านได้ขายมันไป และนั่นคือชัยชนะอันใหญ่หลวง

112.บรรดาผู้กลับเนื้อกลับตัว ผู้กระทำการอิบาดดะฮ์
ผู้กล่าวคำสรรเสริญ ผู้เดินทางเพื่อต่อสู้หรือแสวงหาวิชาความรู้
ผู้รุกัวะอ์ ผู้สุญูด ผู้กำชับให้ทำความดี
ผู้ห้ามปรามให้ละเว้นความชั่วและบรรดาผุ้รักษาขอบเขตของอัลลอฮ์และจ
งแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธาเถิด

113.ไม่บังควรแก่นบีและบรรดาผู้ศรัทธาที่จะขออภัยโทษให้แก่พวกตั้งภ
าคี และแม้ว่าพวกเขาจะเป็นญาติใกล้ชิดกันก็ตาม
ทั้งนี้หลังจากเป็นที่ประจักษ์แก่พวกเขาแล้ว
แน่นอนพวกเหล่านั้นเป็นชาวนรก

114.และการขออภัยโทษของอิบรอฮีมให้แก่บิดาของเขามิได้ปรากฏขึ้น
นอกจากเป็นสัญญาที่เขาได้ให้ไว้แก่บิดาของเขาเท่านั้น
แต่เมื่อได้เป็นที่ประจักษ์แก่เขาแล้ว
แท้จริงบิดาของเขาเป็นศัตรูของอัลลอฮ์
เขาก็ปลีกตัวออกจากบิดาของเขาแท้จริงอิบรอฮีมนั้นเป็นผู้อ่อนโยน
และเป็นผู้มีขันติอดทน

115.และอัลลอฮ์นั้นจะไม่ทรงให้กลุ่มชนใดหลงผิด
หลังจากที่พระองค์ได้ทรงชี้ทางที่ถูกต้องให้แก่พวกเขาแล้ว
นอกจากจะปืนที่ประจักษ์แก่พวกเขา
ซึ่งสิ่งที่พวกเขาจะยำเกรงเท่านั้น
แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง

116.แท้จริงอัลลอฮ์นั้น
อำนาจแห่งบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดินเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์
พระองค์ทรงให้เป็น
ทรงให้ตายและนอกจากอัลลอฮ์แล้วก็ไม่มีผู้คุ้มครองและผู้ช่วยเหลือใด
ๆ สำหรับพวกท่าน

117.แท้จริงอัลลอฮ์ทรงอภัยโทษให้แก่ท่านนบีชาวมุฮาญิรีน
และชาวอันศ้อรแล้วซึ่งเขาเหล่านั้นได้ปฏิบัติตามเขา (นบี)
ในยามคับขันหลังจากที่จิตใจของชนกลุ่มหนึ่งในพวกเขา
เกือบจะหันเหออกจากความจริง แล้วพระองค์ก็ทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขา
แท้จริงพระองค์นั้น เป็นผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงกรุณาอยู่เสมอ

118.และอัลลอฮ์ทรงอภัยโทษให้แก่ชายสามคน (คือ กะอุบ์ อิบนุ มาลิก
มุรอเราะฮ์ อิบนุ อัรร่อบีอ์ และฮิลาล อิบนุ อุมัยยะฮ์)
ที่ไม่ได้ออกไปสงคราม จนกระทั่งแผ่นดินได้คับแคบแก่พวกเขาทั้ง ๆ
ที่มันกว้างใหญ่ไพศาล และตัวของพวกเขาก็รู้สึกอึดอัดไปด้วย
แล้วพวกเขาก็คาดคิดกันว่าไม่มีที่พึ่งอื่นใดเพื่อให้พ้นจากอัลลอฮ์ไ
ปได้ นอกจากกลับไปหาพระองค์
แล้วพระองค์ก็ทรงอภัยโทษให้พ้นจากอัลลอฮ์ไปได้
นอกจากกลับไปหาพระองค์ แล้วพระองค์ก็ทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขา
เพื่อพวกเขาจะได้กลับเนื้อกลับตัวสำนึกผิดต่อพระองค์
แท้จริงอัลลอฮ์นั้นคือผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเอ็นดูเมตตาเสมอ

119.โอ้ศรัทธาชนทั้งหลาย พึงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด
และจงอยู่ร่วมกับบรรดาผู้ที่พูดจริง

120.ไม่บังคับควรแก่ชาวมะดีนะฮ์และชาวอาหรับชนบทที่พักอยู่รอบ ๆ
จะผินหลังให้กับร่อซู้ลของอัลลอฮ์
และไม่บังคับควรที่เขาเหล่านั้นจะห่วงชีวิตของพวกเขา
มากกว่าชีวิตของท่านร่อซู้ลทั้งนี้เนื่องจากความกระหายน้ำก็ดี
ความทุกข์ยากก็ดี และความหิวโหยก็ดี
เพื่อหนทางของอัลลอฮ์นั้นจะไม่สบกับพวกเขา
และไม่ว่าพวกเขาจะเหยียบย่างไป ณ ที่ใดที่ ทำให้พวกปฏิเสธศรัทธา
กริ้วโกรธก็ตาม
และพวกเขาจะไม่ได้รับอันตรายจากศัตรูนอกจากการางที่ดีถูกจารึกไว้แ
ล้วสำหรับพวกเขาเพราะสิ่งนั้น
แท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงให้รางวัลของผู้กระทำความดีต้องสูญเสียไปเป็
นอันขาด

121.และพวกเขาจะไม่บริจาคในการบริจาคใด ๆ ไม่ว่าจะน้อยหรือมากก็ตาม
และพวกเขาไม่เดินผ่านหุบเขาใด ๆ นอกจากมันจะถูกบันทึกไว้แก่พวกเขา
เพื่อว่าอัลลอฮ์จะทรงตอบแทนให้แก่พวกเขา
ซึ่งสิ่งที่ดียิ่งในสิ่งที่พวกเขาได้ทำไว้

122.ไม่บังควรที่บรรดาผู้ศรัทธาจะออกไปสู้รบกันทั้งหมด
ทำไมแต่ละกลุ่มในหมู่พวกเขาจึงไม่ออกไปเพื่อหาความเข้าใจในศาสนา
และเพื่อจะได้ตักเตือนหมู่คณะของพวกเขา
เมื่อพวกเขาได้กลับมายังหมู่คณะของพวกเขา
โดยหวังว่าหมู่คณะของพวกเขาจะได้ระมัดระวัง

123.โอ้ศรัทธาชนทั้งหลาย
จนสู้รบกับบรรดาผู้ที่อยู่ใกล้เคียงพวกท่าน
ที่เป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาเสียก่อน
และจงให้พวกเหล่านั้นประสบกับความรุนแรงจากพวกท่าน
และพึงรู้เถิดว่า
แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงอยู่ร่วมกับบรรดาผู้ยำเกรงทั้งหลาย

124.และเมื่อมีบทหนึ่งบทใดของอัลกุรอานถูกประทานลงมา ดังนั้น
ในหมู่พวกเขามีผู้กล่าวขึ้นว่า
มีใครบ้างในพวกท่านที่บทนี้ทำให้ศรัทธาเพิ่มขึ้น ?
สำหรับบรรดาผู้ที่มีความศรัทธานั้น
บทนี้ได้ทำให้การศรัทธาเพิ่มขึ้นแก่พวกเขา
แล้วพวกเขาก็มีความปิติยินดี

125.และสำหรับบรรดาผู้ที่มีโรคอยู่ในจิตใจของพวกเขา
บทนี้ก็ยิ่งจะเพิ่มความสกปรกให้แก่พวกเขามากยิ่งขึ้นไปอีก
และพวกเขาจะตายไปในสภาพที่เป็นพวกปฏิเสธศรัทธา

126.และพวกเขาไม่เห็นดอกหรือว่า แท้จริงพวกเขาจะถูกทดสอบในทุก ๆปี
ครั้งหนึ่งหรือสองครั้ง
แล้วพวกเขาก็ไม่ยอมกลับเนื้อกลับตัวและพวกเขาก็ไม่สำนึกผิดอีกด้วย

127.และเมื่อบทหนึ่งบทใดของอัล-กุรอานถูกประทานลงมา
บางคนในหมู่พวกเขาต่างก็มองตาซึ่งกันและกัน (แล้วถามขึ้นว่า)
มีใครเห็นพวกท่านบ้างไหม
แล้วพวกเขาก็พากันหันเหออกจากแนวทางที่ถูกต้อง
เพราะแท้จริงพวกเขาเป็นกลุ่มชนที่ไม่มีความเข้าใจอะไรเลย

128.แท้จริงมีร่อซู้ลคนหนึ่งจากพวกท่านเองได้มาหาพวกท่านแล้ว
เป็นที่ลำบากใจแก่เขาในสิ่งที่พวกท่านได้รับความทุกข์ยาก
เป็นผู้ห่วงใยย่านเป็นผู้เมตตา ผู้กรุณาสงสารต่อบรรดาผู้ศรัทธา

129.พากพวกเขาผินหลังให้ ก็จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า
อัลลอฮ์นั้นเป็นที่พอเพียงแก่ฉันแล้ว
ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์เท่านั้น
แด่พระองค์เท่านั้นที่ฉันขอมอบหมาย
และพระองค์คือเจ้าของบัลลังก์อันยิ่งใหญ่

SURA 10 Yunus @ยูนุส

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.อะลีฟ ลาม รอ เหล่านี้คือบรรดาโองการแห่งคัมภีร์ที่ชัดแจ้ง

2.เป็นการประหลาดแก่มนุษย์หรือ
ที่เราได้ให้วะฮีย์ยุแก่ชายคนหนึ่งจากพวกเขา ให้เตือนสำทับมนุษย์

และแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธาว่าแท้จริงสำหรับพวกเขานั้น
จะได้รับตำแหน่งอันสูงส่ง ณ ที่พระเจ้าของเขา
บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธากล่าวว่า แท้จริง นี่คือนักมายากลอย่างแน่นอน

3.แท้จริงพระเจ้าของพวกท่านคือ อัลลอฮ์
ผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินในเวลา 6 วัน
แล้วพระองค์ทรงประทับบนบัลลังก์ ทรงบริหารกิจการ
ไม่มีผู้ให้ความช่วยเหลือคนใด เว้นแต่ต้องได้รับอนุมัติจากพระองค์
นั่นคืออัลลอฮ์ พระเจ้าของพวกท่าน
พวกท่านจงเคารพภักดีต่อพระองค์เถิด พวกท่านมิได้ใคร่ครวญกันดอกหรือ
?

4.ยังพระองค์เท่านั้นคือทางกลับของพวกท่านทั้งหลาย
สัญญาของอัลลอฮ์นั้นเป็นจริงเสมอ
แท้จริงพระองค์นั้นทรงเริ่มการสร้าง
แล้วพระองค์ก็ทรงให้มันบังเกิดขึ้นอีกครั้งหนึ่ง
เพื่อทรงตอบแทนบรรดาผู้ศรัทธาและผู้ประกอบความดีโดยเที่ยงธรรม
ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น
พวกเขาจะได้รับเครื่องดื่มที่ร้อนจัดและการลงโทษอันเจ็บแสบ
เพราะพวกเขาปฏิเสธ ไม่ยอมศรัทธา

5.พระองค์ทรงทำให้ดวงอาทิตย์มีแสงจ้า และดวงจันทร์มีแสงนวล
และทรงกำหนดให้มันมีทางโคจร
เพื่อพวกท่านจะได้รู้จำนวนปีและการคำนวณ
อัลลอฮ์มิได้ทรงสร้างสิ่งเหล่านี้ เว้นแต่ด้วยความจริง
พระองค์ทรงจำแนกสัญญาณต่างๆ สำหรับหมู่ชนที่มีความรู้

6.แท้จริงการสับเปลี่ยนของกลางคืนและกลางวัน
และที่อัลลอฮ์ทรงสร้างในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน แน่นอน
เป็นสัญญาณแก่กลุ่มชนที่มีความยำเกรง

7.แท้จริงบรรดาผู้ที่ไม่หวังจะพบเรา
และพวกเขาพอใจต่อชีวิตในโลกดุนยา และพวกเขาดีใจต่อมัน
และบรรดาผู้ละเลยต่อสัญญาณต่างๆ ของเรา

8.ชนเหล่านั้น ที่พำนักของพวกเขาคือนรก
เนื่องด้วยพวกเขาขวนขวายเอาไว้

9.แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธาและผู้ประกอบความดี
พระเจ้าของพวกเขาจะทรงชี้แนะทางที่ถูกต้องให้แก่พวกเขา
เนื่องด้วยการศรัทธาของพวกเขา ภายใต้พวกเขามีแม่น้ำหลายสายไหลผ่าน
ซึ่งอยู่ในสวนสวรรค์อันเกษมสำราญ

10.การขอพรของพวกเขาในสวนสวรรค์คือ มหาบริสุทธิ์แด่พระองค์ท่าน
ข้าแต่พระเจ้าของเรา และคำทักทายของพวกเขาในนั้นคือ ความสันติสุข
(อัสสลาม) และสุดท้ายแห่งการขอพรของพวกเขาคือ
การสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์ พระเจ้าแห่งสากลโลก

11.และหากอัลลอฮ์ทรงเร่งตอบรับความชั่วของมนุษย์
เช่นเดียวกับการเร่งของพวกเขาเพื่อขอความดีแล้ว
แน่นอนความตายของพวกเขาก็คงถูกกำหนดแก่พวกเขา

แล้วเราจะปล่อยบรรดาผู้ที่ไม่หวังจะพบเราให้อยู่ในความงงงวย
เพราะการดื้อดึงของพวกเขา

12.และเมื่ออันตรายประสบกับมนุษย์
เขาก็จะวิงวอนขอเราในสภาพนอนตะแคง หรือนั่ง หรือยืน
ครั้นเมื่อเราปลดเปลื้องอันตรายของเขาให้พ้นจากเขาไปแล้ว
เขาก็เมินคล้ายกับว่าเขามิได้วิงวอนขอเราให้พ้นจากอันตรายที่ได้ประสบแก่เขา เช่นนั้นแหละ
ถูกทำให้สวยงามแก่บรรดาผู้ละเมิดขอบเขตในสิ่งที่พวกเขากระทำ

13.และโดยแน่นอน
เราได้ทำลายประชาชาติจากศตวรรษก่อนจากพวกท่านไปแล้ว
เมื่อพวกเขาเป็นผู้อธรรม
และบรรดาร่อซู้ลของพวกเขาได้มายังพวกเขาพร้อมด้วยหลักฐานอันชัดแจ้ง
แล้วพวกเขาก็ไม่ศรัทธา เช่นนั้นแหละ
เราได้ตอบแทนแก่หมู่ชนที่เป็นอาชญากร

14.แล้วเราก็ได้แต่งตั้งพวกท่านให้เป็นตัวแทนในแผ่นดินหลังจากพวกเขาเหล่านั้น เพื่อเราจะดูว่าพวกท่านจะปฏิบัติตนอย่างไร

15.และเมื่อบรรดาโองการอันชัดแจ้งของเราถูกอ่านแก่พวกเขาแล้ว
บรรดาผู้ไม่หวังที่จะพบเราก็กล่าวว่า
ท่านจงนำกุรอานอื่นจากนี้มาให้เราหรือเปลี่ยนแปลงเสีย จงกล่าวเถิด
(มุฮัมมัด) ไม่บังควรแก่ฉันที่จะเปลี่ยนแปลงโดยพละการจากตัวฉัน
ฉันจะไม่ปฏิบัติตามเว้นแต่สิ่งที่ถูกประทานมาให้แก่ฉันเท่านั้น
แท้จริงฉันกลัวว่า
หากฉันฝ่าฝืนพระเจ้าของฉันแล้วจะได้รับการลงโทษในวันอันยิ่งใหญ่

16.จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) หากอัลลอฮ์ทรงประสงค์
ฉันจะไม่อ่านอัลกุรอานแก่พวกท่าน
และพระองค์จะไม่ให้พวกท่านได้รู้อัลกุรอานนั้น
แน่นอนฉันได้มีอายุอยู่ในหมู่พวกท่านมาก่อนนั้น
พวกท่านไม่ใช้สติปัญญาคิดบ้างหรือ ?

17.ดังนั้น ผู้ใดเล่าจะอธรรมยิ่งกว่าผู้กล่าวเท็จต่ออัลลอฮ์
หรือผู้ปฏิเสธต่อบรรดาโองการของพระองค์
แท้จริงบรรดาผู้ทำผิดนั้นย่อมไม่บรรลุความสำเร็จ

18.และพวกเขาจะเคารพภักดีสิ่งอื่นไปจากอัลลอฮ์ที่มิได้ให้โทษแก่พวกเขา และมิได้ให้ประโยชน์แก่พวกเขา และพวกเขาจะกล่าวว่า
เหล่านี้คือผู้ช่วยเหลือเรา ณ ที่อัลลอฮ์ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด)
พวกท่านจะแจ้งข่าวแก่อัลลอฮ์ด้วยสิ่งที่พระองค์ไม่ทรงรู้
ในบรรดาชั้นฟ้าและในแผ่นดินกระนั้นหรือ ?
พระองค์ทรงมหาบริสุทธิ์ และทรงสูงส่งเหนือสิ่งที่พวกเขาตั้งภาคีขึ้น

19.และมนุษย์นั้นมิใช่อื่นใด นอกจากเป็นประชาชาติเดียวกัน
แล้วพวกเขาก็แตกแยกกัน
และหากมิใช่ลิขิตได้บันทึกไว้ที่พระเจ้าของพวกเจ้าแล้ว
แน่นอนก็คงถูกตัดสินระหว่างพวกเขาในเรื่องที่พวกเขาขัดแย้งกัน

20.และพวกเขากล่าวว่า
ทำไมอภินิหารจากพระเจ้าของเขาจึงไม่ถูกประทานมาให้เขา จงกล่าวเถิด
(มุฮัมมัด) แท้จริงสิ่งเร้นลับนั้นเป็นของอัลลอฮ์
พวกท่านจงคอยดูเถิด แท้จริงฉันนั้นอยู่กับพวกท่านในหมู่ผู้คอยดู

21.และเมื่อเราให้มนุษย์ลิ้มรสความเมตตาหลังจากภัยนตรายได้ประสบแก่
พวกเขา ดังนั้นพวกเขาก็มีอุบายต่อโองการต่างๆ ของเรา จงกล่าวเถิด
(มุฮัมมัด) อัลลอฮ์ทรงรวดเร็วยิ่งในการแก้อุบาย
แท้จริงบรรดามลาอิกะฮ์ของเราจะบันทึกสิ่งที่พวกท่านกำลังทำอุบายอยู่

22.พระองค์ผู้ทรงทำให้พวกท่านเดินทางโดยทางบกและทางทะเล
จนกระทั่งเมื่อพวกท่านอยู่ในเรือและมันได้นำพวกเขาแล่นไปด้วยลมที่ดี และพวกเขาดีใจกับมัน ทันใดนั้นลมพายุได้พัดกระหน่ำ
และคลื่นก็ซัดเข้ามายังพวกเขาจากทุกด้าน และพวกเขาคิดว่า
แท้จริงพวกเขาถูกล้อมด้วยสิ่งเหล่านี้
พวกเขาจึงวิงวอนขอต่ออัลลอฮ์ด้วยความบริสุทธิ์ใจต่อพระองค์ว่า
หากพระองค์ทรงให้เราพ้นจากภัยนตรายนี้ โดยแน่นอนยิ่ง
พวกเราจะอยู่ในหมู่ผู้กตัญญูทั้งหลาย

23.ครั้นเมื่อพระองค์ทรงให้พวกเขารอดมา
แล้วพวกเขาก็ทำความเสียหายในแผ่นดินโดยปราศจากความเป็นธรรม
โอ้มนุษย์เอ๋ย
แท้จริงการทำความเสียหายของพวกเจ้านั้นมันเป็นอันตรายต่อตัวของพวกเจ้าเอง เป็นความเพลิดเพลินของชีวิตในโลกนี้เท่านั้น
แล้วในที่สุดพวกเจ้าก็จะกลับไปหาเรา
แล้วเราจะแจ้งข่าวให้พวกเจ้าทราบถึงสิ่งที่พวกเจ้าได้กระทำไว้

24.แท้จริง อุปมาชีวิตในโลกนี้
ดั่งน้ำฝนที่เราได้หลั่งมันลงมาจากฟากฟ้า
พืชของแผ่นดินได้คละเคล้ากับน้ำนั้น
บางส่วนของมันมนุษย์และปศุสัตว์ใช้กินเป็นอาหาร
จนกระทั่งเมื่อแผ่นดินได้เริ่มปรากฏความงดงามของมัน
และถูกประดับด้วยพืชผลอย่างสวยงาม เจ้าของของมันก็คิดว่า
แท้จริงพวกเขามีอำนาจเหนือมัน
คำบัญชาของเราได้มายังมันในเวลากลางคืนหรือเวลากลางวัน
แล้วเราได้ทำให้มันถูกเก็บเกี่ยวเสมือนกับว่าไม่มีการหว่านมาแต่วันวาน เช่นนั้นแหละ เราได้จำแนกโองการต่าง ๆ แก่หมู่ชนผู้ใคร่ครวญ

25.และอัลลอฮ์ทรงเรียกร้องไปสู่สถานที่แห่งศานติ
และทรงชี้แนะแนวทางที่ถูกต้องแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ไปสู่ทางที่เที่ยงธรรม

26.สำหรับบรรดาผู้กระทำความดีจะได้รับความดี และได้เพิ่มขึ้นอีก
ความหมองคล้ำและความต่ำต้อยจะไม่ปกคลุมใบหน้าของพวกเขา
ชนเหล่านี้คือชาวสวรรค์ พวกเขาจะอยู่ในนั้นตลอดกาล

27.และบรรดาผู้ขวนขวายทำความชั่ว
การตอบแทนความชั่วด้วยความชั่วเช่นเดียวกัน
ความต่ำต้อยจะปกคลุมพวกเขา

ไม่มีผู้คุ้มกันพวกเขาให้พ้นจากอัลลอฮ์ได้
เสมือนว่าใบหน้าของพวกเขาถูกคลุมไว้ด้วยส่วนหนึ่งของกลางคืนอันมืดทึบ ชนเหล่านี้คือชาวนรก พวกเขาจะอยู่ในนั้นตลอดกาล

28.และวันที่เราชุมนุมพวกเขาทั้งหมด
แล้วเราจะกล่าวแก่บรรดาผู้ตั้งภาคีว่า จงอยู่ ณ สถานที่ของพวกเจ้า
พวกเจ้าและบรรดาภาคีของพวกเจ้า แล้วเราได้แยกพวกเขาออกจากกัน
และบรรดาภาคีของพวกเขากล่าวว่า
ไม่ควรเลยที่พวกท่านจะเคารพสักการะต่อเรา

29.ดังนั้นจึงพอเพียงแล้วที่อัลลอฮ์ทรงเป็นพยานระหว่างเรากับพวกท่าน แน่นอนเรา (บรรดาภาคี)
ไม่รู้เลยในการเคารพสักการะของพวกท่านต่อเรา

30.ขณะนั้นทุกชีวิตจะถูกสอบถึงสิ่งที่กระทำไว้ก่อน
และพวกเขาจะถูกนำกลับไปยังอัลลอฮ์ พระเจ้าที่แท้จริงของพวกเขา
และสิ่งที่พวกเขาอุปโลกน์ขึ้นมาจะหนีไปจากพวกเขา

31.จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด)
ใครเป็นผู้ประทานปัจจัยยังชีพที่มาจากฟากฟ้าและแผ่นดินแก่พวกท่าน
หรือใครเป็นเจ้าของการได้ยินและการมอง
และใครเป็นผู้ให้มีชีวิตหลังจากการตาย
และเป็นผู้ให้ตายหลังจากมีชีวิตมา และใครเป็นผู้บริหารกิจการ
แล้วพวกเขาจะกล่าวว่า อัลลอฮ์ ดังนั้นจงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด)
พวกท่านไม่ยำเกรงหรือ ?

32.นั่นแหละอัลลอฮ์ พระเจ้าที่แท้จริงของพวกท่าน
ฉะนั้นหลังจากความจริงแล้วจะมีอะไรอีกเล่านอกจากความหลงผิดเท่านั้น
แล้วทำไมเล่าพวกท่านจึงถูกให้หันเหออกไปอีก ?

33.เช่นนั้นแหละ
ลิขิตของพระเจ้าของเจ้าย่อมเป็นจริงแก่บรรดาผู้ที่ฝ่าฝืนว่า
แน่แท้พวกเขาจะไม่ศรัทธา

34.จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด)
มีใครบ้างในหมู่ภาคีของพวกท่านที่เป็นผู้เริ่มแรกในการให้บังเกิดแล้วให้มันบังเกิดอีก ? จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด)
อัลลอฮ์ทรงเริ่มแรกในการให้บังเกิด
แล้วทรงให้มันบังเกิดอีกครั้งหนึ่ง
ดังนั้นทำไมพวกท่านจึงหันเหออกจากความจริงไป (สู่ความเท็จ) เล่า ?

35.จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด)
มีใครบ้างในหมู่ภาคีของพวกท่านเป็นผู้ชี้แนะทางสู่สัจธรรม ?
จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) อัลลอฮ์ทรงชี้แนะทางสู่สัจธรรม
ดังนั้นผู้ที่ชี้แนะทางสู่สัจธรรมสมควรกว่าที่จะได้รับการปฏิบัติตาม (อิบาดะฮ์)
หรือว่าผู้ที่ไม่อาจจะชี้แนะผู้อื่นได้เว้นแต่จะถูกชี้แนะ
ทำไมพวกท่านจึงตัดสินใจเช่นนั้น ?

36.และส่วนใหญ่ของพวกเขามิได้ปฏิบัติตามสิ่งใดนอกจากการนึกคิด
แท้จริงการนึกคิดนั้นไม่อาจจะแทนความจริงได้แต่อย่างใด
แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้ในสิ่งที่พวกเขากระทำ

37.และอัลกุรอานนั้นมิใช่จะถูกปั้นแต่งขึ้นโดยผู้ใดนอกจากอัลลอฮ์
แต่เป็นการยืนยันคัมภีร์ที่มีมาก่อน
และเป็นการจำแนกข้อบัญญัติต่างๆในนั้น
ไม่มีข้อสงสัยในคัมภีร์นั้นซึ่งมาจากพระเจ้าแห่งสากลโลก

38.หรือพวกเขากล่าวว่า เขา (มุฮัมมัด) เป็นผู้ปั้นแต่งขึ้น
จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านจงนำมาสักบทหนึ่งเยี่ยงนั้น
และจงเรียกร้องผู้ที่พวกท่านสามารถนำมาได้นอกจากอัลลอฮ์
หากพวกท่านเป็นผู้สัจจริง

39.แต่ว่าพวกเขาปฏิเสธสิ่งที่พวกเขายังไม่รู้มาก่อน
และสัญญาร้ายยังมิได้มายังพวกเขา เช่นนั้นแหละ
บรรดาชนรุ่นก่อนจากพวกเขาได้ปฏิเสธมาแล้ว ดังนั้น เจ้าจงดูเถิดว่า
ผลสุดท้ายของพวกอธรรมนั้นเป็นอย่างไร ?

40.และในหมู่พวกเขามีผู้ศรัทธาในอัลกุรอาน
และในหมู่พวกเขามีผู้ไม่ศรัทธา และพระเจ้าของเจ้าทรงรู้ดียิ่ง
ต่อบรรดาผู้บ่อนทำลายทั้งหลาย

41.และถ้าพวกเขาปฏิเสธ (ไม่ยอมศรัทธา) เจ้าจงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด)
การงานของฉันก็เป็นของฉัน และการงานของพวกท่านก็เป็นของพวกท่าน
พวกท่านจงปลีกตัวออกจากสิ่งที่ฉันกระทำ
และฉันก็จะปลีกตัวออกจากสิ่งที่พวกท่านกระทำ

42.และในหมู่พวกเขามีผู้ฟัง (การอ่านอัลกุรอาน) ของเจ้า
เจ้าจะให้คนหูหนวกได้ยินกระนั้นหรือ ?
และถึงแม้พวกเขาหูหนวกแต่ก็ไม่ใช้ปัญญา

43.และในหมู่พวกเขามีผู้มองไปยังเจ้า
เจ้าจะชี้แนะทางให้คนตาบอดกระนั้นหรือ ?
และถึงแม้พวกเขาตาบอดแต่ก็ไม่มีสายตาที่จะมองดู

44.แท้จริงอัลลอฮ์นั้นจะไม่ทรงอธรรมแก่มนุษย์แต่อย่างใด
แต่ว่ามนุษย์ต่างหากที่อธรรมต่อตัวของพวกเขาเอง

45.และวันที่พระองค์ทรงชุมนุมพวกเขาประหนึ่งว่าพวกเขามิได้พำนักอยู่
นาน (ในโลกนี้) เว้นแต่เพียงชั่วครู่เดียวในเวลากลางวัน
พวกเขาทักทายซึ่งกันและกัน
แน่นอนบรรดาผู้ปฏิเสธต่อการพบอัลลอฮ์ย่อมขาดทุน
และพวกเขามิได้เป็นผู้ที่อยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง

46.และบางคนที่เราจะให้เจ้าได้เห็นบางส่วน (ของการลงโทษ)
ซึ่งเราสัญญาแก่พวกเขา หรือเราจะให้เจ้าตายเสียก่อน
ดังนั้นทางกลับของพวกเขาย่อมไปหาเรา
แล้วอัลลอฮ์ทรงเป็นพยานต่อสิ่งที่พวกเขากระทำ

47.และทุกประชาชาติมีร่อซู้ลถูกส่งมา
ดังนั้นเมื่อร่อซู้ลของพวกเขาได้มาแล้ว

กิจการระหว่างพวกเขาก็ถูกตัดสินโดยเที่ยงธรรม
และพวกเขาจะไม่ถูกอธรรม

48.และพวกเขาจะกล่าวว่า เมื่อใดเล่าสัญญานี้ (จะปรากฏ)
หากพวกท่านสัจจริง ?

49.จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด)
ฉันไม่มีอำนาจที่จะให้โทษและให้คุณแก่ตัวฉัน
เว้นแต่ที่อัลลอฮ์ทรงประสงค์ สำหรับทุกประชาชาติย่อมมีเวลากำหนด
เมื่อเวลาของพวกเขามาถึง
พวกเขาจะขอผ่อนผันให้ล่าช้าสักระยะหนึ่งไม่ได้
และจะร่นเวลาให้เร็วเข้าก็มิได้

50.จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านเห็นแล้วมิใช่หรือ ?
หากการลงโทษของพระองค์ประสบแก่พวกท่านในเวลากลางคืนหรือเวลากลางวัน
ทำไมพวกอาชญากรเหล่านั้นจึงขอร่นเวลา

51.ครั้นเมื่อมันเกิดขึ้น พวกท่านก็ศรัทธาต่อพระองค์กระนั้นหรือ ?
ขณะนี้ (พวกท่านศรัทธา) ก่อนหน้านั้นพวกท่าน (เยาะเย้ย) ขอร่นเวลา

52.แล้วมีเสียงกล่าวแก่พวกอธรรมว่า
พวกท่านจงลิ้มรสการลงโทษอันจีรังเถิด พวกท่านจะไม่ถูกตอบแทน
เว้นแต่สิ่งที่พวกท่านขวนขวายไว้เท่านั้น

53.และพวกเขาจะสอบถามเจ้าว่า (การลงโทษ) จะเกิดขึ้นจริงหรือ ?
จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แน่นอนทีเดียว ขอสาบานต่อพระเจ้าของฉัน
แท้จริงมันจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน และพวกท่านไม่สามารถจะรอดไปได้

54.หากทุกชีวิตที่อธรรม (ครอบครองคลังสมบัติ) ที่อยู่ในแผ่นดิน
มันก็จะยอมไถ่ตน และพวกเขาก็จะซ่อนความเสียใจเมื่อได้เห็นการลงโทษ
และจะถูกตัดสินระหว่างพวกเขาอย่างเที่ยงธรรม
และพวกเขาจะไม่ถูกอธรรมแต่อย่างใด

55.พึงทราบเถิด
แท้จริงในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์
พึงทราบเถิด แท้จริงสัญญาของอัลลอฮ์นั้นจะเกิดขึ้นจริง
แต่ส่วนใหญ่ของพวกเขาไม่รู้

56.พระองค์ทรงให้เป็นและทรงให้ตาย
และยังพระองค์เท่านั้นพวกท่านจะถูกนำกลับไป

57.โอ้มนุษย์เอ๋ย แท้จริงข้อตักเตือน (อัลกุรอาน)
จากพระเจ้าของพวกท่านได้มายังพวกท่านแล้ว และ (มัน)
เป็นการบำบัดสิ่งที่มีอยู่ในทรวงอก และเป็นการชี้แนะทาง
และเป็นความเมตตาแก่บรรดาผู้ศรัทธา

58.จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ด้วยความโปรดปรานของอัลลอฮ์
และด้วยความเมตตาของพระองค์ ดังกล่าวนั้น พวกเขาจงดีใจเถิด
ซึ่งมันดียิ่งกว่าสิ่งที่พวกเขาสะสมไว้

59.จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด)
พวกท่านเห็นแล้วมิใช่หรือซึ่งเครื่องยังชีพที่อัลลอฮ์ทรงประทานให้แ
ก่พวกท่าน แล้วพวกท่านก็ทำให้บางส่วนเป็นที่ต้องห้าม (หะรอม)

และบางส่วนเป็นที่อนุมัติ (หะลาล) จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด)
อัลลอฮ์ทรงอนุมัติให้แก่พวกท่าน หรือพวกท่านปั้นแต่งให้แก่อัลลอฮ์

60.และบรรดาผู้ที่ปั้นแต่งความเท็จให้แก่อัลลอฮ์ จะนึกคิดอย่างไรในวันกิยามะฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงเป็นผู้มีบุญคุณต่อมนุษย์
แต่ว่าส่วนใหญ่ของพวกเขาไม่ขอบคุณ

61.และเจ้ามิได้อยู่ในเรื่องหนึ่งเรื่องใด
และเจ้ามิได้อ่านบางส่วนจากมันในอัลกุรอาน
และพวกท่านมิได้กระทำการใดๆ
เว้นแต่เราได้เป็นพยานแก่พวกท่านในขณะที่พวกท่านกำลังง่วนอยู่ในเรื่องนั้น และจะไม่รอดพ้นจากพระเจ้าของเจ้า (การกระทำใดๆ)
ที่มีน้ำหนักเท่าธุลีทั้งในแผ่นดินและในชั้นฟ้า
และที่เล็กกว่านั้นและที่ใหญ่กว่านั้น
เว้นแต่อยู่ในบันทึกอันชัดแจ้งทั้งสิ้น

62.พึงทราบเถิด แท้จริงบรรดาคนที่อัลลอฮ์รักนั้น
ไม่มีความหวาดกลัวใดๆ แก่พวกเขา และพวกเขาจะไม่เศร้าโศกเสียใจ

63.คือบรรดาผู้ศรัทธา และพวกเขามีความยำเกรง

64.สำหรับพวกเขาจะได้รับข่าวดีในการมีชีวิตอยู่ในโลกนี้ และในโลกหน้า ไม่มีการเปลี่ยนแปลงในลิขิตของอัลลอฮ์ นั่นคือชัยชนะอันยิ่งใหญ่

65.และคำพูดของพวกเขาจะไม่ทำให้เจ้าเสียใจ
แท้จริงอำนาจทั้งมวลนั้นเป็นของอัลลอฮ์ พระองค์เป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้

66.พึงทราบเถิด
แท้จริงทุกสิ่งในชั้นฟ้าทั้งหลายและทุกสิ่งในแผ่นดินนั้นเป็นของอัลลอฮ์
และบรรดาผู้วิงวอนขอสิ่งอื่นจากอัลลอฮ์นั้นจะไม่ปฏิบัติตามภาคีเหล่านั้น พวกเขาจะไม่ปฏิบัติตามเว้นแต่การคาดคิดเท่านั้น
และพวกเขามิได้ตั้งอยู่บนสิ่งใดนอกจากคาดคะเนขึ้น

67.พระองค์ผู้ทรงบันดาลกลางคืนให้แก่พวกท่านเพื่อพวกท่านจะได้พักผ่อนในมัน และกลางวันเพื่อจะได้มองเห็น
แท้จริงในการนั้นแน่นอนย่อมเป็นสัญญาณแก่หมู่ชนที่ได้ยินเพื่อใคร่ครวญ

68.พวกเขากล่าวว่า อัลลอฮ์ทรงแต่งตั้งพระบุตร
มหาบริสุทธิ์พระองค์ท่าน พระองค์ทรงพอเพียงจากสิ่งใดๆ
ที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและที่อยู่ในแผ่นดินเป็นของพระองค์
พวกท่านไม่มีหลักฐานใดๆ ในการกล่าวเช่นนี้
พวกท่านจะกล่าวร้ายต่ออัลลอฮ์ในสิ่งที่พวกท่านไม่รู้กระนั้นหรือ ?

69.จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แท้จริงบรรดาผู้กล่าวเท็จต่ออัลลอฮ์นั้น
พวกเขาจะไม่ประสบความสำเร็จดอก

70.ความเพลิดเพลินในโลกนี้ แล้วพวกเขาก็กลับคืนมาสู่เรา
แล้วเราจะให้พวกเขาลิ้มรสการลงโทษอย่างหนักเพราะเหตุที่พวกเขาปฏิเสธศรัทธา

71.และเจ้าจงอ่านให้พวกเขาฟังถึงเรื่องราวของนบีนูห์ เมื่อเขา
(นูห์) กล่าวแก่ประชาชาติของเขาว่า โอ้หมู่ชนของฉัน
หากว่าการพักอยู่ของฉันและการตักเตือนของฉันด้วยโองการทั้งหลายของอัลลอฮ์เป็นเรื่องใหญ่แก่พวกท่านแล้ว
ดังนั้นฉันขอมอบหมายแด่อัลลอฮ์เท่านั้น
พวกท่านจงร่วมกันวางแผนของพวกท่านพร้อมกับบรรดาภาคีของพวกท่านเถิด
แล้วอย่าให้แผนของพวกท่านเป็นที่ปิดบังแก่พวกท่าน
แล้วจงดำเนินการต่อฉันทันทีและอย่าได้ลังเลเลย

72.หากพวกท่านผินหลังให้ ฉันมิได้ขอค่าตอบแทนใดๆ จากพวกท่าน
แต่รางวัลของฉันอยู่ที่อัลลอฮ์
และฉันถูกใช้ให้อยู่ในหมู่ผู้นอบน้อม

73.แล้วพวกเขาก็ปฏิเสธเขา (นูห์)
เราได้ช่วยให้เขาและผู้อยู่กับเขารอดพ้นไว้ในเรือ
และเราได้ให้พวกเขาเป็นตัวแทน (ในเวลาต่อมา)
และเราได้ให้บรรดาผู้ปฏิเสธโองการทั้งหลายของเราจมน้ำ
ดังนั้นเจ้าจงดูเถิดว่าผลสุดท้ายของพวกที่ถูกเตือนนั้นเป็นอย่างไร ?

74.หลังจากเขา (นูห์) แล้ว
เราได้ส่งบรรดาร่อซูล ไปยังประชาชาติของพวกเขา
แล้วบรรดาร่อซู้ลเหล่านั้นได้นำหลักฐานอย่างชัดแจ้งมายังพวกเขา
แต่พวกเขามิได้ศรัทธาในสิ่งที่พวกเขาได้เคยปฏิเสธต่อนูห์มาก่อนแล้ว
เช่นนั้นแหละ เราได้ประทับตราบนหัวใจของบรรดาผู้ฝ่าฝืนเหล่านั้น

75.หลังจากพวกเหล่านั้นแล้ว
เราได้ส่งมูซาและฮารูนไปยังฟิรเอาน์และบรรดาผู้นำของเขาด้วยสัญญาณทั้งหลายของเรา พวกเขาก็เย่อหยิ่งโอหัง
โดยพวกเขาเป็นกลุ่มชนที่มีความผิด

76.ครั้นเมื่อความจริงจากเราได้มายังพวกเขาแล้ว พวกเขาก็กล่าวว่า
แท้จริงนี่คือวิทยากลอันชัดแจ้ง

77.มูซาได้กล่าวว่า
พวกท่านกล่าวร้ายต่อความจริงเมื่อมันได้มายังพวกท่านเช่นนั้นหรือ ?
นี่หรือวิทยากล และนักวิทยากลนั้นจะไม่ประสบความสำเร็จดอก

78.พวกเขากล่าวว่า
ท่านมาหาเราเพื่อที่จะหันเหเราออกจากสิ่งที่เราได้พบเห็น (ศาสนา)
ของบรรพบุรุษของเรา
และเพื่อที่ความยิ่งใหญ่ในแผ่นดินจะได้เป็นของท่านทั้งสองกระนั้นหรือ ? และเราจะไม่ศรัทธาต่อท่านทั้งสองเป็นแน่

79.และฟิรเอาน์ได้กล่าวว่า พวกท่านจงนำมาให้ฉัน
นักวิทยากลผู้เชี่ยวชาญทุกคน

80.เมื่อนักวิทยากลมาแล้ว มูซาได้กล่าวกับพวกเขาว่า
พวกท่านจงโยนสิ่งที่พวกท่านนำมาเพื่อจะโยนเถิด

81.เมื่อพวกเขาได้โยนไปแล้ว มูซาได้กล่าวว่า
สิ่งที่พวกท่านนำมานั้นคือวิทยากล แท้จริงอัลลอฮ์จะทรงทำลายมัน
แท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงทำให้การงานของบรรดาผู้บ่อนทำลายดีขึ้น

82.และอัลลอฮ์จะทรงให้สัจธรรมยืนหยัดอยู่ด้วยคำกล่าวของพระองค์
และแม้ว่าบรรดาคนชั่วจะเกลียดชังก็ตาม

83.ไม่มีใครศรัทธาต่อมูซานอกจากลูกหลานบางคนจากกลุ่มชนของเขา
(บนีอิสรออีล)
เนื่องจากความกลัวต่อฟิรเอาน์และหัวหน้าของพวกเขาจะทำความวุ่นวายแก
่พวกเขา และแท้จริงฟิรเอาน์นั้นเป็นผู้หยิ่งผยองในแผ่นดิน
และแท้จริงเขาอยู่ในหมู่ผู้ละเมิด

84.และมูซากล่าวว่า โอ้กลุ่มชนของฉัน หากพวกท่านศรัทธาต่ออัลลอฮ์
พวกท่านก็จงมอบหมายต่อพระองค์ หากพวกท่านเป็นผู้ยอมจำนน

85.พวกเขากล่าวว่า แด่อัลลอฮ์ เราขอมอบหมาย ข้าแต่พระเจ้าของเรา
ได้ทรงโปรดอย่าให้เราเป็นเครื่องทดลองสำหรับหมู่ชนผู้อธรรมเลย

86.และได้ทรงโปรดช่วยเราให้พ้นจากหมู่ชนผู้ปฏิเสธศรัทธาด้วยพระเมตต
าของพระองค์ด้วยเถิด

87.และเราได้วะฮีย์ยฺ มายังมูซาและพี่ชายของเขา (ฮารูน)
ให้จัดสร้างบ้านให้แก่กลุ่มชนของเจ้าทั้งสองในอียิปต์
และจงทำบ้านของพวกท่านเป็นกิบละฮ์ และจงดำรงการละหมาด
และจงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธา

88.และมูซาได้กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของเรา
แท้จริงพระองค์ทรงประทานความสำราญและทรัพย์สินแก่ฟิรเอาน์และหัวหน้
าของเขาในการมีชีวิตอยู่ในโลกนี้ ข้าแต่พระเจ้าของเรา
โดยพวกเขาจะทำให้ (กลุ่มชน) หลงจากแนวทางของพระองค์
ข้าแต่พระเจ้าของเรา ขอพระองค์ทรงทำลายทรัพย์สินของพวกเขา
และทรงโปรดทำให้หัวใจของพวกเขาแข็งกระด้างเพื่อมิให้พวกเขาศรัทธาจน
กว่าพวกเขาจะเห็นการลงโทษอย่างเจ็บปวด

89.พระองค์ตรัสว่า การวิงวอนของเจ้าทั้งสองถูกรับแล้ว
เจ้าทั้งสองจงดำเนินตามแนวทางที่เที่ยงธรรม
และอย่าปฏิบัติตามแนวทางของบรรดาผู้ไม่รู้

90.และเราได้ให้บนีอิสรออีลข้ามทะเลพ้นไป
ดังนั้นฟิรเอาน์และพลพรรคของเขาได้ติดตามพวกเขา (บนีอิสรออีล)
ไปโดยอธรรมและเป็นศัตรู จนกระทั่งเมื่ออการจมน้ำมาถึงเขาแล้ว
เขากล่าวว่า ฉันศรัทธาแล้วว่า แท้จริงไม่มีพระเจ้าอื่นใด
นอกจากผู้ซึ่งบนีอิสรออีลได้ศรัทธาต่อพระองค์
และฉันคือคนหนึ่งในหมู่ผู้นอบน้อม

91.บัดนี้ และแน่นอนเจ้าเป็นผู้ทรยศก่อนหน้านี้
และเจ้าเป็นคนหนึ่งในหมู่ผู้บ่อนทำลาย

92.ดังนั้นวันนี้ เราจะให้ร่างของเจ้าออกจากทะเล
เพื่อจักได้เป็นสัญญาณแก่ชนรุ่นหลังจากเจ้า
และแท้จริงส่วนใหญ่ของมนุษย์เฉยเมยต่อสัญญาณต่างๆ ของเรา

93.และโดยแน่นอน เราได้ให้บนีอิสรออีลพำนักอาศัยอยู่ ณ
สถานที่อันดี และเราได้ให้ปัจจัยยังชีพที่ดีมากมายแก่พวกเขา
ดังนั้นพวกเขามิได้แตกแยกกันจนกระทั่งคัมภีร์ได้มายังพวกเขา
แท้จริงพระเจ้าของเจ้าจะทรงตัดสินระหว่างพวกเขาในวันกิยามะฮ์ในสิ่ง
ที่พวกเขาขัดแย้งกัน

94.หากเจ้าอยู่ในการสงสัยในสิ่งที่เราได้ให้แก่เจ้า
ก็จงถามบรรดาผู้อ่านคัมภีร์ก่อนเจ้า (เตารอฮ์) โดยแน่นอน
สัจธรรมได้มายังเจ้าจากพระเจ้าของเจ้า
ดังนั้นเจ้าจงอย่าอยู่ในหมู่ผู้สงสัย

95.และเจ้าอย่าเป็นเช่นบรรดาผู้ปฏิเสธโองการทั้งหลายของอัลลอฮ์
ดังนั้นเจ้าจะอยู่ในหมู่ผู้ขาดทุน

96.แท้จริงบรรดาผู้ที่พระดำรัส (การลงโทษ)
ของพระเจ้าของเจ้าได้บัญญัติแก่พวกเขาแล้ว พวกเขาจะไม่ศรัทธา

97.และแม้ว่าทุกสัญญาณได้มายังพวกเขาจนกว่าพวกเขาจะแลเห็นการลงโทษอย่างเจ็บปวด

98.ดังนั้น
ทำไมจึงไม่มีหมู่บ้านสักแห่งหนึ่งศรัทธาโดยที่การศรัทธาของพวกเขาจะอำนวยประโยชน์แก่พวกเขา นอกจากกลุ่มชนของยูนุส เมื่อพวกเขาศรัทธา
เราได้ปลดเปลื้องการลงโทษอันอัปยศจากพวกเขาในการมีชีวิตในโลกนี้
และเราได้ยืดเวลาระยะหนึ่งแก่พวกเขา

99.และหากพระเจ้าของเจ้าทรงประสงค์ แน่นอน
ผู้ที่อยู่ในแผ่นดินทั้งมวลจะศรัทธา
เจ้าจะบังคับมวลชนจนกว่าพวกเขาจะเป็นผู้ศรัทธากระนั้นหรือ ?

100.และมิเคยปรากฏว่าชีวิตใดจะศรัทธา เว้นแต่ด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์
และพระองค์จะทรงลงโทษแก่บรรดาผู้ไม่ใช้สติปัญญา

101.จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด)
พวกท่านจงดูว่ามีอะไรในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน
และสัญญาณทั้งหลายและการตักเตือนทั้งหลายจะไม่อำนวยผลแก่กลุ่มชนที่ไม่ศรัทธา

102.พวกเขาจะไม่คอยดูสิ่งใด
นอกจากการคอยดูเยี่ยงวันทั้งหลายของบรรดาผู้ที่ล่วงลับไปก่อนพวกเขา
จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านจงคอยดูเถิด
แท้จริงฉันจะเป็นคนหนึ่งในหมู่ผู้คอยดู

103.แล้วเราจะช่วยบรรดาร่อซูลของเราและบรรดาผู้ศรัทธาให้รอดพ้น
เช่นนั้นแหละเป็นหน้าที่เราที่เราจะช่วยบรรดามุอฺมินให้รอดพ้น

104.จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) โอ้มนุษย์เอ๋ย
หากพวกท่านสงสัยในศาสนาของฉัน
ดังนั้นฉันจะไม่เคารพภักดีอื่นจากอัลลอฮ์

แต่ฉันจะเคารพภักดีอัลลอฮ์ผู้ทรงทำให้พวกท่านตาย
และฉันได้รับบัญชาให้เป็นคนหนึ่งในหมู่ผู้ศรัทธา

105.และว่า จงมุ่งหน้าของเจ้าเพื่อศาสนาอย่างเที่ยงตรง
และอย่าอยู่ในหมู่ผู้ตั้งภาคี

106.และเจ้าอย่าวิงวอนสิ่งอื่นจากอัลลอฮ์ที่ไม่อำนวยประโยชน์แก่เจ้า และไม่ให้โทษแก่เจ้า หากเจ้ากระทำเช่นนั้น
แท้จริงเจ้าจะอยู่ในหมู่ผู้อธรรม

107.และหากอัลลอฮ์จะทรงให้ทุกข์ภัยประสบแก่เจ้าแล้ว
ก็ไม่มีผู้ปลดเปลื้องมันได้นอกจากพระองค์
และหากพระองค์ทรงปรารถนาความดีแก่เจ้าแล้ว
ก็จะไม่มีผู้ใดกีดกันความโปรดปรานของพระองค์ได้
พระองค์ทรงให้ประสบแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์จากปวงบ่าวของพระองค์
และพระองค์เป็นผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

108.จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) โอ้มนุษย์เอ๋ย
แน่นอนสัจธรรมจากพระเจ้าของพวกท่านได้มายังพวกท่านแล้ว
ดังนั้นผู้ใดปฏิบัติตามแนวทางที่ถูกต้อง
แท้จริงเขาดำเนินตามแนวทางที่ถูกต้องเพื่อตัวของเขา และผู้ใดหลงทาง
แท้จริงเขาก็หลงทางเพื่อตัวของเขา
และฉันไม่ได้เป็นผู้คุ้มกันพวกท่าน

109.และเจ้าจงปฏิบัติตามที่ถูกวะฮีย์ยฺแก่เจ้า
และจงอดทนจนกว่าอัลลอฮ์จะทรงตัดสิน
และพระองค์ทรงเป็นผู้ตัดสินที่ดียิ่ง

SURA 11 Hud @ฮูด

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.อะลีฟ ลาม รอ
คัมภีร์ที่โองการทั้งหลายของมันถูกทำให้รัดกุมมีระเบียบ
แล้วถูกจำแนกเรื่องต่างๆ อย่างชัดแจ้ง จากพระผู้ทรงปรีชาญาณ
ผู้ทรงรอบรู้เชี่ยวชาญ

2.เพื่อพวกท่านต้องไม่เคารพภักดีผู้ใดนอกจากอัลลอฮ์
แท้จริงฉันได้รับการแต่งตั้งจากพระองค์มายังพวกท่าน
เพื่อเป็นผู้ตักเตือนและผู้แจ้งข่าว

3.และพวกท่านจงขอนิรโทษจากพระเจ้าของพวกท่าน
แล้วจงกลับเนื้อกลับตัวต่อพระองค์
พระองค์จะทรงหใป้จจัยแก่พวกท่านซึ่งปัจจัยที่ไปจนถึงวาระหนึ่งที่กำ
หนดไว้ และพระองค์จะทรงประทานแก่ทุก ๆ
ผู้ทำความดีซึ่งความดีของเขาและหากพวกท่านผินหลังให้
แท้จริงฉันกลัวแทน พวกท่านซึ่งการลงโทษในวันอันยิ่งใหญ่

4.การกลับของพวกท่านย่อมไปสู่อัลลอฮ์ และพระองค์เป็นผู้ทรงอนุภาพเหน
ือทุกสิ่ง

5.พึงรู้เถิด แท้จริงพวกเขาปกปิดความลับในทรวงอกของพวกเขา
เพื่อพวกเขาจะซ่อนความความเป็นศัตรูจากพระองค์ พึงรู้เถิด
ขณะที่พวกเขาเอาเสื้อผ้าของพวกเขาปกคลุมตัวนั้น
พระองค์ทรงรู้สิ่งที่พวกเขาปกปิด
และสิ่งที่พวกเขาเปิดเผยแท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่
ในทรวงอก

6.และไม่ว่าสัตว์ตัวใดที่เหยียบย่ำอยู่ในแผ่นดินเว้นแต่เครื่องยังชีพ
ของมันเป็นหน้าที่ของอัลลอฮ์
และพระองค์ทรงรู้ที่พำนักของมันและที่พักชั่วคราวของมัน
ทุกสิ่งอยู่ในบันทึกอันชัดแจ้ง

7.และพระองค์คือผู้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินในระยะ 6 วัน
และบัลลังก์ของพระองค์อยู่เหนือน้ำ
เพื่อพระองค์จะทรงทดสอบพวกท่านว่า
ผู้ใดในหมู่พวกท่านมีการงานที่ดีเยี่ยม และหากเจ้า (มุฮัมมัด)
กล่าวว่า แท้จริงพวกท่านจะถูกให้ฟื้นคืนชีพขึ้นมา
หลังจากที่ได้ตายไปแล้ว แน่นอนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะกล่าวว่า
นี่มิใช่อื่นใดเลย นอกจากเล่ห์กลอย่างชัดแจ้ง

8.และหากเรายืดเวลาการลงโทษพวกเขาออกไปอีกระยะเวลาหนึ่งที่ได้กำหนด
ไว้ แน่นอนพวกเขาจะกล่าวว่า อะไรหรือได้ยับยั้งมันไว้ พึงรู้เถิด !
วันซึ่งการลงโทษจะมายังพวกเขา มันจะไม่ละเว้นไปจากพวกเขา
และมันจะห้อมล้อมพวกเขา ตามที่พวกเขาได้เยาะเย้ยมัน

9.และถ้าเราได้ให้มนุษย์ลิ้มรสความเมตตาจากเราแล้วเราได้ดึงมันกลับ
มาจากเขา แท้จริงเขานั้นเป็นผู้หมดหวังและสิ้นศรัทธา

10.และถ้าเราได้ให้เขาลิ้มรสความโปรดปรานหลังจากความทุกข์ยากได้ประ
สบกับเขา แน่นอนเขาจะกล่าวว่า ความชั่วร้ายต่างๆ
ได้ผ่านพ้นจากฉันไปแล้ว แท้จริง เขานั้นเป็นผู้คึกคะนองหยิ่งยะโส

11.เว้นแต่บรรดาผู้อดทนและบรรดาผู้ปฏิบัติความดีทั้งหลาย
ชนเหล่านั้นแหละ
สำหรับพวกเขาจะได้รับการอภัยโทษและรางวัลอันยิ่งใหญ่

12.และบางทีเจ้าจะทิ้งบางส่วนที่ถูกวะฮีย์มายังเจ้า
และหัวอกของเจ้าจะอึดอัดต่อสิ่งนั้นโดยที่พวกเขากล่าวกันว่า
ทำไมเล่าขุมทรัพย์จึงไม่ถูกส่งลงมา หรือทำไมมะลัก
จึงไม่ถูกส่งลงมาพร้อมกับเขา?
แท้จริงเจ้าเป็นเพียงผู้ตักเตือนเท่านั้น
และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงคุ้มครองรักษาทุกสิ่ง

13.หรือพวกเขากล่าวว่า เขา (มุฮัมมัด) ได้ปลอมแปลงอัลกุรอานขึ้นมา
(มุฮัมมัด) จงกล่าวเถิด ดังนั้น
พวกท่านจงนำมาสักสิบซูเราะฮ์ที่ถูกปลอมแปลงขึ้นให้ได้อย่างอัลกุรอา
น และพวกท่านจงเรียกผู้ที่มีความสามารถในหมู่พวกท่านอื่นจากอัลลอฮ์
(ให้มาช่วย) ถ้าพวกท่านเป็นพวกสัตย์จริง

14.หากพวกเขาไม่ตอบสนองการเรียกร้องของพวกท่านก็จงรู้เถิดว่า
แท้จริงอัลกุรอานถูกประทานลงมาด้วยวะฮีย์ของอัลลอฮ์

และนั้ นคือไม่มีพระเจ้าอื่ นใดนอกจากพระองค์ แล้วพวกเจ้า (มุชริกีน) ยังมินอบน้อมอีกหรือ?

15.ผู้ ใดปรารถนาการมีชีวิตอยู่ ในโลกนี้ และความเพริศแพร้วของมันเราก็จะตอบแทนให้พวกเขาอย่างครบถ้วน
ซึ่ งการงานของพวกเขาในโลกนี้ เท่านั้ น
และพวกเขาจะไม่ถูกริดรอนในการงานนั้ นแต่อย่างใด

16.ชนเหล่านั้ น พวกเขาจะไม่ได้รับการตอบแทนอันใดในโลกอาคิเราะฮ์ นอกจากไฟนรกและสิ่ งที่ พวกเขาได้ปฏิบัติไว้ในโลกดุนยาก็จะไร้ผลและสิ่ง ที่ พวกเขาได้กระทำไว้ก็จะสูญเสียไป

17.ดังนั้ น
ผู้ ที่ อยู่ บนหลักฐานอันชัดแจ้งจากพระเจ้าของเขาและผู้ เป็นพยานจากพระองค์จะสาธยายมัน
และก่อนนั้ นมีคัมภีร์ของมูซาเป็นแนวทางและเป็นเมตตา
ชนเหล่านั้ นศรัทธาต่อมันและผู้ ใดจากพรรคต่าง ๆ
ปฏิเสธศรัทธาต่อมันไฟนรกคือสัญญาของเขา
ดังนั้ นเจ้าอย่าได้อยู่ ในการสงสัยมันเลย
แท้จริงมันเป็นสัจธรรมจากพระเจ้าของเจ้า
แต่ทว่ามนุษย์ส่วนใหญ่จะไม่ศรัทธา

18.และผู้ ใดเล่าที่ จะอธรรมยิ่ งไปกว่าผู้ ที่ อุปโลกน์ความเท็จต่ออัลลอฮ์
ชนเหล่านั้ นจะถูกนำมาเสนอต่อพระเจ้าขงพวกเขาและบรรดาพยานจะกล่าวว่า พวกเหล่านั้ นคือบรรดาผู้ ที่ กล่าวเท็จต่อพระเจ้าของพวกเขา
พึงรู้ เถิด! การสาปแช่งของอัลลอฮ์จะได้แก่บรรดาผู้ อธรรม

19.บรรดาผู้ กีดขวางทางอัลลอฮ์และพวกเขาใคร่ที่ จะให้มันคดเคี้ ยว
และพวกเขาสำหรับโลกอาคิเราะฮ์นั้ นพวกเขาเป็นผู้ ปฏิเสธศรัทธา

20.ชนเหล่านี้ จะไม่รอดพ้น (จากการลงโทษ) ในแผ่นดินนี้
และสำหรับพวกเขาไม่มีผู้ คุ้ มครองอื่ นจากอัลลอฮ์
การลงโทษแก่พวกเขาจะถูกเพิ่ม เป็นทวีคูณพวกเขาไม่สามารถที่ จะฟังได้และจะไม่เห็น

21.ชนเหล่านี้ คือบรรดาผู้ ที่ ทำให้ชีวิตของพวกเขาขาดทุนและสิ่ งที่ พวกเขาอุปโลกน์ขึ้ นนั้ นก็ได้เตลิดหนีไปจากพวกเขา

22.โดยแน่นอน แท้จริงพวกเขาเป็นผู้ ขาดทุนยิ่ งในอาคิเราะฮ์

23.แท้จริงบรรดาผู้ ศรัทธาและผู้ ปฏิบัติความดีและสำรวมตนต่อพระเจ้าของพวกเขา ชนเหล่านั้ นคือชาวสวรรค์ ซึ่ งพวกเขาจะอยู่ ในนั้ นตลอดกาล

24.อุปมาของทั้ งสองฝ่ายดังเช่นคนตาบอดและหูหนวก
กับคนมองเห็นและได้ยิน ทั้ งสองนี้ จะเท่าเทียมกันหรือ
พวกท่านมิได้ไตร่ตรองหรือ?

25.และโดยแน่นอน เราได้ส่งนูห์ไปยังกลุ่ มชนของเขา (โดยกล่าวว่า)
แท้จริงฉันเป็นผู้ ตักเตือนอันแน่ชัดแก่พวกท่านแล้ว

26.คือพวกท่านอย่าเคารพอิบาดะฮ์ผู้ ใดนอกจากอัลลอฮ์
แท้จริงฉันกลัวแทนพวกท่านถึงการลงโทษในวันอันเจ็บปวด

27.แล้ วบรรดาบุ คคลชั้ นนำซึ่ งปฏิ เสธศรั ทธาจากกลุ่ มชนของเขากล่ าวว่ า
เรามิ เห็ นท่ านเป็ นอื่ นใด นอกจากสามั ญชนเช่ นเรา
และเรามิ เห็ นผู้ ใดปฏิ บั ติ ตามท่ าน
นอกจากบรรดาผู้ ต่ ำช้ าของพวกเราที่ มี ความคิ ดเห็ นตื้ น ๆ
และเรามิ เห็ นว่ าพวกท่ านประเสริ ฐกว่ าพวกเรา
แต่ เราคิ ดว่ าพวกท่ านเป็ นพวกโกหก

28.เขา (นู ห์) กล่ าวว่ า โอ้ หมู่ ชนของฉั นเอ๋ ย !
พวกท่ านเห็ นแล้ วใช่ ไหมว่ า
หากฉั นมี หลั กฐานอั นแจ้ งชั ดจากพระเจ้ าของฉั น
และพระองค์ ทรงประทานแก่ ฉั นซึ่ งความเมตตาจากพระองค์
แล้ วได้ ถู กทำให้ มื ดมนแก่ พวกท่ าน เราจะบั งคั บพวกท่ านให้ รั บมั นทั้ ง ๆ
ที่ พวกท่ านเกลี ยดชั งมั นกระนั้ นหรื อ?

29.และโอ้ หมู่ ชนของฉั นเอ๋ ย !
ฉั นมิ ได้ ร้ องขอทรั พย์ สิ นใดสำหรั บการเผยแพร่ แต่ รางวั ลของฉั นอยู่ ที่ อั ลลอฮ์ และฉั นจะไม่ เป็ นผู้ ขั บไล่ บรรดาผู้ ศรั ทธาดอก
แท้ จริ งพวกเขาจะเป็ นผู้ พบพระเจ้ าของพวกเขา
แต่ ฉั นเห็ นว่ าพวกท่ านเป็ นหมู่ ชนผู้ งมงาย

30.และโอ้ หมู่ ชนของฉั นเอ๋ ย ! ผู้ ใดจะช่ วยฉั น ณ
ที่ อั ลลอฮ์ หากฉั นขั บไล่ พวกเขา พวกท่ านไม่ คิ ดบ้ างดอกหรื อ?

31.ฉั นมิ ได้ กล่ าวแก่ พวกท่ านว่ า
ฉั นมี ขุ มคลั งของอั ลลอฮ์ และฉั นไม่ รู้ ถึ งสิ่ งพ้ นญาณวิ สั ยและฉั นมิ ได้ กล่ าวว่ าแท้ จริ งฉั นเป็ นมลั ก
และและมิ ได้ กล่ าวแก่ บรรดาผู้ ที่ สายตาของพวกท่ านเหยี ยดหยามว่ า
อั ลลอฮ์ จะไม่ ทรงประทานความดี แก่ พวกเขา
อั ลลอฮ์ ทรงรอบรู้ ดี ยิ่ งถึ งสิ่ งที่ อยู่ ในจิ ตใจของพวกเขา แท้ จริ ง
ถ้ าเป็ นเช่ นนั้ น ฉั นจะอยู่ ในหมู่ ผู้ อธรรมทั้ งหลาย

32.พวกเขากล่ าวว่ า โอ้ นู ห์ เอ๋ ย !
แน่ นอนท่ านได้ โต้ เถี ยงของเรามากเรื่ องขึ้ น ดั งนั้ น
จงนำมาให้ เราเถิ ดสิ่ งที่ สั ญญากั บเราไว้ ถ้ าท่ านอยู่ ในหมู่ ผู้ สั ตย์ จริ ง

33.เขา (นู ห์) กล่ าวว่ า
แท้ จริ งอั ลลอฮ์ เท่ านั้ นที่ จะทรงนำมั นมายั งพวกท่ าน
หากพระองค์ ทรงประสงค์ และพวกท่ านจะไม่ เป็ นผู้ รอดไปได้

34.และคำสั่ งสอนของฉั นจะไม่ เกิ ดประโยชน์ แก่ พวกท่ าน
ตามที่ ฉั นปรารถนาจะสั่ งสอนพวกท่ านถ้ าอั ลลอฮ์ ทรงประสงค์ จะให้ พวกท่ านหลงผิ ด พระองค์ คื อพระเจ้ าของพวกท่ าน
และพวกท่ านจะถู กนำกลั บไปยั งพระองค์

35.หรื อพวกเขา (กุ ฟฟารกุ เรช) กล่ าวว่ า เขา (มุ ฮั มมั ด)
ได้ อุ ปโลกน์ มั นขึ้ นมา (มุ ฮั มมั ด) จงกล่ าวเถิ ดว่ า
ถ้ าฉั นได้ อุ ปโลกน์ มั นขึ้ นมา ความผิ ดของฉั นย่ อมอยู่ ที่ ฉั น
และฉั นปลี กตั วออกจากสิ่ งที่ พวกท่ านกระทำผิ ด

36.และได้มีวะฮีย์แก่นูห์ว่า
แท้จริงจะไม่มีผู้ใดจากหมู่ชนของเจ้าศรัทธา
เว้นแต่ผู้ที่ได้ศรัทธาแล้ว ดังนั้น
เจ้าอย่าเศร้าหมองในสิ่งที่พวกเขากระทำ

37.และจ้าจงสร้างเรือต่อหน้าเราและตามคำบัญชาของเราและอย่ามาดูดกับข้าถึงบรรดาผู้อธรรม แท้จริงพวกเขาจะถูกจมน้ำตาย

38.และเขาได้สร้างเรือและคราใดที่บุคคลชั้นนำจากหมู่ชนของผ่านเขา
(นูห์) พวกเขาก็เยาะเย้ยเขา เขาก็จะกล่าวว่า
หากพวกท่านเยาะเย้ยพวกเรา
แท้จริงเราก็จะเยาะเย้ยพวกท่านเช่นเดียวกับที่พวกท่านเยาะเย้ย

39.แล้วพวกท่านก็จะรู้ว่าผู้ใดที่การลงโทษอันอัปยศจะมายังเขา
และการลงโทษอันยั่งยืนจะประสบแก่เขา

40.จนกระทั่งเมื่อคำบัญชาของเราได้มาและบนพื้นแผ่นดินน้ำได้พวยพุ่งขึ้น เรากล่าวว่า จงบรรทุกไว้ในเรือจากทุกชนิดเป็นคู่ ๆ
และครอบครัวของเจ้าด้วย
เว้นแต่ผู้ที่พระดำรัสได้กำหนดแก่เขาไว้ก่อน และผู้ศรัทธา
แต่ไม่มีผู้ศรัทธาร่วมกับเขานอกจากจำนวนเล็กน้อย

41.และเขากล่าวว่า พวกท่านจงลงในเรือด้วยพระนามของอัลลอฮ์
ทั้งในยามแล่นของมันและในยามจอดของมัน
แท้จริงพระเจ้าของฉันเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

42.และมันแล่นพาพวกเขาไปท่ามกลางคลื่นลูกเท่าภูเขา
และนูห์ได้ร้องเรียกลูกชายของเขาซึ่งอยู่อย่างโดดเดี่ยว
โอ้ลูกของฉันเอ๋ย ! จงมาโดยสารเรือกับเราเถิด
และเจ้าอย่าอยู่ร่วมกับผู้ปฏิเสธศรัทธาเลย

43.เขา (ลูกชาย) กล่าวว่า ฉันจะไปอาศัยภูเขาลูกหนึ่ง
มันจะคุ้มครองฉันจากน้ำนี้ได้ เขา (นูห์) กล่าวว่า
ไม่มีผู้ใดคุ้มครองในวันนี้จากพระบัญชาของอัลลอฮ์
เว้นแต่ผู้ที พระองค์ทรงเมตตา
และคลื่นได้ซัดเข้ามาระหว่างเขาทั้งสอง และเขา (ลูกชาย)
ได้อยู่ในหมู่ผู้จมน้ำ

44.และได้มีเสียงกล่าวว่า แผ่นดินเอ๋ย! จงกลืนน้ำของเจ้าและฟ้าเอ๋ย
! จงหยุด และน้ำได้ลดลงและกิจการได้ถูกตัดสิน
และมันได้จอดเทียบอยู่ที่ภูเขาญูดีย์ และได้มีเสียงกล่าวว่า
ความหมายนะจงประสบแก่หมู่ชนผู้อธรรมเถิด

45.และนูห์ได้ร้องเรียนต่อพระเจ้าของเขาโดยกล่าวว่า
ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้าของพระองค์ แท้จริงลูกชายของข้าพระองค์เป็นคนหน
ึ่ง ในครอบครัวของข้าพระองค์ และแท้จริงสัญญาของพระองค์นั้นเป็นความจ
ริง และพระองค์ท่านนั้นทรงตัดสินเที่ยงธรรมยิ่ง
ในหมู่ผู้ตัดสินทั้งหลาย

46.พระองค์ทรงตรัสว่า โอ้นูห์เอ๋ย !
แท้จริงเขามิได้เป็นคนหนึ่งในครอบครัวของเจ้าแท้จริงการกระทำของเขา

ไม่ ดี ดั งนั้ นเจ้ าอย่ าร้ องเรี ยนต่ อข้ าในสิ่ งที่ เจ้ าไม่ มี ความรู้
แท้ จริ งข้ าขอเตื อนเจ้ าที่ เจ้ าจะอยู่ ในหมู่ ผู้ งมงาย

47.เขากล่ าวว่ า ข้ าแต่ พระผู้ เป็ นเจ้ าของข้ าพระองค์
แท้ จริ งข้ าพระองค์ ขอความคุ้ มครองต่อ พระองค์ ท่ าน
ให้ พ้ นจากการร้ องเรี ยนต่ อพระองค์ ท่ านในสิ่ งที่ ข้ าพระองค์ ไม่ มี ความรู้ ในเรื่ องนั้ น และหากพระองค์ ไม่ ทรงอภั ยแก่ ข้ าพระองค์
และไม่ ทรงเมตตาข้ าพระองค์ แล้ ว ข้ าพระองค์ ก็ จะอยู่ ในหมู่ ผู้ ขาดทุ น

48.ได้ มี เสี ยงกล่ าวว่ า โอ้ นู ห์ เอ๋ ย ! จงลงไป (จากเรื่ อ)
ด้ วยความศานติ จากเรา และความจำเริ ญแก่ เจ้ า
และแก่ กลุ่ มชนที่ อยู่ กั บเจ้ าและกลุ่ มชนอื่ นที่ เราจะให้ พวกเขาหลงระเริ ง แล้ วการลงโทษอย่ างเจ็ บปวดจากเราก็ จะประสบแก่ พวกเขา

49.เหล่ านั้ นคื อส่ วนหนึ่ งจากเรื่ องราวอั นเร้ นลั บที่ เราได้ วะฮี มายั งเจ้ า (มุ ฮั มมั ด)
เจ้ าไม่ รู้ เรื่ องนี้ และกลุ่ มชนของเจ้ าก็ ไม่ รู้ มาก่ อนเลย
ดั งนั้ นเจ้ าจงอดทนแท้ จริ งบั้ นปลายที่ ดี นั้ นสำหรั บบรรดาผู้ ยำเกรง

50.และยั งอ๊ าด (เราได้ ส่ ง)
พี่ น้ องคนหนึ่ งของพวกเขาคื อฮู ดเขากล่ าวว่ า โอ้ กลุ่ มชนของฉั นเอ๋ ย!
พวกท่ านจงเคารพอิ บาดะฮ์ อั ลลอฮ์ เถิ ดพวกท่ านไม่ มี พระเจ้ าอื่ นใดนอกจากพระองค์ พวกท่ านมิ ใช่ อื่ นใดนอกจากเป็ นพวกอุ ปโลกน์ เท่ านั้ น

51.โอ้ กลุ่ มชนของฉั นเอ๋ ย!
ฉั นมิ ได้ ขอร้ องต่ อพวกท่ านซึ่ งรางวั ลในการนี้ เลยรางวั ลของฉั นนั้ นอยู่กั บพระผู้ ให้ บั งเกิ ดฉั น พวกท่ านไม่ ใช้ ปั ญญาหรื อ?

52.และโอ้ กลุ่ มชนของฉั นเอ๋ ย ! จงขออภั ยโทษต่ อพระเจ้ าของพวกท่ าน
แล้ วจงกลั บเนื้ อกลั บตั วต่ อพระองค์ พระองค์ จะส่ งเมฆ (น้ำฝน)
มาเหนื อพวกท่ าน
ให้ หลั่ งน้ำฝนลงมาอย่ างหนั กและจะทรงเพิ่ มพลั งเป็ นทวี คุ ณให้ แก่ พวกท่ าน และพวกท่ าน และพวกท่ านอย่ าผิ นหลั งโดยเป็ นผู้ กระทำผิ ด

53.พวกเขากล่ าวว่ า โอ้ ฮู ดเอ๋ ย!
ท่ านมิ ได้ นำหลั กฐานอั นชั ดแจ้ งมาให้ แก่ เราและพวกเราก็ จะไม่ ละทิ้ งพระเจ้ าทั้ งหลายของเราเพราะคำกล่ าวของท่ าน
และพวกเราก็ จะไม่ ศรั ทธาในตั วท่ าน

54.เราจะไม่ กล่ าวอย่ างใด
เว้ นแต่ พระเจ้ าบางองค์ ของเราได้ นำความชั่ วเข้ าไปสิ งในตั วท่ าน เขา (ฮู ด) กล่ าวว่ า แท้ จริ งฉั นให้ อั ลลอฮ์ ทรงเป็ นพยาน
แล้ วพวกท่ านจงเป็ นพยานด้ วยว่ าแท้ จริ งฉั นปลีก ตั วออกจากสิ่ งที่ พวกท่ านตั้ งภาคี

55.อื่ นจากพระองค์ ดั งนั้ นพวกท่ านทั้ งหมดจงวางแผนทำร้ ายฉั นเถิ ด
แล้ วพวกท่ านอย่ าได้ ให้ ฉั นต้ องรอคอยเลย

56.แท้ จริ งฉั นมอบหมายต่ ออั ลลอฮ์ พระเจ้ าของฉั นและพระเจ้ าของพวกท่ าน
ไม่ มี สั ตว์ เลื้ อยคลานใด ๆ
เว้ นแต่ พระองค์ ทรงกำขมั บมั นแท้ จริ งพระเจ้ าของฉั นอยู่ บนทางที่ เที่ ยงตรง

57.หากพวกท่านผินหลังให้ แล้วไซร้
แน่นอนฉันได้แจ้งข่าวแก่พวกท่านแล้ว
ตามที่ฉันได้ถูกส่งมายังพวกท่านเพื่อมันและพระเจ้าของฉันจะทรงแต่งตั้งกลุ่มชนอื่นจากพวกท่านเป็นตัวแทน
และพวกท่านจะไม่อันตรายต่อพระองค์แต่อย่างใด
แท้จริงพระเจ้าของฉันเป็นผู้ทรงพิทักษ์ทุกสิ่ง

58.และเมื่อบัญชาของเราได้มาถึง
เราได้ช่วยฮูดและบรรดาผู้ศรัทธาร่วมกับเขาให้รอดพ้น
ด้วยความเมตตาจากเรา
และเราได้ช่วยให้พวกเขาพ้นจากการลงโทษอันโหดร้าย

59.และนั่นคือกลุ่มชนอ๊าด
พวกเขาปฏิเสธโองการทั้งหลายของพระเจ้าของพวกเขา
และฝ่าฝืนต่อบรรดาร่อซูลของพระองค์
และปฏิบัติตามคำสั่งของผู้หยิ่งผยองผู้ขัดขืนทุกคน

60.และพวกเขาถูกติดตามด้วยการสาปแช่งในโลกดุนยานี้ และวันกิยามะฮ์
พึงทราบเถิด! แท้จริงกลุ่มชนอ๊าดปฏิเสธศรัทธาต่อพระเจ้าของพวกเขา
พึงทราบเถิด! จงห่างไกลจากความเมตตาเถิดอ๊าดกลุ่มชนของฮูด

61.และยังษะมูด (เราได้ส่ง) พี่น้องคนหนึ่งของพวกเขาคือซอและฮ์
เขากล่าวว่า โอ้กลุ่มชนของฉันเอ๋ย!
พวกท่านจงเคารพอิบาดะฮ์อัลลอฮ์เถิด
พวกท่านไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์
พระองค์ทรงบังเกิดพวกท่านพำนักอยู่ในนั้น อังนั้น
พวกท่านจงขออภัยต่อพระองค์ และจงกลับเนื้อกลับตัวต่อพระองค์
แท้จริงพระเจ้าของฉันนั้นทรงอยู่ใกล้ทรงตอบรับเสมอ

62.พวกเขากล่าวว่า โอ้ซอและฮ์เอ๋ย !
แน่นอนท่านเคยเป็นความหวังในหมู่พวกเรามาก่อน บัดนี้
ท่านจะห้ามมิให้เราเคารพอิบาดะฮ์สิ่งที่บรรพบุรุษของเราเคารพอิบาดะฮ์อยู่กระนั้นหรือ?
และแท้จริงพวกเราอยู่ในการสงสัยต่อสิ่งที่ท่านเรียกร้องเชิญชวนเรายังสิ่งนั้น

63.เขากล่าวว่า โอ้กลุ่มชนของฉันเอ๋ย ! พวกท่านไม่เห็นดอกหรือ
หากฉันมีหลักฐานอันชัดแจ้งจากพระเจ้าของฉัน
และพระองค์ทรงประทานความเมตตาจากพระองค์แก่ฉัน
ดังนั้นผู้ใดเล่าจะช่วยฉันให้พ้นจากอัลลอฮ์ หากฉันฝ่าฝืนพระองค์
ดังนั้น
พวกท่านจะไม่เพิ่มสิ่งใดให้แก่ฉันเลยนอกจากการขาดทุนเท่านั้น

64.และโอ้กลุ่มชนของฉันเอ๋ย!
นี่คืออูฐตัวเมียของอัลลอฮ์เป็นสัญญาณหนึ่งแก่พวกท่านดังนั้นพวกท่านจงปล่อยมันให้หากินตามลำพังในแผ่นดินของอัลลอฮ์
และอย่าก่อความทุกข์ยากแก่มัน มิฉะนั้นแล้ว
การลงโทษอันรวดเร็วจะประสบแก่พวกท่าน

65.ต่อมาพวกเขาได้ฆ่า ดังนั้นเขา (ซอและฮ์) กล่าวว่า
พวกท่านจงสุขสำราญในบ้านของพวกท่านสามวัน นั่นคือสัญญาที่ไม่โกหก

66.ดังนั้น
เมื่อพระบัญชาของเราได้มาถึงเราได้ช่วยซอและฮ์ และบรรดาผู้ศรัทธาร่วมกับเขาให้รอดพ้นด้วยความเมตตาจากเรา และจากความอดสูของวันนั้น
แท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้นเป็นผู้ทรงพลัง ผู้ทรงอำนาจ

67.และเสียงกัมปนาทได้คร่าบรรดาผู้อธรรม
แล้วพวกเขาได้กลายเป็นผู้นอนพังพาบตายในบ้านของพวกเขา

68.ประหนึ่งว่า พวกเขามิได้เคยอยู่ในนั้นมาก่อน พึงทราบเถิด!
แท้จริงษะมูดนั้นปฏิเสธศรัทธาพระเจ้าของพวกเขา พึงทางเถิด!
จงห่างไกลจากความเมตตาเถิดสำหรับษะมูด

69.และแน่นอนบรรดาทูตของเราได้มายังอิบรอฮีมพร้อมทั้งข่าวดี
พวกเขากล่าวว่า ขอความศานติจงมีแด่ท่าน เขา (อิบรอฮีม) กล่าวว่า
ขอความศานติจงมีแด่พวกท่าน
ดังนั้นเขามิได้รีรอที่จะนำลูกวัวย่างออกมา

70.ครั้นเมื่อเขาเห็นว่ามือของพวกเขาไม่ถึงมันเขาไม่พอใจและรู้สึกกลัวพวกเขา พวกเขากล่าวว่า อย่ากลัวเลย
แท้จริงเราถูกส่งมายังกลุ่มชนของลูฏ

71.และภริยาของเขายืนอยู่แล้ว
นางก็หัวเราะเราจึงแจ้งข่าวดีแก่นางด้วย (การได้บุตรชื่อ)
อิสหากและหลังจากอิสหากคือยะอ์กูบ

72.นางกล่าวว่า โอ้ แปลกแท้ ๆ ฉันจะมีบุตรหรือ ขณะที่ฉันแก่แล้ว
และนี่สามีของฉันก็แก่หง่อมแล้ว แท้จริงนี่เป็นเรื่องประหลาดแท้

73.พวกเขากล่าวว่า
เธอแปลกใจต่อพระบัญชาของอัลลอฮ์หรือ?ความเมตตาของอัลลอฮ์ และความจำเริญของพระองค์จงประสบแด่พวกท่านโอ้ครอบครัว (ของอิบรฮีม)
แท้จริงพระองค์นั้นเป็นผู้ได้รับการสรรเสริญ ผู้ทรงประเสริฐยิ่ง

74.ครั้นเมื่อความตระหนกได้คลายไปจากอิบรอฮีมแล้ว
และข่าวดีได้มายังเขาเขาก็โต้เถียงเราในเรื่องของกลุ่มชนลูฏ

75.แท้จริงอิบรอฮีมนั้นเป็นผู้อดทนขันติ จิตใจอ่อนโยน
หันหน้าเข้าหาอัลลอฮ์เสมอ

76.โอ้อิบรอฮีมเอ๋ย!
จงผินหลังจากเรื่องนี้ เถิดแท้จริงพระบัญชาของพระเจ้าของเจ้าได้มาถึงแล้ว และแท้จริงเพวกเขาเหล่านั้น
การลงโทษที่ไม่เปลี่ยนเป็นอย่างอื่นจะมายังพวกเขาอย่างแน่นอน

77.และเมื่อบรรดาทูตของเรา (มลาอิกะฮ์) ได้มายังลูฏ
เขาเป็นทุกข์ต่อพวกเขาและหนักใจในพวกเขา และกล่าวว่า
นี่เป็นวันชั่วร้ายที่สุด

78.และกลุ่มชนของเขาได้มาหาเขา พวกเขารีบร้อนมายังเขา
และก่อนหน้านั้นพวกเขาเคยทำความชั่ว เขากล่าวว่า กลุ่มชนของฉันเอ๋ย!

เหล่านี้คือลูกสาวของฉัน พวกนางนั้นบริสุทธิ์สำหรับพวกท่าน ดังนั้น
พวกท่านจงยำเกรงอัลลอฮ์เถิดและอย่าทำให้ฉันขายหน้าต่อแขกของฉันเลย
ไม่มีคนที่มีสติสัมปชัญญะในหมู่พวกท่านบ้างหรือ?

79.พวกเขากล่าวว่า โดยแน่นอน ท่านรู้ดีว่า
เราไม่มีสิทธิ์ในลูกสาวของท่าน
และแท้จริงท่านรู้ดีถึงสิ่งที่เราปรารถนา

80.เขากล่าวว่า หากว่าฉันมีกำลังปราบพวกท่าน
หรือฉันหันไปพึ่งที่พักพิงอันแข็งแรง

81.พวกเขา (มลาอิกะฮ์) กล่าวว่า โอ้ลูฏเอ๋ย!
พวกเราเป็นทูตของพระเจ้าของท่าน
พวกเหล่านั้นจะไม่ถึงท่านได้เลยดังนั้น
ท่านจงเดินทางไปในเวลากลางคืนพร้อมกับครอบครัวของท่านและคนใดในหมู่
พวกท่านอย่าได้เหลียวหลังมองเว้นแต่ภริยาของท่าน
แท้จริงจะประสบแก่นางเช่นเดียวกับที่ได้ประสบแก่พวกเขา
แท้จริงสัญญาของพวกเขาคือเวลาเช้า
เวลาเช้านั้นใกล้เข้ามาแล้วมิใช่หรือ?

82.ดังนั้น
เมื่อพระบัญชาของเราได้มาถึงเราได้ทำให้ข้างบนของมันเป็นข้างล่าง
และเราได้ให้ก้อนหินแกร่งหล่นพรูลงมา

83.ถูกตราเครื่องหมายไว้ ณ ที่พระเจ้าของท่าน
และมันไม่ไกลไปจากบรรดาผู้อธรรม

84.และยังกลุ่มชนของมัดยัน
เราได้ส่งพี่น้องคนหนึ่งของพวกเขาคือชุอัยบ์ เขากล่าวว่า
โอ้กลุ่มชนของฉันเอ๋ย! พวกท่านจงเคารพอิบาดะฮ์อัลลอฮ์เถิด
พวกท่านนั้นไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์
และพวกท่านอย่าให้การตวง และการชั่งบกพร่อง
แท้จริงฉันเห็นพวกท่านยังอยู่ในความดี
และแท้จริงฉันกลัวแทนพวกท่านต่อการลงโทษในวันที่ถูกห้อมล้อมไว้

85.และโอ้กลุ่มชนของฉันเอ๋ย !
พวกท่านจงให้ครบสมบูรณ์ไว้ซึ่งการตวงและการชั่งโดยเที่ยงธรรม
และอย่าให้บกพร่องแก่มนุษย์ซึ่งสิ่งต่าง ๆ ของพวกเขา
และอย่าก่อกวนในแผ่นดินโดยเป็นผู้บ่อนทำลาย

86.สิ่งที่เหลืออยู่ของอัลลอฮ์นั้นดียิ่งสำหรับพวกท่าน
หากพวกท่านเป็นผู้ศรัทธา และฉันมิใช่ผู้คุ้มกันพวกท่าน

87.พวกเขากล่าวว่า โอ้ชุอัยบ์เอ๋ย !
การละหมาดของท่านสั่งสอนท่านว่า
ให้พวกเราละทิ้งสิ่งที่บรรพบุรุษของเราเคารพบูชา
หรือว่าให้เรากระทำต่อทรัพย์สินของเราตามที่เราต้องการกระนั้นหรือ?
แท้จริงท่านนั้นเป็นผู้อดทนขันติ เป็นผู้มีสติปัญญา

88.เขากล่าวว่า โอ้กลุ่มชนชนของฉันเอ๋ย! พวกท่านมิเห็นดอกหรือ
หากฉันมีหลักฐานอันชัดแจ้งจากพระเจ้าของฉัน
และพระองค์ได้ประทานริซกีแก่ฉัน ซึ่งเป็นริซกีที่ดีจากพระองค์

และฉันมิปรารถนาที่จะขัดแย้งกับพวกท่าน
ในสิ่งที่ฉันได้ห้ามพวกท่านให้ละเว้น
ฉันมิปรารถนาสิ่งใดนอกจากการปฏิรูปให้ดีขึ้นเท่าที่ฉันสามารถ
และความสำเร็จของฉันจะไม่เกิดขึ้น
เว้นแต่ด้วยความช่วยเหลือของอัลลอฮ์
แด่พระองค์ฉันขอมอบหมายและยังพระองค์เท่านั้นฉันกลับไปหา

89.และโอ้กลุ่มชนของฉัน
อย่าให้การแตกแยกของฉันทำให้พวกท่านกระทำผิด
ซึ่งจะประสบแก่พวกท่านเช่นที่ได้ประสบแก่กลุ่มชนของนูห์ หรือกลุ่มชนของฮูด
หรือกลุ่มชนของซอและฮ์ และกลุ่มชนของลูฏมิได้อยู่ห่างไกลจากพวกท่าน

90.และพวกท่านจงขออภัยโทษต่อพระเจ้าของพวกท่าน
แล้วจงกลับเนื้อกลับตัวต่อพระองค์ แท้จริงพระเจ้าของฉันนั้นเป็นผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงรักใคร่

91.พวกเขากล่าวว่า โอ้ชุอัยบ์เอ๋ย!
เราไม่เข้าใจส่วนมากที่ท่านกล่าว
และแท้จริงเราเห็นว่าท่านเป็นคนอ่อนแอในหมู่พวกเรา
ถ้ามิใช่เพราะครอบครัวของท่านแล้ว
เราจะเอาหินขว้างท่านและท่านก็มิได้เป็นผู้มีเกียรติเหนือพวกเรา

92.เขากล่าวว่า โอ้กลุ่มชนของฉันเอ๋ย!
ครอบครัวของฉันเป็นที่นับถือแก่พวกท่านมากยิ่งกว่าอัลลอฮ์กระนั้นหรือ ? และพวกท่านได้เอาพระองค์ไว้เบื้องหลังพวกท่าน
แท้จริงพระเจ้าของฉันทรงรอบรู้สิ่งที่พวกท่านกระทำ

93.และโอ้กลุ่มชนของฉันเอ๋ย! พวกท่านจงกระทำตามแนวทางของพวกท่าน
ฉันก็จะกระทำ (ตามแนวทางของฉัน)
แล้วพวกท่านก็จะรู้ว่าผู้ใดที่การลงโทษจะประสบแก่เขา
จะทำให้เขาอดสู และผู้ใดที่เขาเป็นคนโกหก และพวกท่านจงคอยเฝ้าดูเถิด
แท้จริงฉันก็ร่วมกับพวกท่านคอยเฝ้าดูอยู่ด้วย

94.และเมื่อพระบัญชาของเราได้มาถึง
เราได้ช่วยชุอัยบ์ และบรรดาผู้ศรัทธาร่วมกับเขาให้รอดพ้น
ด้วยความเมตตาจากเรา
และเสียงกัมปนาทได้ร่าบรรดาผู้อธรรมแล้วพวกเขาได้กลายเป็นผู้นอนพังพาบตายในบ้านของพวกเขา

95.ประหนึ่งว่าพวกเขามิได้เคยอยู่ในนั้นมาก่อน พึงทราบเถิด!
จงห่างไกลจากความเมตตาเถิดสำหรับมัดยัน
เช่นเดียวกับที่ษะมูดได้ห่างไกลมาแล้ว

96.และโดยแน่นอนเราได้ส่งมูซา พร้อมด้วยสัญญาณต่างๆ
ของเราและหลักฐานอันชัดแจ้ง

97.ยังฟิรเอาน์ และบรรดาบุคคลชั้นนำของเขา
พวกเขาได้ปฏิบัติตามคำสั่งของฟิรเอาน์ และคำสั่งของฟิรเอาน์นั้นไม่เหมาะสม

98.เขาจะนำหน้ากลุ่มชนของเขาในวันกิยามะฮ์ และนำพวกเขาลงในไฟนรก
และมันเป็นทางลงที่ชั่วช้าที่พวกเขาได้ลงไป

99.และพวกเขาถูกติดตามด้วยการถูกสาปแช่งในโลกนี้ และวันกิยามะฮ์
มันเป็นความช่วยเหลือที่ชั่วช้าที่พวกเขาได้รับความช่วยเหลือ

100.นั่นคือส่วนหนึ่งจากเรื่องราวของเมืองต่างๆ
เราได้บอกเล่ามันแกเจ้า ส่วนหนึ่งของมันยังคงอยู่
และส่วนหนึ่งก็เสื่อมโทรมไปแล้ว

101.และเรามิได้อธรรมต่อพวกเขา
แต่ว่าพวกเขาอธรรมต่อตัวของพวกเขาเองและบรรดาพระเจ้าของพวกเขาที่พว
กเขาวิงวอนขออื่นจากอัลลอฮ์นั้น
จะไม่อำนวยประโยชน์อันใดให้แก่พวกเขาเลย
เมื่อพระบัญชาของพระเจ้าของท่านได้มาถึง
และพระเจ้าเหล่านั้นมิได้เพิ่มอันใดแก่พวกเขา นอกจากความพินาศ

102.และเช่นนี้แหละคือการลงโทษของพระเจ้า
เมื่อพระองค์ทรงลงโทษหมู่บ้านซึ่งเป็นหมู่บ้านที่อธรรม
แท้จริงการลงโทษของพระองค์นั้นเจ็บแสบสาหัส

103.แท้จริง
ในการนั้นเป็นสัญญาณสำหรับผู้ที่กลัวการลงโทษในวันอาคิเราะฮ์
นั่นคือวันแห่งการรวบรวมปวงมนุษย์สำหรับพระองค์ และนั่นคือวันแห่งกา
รอยู่ร่วมกันอย่างพร้อมพรัก

104.และเรามิได้หน่วงมัน เว้นแต่เพื่อวาระที่ถูกกำหนดไว้

105.วันที่เมื่อมันมาถึงไม่มีชีวิตใดจะพูดได้ เว้นแต่โดยอนุมัติของพ
ระองค์ ดังนั้น ในหมู่พวกเขาจะมีผู้เป็นทุกข์และผู้เป็นสุข

106.ดังนั้น สำหรับบรรดาผู้ที่มีทุกข์ก็จะอยู่ในนรก
สำหรับพวกเขาที่อยู่ในนั้นคือ การถอนหายใจและการสะอื้น

107.พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล
ตราบเท่าที่ชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินยืนยงเว้นแต่ที่พระเจ้าของเจ้
าทรงประสงค์
แท้จริงพระเจ้าของเจ้าเป็นผู้กระทำโดยเด็ดขาดตามที่พระองค์ทรงประสง
ค์

108.และสำหรับบรรดาผู้เป็นสุขก็จะอยู่ในสวนสวรรค์
พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาลตราบเท่าที่ชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นด
ินยืนยัง เว้นแต่ที่พระเจ้าของของเจ้า ทรงประสงค์
เป็นการประทานให้โดยปราศจากการตัดทอน

109.ดังนั้น เจ้าอย่าอยู่ในการสงสัย
จากการที่เขาเหล่านั้นเคารพบูชาเลย พวกเขามิได้เคารพบูชาสิ่งใด
เว้นแต่เช่นเดียวกับที่บรรพบุรุษของพวกเขาได้เคารพบูชามาก่อนแล้ว
และแท้จริงเราจะให้สมบูรณ์แก่พวกเขาซึ่งส่วนของพวกเขา
โดยปราศจากการบกพร่อง

110.และโดยแน่นอน เราได้ให้คัมภีร์แก่มูซา
แล้วได้เกิดการขัดแย้งกันขึ้นในนั้นและหากมิใช่ลิขิตได้บันทึกไว้ที

พระเจ้าของเจ้าแล้วแน่นอนก็คงจะถูกตัดสินระหว่างพวกเขา
และแท้จริงพวกเขานั้นเป็นผู้สงสัยย่อมอยู่ในการสงสัยจากมัน
(คัมภีร์)

111.และแท้จริงพวกเขาทั้งหมด
พระเจ้าของเจ้าจะทรงตอบแทนแก่พวกเขาอย่างครบถ้วนซึ่งการงานของพวกเขาแท้จริงพระองค์ทรงรู้ทุกสิ่งที่พวกเขากระทำ

112.เจ้าจงอยู่ในความเที่ยงธรรมเช่นที่ถูกบัญชา
และผู้ที่ขอลุโทษแก่เจ้า
และพวกท่านอย่าได้ละเมิดแท้จริงพระองค์ทรงรู้เห็นสิ่งที่พวกท่านกระทำ

113.และพวกท่านอย่าเห็นชอบไปกับธรรมดาผู้อธรรม
ไฟนรกจะสัมผัสพวกท่านได้ และสำหรับพวกท่านไม่มีผู้คุ้มครองใด ๆ
นอกจากอัลลอฮ์ แล้วพวกท่านจะไม่ช่วยเหลือ

114.และเจ้าจงดำรงไว้ซึ่งการละหมาด
ตามปลายช่วงทั้งสองของกลางวันและยามต้นจากกลางคืน
แท้จริงความดีทั้งหลายย่อมลบล้างความชั่วทั้งหลายนั้นคือข้อเตือนสำหรับบรรดาผู้ที่รำลึก

115.และเจ้าจงอดทน
เพราะแท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงทำให้รางวัลของผู้ทำความเสียหาย

116.ทำไมในศตวรรษก่อนจากพวกเจ้าจึงไม่มีปัญญาชนช่วยกันห้ามปรามการบ่อนทำลายในแผ่นดิน
เว้นแต่จำนวนน้อยเท่านั้นจากผู้ที่เราได้ช่วยพวกเขาให้รอดพ้น
และบรรดาผู้อธรรมได้ปฏิบัติตามสิ่งที่พวกเขาถูกให้อยู่ในความสำราญ
พวกเขาจึงเป็นผู้กระทำผิด

117.และพระเจ้าของเจ้าจะไม่ทรงทำลายหมู่บ้านโดยอยุติธรรม
โดยที่ประชากรของหมู่บ้านนั้นเป็นผู้ฟื้นฟูทำความดี

118.และหากพระเจ้าของเจ้าทรงประสงค์แน่นอนพระเองค์จะทรงทำให้ปวงมนุษย์เป็นประชาชาติเพียวกัน แต่พวกเขาก็ยังคงแตกแยกกัน

119.เว้นแต่ผุ้ที่พระเจ้าของเจ้ามีเมตตาและเช่นนั้นแหละพระองค์ทรงบังเกิดพวกเขาและลิขิตของพระเจ้า ทรงกำหนดไว้สมบูรณ์แล้ว
แน่นอนข้าจะให้นรกนั้นเต็มไปด้วยพวกญินและมนุษย์ทั้งหมด

120.และทั้งหมดนี้เราได้บอกเล่าแก่เจ้า
จากเรื่องราวของบรรดาร่อซูลเพื่อทำให้จิตใจของเจ้าหนักแน่น
และได้มายังเจ้าแล้วใน (เรื่องราวเหล่า)
นี้ซึ่งความจริงและข้อตักเตือน และข้อรำลึกสำหรับผู้ศรัทธาทั้งหลาย

121.จงกล่าวเถิดมุฮัมมัดแก่บรรดาผู้ไม่ศรัทธาว่า
พวกท่านจงกระทำตามแนวทางพวกท่าน แท้จริงเราก็กระทำเช่นกัน

122.และพวกท่านจงคอยดูเถิด แท้จริงเราก็เป็นผู้คอยดู

123.และกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์คือ
สิ่งพันญาณวิสัยแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและยังพระองค์การงานท

ั้ง มวลจะถู กนำกลั บไป ดั งนั้ นเจ้ าจงเคารพอิ บาดะฮ์ พระองค์
และจงมอบหมายต่ อพระองค์ และพระเจ้ าของเจ้ าจะไม่ เป็ นผู้ ทรงเผลอในสิ่ ง
ที่ พวกท่ านกระทำ

SURA 12 Yusuf @ยู ซุ ฟ

ด้ วยพระนามแห่ งอั ลลอฮ์ ผู้ ทรงเมตตา ผู้ ทรงปรานี

1.อะลิ ฟ ลาม รอ เหล่ านี้ คื อโองการทั้ งหลายแห่ งคั มภี ร์ ที่ ชั ดแจ้ ง

2.แท้ จริ งพวกเราได้ ให้ อั ลกุ รอานแก่ เขาเป็ นภาษาอาหรั บเพื่ อพวกเจ้ าจะ
ใช้ ปั ญญาคิ ด

3.เราจะเล่ าเรื่ องราวที ่ดี ยิ่ งแก่ เจ้ า
ตามที่ เราได้ วะฮี ย์ อั ลกุ รอานนี้ แก่ เจ้ า
และหากว่ าก่ อนหน้ านี้ เจ้ าอยู่ ในหมู่ ผู้ ไม่ รู้ เรื่ องราว

4.จงรำลึ กขณะที่ ยู ซุ ฟกล่ าวแก่ พ่ อของเขาว่ า โอ้ พ่ อจ๋ า!
แท้ จริ งฉั นได้ ฝั นเห็ นดวงดาวสิ บเอ็ ดดวง และดวงอาทิ ตย์ และดวงจั นทร์
ฉั นฝั นเห็ นพวกมั นสุ ญู ดต่ อฉั น

5.เขา (ยะอ์ กู บ) กล่ าวว่ า โอ้ ลู กรั กเอ๋ ย !
เจ้ าอย่ าเล่ าความฝั นของเจ้ าแก่ พี่ น้ องของเจ้ าเพราะพวกเขาจะวางอุ บาย
แก่ เจ้ าอย่ างมี เล่ ห์ เหลี่ ยม
แท้ จริ งชั ยตอนนั้ นเป็ นศั ตรู ที่ ชั ดแจ้ งกั บมนุ ษย์

6.และเช่ นนั้ นแหละพระเจ้ าของเจ้ าทรงเลื อกเจ้ า
และทรงสอนเจ้ าให้ รู้ วิ ชาทำนายฝั น
และทรงให้ส มบู รณ์ ซึ่ งความโปรดปรานของพระองค์ แก่ เจ้ าและวงศ์ วานของยะ
อ์ กู บ เช่ นเดี ยวกั บที่ พระองค์ ได้ ทรงให้ สมบู รณ์
ซึ่ งความโปรดปรานแก่ ปู่ ทั้ งสองของเจ้ าแต่ ก่ อน คื ออิ บรอฮี มและอิ สหาก
แท้ จริ งพระเจ้ าของเจ้ าเป็ นผู้ ทรงรอบรู้ ผู้ ทรงปรี ชาญาณ

7.แท้ จริ งเกี่ ยวกั บยู ซุ ฟและพี่ น้ องของเขานั้ น
มี สั ญญาณทั้ งหลายสำหรั บผู้ สอบถาม

8.จงรำลึ กขณะที่ พวกเขากล่ าวว่ า
แน่ นอนยู ซุ ฟและน้ องของเขาเป็ นที่ รั กแก่ พ่ อของเรายิ่ งกว่ าพวกเราทั้ ง
ๆ ที่ พวกเรามี จำนวนมากแท้ จริ งพ่ อของเราอยู่ ในการหลงผิ ดจริ ง ๆ

9.พวกท่ านจงฆ่ ายู ซุ ฟ หรื อเอาไปทิ้ งในที่ เปลี่ ยวเสี ย
เพื่ อความเอาใจใส่ ของพ่ อของพวกท่ านจะเกิ ดขึ้ นแก่ พวกท่ าน
และพวกท่ านจะเป็ นกลุ่ มชนที่ ดี หลั งจากเขา

10.คนหนึ่ งในพวกเขากล่ าวว่ าพวกท่ านอย่ าฆ่ ายู ซุ ฟ
แต่ จงโยนเขาลงในบ่ อลึ ก เพื่ อผู้ เดิ นทางบางคนจะได้ เอาเขาออกมา
หากพวกท่ านจำต้ องกระทำเช่ นนั้ น

11.พวกเขากล่ าวว่ า โอ้ คุ ณพ่ อของเรา!
ทำไมท่ านจึ งไม่ ไว้ ใจเราที่ มี ต่ อยู ซุ ฟ
และแท้ จริ งเรานั้ นเป็ นผู้ บริ สุ ทธิ์ ใจต่ อเขา

12.พรุ่งนี้ ขอให้ส่งเขาไปกับเรา
เพื่อเขาจะกินให้อิ่มและเล่นอย่างสนุก
และแท้จริงเรานั้นจะเป็นผู้คุ้มกันเขา

13.เขากล่าวว่า แท้จริงมันจะทำให้ฉันเศร้าใจ
เมื่อพวกเจ้าจะเอาเขาไป และฉันกลัวว่า สุนัขป่าจะกินเขา
ขณะที่พวกเจ้ามิได้เอาใจใส่ต่อเขา

14.พวกเขากล่าวว่า หากสุนัขป่ากินเขาทั้ง ๆ ที่พวกเรามีจำนวนมาก
ดังนั้นแท้จริงพวกเราเป็นผู้ขาดทุนแน่นอน

15.เมื่อพวกเขาพาเขาไป พวกเขาตกลงกันว่าจะเอาเขาไปโยนในบ่อลึก
และเราได้วะฮีย์แก่เขาว่า แน่นอน
เจ้าจะได้เล่าแก่พวกเขาถึงการกระทำของพวกเขาในครั้งนี้
โดยที่พวกเขาไม่รู้สึก

16.และพวกเขาได้กลับมาหาพ่อของพวกเขาเวลาค่ำ พลางร้องไห้

17.พวกเขากล่าวว่า โอ้พ่อของเรา ! พวกเราได้ออกไปวิ่งแข่งกัน
และเราได้ปล่อยยูซุฟไว้เฝ้าสิ่งของ ๆเรา
แล้วสุนัขป่าได้มากินเขาและท่านย่อมไม่เชื่อเราทั้ง ๆ
ที่เราเป็นผู้สัตย์จริง

18.และพวกเขาได้นำเสื้อของเขามา
มีเลือดปลอมติดอยู่ แต่ว่าพวกเจ้าได้แต่งเรื่องขึ้นเพื่อพวกเจ้า
ดังนั้น
การอดทนเป็นสิ่งที่ดี และอัลลอฮ์ทรงเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือในสิ่งที
่พวกเจ้ากล่าวอ้าง

19.และคณะเดินทางได้มาถึงดังนั้นพวกเขาได้ส่งคนแบกน้ำของพวกเขา
(ไปตักน้ำจากบ่อ) เขาได้หย่อนถังของเขาลงไป (ในบ่อ) เขากล่าวว่า
โอ้ข่าวดีจ๊ะ! นี่มันเด็กนี่ และพวกเขาได้ซ่อนเขาไว้เป็นสินค้า
และอัลลอฮ์ทรงรอบรู้ในสิ่งที่พวกเขากระทำ

20.และพวกเขาได้ขายเขาด้วยราคาถูก นับได้ไม่กี่ดิรฮัม
และพวกเขาเป็นผู้มักน้อย

21.และผู้ที่ซื้อเขามาจากอียิปต์กล่าวกับภริยาของเขาว่า
จงให้ที่พักแก่เขาอย่างมีเกียรติ
บางทีเขาจะทำประโยชน์ให้เราได้บ้างหรือรับเขาเป็นบุตร
และเช่นนั้นแหละเราได้ทำให้ยูซุฟมีอำนาจในแผ่นดิน
และเพื่อเราจะได้สอนให้เขารู้วิชาทำนายฝัน
และอัลลอฮ์ทรงเป็นผู้พิชิตในกิจการของพระองค์
และแต่ว่าส่วนใหญ่ของมนุษย์ไม่รู้

22.แลเมื่อเขาบรรลุวัยหนุ่มฉกรรจ์ของเขาเราได้ให้ความสุขุมรอบคอบแล
ะวิชาการแก่เขาและเช่นนั้นแหละ เราตอบแทนแก่บรรดาผู้กระทำความดี

23.และนางได้ยั่วยวนเขาโดยที่เขาอยู่ในบ้านของนางและนางได้ปิดประตู
อย่างแน่นและกล่าวว่ามานี่ซิ ! เขากล่าวว่า
ฉันขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์ แท้จริงเขาเป็นนายของฉัน

ให้ที่พักพิงที่ดียิ่งแก่ฉัน
แท้จริงบรรดาผู้อธรรมจะไม่บรรลุความสำเร็จ

24.และแท้จริง
นางได้ตั้งใจมั่นในตัวเขาและเขาก็ตั้งใจในตัวนางหากเขาไม่เห็นหลักฐานแห่งพระเจ้าของเขา
เช่นนั้นแหละเพื่อเราจะให้ความชั่วและการลามห่างไกลจากเขา
แท้จริงเขาคือคนหนึ่งในปวงบ่าวของเราที่สุจริต

25.และทั้งสองได้วิ่งไปที่ประตูและนางได้ดึงเสื้อของเขาขาดทางด้านหลัง และทั้งสองได้พบสามีของนางที่ประตู
นางกล่าวว่าอะไรคือการตอบแทนของผู้ประสงค์ร้ายต่อภริยาของท่านนอกจากการจำคุกหรือการลงโทษอย่างเจ็บปวด

26.เขากล่าวว่า นางได้ยั่วยวนขืนใจฉัน
และพยานคนหนึ่งในบ้านของนางได้เป็นพยาน
หากเสื้อของเขาถูกดึงขาดทางด้านหน้า ดังนั้นนางก็พูดจริง
และเขาอยู่ในหมู่ผู้กล่าวเท็จ

27.และหากว่าเสื้อของเขาถูกดึงขาดทางด้านหลัง นางก็กล่าวเท็จ
และเขาอยู่ในหมู่ผู้พูดจริง

28.ดังนั้น เมื่อเขาเห็นเสื้อของเขาถูกดึงขาดทางด้านหลัง
เขากล่าวว่า
แท้จริงมันเป็นอุบายของพวกเธอแท้จริงอุบายของพวกเธอนั้นยิ่งใหญ่

29.ยูซุฟ
จงผินหลังให้เรื่องนี้เถิดและเธอจงขออภัยโทษในความผิดของเธอ
แท้จริงเธออยู่ในหมู่ผู้กระทำผิด

30.และพวกผู้หญิงในเมืองกล่าวว่าภริยาของผู้ว่าฯ
ได้ยั่วยวนเด็กรับใช้ของนาง แน่นอนเขาทำให้นางหลงรัก
แท้จริงเราเห็นว่านางอยู่ในการหลงผิดอย่างชัดแจ้ง

31.เมื่อนางได้ยินเสียง (กล่าวหา) โจษจรรย์ของนางเหล่านั้น
นางจึงส่งคนไปยังนางเหล่านั้นและนางได้เตรียมที่พักพิงสำหรับนางเหล่านั้นและได้นำมีดมาให้ทุกคนในหมู่นางเหล่านั้นและนางกล่าว
(แก่เขาว่า) จงออกไปหานางเหล่านั้น
เมื่อนางเหล่านั้นเห็นเขาก็ให้การสรรเสริญและเฉือนมือของพวกนาง
และเขากล่าวว่า เป็นไปไม่ได้ นี่ไม่ใช่มนุษย์เป็นแน่
มิใช่อื่นใดนอกจากมะลักผู้มีเกียรติ

32.นางกล่าวว่า
นั่นคือสิ่งที่พวกเธอประณามฉันเกี่ยวกับเขาและแน่นอนฉันได้ยั่วยวนเขาแต่เขาขัดขวางอย่างแข็งขัน และหากเขาไม่ปฏิบัติตามที่ฉันสั่งเขา แน่นอนเขาจะถูกจำคุกและจะอยู่ในหมู่ผู้ยอมจำนน

33.เขากล่าวว่า โอ้ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์
คุกนั้นเป็นที่รักยิ่งแก่ข้าพระองค์กว่าสิ่งที่พวกนางเรียกร้องข้าพระองค์ไปสู่มัน
และหากพระองค์มิทรงให้อุบายของพวกนางพ้นไปจากข้าพระองค์แล้ว

ข้าพระองค์อาจจะโน้มเอียงไปหาพวกนาง
และข้าพระองค์จะเป็นคนหนึ่งในหมู่ผู้โง่เขลา

34.ดังนั้น
พระเจ้าของเขาได้ตอบรับเขาแล้วพระองค์ทรงให้อุบายของพวกนางห่างไ
ปจากเขา แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้

35.เมื่อเป็นที่ประจักษ์แก่พวกเขาหลังจากที่ได้พบเห็นหลักฐาน
(ก็ลงความเห็นว่า) ต้องขังเขาไว้ระยะหนึ่ง

36.และชายหนุ่มสองคน (มหาดเล็ก)
ได้เข้าคุกพร้อมกับเขาหนึ่งในสองคนกล่าวว่า
แท้จริงฉันฝันเห็นว่าฉันคั้นเหล้า และอีกคนหนึ่งกล่าวว่า
แท้จริงฉันฝันเห็นว่าฉันแบกขนมปังไว้บนศรีษะของฉัน
แล้วนกได้มากินมัน จงบอกเราด้วยการทำนายฝัน
แท้จริงเราเห็นท่านอยู่ในหมู่ผู้ทำความดี

37.เขากล่าวว่า
อาหารที่ท่านทั้งสองจะได้รับจะยังไม่มาถึงท่านทั้งสอง
เว้นแต่ฉันจะบอกกับท่านทั้งสองเป็นการทำนายมัน
ก่อนที่มันจะมาถึงท่านทั้งสองนั้นแหละคือสิ่งที่พระเจ้าของฉันทรงสอ
นฉัน แท้จริงฉันได้ละทิ้งแนวทางของกลุ่มชนผู้ไม่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์
และพวกเขาเป็นพวกที่ปฏิเสธศรัทธาต่อวันปรโลก

38.และฉันได้ดำเนินตามแนวทางของบรรพบุรุษของฉัน คือ
อิบรอฮีมและอิสหากและยะอ์กูบไม่เป็นการบังควรแก่เราที่จะตั้งภาคีด้
วยสิ่งใดต่ออัลลอฮ์
นั่นคือความโปรดปรานของอัลลอฮ์แก่เราและมนุษยชาติ
แต่ส่วนใหญ่ของมนุษย์ไม่ขอบคุณ

39.โอ้เพื่อนร่วมคุกทั้งสองของฉันเอ๋ย! พระเจ้าหลายองค์ดีกว่า
หรือว่าอัลลอฮ์เอกองค์ผู้ทรงอนุภาพ

40.สิ่งที่พวกท่านเคารพอิบาดะฮ์อื่นจากพระองค์
มิใช่อื่นใดนอกจากบรรดาชื่อที่พวกท่านและบรรดาบรรพบุรุษของพวกท่านใ
ช้เรียกมัน อัลลอฮ์มิได้ประทานหลักฐานในเรื่องนี้ลงมา
การตัดสินมิได้เป็นสิทธิของใครนอกจากอัลลอฮ์ พระองค์ทรงใช้มิให้พวกท
่านเคารพอิบาดะฮ์สิ่งใด นอกจากพระองค์เท่านั้น
นั่นคือศาสนาที่เที่ยงธรรมแต่ส่วนใหญ่ของมนุษย์ไม่รู้

41.โอ้เพื่อนร่วมคุกทั้งสองของฉันเอ๋ย !
ส่วนคนหนึ่งของท่านทั้งสองเขาจะรินเหล้าให้นายของเขาและส่วนอีกคนหน
ึ่ง จะถูกแขวนตรึง
แล้วนกจะกินศรีษะของเขาเรื่องถูกกำหนดไว้ตามที่ท่านทั้งสองขอความเห
็น

42.และเขากล่าวแก่คนที่เขาคิดว่าจะพ้นโทษในสองคนว่า
จงเล่าเรื่องของฉันแก่นายของท่านด้วยแล้วชัยตอนได้ทำให้เขาลืมเรื่อ
งของเขา (ยูซุฟ) ณ ที่นายของเขา เขาจึงอยู่ในคุกอีกหลายปี

43.และกษัตริย์ได้ตรัสว่า
แท้จริงฉันฝันเห็นวัวตัวเมียอ้วนเจ็ดตัวถูกวัวผอมเจ็ดตัวกินพวกมัน

และรวงข้าวเขียวเจ็ดรวงถูก รวงข้าวแห้งเจ็ดรวงรัดกินมัน
โอ้ขุนนางทั้งหลายเอ๋ย! จงอธิบายแก่ฉันในการฝันของฉันนี้
หากพวกท่านเป็นผู้ทำนายฝันได้

44.พวกเขากล่าวว่า
เป็นการฝันที่สับสนและพวกเรามิใช่ผู้รู้ในการทำนายฝัน

45.เขาผู้รอดพ้นคนหนึ่งในสองคนรำลึกขึ้นมาได้หลังจากชั่วเวลาหนึ่ง
กล่าวว่า ฉันจะบอกพวกท่านซึ่งการทำนายฝัน พวกท่านจงส่งฉันไปซิ

46.ยูซุฟผู้ซื่อสัตย์เอ๋ย!
จงอธิบายแก่เราเรื่องวัวตัวเมียอ้วนเจ็ดตัวถูกวัวตัวผอมเจ็ดตัวกินมัน และรวงข้าวเจ็ดรวงถูกรวงข้าวแห้งเจ็ดรวงรัดกินมัน
หวังว่าฉันจะกลับไปหามวลชนเพื่อพวกเขาจะได้รู้เรื่อง

47.เขากล่าวว่า พวกท่านจะเพาะปลูก 7 ปีต่อเนื่องกัน
สิ่งที่พวกท่านเก็บเกี่ยวได้จงปล่อยมันไว้ในรวงของมันเว้นแต่ส่วนน้อยที่ท่านจะกินมัน

48.หลังจากนั้น 7 ปีแห่งความแร้นแค้นจะติดตามมา
มันจะกินสิ่งที่พวกท่านสะสมไว้สำหรับมัน
นอกจากส่วนน้อยที่พวกท่านจะเก็บไว้ทำพันธุ์

49.หลังจากนั้นปีที่มวลชนจะได้รับฝนติดตามมา
และในปีนั้นพวกเขาจะได้คั้นองุ่น

50.และกษัตริย์ตรัสว่า จงนำเขามาหาฉันซิ! เมื่อคนนำข่าวมาหาเขา
เขากล่าวว่า จงกลับไปยังนายของท่าน
แล้วถามพระองค์ถึงเรื่องของพวกผู้หญิงที่เฉือนมือของนาง
แท้จริงพระเจ้าของฉันทรงรอบรู้ถึงอุบายของนางเหล่านั้น

51.กษัตริย์ตรัสว่า เรื่องราวของพวกเธอเป็นเช่นไร
เมื่อพวกเธอยั่วยวนยูซุฟ พวกนางกล่าวว่า ขออัลลอฮ์ทรงคุ้มครอง
เราไม่รู้มาก่อนเลยว่าเขาทำชั่ว ภริยาของผู้ว่าฯ กล่าวว่า
บัดนี้ ความจริงได้ปรากฏขึ้นแล้ว
ฉันได้ยั่วยวนเขาและแท้จริงเขาคือผู้หนึ่งในหมู่ผู้สัตย์จริงอย่างแน่นอน

52.ทั้งนี้เพื่อให้เขารู้ว่า แท้จริงฉันมิได้ทรยศต่อเขาโดยลับหลัง
และแท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงชี้แนะแนวการวางแผนของพวกทรยศ

53.และฉันไม่อาจชำระจิตใจของฉันให้สะอาดบริสุทธิ์ได้
แท้จริงจิตใจนั้นถูกครอบงำไว้ด้วยความชั่วนอกจากที่พระเจ้าของฉันทรงเมตตา แท้จริงพระเจ้าของฉันเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

54.และกษัตริย์ตรัสว่า จงนำเขามาหาฉันซิ!
ฉันจะแต่งตั้งเขาให้เป็นผู้ใกล้ชิดของฉัน
เมื่อยูซุฟได้สนทนากับพระองค์แล้ว พระองค์ตรัสว่า
แท้จริงท่านอยู่ต่อหน้าเราวันนี้
เป็นผู้มีตำแหน่งสูงเป็นที่ไว้วางใจ

55.เขากล่าวว่า ได้โปรดแต่งตั้งฉันให้ควบคุมการคลังของประเทศ
แท้จริงฉันเป็นผู้ซื่อสัตย์ผู้รู้

56.และเช่นนั้นแหละ
เราได้ให้ยูซุฟมีอำนาจในแผ่นดินเขาจะพำนักอยู่ที่ใดได้ตามต้องการ
เราให้ความเมตตาของเราแก่ผู้ที่เราประสงค์
และเราจะมิให้รางวัลของบรรดาผู้ทำความดีสูญหาย

57.และแน่นอน
รางวัลในปรโลกนั้นดียิ่งสำหรับบรรดาผู้ศรัทธาและพวกเขายำเกรง

58.และพี่น้องของยูซุฟได้มา แล้วเขาไปหาเขา ยูซุฟจำพวกเขาได้
แต่พวกเขาจำยูซุฟไม่ได้

59.และเมื่อเขาได้จัดเตรียมให้แก่พวกเขาซึ่งเสบียงอาหารของพวกเขาแล้ว เขากล่าวว่า จงนำน้องชายของพวกท่านจากพ่อของพวกท่านมาหาฉันด้วย
พวกท่านไม่เห็นหรือว่าแท้จริงฉันได้ตวงให้อย่างครบถ้วน
และฉันนั้นดียิ่งในหมู่ผู้ให้การต้อนรับ

60.หากพวกท่านไม่นำเขามาหาฉัน จะไม่มีการตวงจากฉันให้พวกท่านอีก
และพวกท่านอย่าเข้ามาใกล้ฉัน

61.พวกเขากล่าวว่า เราจะเกลี้ยกล่อมบิดาของเขาให้เขาออกมา
และแท้จริงเราจะทำได้อย่างแน่นอน

62.และเขากล่าวแก่พวกคนใช้ของเขาว่า
จงใส่เงินของพวกเขาไว้ในย่ามของพวกเขา หวังว่าพวกเขาคงจำไม่ได้
เมื่อพวกเขากลับไปหาครอบครัวของพวกเขา เพื่อพวกเขาจะได้กลับมาอีก

63.เมื่อพวกเขากลับไปหาพ่อของพวกเขาพวกเขากล่าวว่า โอ้พ่อของเรา!
การตวงถูกห้ามแก่เรา จงส่งน้องของเราไปกับเราเพื่อเราจะได้ส่วนตวง
และแท้จริงเราจะเป็นผู้คุ้มกันเขา

64.เขา (พ่อ) กล่าวว่า ฉันจะไม่ไว้ใจพวกเจ้าที่มีต่อเขาอีก
นอกจากว่าเช่นกับที่ฉันได้ไว้ใจพวกเจ้าที่มีต่อพี่ของเขาเมื่อก่อนนี้ ดังนั้นอัลลอฮ์ทรงเป็นผู้คุ้มกันที่ดียิ่ง
และพระองค์เท่านั้นทรงเมตตายิ่งในหมู่ผู้เมตตาทั้งหลาย

65.และเมื่อพวกเขาเปิดย่ามสะเบียงของพวกเขา
ก็เห็นเงินของพวกเขาถูกคืนกลับมายังพวกเขาด้วยพวกเขาจึงกล่าวว่าโอ้พ่อของเรา! เราต้องการอะไรอีกเล่า?
นี่เงินของเราถูกคืนกลับมายังเรา
แล้วเรายังได้นำสะเบียงมายังครอบครัวของเราอีก
และเราจะคุ้มกันน้องของเรา และเราจะได้เพิ่มการตวงอีกหนึ่งตัวลา
นั่นเป็นการตวงที่ง่าย

66.เขา (พ่อ) กล่าวว่า ฉันจะไม่ส่งเขาไปกับพวกเจ้า
จนกว่าพวกเจ้าจะนำสัญญาจากอัลลอฮ์ให้แก่ฉันเสียก่อนว่า
พวกเจ้าจะนำเขากลับมาอย่างแน่นอน
เว้นแต่พวกเจ้าจะถูกปิดล้อมเมื่อพวกเขาได้ให้สัญญาของพวกเขาแก่เขาแล้ว (พ่อ) กล่าวว่า อัลลอฮ์ทรงเป็นพยานต่อสิ่งที่เราสัญญาไว้

67.และเขากล่าวว่า โอ้ลูกเอ๋ย! พวกเจ้าอย่าเข้าเมืองทางเดียวกัน
แต่พวกเจ้าจงเข้าเมืองต่างทางกันและฉันไม่อาจให้ความคุ้มกันพวกเจ้าจากอัลลอฮ์ได้

การตัดสินเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮ์ ฉันขอมอบการไว้ใจแด่พระองค์ และขอให้บรรดาผู้มอบการไว้ใจจงไว้ใจแด่พระองค์

68.และเมื่อได้เข้าเมืองตามที่พ่อของพวกเขาได้สั่งไว้
ไม่มีสิ่งใดที่จะช่วยพวกเขาให้พ้นจากอัลลอฮ์ได้เว้นแต่ความต้องการในจิตใจของยะอ์กูบซึ่งเขาได้ปฏิบัติไป
และแท้จริงเขาเป็นผู้มีความรู้ซึ่งเราได้สอนเขา
แต่ส่วนมากของมนุษย์ไม่รู้

69.และเมื่อพวกเขาได้เข้าไปหายูซุฟ
เขารับน้องชายของเขาไปอยู่กับเขา เขากล่าวว่า
แท้จริงฉันเป็นพี่ชายของเจ้า
ดังนั้นเจ้าอย่าเสียใจในสิ่งที่พวกเขากระทำ

70.เมื่อเขาได้จัดเตรียมสะเบียงอาหารของพวกเขาให้แก่พวกเขาแล้ว
เขาได้ใส่ขันน้ำลงในย่ามของน้องชายเขา แล้วผู้ประกาศได้ประกาศว่า
โอ้คณะเดินทางทั้งหลายเอ๋ย! แท้จริงพวกท่านเป็นพวกขโมย

71.พวกเขากล่าวพลางหันไปทางพวกเขา (ผู้ประกาศ) ว่า
มีอะไรหายไปจากพวกท่าน?

72.พวกเขากล่าวว่า ขันน้ำของกษัตริย์หายไปจากเรา
และผู้ใดนำมันมาคืนเขาจะได้รับสะเบียงเป็นรางวัลหนึ่งตัวลา
และฉันเป็นผู้รับรอง

73.พวกเขากล่าวว่า ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ โดยแน่นอนพวกท่านทราบดีว่า
เรามิได้มาที่นี่เพื่อทำความเสียหายในแผ่นดิน และเราก็มิใช่พวกขโมย

74.พวกเขากล่าวว่า ถ้าเช่นนั้นโทษของมันจะเป็นเช่นใด
หากพวกท่านเป็นผู้กล่าวเท็จ

75.พวกเขากล่าวว่า โทษของมันคือ ผู้ใดถูกค้นพบในย่ามของเขา
ดังนั้นเขาก็รับโทษของมันเช่นนั้นแหละเราลงโทษบรรดาผู้อธรรม

76.ดังนั้น เขาได้เริ่มค้นในย่ามของพวกเขาก่อนย่ามของน้องชายของเขา
แล้วเขาก็ได้เอามันออกมาจากย่ามของน้องชายของเขา
เช่นนั้นแหละเราได้ถูกยูซุฟใช้กลอุบาย
เขาจะเอาน้องชายของเขาไว้ไม่ได้ในศาสนาของกษัตริย์
นอกจากว่าอัลลอฮ์จะทรงประสงค์
เราจะเชิดชูฐานะหลายชั้นแก่ผู้ที่เราประสงค์ และเหนือทุก ๆ
ผู้ที่มีความรู้คือผู้ทรงรอบรู้

77.พวกเขากล่าวว่า หากเขาขโมย แน่นอนพี่ชายของเขาก็ได้ขโมยมาก่อน
แต่ยูซุฟได้ซ่อนความรู้สึกไว้ในใจของเขา และไม่เปิดเผยมันแก่พวกเขา
เขากล่าว
พวกท่านมีสถานะที่เลวมากและอัลลอฮ์ทรงรอบรู้ดียิ่งที่พวกท่านกล่าวหา

78.พวกเขากล่าวว่า โอ้ท่านผู้ว่าฯ เขามีพ่อที่แก่ชรามากแล้ว
ขอได้โปรดเอาคนหนึ่งในพวกเราไว้แทนแท้จริงเราเห็นว่าท่านนั้นอยู่ในหมู่ผู้ทำความดี

79.เขากล่าวว่า เราขอความคุ้มครองด้วยอัลลอฮ์ ที่เราจะเอาคนอื่น
นอกจากผู้ที่เราพบทรัพย์สินของเราอยู่ที่เขาดังนั้น
แท้จริงเราก็เป็นผู้อธรรมอย่างแน่นอน

80.ดังนั้น
เมื่อพวกเขาหมดอาลัยจากเขาพวกเขาก็หันหน้าเข้าปรึกษากันตามลำพัง
พี่คนโตของพวกเขากล่าวว่า
พวกท่านไม่รู้ดอกหรือว่าพ่อของพวกท่านได้เอาสัญญาอย่างมั่นคงจากอัล
ลอฮ์แก่พวกท่าน และก่อนนี้ พวกท่านก็ได้ทำผิดพลาดในเรื่องของยูซุฟ
มาแล้ว ฉันจะไม่ออกจากดินแดนนี้ จนกว่าพ่อของฉันจะอนุญาตแก่ฉัน
หรืออัลลอฮ์จะทรงตัดสินแก่ฉัน และพระองค์ทรงเป็นผู้ตัดสินที่ดียิ่ง

81.พวกท่านจงกลับไปยังพ่อของพวกท่านแล้วกล่าวว่า โอ้คุณพ่อของเรา!
แท้จริงลูกของท่านขโมยและเราไม่เป็นพยานเว้นแต่ในสิ่งที่เรารู้ และเ
รามิใช่ผู้เก็บความลับ

82.และจงถามชาวเมืองซึ่งเราพำนักอยู่ในนั้นและกองคาราวานซึ่งเราเดิ
นทางร่วมมากับมัน และแท้จริงเรานั้นเป็นผู้สัตย์จริงอย่างแน่นอน

83.เขากล่าวว่า
แต่ว่าจิตใจของพวกเจ้าได้ตกแต่งเรื่องขึ้นเพื่อพวกเจ้า
ดังนั้นการอดทนเป็นสิ่งที่ดี
หวังว่าอัลลอฮ์จะทรงนำพวกเขาทั้งหมดมาหาฉันแท้จริงพระองค์เป็นผู้ทร
งรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

84.และเขาผินหลังให้พวกเขาและกล่าวว่า โอ้อนิจจา ยูซุฟเอ๋ย!
และตาทั้งสองข้างของเขามัวเนื่องจากความเศร้าโศกและเขาเป็นผู้อดกลั
้น

85.พวกเขากล่าวว่า ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ท่านยังคงรำลึกถึงยูซุฟอยู่
จนกระทั่งท่านเจ็บจวนจะตายหรือท่านจะพินาศไป

86.เขากล่าวว่า
แท้จริงฉันร้องเรียนความเศร้าสลดของฉันและความทุกข์ระทมของฉันต่ออั
ลลอฮ์ และฉันรู้ (เรื่องความเมตตา) จากอัลลอฮ์ซึ่งพวกเจ้าไม่รู้

87.โอ้ลูกรัก พวกเจ้าจงไปสืบข่าวของยูซุฟ และน้องของเขา
และพวกเจ้าอย่าเบื่อหน่ายต่อความเมตตาของอัลลอฮ์
แท้จริงไม่มีผู้ใดเบื่อหน่ายต่อความเมตตาของอัลลอฮ์
นอกจากหมู่ชนผู้ปฏิเสธ

88.ดังนั้น เมื่อ พวกเขาได้เข้ามาหาเขา (ยูซุฟ) พวกเขากล่าวว่า
โอ้ท่านข้าหลวง
ความทุกข์ได้ประสบกับเราและครอบครัวของเราและได้นำสินค้าราคาต่ำมา
ดังนั้นขอท่านได้โปรดตวงให้เราอย่างครบถ้วน
และโปรดบริจาคให้เราด้วย แท้จริงอัลลอฮ์ทรงตอบแทนผู้บริจาคทาน

89.เขากล่าวว่า พวกท่านทราบไหม
สิ่งที่พวกท่านได้ทำกับยูซุฟและน้องชายของเขา
เมื่อพวกท่านเป็นผู้งมงาย

90.พวกเขากล่าวว่า แน่นอน ท่านคือยูซุฟใช่ไหม? เขากล่าวว่า
ฉันคือยูซุฟและนี่คือน้องของฉัน
แน่นอนอัลลอฮ์ทรงโปรดปรานเราแท้จริงผู้ใดที่ยำเกรงและอดทน
แน่นอนอัลลอฮ์จะมิทรงให้รางวัลของบรรดาผู้ทำความดีสูญหาย

91.พวกเขากล่าวว่า
ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ โดยแน่นอนอัลลอฮ์ทรงให้เกียรติท่านเหนือพวกเรา
โดยที่พวกเราเป็นผู้ผิดอย่างแน่นอน

92.เขากล่าวว่า
วันนี้ไม่มีการประณามพวกท่านอัลลอฮ์จะทรงอภัยโทษพวกท่าน
และพระองค์ทรงเมตตายิ่งในบรรดาผู้เมตตา

93.พวกท่านจงนำเสื้อของฉันตัวนี้ไปวางไว้ที่ข้างหน้าพ่อของฉัน
เขาจะกลับเป็นผู้มองเห็น และจงนำครอบครัวของพวกท่านทั้งหมดมายังฉัน

94.เมื่อกองคาราวานได้ออกมา (จากอียิปต์) พ่อของพวกเขากล่าวว่า
แท้จริงฉันได้กลิ่นของยูซุฟ หากพวกท่านไม่กล่าวหาฉันว่าเหลวไหล

95.พวกเขากล่าวว่า
ขอสาบานด้วยอัลลอฮ์ แท้จริงท่านนั้นยังอยู่ในการหลงของท่านเช่นเดิม

96.เมื่อผู้นำข่าวดีมาถึงเขาได้วางเสื้อของยูซุฟไว้ที่ข้างหน้าเขา
ดังนั้นเขาจึงกลับเป็นผู้มองเห็นเขากล่าวว่า
ฉันมิได้บอกพวกเจ้าหรือว่า
แท้จริงฉันรู้จากอัลลอฮ์ในสิ่งที่พวกเจ้าไม่รู้

97.พวกเขากล่าวว่า โอ้พ่อของเรา!
โปรดขออภัยโทษความผิดของเราให้แก่เรา แท้จริงเราเป็นผู้ผิด

98.เขากล่าวว่า
ฉันจะขออภัยโทษต่อพระเจ้าของฉันให้พวกเจ้าแท้จริงพระองค์เท่านั้นเป็น
ผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

99.ดังนั้นเมื่อพวกเขาเข้าไปหายูซุฟ
เขาได้สวมกอดพ่อแม่ของเขาและกล่าวว่า
พวกท่านจงเข้ามาในอียิปต์โดยปลอดภัยเถิด อินชาอัลลอฮ์

100.และเขาได้ยกย่องพ่อแม่ของเขาขึ้นบนบัลลังก์แล้วพวกเขาก็ก้มลงสุญูด (คารวะ) เขาและกล่าวว่า โอ้พ่อของฉัน
นี่คือการทำนายฝันของฉันแต่ครั้งก่อน
พระเจ้าของฉันทรงทำให้เป็นจริง และพระองค์ทรงให้เกียรติฉัน
โดยพระองค์ทรงให้ฉันออกจากคุก และนำพวกท่านมาจากชนบท
หลังจากที่ชัยตอนได้ยุยงให้เกิดการแตกแยกระหว่างฉันกับพี่น้องของฉัน แท้จริงพระเจ้าของฉันทรงโปรดปรานแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์
แท้จริงพระองค์เท่านั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

101.โอ้พระเจ้าของข้าพระองค์
แท้จริงพระองค์ทรงได้ประทานอำนาจบางส่วนแก่ข้าพระองค์ และทรงสอนข้าพระองค์ให้รู้การทำนายฝัน พระผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน
พระองค์เป็นผู้คุ้มครองข้าพระองค์ทั้งในโลกดุนยาและอาคิเราะฮ์

ขอพระองค์ทรงให้ข้าพระองค์ตายในสภาพเป็นผู้นอบน้อม
และทรงให้ข้าพระองค์รวมอยู่ในหมู่คนดีทั้งหลาย

102.นั่นคือส่วนหนึ่งจากข่าวเร้นลับที่เราได้วะฮีย์แก่เจ้าและเจ้ามิได้อยู่กับพวกเขา
ขณะที่พวกเขาตกลงกันในเรื่องของพวกเขาและพวกเขาวางแผน

103.และส่วนใหญ่ของมนุษย์จะไม่ศรัทธาต่อเจ้า
ถึงแม้เจ้าปรารถนาอย่างยิ่งก็ตาม

104.และเจ้ามิได้ขอรางวัลพวกเขาในเรื่องนี้ มัน (อัลกุรอาน)
มิใช่อื่นใดนอกจากเป็นการตักเตือนแก่ปวงมนุษย์

105.และกี่มากน้อยแล้ว จากสัญญาณในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน
ที่พวกเขาผ่านมันไปโดยที่พวกเขาผินหลังให้

106.และส่วนใหญ่ของพวกเขาจะไม่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์
เว้นแต่พวกเขาเป็นผู้ตั้งภาคี

107.พวกเขาจะปลอดภัยละหรือ
เมื่อการครอบคลุมแห่งการลงโทษของอัลลอฮ์จะมายังพวกเขา
หรือเมื่อวันอวสานจะมายังพวกเขาอย่างฉับพลัน
โดยที่พวกเขาไม่รู้สึกตัว

108.จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด
นี่คือแนวทางของฉันฉันเรียกร้องไปสู่อัลลอฮ์อย่างประจักษ์แจ้งทั้งตัวฉันและผู้ปฏิบัติตามฉัน และมหาบริสุทธิ์แห่งอัลลอฮ์
ฉันมิได้อยู่ในหมู่ตั้งภาคี

109.และเรามิได้ส่งผู้ใดมาก่อนเจ้า
นอกจากบรรพบุรุษจากชาวเมืองที่เราให้วะฮีย์แก่พวกเขาพวกเขามิได้ตระเวนไปในแผ่นดินดอกหรือ
เพื่อพวกเขาจะเห็นบั้นปลายของบรรดาผู้ที่มาก่อนพวกเขาว่าเป็นอย่างไร และแน่นอนโลกอาคิเราะฮ์นั้นดียิ่งสำหรับบรรดาผู้ยำเกรง
พวกท่านมิได้ใช้สติปัญญาดอกหรือ?

110.จนกระทั่งเมื่อบรรดารอซูลหมดหวัง และคิดว่าพวกเขา (มุชริกีน)
ปฏิเสธศรัทธา แล้วการช่วยเหลือของเราได้มายังพวกเขา
ดังนั้นผู้ที่เราประสงค์ (บรรดารอซูลและบรรดามุอ์มิน)
ก็ถูกช่วยเหลือให้รอด
และการลงโทษของเราจะไม่ถูกผลักออกจากหมู่ชนผู้กระทำผิด

111.โดยแน่นอนยิ่ง
ในเรื่องราวของพวกเขาเป็นบทเรียนสำหรับบรรดาผู้มีสติปัญญา
มิใช่เป็นเรื่องราวที่ถูกปั้นแต่งขึ้น
แต่ว่าเป็นการยืนยันความจริงที่อยู่ต่อหน้าเขา
และเป็นการแจกแจงทุกสิ่งทุกอย่าง และเป็นการชี้ทางที่ถูกต้อง
และเป็นการเมตตาแก่หมู่ชนผู้ศรัทธา

SURA 13 Ar-Rahdu @อัรเราะอ์ด

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.อะลิ ฟ ลาม มี ม รอ เหล่ านี้ คื อบรรดาโองการแห่ งคั มภี ร์
และสิ่ งที่ ได้ ถู กประทานลงมาแก่ เจ้ าจากพระเจ้ าของเจ้ านั้ นเป็ นสั จธรร
ม และแต่ ส่ วนมากของมนุ ษย์ ไม่ศ รั ทธา

2.อั ลลอฮ์ คื อผู้ ทรงยกชั้ นฟ้ าทั้ งหลายไว้ โดยปราศจากเสาค้ ำจุ น
ซึ่ งพวกเจ้ ามองเห็ นมั น
แล้ วทรงสถิ ตย์ อยู่ บนบั ลลั งก์ และทรงให้ ดวงอาทิ ตย์ และดวงจั นทร์ เป็ นปร
ะโยชน์ (แก่ มนุ ษย์) ทุ กสิ่ งโคจรไปตามวาระที่ ได้ กำหนดไว้
ทรงบริ หารกิ จการทรงจำแนกโองการทั้ งหลายให้ ชั ดแจ้ ง
เพื่อ พวกเจ้ าจะได้ เชื่ อมั่ นในการพบพระเจ้ าของพวกเจ้ า

3.และพระองค์ คื อผู้ ทรงแผ่ แผ่ นดิ นและในนั้ นทรงทำให้ มั นมี ภู เขามั่ นคง
และลำน้ ำมากหลาย และจากพื ชผลทุ กชนิ ดทรงให้ มี จำนวนคู่
ทรงให้ กลางคื นครอบคลุ มกลางวั น
แท้ จริ งในการนั้ นแน่ นอนย่ อมเป็ นสั ญญาณสำหรั บหมู่ ชนผู้ ใคร่ ครวญ

4.และในแผ่ นดิ นมี เขตแดนติ ดต่ อใกล้ เคี ยงกั น และมี สวนพฤกษา เช่ น
ต้ นองุ่ น และต้ นที่ มี เมล็ ด และต้ นอิ นทผลั มที่ มาจากรากเดี ยวกั น
และมิ ใช่ รากเดี ยวกั น ได้ รั บแหล่ งน้ ำเดี ยวกั น
และเราได้ ให้ บางชนิ ดดี เด่ นกว่ าอี กบางชนิ ดในรสชาติ แท้ จริ งในการนั้ น
แน่ นอนเป็ นสั ญญาณสำหรั บหมู่ ชนผู ใ ช้ ปั ญญา

5.และหากเจ้ า (มุ ฮั มมั ด) ฉงน ดั งนั้ นคำกล่ าวของพวกเขาก็ น่ าฉงน
(ที่ ว่ า) เมื่ อเรากลายเป็ นผุ ยผงไปแล้ ว
แท้ จริ งเราจะเกิ ดใหม่ กระนั้ นหรื อ?
ชนเหล่ านั้ นคื อบรรดาผู้ ปฏิ เสธศรั ทธาต่ อพระเจ้ าของพวกเขา
และชนเหล่ านั้ นคื อชาวนรก พวกเขาจะอยู่ ในนั้ นตลอดกาล

6.และพวกเขาเร่ งเร้ าเจ้ า ขอความชั่ ว (การลงโทษ) ก่ อนความดี
(ความสุ ข) และแน่ นอนได้ มี หลายตั วอย่ างเกิ ดขึ้ นก่ อนหน้ าพวกเขาแล้ ว
และแท้ จริ งพระเจ้ าของเจ้ าเป็ นผู้ ทรงอภั ยโทษแก่ มนุ ษย์ ต่ อการอธรรมของ
พวกเขา และแท้ จริ งพระเจ้ าของเจ้ าเป็ นผู้ ทรงเข้ มงวดในการลงโทษ

7.และบรรดาผู้ ปฏิ เสธศรั ทธาจะกล่ าวว่ า
ทำไมจึ งไม่ มี ปาฏิ หาริ ย์ จากพระเจ้ าของเขาถู กประทานลงมาให้ แก่ เขา?
แท้ จริ งเจ้ าเป็ นเพี ยงผู้ ตั กเตื อนเท่ านั้ น และสำหรั บทุ กๆ
หมู่ ชนย่ อมมี ผู้ ชี้ แนะแนวทาง

8.อั ลลอฮ์ ทรงรอบรู้ สิ่ งที่ ผู้ หญิ งทุ กคนอุ้ มครรภ์ และที่ บรรดามดลู กคล
อดก่ อนกำหนดและที่ เกิ นกำหนด และทุ กๆสิ่ ง ณ
ที่ พระองค์ นั้ นมี การกำหนดภาวะไว้

9.ผู้ ทรงรอบรู้ สิ่ งเร้ นลั บและสิ่ งเปิ ดเผยผู้ ทรงเกรี ยงไกร
ผู้ ทรงสู งส่ งยิ่ ง

10.เท่ าเที ยมกั นในหมู่ พวกเจ้ า ผู้ ที่ ปกปิ ดคำพู ดและผู้ ที่ เปิ ดเผยมั น
และผู้ ที่ ซ่ อนการกระทำในเวลากลางคื นและผู้ ที่ เดิ นไปอย่ างเปิ ดเผยในเ
วลากลางวั น

11.สำหรั บเขามี มลาอิ กะฮ์ ผู้ เฝ้ าติ ดตามทั้ งข้ างหน้ าและข้ างหลั งเขารั กษาเขาตามพระบั ญชาของอั ลลอฮ์
แท้ จริ งอั ลลอฮ์ จะมิ ทรงเปลี่ ยนแปลงสภาพของชนกลุ่ มใด
จนกว่ าพวกเขาจะเปลี่ ยนแปลงสภาพของพวกเขาเอง
และเมื่ ออั ลลอฮ์ ทรงปรารถนาความทุ กข์ แก่ ชนกลุ่ มใดก็ จะไม่ มี ผู้ ตอบโต้ พระองค์ และสำหรับ พวกเขาไม่ มี ผู้ ช่ วยเหลื อนอกจากพระองค์

12.พระองค์ คื อผู้ ทรงให้ พวกเจ้ าเห็ นฟ้ าแลบ เพื่ อความกลั วและความหวั ง และทรงให้ เกิ ดเมฆทึ บ

13.และฟ้ าลั่ นจะแซ่ ซร้ อง สดุ ดี ด้ วยการสรรเสริ ญพระองค์
และมลาอิ กะฮ์ จะสดุ ดี ด้ วย เพราะความกลั วพระองค์
และพระองค์ ทรงให้ ฟ้ าผ่ าแล้ วมั นจะฟาดไปยั งผู้ ที่ พระองค์ ทรงประสงค์
โดยพวกเขาโต้ เถี ยงกั นในเรื่ องของอั ลลอฮ์
และพระองค์ คื อผู้ ทรงอำนาจยิ่ ง

14.สำหรั บพระองค์ นั้ นคื อการวิ งวอนที่ แท้ จริ ง
และบรรดาผู้ วิ งวอนอื่ นจากพระองค์ มั น (เจว็ ด)
จะไม่ สนองตอบใดๆแก่ พวกเขา
เว้ นแต่ เสมื อนกั บผู้ ที่ แบมื อทั้ งสองไปยั งน้ำเพื่ อให้ ไหลสู่ ปากของเขา
และมั นจะไหลถั งไม่ ได้ และการวิ งวอนของพวกปฏิ เสธศรั ทธานั้ นหาใช่ อื่ นใด นอกจากอยู่ ในการหลงผิ ด

15.และผู้ อยู่ ในชั้ นฟ้ าทั้ งหลายและแผ่ นดิ นต่ างก็ สุญ ดต่ ออั ลลอฮ์ ด้ วยความภั กดี และด้ วยความจำยอมและเงาของมั นจะสุญ ดด้ วย
ทั้ งยามเช้ าและยามเย็ น

16.จงกล่ าวเถิ ดมุ ฮั มมั ด
ใครคื อพระเจ้ าแห่ งชั้ นฟ้ าทั้ งหลายและแผ่ นดิ น? จงกล่ าวเถิ ด อั ลลอฮ์
จงกล่ าวเถิ ด
พวกท่ านได้ ยึ ดเอาบรรดาผู้ คุ้ มครองอื่ นจากอั ลลอฮ์ กระนั้ นหรื อ?
ซึ่ งพวกเขาไม่ มี อำนาจให้ คุ ณและให้ โทษแก่ ตั วของพวกเขาเอง
จงกล่ าวเถิ ด คนตาบอดกั บคนตาดี จะเหมื อนกั นหรื อ?
หรื อความมื ดจะเหมื อนกั บแสงสว่ างหรื อ?
หรื อพวกเขาได้ ตั้ งเหล่ าภาคี ขึ้ นเพื่ ออั ลลอฮ์ นั้ น
เพื่ อให้ ได้ สร้ างเช่ นกั บการสร้ างของพระองค์
แล้ วการสร้ างนั้ นได้ คล้ ายคลึ งแก่ พวกเขากระนั้ นหรื อ? จงกล่ าวเถิ ด
อั ลลอฮ์ คื อผู้ ทรงสร้ างทุ กสิ่ ง และพระองค์ คื อผู้ ทรงเอกะ ผู้ ทรงพิ ชิ ต

17.พระองค์ ทรงประทานน้ำลงมาจากฟากฟ้ า แล้ วลำน้ำต่ าง ๆ
ก็ ไหลไปตามปริ มาณของมั น
กระแสน้ำได้ พั ดพาเอาฟองลอยอยู่ เหนื อน้ำและจากสิ่ งที่ พวกเขาหลอมลงไปในไฟ
เพื่ อหวั งทำเครื่ องประดั บหรื อเครื่ องใช้ จะมี ฟองเช่ นกั นในทำนองนั้ นอ ัล ลอฮ์ ทรงยกตั วอย่ างความจริ งและความเท็ จสำหรั บฟองนั้ นก็ จะออกไปเป็ นสิ่ งเหลื อเดน
ส่ วนที่ เป็ นประโยชน์ แก่ มนุ ษย์ ก็ คงจะอยู่ ในแผ่ นดิ นในทำนองนั้ น
อั ลลอฮ์ ทรงยกอุ ทาหรณ์ ทั้ งหลาย

18.สำหรับบรรดาผู้ตอบสนองต่อพระเจ้าของพวกเขา
คือการได้รับความดี และบรรดาผู้ไม่ตอบสนองต่อพระองค์
แม้ว่าพวกเขาจะมีทั้งหมดที่มีอยู่ในแผ่นดินและมีอีกเยี่ยงนั้น
พวกเขาจะยอมเอามาไถ่โทษอย่างแน่นอนชนเหล่านั้นสำหรับพวกเขาคืนการมี
บัญชีที่ชั่ว และที่พำนักของพวกเขาคือนรกญะฮันนัน
มันเป็นที่พำนักที่ชั่วช้ายิ่ง

19.ดังนั้น
ผู้ที่รู้ว่าแท้จริงสิ่งที่ถูกประทานแก่เจ้าจากพระเจ้าของเจ้านั้นเ
ป็นความจริง จะเหมือนกับผู้ที่ตาบอดกระนั้นหรือ ?
แท้จริงบรรดาผู้มีสติปัญญาเท่านั้นที่จะใคร่ครวญ

20.บรรดาผู้ให้ครบถ้วนซึ่งสัญญาณของอัลลอฮ์ และไม่บิดพริ้วข้อตกลง

21.และบรรดาผู้เชื่อมสัมพันธ์ที่อัลลอฮ์ทรงบัญชาให้เขาเชื่อมสัมพัน
ธ์ และยำเกรงพระเจ้าของพวกเขา และกลัวการมีบัญชีที่ชั่ว

22.และบรรดาผู้อดทนโดยหวังพระพักตร์ (ความโปรดปราน)
ของพระเจ้าของพวกเขา
และดำรงการละหมาดและบริจาคสิ่งที่เราได้ให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเ
ขา โดยซ่อนเร้นและเปิดเผย และพวกเขาขจัดความชั่วด้วยความดี
ชนเหล่านั้นสำหรับพวกเขาคืนที่พำนักในบั้นปลายที่ดี

23.สวนสวรรค์ทั้งหลายอันสถาพร
พวกเขาจะเข้าไปอยู่พร้อมกับผู้ทำดีจากบรรพบุรุษของพวกเขา
และคู่ครองของพวกเขา และบรรดาลูกหลานของพวกเขา
และมลาอิกะฮ์จะเข้ามาหาพวกเขาจากทุกประตู (ของสวนสวรรค์)

24.(พร้อมกับกล่าวว่า) ความศานติจงมีแต่พวกท่าน
เนื่องด้วยพวกท่านได้อดทน
มันช่างดีเสียนี่กระไรที่พำนักบั้นปลายนี้

25.และบรรดาผู้ทำลายพันธะของอัลลอฮ์
หลังจากที่ได้ให้คำมั่นสัญญาแก่พระองค์
และพวกเขาตัดขาดสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงใช้ให้เขาต่อ
และบ่อนทำลายในแผ่นดิน ชนเหล่านี้แหละพวกเขาจะได้รับการสาปแช่ง
และจะได้ที่พำนักอันชั่วช้า

26.อัลลอฮ์ทรงให้กว้างขวางและทรงให้คับแคบซึ่งปัจจัยยังชีพ
แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และพวกเขาดีใจต่อชีวิตในโลกนี้
และชีวิตของโลกนี้ เมื่อเทียบกับโลกอาคิเราะฮ์แล้ว หาใช่อื่นใดไม่
นอกจากความเพลิดเพลินเท่านั้น

27.และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธากล่าวว่า
ทำไมสัญญาณจากพระเจ้าของเขาจึงไม่ถูกประทานให้แก่เขา? จงกล่าวเถิด
แท้จริงอัลลอฮ์ทรงให้หลงทางแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์
และทรงนำทางสู่พระองค์แก่ผู้ที่สำนึกตัว

28.บรรดาผู้ศรัทธา และจิตใจของพวกเขาสงบด้วยการรำลึกถึงอัลลอฮ์
พึงทราบเถิด! ด้วยการรำลึกถึงอัลลอฮ์เท่านั้นที่ทำให้จิตใจสงบ

29.บรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดี ความผาสุกย่อมได้แก่พวกเขา
และเป็นการกลับไปที่ดียิ่ง

30.ในทำนองนี้ เราได้ส่งเจ้ามายังกลุ่มชนหนึ่ง
ซึ่งก่อนหน้านั้นมีกลุ่มชนอื่นได้ล่วงลับไปแล้ว
เพื่อเจ้าจะได้บอกกล่าวแก่พวกเขาถึงสิ่งที่เราได้วะฮีย์แก่เจ้า
โดยที่พวกเขาปฏิเสธศรัทธาต่อพระผู้ทรงกรุณาปรานี จงกล่าวเถิด
พระองค์คือพระเจ้าของฉัน
ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ เฉพาะพระองค์เท่านั้นฉันมอบความไว้
วางใจ และยังพระองค์คือการกลับไปของฉัน

31.และมาตรว่าอัลกุรอาน โดยมันนั้นภูเขาถูกทำให้เคลื่อนที่ได้
หรือโดยมันนั้นแผ่นดินถูกทำให้แยกออกจากกันได้
หรือโดยมันนั้นคนตายถูกทำให้พูดได้ แต่ทว่าพระบัญชาทั้งมวลเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์ บรรดาผู้ศรัทธายังมิรู้ดอกหรือว่า
มาตรว่าอัลลอฮ์ทรงประสงค์
แน่นอนพระองค์จะทรงชี้แนะทางแก่มนุษย์ทั้งมวลก็ได้
และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น ความหายนะคงจะประสบแก่พวกเขา
เนื่องด้วยพวกเขาได้กระทำไว้ หรือจะเกิดขึ้นใกล้ที่พำนักของพวกเขา
จนกระทั่งสัญญาณของอัลลอฮ์จะมาถึง แท้จริงอัลลอฮ์มิทรงผิดสัญญา

32.และโดยแน่นอน
บรรดาร่อซูลก่อนหน้าเจ้าได้ถูกเย้ยหยันมาแล้วข้าได้ประวิงเวลาแก่บ
รรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาแล้วข้าได้คร่าพวกเขา
ดังนั้นการลงโทษของข้าเป็นเช่นใด?

33.ดังนั้น พระองค์ผู้ทรงเฝ้ามองทุกชีวิตที่มันได้ขวนขวายเอาไว้
(จะเหมือนกับเจว็ดทั้งหลาย) กระนั้นหรือ?
และพวกเขาได้ตั้งภาคีเทียมอัลลอฮ์ จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด
พวกท่านจงกล่าวชื่อพวกมัน
หรือพวกท่านจะบอกพระองค์ในสิ่งที่พระองค์ไม่รู้ในแผ่นดิน
หรือเป็นเพียงคำพูดที่กล่าวขึ้นมาลอยๆ กระนั้นหรือ? เปล่าเลย!
ได้ถูกทำให้เพริศแพร้วแก่บรรดาผู้ปฏิเสธ ซึ่งแผนการณ์ของพวกเขา
และถูกปิดกั้นจากแนวทาง (ของอัลลอฮ์)
และผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงประสงค์ให้เขาหลงทางสำหรับเขาจะไม่มีผู้ชี้แน
ะให้เลย

34.สำหรับพวกเขาจะได้รับการลงโทษในชีวิตของโลกนี้
และแน่นอนการลงโทษในปรโลกนั้นร้ายแรงกว่า
และสำหรับพวกเขาไม่มีผู้คุ้มกันจาก (การลงโทษของ) อัลลอฮ์ได้

35.อุปมาสวนสวรรค์ซึ่งบรรดาผู้ยำเกรงได้ถูกสัญญาไว้คือ
มีลำน้ำหลายสายไหลผ่านภายใต้มัน
ผลไม้และเงาร่มมีอยู่ตลอดกาลนั้นคือบั้นปลายของบรรดาผู้ยำเกรง
และบั้นปลายของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ก็คือไฟนรก

36.และบรรดาผู้ที่เราได้ให้คัมภีร์แก่พวกเขาต่างก็ดีใจ
ต่อสิ่งที่ได้ถูกประทานให้แก่เจ้า (อัลกุรอาน)
และส่วนหนึ่งจากกลุ่มชนต่าง ๆ มีผู้ปฏิเสะบางส่วนของมัน
(อัลกุรอาน) จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด

แท้จริงฉันถูกบัญชาให้เคารพภักดีต่ออัลลอฮ์
และฉันจะไม่ตั้งภาคีเท่าเทียมพระองค์ และยังพระองค์ฉันจะเชิญชวน
และยังพระองค์เท่านั้นคือการกลับไปของฉัน

37.และในทำนองนั้น
เราได้ให้อัลกุรอานแก่เขาไว้เป็นข้อชี้ขาดที่เป็นภาษาอาหรับ
และหากเจ้าปฏิบัติตามความใคร่ของพวกเขา
หลังจากหลักฐานได้มายังเจ้าแล้วสำหรับเจ้าจะไม่มีผู้ช่วยเหลือและผู้คุ้มกันจากการลงโทษของอัลลอฮ์

38.และโดยแน่นอนเราได้ส่งบรรดาร่อซูลมาก่อนหน้าเจ้า
และเราได้ให้พวกเขามีภริยาและลูกหลานและไม่บังควรแก่ร่อซูลที่จะนำมาซึ่งสัญญาณ (ปาฏิหาริย์) ใดๆ เว้นแต่โดยอนุมัติของอัลลอฮ์
สำหรับทุกสิ่งอย่างนั้นมีบันทึกไว้แล้ว

39.อัลลอฮ์ทรงยกเลิกสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์ และทรงยืนหยัดให้มั่น (สิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์) และที่พระองค์คือแม่บทแห่งคัมภีร์ (อัลลูฮฺลมะฮฟูซ)

40.และหากเราจะให้เจ้าเห็นบางสิ่ง ซึ่งเราสัญญากับพวกเขา
(ถึงการลงโทษ) หรือเราจะให้เจ้าตาย
แท้จริงหน้าที่ของเจ้าคือการเผยแพร่
และหน้าที่ของเราคือการชำระบัญชี

41.พวกเขาไม่เห็นดอกหรือว่า แท้จริงเขาขยายพื้นที่
แล้วเราให้มันลดน้อยลงจากอาณาเขตของมันและอัลลอฮ์ทรงตัดสิน
ไม่มีผู้ใดเปลี่ยนแปลงการตัดสินของพระองค์
และพระองค์เป็นผู้ทรงฉับพลันในการคิดบัญชี

42.และโดยแน่นอน บรรดาผู้ที่มาก่อนหน้า พวกเขาได้วางแผนมาก่อนแล้ว ดังนั้นแผนการณ์ทั้งหมดเป็นของอัลลอฮ์ พระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่ทุกชีวิตแสวงหาเอาไว้
และพวกปฏิเสธศรัทธาจะได้รู้ว่าจะได้แก่ผู้ใดบ้างที่พำนักที่ดีในบั้นปลาย

43.และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธากล่าวว่า ท่านมิใช่เป็นผู้ได้รับแต่งตั้ง จงกล่าวเถิด
เพียงพอแล้วที่อัลลอฮ์ทรงเป็นพยานระหว่างฉันกับพวกท่านและผู้ที่เขามีความรู้ในคัมภีร์ (ก็เป็นพยานด้วย)

SURA 14 Ibrahim @อิบรอฮีม

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.อะลิฟ ลาม รอคัมภีร์ที่เราได้ประทานลงมาแก่เจ้า
เพื่อให้เจ้านำมนุษย์ออกจากความมืดมนทั้งหลายสู่ความสว่าง
ด้วยอนุมัติของพระเจ้าของพวกเขา สู่ทางของพระผู้เดชานุภาพ
ผู้ทรงได้รับการสรรเสริญ

2.(คือ) ทางของอัลลอฮ์
ซึ่งสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและสิ่งที่อยู่ในแผ่นดิน

เป็นของพระองค์ และความหายนะจากการลงโทษอย่างสาหัส
จงประสบแก่พวกปฏิเสธศรัทธา

3.บรรดาผู้พอใจเลือกเอาชีวิตในโลกนี้เหนือปรโลก
และปิดกั้นจากทางของอัลลอฮ์ และต้องการที่จะให้มันคดเคี้ยว
ชนเหล่านั้นอยู่ในการหลงทางที่ห่างไกล

4.และเรามิได้ส่งร่อซูลคนใด นอกจากด้วยการพูดภาษาชนชาติของเขา
เพื่อจะได้ชี้แจงอย่างชัดแจ้งแก่พวกเขา
อัลลอฮ์จะทรงให้ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์หลงทาง
และทรงชี้แนะทางแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์
และพระองค์เป็นผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ

5.และโดยแน่นอน เราได้ส่งมูซาพร้อมด้วยสัญญาณต่าง ๆ ของเราว่า
จงนำกลุ่มชนของเจ้าออกจากความมืดมนทั้งหลายสู่ความสว่างและจงเตือนพ
วกเขาให้รำลึกถึงวัน (แห่งความโปรดปราน) ของอัลลอฮ์
แท้จริงในการนั้นย่อมเป็นสัญญาณแก่ผู้อดทนผู้ขอบคุณทุกคน

6.และจงรำลึกขณะที่มูซากล่าวแก่กลุ่มชนของเขาว่า
จงรำลึกถึงความโปรดปรานของอัลลอฮ์ที่มีต่อพวกท่าน
เมื่อพระองค์ทรงให้พวกท่านรอดพ้นจากวงศ์วานของฟิรเอาน์ โดยให้พวกท่า
นได้ลิ้มรสการทรมานอันชั่วช้าและฆ่าลูกชายของพวกท่าน
และไว้ชีวิตผู้หญิงของพวกท่าน
และในการนั้นย่อมเป็นการทดสอบอย่างใหญ่หลวง จากพระเจ้าของพวกท่าน

7.และจงรำลึกขณะที่พระเจ้าของพวกเจ้าได้ประกาศว่า หากพวกเจ้าขอบคุณ
ข้าก็จะเพิ่มพูนให้แก่พวกเจ้า และหากพวกเจ้าเนรคุณ
แท้จริงการลงโทษของข้านั้นสาหัสยิ่ง

8.และมูซาได้กล่าวว่า
หากพวกท่านและผู้ที่อยู่ในแผ่นดินทั้งหมดปฏิเสธศรัทธา
แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงพอเพียงและทรงได้รับการสรรเสริญอย่างแน่นอน

9.เรื่องราวของบรรดาผู้ที่มาก่อนหน้าพวกเจ้า เช่นกลุ่มชนของนูห อ๊าด
และษะมูด และบรรดาผู้ที่มาหลังจากพวกเขา มิได้มาถึงพวกเจ้าดอกหรือ?
ไม่มีผู้ใดรู้เรื่องของพวกเขา
นอกจากอัลลอฮ์ บรรดาร่อซูลของพวกเขาได้มายังพวกเขาพร้อมด้วยหลักฐาน
อันชัดแจ้ง พวกเขาได้เอามือปิดปากของพวกเขาเอง และกล่าวว่า
แท้จริงเราได้ปฏิเสธศรัทธาในสิ่งที่พวกท่านถูกส่งมา (คืออัลกุรอาน)
และแท้จริงพวกเราอยู่ในการสงสัยอย่างแน่นอนต่อสิ่งที่พวกท่านเรียกร
้องเรา

10.บรรดาร่อซูลของพวกเขาได้กล่าวว่า
มีการสงสัยในอัลลอฮ์ พระผู้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินกระนั้นหร
ือ ?
พระองค์ทรงเรียกร้องพวกท่านเพื่อทรงยกโทษในความผิดของพวกท่านและทรง
ผ่อนผันพวกท่าน จนกระทั่งถึงวาระที่ถูกกำหนดไว้ พวกเขากล่าวว่า
พวกท่านมิใช่อื่นใด นอกจากเป็นปุถุชนเยี่ยงเรา
พวกท่านประสงค์ที่จะกีดกันพวกเราจากสิ่งที่บรรพบุรุษของพวกเราเคยเค
ารพบูชา ดังนั้นพวกท่านจงนำหลักฐานอันชัดแจ้งมาให้พวกเราซิ

11.บรรดาร่อซู้ลของพวกเขากล่าวแก่พวกเขาว่า พวกเรามิใช่อื่นใด
นอกจากเป็นปุถุชนเยี่ยงพวกท่าน
แต่ทว่าอัลลอฮ์ทรงโปรดปรานผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์
จากปวงบ่าวของพระองค์
ไม่บังควรแก่เราที่จะนำหลักฐานมาแสดงแก่พวกท่าน
เว้นแต่โดยอนุมัติของอัลลอฮ์เท่านั้น และแด่อัลลอฮ์เท่านั้น
บรรดามุอฺมินพึงมอบความไว้วางใจเถิด

12.และทำไมเล่าเราจึงไม่มอบความไว้วางใจแด่อัลลัอฮ
และแน่นอนพระองค์ทรงชี้แนะแนวทางทั้งหลายแก่เรา
และเราจะอดทนต่อการที่พวกท่านทำร้ายเรา
และบรรดาผู้มอบความไว้วางใจพึงไว้วางใจแด่อัลลอฮ์เท่านั้น

13.และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้กล่าวแก่บรรดาร่อซู้ลของพวกเขาว่า
แน่นอนเราจะขับพวกท่านออกจากแผ่นดินของเรา
หรือว่าพวกท่านจะกลับไปยังศาสนาของเรา
ดังนั้นพระเจ้าของพวกเขาทรงวะฮีย์ให้แก่พวกเขา (บรรดาร่อซู้ล) ว่า
แน่นอน เราจะทำลายพวกอธรรม

14.และแน่นอน เราจะให้พวกท่านพำนักในแผ่นดิน หลังจากพวกเขา
นั้นสำหรับผู้ที่กลัวต่อการเผชิญหน้าข้า
และกลัวต่อสัญญาการลงโทษของข้า

15.และพวกเขา (บรรดาร่อซู้ล) ขอต่อพระองค์ให้ได้รับชัยชนะ
และให้ผู้หยิ่งผยองที่ดื้อด้านทุกคนประสบความพินาศ

16.จากเบื้องหลังของเขาคือนรกญะฮันนัม และจะได้ดื่มน้ำจากน้ำหนอง

17.เขาจิบมันแต่ไม่อาจจะกลืนมันได้ และความตายมาหาเขาจากทุกทิศทาง
โดยที่เขาก็ไม่ตายและเบื้องหลังของเขาคือการลงโทษที่รุนแรง

18.อุปมาบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อพระเจ้าของพวกเขา
การงานของพวกเขาแสวงหาไว้แต่อย่างใด นั้นคือการหลงทางที่ไกลลิบ

19.สูเจ้ามิเห็นดอกหรือว่า
แท้จริงอัลลอฮ์ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินด้วยความจริงหากพระองค์ทรงประสงค์ พระองค์ก็จะทรงให้พวกเจ้าสูญสิ้นไป
และจะทรงนำมาซึ่งกลุ่มชนรุ่นใหม่

20.และในการนั้นมิใช่เป็นการยากแก่อัลลอฮ์

21.และพวกเขาได้ออกมาพร้อมกันต่อหน้าอัลลอฮ์
พวกอ่อนแอกล่าวกับพวกหัวหน้าว่า แท้จริงพวกเราเป็นผู้ตามพวกท่าน
พวกท่านจะช่วยพวกเราได้อย่างไร ให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์ ?
พวกเขากล่าวว่า หากอัลลอฮ์ทรงชี้แนะทางแก่เรา
แน่นอนเราก็จะชี้แนะทางแก่พวกท่าน มีผลเท่ากันสำหรับเรา
ถึงแม้ว่าเรากระวนกระวายหรือเราอดทน
สำหรับพวกเรานั้นไม่มีทางรอดไปได้

22.และชัยตอนได้กล่าวเมื่อการงานได้ถูกตัดสินแล้วว่า
แท้จริงอัลลอฮ์ได้ทรงสัญญาพวกท่านซึ่งเป็นสัญญาแห่งความจริงและฉันได้สัญญาพวกท่านแล้วฉันได้บิดพลิ้วพวกท่าน ฉันไม่มีอำนาจใดๆ

เหนือพวกท่าน นอกจากฉันได้เรียกร้องพวกท่าน
แล้วพวกท่านก็ตอบสนองฉัน ดังนั้นพวกท่านอย่าได้ประณามฉัน
แต่ทว่าจงประณามตัวพวกท่านเอง ฉันไม่อาจร้องทุกข์แทนพวกท่านได้
และพวกท่านก็ไม่อาจร้องทุกข์แทนฉัน (จากการลงโทษของอัลลอฮ์) ได้
แท้จริงฉันได้ปฏิเสธต่อสิ่งที่พวกท่านตั้งฉันให้เป็นภาคี
(กับอัลลอฮ์) แต่ก่อนนี้ แท้จริงบรรดาผู้อธรรมนั้น
สำหรับพวกเขาคือการลงโทษอย่างเจ็บปวด

23.และบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีทั้งหลาย
ถูกนำให้เข้าสวนสวรรค์มากหลาย มีลำน้ำหลายสายไหลผ่านเบื้องล่าง
โดยพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาลด้วยอนุมัติของพระเจ้าของพวกเขา
การกล่าวคำนับทักทายของพวกเขาในนั้นคือศานติ

24.เจ้ามิเห็นดอกหรือว่า อัลลอฮ์ทรงยกอุทาหรณ์ไว้ว่า
อุปมาคำพูดที่ดีดั่งต้นไม้ที่ดี
รากของมันฝังแน่นลึกมั่นคงและกิ่งก้านของมันชูขึ้นไปในท้องฟ้า

25.ผลของมันจะออกมาทุกกาลเวลา
โดยอนุมัติของพระเจ้าของมันและอัลลอฮ์ทรงยกอุทาหรณ์แก่ปวงมนุษย์เพื
่อ พวกเขาจะได้รำลึก

26.และอุปมาคำพูดที่เลวดั่งต้นไม้ที่อับเฉาถูกถอนราออกจากพื้นดิน
มันไม่มีความมั่นคงเลย

27.อัลลอฮ์ทรงให้บรรดาผู้ศรัทธาหนักแน่นด้วยคำกล่าวที่มั่นคง
ในการมีชีวิตอยู่ทั้งในโลกนี้ และในปรโลกและอัลลอฮ์ทรงให้บรรดาผู้อธ
รรมหลงทาง และอัลลอฮ์ทรงกระทำสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์

28.เจ้าไม่เห็นดอกหรือ บรรดาผู้เปลี่ยนความโปรดปรานของอัลลอฮ์
เป็นการปฏิเสธศรัทธาและได้นำกลุ่มชนของพวกเขาลงสู่ที่พำนักอันหายนะ

29.นรกญะฮันนัมที่มีเปลวไฟรอนจัดของมัน
และมันเป็นที่พำนักอันชั่วช้า

30.และพวกเขาได้ตั้งภาคีคู่เคียงกับอัลลอฮ์
เพื่อให้พวกเขาหลงทางของพระองค์ จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด
พวกท่านจงร่าเริงกันเถิด
เพราะแท้จริงทางกลับของพวกท่านย่อมไปสู่ไฟนรก

31.จงกล่าวแก่ปวงบ่าวผู้ศรัทธาของข้าว่าให้พวกเขาดำรงการละหมาด
และบริจาคสิ่งที่เราได้ให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา ทั้งอย่างลับ
ๆ และอย่างเปิดเผยก่อนที่วันหนึ่งจะมาถึงซึ่งไม่มีการซื้อขาย
(ต่อรอง) ในวันนั้นและไม่มีการเป็นมิตร

32.อัลลอฮ์ผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน
และทรงให้น้ำลงมาจากชั้นฟ้า และทรงให้พืชผลงอกเงยออกมาด้วยมัน
(จากน้ำ) เพื่อเป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้า
และทรงให้เรือเดินสมุทรมีความสะดวกแก่พวกท่าน
เพื่อใช้แล่นตามแม่น้ำโดยพระบัญชาของพระองค์ และทรงให้ลำน้ำทั้งหลาย
เป็นประโยชน์แก่พวกเจ้า

33.และพระองค์ทรงให้ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ เป็นประโยชน์แก่พวกเจ้า
โดยโคจรเป็นปกติ และทรงให้กลางคืนและกลางวันเป็นประโยชน์แก่พวกเจ้า

34.และพระองค์ทรงประทานแก่พวกเจ้าทุกสิ่งที่ พวกเจ้าขอต่อพระองค์
และหากพวกเจ้าจะนับความโปรดปรานของอัลลลอฮแล้ว
พวกเจ้าก็ไม่อาจจะคำนวณมันได้ แท้จริงมนุษย์นั้นอธรรมยิ่ง
เนรคุณยิ่ง

35.และจงรำลึกเมื่ออิบรอฮีมกล่าวว่า โอ้พระเจ้าของข้าพระองค์
ขอพระองค์ทรงให้เมืองนี้ (มักกะฮ์)
ปลอดภัยและทรงให้ข้าพระองค์และลูกหลานของข้าพระองค์พ้นจากการบูชาเจว็ด

36.โอ้พระเจ้าของข้าพระองค์
แท้จริงพวกมันได้ทำให้มนุษย์ส่วนใหญ่หลงทางดังนั้นผู้ใดปฏิบัติตามข้าพระองค์ แท้จริงเขาเป็นพวกของข้าพระองค์
และผู้ใดฝ่าฝืนข้าพระองค์ แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงอภัย
ผู้ทรงเมตตา

37.โอ้พระเจ้าของเรา
แท้จริงข้าพระองค์ได้ให้ลูกหลานของข้าพระองค์พำนักอยู่ ณ
ที่ราบลุ่มนี้ โดยไม่มีพืชผลใดๆ
ซึ่งอยู่ใกล้บ้านอันเป็นเขตหวงห้ามของพระองค์ โอ้พระเจ้าของเรา
เพื่อให้พวกเขาดำรงการละหมาด ขอพระองค์ทรงให้จิตใจจากปวงมนุษย์
มุ่งไปยังพวกเขา
และทรงประทานปัจจัยยังชีพที่เป็นพืชผลแก่พวกเขาหวังว่าพวกเขาจะขอบคุณ

38.โอ้พระเจ้าของเรา
แท้จริงพระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่เราปิดบังและสิ่งที่เราเปิดเผย
ไม่มีสิ่งใดจะซ่อนเร้นไปจากอัลลอฮ์ ทั้งในแผ่นดินและในชั้นฟ้า

39.การสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์
ผู้ได้ประทานอิสมาอีลและอิสหากแก่ข้าพระองค์
ขณะที่ข้าพระองค์อยู่ในวัยชราแท้จริงพระเจ้าของข้าพระองค์เป็นผู้ทรงได้ยินการวิงวอนอย่างแน่นอน

40.โอ้พระเจ้าของข้าพระองค์
ขอพระองค์ทรงให้ข้าพระองค์และจากลูกหลานของข้าพระองค์เป็นผู้ดำรงการละหมาด โอ้พระเจ้าของเรา
ขอพระองค์ทรงตอบรับการวิงวอนของข้าพระองค์ด้วยเทอญ

41.โอ้พระเจ้าของเรา ขอพระองค์ทรงอภัยโทษให้แก่ข้าพระองค์
และแก่บิดามารดาของข้าพระองค์และแก่บรรดามุอมิน
ในวันที่การสอบสวนจะมีขึ้น

42.และเจ้าอย่าคิดว่าอัลลอฮ์ทรงละเลยต่อสิ่งที่พวกอธรรมปฏิบัติ
แท้จริงพระองค์ทรงประวิงเวลาให้พวกเขาจนถึงวันที่ สายตาเงยจ้องไม่กระพริบ (วันกิยามะฮ์)

43.พวกเขารีบเร่งเงยศรีษะของพวกเขาขึ้น นัยตาของพวกเขาไม่กระพริบ
และจิตใจของพวกเขาลอย

44.และจงเตือนมนุษย์ถึงวันที่การลงโทษจะมาหาพวกเขา บรรดาผู้อธรรมจะกล่าวว่า โอ้พระเจ้าของเรา โปรดประวิงเวลาแก่เราจนถึงกำหนดอันใกล้นี้ เพื่อเราจะได้สนองตอบการเชิญชวนของพระองค์ และเราจะปฏิบัติตามบรรดารอซูล และพวกเจ้ามิได้สาบานแต่ก่อนนี้ดอกหรือว่า พวกเจ้านั้นจะไม่สูญสลาย

45.และพวกเจ้าได้พำนักอยู่ในสถานที่ของบรรดาผู้อธรรมแก่ตัวของพวกเขาเองและเป็นที่ประจักษ์แจ้งแก่พวกเจ้าแล้วว่า เราได้กระทำแก่พวกเขาอย่างไร และเราได้ยกอุทาหรณ์แก่พวกเจ้าแล้ว

46.และแน่นอนพวกเขาได้วางแผนของพวกเขา และแผนของพวกเขาอยู่ที่อัลลอฮ์ถึงแม้ว่าแผนของพวกเขาจะทำให้ภูเขาเคลื่อนย้ายไปก็ตาม

47.และแท้จริงเจ้าอย่าคิดเลยว่า อัลลอฮ์จะทรงเป็นผู้ผิดสัญญากับบรรดาร่อซูลของพระองค์ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงตอบโต้อย่างเด็ดขาด

48.วันซึ่งแผ่นดินจะถูกเปลี่ยนเป็นอื่นจากแผ่นดินนี้ และชั้นฟ้าทั้งหลาย (ก็เช่นเดียวกัน) พวกเขาจะปรากฏตัวต่อหน้าอัลลอฮ์ ผู้ทรงเอกะ ผู้ทรงพิชิต

49.และวันนั้นเจ้าจะเห็นบรรดาอาชญากรถูกล่ามตรึงไว้ด้วยโซ่

50.เครื่องนุ่งห่มของพวกเขาทำด้วยวัสดุไหม้ไฟ และไฟจะลุกคลุมใบหน้าของพวกเขา

51.เพื่ออัลลอฮ์จะได้ทรงตอบแทนทุกชีวิตตามที่มันได้แสวงหาไว้ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงฉับพลันในการสอบสวน

52.นี่คือการประกาศแก่ปวงมนุษย์ เพื่อพวกเขาจะถูกเตือนด้วยมัน และเพื่อพวกเขาจะได้รู้ว่า แท้จริงพระองค์คือพระเจ้าผู้ทรงเอกะ และเพื่อบรรดาผู้มีสติจะได้รำลึก

SURA 15 Al-Hijr @อัลฮิจร์

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.อะลีฟ ลาม รอ เหล่านี้คือโองการทั้งหลายแห่งคัมภีร์ และเป็นกุรอานอันชัดแจ้ง

2.บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาหวังกันว่า หากพวกเขาได้เป็นมุสลิม

3.เจ้าจงปล่อยพวกเขาบริโภคและร่าเริงและความหวังจะทำให้พวกเขาลืมแล้ว พวกเขาก็จะรู้

4.เรามิได้ทำลายเมืองใด นอกจากว่าได้มีกำหนดเป็นที่รู้กันแก่มันแล้ว

5.ไม่มีประชาชาติใดจะร่าเริงกำหนดการลงโทษได้ และไม่อาจจะทำให้ล่าช้ากว่ากำหนดได้

6.และพวกเขากล่าวว่า
โอ้ผู้ซึ่งข้อตักเตือนถูกประทานแก่เขาแท้จริงท่านเป็นคนบ้าอย่างแน่นอน

7.ทำไมท่านไม่นำมลาอิกะฮ์มาที่เรา หากท่านอยู่ในหมู่ผู้สัตย์จริง

8.เราจะไม่ส่งมลาอิกะฮ์ลงมา เว้นแต่ด้วยความจริง
และดังนั้นพวกเขาไม่ต้องคอย

9.แท้จริงเราได้ให้ข้อตักเตือน (อัลกุรอาน) ลงมา
และแท้จริงเราเป็นผู้รักษามันอย่างแน่นอน

10.และโดยแน่นอน ก่อนหน้าเจ้านั้นเราได้ส่ง (บรรดาร่อซูล)
มาในหมู่คณะต่างๆ เมื่อครั้งสมัยก่อน ๆ

11.และไม่มีร่อซูลคนใดมายังพวกเขา เว้นแต่พวกเขาจะต้องเย้ยหยัน

12.ในทำนองนั้น เราได้ทำให้มันอยู่ในจิตใจของพวกอาชญากร

13.พวกเขาจะไม่ศรัทธาต่ออัลกุรอาน และแน่นอนแบบอย่างของคนรุ่นก่อน
ๆ ได้ล่วงลับไปแล้ว

14.และหาเราเปิดประตูแห่งชั้นฟ้าแก่พวกเขา
แล้วพวกเขาจะขึ้นต่อไปเรื่อยๆ

15.แน่นอนพวกเขาจะกล่าวว่า แท้จริงสายตาของพวกเราถูกปิดกั้น
ไม่แต่เพียงเท่านั้นพวกเรายังเป็นกลุ่มชนที่ถูกเวทมนตร์อีกด้วย

16.และโดยแน่นอน
เราให้มีหมู่ดวงดาวในท้องฟ้าและเราได้ประดับมันให้สวยงามแก่บรรดาผู้เฝ้ามอง

17.และเราได้รักษามันให้พ้นจากชัยตอนทุกตัวที่ถูกสาปแช่ง

18.เว้นแต่ผู้ที่แอบฟังดังนั้นดวงดาวที่ลุกโชติช่วงจะตามติดเผามัน

19.และแผ่นดินนั้นเราได้แผ่มันออกไป
และเราได้ทำให้มีเทือกเขาเป็นที่ยึดอย่างมั่นคง
และเราได้ให้ทุกสิ่งงอกเงยอย่างสมดุล

20.และในแผ่นดินนั้นเราได้ทำให้มีเครื่องยังชีพแก่พวกเจ้า
และแก่ผู้ที่พวกเจ้ามิได้เป็นผู้ให้ริซกีแก่เขา

21.และไม่มีสิ่งใด (เครื่องยังชีพ) เว้นแต่ที่เรานั้นมีคลังของมัน
และเราจะไม่ให้มันลงมานอกจากตามสภาวะที่ได้ถูกกำหนดไว้แล้ว

22.และเราได้ส่งลมผสมเกสร แล้วเราได้ให้น้ำลงมาจากฟ้า
แล้วเราได้ให้พวกเจ้าดื่มมัน และพวกเจ้าก็มิได้เป็นผู้สะสมมันไว้

23.และโดยแน่นอนเราเป็นผู้ให้ชีวิต และเราเป็นผู้ให้ตาย
และเราเป็นผู้คงอยู่แต่ผู้เดียว

24.และโดยแน่นอน เรารอบรู้กลุ่มชนก่อนพวกเจ้า
และโดยแน่นอนเรารอบรู้กลุ่มชนรุ่นหลัง

25.และแท้จริง พระเจ้าของเจ้าคือผู้ทรงชุมนุมพวกเขา
แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงปรีชาญาณผู้ทรงรอบรู้

26.และโดยแน่นอน เราได้สร้างมนุษย์จากดินแห้ง จากดินดำเป็นตม

27.และญินนั้น เราได้สร้างมันมาก่อนจากไฟของลมร้อน

28.และจงรำลึกเมื่อพระเจ้าของเจ้าตรัสแก่มลาอิกะฮ์แก่
แท้จริงข้าเป็นผู้สร้างมนุษย์จากดินแห้ง จากดินดำเป็นตม

29.ดังนั้น
เมื่อข้าได้ทำให้เขามีรูปร่างสมส่วนและเป่าวิญญาณจากข้าเข้าไปในตัว
เขา ฉะนั้นพวกเจ้าจงก้มลงสุญูดต่อเขา

30.ดังนั้น มลาอิกะฮ์ทั้งหมดได้ก้มลงสุญูด

31.เว้นแต่อิบลีส มันปฏิเสธที่จะอยู่ร่วมกับบรรดาผู้สุญูด

32.พระองค์ตรัสว่า โอ้อิบลีส
ทำไมเจ้าจึงไม่อยู่ร่วมกับบรรดาผู้สุญูด ?

33.มันกล่าวว่า
ข้าพระองค์จะไม่สุญูดต่อมนุษย์ที่พระองค์ทรงสร้างเขาจากดินแห้ง
จากดินดำเป็นตม

34.พระองค์ตรัสว่า
ดังนั้นเจ้าจงออกไปจากที่นี่ แท้จริงเจ้าเป็นผู้ถูกขับไล่

35.และแท้จริง การสาปแช่งจงประสบแก่เจ้า จนกระทั่งวันแห่งการตอบแทน

36.มันกล่าวว่า
โอ้พระเจ้าของข้าพระองค์ ได้โปรดประวิงเวลาให้แก่ข้าพระองค์จนถึงวัน
ฟื้นคืนชีพด้วยเถิด

37.พระองค์ตรัสว่า ดังนั้น แท้จริงเจ้าอยู่ในหมู่ผู้ถูกประวิงเวลา

38.จนกระทั่งถึงวันแห่งเวลาที่ถูกกำหนดไว้แล้ว

39.มันกล่าวว่า
โอ้พระเจ้าของข้าพระองค์ โดยที่พระองค์ทรงให้ข้าพระองค์หลงผิดไปแล้ว
แน่นอน ข้าพระองค์ก็จะทำให้เป็นที่เพริศแพร้วแก่พวกเขาในแผ่นดินนี้
และแน่นอนข้าพระองค์จะทำให้พวกเขาทั้งหมดหลงผิด

40.เว้นแต่ปวงบ่าวของพระองค์ ในหมู่พวกเขาที่มีใจบริสุทธิ์เท่านั้น

41.พระองค์ตรัสว่า นี่คือทางอันเที่ยงธรรมของข้า

42.แท้จริงปวงบ่าวของข้าเจ้าจะไม่มีอำนาจใด ๆ เหนือพวกเขา
เว้นแต่ผู้ที่เชื่อฟังเจ้าในหมู่ผู้หลงผิดเท่านั้น

43.และแท้จริงนรกญะฮันนัม แน่นอนคือสัญญาของพวกเขาทั้งหมด

44.มันมีเจ็ดประตู สำหรับทุกประตูมีส่วนที่ถูกจัดไว้แล้ว

45.แท้จริง บรรดาผู้ยำเกรงอยู่ในสวนสวรรค์มากหลาย และตาน้ำพุ

46.พวกเจ้าจงเข้าไปในนั้นด้วยความศานติ และปลอดภัย

47.และเราได้ขจัดความขุ่นแค้นที่มีอยู่ในหัวอกของพวกเขาให้กลายเป็น
พี่น้องกัน โดยพำนักอยู่บนเตียงหันหน้าเข้าหากัน

48.ความเหนื่อยยากจะไม่ประสบแก่พวกเขาในนั้น
และพวกเขาจะไม่ถูกนำออกจากที่นั้น

49.จงแจ้งแก่ปวงบ่าวของข้าว่า แท้จริงข้าคือผู้อภัย ผู้เมตตาเสมอ

50.และแท้จริงการลงโทษของข้านั้น เป็นการลงโทษที่เจ็บแสบ

51.และจงแจ้งพวกเขาให้ทราบถึงบรรดาแขกของอิบรอฮีม

52.เมื่อพวกเขาเข้าไปหาเขา (อิบรอฮีม) แล้วกล่าวว่า ศานติ
เขากล่าวว่า แท้จริงเรากลัวพวกท่าน

53.พวกเรากล่าวว่า ท่านอย่ากลัว แท้จริงเราขอแจ้งข่าวดีแก่ท่าน
เกี่ยวกับเด็กคนหนึ่งที่มีความรู้

54.เขากล่าวว่า
พวกท่านมาแจ้งข่าวดีแก่ฉันเมื่อความชราภาพได้ประสบแก่ฉันแล้วกระนั้นหรือ? แล้วเรื่องอะไรเล่าที่พวกท่านจะแจ้งข่าวดีแก่ฉัน!?

55.พวกเขากล่าวว่า เราขอแจ้งข่าวดีแก่ท่านด้วยความจริง
ดังนั้นท่านอย่าอยู่ในหมู่ผู้สิ้นหวัง

56.เขากล่าวว่า
และจะไม่มีผู้ใดที่สิ้นหวังในพระเมตตาของพระเจ้าของเขา
นอกจากพวกหลงผิด

57.เขากล่าวว่า ดังนั้น ธุระอันใดเล่าของพวกท่าน โอ้ทูตทั้งหลาย !?

58.พวกเขากล่าวว่า แท้จริงเราถูกส่งมายังกลุ่มชนผู้ทำผิด

59.นอกจากบริวารของลูฏ แท้จริงเราจะเป็นผู้ช่วยพวกเขาให้รอดทั้งหมด

60.เว้นแต่ภริยาของเขา เราได้กำหนดไว้แล้วว่า
แท้จริงนางจะอยู่ในหมู่ผู้ล่วงไปแล้ว

61.ครั้นเมื่อพวกทูตได้มายังบริวารของลูฏ

62.เขา (บริวารของลูฏ) กล่าวว่า
แท้จริงพวกท่านเป็นกลุ่มชนที่ไม่คุ้นหน้า

63.พวกเขากล่าวว่า แต่ว่าเรามาหาท่าน (ลูฏ)
ด้วยเรื่องที่พวกเขาสงสัยกันอยู่

64.และเรามาหาท่านด้วยเรื่องจริงและแท้จริงเราเป็นผู้ซื่อสัตย์อย่างแน่นอน

65.ดังนั้น ท่านจงเดินทางไปกับครอบครัวของท่าน ในช่วงเวลากลางคืน
และจงตามหลังพวกเขา และอย่าให้ผู้ใดในหมู่พวกท่านเหลียวหลัง
และจงเดินต่อไปตามที่พวกท่านถูกบัญชา

66.และเราได้แจ้งแก่เขาถึงเรื่องนั้นว่า
คนสุดท้ายของพวกเหล่านี้จะถูกตัดขาดในยามเช้า

67.และชาวเมืองได้มาหาอย่างดีใจ

68.เขา (ลูฏ) กล่าวว่า แท้จริง เขาเหล่านั้นคือแขกของฉัน ดังนั้น พวกท่านอย่าทำให้ฉันอัปยศ

69.และจงยำเกรงอัลลอฮ์ และอย่าทำให้ฉันได้รับความละอาย

70.พวกเขากล่าวว่า
และเรามิได้ห้ามท่านเกี่ยวกับการต้อนรับแขกดอกหรือ?

71.ลูฏกล่าวว่า
เขาเหล่านี้คือลูกสาวของฉัน หากพวกท่านจำเป็นต้องกระทำ?

72.ขอสาบานด้วยชีวิตของเจ้า แน่นอนแท้จริงพวกเขาอยู่ในการมึนเมาหลงทาง

73.ดังนั้น เสียงกัมปนาทได้คร่าพวกเขาเมื่อดวงอาทิตย์ขึ้น

74.แล้วเราได้พลิกกลับส่วนบนของมันเป็นส่วนล่างและได้ให้หินจากนรกหล่นลงมาทับพวกเขา

75.แท้จริงในการนั้น แน่นอนเป็นสัญญาณแก่บรรดาผู้พินิจพิเคราะห์

76.และแท้จริง มัน (สถานที่นั้น)
ยังคงเป็นเส้นทางที่พักอาศัยอย่างแน่นอน

77.แท้จริงในการนั้น แน่นอนย่อมเป็นสัญญาณแก่บรรดามุอ์มิน

78.และกระนั้นก็ดี ชาวอัลอัยกะฮ์เป็นผู้อธรรมอย่างแน่นอน

79.ดังนั้นเราได้ลงโทษพวกเขาและแท้จริงทั้งสองพวก
อยู่บนเส้นทางที่ชัดแจ้งอย่างแน่นอน

80.และโดยแน่นอน ชาวอัลฮิจร์ได้ปฏิเสธบรรดาร่อซู้ล

81.และเราได้ให้สัญญาณต่างๆ ของเราแก่พวกเขา
แล้วพวกเขาก็ผินหลังให้มัน

82.และพวกเขาได้สะกัดภูเขาเป็นบ้านพักอย่างปลอดภัย

83.ดังนั้น เสียงกัมปนาทได้คร่าชีวิตพวกเขาในยามเช้า

84.ฉะนั้น สิ่งที่พวกเขากระทำเอาไว้ ไม่ให้ประโยชน์แก่พวกเขาได้เลย

85.และเรามิได้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน
และสิ่งที่อยู่ระหว่างทั้งสองนั้น เพื่ออื่นใดเว้นแต่เป็นความจริง
และแท้จริงวันกิยามะฮ์จะมีมาอย่างแน่นอน
ดังนั้นเจ้าจงอภัยด้วยการอภัยที่ดี

86.แท้จริงพระเจ้าของเจ้า (มุฮัมมัด) ผู้ทรงสร้าง ผู้ทรงรอบรู้

87.และโดยแน่นอน
เราได้ให้แก่เจ้าเจ็ดอายาตที่ถูกอ่านซ้ำและอัลกุรอานที่ยิ่งใหญ่

88.อย่าทอดสายตาทั้งสองของเจ้าไปยังชนชั้นต่างๆ ของพวกเขา
และอย่าเสียใจแทนพวกเขาและจงลดปีของเจ้าให้ต่ำต่อบรรดาผู้ศรัทธา

89.และมุฮัมมัดจงกล่าวเถิดว่า
แท้จริงฉันเป็นผู้ตักเตือนอย่างชัดแจ้ง

90.เช่นเดียวกับที่เราได้ให้แก่พวกแบ่งการศรัทธา

91.(คือ) บรรดาผู้แบ่งแยกอัลกุรอานเป็นส่วน ๆ

92.ดังนั้น ขอสาบานด้วยพระเจ้าของเจ้าแน่นอนเราจะถามพวกเขาทั้งหมด

93.ถึงที่พวกเขาได้กระทำไว้

94.ดังนั้น จงประกาศอย่างเปิดเผยในสิ่งที่เจ้าถูกบัญชา
และจงผินหลังให้พวกมุชริกีน

95.แท้จริงเราได้ให้ความพอเพียงแก่เจ้าต่อพวกเย้ยหยันแล้ว

96.(คือ) บรรดาผู้ตั้งพระเจ้าอื่นเป็นภาคีกับอัลลอฮ์
ดังนั้นพวกเขาจะรู้

97.และโดยแน่นอน
เรารู้ว่าแท้จริงเจ้านั้นหัวอกของเจ้าอึดอัดต่อสิ่งที่พวกเขากล่าว

98.ดังนั้น จงกล่าวสดุดีด้วยการสรรเสริญพระเจ้าของเจ้า
และจงร่วมอยู่ในหมู่ผู้สุญูด

99.และจงเคารพภักดีพระเจ้าของเจ้า จนกว่าความแน่นอน (ความตาย)
จะมาหาเจ้า

SURA 16 An-Nahl @อันนะห์ลฺ

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.พระบัญชา ของอัลลอฮ์ได้มาแล้ว ดังนั้นเจ้าอย่าได้เร่งมัน
มหาบริสุทธิ์แด่พระองค์ และพระองค์ทรงสูงส่งเหนือที่พวกเขาตั้งภาคี

2.พระองค์ทรงส่งมะลาอีกะฮ์ลงมาพร้อมด้วยวะฮีย์ตามพระบัญชาของพระองค์ แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์
จากปวงบ่าวของพระองค์โดยให้พวกเขาตักเตือนว่า
ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากข้า ดังนั้นพวกเจ้าจงยำเกรงต่อข้าเถิด

3.พระองค์ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินด้วยความจริง พระองค์ทรงสูงส่งเหนือที่พวกเขาตั้งภาคี

4.พระองค์ทรงสร้างมนุษย์จากน้ำอสุจิ แล้วเขาก็เป็นปรปักษ์อย่างชัดแจ้ง

5.และปศุสัตว์ พระองค์ทรงสร้างมันในตัวมันมีความอบอุ่นสำหรับพวกเจ้า
และประโยชน์มากหลาย และในส่วนหนึ่งจากมันนั้นพวกเจ้าเอามาบริโภคได้

6.และในตัวมันมีความสง่างามสำหรับพวกเจ้า
ขณะที่มันกลับจากทุ่งหญ้าและขณะที่นำมันออกไปเลี้ยง

7.และมันแบกสัมภาระหนักของพวกเจ้าไปยังเมืองไกล ๆ
โดยที่พวกเจ้าจะไปถึงมันไม่ได้เว้นแต่ด้วยความเหนื่อยยากลำบากใจ
แท้จริงพระเจ้าของพวกเจ้านั้นเป็นผู้ทรงเอ็นดู ผู้ทรงเมตตาเสมอ

8.และม้า และล่อ ละลาเพื่อพวกเจ้าจะได้ขี่มันและเป็นเครื่องประดับ
และพระองค์ยังทรงสร้างสิ่งอื่นๆ ที่พวกเจ้าไม่รู้

9.และเป็นหน้าที่เหนืออัลลอฮ์คือการชี้แนะทางที่เที่ยงตรง
และจากมัน (ทางต่าง ๆ) นั้น
ก็มีทางคดเคดยวและหากพระองค์ทรงประสงค์แน่นอนพระองค์ก็จะทรงชี้นำทา
งแก่พวกเจ้าทั้งหมด

10.พระองค์คือผู้ทรงหลั่งน้ำลงมาจากฟากฟ้าสำหรับพวกเจ้า
ส่วนหนึ่งเป็นเครื่องดื่มและอีกส่วนหนึ่ง (ทำให้) พฤกษชาติ
(เจริญเติบโต) เพื่อพวกเจ้าใช้เลี้ยงสัตว์

11.ด้วยมัน (น้ำ) พระองค์ทรงให้พืชผลและผลมะกอก และอินทผลัม
และองุ่นงอกงามสำหรับพวกเจ้า และจากผลไม้อีกหลายชนิด
แท้จริงในการนั้นแน่นอนย่อมเป็นสัญญาณสำหรับกลุ่มชนที่ตึกตรอง

12.และพระองค์ทรงให้กลางคืนและกลางวันและดวงอาทิตย์และดวงจันทร์เป็นประโยชน์แก่พวกเจ้า
และหมู่ดาวถูกใช้หใเป็นประโยชน์โดยพระบัญชาของพระองค์แท้จริงในการนั้น แน่นอนย่อมเป็นสัญญาณมากหลาย สำหรับกลุ่มชนที่ใช้ปัญญา

13.และสิ่งที่พระองค์ทรงให้มีขึ้นมากมายสำหรับพวกท่านในแผ่นดินนั้น
ชนิดของมันแตกต่างกันไปแท้จริงในการนั้น
แน่นอนย่อมเป็นสัญญาณสำหรับกลุ่มชนผู้ใคร่ครวญ

14.และพระองค์คือผู้ทรงทำให้ทะเลเป็นประโยชน์
เพื่อพวกเจ้าจะได้กินเนื้อนุ่มสดจากมัน
และพวกเจ้าเอาเครื่องประดับออกจากมัน สำหรับใช้ประดับราคา
และเจ้าเห็นเรือแล่นฝ่าคลื่นในท้องทะเล
และเพื่อพวกเจ้าจะได้แสวงหาความโปรดปรานของพระองค์
และเพื่อพวกเจ้าจะได้ขอบคุณ

15.และพระองค์ทรงให้มีเทือกเขามั่นคงในแผ่นดิน
เพื่อมิให้มันสั่นสะเทือนแก่พวกเจ้า และ (ทำให้มี) ลำน้ำและหนทาง
เพื่อพวกเจ้าจะได้บรรลุสู่เป้าหมาย

16.เครื่องหมายต่าง ๆ และด้วยดวงดาว พวกเขาใช้นำทาง

17.ดังนั้น ผู้ทรงสร้างย่อมไม่เหมือนกับผู้ที่ถูกสร้าง
พวกเจ้าไม่ใคร่ครวญดอกหรือ?

18.และหากพวกเจ้าจะนับความโปรดปรานของอัลลอฮ์
พวกเจ้าก็ไม่สามารถจะคำนวณมันได้ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัย
ผู้ทรงเมตตาอย่างแน่นอน

19.และอัลลอฮ์ทรงรอบรู้สิ่งที่พวกท่านปิดบังและสิ่งที่พวกท่านเปิดเ
ผย

20.และบรรดาสิ่งที่พวกเขาวิงวอนอื่นจากอัลลอฮ์นั้น
พวกมันไม่ได้สร้างสิ่งใดเลย แต่พวกมันถูกสร้าง

21.พวกมันตาย ปราศจากชีวิต และพวกมันไม่รู้ด้วยว่า
เมื่อใดจะถูกให้ฟื้นขึ้นมาอีก

22.พระเจ้าของพวกเจ้านั้น คือพระองค์เดียว ดังนั้น บรรดาผู้ไม่ศรัทธาต่อวันปรโลกหัวใจของพวกเขาปฏิเสธไม่รับรู้ และพวกเขาหยิ่งผยอง

23.โดยแน่นอน แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้สิ่งที่พวกเขาปิดบัง และสิ่งที่พวกเขาเปิดเผยแท้จริงพระองค์มิทรงรักพวกหยิ่งผยอง

24.และเมื่อได้ถูกกล่าวแก่พวกเขาว่า พระเจ้าของพวกเจ้าได้ประทานอะไรลงมา? พวกเขากล่าวว่า นิยายสมัยก่อน

25.พวกเขาจงแบกความผิดอย่างครบครันในวันกิยามะฮ์เถิด และ (จงแบก) ความผิดของบรรดาผู้ที่พวกเขาทำให้เขาเหล่านั้น หลงผิดโดยไม่รู้ พึงทราบเถิด! สิ่งที่พวกเขาทำผิดนั้นนชั่วช้ายิ่ง

26.แน่นอน บรรดาผู้ที่มาก่อนหน้าพวกเขาได้วางแผน ดังนั้น อัลลอฮ์ทำลายอาคารของพวกเขาจากรากฐาน (ของมัน) ฉะนั้นหลังคาที่อยู่เหนือพวกเขาได้หล่นลงมาทับพวกเขา และการลงโทษได้มายังพวกเขา โดยที่พวกเขาไม่รู้ตัว

27.แล้วในวันกิยามะฮ์ พระองค์ทรงให้พวกเขาอัปยศ และตรัสว่า ไหนเล่าภาคีของข้าที่พวกเจ้าโต้เถียงกันในเรื่องของพวกเขา บรรดาผู้รู้กล่าวว่า แน่แท้ วันนี้ความอัปยศและความชั่วช้าจะประสบแก่พวกปฏิเสธศรัทธา

28.(คือ) บรรดาผู้ที่มลาอิกะฮ์เอาชีวิตของพวกเขา โดยที่พวกเขาอธรรมต่อตัวเอง ดังนั้นพวกเขายอมจำนน (พลางกล่าวว่า) เรามิได้กระทำความชั่วใด ๆ เปล่าเลย! แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้สิ่งที่พวกเจ้ากระทำ

29.ดังนั้น พวกเจ้าจงเข้าประตูนรกเพื่ออยู่ในนั้นตลอดกาล ฉะนั้น ที่พำนักของพวกหยิ่งผยองมันชั่วช้ายิ่ง

30.และได้ถูกกล่าวแก่บรรดาผู้ยำเกรงว่า พระเจ้าของพวกเจ้าได้ทรงประทานอะไรลงมา? พวกเขากล่าวว่า ความดีทั้งนั้น สำหรับบรรดาผู้ทำดีในโลกนี้ คือความดี และแน่นอนในปรโลกนั้นย่อมดีกว่า และที่พำนักของบรรดาผู้ยำเกรงนั้นช่างดีเลิศ

31.สวนสวรรค์ที่พำนักที่พวกเขาจะเข้าไปในนั้น มีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน ณ เบื้องล่างสำหรับพวกเขาที่อยู่ในนั้นจะได้สิ่งที่ต้องการ ในทำนองนั้น อัลลอฮ์ทรงตอบแทนบรรดาผู้ยำเกรง

32.บรรดาผู้ที่มลาอิกะฮ์เอาชีวิตของพวกเขาโดยที่พวกเขาเป็นคนดี พลางกล่าวว่า ศานติจงมีแด่พวกเจ้า จงเข้าไปในสวนสวรรค์เนื่องจากสิ่งที่พวกเจ้าได้กระทำไว้

33.พวกเขามิได้คอยสิ่งใด นอกจากจะให้มลาอิกะฮ์มาหาพวกเขา หรือพระบัญชาของพระเจ้าจะมาในทำนองนั้นแหละ บรรดาผู้มาก่อนหน้าพวกเขาได้กระทำ และอัลลอฮ์มิได้ทรงอธรรมต่อพวกเขา แต่พวกเขาได้อธรรมต่อตัวของพวกเขาเอง

34.ดังนั้น ความชั่วทั้งหลายที่พวกเขาได้กระทำไว้
ก็จะประสบแก่พวกเขา และสิ่งที่พวกเขาเคยเย้ยหยันไว้
ก็จะห้อมล้อมพวกเขา

35.และบรรดาผู้ตั้งภาคีดังกล่าวหากอัลลอฮ์ทรงประสงค์
พวกเราจะไม่เคารพบูชาผู้ใดอื่นจากพระองค์
ทั้งพวกเราและบรรพบุรุษของพวกเราและพวกเราจะไม่ห้ามสิ่งใดอื่นจากที่
พระองค์
(ทรงห้ามไว้ ในทำนองนั้น แหละบรรดาผู้มาก่อนหน้าพวกเขาได้กระทำ
ดังนั้น บรรดาร่อซูลมิได้มีหน้าที่อื่นใด
นอกจากการประกาศอันชัดแจ้งเท่านั้น

36.และโดยแน่นอน เราได้ส่งร่อซูลมาในทุกประชาชาติ (โดยบัญชาว่า)
พวกท่านจงเคารพภักดีอัลลอฮ์ และจงหลีกหนีให้ห่างจากพวกเจว็ด ดังนั้น
ในหมู่พวกเขามีผู้ที่อัลลอฮ์ทรงชี้แนะทางให้และในหมู่พวกเขามีการหล
งผิดคู่ควรแก่เขาฉะนั้น พวกเจ้าจงตระเวนไปในแผ่นดิน
แล้วจงดูว่าบั้นปลายของผู้ปฏิเสธนั้นเป็นเช่นใด!

37.หากเจ้าห่วงใยต่อการชี้แนะทางของพวกเขา ดังนั้น
แท้จริงอัลลออ์จะไม่ทรงแนะทางแก่ผู้ที่พระองค์จะให้เขาหลง
และสำหรับพวกเขาจะไม่มีผู้ช่วยเหลือใด ๆ

38.และพวกเขาได้สาบานต่ออัลลอฮ์ พ้วยการสาบานอย่างแข็งขันว่า
อัลลอฮ์จะไม่ทรงให้ผู้ตายฟื้นขึ้นมาอีก มิใช่เช่นนั้น!
สัญญานั้นย่อมเป็นจริงแก่พระองค์เสมอแต่มนุษย์ส่วนมากไม่รู้

39.เพื่อพระองค์จะทรงชี้แจงแก่พวกเขาถึงสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกันในเ
รื่องนั้นและเพื่อพระองค์จะทรงให้บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้รู้ว่าแท้
จริงพวกเขานั้นเป็นผู้โกหก

40.แท้จริงเมื่อเราปรารถนาคำตรัสของเราแก่สิ่งใด
เราก็จะกล่าวแก่มันว่า จงเป็น แล้วมันก็เป็นขึ้น

41.และบรรดาผู้ที่อพยพในเรื่องของอัลลอฮ์หลังจากที่พวกเขาถูกข่มเหง
และแน่นอนเราจะให้ที่พำนักที่ดีแก่เขาในโลกนี้
และแน่นอนรางวัลของวันปรโลกนั้นยิ่งใหญ่กว่า หากพวกเขารู้

42.บรรดาผู้อดทน และพวกเขามอบความไว้วางใจต่อพระเจ้าของพวกเขา

43.และเรามิได้ส่งผู้ใดมาก่อนหน้าเจ้า
นอกจากเป็นผู้ชายที่เราได้วะฮีย์แก่พวกเขา ดังนั้น
พวกเจ้าจงถามบรรดาผู้รู้ หากพวกเจ้าไม่รู้

44.ด้วยหลักฐานทั้งหลายที่ชัดแจ้ง และคัมภีร์ต่างๆ ที่ศักดิ์สิทธิ์
และเราได้ให้อัลกุรอานแก่เจ้าเพื่อเจ้าจะได้ชี้แจง (ให้กระจ่าง)
แก่มนุษย์ซึ่งสิ่งที่ได้ถูกประทานมาแก่พวกเขาและเพื่อพวกเขาจะได้ไต
ร่ตรอง

45.บรรดาผู้วางแผนชั่วร้ายทั้งหลายจะปลอดภัยกระนั้นหรือ
จากการที่อัลลอฮ์จะทรงให้ธรณีสูบพวกเขาหรือการลงโทษที่จะมาหาพวกเขา
โดยที่พวกเขาไม่รู้ตัว

46.หรือพระองค์จะทรงคร่าชีวิตพวกเขาขณะที่พวกเขาเดินทางดังนั้น
พวกเขาจะไม่สามารถหักห้าม (พระองค์) ได้

47.หรือพระองค์พวกเขาให้ตายทีละน้อย ดังนั้น
แท้จริงพระเจ้าของพวกเจ้านั้น แน่นอนเป็นผู้ทรงเอ็นดู
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

48.และพวกเขามิได้มองไปยังสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงสร้าง บ้างดอกหรือว่า
เงาของมันจะทอดไปทางขวาและทางซ้าย
เพื่อสุญูดต่ออัลลอฮ์ โดยที่พวกมันนอบน้อม

49.และสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและสิ่งที่อยู่ในแผ่นดิน
ที่เป็นสัตว์โลกทั้งหลายและมลาอิกะฮ์จะสุญูดต่ออัลลอฮ์
โดยที่พวกมันจะไม่หยิ่งผยอง

50.พวกเขาจะกลัวพระเจ้าของพวกเขา ผู้ทรงอำนาจเหนือพวกเจ้า
ปฏิบัติตามสิ่งที่พวกเขาถูกบัญชา

51.และอัลลอฮ์ตรัสว่า พวกเจ้าอย่ายึดถือพระเจ้าสององค์
แท้จริงพระองค์คือพระผู้เป็นเจ้าองค์เดียวเท่านั้น ดังนั้น
เฉพาะข้าเท่านั้นที่พวกเจ้าต้องเกรงกลัว

52.และเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์
สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน
และการภักดีต่อพระองค์เท่านั้นจำเป็นต้องมีประจำ
ดังนั้นพวกเจ้าจะยำเกรงผู้ใดอื่นจากอัลลอฮ์กระนั้นหรือ?

53.และไม่มีความโปรดปรานใด ๆ
ที่พวกเจ้าได้รับนอกจากมันย่อมมาจากอัลลอฮ์ ดังนั้น
เมื่อความทุกข์ร้ายประสบแก่พวกเจ้า
พวกเข้าก็จะคร่ำครวญขอพรต่อพระองค์

54.แล้วเมื่อพระองค์ทรงปลดเปลื้องความทุกข์ยากออกจากพวกเจ้า
ขณะนั้นกลุ่มหนึ่งจากพวกเจ้าก็จะตั้งภาคีต่อพระเจ้าของพวกเขา

55.ก็ให้พวกเขาเนรคุณต่อสิ่งที่เราได้ให้แก่พวกเขา
ดังนั้นจงร่าเริงไปเถิดแล้วพวกเจ้าก็จะรู้

56.และพวกเขาตั้งสิ่งที่พวกเขาไม่รู้ (ให้เป็นเจว็ด)
อันเป็นส่วนได้จากสิ่งที่เราได้ให้ปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา
ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ พวกเจ้าจะถูกสอบสวนอย่างแน่นอน
เกี่ยวกับสิ่งที่พวกเจ้ากุขึ้น

57.และพวกเขาตั้งบุตรีให้แก่อัลลอฮ์ มหาบริสุทธิ์แด่พระองค์
และสำหรับพวกเขามีสิ่งที่พวกเขาใคร่จะมี (บุตรชาย

58.และเมื่อผู้ใดในหมู่พวกเขาได้รับข่าวว่าได้ลูกผู้หญิง
ใบหน้าของเขากลายเป็นหมองคล้ำและเศร้าสลด

59.เขาจะซ่อนตัวเองจากกลุ่มชน
เนื่องจากความอับอายที่ได้ถูกแจ้งแก่เขาเขาจะเก็บเอาไว้ด้วยความอัปยศหรือฝังมันในดิน พึงรู้เถิด !
สิ่งที่พวกเขาตัดสินใจนั้นมันชั่วแท้ ๆ

60.สำหรับบรรดาผู้ไม่ศรัทธาต่อวันปรโลกเป็นตัวอย่างที่ชั่วและสำหรั
บอัลลอฮ์มีตัวอย่างอันสูงส่ง และพระองค์คือผู้ทรงเดชานุภาพ
ผู้ทรงปรีชาญาณ

61.และหากอัลลอฮ์จะทรงเอาโทษมนุษย์เนื่องจากความอธรรมของพวกเขาพระอ
งค์จะไม่ทรงให้เหลือทิ้งไว้บนมัน (แผ่นดิน) ซึ่งสัตว์โลกใด ๆ
แต่พระองค์ทรงประวิงเวลาให้แก่พวกเขาได้มาถึง
พวกเขาจะประวิงเวลาให้ช้าสักชั่วโมงหนึ่งก็ไม่ได้
และพวกเขาจะเร่งให้เร็ว (สักชั่วโมงหนึ่ง) ก็ไม่ได้

62.และพวกเขาตั้งสิ่งที่พวกเขาชิงชังให้อัลลอฮ์
และลิ้นของพวกเขากล่าวเท็จขึ้นว่า สำหรับพวกเขานั้นดีเยี่ยม
โดยแน่นอน แท้จริงสำหรับพวกเขาคือไฟนรก
และพวกเขาจะถูกส่งล่วงหน้าไปก่อน

63.ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ โดยแน่นอนเราได้ส่ง (บรรดารอซูล)
ไปยังประชาชาติต่าง ๆ ก่อนเจ้า
แล้วชัยตอนได้ทำให้การงานของพวกเขาเพริศแพร้วแก่พวกเขา ดังนั้น
มันเป็นผู้คุ้มครองพวกเขาในวันนี้
และสำหรับพวกเขาคือการลงโทษอันเจ็บปวด

64.และเรามิได้ให้คัมภีร์นี้ลงมาแก่เจ้าเพื่ออื่นใด
เว้นแต่เพื่อให้เจ้าชี้แจง
ให้แจ่มแจ้งแก่พวกเขาในสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกันและเพื่อเป็นการชี้
แนวทางและเป็นความเมตตาแก่หมู่ชนผู้ศรัทธา

65.และอัลลอฮ์ทรงประทานน้ำลงมาจากฟากฟ้า
เพื่อให้แผ่นดินมีชีวิตด้วยมัน หลังจากการแห้งแล้งของมัน
แท้จริงในการนี้ แน่นอนย่อมเป็นสัญญาณแก่กลุ่มชนผู้รับฟัง
(การตักเตือนเพื่อนำมาใคร่ครวญ)

66.และแท้จริงในปศุสัตว์ย่อมมีบทเรียนอย่างแน่นอนแก่พวกเจ้า
เราให้พวกเจ้าดื่มจากสิ่งที่อยู่ในท้องของมัน
จากระหว่างมูลและเลือดเป็นน้ำนมบริสุทธิ์ เป็นที่โอชาแก่ผู้ดื่ม

67.และจากผลของต้นอินทผาลัมและองุ่นพวกเจ้าได้จากมันมาเป็นทั้งของม
ึนเมาและอาหารที่ดี แท้จริงในการนั้น
แน่นอนย่อมเป็นสัญญาณแก่กลุ่มชนผู้ใช้ปัญญา

68.และพระเจ้าของเจ้า ทรงดลใจ
แก่ผึ้งว่าจงทำรังตามภูเขาและตามต้นไม้ และตามที่พวกเขาทำร้านขึ้น

69.แล้วเจ้า (ผึ้ง) จงกินจากผลไม้ทั้งหลาย
แล้งจงดำเนินตามทางของพระเจ้าของเจ้า โดยสะดวกสบาย
มีเครื่องดื่มที่มีสีสรรต่างๆออกมาจากท้องของมัน
ในนั้นมีสิ่งบำบัดแก่ปวงมนุษย์ แท้จริงในการนั้น
แน่นอนย่อมเป็นสัญญาณแก่กลุ่มชนผู้ตรึกตรอง

70.และอัลลอฮ์ทรงบังเกิดพวกเจ้า แล้วทรงให้พวกเจ้าตาย
และบางคนในหมู่พวกเจ้ามีผู้ถูกนำกลับไปยังวัยต่ำสุดของชีวิตเพื่อมิ
ให้เขารู้อะไรหลังจากที่เคยมีความรู้
แม้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงอานุภาพ

71.และอัลลอฮ์ทรงให้บางคนในหมู่พวกเจ้า
ดีเด่นกว่าอีกบางคนในเรื่องปัจจัยยังชีพแล้วทำไมบรรดาผู้ที่ได้รับความ
ดีเด่นจึงไม่แบ่งปัจจัยยังชีพของพวกเขา
แก่บรรดาผู้ที่มือขวาของพวกเขาครอบครอง
เพื่อพวกเขาจะได้เท่าเทียมกันในเรื่องนั้น ดังนั้น
ต่อความโปรดปรานของอัลลอฮ์พวกเขาอกตัญญูกระนั้นหรือ?

72.และอัลลอฮ์ทรงกำหนดคู่ครองแก่พวกเจ้าซึ่งมาจากหมู่พวกเจ้าและทรง
ทำให้พวกเจ้ามีลูกและหลานจากคู่ครองของพวกเจ้าและทรงประทานริซกีจาก
สิ่งดี ๆ แก่พวกเจ้า ดังนั้น
ต่อสิ่งเท็จพวกเขาศรัทธาและต่อความโปรดปรานของอัลลอฮ์พวกเขาเนรคุณกระนั้นหรือ?

73.และพวกเขาเคารพบูชาอื่นจากอัลลอฮ์ต่อสิ่งที่ไม่มีอำนาจให้ปัจจัย
ยังชีพแก่พวกเขาจากชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินแต่อย่างใด
และพวกมันก็ไม่สามารถกระทำได้

74.ดังนั้น พวกเจ้าอย่ายกอุทาหรณ์ทั้งหลายกับอัลลอฮ์เลย
แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้ และพวกเจ้าไม่รู้เท่าพระองค์

75.อัลลอฮ์ทรงยกอุทาหรณ์ถึงบ่าวผู้เป็นทาสไม่มีอำนาจในสิ่งใด
กับผู้ที่เราได้ให้ปัจจัยยังชีพที่ดีจากเราแก่เขา
แล้วก็เขาบริจาคมันโดยทางลับและเปิดเผย
พวกเขาจะเท่าเทียมกันละหรือ? บรรดาการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์
แต่ทว่าส่วนมากของพวกเขาไม่รู้

76.และอัลลอฮ์ทรงยกอุทาหรณ์ถึงชายสองคน หนึ่งในสองคนเป็นใบ้
เขาไม่สามารถในสิ่งใด
และเขาเป็นภาระแก่นายของเขาอีกด้วยไม่ว่าแห่งใดที่นายจะส่งเขาไป
เขาจะไม่นำความดีใด ๆ
มาเลยเขาจะเท่าเทียมกับผู้กำชับในทางที่เที่ยงธรรม
และเขาอยู่ในทางที่เที่ยงตรงกระนั้นหรือ?

77.และเฉพาะอัลลอฮ์ (ทรงรู้)
สิ่งพ้นญาณวิสัยแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน
และเรื่องที่เกี่ยวกับวันสิ้นโลกนั้นมิใช่อื่นใด
นอกจากเพียงชั่วพริบตาเดียวหรือมันใกล้ (เร็ว) ยิ่งกว่า
แท้จริงอัลลอฮ์ทรงอานุภาพเหนือทุกสิ่ง

78.และอัลลอฮ์ทรงให้พวกเจ้าออกจากครรภ์มารดาของพวกเจ้า
โดยพวกเจ้าไม่รู้อะไรเลย
และพระองค์ทรงทำให้พวกเจ้าได้ยินและเห็นและมีหัวใจ
(สำหรับนึกและคิด) เพื่อพวกเจ้าจะได้ขอบคุณ

79.พวกเขาไม่เห็นฝูงนกดอกหรือว่า
พวกมันได้รับความสะดวกในห้วงอากาศแห่งชั้นฟ้า
ไม่มีผู้ใดดึงพวกมันไว้ได้นอกจากอัลลอฮ์ แท้จริงในการนั้น
แน่นอนย่อมเป็นสัญญาณมากหลายสำหรับกลุ่มชนผู้ศรัทธา

80.และอัลลอฮ์ทางทำให้มีที่พำนักในบ้านของพวกเจ้า
และทรงทำให้พวกเจ้ามีบ้านทำจากหนังปศุสัตว์

ซึ่ งทำให้ พวกเจ้ ารู้ สึ กเบาในยามเดิ นทางของพวกเจ้ า
และในยามพั กของพวกเจ้ า และจากขนของมั นและปุ ยของมั นและผมของมั น
ทำเป็ นเครื่ องใช้ และสิ่ งมี ประโยชน์ ชั่ วเวลาหนึ่ ง

81.และอั ลลอฮ์ ทรงทำจากสิ่ งที่ พระองค์ ทรงสร้ างให้ เป็ นที่ ร่ มแก่ พวกเจ
้า
และพระองค์ ทรงทำที่ พั กพิ งจากภู เขาให้ แก่ พวกเจ้ าและพระองค์ ทรงทำเครื
่อ งนุ่ มห่ มให้ พวกเจ้ า เพื่ อป้ องกั นพวกเจ้ าให้ พ้ นจากความร้ อน
และเสื้ อเกราะเพื่ อป้ องกั นพวกเจ้ าให้ พ้ นจากอั นตรายในยามสงคราม
เช่ นนั้ นแหละ
พระองค์ ทรงให้ ความโปรดปรานของพระองค์ อย่ างครบถ้ วนแก่ พวกเจ้ า
เพื่ อพวกเจ้ าจะได้ นอบน้ อม

82.ดั งนั้ นหากพวกเขาผิ นหลั งกลั บแท้ จริ งหน้ าที่ ของเจ้ าคื อการแจ้ งข่ า
วอย่ างชั ดแจ้ งเท่ านั้ น

83.พวกเขาตระหนั กดี ในความโปรดปรานของอั ลลอฮ์ แต่ แล้ วพวกเขาปฏิ เสธมั น
และส่ วนมากของพวกเขาเป็ นผู้ ปฏิ เสธศรั ทธา

84.และวั นที่ เราจะตั้ งพยานขึ้ นจากทุ กประชาชาติ
แล้ วบรรดาผู้ ปฏิ เสธศรั ทธาจะไม่ ถู กอนุ ญาต
และพวกเขาจะไม่ ถู กขอร้ องให้ รำพั นถึ งความผิ ด

85.และเมื่ อบรรดาผู้ อธรรมได้ เห็ นการลงโทษมั นจะไม่ ถู กลดหย่ อนแก่ พวกเ
ขา และพลสกเขาจะไม่ ถู กพิ จารณาให้ ผ่ อนปรน

86.และเมื่ อบรรดาผู้ ตั้ งภาคี ได้ มองเห็ นเจว็ ดของพวกเขา
พวกเขากล่ าวว่ า โอ้ พระเจ้ าของเราเหล่ านี้ คื อเจว็ ดของพวกเรา
ซึ่ งพวกเราได้ เรี ยกร้ อง (ให้ บู ชา) อื่ นจากพระองค์ ดั งนั้ น
พวกมั นได้ กล่ าวตอบว่ า แท้ จริ งพวกท่ านนั้ นเป็ นผู้ โกหก

87.และในวั นนั้ นพวกเขาจะยอมจำนนต่ ออั ลลอฮ์
และสิ่ งที่ พวกเขาเคยกุ ขึ้ นมาก็ จะสู ญหายไปจากพวกเขา

88.บรรดาผู้ ปฏิ เสธศรั ทธาและปิ ดกั้ นทางของอั ลลอฮ์ เราได้ เพิ่ มการลงโท
ษแก่ พวกเขาให้ มากขึ้ น เนื่ องจากพวกเขาได้ ก่ อความเสี ยหาย

89.และวั นที่ เราจะตั้ งพยานขึ้น จากทุ กประชาชาติ (เพื่ อเป็ นพยาน)
ต่ อพวกเขาจากหมู่ พวกเขาเอง
และเราก็ นำเจ้ ามาเป็ นพนานต่ อเขาเหล่ านั้ นและเราได้ ให้ คั มภี ร์ แก่ เจ้
าเพื่ อชี้ แจงแก่ ทุ กสิ่ งและเพื่ อเป็ นทางนำและเป็ นความเมตตา
และเป็ นข่ าวดี แก่ บรรดามุ สลิ ม

90.แท้ จริ งอั ลลอฮ์ ทรงใช้ ให้ รั กษาความยุ ติ ธรรมและทำดี และการบริ จาคแก
่ญ าติ ใกล้ ชิ ดและให้ ละเว้ นจากการทำลามกและการชั่ วช้ า และการอธรรม
พระองค์ ทรงตั กเตื อนพวกเจ้ าเพื่ อพวกเจ้ าจั กได้ รำลึ ก

91.และพวกเจ้ าจงปฏิ บั ติ ให้ ครบตามพั นธสั ญญาของอั ลลอฮ์
เมื่ อพวกเจ้ าได้ ให้ สั ญญาไว้ และพวกเจ้ าอย่ าได้ ทำลายคำสาบานหลั งจากได
้ยื นยั นมั น และแน่ นอน พวกเจ้ าได้ ตั้ งอั ลลอฮ์ เป็ นพยานแก่ พวกเจ้ า
แท้ จริ งอั ลลอฮ์ ทรงรอบรู้ สิ่ งที่ พวกเจ้ ากระทำ

92.และพวกเจ้าอย่าเป็นเช่นนางที่คลายเกลียวด้ายของนาง
หลังจากที่ได้ปั่นให้มันแน่นแล้วโดยถือเอาการสาบานของพวกเจ้าเป็นการล่อลวงระหว่างพวกเจ้า
เพื่อที่จะให้ชาติหนึ่งเข้มแข็งกว่าอีกชาติหนึ่ง แท้จริง
อัลลอฮ์ทรงทดลองพวกเจ้าด้วยการสาบาน และแน่นอน
พระองค์จะทรงชี้แจงแก่พวกเจ้าในวันกิยามะฮ์
ถึงสิ่งที่พวกเจ้าขัดแย้งกันในเรื่องนั้น

93.และหากอัลลอฮ์ทรงประสงค์
แน่นอนพระองค์จะทรงทำให้พวกเจ้าเป็นประชาชาติเดียวกันแต่พระองค์จะให้ผู้ที่พระองค์ประสงค์หลงทาง
และจะทรงชี้แนะทางแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และแน่นอน
พวกเจ้าจะถูกสอบสวนถึงสิ่งที่พวกเจ้าได้กระทำไว้

94.และพวกเจ้าอย่าถือเอาการสาบานของพวกเจ้า
เป็นการล่อลวงระหว่างพวกเจ้า
แล้วเท้าก็จะก้าวพลาดได้หลังจากที่มันมั่นคงแล้ว
และพวกเจ้าจะได้ลิ้มรสความชั่ว เพราะพวกเจ้าได้ปิดกั้นทางของอัลลอฮ์
และสำหรับพวกเจ้าจะได้รับการลงโทษอย่างมหันต์

95.และพวกเจ้าอย่าแลกเปลี่ยนข้อตกลงของอัลลอฮ์กับราคาเพียงเล็กน้อย
แท้จริง ณ ที่อัลลอฮ์ ย่อมดีกว่าสำหรับพวกเจ้า หากพวกเจ้ารู้

96.สิ่งที่อยู่กับพวกเจ้าย่อมอันตรธาน
และสิ่งที่อยู่กับอัลลอฮ์นั้นย่อมจีรัง และแน่นอน
เราจะตอบแทนบรรดาผู้อดทนซึ่งรางวัลของพวกเขาที่ดียิ่งกว่าที่พวกเขาได้เคยกระทำไว้

97.ผู้ใดปฏิบัติความดีไม่ว่าจะเป็นเพศชายหรือเพศหญิงก็ตาม
โดยที่เขาเป็นผู้ศรัทธา
ดังนั้นเราจะให้เขาดำรงชีวิตที่ดี และแน่นอนเราจะตอบแทนพวกเขาซึ่งรางวัลของพวกเขา ที่ดียิ่งกว่าที่พวกเขาได้เคยกระทำไว้

98.ดังนั้น เมื่อเจ้าอ่านอัลกุรอาน
ก็จงขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์ให้พ้นจากชัยตอนที่ถูกสาปแช่ง

99.แท้จริงมันไม่มีอำนาจใด ๆ เหนือบรรดาผู้ศรัทธา
โดยที่พวกเขาได้มอบหมาย (การงาน) ต่อพระเจ้าของพวกเขา

100.แท้จริงอำนาจของมันจะมีเหนือบรรดาผู้เป็นมิตรกับมัน
และบรรดาผู้ที่พวกเขาเป็นผู้ตั้งภาคีกับพระองค์

101.และเมื่อเราได้เปลี่ยนโองการหนึ่งแทนอีกโองการหนึ่งและอัลลอฮ์ทรงรู้ดียิ่งในสิ่งที่พระองค์ได้ทรงประทานลงมา พวกเขากล่าวว่า
แท้จริงท่านเป็นผู้กุขึ้น เปล่าเลย! ส่วนมากของพวกเขาไม่รู้

102.จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด วิญญาณบริสุทธิ์ได้นำมัน
(โองการอัลกุรอาน) ลงมาจากพระเจ้าของเจ้าด้วยความจริง
เพื่อให้บรรดาผู้ศรัทธามีความมั่นคง และเป็นทางนำ
และข่าวดีแก่บรรดามุสลิม

103.และโดยแน่นอนเรารู้ที่พวกเขากล่าวว่า
แท้จริงสามัญชนคนหนึ่งสอนเขาภาษาที่พวกเขาพาดพิงไปถึงนั้นเป็นภาษาต่างถิ่นและนี่เป็นภาษาอาหรับที่ชัดแจ้ง

104.แท้จริง บรรดาผู้ไม่ศรัทธาต่อโองการทั้งหลายของอัลลอฮ์
อัลลอฮ์จะไม่ชี้แนะทางแก่พวกเขา
และสำหรับพวกเขาจะได้รับการลงโทษอันเจ็บปวด

105.แท้จริงบรรดาผู้ไม่ศรัทธาต่อโองการทั้งหลายของอัลลอฮ์นั้น
กุความเท็จขึ้น และชนเหล่านั้นคือผู้กล่าวเท็จ

106.ผู้ใดปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์หลังจากที่เขาได้รับศรัทธาแล้ว
(เขาจะได้รับความกริ้วจากอัลลอฮ์) เว้นแต่ผู้ที่ถูกบังคับทั้งๆ
ที่หัวใจของเขาเปี่ยมไปด้วยศรัทธาแต่ผู้ใดเปิดหัวอกของเขาด้วยการปฏิเสธศรัทธา
พวกเขาก็จะได้รับความกริ้วจากอัลลอฮ์และสำหรับพวกเขาจะได้รับการลงโทษอย่างมหันต์

107.ทั้งนี้เพราะว่าพวกเขาพอใจเลือกเอาชีวิตในโลกนี้เหนือปรโลก
และแท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงชี้แนะทางแก่กลุ่มชนผู้ปฏิเสธศรัทธา

108.ชนเหล่านั้นคือผู้ที่อัลลอฮ์ทรงประทับตราบนหัวใจของพวกเขา
และบนหูของพวกเขาและบนตาของพวกเขาและชนเหล่านั้นคือผู้เผลอเรอ

109.โดยแน่นอน แท้จริงพวกเขาในปรโลกจะเป็นผู้ขาดทุน

110.แต่ แท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้น
สำหรับบรรดาผู้อพยพหลังจากถูกทดสอบแล้ว
พวกเขาก็ต่อสู้ดิ้นรนและอดทน
แท้จริงพระเจ้าของเจ้าหลังจากนั้นแน่นอนพระองค์เป็นผู้ทรงอภัย
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

111.วันที่ทุกชีวิตจะมาโต้แย้งแทนชีวิตของมันและทุกชีวิตจะถูกตอบแทนจนครบถ้วนตามที่ได้กระทำไว้ และพลกเขาจะไม่ถูกอธรรม

112.และอัลลอฮ์ทรงยกอุทาหรณ์เมืองหนึ่งซึ่งปลอดภัยและสงบ
ปัจจัยยังชีพของมันมีมาอย่างอุดมสมบูรณ์ทุกแห่งหน
แล้วมันก็ปฏิเสธต่อความโปรดปรานของอัลลอฮ์ ดังนั้น
อัลลอฮ์จึงทรงให้มันลิ้มรสความรู้สึก แห่งความหิวและความกลัว
ตามที่พวกเขาได้เคยกระทำไว้

113.และโดยแน่นอน ได้มีร่อซู,ท่านหนึ่งจากหมู่พวกเขามายังพวกเขา
แล้วพวกเขาปฏิเสธไม่ยอมเชื่อเขาดังนั้น
การลงโทษได้คร่าพวกเขาโดยที่พวกเขาเป็นผู้อธรรม

114.พวกเจ้าจงบริโภคในสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประทานปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้า ซึ่งเป็นที่อนุมัติที่ดี
และพวกเจ้าจงขอบคุณต่อความโปรดปรานของอัลลอฮ์
หากพวกเจ้าเคารพภักดีเฉพาะพระองค์เท่านั้น

115.แท้จริง พระองค์ทรงห้ามพวกเจ้าเพียงแต่สัตว์ที่ตายเอง และเลือด
และเนื้อสุกร
และสัตว์ที่ถูกเปล่งเสียงที่มันเพื่ออื่นจากอัลลอฮ์ ดังนั้นผู้ใดที่

อยู่ในสภาพคับขัน โดยหลีกเลี่ยงไม่ได้ และไม่เป็นผู้ละเมิดแล้ว
แท้จริง อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

116.และพวกเจ้าอย่ากล่าวตามที่ลิ้นของพวกเจ้ากล่าวเท็จขึ้นว่า
นี่เป็นที่อนุมัติ และนี่เป็นที่ต้องห้าม
เพื่อที่พวกเจ้าจะกล่าวเท็จต่ออัลลอฮ์ แท้จริงบรรดาผู้กล่าวเท็จต่ออัลลอฮ์นั้น พวกเขาจะไม่ได้รับความสำเร็จ

117.ผลประโยชน์เพียงเล็กน้อยและสำหรับพวกเขาคือการลงโทษอันเจ็บปวด

118.และแก่บรรดาชาวยิว
เราได้ห้ามสิ่งที่เราได้บอกแก่เจ้ามาแต่ก่อนแล้วและเรามิได้อยุติธรรมต่อพวกเขา แต่พวกเขาได้อยุติธรรมต่อตัวพวกเขาเอง

119.แต่แท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้น
สำหรับบรรดาผู้กระทำการชั่วโดยไม่รู้
แล้วพวกเขาก็ลุแก่โทษหลังจากนั้น และฟื้นฟูแก้ไขให้ดี
แท้จริงพระเจ้าของเจ้าหลังจากนั้น แน่นอนพระองค์เป็นผู้ทรงอภัย
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

120.แท้จริง
อิบรอฮีมนั้นเป็นแบบอย่างอันดีเลิศเป็นผู้ภักดีต่ออัลลอฮ์
เป็นผู้เที่ยงธรรม และเขามิได้อยู่ในหมู่ผู้ตั้งภาคี

121.เป็นผู้กตัญญูกตเวทีต่อความโปรดปรานของพระองค์
พระองค์ทรงเลือกเขา และทรงชี้แนะทางแก้เขาสู่ทางที่เที่ยงตรง

122.และเราได้ให้ความดีแก่เขาในโลกนี้ และแท้จริงในปรโลกนั้น
เขาจะอยู่ในหมู่คนดี ๆ อย่างแน่นอน

123.แล้วเราได้วะฮีย์แก่เจ้าว่า
จงปฏิบัติตามศาสนาของอิบรอฮีมผู้เที่ยงธรรม
และเขามิได้อยู่ในมหู่ผู้ตั้งภาคี

124.แท้จริง
วันเสาร์ได้ถูกกำหนดขึ้นแก่บรรดาผู้ขัดแย้งกันในเรื่องนั้นและแท้จริง พระเจ้าของเจ้าจะตัดสินระหว่างพวกเขาอย่างแน่นอนในวันกิยามะฮ์
ในสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกันในเรื่องนั้น

125.จงเรียกร้องสู่แนวทางแห่งพระเจ้าของสูเจ้าโดยสุขุม
และการตักเตือนที่ดี
และจงโต้แย้งพวกเขาด้วยสิ่งที่ดีกว่าแท้จริงพระเจ้าของพระองค์และพระองค์ทรงรู้ดียิ่งถึงบรรดาผู้ที่อยู่ในทางที่ถูกต้อง

126.และหากพวกเจ้าจะลงโทษ (ฝ่ายปรปักษ์)
ก็จงลงโทษเยี่ยงที่พวกเจ้าได้รับโทษ และหากพวกเจ้าอดทน แน่นอน
มันเป็นการดียิ่งสำหรับบรรดาผู้อดทน

127.และจงอดทนเถิด และการอดทนของเจ้าจะมีขึ้นไม่ได้ เว้นแต่ด้วย
(การเตาฟีกของ) อัลลอฮ์ และอย่าเศร้าโศกต่อพวกเขา
และอย่าคับใจในสิ่งที่พวกเขาวางกลอุบาย

128.แท้จริงอัลลอฮ์ทรงอยู่ร่วมกับบรรดาผู้ยำเกรง
และบรรดาผู้กระทำความดี

SURA 17 Al-Israa @อัลอิสรออ์

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.มหาบริสุทธิ์ผู้ทรงนำบ่าวของพระองค์เดินทางในเวลากลางคืน จากมัสยิดอัลหะรอมไปยังมัสยิดอัลอักซอซึ่งบริเวณรอบมันเราได้ให้ความจำเริญเพื่อเราจะให้เขาเห็นบางอย่างจากสัญญาณต่างๆของเรา แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงเห็น

2.และเราได้ให้คัมภีร์แก่มูซาและเราได้ทำให้มันเป็นทางนำแก่วงศ์วานของอิสรออีลว่าอย่ายึดถือผู้ใดอื่นจากข้าเป็นผู้คุ้มครองอย่างเด็ดขาด

3.โอ้เผ่าพันธุ์ของเราได้บรรทุก (ไว้ในเรือ)
กับนูหเอ๋ย!แท้จริงเขาเป็นบ่าวผู้กตัญญู

4.และเราได้แจ้งแก่วงศ์วานของอิสรออีลในคัมภีร์ว่า
พวกเจ้าจะก่อการเสียหายในแผ่นดินสองครั้ง และแน่นอน
พวกเจ้าจะโอหังยโสยิ่ง

5.ดังนั้น เมื่อสัญญาหนึ่งในสองครั้งได้มาถึง
เราได้ส่งบรรดาบ่าวของเราผู้มีอำนาจเข้มแข็งเข้าครอบครองพวกเจ้า
แล้วพวกเขาได้บุกเข้าค้นตามบ้านเรือน
และมันเป็นสัญญาที่ได้เกิดขึ้นแล้ว

6.และเราได้ให้พวกเจ้ากลับมีอำนาจเหนือพวกเขา
และเราได้ให้พวกเจ้ามีทรัพย์สินและบุตรหลาน
และเราได้ทำให้พวกเจ้ามีรี้พลมากมาย

7.หากพวกเจ้าทำความดี พวกเจ้าก็ทำเพื่อตัวของเจ้าเอง
และหากว่าพวกเจ้าทำความชั่วก็เพื่อตัวเองดังนั้น
เมื่อสัญญาอีกข้อหนึ่งได้มาถึงเพื่อพวกเขาก่อความอับอายขายหน้าแก่พวกเจ้าและเพื่อเข้าไปในมัสยิดเช่นที่พวกเขาได้เข้าไปแล้วในครั้งแรก
และเพื่อทำลายสิ่งที่พวกเขาได้ชัยชนะอย่างหมดสิ้น

8.หวังว่าพระเจ้าของพวกเจ้าจะทรงเมตตาแก่พวกเจ้า
และหากพวกเจ้ากลับมา (ก่อกวน)
อีกเราก็โต้กลับและเราได้ให้นรกเป็นที่คุมขังสำหรับผู้ปฏิเสธศรัทธา

9.แท้จริงอัลกุรอานนี้นำสู่ทางที่เที่ยงตรงยิ่ง
และแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธาที่ประกอบความดีทั้งหลายว่า
สำหรับพวกเขานั้นจะได้รับการตอบแทนอันยิ่งใหญ่

10.และแท้จริงบรรดาผู้ไม่ศรัทธาต่อโลกหน้านั้น
เราได้เตรียมไว้สำหรับพวกเขาแล้วซึ่งการลงโทษอันเจ็บแสบ

11.และมนุษย์นั้นวิงวอนขอความชั่ว
เยี่ยงการวิงวอนขอของเขาเพื่อความดี
และมนุษย์นั้นเป็นผู้รีบร้อนเสมอ

12.และเราได้ทำให้กลางคืนและกลางวันเป็นสองสัญญาณ ดังนั้น
เราทำให้สัญญาณของกลางคืนมืดมน
และเราได้ทำให้สัญญาณของกลางวันมีแสงสว่าง
เพื่อพวกเจ้าจะได้แสวงหาความโปรดปรานจากพระเจ้าของพวกเจ้า
และเพื่อพวกเจ้าจะได้รู้จำนวนปีทั้งหลายและการคำนวณและทุกๆสิ่งเราไ
ด้แจกแจงมันอย่างละเอียดแล้ว

13.และมนุษย์ทุกคน
เราได้ให้การงานของเขาแขวนติดไว้ที่ติดไว้ที่คอของเขาและในวันกิยาม
ะอ เราจะเอาบันทึกออกมาให้เขาพบมันในสภาพที่กางแผ่

14.เจ้าจงอ่านบันทึกของเจ้า
พอเพียงแก่ตัวเจ้าแล้ววันนี้ที่จะเป็นผู้ชำระของตัวเจ้าเอง

15.ผู้ใดได้พบแนวทางที่ถูกต้อง
แท้จริงเขาจะอยู่ในทางนั้นเพื่อตัวเขาเองและไม่มีผู้แบกภาระใดที่จะ
แบกภาระของผู้อื่นได้ และเรามิเคยลงโทษผู้ใด
จนกว่าเราจะแต่งตั้งร่อซู้ลมา

16.และเมื่อเราปรารถนาที่จะทำลายหมู่บ้านใด
เราได้บัญชาให้พวกฟุ่มเฟือยของมัน แล้วพวกเขาก็ฝ่าฝืน ดังนั้น
พระดำรัส (การลงโทษ) สมควรแล้วแก่มัน
ฉะนั้นเราจะได้ทำลายมันอย่างพินาศ

17.และกี่ศตวรรษแล้วหลังจากนูหที่เราได้ทำลาย
และพอเพียงกับพระเจ้าของเจ้าผู้ทรงรอบรู้
ทรงเห็นความผิดของปวงบ่าวของพระองค์

18.ผู้ใดปรารถนาชีวิตชั่วคราว (ในโลกนี้)
เราก็จะเร่งให้เขาได้รับมัน ตามที่เราประสงค์แก่ผู้ที่เราปรารถนา
แล้วเราได้เตรียมนรกไว้สำหรับเขา
เขาจะเข้าไปอย่างถูกเหยียดหยามถูกขับไส

19.และผู้ใดปรารถนาปรโลก และขวนขวายเพื่อมันอย่างจริงจัง
โดยที่เขาเป็นผู้ศรัทธาชนเหล่านั้น
การขวนขวายของพวกเขาจะได้รับการชมเชย

20.ทั้งหมด เราช่วยเขาเหล่านี้ และเขาเหล่าโน้น
จากการประทานให้ของพระเจ้าของเจ้า
และการประทานให้ของพระเจ้าของเจ้านั้นมิถูกห้าม (แก่ผู้ใด)

21.จงดูเถิด !
เราได้ทำให้บางคนในหมู่พวกเขาดีเด่นกว่าอีกบางคนอย่างไร?
และแน่นอนปรโลกนั้นมีฐานะยิ่งใหญ่กว่าหลายชั้น
และยิ่งใหญ่กว่าในทางดีเด่น

22.เจ้าอย่าตั้งพระเจ้าอื่นคู่เคียงกับอัลลอฮ์ มิฉะนั้นเจ้าจะกลายเป
็น ผู้ถูกเหยียดหยามถูกทอดทิ้ง

23.และพระเจ้าของเจ้าบัญชาว่า
พวกเจ้าอย่าเคารพภักดีผู้ใดนอกจากพระองค์เท่านั้นและจงทำดีต่อบิดาม
ารดาเมื่อผู้ใดในทั้งสองหรือทั้งสองบรรลุสู่วัยชราอยู่กับเจ้า

ดังนั้นอย่ากล่าวแก่ทั้งสองว่า อุฟ ! และอย่าขู่เข็ญท่านทั้งสอง
และจงพูดแก่ท่านทั้งสองด้วยถ้อยคำที่อ่อนโยน

24.และจงนอบน้อมแก่ท่านทั้งสอง ซึ่งการถ่อมตนเนื่องจากความเมตตา
และจงกล่าวว่า ข่าแต่พระเจ้าของฉัน
ทรงโปรดเมตตาแก่ท่านทั้งสองเช่นที่ทั้งสองได้เลี้ยงดูฉันเมื่อเยาว์วัย

25.พระเจ้าของพวกเจ้าทรงรู้ดียิ่งถึงสิ่งที่อยู่ในจิตใจของพวกเจ้า หากพวกเจ้าเป็นคนดี
ดังนั้นพระองค์เป็นผู้ทรงอภัยแก่บรรดาผู้กลับเนื้อกลับตัวอย่างแน่นอน

26.และจงให้สิทธิแก่ญาติที่ใกล้ชิด และผู้ขัดสน และผู้เดินทาง
และอย่าสุรุ่ยสุร่ายอย่างฟุ่มเฟือย

27.แท้จริง บรรดาผู้สุรุ่ยสุร่ายนั้นเป็นพวกพ้องของเหล่าชัยตอน
และชัยตอนนั้นเนรคุณต่อพระเจ้าของมัน

28.และหากเจ้าผินหลังให้พวกเขา
เพื่อแสวงหาความเมตตาจากพระเจ้าของเจ้า โดยหวังมันอยู่ ดังนั้น
จงกล่าวแก่พวกเขาด้วยถ้อยคำที่นิ่มนวล

29.และอย่าให้มือของเจ้าถูกตรึงอยู่ที่คอของเจ้า
และอย่าแบมันจนหมดสิ้น มิฉะนั้นเจ้าจะกลายเป็นผู้ถูกประนาม
เศร้าโศกเสียใจ

30.แท้จริง
พระเจ้าของเจ้าทรงเพิ่มพูนปัจจัยยังชีพแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์
และทรงให้คับแคบ แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้
เป็นผู้ทรงเห็นปวงบ่าวของพระองค์

31.และพวกเจ้าอย่าฆ่าลูกๆ ของพวกเจ้าเพราะกลัวความยากจน
เราให้ปัจจัยยังชีพแก่พวกเขาและแก่พวกเจ้าโดยเฉพาะ
แท้จริงการฆ่าพวกเขานั้นเป็นความผิดอันใหญ่หลวง

32.และพวกเจ้าอย่าเข้าใกล้การผิดประเวณี
แท้จริงมันเป็นการลามกและทางอันชั่วช้า

33.และพวกเจ้าอย่าฆ่าชีวิตที่อัลลอฮ์ทรงห้ามไว้
เว้นแต่ด้วยความเที่ยงธรรมและผู้ใดถูกฆ่าอย่างอยุติธรรม ดังนั้น
เราได้ให้อำนาจแก่ผู้ปกครองของเขา ฉะนั้น
อย่าได้ล่วงเกินขอบเขตในเรื่องการฆ่า แท้จริงเขา (ผู้ถูกอธรรม)
จะได้รับความช่วยเหลือ

34.และพวกเจ้าอย่าเข้าใกล้ทรัพย์สินของเด็กกำพร้า
เว้นแต่โดยวิธีที่ดียิ่งจนกว่าเขาจะบรรลุนิติภาวะ
และจงให้ครบตามสัญญา (เพราะ) แท้จริงสัญญานั้นจะถูกสอบสวน

35.และจงตวงให้เต็ม
เมื่อพวกเจ้าตวงและจงชั่งด้วยตาชั่งที่เที่ยงตรงนั้นเป็นการดียิ่งและเป็นกานตัดสินใจที่ดีกว่า

36.และอย่าติดตามสิ่งที่เจ้าไม่มีความรู้ในเรื่องนั้น แท้จริงหู
และตา และหัวใจ ทุกสิ่งเหล่านั้นจะถูกสอบสวน

37.และอย่าเดินบนแผ่นดินอย่างเย่อหยิ่ง แท้จริงเจ้าจะแยกแผ่นดินไม่ได้เลย และจะไม่บรรลุความสูงของภูเขา

38.ทั้งหมดนั้น ความเลวของมันเป็นที่รังเกียจยิ่ง ณ
พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า

39.นั่นคือส่วนหนึ่งจากที่พระเจ้าของเจ้าทรงประทานฮิกมะฮแก่เจ้าและเจ้าอย่าตั้งพระเจ้าอื่นใดเคียงคู่กับอัลลอฮ์ มิฉะนั้นเจ้าจะถูกโยนลงในนรกญะฮันนัม เป็นผู้ถูกครหา ถูกขับไล่

40.พระเจ้าของพวกเจ้าทรงเลือกลูกผู้ชายให้แก่พวกเจ้า
และพระองค์ทรงเลือกเอามลาอิกะฮ์เป็นลูกผู้หญิงกระนั้นหรือ ?
แท้จริงพวกเจ้านั้นกำลังกล่าวคำพูดที่ร้ายกาจอย่างแน่นอน

41.และโดยแน่นอน เราได้ชี้แจงในอัลกุรอานนี้ เพื่อพวกเขาจะได้รำลึก
แต่มันมิได้เพิ่มสิ่งใดแก่พวกเขา นอกจากการเตลิดหนี

42.จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด
หากมีพระเจ้ามากหลายคู่เคียงกับพระองค์เช่นที่พวกเขากล่าวเมื่อนั้น
แน่นอนพวกมันจะแสวงหาทางไปสู่พระผู้ทรงครองบัลลังก์

43.มหาบริสุทธิ์แห่งพระองค์
และพระองค์ทรงสูงส่งเหนือจากที่พวกเขากล่าว ทรงสูงส่งอย่างใหญ่หลวง

44.ชั้นฟ้าทั้งเจ็ดและแผ่นดินและที่อยู่ในนั้นสดุดีสรรเสริญแด่พระองค์
และไม่มีสิ่งใดเว้นแต่จะสดุดีด้วยการสรรเสริญพระองค์ แต่ว่าพวกเจ้าไม่เข้าใจคำสดุดีของพวกเขา แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงหนักแน่น
ผู้ทรงอภัยเสมอ

45.และเมื่อเจ้าอ่านอัลกุรอาน เราได้กางม่านที่ถูกซ่อนไว้
กั้นระหว่างเจ้าและบรรดาผู้ไม่ศรัทธาต่อวันปรโลก

46.และเราได้ทำฝาปิดบนหัวใจของพวกเขาเพื่อมิให้พวกเขาเข้าใจมัน
(อัลกุรอาน)
และในหูของพวกเขานั้นหนวกและเมื่อเจ้ากล่าวถึงพระเจ้าของเจ้าในอัลกุรอานเพียงองค์เดียว พวกเขาก็ผินหลังของพวกเขาเตลิดหนี

47.เรารู้ดียิ่งถึงสิ่งที่พวกเขาฟังมัน ขณะที่พวกเขาเงี่ยหูฟังเจ้า
และขณะที่พวกเขาปรึกษากันลับๆ
โดยพวกอธรรมกล่าวว่าพวกท่านมิได้ตามผู้ใด
นอกจากผู้ถูกเวทมนต์เท่านั้น

48.จงดูเถิด !
พวกเขายกอุทาหรณ์แก่เจ้าอย่างไรดังนั้นพวกเขาได้หลงแล้ว
พวกเขาไม่สามารถหาทางใดๆ ได้

49.และพวกเขากล่าวว่า เมื่อเราเป็นกระดูกและร่วนยุ่ยแล้ว
แท้จริงเราจะถูกให้ฟื้นขึ้นเพื่อกำเนิดใหม่แน่หรือ ?

50.จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด หากพวกท่านเป็นหินหรือเหล็ก

51.หรือกำเนิดใดจากที่แข็งยิ่งในหัวอกของพวกท่านก็ตามดังนั้นพวกเขาจะกล่าวว่า ผู้ใดเล่าจะให้เรากลับขึ้นมาอีก ?
จงกล่าวเถิดมุฮัมมัดพระองค์ผู้ทรงบังเกิดพวกท่านเป็นครั้งแรก
แล้วพวกเขาก็สั่นศีรษะของพวกเขาแก่เจ้าพลางกล่าวว่าเมื่อใดเล่า ?
จงกล่าวเถิด มุฮัมมัด หวังว่ามันใกล้เข้ามาแล้ว

52.วันที่พระองค์จะทรงเรียกร้องพวกเจ้าและพวกเจ้าจะตอบสนองด้วยการสรรเสริญพระองค์และพวกเจ้าจะนึกว่ามิได้อยู่ (ในโลกนี้)
เว้นแต่เพียงชั่วครู่เท่านั้น

53.และจงกล่าวแก่ปวงบ่าวของข้าที่พวกเขากล่าวแต่คำพูดที่ดียิ่งว่า
แท้จริงชัยตอนนั้นมันยุแหย่ระหว่างพวกเขา
แท้จริงชัยตอนนั้นเป็นศัตรูที่เปิดเผยของมนุษย์

54.พระเจ้าของพวกเจ้าทรงรู้จักพวกเจ้าดียิ่ง
หากพระองค์ทรงประสงค์พระองค์ก็จะทรงเมตตาพวกเจ้า
หรือหากพระองค์ทรงประสงค์พระองค์ก็จะทรงลงโทษพวกเจ้า
และเรามิได้ส่งเจ้ามาเป็นผู้คุ้มครองพวกเขาแต่ประการใด

55.และพระเจ้าของเจ้าทรงรู้ดียิ่งถึงสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน
และโดยแน่นอนเราได้เลือกนบีบางคนให้ดีเด่นกว่าอีกบางคนและเราได้ให้ซะบูรแก่ดาวูด

56.จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด
พวกท่านจงเรียกร้องบรรดาสิ่งที่พวกท่านกล่าวอ้างอื่นจากพระองค์ 4
พวกมันไม่มีอำนาจที่จะปลดเปลื้องความทุกข์ยากและเปลี่ยนแปลงมันจากพวกท่านได้

57.เหล่านั้นที่พวกเขาวิงวอนนั้น
พวกมันก็ยังหวังที่จะหาทางเข้าสู่พระเจ้าของพวกมันว่า
ผู้ใดในหมู่พวกมันจะเข้าใกล้ที่สุดและพวกมันยังหวังในความเมตตาของพระองค์ และกลัวการลงโทษของพระองค์
แท้จริงการลงโทษของพระเจ้าของเจ้านั้นควรน่าระวัง

58.และไม่มีหมู่บ้านใดเว้นแต่เราเป็นผู้ทำลายมันก่อนถึงวันกิยามะฮ์ หรือเป็นผู้ลงโทษมันด้วยการลงโทษอย่างสาหัสนั่นมันได้ถูกบันทึกไว้แล้วในบันทึก

59.ไม่มีสิ่งใดยับยั้งเราโดยที่เราจะส่งสัญญาณต่าง ๆ
เว้นแต่ว่าพวกสมัยก่อน ๆ
ได้ปฏิเสธมันและเราได้ให้อูฐตัวเมียเป็นที่ประจักษ์แจ้งแก่พวกษะมูด แต่พวกเขาได้ทารุณมัน และเรามิได้ส่งสัญญาณต่างๆเพื่ออื่นใด
เว้นแต่เพื่อเป็นการเตือนสำทับเท่านั้น

60.และจงรำลึกเมื่อเรากล่าวแก่เจ้าว่า
แท้จริงพระเจ้าของเจ้าทรงรอบรู้ในเรื่องของมนุษย์และมิได้ทำให้การฝันซึ่งเราได้เจ้าเห็นเพื่ออื่นใด
เว้นแต่เพื่อเป็นการทดสอบแก่มนุษย์และต้นไม้ (ซักกูม)
ที่ถูกสาปในอัลกุรอาน และเราได้ทำให้พวกเขาหวาดกลัว ดังนั้น
มันมิได้เพิ่มสิ่งใดแก่พวกเขา นอกจากการดื้อรั้นมาก

61.และจงรำลึกเมื่อเรากล่าวแก่มลาอิกะฮ์ว่า
จงสุญูดต่ออาดัม ดังนั้นพวกเขาได้สุญูดเว้นแต่อิบลีส มันกล่าวว่า
ฉันจะสุญูดต่อผู้ที่พระองค์ทรงสร้างจากดินกระนั้นหรือ ?

62.มันกล่าวว่า พระองค์ทรงเห็นแล้วมิใช่หรือ
เขาผู้นี้ที่พระองค์ทรงให้เกียรติมากกว่าฉันหากพระองค์ทรงโปรดประวิ
งเวลาแก่ฉันจนถึงวันกิยามะฮ์
แน่นอนฉันจะทำลายล้างลูกหลานของเขาให้หมดสิ้น เว้นแต่เพียงเล็กน้อย

63.พระองค์ตรัสว่า เจ้าจงไปให้พ้น
!ดังนั้นผู้ใดในหมู่พวกเขาปฏิบัติตามเจ้า
แท้จริงนรกคือการตอบแทนของพวกเจ้า เป็นการตอบแทนที่สมบูรณ์

64.และเจ้าจงยั่วยวนผู้ที่เจ้าสามารถทำให้เขาหลงในหมู่พวกเขาด้วยเส
ียงของเจ้าและชักชวนพวกเขาให้เห็นพ้องด้วยด้วยม้าของเจ้าและด้วยเท้
าของเจ้า และจงร่วมกับพวกเขาในทรัพย์สินและลูกหลาน
และจงสัญญาพวกเขาและชัยตอนมิได้ให้สัญญาใดๆ แก่พวกเขา
เว้นแต่เป็นการหลอกลวงเท่านั้น

65.แท้จริงปวงบ่าวของข้านั้น เจ้าไม่มีอำนาจใดๆ เหนือพวกเขา
และพอเพียงแล้วที่พระเจ้าของเจ้าเป็นผู้คุ้มครอง

66.พระเจ้าของพวกเจ้าคือผู้ทรงให้เรือแล่นตามท้องทะเล
เพื่อพวกเจ้าจะได้แสวงหาความโปรดปรานของพระองค์ แท้จริงพระองค์เป็นผ
ู้ทรงเมตตาแก่พวกเจ้าเสมอ

67.และเมื่ออทุกขภัยประสบแก่พวกเจ้าในท้องทะเล
ผู้ที่พวกเจ้าวิงวอนขอก็จะสูญหายไปเว้นแต่พระองค์เท่านั้นต่อมาเมื่
อพระองค์ทรงช่วยให้พวกเจ้ารอดพ้นขึ้นบก พวกเจ้าก็หันหลังออกไป
และมนุษย์นั้นเป็นผู้เนรคุณเสมอ

68.พวกเจ้าจะปลอดภัยละหรือ
หากพระองค์จะทรงให้ริมฝั่งนั้นถล่มลงไปกับพวกเจ้าหรือจะทรงส่งลมหอบ
กรวดกระหน่ำลงมาใส่พวกเจ้าแล้วพวกเจ้าจะไม่พบผู้ใดเป็นผู้คุ้มครองพ
วกเจ้าเลย

69.หรือพวกเจ้าจะปลอดภัยละหรือ
หากพระองค์จะทรงนำพวกเจ้ากลับไปในนั้นอีกครั้งหนึ่ง
แล้วทรงส่งลมพายุร้ายกระหน่ำพวกเจ้า
แล้วให้พวกเจ้าจมน้ำตายเพราะพวกเจ้าเนรคุณ
หลังจากนั้นพวกเจ้าก็จะไม่พบผู้ใดแก้แค้นแทนเรา

70.และโดยแน่นอน
เราได้ให้เกียรติแก่ลูกหลานของอาดัมและเราได้บรรทุกพวกเขาทั้งทางบก
และทางทะเล และได้ให้ปัจจัยยังชีพที่ดีทั้งหลายแก่พวกเขา
และเราได้ให้พวกเขาดีเด่นอย่างมีเกียรติเหนือกว่าผู้ที่เราได้ให้บั
งเกิดมาเป็นส่วนใหญ่

71.วันที่เราจะเรียกร้องมหาชนทั้งหลายพร้อมด้วยบันทึกของพวกเขา
ดังนั้นผู้ใดที่บันทึกของเขาถูกยื่นให้ทางขวาของเขา
เขาเหล่านั้นก็จะได้อ่านบันทึกของพวกเขา
โดยที่พวกเขาจะไม่ถูกอธรรมแม้แต่น้อย

72.และผู้ใดบอดในโลกนี้ ดังนั้นเขาก็จะบอดในปรโลกด้วย
และหลงทางอย่างไกลยิ่ง

73.และหากว่าพวกเขาจะทำให้เจ้าหลงไปจากที่เราได้วะฮีย์แก่เจ้า
เพื่อเจ้าจะได้กุสิ่งอื่นขึ้นแก่เราและเมื่อนั้นแหละพวกเขาก็จะคบเจ
้าเป็นเพื่อนสนิท

74.และหากว่าเรามิได้ให้เจ้าตั้งมั่นอยู่บนความจริงแล้ว
โดยแน่นอนยิ่ง เจ้าอาจจะโน้มเอียงไปทางพวกเขาบ้างเล็กน้อย

75.ถ้าเช่นนั้น แน่นอนเราก็จะให้เจ้าลิ้มรส (การลงโทษ)
สองเท่าในชีวิตนี้
และสาองเท่าเมื่อยามตายแล้วเจ้าจะไม่พบผู้ช่วยเหลือแก่เจ้าให้พ้นจา
ก (การลงโทษของ) เรา

76.และหากพวกเขายุแหย่ให้เจ้าออกจากแผ่นดิน เพื่อขับไล่เจ้าออกไป
และเมื่อนั้นพวกเขาจะไม่พำนักอยู่นานหลังจากเจ้า (ออกไปแล้ว)
เว้นแต่ช่วงเวลาเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

77.นี่คือแนวทางของผู้ที่เราได้ส่งเขามาก่อนเจ้าจากบรรดาร่อซู้ลของ
เรา และเจ้าจะไม่พบการเปลี่ยนแปลงในแนวทางของเราแต่ประการใด

78.จงดำรงการละหมาดไว้ตั้งแต่ตะวันคล้อยจนพลบค่ำ
และการอ่านยามรุ่งอรุณ
จริงการอ่านยามรุ่งอรุณนั้นเป็นพยานยืนยันเสมอ

79.และจากบางส่วนของกลางคืนเจ้าจงตื่นขึ้นมาละหมาดในเวลาของมัน
เป็นการสมัครใจสำหรับเจ้า
หวังว่าพระเจ้าของเจ้าจะทรงให้เจ้าได้รับตำแหน่งที่ถูกสรรเสริญ

80.และจงกล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์
ได้ทรงโปรดนำข้าพระองค์เข้าตามทางเข้าที่ชอบธรรม
และได้ทรงโปรดนำข้าพระองค์ออกตามทางออกที่ชอบธรรม
และทรงโปรดให้ข้าพระองค์มีอำนาจที่เข้มแข็ง
ซึ่งได้รับการช่วยเหลือจากพระองค์

81.และจงกล่าวเถิด เมื่อความจริงปรากฏขึ้นและความเท็จย่อมมลายไป
แท้จริงความเท็จนั้นย่อมมลายไปเสมอ

82.และเราได้ให้ส่วนหนึ่งจากอัลกุรอานลงมาซึ่งเป็นการบำบัดและความเ
มตตาแก่บรรดาผู้ศรัทธาและมันมิได้เพิ่มอันใดแก่พวกอธรรม
นอกจากการขาดทุนเท่านั้น

83.และเมื่อเราให้ความโปรดปรานแก่มนุษย์เขาเหินห่างและปลีกตัวออกไป
ข้าง ๆ และเมื่อความชั่วประสบแก่เขาเขาก็เบื่อหน่ายหมดอาลัย

84.จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด ทุกคนจะกระทำตามรูปแบบของเขาฉะนั้น
พระเจ้าของพวกท่านทรงรู้ดียิ่งถึงผู้ที่เขาได้รับแนวทางอย่างถูกต้อ
ง

85.และพวกเขาจะถามเจ้า เกี่ยวกับวิญญาณจงกล่าวเถิดว่า
เรื่องวิญญาณนั้นเป็นไปตามพระบัญชาของพระเจ้าของฉัน
และพวกท่านจะไม่ได้รับความรู้ใดๆ เว้นแต่เพียงเล็กน้อยเท่านั้น

86.และหากเราประสงค์
แน่นอนเราจะเอาสิ่งซึ่งเราได้วะฮีย์แก่เจ้าไปเสียและเจ้าจะไม่พบผู้
คุ้มครองคนใดเหนือเราในเรื่องนี้สำหรับเจ้า

87.แต่ว่ามันเป็นพระเมตตาจากพระเจ้าของเจ้าแท้จริงความโปรดปรานของพ
ระองค์ที่มีต่อเจ้านั้นใหญ่หลวงนัก

88.จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด
แน่นอนหากมนุษย์และญินรวมกันที่จะนำมาเช่นอัลกุรอานนี้
พวกเขาไม่อาจจะนำมาเช่นนั้นได้
และแม้ว่าบางคนในหมู่พวกเขาเป็นผู้ช่วยเหลือแก่อีกบางคนก็ตาม

89.และโดยแน่นอนเราได้อธิบายแก่มนุษย์แล้ว
จากทุกอุทาหรณ์ในอัลกุรอานนี้ แต่ส่วนมากของมนุษย์ปฏิเสธไม่ยอมรับนอ
กจากการไม่ศรัทธา

90.และพวกเขากล่าวว่า เราจะไม่ศรัทธาต่อท่าน
จนกว่าท่านจะทำให้แผ่นดินแตกออกเป็นลำธารแก่เรา

91.หรือให้ท่านมีส่วนอินทผลัม และองุ่นให้มันแยกเป็นลำน้ำหลายสาย
พวยพุ่งออกมาท่ามกลางมัน

92.หรือท่านทำให้ชั้นฟ้าหล่นลงมาบนพวกเราเป็นเสี่ยงๆ
ตามที่ท่านอ้าง หรือนำอัลลอฮ์ และมลาอิกะฮ์มาให้เราเห็นต่อหน้า

93.หรือให้ท่านมีบ้านที่ประดับประดาไว้หนึ่งหลัง
หรือท่านขึ้นไปบนชั้นฟ้า
และเราจะไม่ศรัทธาสำหรับการขึ้นไปของท่านจนกว่าท่านจะนำคัมภีร์เล่ม
หนึ่งลงมาให้เราได้อ่าน จงกล่าวเถิด มหาบริสุทธิ์แห่งพระเจ้าของฉัน
ฉันมิได้เป็นอื่นใด นอกจากเป็นมนุษย์ เป็นร่อซูล

94.และไม่มีสิ่งใดที่จะห้ามมนุษย์ให้พวกเขาศรัทธา
เมื่อแนวทางที่ถูกต้องมายังพวกเขาแล้ว นอกจากพวกเขาจะกล่าวว่า
อัลลอฮ์ทรงแต่งตั้งมนุษย์ธรรมดาเป็นร่อซูลกระนั้นหรือ?

95.จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด หากมลาอิกะฮ์เดินสัญจรอย่างสงบในแผ่นดิน
แน่นอนเราจะส่งมะลักหนึ่งลงมาจากฟากฟ้า เป็นร่อซูลแก่พวกเขา

96.จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด พอเพียงแล้วที่อัลลอฮ์ทรงเป็นพยาน
ระหว่างฉันและพวกท่านแท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้
ทรงมองเห็นปวงบ่าวของพระองค์

97.และผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงแนะแนวทาง
เขาก็จะเป็นผู้อยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง
และผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงให้หลงทางแล้ว
ดังนั้นสูเจ้าจะไม่พบอีกเลยสำหรับพวกเขา
ซึ่งบรรดาผู้คุ้มครองอื่นจากพระองค์ และเราจะชุมนุมพวกเขาในวันกิยาม
ะฮ์ ถูกลากคว่ำหน้าโดยมีสภาพเป็นคนตาบอด เป็นใบ้ และหูหนวก
ที่พำนักของพวกเขาคือนรกญะฮันนัม ทุกครั้งที่มันมอดเราได้เพิ่มการเผ
าไหม้ลุกโชนแก่พวกเขา

98.นั่นคือการตอบแทนของพวกเขา โดยแน่นอน
พวกเขาปฏิเสธศรัทธาต่อโองการทั้งหลายของเรา

และพวกเขากล่าวว่าเมื่อเราเป็นกระดูกและร่วนยุ่ยแล้ว
แท้จริงเราจะถูกให้ฟื้นขึ้นเพื่อกำเนิดใหม่ได้อย่างไร ?

99.พวกเขาไม่เห็นดอกหรือว่า
แท้จรองอัลลอฮ์ผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินพระองค์เป็นผู้
ทรงอานุภาพที่จะสร้างเยี่ยงพวกเขา
และทรงกำหนดเวลาหนึ่งสำหรับพวกเขา ไม่มีการสงสัยใดๆ ในนั้น
แต่พวกอธรรมปฏิเสธไม่ยอมรับนอกจากการไม่ศรัทธา

100.จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด
หากพวกท่านครอบครองขุมแห่งความเมตตาของพระเจ้าของฉันเมื่อนั้นพวกท่
านก็จะหน่วงเหนี่ยวมันไว้เพราะกลัวการบริจาค
และมนุษย์นั้นเป็นคนตระหนี่

101.และโดยแน่นอน เราได้ให้แก่มูซาสัญญาณต่างๆ อันแจ่มชัด 9
ประการดังนั้น เจ้าจงถามวงศ์วานของอิสรออีลเมื่อเขา (มูซา)
มายังพวกเขาฟิรเอาน์ได้พูดกับเขาว่า โอ้ มูซาเอ๋ย
แท้จริงฉันคิดว่าท่านถูกเวทมนต์อย่างแน่นอน

102.เขากล่าวว่า
โดยแน่นอนท่านย่อมรู้ดีว่าไม่มีผู้ใดประทานสิ่งเหล่านี้
นอกจากพระเจ้าแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเพื่อเป็นพยาน
และแท้จริงฉันคิดว่าแน่นอนท่าน โอ้ ฟิรเอาน์เอ๋ย เป็นผู้หายนะแล้ว

103.ดังนั้น เขา (ฟิรเอาน์)
ต้องการที่จะย้ายพวกเขาออกไปจากแผ่นดินฉะนั้น
เราจึงให้เขาจมน้ำตายและผู้ที่อยู่ร่วมกับเขาทั้งหมด

104.และเราได้กล่าวแก่วงศ์วานของอิสรออีลหลังจากเขาว่า
จงพำนักอยู่ในดินแดนนี้ ดังนั้นเมื่อสัญญาแห่งวันอาคิเราะฮได้มาถึง
เราจะนำพวกเจ้าทั้งหมดมารวมไว้ด้วยกัน

105.และด้วยความจริง เราได้ประทานมัน (อัลกุรอาน) ลงมา
และด้วยความจริงมันได้ลงมาและเรามิได้ส่งเจ้าเพื่ออื่นใด
นอกจากเพื่อเป็นผู้แจ้งข่าวดี และเป็นผู้ตักเตือน

106.และอัลกุรอาน เราได้แยกมันไว้อย่างชัดเจน
เพื่อเจ้าจะได้อ่านมันแก่มนุษย์อย่างช้าๆ
และเราได้ประทานมันลงมาเป็นขั้นตอน

107.จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด
พวกท่านจะศรัทธาในมันหรือไม่ศรัทธาก็ตามแท้จริง
บรรดาผู้ได้รับความรู้ก่อนหน้ามันนั้นเมื่อมันได้ถูกอ่านแก่พวกเขาพ
วกเขาจะหมอบราบลงใบหน้าจรดพื้นเพื่อสุญูด

108.และพวกเขาจะกล่าวว่า มหาบริสุทธิ์แห่งพระเจ้าของเรา
สัญญาของพระเจ้าของเรานั้นแน่นอนย่อมถูกปฏิบัติให้ครบถ้วน

109.และพวกเขาจะหมอบราบลงใบหน้าจรดพื้นพลางร้องไห้และมันจะเพิ่มการ
สำรวมแก่พวกเขา

110.จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด
พวกท่านจงเรียกอัลลอฮ์หรือจงเรียกอัรเราะห์มานเถิด

อันใดก็ตามที่เจ้าเรียก
สำหรับพระองค์นั้นพระนามสวยงามยิ่ง และอย่ายกเสียงดังในเวลาละหมาดของเจ้า และอย่าลดให้ค่อยเช่นกัน แต่จงแสวงหาทางระหว่างนั้น
(ปานกลาง)

111.และจงกล่าวเถิด มุฮัมมัด การสรรเสริญทั้งมวลเป็นของอัลลอฮ์
ซึ่งไม่ทรงตั้งพระบุตรและไม่มีภาคีใดๆ ร่วมกับพระองค์ในอำนาจ
และไม่มีผู้ช่วยเหลือใดๆ
แก่พระองค์ให้พ้นจากความต่ำต้อยและจงให้ความเกรียงไกรแด่พระองค์อย่างกึกก้อง

SURA 18 Al-Kahf @อัลกะฮ์ฟ

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.บรรดาการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์ ผู้ทรงประทานคัมภีร์แก่บ่าวของพระองค์ และพระองค์มิได้ทรงทำให้มันมีการบิดเบือนแต่อย่างใด

2.เป็นคัมภีร์ที่เที่ยงธรรมเพื่อเตือนสำทับถึงการลงโทษอย่างสาหัสจากพระองค์
และเพื่อแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธาที่กระทำความดีทั้งหลายว่า
สำหรับพวกเขานั้นจะได้รับรางวัลอันดีงาม (คือสวนสวรรค์)

3.เป็นผู้พำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล

4.และเพื่อเตือนสำทับบรรดาผู้ที่กล่าวว่า
อัลลอฮ์ทรงตั้งพระบุตรขึ้น

5.พวกเขาไม่มีความรู้ใดๆ ในเรื่องนี้
และบรรพบุรุษของพวกเขาก็เช่นกัน เป็นคำกล่าวที่น่าเกลียดยิ่งที่ออกจากปากของพวกเขา โดยที่พวกเขามิได้กล่าวอันใดนอกจากความเท็จ

6.ดังนั้น บางทีเจ้าอาจเป็นผู้ทำลายชีวิตของเจ้าด้วยความเสียใจ
เนื่องจากการผินหลังของพวกเขา หากพวกเขาไม่ศรัทธาต่ออัลกุรอานนี้

7.แท้จริง
เราได้ทำให้สิ่งที่อยู่บนแผ่นดินเป็นที่ประดับสำหรับมันเพื่อเราจะทดสอบพวกเขาว่า ผู้ใดในหมู่พวกเขามีผลงานที่ดีเยี่ยม

8.และแท้จริง
แน่นอนเราเป็นผู้ทำให้สิ่งที่อยู่บนพื้นดินเป็นฝุ่นผงแห้งแล้ง

9.เจ้าคิดหรือว่า
ชาวถ้ำและแผ่นจารึกเป็นส่วนหนึ่งจากสัญญาณมหัศจรรย์ของเรากระนั้นหรือ ?

10.จงรำลึกขณะที่พวกชายหนุ่มหลบเข้าไปในถ้ำแล้วพวกเขากล่าวว่า
ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้าของเรา
ขอพระองค์ทรงโปรดประทานความเมตตาจากพระองค์แก่เราและทรงทำให้การงานของเราอยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง

11.แล้วเราได้อุดหูพวกเขา (ให้นอนหลับ) ในถ้ำ เป็นเวลาหลายปี

12.แล้วเราได้ให้พวกเขาลุกขึ้น
เพื่อเราจะได้รู้ว่าผู้ใดในสองพวกนั้นนับเวลาที่พวกเขาพำนักอยู่ได้ถูกต้องกว่า

13.เราจะเล่าเรื่องราวของพวกเขาแก่เจ้าตามความเป็นจริง
แท้จริงพวกเขาเป็นชายหนุ่มที่ศรัทธาต่อพระเจ้าของพวกเขา
และเราได้เพิ่มแนวทางที่ถูกต้องให้แก่พวกเขา

14.และเราได้ให้ความเข้มแข็งแก่หัวใจของพวกเขาขณะที่พวกเขายืนขึ้นประกาศว่า
พระเจ้าของเราคือพระเจ้าแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน เราจะไม่วิงวอนพระเจ้าอื่น จากพระองค์
มิเช่นนั้นเราก็กล่าวเกินความจริงอย่างแน่นอน

15.กลุ่มชนของเราเหล่านั้นได้ยึดเอาพระเจ้าต่างๆ อื่นจากพระองค์
ทำไมพวกเขาจึงไม่นำหลักฐานอันชัดแจ้งมายืนยันเล่า
ดังนั้นจะมีผู้ใดอธรรมยิ่งไปกว่าผู้ที่กล่าวเท็จต่ออัลลอฮ์

16.และเมื่อพวกเจ้าปลีกตัวออกห่างจากพวกเขา
และสิ่งที่พวกเขาเคารพบูชาอื่นจากอัลลอฮ์แล้ว
ดังนั้นพวกเจ้าก็จงหลบเข้าไปในถ้ำ
พระผู้เป็นเจ้าของพวกเจ้าจะทรงแผ่ความเมตตาของพระองค์แก่พวกเจ้า
และจะทรงทำให้กิจการของพวกเจ้าดำเนินไปอย่างสะดวกสบาย

17.และเจ้าจะเห็นดวงอาทิตย์ เมื่อมันขึ้น
มันจะคล้อยจากถ้ำของพวกเขาไปทางขวา และเมื่อมันตก
มันจะเบนออกไปทางซ้าย โดยพวกเขาอยู่ในที่โล่งกว้างของมัน
นั่นคือส่วนหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของอัลลอฮ์
ผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงแนะทางที่ถูกต้องแก่เขา
เขาก็คือผู้ที่อยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง
และผู้ใดที่พระองค์ทรงให้เขาหลง เขาจะไม่พบ

18.และเจ้าคิดว่าพวกเขาตื่นทั้งๆ
ที่พวกเขาหลับและเราพลิกพวกเขาไปทางขวาและทางซ้ายและสุนัขของพวกเขา
เหยียดขาหน้าทั้งสองของมันไปทางปากถ้ำ หากเจ้าจ้องมองพวกเขา
แน่นอนเจ้าจะหันหลังเตลิดหนีจากพวกเขา
และเจ้าจะเต็มไปด้วยความตกใจเพราะพวกเขา

19.และในทำนองนั้นเราได้ให้พวกเขาลุกขึ้นเพื่อพวกเขาจะถามซึ่งกันและกัน คนหนึ่งในพวกเขากล่าวว่า พวกท่านพำนักอยู่นานเท่าใด ?
พวกเขากล่าวว่า
เราพักอยู่วันหนึ่งหรือส่วนหนึ่งของวันพวกเขากล่าวว่า
พระผู้เป็นเจ้าของพวกท่านทรงทราบดีว่า พวกท่านพำนักอยู่นานเท่าใด
ดังนั้นจงส่งคนหนึ่งในหมู่พวกท่านไปในเมือง
พร้อมด้วยเหรียญเงินนี้ของพวกท่าน เพื่อเลือกดูอาหารที่ดียิ่ง
และให้เขาซื้อมาให้แก่พวกท่าน และให้เขาประพฤติอย่างสุภาพ
และอย่าให้ผู้ใดรู้เรื่องของพวกท่าน

20.แท้จริงพวกเขานั้น หากพวกเขารู้เรื่องของพวกท่าน
พวกเขาจะเอาก้อนหินขว้างพวกท่านหรือนำพวกท่านกลับไปนับถือศาสนาของพวกเขา และเมื่อนั้นพวกท่านจะไม่บรรลุความสำเร็จเลย

21.และในทำนองนั้นเราได้เปิดเผยแก่พวกเขาเพื่อพวกเขาจะได้รู้ว่าสัญญาของอัลลอฮ์นั้นเป็นจริง และแท้จริงวันสิ้นโลกนั้นมีจริง
ไม่ต้องสงสัยเลย
เมื่อพวกเขาโต้เถียงกันในหมู่พวกเขาถึงเรื่องของพวกเขา (ชาวถ้ำ)
แล้วพวกเขากล่าวว่า จงสร้างอาคารที่ปากถ้ำให้แก่พวกเขา
พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาทรงรู้ดียิ่งขึ้นในเรื่องของพวกเขา
ฝ่ายบรรดาผู้มีเสียงข้างมากในเรื่องของพวกเขากล่าวว่า
แน่นอนเราจะสร้างมัสยิดที่ปากถ้ำให้แก่พวกเขา

22.พวกเขาจะกล่าวกันว่า ชาวถ้ำนั้นมีสามคน
ที่สี่ก็คือสุนัขของพวกเขา และอีกกลุ่มจะกล่าวว่า มีห้าคน
ที่หกก็คือสุนัขของพวกเขา ทั้งนี้เป็นการเดาในสิ่งที่ไม่รู้
และอีกกลุ่มหนึ่งจะกล่าวว่ามีเจ็ดคน และที่แปดก็คือสุนัขของพวกเขา
จงกล่าวเถิดพระผู้เป็นเจ้าของฉันทรงรู้ดียิ่งถึงจำนวนของพวกเขา
ไม่มีผู้ใดรู้เรื่องของพวกเขาเว้นแต่ส่วนน้อยดังนั้น
เจ้าอย่าโต้เถียงกันในเรื่องของพวกเขา
นอกจากการโต้เถียงที่ประจักษ์แจ้ง
และอย่าสอบถามผู้ใดในเรื่องของพวกเขาเลย

23.และเจ้าอย่ากล่าวเกี่ยวกับสิ่งใดว่า
แท้จริงฉันจะเป็นผู้ทำสิ่งนั้นในวันพรุ่งนี้

24.เว้นแต่อัลลอฮ์ทรงประสงค์
จงรำลึกถึงพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าเมื่อลืม และจงกล่าวว่า
บางทีพระผู้เป็นเจ้าของฉันจะทรงชี้แนะทางที่ถูกต้องที่ใกล้กว่านี้แก่ฉัน

25.และพวกเขาพำนักอยู่ในถ้ำของพวกเขาสามร้อยปี และเพิ่มอีกเก้าปี

26.จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด
อัลลอฮ์ทรงรู้ดียิ่งว่าพวกเขาพำนักอยู่นานเท่าใด
สำหรับพระองค์นั้นทรงรู้สิ่งพ้นญาณวิสัย
ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินพระองค์ทรงเห็นชัดและทรงฟังชัดทุกสิ่งทุกอย่าง
ไม่มีผู้คุ้มครองใดสำหรับพวกเขาอื่นจากพระองค์ พระองค์ไม่ทรงรับรู้ผู้ใดเข้าร่วมภาคีในการปกครองของพระองค์

27.และจงอ่านสิ่งที่ถูกวะฮีย์แก่เจ้า
จากคัมภีร์ของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า
ไม่มีผู้ใดเปลี่ยนแปลงคำกล่าวของพระองค์ และเจ้าจะไม่พบที่พึ่งใด ๆ เลยนอกจากพระองค์

28.และจงอดทนต่อตัวของเจ้า
ร่วมกับบรรดาผู้วิงวอนต่อพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา
ทั้งยามเช้าและยามเย็นโดยปรารถนาความโปรดปรานของพระองค์
และอย่าให้สายตาของเจ้าหันเหออกไปจากพวกเขา

ขณะที่เจ้าประสงค์ความสวยงามแห่งชีวิตของโลกนี้
แลเจ้าอย่าเชื่อฟังผู้ที่เราทำให้หัวใจของเขาละเลยจากการรำลึกถึงเร
า และปฏิบัติตามอารมณ์ต่ำของเขา และกิจการของเขาพินาศสูญหาย

29.และจงกล่าวเถิดมุฮัมมัด
สัจธรรมนั้นมาจากพระผู้เป็นเจ้าของพวกเจ้า ดังนั้น
ผู้ใดประสงค์ก็จงศรัทธา และผู้ใดประสงค์ก็จงปฏิเสธ แท้จริง
เราได้เตรียมไฟนรกไว้สำหรับพวกอธรรมซึ่งกำแพงของมันล้อมรอบพวกเขา
และถ้าพวกเขาร้องขอความช่วยเหลือ
ก็จะถูกช่วยเหลือด้วยน้ำเสมือนน้ำทองแดงเดือดลวกใบหน้า
มันเป็นน้ำดื่มที่ชั่วช้าและเป็นที่พำนักที่เลวร้าย

30.แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีทั้งหลาย
เราจะไม่ให้การตอบแทนของผู้กระทำความดีสูญหายอย่างแน่นอน

31.ชนเหล่านั้นแหละ
สำหรับพวกเขาจะได้รับสวนสวรรค์หลากหลายเป็นที่พำนัก
มีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน ณ เบื้องล่างของพวกเขา
ในสวนสวรรค์ พวกเขาจะได้ประดับกำไลทอง
และสวมอาภรณ์สีเขียวทำด้วยผ้าไหมละเอียดและผ้าไหมหยาบนอนเอกเขนกบนเ
ตียงในสวรรค์ เป็นการตอบแทนที่ดียิ่งและเป็นพำนักที่ดีเยี่ยม

32.และจงเปรียบเทียบอุทาหรณ์หนึ่งแก่พวกเขา
คือชายสองคนเราไให้สวนองุ่นสองแห่งแก่คนหนึ่งในสองคน
และเราได้ล้อมสวนทั้งสองไว้ด้วยต้นอินทผลัม
และเราได้ทำให้มีพืชพันธุ์ระหว่างสวนทั้งสองด้วย

33.แต่ละสวนทั้งสองแห่งนี้ได้ออกผลิตผลของมันอย่างสมบูรณ์
ไม่เคยลดน้อยแต่อย่างใดและเราได้ให้ลำน้ำไหลท่ามกลางสวนทั้งสอง

34.และเขาได้รับผลิตผล ดังนั้นเขาจึงกล่าวแก่เพื่อนของเขา
ขณะที่กำลังโต้เถียงกันอยู่ ว่า ฉันมีทรัพย์สินมากกว่าท่าน
และมีข้าบริพารมากกว่า

35.เขาได้เข้าไปในสวนของเขาโดยที่เขาเป็นผู้อธรรมแก่ตัวเขาเอง
เขากล่าวว่า ฉันไม่คิดว่าสวนนี้จะพินาศไปได้เลย

36.และฉันไม่คิดว่าวันอวสานของโลกจะมีขึ้น
และหากว่าฉันจะถูกกลับไปยังพระผู้เป็นเจ้าของฉัน แน่นอน
ฉันจะพบที่กลับที่ดียิ่งขึ้นกว่านี้

37.เพื่อนของเขากล่าวแก่เขาขณะที่กำลังโต้เถียงกันอยู่ ว่า
ท่านเนรคุณต่อพระผู้สร้างท่านจากดิน แล้วจากเชื้ออสุจิ
แล้วพระองค์ทรงทำให้ท่านเป็นคนโดยสมบูรณ์ กระนั้นหรือ?

38.แต่ฉันเชื่อว่าพระองค์คืออัลลอฮ์
พระผู้เป็นเจ้าของฉันและฉันจะไม่ตั้งผู้ใดร่วมเป็นภาคีกับผู้เป้นเจ
้า ของฉันเลย

39.และทำไมเล่าเมื่อท่านเข้าไปในสวนของท่าน ท่านควรกล่าวว่า
สิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประสงค์ (ย่อมเกิดขึ้น) ไม่มีพลังใด ๆ

(ที่ จะช่วยเราได้) นอกจากที่ อัลลอฮ์
หากท่านเห็นว่าฉันด้อยกว่าท่านทางด้านทรัพย์สมบัติและลูกหลาน

40.ดังนั้น
บางทีพระผู้เป็นเจ้าของฉันจะทรงประทานให้ฉันดีกว่าสวนของท่าน
และจะทรงส่งสายฟ้าฟาดลงที่สวนของท่าน
แล้วมันจะกลายเป็นที่ดินโล่งเตียน

41.หรือน้ำของมันกลายเป็นเหือดแห้งแล้วท่านไม่สามารถจะพบมันได้เลย

42.และผลิตผลของเขาถูกทำลายหมด
แล้วเขาก็ประกบฝ่ามือทั้งสองด้วยความเสียใจต่อสิ่งที่เขาก็ประกบฝ่า
มือทั้งสองด้วยความเสียใจต่อสิ่งที่เขาได้จับจ่ายไป
และมันพังพาบลงมา และเขากล่าวว่า โอ้ !
หากฉันไม่เอาผู้ใดมาตั้งภาคีกับพระผู้เป็นเจ้าของฉัน

43.และเขาไม่มีพรรคพวกจะช่วยเขาได้ นอกจากอัลลอฮ์
และเขาก็มิได้เป็นผู้ช่วยเหลือ

44.ด้วยเหตุนั้น การคุ้มครองช่วยเหลือเป็นของอัลลอฮ์ผู้ทรงสัจจะ
และพระองค์ทรงดียิ่งในการตอบแทนและทรงดียิ่งในบั้นปลาย

45.และจงเปรียบอุทาหรณ์การดำรงชีวิตอยู่ในโลกนี้แก่พวกเขา
ประหนึ่งน้ำที่เราหลั่งมันลงมาจากฟากฟ้า
ดังนั้นพืชผลในแผ่นดินก็จะคลุกเคล้าไปกับน้ำ
แล้วมันก็แห้งกรังเป็นเศษเป็นชิ้นซึ่งลมจะพัดมันให้ปลิวว่อน
และอัลลอฮ์เป้นผู้ทรงอานุภาพเหนือทุกสิ่ง

46.ทรัพย์สมบัติและลูกหลานคือ
เครื่องประดับแห่งการดำรงชีวิตในโลกนี้ และความดีทั้งหลายที่จีรังนั
้น เป็นการตอบแทนที่ดียิ่ง ณ ที่พระเจ้าของเจ้า
และเป็นความหวังที่ดียิ่ง

47.และ (จงรำลึก) วันที่เราให้เทือกเขาเคลื่อนย้ายไป
และเจ้าจะเห็นแผ่นดินราบเรียบและเราจะชุมนุมพวกเขา ดังนั้น
เราจะไม่ให้ผู้ใดออกไปจากพวกเขาเลย

48.และพวกเขาจะถูกนำมารวมเป็นแถวต่อหน้าพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า
โดยแน่นอน
พวกเจ้าจะถูกนำมายังเราดั่งที่เราให้บังเกิดพวกเจ้าในครั้งแรกแต่พว
กเจ้าอ้างว่าเราไม่ได้กำหนดเวลาสำหรับพวกเจ้า

49.และบันทึกจะถูกวางไว้ ดังนั้น
เจ้าจะเห็นผู้กระทำผิดทั้งหลายหวั่นกลัวสิ่งที่มีอยู่ในบันทึกและพว
กเขาจะกล่าวว่า โอ้ความวิบัติของเราเอ๋ย! บันทึกอะไรกันนี่
มันมิได้ละเว้นสิ่งเล็กน้อยและสิ่งใหญ่โตเลย
เว้นแต่ได้บันทึกไว้ครบถ้วน
และพวกเขาได้พบสิ่งที่พวกเขาได้ปฏิบัติไว้ปรากฏอยู่ต่อหน้าและพระผู
้เป็นเจ้าของเจ้ามิทรงอธรรมต่อผู้ใดเลย

50.และเมื่อเราได้กล่าวแก่มลาอิกะฮ์ว่า
จงสุญูดคารวะต่ออาดัมพวกเขาก็แสดงคารวะเว้นแต่อิบลิส

มันอยู่ในจำพวกญิน ดังนั้น
มันจึงฝ่าฝืนคำสั่งของพระผู้เป็นเจ้าของมัน
แล้วพวกเจ้าจะยึดเอามันและวงศ์วานของมัน
เป็นผู้คุ้มครองอื่นจากข้ากระนั้นหรือหรือ? ทั้งๆ
ที่พวกมันเป็นศัตรูกับพวกเจ้า มันช่างชั่วช้าแท้ๆ
ในการแลกเปลี่ยนสำหรับพวกอธรรรม

51.ข้ามิได้เอาพวกมันมาเป็นพยาน
ในการสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน แม้ในการสร้างตัวพวกมันเอง
และข้ามิได้เอาพวกที่ทำให้ผู้อื่นหลงผิดมาให้ความช่วยเหลือ

52.และ (จงรำลึก)
วัน ที่พระองค์ตรัสว่าพวกเจ้าจงเรียกคู่ภาคีของข้าที่พวกเจ้ากล่าวอ้
างนั้นแล้วพวกเขาก็ร้องขอให้พวกมันช่วยเหลือ
แต่พวกมันจะไม่ตอบรับพวกเขา
และเราได้กำหนดให้มีแหล่งพินาศระหว่างพวกมันเอง?

53.และพวกกระทำผิดมองเห็นไฟนรกพวกเขาก็รู้ว่า
แน่นอนพวกตนจะตกลงไปในนั้นและพวกเขาจะไม่พบทางรอดจากมันไปได้เลย

54.และเราได้ชี้แจงแก่มนุษย์ในอัลกุรอานนี้ แต่ละตัวอย่างแต่มนุษย์น
ั้น ชอบโต้เถียงในเรื่องต่างๆ เป็นส่วนใหญ่

55.และไม่มีสิ่งใดที่จะยับยั้งมนุษย์จากการศรัทธา
เมื่อแนวทางที่ถูกต้องได้มายังพวกเขา
และการขออภัยโทษต่อพระเจ้าของพวกเขา
เว้นแต่จะให้แบบอย่างแต่เก่าก่อน (การลงโทษ)
มายังพวกเขาหรือจะให้การลงโทษมายังพวกเขาต่อหน้าต่อตา

56.และเรามิได้ส่งบรรดาร่อซู้ลมาเพื่ออื่นใดเว้นแต่เป็นผู้แจ้งข่าว
ดีและเป็นผู้ตักเตือนและบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะโต้แย้งด้วยความเท็จ
เพื่อทำลายล้างสัจธรรมด้วยมัน (ความเท็จ)
และพวกเขายึดเอาโองการทั้งหลายของข้าและสิ่งที่ถูกตักเตือนเป็นการล
้อเลียน

57.และผู้ใดจะอธรรมยิ่งไปกว่าผู้ที่ถูกตักเตือนให้รำลึก
ด้วยโองการทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้าของเขา
แล้วเขาก็หันหลังห่างออกไป
แล้วลืมสิ่งที่มือทั้งสองของเขาประกอบไว้ แท้จริงเราได้ทำฝาปิดบนหัว
ใจของพวกเขา ในการที่พวกเขาจะเข้าใจมัน และในหูของพวกเขานั้นหนวก
และถ้าเจ้าเรียกร้องพวกเขาไปสู่แนวทางที่ถูกต้อง
พวกเขาจะก็ไม่อยู่ในแนวทางที่ถูกต้องนั้นเลย

58.และพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าคือผู้ทรงอภัยผู้ทรงเมตตาเสมอ
หากพระองค์จะทรงเอาโทษพวกเขา
ตามที่พวกเขาได้สะสมเอาไว้ แน่นอนพระองค์จะทรงเร่งการลงโทษแก่พวกเขา
แต่สำหรับพวกเขามีกำหนดเวลา
ซึ่งพวกเขาจะไม่พบที่พึ่งอื่นใดนอกจากพระองค์

59.และเมื่องเหล่านั้น เราได้ทำลายพวกเขาเมื่อพวกเขาอยุติธรรม
และเราได้กำหนดกำหนดเวลาสำหรับความพินาศของพวกเขาไว้แล้ว

60.และจงรำลึกเมื่อ มูซาได้กล่าวแก่คนใช้หนุ่ม (ยูะฮ์ อิบน์นูน)
ของเขาว่า
ฉันจะยังคงเดินต่อไปจนกว่าจะบรรลุสู่ ชุมทางแห่งสองทะเลหรือฉันจะคงเดินต่อไปอีกหลายปี

61.ดังนั้น
เมื่อทั้งสองถึงชุมทางระหว่างสองทะเลแล้วทั้งสองลืมปลาของเขา
ดังนั้นมันจึงหาวิธีของมันลงทะเลไปตามทาง

62.ครั้นเมื่อทั้งสองเดินเลยต่อไปอีก
เขาได้กล่าวแก่คนใช้หนุ่มของเขาว่า จงนำอาหารกลางวันของเราออกมา
โดยแน่นอน เราได้รับความลำบากจากการเดินทางของเรานี้

63.เขากล่าวว่า ท่านมิเห็นดอกหรือ เมื่อเราพักอยู่ ที่ก้อนหิน
แท้จริงฉันลืมที่ จะพูดถึงเรื่องปลาและไม่มีผู้ ใดที่ ทำให้ฉันลืมกล่าวถึงมันนอกจากชัยตอน และมันก็หาทางลงทะเลไปอย่างน่าประหลาดแท้ ๆ

64.เขากล่าวว่า นั่นแหละคือสิ่งที่ เราต้องการหา ดังนั้น
ทั้งสองจึงหวลกลับตามร่องรอยไปที่ เดิม

65.แล้วทั้งสองได้พบบ่าวคนหนึ่งจากปวงบ่าวของเราที่ เราได้ประทานความเมตตาจากเราให้แก่เขา และเราได้สอนความรู้ จากเราให้แก่เขา

66.มูซาได้กล่าวแก่เขาว่า จะให้ฉันติดตามท่านไปได้ไหม?
โดยท่านจะต้องสอนฉันจากสิ่งที่ ท่านได้เคยเรียนรู้มา
ตามแนวทางที่ เที่ยงตรง

67.เขากล่าวว่าแท้จริง ท่านจะไม่สามารถมีความอดทนร่วมกับฉันได้

68.และท่านจะอดทนอย่างได้อย่างไร
ในสิ่งที่ ท่านไม่มีความรู้ อย่างละเอียดละออ?

69.เขากล่าวว่า หากอัลลอฮ์ทรงประสงค์ท่านจะพบฉันเป็นผู้ อดทน
และฉันจะไม่ฝ่าฝืนคำสั่งของท่าน

70.เขากล่าวว่า ดังนั้น ถ้าท่านติดตามฉันก็อย่าได้ถามฉันถึงสิ่งใด
จนกว่าฉันจะเล่าเรื่องนั้นแก่ท่าน

71.ดังนั้นทั้งสองจึงออกเดินทาง จนกระทั่งเมื่อทั้งสองลงเรือเขา
(เคาะฎิร) จึงเจาะรูมัน เขา (มูซา) กล่าวว่า
ท่านเจาะรูมันเพื่อให้ผู้ที่ อยู่ ในเรือจมน้ำกระนั้นหรือ?
โดยแน่นอนท่านได้นำมาซึ่งสิ่งที่ อันตรายยิ่ง

72.เขากล่าวว่า ฉันมิได้บอกหรือว่า
แท้จริงท่านจะไม่สามารถมีความอดทนร่วมกับฉันได้

73.เขา (มูซา) กล่าวว่า โปรดอย่าเอาโทษกับฉันเลยในสิ่งที่ ฉันลืม
และอย่าบังคับฉันให้ลำบากใจเรื่องของฉันเลย

74.ดังนั้นเขาทั้งสองจึงออกเดินทางต่อไปจนกระทั่งเมื่อทั้งสองพบเด็กคนหนึ่ง เขา (เคาะฎิร) จึงฆ่าเด็กคนนั้น เขา (มูซา) กล่าวว่า

ท่านฆ่าชีวิตบริสุทธิ์ โดยมิได้ทำผิดต่อชีวิตอื่นกระนั้นหรือ?
โดยแน่นอน ท่านทำสิ่งที่ร้ายแรงยิ่ง

75.เขากล่าวว่า ฉันมิได้บอกหรือว่า
แท้จริงท่านจะไม่สามารถมีความอดทนร่วมกับฉันได้

76.เขา (มูซา) กล่าวว่า
หากฉันถามสิ่งใดจากท่านหลังจากนี้ ท่านอย่าคบฉันเป็นเพื่อร่วมทางอีก
เลย แน่นอน ท่านมีข้อแก้ตัวจากฉันพอแล้ว

77.ดังนั้นทั้งสองจึงออกเดินทางต่อไป
จนกระทั่งเมื่อทั้งสองพบชาวเมืองหนึ่งทั้งสองได้ขออาหารจากชาวเมือง
นั้น
แต่พวกเขาปฏิเสธที่จะต้อนรับเขาทั้งสองต่อมาเขาทั้งสองได้พบกำแพงแห
่งหนึ่งกำลังจะพังลงมาแล้วเขาก็ทำให้มันตรงเขา (มูซา) กล่าวว่า
ถ้าท่านประสงค์ แน่นอนท่านจะเอาค่าแรงตอบแทนสำหรับมันได้

78.เขากล่าวว่า
นี่คือการแยกกันระหว่างฉันกับท่านฉันจะบอกท่านถึงความหมายที่ท่านไม
่สามารถมีความอดทนในสิ่งนั้น ๆ ได้

79.ส่วนหนึ่งของเรือเดินทะเลนั้น
มันเป็นของพวกผู้ขัดสนทำงานอยู่ในทะเล ฉันตั้งใจจะทำให้มันมีตำหนิ
เพราะเบื้องหลังพวกเขานั้นมีกษัตริย์องค์หนึ่งคอยยึดเรือดี ๆ
ทุกลำโดยใช้อำนาจ

80.และส่วนเรื่องของเด็กนั้นก็คือ พ่อแม่ของเขาเป็นผู้ศรัทธา
เรากลัวว่า
เขาจะเคี่ยวเข็ญให้ทั้งสองตกอยู่ในการละเมิดและปฏิเสธศรัทธา

81.ดังนั้นเราปรารถนา (ฆ่าเขาโดยหวัง)
ว่าพระผู้เป็นเจ้าของทั้งสองจะทรงเปลี่ยนลูกที่ดีกว่าให้แก่ทั้งสอง
มัความบริสุทธิ์กว่าและใกล้ชิดต่อความเมตตา (แก่ทั้งสอง)

82.และส่วนเรื่องของกำแพงนั้น
มันเป็นของเด็กผู้ชายกำพร้าสองคนที่อยู่ในเมือง
และใต้กำแพงนั้นมีขุมทรัพย์ของเขาทั้งสองและพ่อของเด็กทั้งสองก็เป็
นคนดี ดังนั้น
พระผู้เป็นเจ้าของท่านทรงประสงค์ที่จะให้เด็กทั้งสองบรรลุสู่ความเป
็นผู้ใหญ่และจะให้เด็กทั้งสองเอาขุมทรัพย์ของทั้งสองออกมาเอง
เป็นความเมตตาจากพระผู้เป็นเจ้าของท่าน
และฉันมิได้ทำสิ่งนั้นตามความพอใจของฉัน
นั่นคือความหมายที่ท่านไม่สามารถมีความอดทนในสิ่งนั้นๆ ได้

83.และพวกเขาถามเจ้าเกี่ยวกับซุลก็อรนัยน์ จงกล่าวเถิด
ฉันจะเล่าเรื่องของเขาแก่พวกท่าน

84.แท้จริงเราได้ให้อำนาจแก่เขาในแผ่นดิน
และเราให้เขาทุกสิ่งที่เขาต้องการ

85.ดังนั้น เขาจึงมุ่งไปทางหนึ่ง (ทางทิศตะวันตก)

86.จนกระทั่งเมื่อเขาไปถึงดินแดนที่ดวงอาทิตย์ตก
เขาพบลงในน้ำขุ่นดำและพบ ณ ที่นั้นชนหมู่หนึ่ง เรากล่าวว่า
(อัลลอฮ์ ทรงดลใจเขา) โอ้ ซุลก็อรนัยน์
เจ้าจะลงโทษพวกเขาหรือทำความดีต่อพวกเขา

87.เขากล่าวว่า ส่วนผู้ที่อธรรมนั้นเราจะลงโทษเขา
แล้วเขาจะถูกกลับไปยังพระผู้เป็นเจ้าของเขา
ดังนั้นพระองค์จะทรงลงโทษเขาซึ่งการลงโทษอย่างรุนแรง

88.และส่วนผู้ศรัทธาและประกอบความดีนั้น
สำหรับเขาคือการตอบแทนที่ดี
และเราจะพูดกับเขาในกิจการงานของเราอย่างง่ายๆ

89.แล้วเขาได้มุ่งไปอีกทางหนึ่ง (ทางตะวันออก)

90.จนกระทั่งเมื่อเขาไปถึงดินแดนที่ตะวันขึ้นเขาพบมันขึ้นเหนือกลุ่มชนหนึ่ง เรามิได้ทำที่กำบังแดดให้แก่พวกเขา

91.เช่นนั้นแหละ เราหยั่งรู้ข่าวคราวที่เกี่ยวกับเขา

92.แล้วเขาได้มุ่งไปอีกทางหนึ่ง (ไปทางเหนือ)

93.จนกระทั่งเมื่อเขาไปถึงบริเวณหว่างภูผาทั้งสองเขาได้พบชนกลุ่มหนึ่ง ที่เชิงภูผาทั้งสองนั้นซึ่งพวกเขาเกือบจะไม่เข้าใจคำพูดกันเลย

94.พวกเขากล่าวว่า โอ้ซุลก็อรนัย
แท้จริงยะอ์ญูจและมะอ์ญูจนั้นเป็นผู้บ่อนทำลายในแผ่นดินนี้ ดังนั้น
เราขอมอบบรรดาณาการแก่ท่าน
เพื่อท่านจะได้สร้างกำแพงกั้นระหว่างพวกเรากับพวกเขา

95.เขากล่าวว่า
สิ่งที่พระผู้เป็นเจ้าของฉันได้ให้อำนาจแก่ฉันดียิ่งกว่า
ดังนั้นพวกท่านจงช่วยฉันด้วยกำลัง
ฉันจะสร้างกำแพงแน่นหนากั้นระหว่างพวกท่านกับพวกเขา

96.พวกท่านจงเอาเหล็กท่อนโต ๆ มาให้ฉัน
จนกระทั่งเมื่อเขาทำให้บริเวณภุผาทั้งสองราบเรียบเขาก็กล่าวว่า
จงเป่ามันด้วยเครื่องเป่าลม จนกระทั่งเมื่อเขาทำให้มันร้อนเป็นไฟ
เขากล่าวว่า ปล่อยให้ฉันเททองแดงหลอมลงไปบนมัน

97.ดังนั้น พวกเขา (ยะอ์ญูจและมะอ์ญูจ) ไม่สามารถจะข้ามมันได้
และไม่สามารถจะขุดโพรงผ่านมาได้

98.เขากล่าวว่า นี่คือความเมตตาจากพระผู้เป็นเจ้าของฉัน ดังนั้น
เมื่อสัญญาของพระผุ้เป็นเจ้าของฉันมาถึงพระองค์จะทรงทำให้มันพังทลาย และสัญญาของพระผู้เป็นเจ้าของฉันนั้นเป็นจริงเสมอ

99.และวันนั้นเราได้ปล่อยให้บางส่วนของพวกเขาปะทะกับอีกบางส่วน
และสังข์จะถูกเป่าขึ้น แล้วเราจะรวมพวกเขาทั้งหมด

100.และวันนั้นเราจะนำนรกญะฮันนัม มาเปิดเผยแก่พวกปฏิเสธศรัทธา

101.คือบรรดาผู้ที่ดวงตาของพวกเขาถูกปกปิดจากการรำลึกถึงข้า
และพวกเขาไม่สามารถจะได้ยิน

102.บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้คิดแล้วหรือว่าพวกเขาจะยึดเอาปวงบ่าวของข้าอื่นจากข้าเป็นผู้คุ้มครองได้ แท้จริงเราได้เตรียมนรกญะฮันนัมไว้เป็นที่พำนักสำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาแล้ว

103.จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด เราจะแจ้งแก่พวกท่านไหม
ถึงบรรดาผู้ที่ขาดทุนยิ่งในการงาน?

104.คือบรรดาผู้ที่การขวนขวายของพวกเขาสูญสิ้นไป
ในการมีชีวิตในโลกนี้ และพวกเขาคิดว่าแท้จริงพวกเขาปฏิบัติความดีแล้ว

105.เขาเหล่านั้นคือบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อโองการทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา และการพบปะกับพระองค์
ดังนั้นการงานของพวกเขาจึงไร้ผล
และในวันกิยามะฮ์ เราจะไม่ให้มันมีค่าแก่พวกเขาเลย

106.นั่นแหละการตอบแทนของพวกเขาคือนรกญะฮันนัม
เนื่องจากพวกเขาปฏิเสธศรัทธา และพวกเขายึดเอาโองการทั้งหลายของข้า
และบรรดาร่อซูลของข้า เป็นที่ล้อเล่น

107.แท้จริง
บรรดาผู้ศรัทธาและปฏิบัติความดี สำหรับพวกเขานั้นคือสวนสวรรค์ชั้นฟิรเดาส เป็นที่พำนัก

108.พวกเขาพำนักอย่างถาวรอยู่ในนั้น
พวกเขาไม่ประสงค์จะเปลี่ยนที่จากมัน

109.จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด
หากว่าทะเลเป็นน้ำหมึกสำหรับบันทึกพจนารถของพระผู้เป็นเจ้าของฉันแน่นอน
ทะเลจะเหือดแห้งก่อนที่คำกล่าวของพระผู้เป็นเจ้าของฉันหมดสิ้นไป
และแม้ว่าเราจะนำมันเยี่ยงนั้นมาเป็นน้ำหมึกอีกก็ตาม

110.จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด แท้จริง
ฉันเป็นเพียงสามัญชนคนหนึ่งเยี่ยงพวกท่าน มีวะฮีย์แก่ฉันว่าแท้จริง
พระเจ้าของพวกท่านนั้นคือพระเจ้าองค์เดียว ดังนั้น
ผู้ใดหวังที่จะพบพระผู้เป็นเจ้าของเขา ก็ให้เขาประกอบการงานที่ดี
และอย่างตั้งผู้ใดเป็นภาคีในการเคารพภักดีต่อพระผู้เป็นเจ้าของเขาเลย

SURA 19 Maryam @มัรยัม

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.กาฟ ฮา ยา อัยน์ ศอด

2.(นี่คือ) การกล่าวถึงเมตตาธรรมแห่งพระเจ้าของเจ้า
ที่มีต่อซะกะรียาบ่าวของพระองค์

3.เมื่อเขาวิงวอนต่อพระเจ้าของเขา ด้วยการวิงวอนอย่างค่อย ๆ

4.เขากล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์
แท้จริงกระดูกของข้าพระองค์อ่อนแล้วและศีรษะก็มีประกายหงอกแล้ว

และมิเคยปรากฏเลยว่าการวิงวอนของข้าพระองค์ต่อพระองค์นั้นไร้ผล
โอ้ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์

5.และแท้จริงข้าพระองค์กลัวลูกหลานของข้าพระองค์ ภายหลัง
(การตายของ) ข้าพระองค์ และภริยาของข้าพระองค์ก็เป็นหมันด้วย
ดังนั้นขอพระองค์ทรงโปรดประทานทายาทที่ดีจากพระองค์แก่ข้าพระองค์ด้วยเถิด

6.ผู้ซึ่งจะสืบทายาทแทนข้าพระองค์
และสืบทายาทจากตระกูลของยะอ์กูบและขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาเป็นที่โปรดปรานด้วยเถิด ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์

7.โอ้ซะกะรียาเอ๋ย ! แท้จริงเราจะแจ้งข่าวดีแก่เจ้าซึ่งลูกคนหนึ่ง
ชื่อของเขาคือยะห์ยาเรามิเคยตั้งชื่อผู้ใดมาก่อนเลย

8.เขากล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์
ข้าพระองค์จะมีลูกได้อย่างไรในเมื่อภริยาของข้าพระองค์ก็เป็นหมัน
และข้าพระองค์ได้บรรลุสู่ความแก่ชราแล้ว !

9.เขา (มลัก) กล่าวว่า กระนั้นก็ดี พระเจ้าของเจ้าได้ตรัสว่า
มันง่ายสำหรับข้า และแน่นอนข้าได้บังเกิดเจ้ามาก่อน
เมื่อเจ้ายังมิได้เป็นสิ่งใด

10.เขากล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์
ขอพระองค์ทรงโปรดทำให้มีสัญญาณแก่ข้าพระองค์ด้วย
พระองค์ตรัสว่าสัญญาณของเจ้าคืออย่าพูดกับผู้คนเป็นเวลาสามคืนทั้ง
ๆ ที่เจ้าอยู่ในสภาพที่สมบูณ์

11.แล้วเขาได้ออกจากแท่นสวดมายังหมู่ชนของเขา
และเขาได้ชี้ใบ้แก่พวกของเขาว่าพวกท่านจงกล่าวสดุดีในยามเช้าและยามเย็น

12.โอ้ยะห์ยาเอ๋ย ! เจ้าจงยึดมั่นในคัมภีร์ (เตารอฮ์) อย่างมั่นคง
และเราได้ประทานความเฉลียวฉลาดให้เขา ตั้งแต่ยังเป็นเด็กอยู่

13.และความน่าสงสารจากเรา
และความบริสุทธิ์แก่เขาและเขาเป็นผู้ยำเกรง

14.และเป็นผู้กระทำความดีต่อบิดามารดาของเขา
และเขามิได้เป็นผู้หยิ่งยะโสผู้ฝ่าฝืน

15.และความศานติจงมีแด่เขา วันที่เขาถูกคลอด และวันที่เขาตาย
และวันที่เขาถูกฟื้นขึ้นให้มีชีวิตใหม่

16.และจงกล่าวถึง (เรื่องของ)
มัรยัมที่อยู่ในคัมภีร์เมื่อนางได้ปลีกตัวออกจากหมู่ญาติของนาง
ไปยังมุมหนึ่งทางตะวันออก (ของบัยตุลมักดิส)

17.แล้วนางได้ใช้ม่านกั้นให้ห่างพ้นจากพวกเขาแล้วเราได้ส่งวิญญาณของเรา (ญิบรีล) ไปยังนางแล้วเขาได้จำแลงตนแก่นาง
ให้เป็นชายอย่างสมบูรณ์

18.นางกล่ าวว่ า
แท้ จริ งฉั นขอความคุ้ มครองต่ อพระผู้ ทรงกรุ ณาปรานี ให้ พ้ นจากท่ าน
หากท่ านเป็ นผู้ ยำเกรง

19.เขา (ญิ บรี ล) กล่ าวว่ า แท้ จริ งฉั นเป็ นเพี ยงทู ตแห่ งพระเจ้ าของเธอ
เพื่ อฉั นจะให้ ลู กชายผู้ บริ สุ ทธิ์ แก่ เธอ

20.นางกล่ าวว่ า ฉั นจะมี ลู กได้ อย่ างไรทั้ ง ๆ
ที่ ไม่ มี ชายใดมาแตะต้ องฉั นเลย และฉั นก็ มิ ได้ เป็ นหญิ งชั่ ว

21.เขา (ญิ บรี ล) กล่ าวว่ า กระนั้ นก็ เถิ ด พระเจ้ าของเธอตรั สว่ า
มั นง่ ายสำหรั บข้ า
และเพื่ อเราจะทำให้ เขาเป็ นสั ญญาณหนึ่ งสำหรั บมนุ ษย์ และเป็ นความเมตตา
จากเรา และนั่ นเป็ นกิ จการที่ ถู กกำหนดไว้ แล้ ว

22.แล้ วนางได้ ตั้ งครรภ์ และนางได้ ปลี กตั วออกไปพร้ อมกั บบุ ตรในครรภ์
ยั งสถานที่ ไกลแห่ งหนึ่ ง

23.ความเจ็ บปวดใกล้ คลอดทำให้ นางหลบไปที่ โคนต้ นอิ นทผาลั มนางได้ กล
่า วว่ า โอ้ ! หากฉั นได้ ตายไปเสี ยก่ อนหน้ านี้
และฉั นเป็ นคนไร้ ค่ าถู กลื มเสี ยก็ จะดี

24.ดั งนั้ น เขา (มะลั ก) ได้ เรี ยกนางทางเบื้ องล่ างต้ นอิ นทผลั มว่ า
อย่ าได้ เศร้ าเสี ยใจ แน่ นอน
พระเจ้ าของเธอทรงจั ดลำธารไว้ เบื้ องล่ างเธอแล้ ว

25.และจงเขย่ าต้ นอิ นทผลั ม ให้ มั นเอนมาทางตั วเธอ
มั นจะหล่ นลงมาที่ ตั วเธอเป็ นอิ นทผลั มที่ สุ กน่ ากิ น

26.ฉะนั้ น จงกิ น จงดื่ ม และจงทำจิ ตใจให้ เบิ กบานเถิ ด
หากเธอเห็ นมนุ ษย์ คนใดก็ จงกล่ าวว่ า
ฉั นได้ บนการสงบนิ่ งไว้ ต่ อพระผู้ ทรงกรุ ณาปรานี ฉั นจะไม่ พู ดกั บผู้ ใดเล
ยวั นนี้

27.แล้ วนางใดพาเขามายั งหมู่ ญาติ ของนางโดยอุ้ มเขามาพวกเขากล่ าวว่ า
โอ้ มั รยั มเอ๋ ย ! แท้ จริ งเธอได้ นำเรื่ องประหลาดมาแล้ ว

28.โอ้ น้ องหญิ งของฮารู น พ่ อของเธอมิ ได้ เป็ นชายชั่ ว
และแม่ ของเธอก็ มิ ได้ เป็ นหญิ งไม่ บริ สุ ทธิ์

29.นางชี้ ไปทางเขา พวกเขากล่ าวว่ า
เราจะพู ดกั บผู้ ที่ อยู่ ในเปลที่ เป็ นเด็ กได้ อย่ างไร?

30.เขา (อี ซา) กล่ าวว่ า แท้ จริ งฉั นเป็ นบ่ าวของอั ลลอฮ์
พระองค์ ทรงประทานคั มภี ร์ แก่ ฉั นและทรงให้ ฉั นเป็ นนบี

31.และพระองค์ ทรงให้ ฉั นได้ รั บความจำเริ ญ ไม่ ว่ าฉั นจะอยู่ ณ ที่ ใด
และทรงสั่ งเสี ยให้ ฉั นทำการละหมาดและจ่ ายซะกาตตราบที่ ฉั นมี ชี วิ ตอยู่

32.และทรงให้ ฉั นทำดี ต่ อมารดาของฉั นและจะไม่ ทรงทำให้ ฉั นเป็ นผู้ หยิ่ ง
ยะโส ผู้ เลวทรามต่ำช้ า

33.และความศานติ จงมี แด่ ฉั น วั นที่ ฉั นถู กคลอด และวั นที่ ฉั นตาย
และวั นที่ ฉั นถู กฟื้ นขึ้ นให้ มี ชี วิ ตใหม่

34.นั่นคืออีซาบุตรของมัรยัม มันเป็นคำบอกเล่าที่จริง
ซึ่งพวกเขายังมีความสงสัยกันอยู่

35.ไม่เป็นการบังควรสำหรับอัลลอฮ์
ที่พระองค์จะทรงตั้งผู้ใดเป็นพระบุตร มหาบริสุทธิ์แห่งพระองค์ท่าน
!เมื่อพระองค์ทรงกำหนดกิจการใด พระองค์จะตรัสแก่มันว่า จงเป็น
แล้วมันก็จะเป็นขึ้นมา

36.และแท้จริงอัลลอฮ์คือพระเจ้าของฉันและพระเจ้าของพวกท่าน ดังนั้น
พวกท่านจงเคารพภักดีพระองค์เถิด นี่คือทางอันเที่ยงตรง

37.คณะต่าง ๆ ได้ขัดแย้งระหว่างกันเองดังนั้น
ความหายนะจงประสบแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา
เมื่อมีการชุมนุมแห่งวันอันยิ่งใหญ่เถิด

38.พวกเขาจะได้ฟังอย่างชัดแจ้งและเห็นอย่างชัดอะไรอย่างนั้น !
วันที่พวกเขาจะมาหาเรา
แต่วันนี้บรรดาผู้อธรรมอยู่ในการหลงผิดที่ชัดแจ้ง

39.และเจ้าจงเตือนสำทับพวกเขาถึงวันแห่งความเสียใจเมื่อกิจการนั้นถ
ูกตัดสิน และพวกเขาอยู่ในหลงลืม และพวกเขาไม่ศรัทธา

40.แท้จริง เราเป็นผู้ครอบครองมรดกแผ่นดินและที่อยู่บนแผ่นดิน
และพวกเขาจะถูกนำกลับมายังเรา

41.และจงกล่าวถึง (เรื่องของ) อิบรอฮีมที่อยู่ในคัมภีร์
แท้จริงเขาเป็นผู้ซื่อสัตย์ เป็นนบี

42.และจงรำลึกถึงเมื่อเขากล่าวแก่บิดาของเขาว่า โอ้พ่อจ๋า
ทำไมท่านจึงเคารพบูชาสิ่งที่ไม่ได้ยินและไม่เห็น
และไม่ให้ประโยชน์อันใดแก่ท่านเลย ?

43.โอ้พ่อจ๋า แท้จริงความรู้ได้มีมายังฉันแล้ว
ซึ่งมิได้มีมายังท่าน ดังนั้น จงเชื่อฟังปฏิบัติตามฉันเถิด
ฉันจะชี้แนะท่านสู่ทางที่ราบรื่น

44.โอ้พ่อจ๋า ! อย่าเคารพบูชาชัยตอนเป็นอันขาด
แท้จริงชัยตอนนั้นมันดื้อรั้นต่อพระผู้ทรงกรุณาปรานี

45.โอ้พ่อจ๋า ! แท้จริง
ฉันกลัวว่าการลงโทษจากพระผู้ทรงกรุณาปรานีจะประสบแก่ท่านแล้วท่านก็
จะเป็นสหายของชัยตอน

46.เขา (บิดา) กล่าวว่า
เจ้ารังเกียจพระเจ้าทั้งหลายของฉันกระนั้นหรือ โอ้อิบรอฮีมเอ๋ย !
หากเจ้าไม่หยุดยั้ง (จากการตำหนิ) แน่นอนฉันจะขว้างเจ้า
(ด้วยก้อนหิน) และเจ้าจงไปให้พ้นจากฉันตลอดไป

47.เขา (อิบรอฮีม) กล่าวว่า ขอความศานติจงมีแด่ท่าน
ฉันจะขออภัยโทษจากพระเจ้าของฉันให้แก่ท่าน
แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงเมตตากรุณาแก่ฉันมาก

48.และฉันจะปลีกตัวออกจากพวกท่านและสิ่งที่พวกท่านวิงวอนขออื่นจากอ
ัลลอฮ์

และฉันจะวิงวอนขอพระเจ้าของฉันหวังว่าด้วยการวิวอนขอต่อพระเจ้าของฉ
ัน จะไม่ทำให้ฉันได้รับความทุกข์

49.ครั้นเมื่อเขาปลีกตัวออกไปจากพวกเขาและสิ่งที่พวกเขาเคารพบูชาอื
่น จากอัลลอฮ์แล้ว เราได้ให้แก่เขา อิสหาก และยะอ์กูบ
และแต่ละคนเราได้แต่งตั้งให้เป็นนบี

50.และเราได้ให้ความเมตตาของเราแก่พวกเขา
และเราได้ทำให้พวกเขาได้รับการกล่าวขวัญที่ดี (ในหมู่มวลมนุษย์)

51.และจงกล่าวถึงเรื่องมูซาที่อยู่ในคัมภีร์แท้จริงเขาเป็นผู้ได้รั
บคัดเลือก และเขาเป็นร่อซู้ลเป็นนบี

52.และเราได้ร้องเรียกเขาจากทางด้านขวาของภูเขาฏูร
และเราได้ให้เขาเข้ามาใกล้ชิดเพื่อบอกความลับ

53.และเราได้ให้ความเมตตาของเราแก่เขาของภูเขาฏูร
และเราได้ให้เขาเข้ามาใกล้ชิดเพื่อบอกความลับ

54.และจงกล่าวถึงเรื่องของอิสมาอีล ที่อยู่ในคัมภีร์
แท้จริงเขาเป็นผู้ซื่อสัตย์ต่อสัญญาและเขาเป็นร่อซู้ลเป็นนบี

55.และเขาใช้หมู่ญาติของเขาให้ปฏิบัติละหมาดและจ่ายซะกาต
และเขาเป็นที่โปรดปราน ณ ที่พระเจ้าของเขา

56.และจงกล่าวถึงเรื่องของอิดรีสที่อยู่ในคัมภีร์
แท้จริงเขาเป็นผู้ซื่อสัตย์เป็นนบี

57.และเราได้เทิดเกียรติเขาซึ่งตำแหน่งอันสูงส่ง

58.ชนเหล่านั้นคือบรรดาผู้ที่อัลลอฮ์ทรงโปรดปรานพวกเขาให้เป็นนบีที
่มีเชื้อสายจากอาดัม
และจากเชื้อสายผู้ที่เราบรรทุกไว้ในเรือกับนูห์
และจากเชื้อสายของอิบรอฮีม
และอิสรออีลและจากเชื้อสายผู้ที่เราได้ชี้แนะทางและเราได้คัดเลือกไ
ว้ เมื่อบรรดาโองการของพระผู้ทรงกรุณาปรานีถูกอ่านแก่พวกเขา
พวกเขาจะก้มลงสุญูดและร้องไห้

59.ภายหลังจากพวกเขาชนรุ่นชั่วก็ได้สืบต่อมา พวกเขาได้ทิ้งละหมาด
และปฏิบัติตามความใคร่ต่อมาพวกเขาก็จะประสบความหายนะ

60.เว้นแต่ผู้ขอลุแก่โทษและศรัทธา และกระทำความดี
ชนเหล่านั้นจะได้เข้าสวนสวรรค์ และพวกเขาจะไม่ได้รับความอธรรมแต่อย่
างใด

61.สวนสวรรค์หลากหลายอันสถาพร
ซึ่งพระผู้ทรงกรุณาปรานีทรงสัญญาแก่ปวงบ่าวของพระองค์ด้วยความเร้นล
ับ แท้จริงสัญญาของพระองค์นั้นจะมีมาอย่างแน่นอน

62.พวกเขาจะไม่ได้ยินสิ่งไร้สาระในนั้น
นอกจากคำทักทายที่เป็นศานติ และสำหรับพวกเขาจะได้รับเครื่องยังชีพขอ
งพวกเขาในนั้น ทั้งในยามเช้าและยามเย็น

63.นั่นคือสวนสวรรค์ซึ่งเราให้เป็นมรดกแก่ปวงบ่าวของเรา
ผู้ที่มีความยำเกรง

64.และเรา (ญิบรีล) มิได้ลงมา
เว้นแต่ด้วยพระบัญชาของพระเจ้าของท่านสำหรับพระองค์นั้น
สิ่งที่อยู่ระหว่างเบื้องหน้าของเราและสิ่งที่อยู่เบื้องหลังของเรา
และสิ่งที่อยู่ระหว่างทั้งสองและพระเจ้าของท่านนั้นมิทรงหลงลืมสิ่ง
ใดเลย

65.พระเจ้าแห่งบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดินและสิ่งที่อยู่ระหว่างทั้งสอง
ดังนั้นจงเคารพภักดีต่อพระองค์
และจงอดทนต่อการเคารพภักดีพระองค์สูเจ้ารู้หรือว่ามีผู้ใดเสมอเหมือ
นพระองค์ ?

66.และมนุษย์ (กาฟิร) กล่าวว่า เมื่อฉันตายไปแล้ว
ฉันจะถูกให้ออกมาในสภาพมีชีวิตจริงหรือ ?

67.มนุษย์ไม่คิดบ้างหรือว่า แท้จริงเราได้บังเกิดเขามาแต่กาลก่อน
โดยที่เขามิได้เป็นสิ่งใดมาก่อนเลย

68.ดังนั้นด้วยพระนามของพระเจ้าของเจ้าแน่นอนเราจะชุมนุมพวกเขาพร้อ
มด้วยบรรดาชัยตอนแล้วเราจะนำพวกเขาให้มาคุกเข่าอยู่รอบ ๆ นรก

69.แล้วแน่นอนที่สุดเราจะดึงออกจากทุก ๆ คณะ
ใครในหมู่พวกเขาที่ดื้อรั้นที่สุดต่อพระผู้ทรงกรุณาปรานี

70.แล้วแน่นอนที่สุด
เรารู้ดียิ่งถึงบรรดาผู้ที่เหมาะสมยิ่งที่จะเข้าไปอยู่ในนรก

71.และไม่มีผู้ใดในหมู่พวกเจ้า
นอกจากจะเป็นผู้ผ่านเข้าไปในมันมันเป็นสิ่งที่กำหนดไว้แน่นอนแล้วสำ
หรับพระเจ้าของเจ้า

72.แล้วเราจะให้บรรดาผู้ยำเกรงรอดพ้นแล้วเราจะปล่อยให้บรรดาผู้อธรร
มคุกเข่าอยู่ในนั้น

73.และเมื่อโองการทั้งกลายอันแจ่มแจ้งของเราถูกอ่านขึ้นแก่พวกเขา
บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธากล่าวแก่บรรดาผู้ศรัทธาว่า
ฝ่ายใดในสองฝ่ายนี้จะมีฐานะดีกว่า และมีเกียรติทางสังคมมากกว่า ?

74.และกี่มากน้อยแล้วประชาชาติก่อนพวกเขาเราได้ทำลายพวกเขา
โดยที่พวกเขามีสิ่งของ เครื่องใช้และรูปร่างลักษณะดีกว่า

75.จงกล่าวเถิด ผู้ที่อยู่ในความหลงผิดนั้น
พระผู้ทรงกรุณาปรานีจะทรงผ่อนผันให้เขาระยะหนึ่ง
จนกระทั่งเมื่อพวกเขาได้เห็นสิ่งที่พวกเขาถูกสัญญาไว้ว่า
จะเป็นการลงโทษในโลกนี้ หรือจะเป็นการลงโทษในปรโลกแล้วพวกเขาก็จะรู้
ว่าใครจะมีฐานะชั่วร้ายกว่าและมีกำลังพลน้อยกว่า

76.และอัลลอฮ์จะทรงเพิ่มแนวทางที่ถูกต้องให้แก่ผู้ที่อยู่ในแนวทางน
ั้น และการงานที่ดีที่ยั่งยืนนั้นดียิ่ง ณ ที่พระเจ้าของเจ้า
ในการตอบแทนรางวัล และดียิ่งในการกลับ (ไปสู่พระองค์)

77.เจ้าเห็นหรือไม่ว่า ผู้ที่ปฏิเสธโองการทั้งหลายของเรา
แล้วเขากล่าวอ้างว่า ฉันจะได้รับทรัพย์สมบัติและลูกหลานนั้น

78.เขาล่วงรู้ในสิ่งเร้นลับหรือว่าเขาได้รับคำมั่นสัญญา
จากพระผู้ทรงกรุณาปรานี ?

79.เปล่าเลย !
เราจะบันทึกสิ่งที่เขากล่าวและเราจะเพิ่มการลงโทษแก่เขาอีกระยะหนึ่ง

80.และเราจะรับช่วงจากเขาสิ่งที่เขากล่าวไว้และเขาจะมาหาเราอย่างโดดเดี่ยว

81.และพวกเขาได้ยึดเอารูปปั้นต่าง ๆ เป็นพระเจ้าอื่นจากอัลลอฮ์
เพื่อที่จะเป็นพลังอำนาจแก่พวกเขา

82.เปล่าเลย ! รูปปั้นเหล่านั้นจะปฏิเสธการเคารพบูชาของพวกเขา
และพวกมันจะเป็นปฏิปักษ์ต่อพวกเขา

83.เจ้ามิเห็นดอกหรือว่า
แท้จริงเราได้ปล่อยให้ชัยตอนมีอำนาจเหนือพวกที่ปฏิเสธศรัทธาเพื่อมันจะได้ยุแหย่พวกเขาอย่างจริงจัง

84.ดังนั้น
เจ้าอย่าได้เร่งรัดต่อพวกเขาแท้จริงเราได้นับวันที่เหลือสำหรับพวกเขาไว้แล้วด้วยการนับที่แน่นอน

85.วันที่เราจะรวมบรรดาผู้ยำเกรง
ให้มาชุมนุมต่อหน้าพระผู้ทรงกรุณาปรานีเป็นกลุ่ม ๆ

86.และเราจะไล่ต้อนบรรดาผู้มีความผิดไปยังนรก
อย่างสัตว์ที่กระหายน้ำเป็นฝูง ๆ

87.พวกเขาไม่มีอำนาจในการชะฟาอะฮ์นอกจากผู้ที่ได้ทำสัญญาไว้กับพระผู้ทรงกรุณาปรานี

88.และพวกเขากล่าวว่าพระผู้ทรงกรุณาปรานีทรงตั้งพระบุตรขึ้นเพื่อพระองค์

89.แน่นอนที่สุด พวกเจ้าได้นำมาซึ่งสิ่งร้ายแรงยิ่งใหญ่

90.ชั้นฟ้าทั้งหลายแทบจะพังทลายลงมาและแผ่นดินก็แทบจะถล่มลึกลงไป
และขุนเขาทั้งหลายก็แทบจะยุบทลายลงมาเป็นเสี่ยง ๆ

91.ที่พวกเขาอ้างพระบุตรแก่พระผู้ทรงกรุณาปรานี

92.และไม่เป็นการบังควรแก่พระผู้ทรงกรุณาปรานี
ที่พระองค์จะทรงตั้งพระบุตรขึ้น

93.ไม่มีผู้ใดในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเว้นแต่เขาจะมายังพระผู้ทรงกรุณาปรานีในฐานะบ่าวคนหนึ่ง

94.แน่นอนที่สุด
พระองค์ทรงรอบรู้ถึงพวกเขาและทรงนับพวกเขาอย่างถี่ถ้วนไว้แล้ว

95.และทุกคนในพวกเขาจะมายังพระองค์ในวันกิยามะฮ์อย่างโดดเดี่ยว

96.แท้ จริ ง บรรดาผู้ ศรั ทธาและประกอบคุ ณงามความดี ทั ้ง หลายนั้ น พระผู้ ทรงกรุ ณาปรานี จะทรงโปรดปรานความรั กใคร่ แก่ พวกเขา

97.แท้ จริ ง
เราได้ ทำให้ อั ลกุ รอานเป็ นภาษาที่ ง่ ายแก่ เจ้ าเพื่ อว่ าเจ้ าจะได้ นำมั น ไปแจ้ งเป็ นข่ าวดี แก่ บรรดาผู้ ยำเกรง
และเจ้ าจะได้ นำมั นไปตั กเตื อนหมู่ ชนที่ ดื้ อรั้ น

98.และกี่ มากน้ อยแล้ วจากประชาชาติ ในอดี ต เราได้ ทำลายพวกเขา เจ้ าได้ เห็ นผู้ ใดในหมู่ พวกเขาหรื อได้ ยิ นเสี ยงกระซิ บของพวกเขาบ้ างไหม ?

SURA 20 Ta-Ha @ฏอฮา

ด้ วยพระนามแห่ งอั ลลอฮ์ ผู้ ทรงเมตตา ผู้ ทรงปรานี

1.ฏอฮา

2.เรามิ ได้ ให้ อั ลกุ รอานลงมาแก่ เจ้ า เพื่ อให้ เจ้ าลำบาก

3.เว้ นแต่ เป็ นการตั กเตื อนแก่ ผู้ ที่ ยำเกรง

4.เป็น การประทานลงจากพระผู้ สร้ างแผ่ นดิ นและชั้ นฟ้ าทั้ งหลายอั นสู งส่ ง

5.ผู้ ทรงกรุ ณาปรานี ทรงสถิ ตย์ อยู่ บนบั ลลั งก์

6.กรรมสิ ทธิ์ ของพระองค์ นั้ นคื อ
สิ่ งที่ อยู่ ในชั้ นฟ้ าทั้ งหลายและสิ่ งที่ อยู่ ในแผ่ นดิ น
และสิ่ งที่ อยู่ ในระหว่ างทั้ งสอง และสิ่ งที่ อยู่ ใต้ พื้ นดิ น

7.และหากว่ าเจ้า กล่ าวเสี ยงดั ง
เพราะแท้ จริ งอั ลลอฮ์ ทรงรอบรู้ สิ่ งเร้ นลั บ และสิ่ งซ่ อนเร้ น

8.อั ลลอฮ์
ไม่ มี พระเจ้ าอื่ นใดนอกจากพระองค์ สำหรั บพระองค์ นั้ นทรงพระนามอั นสวยงาม

9.และเรื่ องราวของมู ซาได้ มี มาถึ งเจ้ าบ้ างไหม ?

10.เมื่ อเขาเห็ นไฟ เขาจึ งกล่ าวแก่ ครอบครั วของเขาว่ า
พวกท่ านจงหยุ ดอยู่ ที่ นี่
เพราะฉั นเห็ นไฟบางที ฉั นจะนำคบเพลิ งจากที่ นั่ นมาให้ พวกท่ าน
หรื อฉั นอาจจะพบผู้ นำทางที่ กองไฟนั้ น

11.ครั้ นเมื่ อเขามาถึ งกองไฟนั้ น มี เสี ยงเรี ยกขึ้ นว่ า โอ้ มู ซาเอ๋ ย !

12.แท้ จริ งข้ าคื อพระเจ้ าของเจ้ า จงถอดรองเท้ าทั้ งสองข้ างของเจ้ าออก แท้ จริ งเจ้ ากำลั งอยู่ ณ หุ บเขาอั นศั กดิ์ สิ ทธิ์ (มี ชื่ อว่ า) ว่ า

13.และข้ าได้ เลื อกเจ้ าฉะนั้ น จงตั้ งใจฟั งสิ่ งที่ ถู กวะฮี ย์

14.แท้ จริ งข้ าคื ออั ลลอฮ์ ไม่ มี พระเจ้ าอื่ นใดนอกจากข้ า
ดั งนั้ นเจ้ าจงเคารพภั กดี ต่ อข้ าและจงดำรงไว้ ซึ่ งการละหมาด
เพื่ อรำลึ กถึ งข้ า

15.แท้จริงวันอวสานของโลกนั้นกำลังมาถึง ข้าปกปิดมันไว้ เพื่อทุกชีวิตจะถูกตอบแทนตามที่มันได้แสวงหาไว้

16.ดังนั้น ผู้ที่ไม่ศรัทธาต่อมันจะต้องไม่ทำให้เจ้าเหินห่างจากมัน และปฏิบัติตามอารมณ์ต่ำของเขา แล้วเจ้าจะพินาศ

17.และอะไรที่อยู่ในมือขวาขอเจ้าเล่า โอ้มูซา เอ๋ย !

18.เขากล่าวว่า มันคือไม้เท้าของข้าพระองค์
ข้าพระองค์ใช้มันสำหรับยัน
และข้าพระองค์ใช้มันตีบนพุ่มไม้เพื่อเป็นอาหารสำหรับแกะของข้าพระองค์ และข้าพระองค์ใช้มันในประโยชน์อื่น ๆ อีก

19.พระองค์ตรัสว่า จงโยนมันไปซิ โอ้มูซาเอ๋ย

20.เขาจึงโยนมันลงไป แล้วมันก็ได้กลายเป็นงูเลื้อย

21.พระองค์ตรัสว่าจงจับมันขึ้นมาและอย่ากลัว
เราจะให้มันกลับมาเป็นไม้เท้าตามสภาพก่อนของมัน

22.และจงเอามือของเจ้าซุกเข้าไปใต้รักแร้ แล้วเอามันออกมามันจะมีสภาพขาวประกาย ปราศจากอันตรายใด ๆมันเป็นอีกสัญญาณหนึ่ง

23.เพื่อเราจะให้เจ้าได้เห็นบางส่วนจากสัญญาณทั้งหลายอันยิ่งใหญ่ของเรา

24.จงไปหาฟิรเอาน์ เพราะเขาได้ละเมิดฝ่าฝืน

25.เขากล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์
ขอพระองค์ทรงโปรดเปิดอกของข้าพระองค์ให้แก่ข้าพระองค์ด้วยเถิด

26.และทรงโปรดทำให้การงานของข้าพระองค์ ง่ายดายแก่ข้าพระองค์ด้วย

27.และทรงโปรดแก้ปม จากลิ้นของข้าพระองค์ด้วย

28.เพื่อให้พวกเขาเข้าใจคำพูดของข้าพระองค์

29.และทรงโปรดให้คนในครอบครัวของข้าพระองค์
เป็นผู้ช่วยแก่ข้าพระองค์ด้วย

30.ฮารูนพี่ชายของข้าพระองค์

31.ได้โปรดให้เขาเพิ่มความเข้มแข็งแก่ข้าพระองค์ด้วย

32.และให้เขามีส่วนร่วมในกิจการของข้าพระองค์ด้วย

33.เพื่อเราจักได้ถวายการแซ่ซร้องสดุดีต่อพระองค์ท่านอย่างมากมาย

34.และเราจักได้รำลึกถึงพระองค์ท่านอย่างมากมาย

35.แท้จริงพระองค์ท่านเป็นผู้ทรงเห็นเรา

36.พระองค์ตรัสว่า แน่นอน เราได้ให้ตามคำขอของเจ้าแล้ว โอ้มูซาเอ๋ย

37.และโดยแน่นอน
เราได้ให้ความโปรดปรานแก่เจ้ามาครั้งหนึ่งก่อนนี้แล้ว

38.โดยที่เราได้ดลใจให้มารดาของเจ้าถึงสิ่งที่ถูกดลใจ

39.โดยให้นางวางเขาลงในหีบ แล้วเอาไปปล่อยในแม่น้ำ (ไนล์)
แล้วแม่น้ำก็ซัดเขาไปติดที่ชายฝั่ง (จากนั้น)
ศัตรูของข้าและศัตรูของเขาก็จะเก็บเอาเขาไป
และข้าก็ได้ให้ความรักจากข้าแก่เจ้าเพื่อเจ้าจะได้รับการเลี้ยงดู
ภายใต้การดูแลของข้า

40.เมื่อพี่สาวของเจ้าเดินไป เธอได้พูด (กับพวกนั้น) ว่า
ฉันจะชี้แนะผู้ที่เลี้ยงดูเขาแก่พวกท่านไหม?
แล้วเราให้เจ้ากับไปหามารดาของเจ้า
เพื่อที่จะได้เป็นที่รื่นรมณ์แก่สายตาของนางและไม่เศร้าโศกและเจ้าไ
ด้ฆ่าชายคนหนึ่ง แล้วเราได้ช่วยเจ้าให้พ้นจากความหนักใจ
และเราได้ทดสอบเจ้าด้วยการทดสอบนานาชนิด
แล้วเจ้าได้พำนักอยู่กับชาวมัดยันเป็นเวลาหลายปี
ภายหลังเจ้าได้กลับมาตามกำหนด โอ้มูซาเอ๋ย !

41.และเราได้เลือกเจ้าเพื่อทำหน้าที่ของข้า

42.เจ้าจงไปพร้อมกับพี่ชายของเจ้า พร้อมด้วยสัญญาณทั้งหลายของข้า
และเจ้าทั้งสองอย่าเฉื่อยชาในการรำลึกถึงข้า

43.เจ้าทั้งสองจงไปหาฟิรเอาน์ แท้จริงเขายะโสโอหังมาก

44.แล้วเจ้าทั้งสองจงพูดกับเขาด้วยคำพูดที่อ่อนโยน
บางทีเขาอาจจะรำลึกขึ้นมาหรือเกิดความยำเกรงขึ้น

45.เขาทั้งสองได้กล่าวว่า ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้าของเรา
แท้จริงเรากลัวว่าเขาจะล่วงเกินเรา

46.พระองค์ตรัสว่า
เจ้าทั้งสองอย่ากลัวแท้จริงข้าอยู่กับเจ้าทั้งสอง
ข้าได้ยินและได้เห็น (ทุกสิ่งทุกอย่าง)

47.ดังนั้น เจ้าทั้งสองจงไปหาเขาแล้วกล่าวว่า
แท้จริงเราเป็นร่อซู้ลของพระเจ้าของท่านฉะนั้นท่านจงปล่อยวงศ์วานอิ
สรออีลมากับเราเถิด และอย่าได้ทรมานพวกเขาเลย แน่นอน
เราได้นำสัญญาณจากพระเจ้าของท่านมายังท่านแล้วและความปลอดภัย
(จากการลงโทษของอัลลอฮ์) จงมีแด่ผู้ปฏิบัติตามแนวทางที่ถูกต้อง

48.แท้จริงได้มีวะฮีย์มายังเราว่า
แท้จริงการลงโทษจะประสบแก่ผู้ที่ปฏิเสธ (บรรดานบีของอัลลอฮ์)
และหันหลัง (ให้กับการอีมาน)

49.เขากล่าวว่า ดังนั้น ใครเล่าคือพระเจ้าของท่านทั้งสอง
โอ้มูซาเอ๋ย

50.มูซากล่าวว่า พระเจ้าของเราคือ
ผุ้ทรงประทานทุกอย่างแก่สิ่งที่พระองค์ทรงสร้างแล้วพระองค์ก็ทรงชี้
แนะแนวทางให้

51.เขากล่าวว่า แล้วสภาพของคนรุ่นก่อน ๆ นั้นเป็นเช่นไร ?

52.มูซากล่าวว่า ความรู้ในเรื่องนั้นอยู่ที่พระเจ้าของฉัน
ในบันทึกของพระองค์ พระเจ้าของฉันจะไม่ทรงผิดพลาด และไม่ทรงหลงลืม

53.พระผู้ทรงทำให้แผ่นดินเป็นพื้นราบเรียบ สำหรับพวกท่าน
และทรงทำให้เป็นถนนหนทางสำหรับพวกท่าน
และทรงหลั่งน้ำฝนมาจากฟากฟ้าและเราได้ให้พืชผลนานาชนิดออกมาเป็นคู่ๆ

54.พวกเจ้าจงกิน และจงเลี้ยงปศุสัตว์ของพวกเจ้า แท้จริงในการนั้น
แน่นอนย่อมเป็นสัญญาณมากหลายสำหรับปัญญาชน

55.จากแผ่นดินเราได้บังเกิดพวกเจ้า และ ณ
แผ่นดินนั้นเราจะให้พวกเจ้ากลับคืนไป และจากแผ่นดินนั้น
เราจะให้พวกเจ้ากลับออกมาอีกครั้งหนึ่ง

56.และแน่นอน
เราได้ให้เขาเห็นสัญญาณทั้งหมดของเราแต่เขาได้ปฏิเสธและดื้อดึง

57.เขากล่าวว่า เจ้ามาหาเราเพื่อที่จะเอาเราออกจากแผ่นดินของเรา
ด้วยเล่ห์กลของเจ้ากระนั้นหรือ โอ้ มูซาเอ๋ย !

58.ดังนั้น เราก็จะนำมาซึ่งเล่ห์กลนั้นเจ้าเช่นเดียวกัน ฉะนั้น
เจ้าจงกำหนดวันขึ้นระหว่างเรากับท่าน ณ สถานที่ที่แน่นอน
โดยที่เราจะไม่ผิดสัญญาและตัวท่านด้วย

59.มูซากล่าวว่า กำหนดวันของพวกท่านคือวันอีดวันรื่นเริง
โดยให้ประชาชนมาร่วมชุมนุมกันในตอนสาย

60.ฟิรเอาน์ได้กลับออกไปเพื่อไปร่วมมือกันวางแผนการณ์ของเขา
แล้วได้มายังที่นัดหมาย

61.มูซาได้กล่าวแก่พวกเขา ความหายนะจงประสบแก่พวกท่าน
พวกท่านอย่าได้เสกสรรปั้นแต่งการมุสาต่ออัลลอฮ์
มิฉะนั้นพระองค์จะทรงทำลายพวกท่านด้วยการลงโทษ
และแน่นอนผู้ปั้นแต่งการมุสานั้น ได้ประสบความผิดหวังมาแล้ว

62.พวกเขาได้โต้แย้งกันในเรื่องของพวกเขา
และได้มีการพูดกันอย่างลับๆ

63.พวกเขากล่าวว่า สองคนนี้มิได้เป็นอื่นใด
นอกจากเป็นนักมายากลอย่างแน่นอน
ต้องการที่จะเอาพวกท่านออกจาแผ่นดินของพวกท่านด้วยเล่ห์กลของเขาทั้งสอง และต้องการจะลบล้างขนบธรรมเนียมอันดีงามของพวกท่าน

64.ดังนั้น พวกท่านจงรวบรวมแผนการณ์ของพวกท่าน
แล้วเดินออกมาเป็นแถว และวันนี้ผู้ใดเหนือกว่า
ก็จะได้รับชัยชนะอย่างแน่นอน

65.พวกเขากล่าวว่า โอ้ มูซาเอ๋ย !
ท่านจะเป็นผู้โยนหรือว่าพวกเราจะเป็นผู้โยนก่อน

66.มูซากล่าวว่า แต่ว่าพวกท่านจงโยนก่อนเถิด ณ บัดนั้น
เชือกและไม้เท้าของพวกเขาดูประหนึ่งว่ามันเลื้อยคลานไปมาเพราะเล่ห์กลของพวกเขา

67.มูซาจึงรู้สึกกลัวขึ้นในตัวของเขา

68.เรากล่าวว่า เจ้าอย่ากลัว แท้จริงเจ้าอยู่ในสภาพที่เหนือกว่า

69.และเจ้าจงโยนสิ่งที่อยู่ในมือขวาของเจ้า
มันจะกลืนสิ่งที่พวกเขาทำขึ้น
แท้จริงสิ่งที่พวกเขาทำขึ้นนั้นเป็นแผนของนักมายากล
และนักมายากลนั้นจะไม่ประสบความสำเร็จ ไม่ว่าเขาจะมาจากทางไหนก็ตาม

70.ดังนั้น พวกมายากลได้ก้มลงสุญูด โดยกล่าวว่า
เราขอศรัทธาต่อพระเจ้าของฮารูนและมูซา

71.เขา (ฟิรเอาน์) กล่าวว่า พวกท่านศรัทธาต่อเขา
ก่อนที่ฉันจะขออนุญาตให้แก่พวกท่านกระนั้นหรือ ?
แท้จริงเขาต้องเป็นหัวหน้าของพวกท่าน
ซึ่งได้สอนวิชามายากลแก่พวกท่านฉะนั้น
ฉันจะตัดมือและเท้าของพวกท่านสลับข้างกัน
และฉันจะเอาพวกท่านไปตรึงไว้ที่ต้นอินทผาลัม
และพวกท่านก็จะรู้อย่างแน่ชัดว่า
ผู้ใดในหมู่พวกเราที่จะให้การลงโทษที่สาหัสกว่า และยาวนานยิ่งกว่า

72.พวกเขากล่าวว่า
เราจะไม่ฝักใฝ่ท่านมากกว่าหลักฐานที่ชัดแจ้งที่ได้มายังเราขอสาบานต
่อพระผู้ให้บังเกิดเรา ท่านจงกระทำตามสิ่งที่ท่านต้องการจะกระทำผิด
แท้จริงท่านจะกระทำได้ในชีวิตแห่งโลกนี้เท่านั้น

73.แท้จริง
เราได้ศรัทธาต่อพระเจ้าของเราเพื่อพระองค์จะทรงอภัยความผิดต่าง ๆ
ของเราให้แก่เรา
และทรงอภัยสิ่งที่ท่านได้บังคับให้เรากระทำเกี่ยวกับเรื่องมายากลแล
ะอัลลอฮ์นั้นทรงเป็นผู้ดีเลิศยิ่งและทรงยั่งยืนตลอดไป

74.ความจริงนั้น ผู้ใดมาหาพระเจ้าของเขาในสภาพของผู้กระทำความผิด
แน่นอน เขาจะได้รับนรกเป็นการตอบแทน
โดยที่เขาจะไม่ตายและไม่เป็นในนั้น

75.และผู้ใดมาหาพระองค์โดยเป็นผู้ศรัทธาเขาได้กระทำความดีต่าง ๆ
ไว้ ชนเหล่านี้แหละสำหรับพวกเขานั้นจะมีสถานะอันสูงส่ง

76.สวนสวรรค์หลากหลายอันสถาพรณ
เบื้องล่างของมันมีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน
พวกเขาเป็นผู้พำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล
และนั่นคือการตอบแทนสำหรับผู้ขัดเกลาตนเอง (ให้พ้นจากความชั่ว)

77.และโดยแน่นอน เราได้วะฮีย์แก่มูซาว่า
จงเดินทางในเวลากลางคืนพร้อมด้วยปวงบ่าวของข้าแล้วฟาดลงในทะเลให้เป
็นทางเดินแห้งแก่พวกเขา เจ้าอย่าได้กลัวว่าจะถูกตามทัน
และจ้าอย่าได้กลัวจมน้ำ

78.ฟิรเอาน์พร้อมด้วยไร่พลของเขาได้ตามมาทันพวกเขา
แล้วน้ำจากทะเลได้ท่วม ทำให้พวกเขาจมน้ำ

79.และฟิรเอาน์ได้ทำให้กลุ่มชนของเขาหลงผิด
และมิได้แนะทางที่ถูกต้องให้

80.โอ้ วงศ์วานของอิสรออีลเอ๋ย !
แน่นอนเราได้ช่วยพวกเจ้าให้พ้นจากศัตรูของพวกเจ้า
และเราได้สัญญาพวกเจ้าทางด้านขวาของภูเขาฏูร
และเราได้ให้อาหารหวานและนกคุ่มแก่พวกเจ้า

81.พวกเจ้าจงกินจากสิ่งที่ดีทั้งหลาย
ที่เราได้ให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้า และพวกเจ้าอย่าได้ฝ่าฝืน มิฉะนั้น
ความกริ้วของข้าจะเกิดขึ้นแก่พวกเจ้าและผู้ใดที่ความกริ้วของข้าจะเกิดขึ้นแก่เขาแน่นอนเขาจะประสบความพินาศ

82.และแท้จริงข้าเป็นผู้อภัยอย่างมากหลายแก่ผู้ลุแก่โทษ และศรัทธา
และประกอบความดีแล้วยึดมั่นอยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง

83.และอะไรเล่าที่ทำให้เจ้ารีบเร่งออกจากกลุ่มชนของเจ้า โอ้
มูซาเอ๋ย !

84.เขากล่าวว่า พวกเขาเหล่านั้นตามหลังข้าพระองค์มาอยู่แล้ว
และข้าพระองค์ได้รีบเร่งมายังพระองค์เท่านั้น
โอ้ พระเจ้าของข้าพระองค์ก็เพื่อให้พระองค์ทรงพอพระทัยเท่านั้น

85.พระองค์ตรัสว่า แท้จริงเราได้ทดสอบกลุ่มชนของเจ้า
หลังจากที่เจ้าได้จากมา และซามิรีย์ก็ได้ทำให้พวกเขาหลงทาง

86.มูซาได้กลับมายังกลุ่มชนของเขาด้วยความกริ้วโกรธเสียใจเขากล่าวว่า โอ้ กลุ่มชนของฉันเอ๋ย
พระเจ้าของพวกท่านมิได้ทรงสัญญากับพวกท่านด้วยสัญญาที่ดีดอกหรือ
คำมั่นสัญญานั้นนานเกินไปสำหรับพวกท่านกระนั้นหรือ ?
หรือว่าพวกท่านประสงค์ที่จะให้ความกริ้วจากพระเจ้าของพวกท่าน
เกิดขึ้นแก่พวกท่าน ? พวกท่านจึงได้บิดพริ้วสัญญาของฉัน

87.พวกเขากล่าวว่า เรามิได้บิดพริ้วสัญญาของท่าน
ตามความสมัครใจของเราดอก
แต่ว่าเราต้องแบกน้ำหนักเครื่องประดับของพรรคพวกอย่างมากมายเราจึงโยนมันลงไป เช่นเดียวกัน ซามิรีย์ก็ได้โยนมันลงไปด้วย

88.แล้วซามิรีย์ก็ได้ทำลูกวัวออกมาเป็นรูปร่างมีเสียงร้องพวกเขาจึงกล่าวว่า นี่คือพระเจ้าของพวกท่าน และพระเจ้าของมูซา แต่เขาลืมเสีย

89.พวกเขาไม่รู้ดอกหรือว่า มันไม่อาจจะให้คำตอบแพวกเขา
และมันไม่สามารถจะให้โทษและให้คุณแก่พวกเขาเลย

90.และโดยแน่นอน ฮารูนกล่าวกับพวกเขาก่อนว่าโอ้ กลุ่มชนของฉันเอ๋ย
แท้จริงพวกท่านถูกทดสอบให้หลงเสียแล้ว
และแท้จริงพระเจ้าของพวกท่านนั้นคือพระผู้ทรงกรุณาปรานี
ดังนั้นพวกท่านจงปฏิบัติตามฉัน และจงเชื่อฟังคำสั่งของฉัน

91.พวกเขากล่าวว่า เรายังคงจะบูชามันโดยจะจงรักภักดี (ต่อมัน)
จนกว่ามูซาจะกลับมาหาพวกเรา

92.(เมื่อมูซากลับมาแล้ว) เขากล่าวว่า โอ้ ฮารูนเอ๋ย
อันใดเล่าที่ยับยั้งท่าน เมื่อท่านเห็นพวกเขาหลงผิด

93.ทำไมท่านจึงไม่ปฏิบัติตามฉัน ท่านฝ่าฝืนคำสั่งของฉันกระนั้นหรือ
?

94.ฮารูน กล่าวว่า โอ้ลูกของแม่ฉันเอ๋ย
อย่าดึงเคราและศีรษะของฉันซิ แท้จริงฉันกลัวว่า ท่านจะกล่าว
(แก่ฉัน) ว่า
ท่านได้ก่อการแตกแยกขึ้นในหมู่วงศ์วานอิสรออีลและท่านไม่คอบฟังคำสั่ง ของฉัน

95.มูซากล่าวว่า เจ้าต้องการอะไร โอ้ซามิรีย์เอ๋ย !

96.เขากล่าวว่า ฉันเห็นในสิ่งที่พวกเขามองไม่เห็น ดังนั้น
ฉันจึงกำเอากอบหนึ่งจากรอยของร่อซูล (หมายถึงญิบรีล)
แล้วฉันได้โยนมันลงไปและเช่นนั้นแหละจิตใจของฉันได้เห็นดีเห็นงาม

97.มูซากล่าวว่า ท่านจงออกไป
แท้จริงสำหรับท่านในชีวิตนี้จะได้รับการลงโทษโดยท่านกล่าวว่า
อย่ามาแตะต้องฉันและแท้จริงสำหรับท่านนั้นมีสัญญาหนึ่ง
ท่านจะไม่ถูกทำให้ผิดสัญญาและจงดูพระเจ้าของท่านซึ่งท่านยึดถือบูชา
มันแน่นอนเราจะเผามัน แล้วเราจะโปรยมันลงในทะเลให้กระจาย

98.แท้จริง พระเจ้าของพวกท่านนั้นคือ อัลลอฮ์
ซึ่งไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์
พระองค์ทรงแผ่ความรอบรู้ในยังทุกสิ่ง

99.เช่นนี้แหละ
เราได้บอกเล่าข่าวคราวที่ได้เกิดขึ้นแต่กาลก่อนแก่เจ้าและแน่นอน
เราได้ให้ข้อเตือนสติ จากเราแก่เจ้า

100.ผู้ใดหันหลังให้อัลกุรอานแท้จริงเขาจะแบกโทษหนักในวันกิยามะฮ์
(อยู่ในนรก)

101.พวกเขาจะพำนักอย่างถาวรอยู่ในนั้นและโทษหนักนั้นเป็นความชั่วช้าสำหรับพวกเขาในวันกิยามะฮ์เสียนี่กระไร !

102.วันซึ่งสังข์จะถูกเป่า
และในวันนั้นเราจะรวมนักโทษทั้งหลายที่มีตาสีฟ้าไว้ด้วยกัน

103.พวกเขาจะกระซิบกระซาบระหว่างกันว่า
พวกท่านมิได้พักในโลกนี้ นอกจากเพียง 10 วันเท่านั้น

104.เรารู้ดียิ่งในสิ่งที่พวกเขากล่าวกัน
เมื่อผู้มีความคิดที่ดียิ่งกล่าวว่า พวกท่านมิได้พักอยู่
นอกจากเพียงวันเดียวเท่านั้น

105.และพวกเขาจะถามเจ้าเกี่ยวกับภูเขา จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด)
พระเจ้าของฉันจะทรงทำให้มันแตกออกเป็นผุยผง

106.แล้วจะทรงปล่อยให้มันเป็นที่ราบโล่งเตียน
(ไม่มีต้นไม้และสิ่งก่อสร้าง)

107.สูเจ้าจะไม่เห็น ณ ที่นั้น ที่ลุ่มและที่ดอน

108.วันนั้นพวกเขาจะติดตามผู้ร้องเรียกไปโดยไม่มีการอิดเอื้อนแต่ประการใดเสียงทั้งหลายก็จะลดค่อยลงต่อพระผู้ทรงกรุณาปรานี
เจ้าจะไม่ได้ยินเสียงใด นอกจากเสียงแผ่วเบา

109.วันนั้น การชะฟาอะฮ์ จะไม่เกิดประโยชน์อันใด
นอกจากผู้ที่ พระผู้ทรงกรุณาปรานี ทรงอนุญาตแก่เขา
และพระองค์ทรงพอพระทัยในคำพูดของเขาเท่านั้น

110.พระองค์ทรงรอบรู้สิ่งต่าง ๆ ที่อยู่ข้างหน้าพวกเขา และสิ่งต่าง ๆที่อยู่ลับหลังพวกเขาและความรู้ของพวกเขาไม่อาจจะเท่าเทียมความรู้ของพระองค์ได้

111.และใบหน้าทั้งหลายได้สยบลงต่อพระผู้ทรงเป็นอยู่เสมอ
พระผู้ทรงอมตะ และแน่นอน ผู้ที่แบกเอาความอธรรมไว้ (ชิริก)
ต้องประสบกับการขาดทุนอย่างแน่นอน

112.และผู้ใดปฏิบัติคุณงามความดีทั้งหลายโดยที่เขาเป็นผู้ศรัทธา
เขาจะไม่กลัวความอธรรมและการบั่นทอนใด ๆ

113.และเช่นนั้นแหละ เราได้ให้กุรอานเป็นภาษาอาหรับลงมาแก่เขา
และเราได้กล่าวซ้ำในนั้นซึ่งข้อตักเตือน
หวังว่าพวกเขาจะมีความยำเกรงหรือเกิดข้อเตือนใจแก่พวกเขา

114.ดังนั้น อัลลอฮ์คือพระผู้ทรงสูงส่งยิ่ง
พระผู้ทรงอำนาจอันแท้จริง และเจ้าอย่ารีบเร่งในการอ่านอัลกุรอาน
ก่อนที่วะฮียฺของพระองค์จะจบลงและจงกล่าวเถิด ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงโปรดเพิ่มพูนความรู้แก่ข้าพระองค์ด้วย

115.และโดยแน่นอน
เราได้ให้คำมั่นสัญญาแก่อาดัมแต่กาลก่อนแต่เขาได้ลืม
และเราไม่พบความมั่นใจอดทนในตัวเขา

116.และเมื่อเรากล่าวแก่บรรดามลาอิกะฮ์ว่า จงสุญดคารวะแก่อาดัม
และพวกเขาได้สุญดนอกจากอิบลีส มันได้ดื้อดึง

117.แล้วเราได้กล่าวว่า โอ้อาดัมเอ๋ย !
แท้จริงนี่คือศัตรูของเจ้าและของภริยาของเจ้า
ดังนั้นอย่าให้มันทำให้เจ้าทั้งสองออกจากสวนสวรรค์
แล้วเจ้าจะได้รับความลำบาก

118.แท้จริงในสวนสวรรค์นั้น เจ้าจะไม่หิวและจะไม่ต้องเปลือยกาย

119.และแท้จริงในสวนสวรรค์นั้น เจ้าจะไม่กระหายน้ำ และจะไม่ตากแดด

120.ต่อมาชัยตอนมารร้ายได้กระซิบกระซาบเขา มันกล่าวว่า อาดัมเอ๋ย
ฉันจะชี้แนะแก่ท่านไปยังต้นไม้ที่อยู่เป็นนิจตลอดกาลและการมีอำนาจที่ไม่สูญสลายเอาไหม?

121.ดังนั้น
เขาทั้งสองจึงกินจากต้นไม้นั้นสิ่งพึงสงวนของทั้งสองจึงถูกเผยแก่เขาทั้งสอง
เขาทั้งสองจึงเริ่มเอาใบไม้ของสวนนั้นมาปกปิดบนตัวของเขาทั้งสอง
และอาดัมได้ฝ่าฝืนพระเจ้าของเขา เขาจึงหลงผิด

122.ภายหลัง พระเจ้าของเขาทรงคัดเลือกเขาแล้วทรงอภัยโทษให้แก่เขา
และทรงแนะทางที่ถูกต้องให้เขา

123.พระองค์ตรัสว่า เจ้าทั้งสองจงออกไปจากสวนสวรรค์ทั้งหมด
โดยบางคน (ลูกหลาน)
ในหมู่พวกเจ้าเป็นศัตรูกับอีกบางคนบางทีเมื่อมีคำแนะนำ (ฮิดายะฮ์)
จากข้ามายังพวกเจ้า แล้วผู้ใดปฏิบัติตามคำแนะนำ (ฮิดายะฮ์) ของข้า
เขาก็จะไม่หลงผิด และจะไม่ได้รับความลำบาก

124.และผู้ใดผินหลังจากการรำลึกถึงข้า แท้จริงสำหรับเขาคือ
การมีชีวิตอยู่อย่างคับแค้นและเราจะให้เขาฟื้นคืนชีพในวันกิยามะฮ์ใ
นสภาพของคนตาบอด

125.เขากล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์
ทำไมพระองค์จึงทรงให้ข้าพระองค์ฟื้นคืนชีพขึ้นมาในสภาพของคนตาบอดเล
่า ทั้งๆที่ข้าพระองค์เคยเป็นคนตาดีมองเห็น

126.พระองค์ตรัสว่า เช่นนั้นแหละ
เมื่อโองการทั้งหลายของเราได้มีมายังเจ้า เจ้าก็ทำเป็นลืมมัน
และในทำนองเดียวกันวันนี้ เจ้าก็จะถูกลืม

127.และเช่นเดียวกัน
เราจะตอบแทนผู้ที่ล่วงละเมิดขอบเขตและไม่ศรัทธาต่อโองการทั้งหลายขอ
งพระเจ้า และแน่นอน การลงโทษในปรโลกนั้นสาหัสยิ่ง และยาวนานยิ่ง

128.ยังมิเป็นที่ประจักษ์ชัดแก่พวกเขาดอกหรือว่า กี่มากน้อยแล้ว
เราได้ทำลายประชาชาติก่อนหน้าพวกเขาหลายชั่วศตวรรษ โดยที่พวกเขา
(กุฟารมักกะฮ์) ได้ไปพบเห็นมาในที่พำนักอาศัยของพวกเขาแท้จริง
ในการลงโทษเช่นนั้นแหละเป็นนิทัศน์อุทาหรณ์สำหรับบรรดาผู้มีสติปัญ
ญา

129.และหากมิใช่ลิขิตจากพระเจ้าของเจ้า
ถูกบันทึกไว้ล่วงหน้าก่อนแล้วแน่นอน
การลงโทษจะเกิดขึ้นทันทีอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

130.ดังนั้น เจ้าจงอดทนต่อสิ่งที่พวกเขากล่าวร้าย
และจงแซ่ซร้องสดุดีด้วยการสรรเสริญพระเจ้าของเจ้า
ก่อนตะวันขึ้นและก่อนตะวันลับลงไป และส่วนหนึ่งจากเวลากลางคืน
ก็จงแซ่ซร้องสดุดี และปลายช่วงของเวลากลางวัน
เพื่อเจ้าจะได้พออกพอใจ

131.และเจ้าจงอย่าทอดสายตาของเจ้าไปยังสิ่งที่เราได้ให้ความเพลิดเพ
ลินแก่บุคคลประเภทต่าง ๆ ของพวกกุฟฟาร ซึ่ง ความสุขสำราญในโลกดุนยา
เพื่อเราจะได้ทดสอบพวกเขาในการนี้ และการตอบแทนของพระเจ้านั้น
ดียิ่งกว่าและจีรังยิ่งกว่า

132.และเจ้าจงใช้ครอบครัวของเจ้าให้ทำละหมาด และจงอดทนในการปฏิบัติ
เรามิได้ขอเครื่องยังชีพจากเจ้า
เราต่างหากเป็นผู้ให้เครื่องยังชีพแก่เจ้า
และบั้นปลายนั้นสำหรับผู้ที่มีความยำแกรง

133.และพวกเขากล่าวว่า
ทำไมเขาจึงไม่นำสัญญาณหนึ่งจากพระเจ้าของเขามาให้เราหรือว่าหลักฐาน
อันชัดแจ้งที่ปรากฏอยู่ในคัมภีร์ต่าง ๆ สมัยก่อนนั้น
มิได้มีมายังพวกเขาดอกหรือ?

134.และหากเราทำลายพวกเขาด้วยการลงโทษก่อนการให้อัลกุรอานลงมาแน่นอ
นพวกเขาก็กล่าวว่า
ข้าแต่พระเจ้าของเราทำไมพระองค์ท่านจึงไม่ส่งร่อซู้ลมายังพวกเรา
เพื่อเราจะได้ปฏิบัติตามโองการของพระองค์ท่าน
ก่อนที่เราจะได้รับความต่ำต้อยและความอัปยศ

135.จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด ทุกคนเป็นผู้คอยดังนั้น พวกท่านจงคอยเถิด
แล้วพวกท่านจะได้รู้ ว่า ใครคือ พวกที่อยู่ในแนวทางอันเที่ยงตรง
และใครคือผู้ที่อยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง

SURA 21 Al-Anbiyaa @อัลอัมบิยาอ

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.เวลาแห่งการคิดบัญชีของมนุษย์ได้ใกล้เขามาแล้ว
โดยที่พวกเขาอยู่ในสภาพหลงลืมเป็นผู้ผินหลังให้

2.ไม่มีข้อตักเตือนใหม่ ๆ จากพระเจ้าของเขามายังพวกเขา
เว้นแต่ว่าพวกเขารับฟังมันและพวกเขาล้อเล่นไปด้วย

3.จิตใจของพวกเขาเผลอเรอ
และบรรดาผู้อธรรมต่างกระซิบกระซาบระหว่างกันว่า เขา (มุฮัมมัด)
นี้มิใช่ใครอื่น นอกจากเป็นสามัญชนเยี่ยงพวกท่าน
พวกท่านจะยอมรับมายากลทั้ง ๆ
ที่พวกท่านรู้เห็นอยู่ ว่ามันเป็นมายากลกระนั้นหรือ ?

4.เขา (มุฮัมมัด) กล่าวว่า พระเจ้าของฉันทรงรอบรู้ทุกคำพูด
ทั้งในชั้นฟ้าและแผ่นดิน และพระองค์เป็นผู้ทรงได้ยิน
เป็นผู้ทรงรอบรู้

5.แต่ทว่าพวกเขากล่าวว่า มันเป็นความฝันที่สับสน
หากแต่ว่าเขาได้เสกสรรปั้นแต่งมันขึ้นหากแต่ว่าเขาเป็นกวี
ถ้าเช่นนั้น ให้เขานำหลักฐานหนึ่งมาแสดงแก่เรา
เช่นเดียวกับบุคคลในยุคก่อน ๆได้ถูกส่งมา

6.ไม่มีชาวเมืองใดก่อนหน้าพวกเขา (มุชริกีนมักกะฮ์)
ซึ่งเราได้ทำลายมัน (ชาวเมืองนั้น) ได้ศรัทธาแล้วพวกเขา
(มุชริกีนมักกะฮ์) จะศรัทธากระนั้นหรือ?

7.และพวกเขาปรารถนาที่จะวางแผนร้ายแก่เขา
แต่เราได้ทำให้พวกเขาประสบกับความสูญเสียมากยิ่งกว่า

8.และเรามิได้ทำให้พวกเขา (บรรดานบี) มีร่างกายที่ไม่ต้องการอาหาร
(เช่นมลาอิกะฮ์) และพวกเขามิได้เป็นผู้มีชีวิตยั่งยืน

9.และเรามิได้ทำให้สัญญาเป็นที่ประจักษ์จริงแก่พวกเขา
และเราได้ให้พวกเขารอดพ้น และผู้ที่ประสงค์
และเราได้ทำลายผู้ปฏิเสธละเมิดฝ่าฝืน

10.เราขอสาบานว่า แท้จริงเราได้ให้คัมภีร์อัลกุรอานมายังพวกเจ้า
ในนั้นมีข้อเตือนสติแก่พวกเจ้า
พวกเจ้าไม่ใช้สติปัญญาคิดบ้างดอกหรือ

11.และกี่มากน้อยแล้วที่เราได้ทำลายหมู่บ้านที่อธรรม
(ปฏิเสธการศรัทธา)
และเราได้ให้หมู่ชนอื่นเกิดขึ้นมาแทนที่หลังจากนั้น

12.เมื่อพวกเขารู้สึกว่า การลงโทษของเราเกิดขึ้นแล้ว
พวกเขาจึงวิ่งหนีออกไป

13.(มลาอิกะฮ์พูดกับพวกนั้นว่า) พวกท่านอย่าวิ่งหนีซิ
และจงกลับไปยังสิ่งที่พวกท่านได้รับความสำราญ
และยังที่พักของพวกท่าน
เพื่อว่าพวกท่านจะได้ถูกสอบถามสิ่งที่เกิดขึ้นแก่ท่าน

14.พวกเขากล่าวว่า โอ้ ความหายนะที่เกิดขึ้นแก่เรา
แท้จริงเรานั้นเป็นผู้อธรรม

15.ไม่ทันที่คำพูดของพวกเขาจะสิ้นสุดลง เราก็ได้ทำลายพวกเขา
เสมือนพืชที่ถูกเก็บเกี่ยวมอดไหม้ไป

16.และเรามิได้สร้างชั้นฟ้าและแผ่นดิน
และสิ่งที่อยู่ในระหว่างทั้งสอง เพื่อการสนุกสนานอย่างไร้ประโยชน์

17.หากเราปรารถนาที่จะเอาเป็นเครื่องเล่นสนุกสนาน
เราก็จะเอามันจากที่มีอยู่ที่เรา หากเราปรารถนาจะกระทำเช่นนั้น

18.แต่ว่าเราได้ให้ความจริงทำลายความเท็จแล้วเราก็ให้มันเสียหายไป
แล้วมันก็จะมลายสิ้นไป และความหายนะจะประสบแก่พวกเจ้า
ในสิ่งที่พวกเจ้ากล่าวเสกสรรปั้นแต่งต่ออัลลอฮ์

19.และเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์
ผู้ที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และผู้ที่อยู่ ณ ที่พระองค์
(มลาอิกะฮ์) พวกเขาจะไม่ลำพองตนในการเคารพภักดีพระองค์
และพวกเขาจะไม่เหนื่อยหน่าย

20.พวกเขาจะแซ่ซร้องสดุดีพระองค์ในเวลากลางคืน และกลางวัน
โดยไม่ขาดระยะ

21.แต่ทว่าพวกเขา (มุชริกีน) ได้ยึดถือบรรดาพระเจ้าจากพื้นดิน
โดยคิดว่าสิ่งเหล่านั้นสามารถจะให้คนตาย
ฟื้นคืนชีพมาได้กระนั้นหรือ

22.หากในชั้นฟ้าและแผ่นดินมีพระเจ้าหลายองค์ นอกจากอัลลอฮ์แล้ว
ก็จะก่อให้เกิดความเสียหายอย่างแน่นอน
อัลลอฮ์พระเจ้าแห่งบัลลังก์ทรงบริสุทธิ์ จากสิ่งที่พวกเขาเสกสรรปั้น
แต่งขึ้น

23.พระองค์จะไม่ทรงถูกสอบถามในสิ่งที่พระองค์ทรงปฏิบัติ
และพวกเขาต่างหากที่จะถูกสอบถาม

24.พวกเขาได้ยึดถือบรรดาพระเจ้า นอกจากพระองค์กระนั้นหรือ?
จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด ขอให้พวกท่านนำหลักฐานของพวกท่านมา

นี่คือคัมภีร์ที่อยู่กับฉัน (อัลกุรอาน)
และคัมภีร์ที่มีอยู่ก่อนหน้าฉัน (เตารอตและอินญีล)
แต่ว่าส่วนใหญ่ของพวกเขาไม่รู้ความจริง พวกเขาจึงผินหลังเมินห่าง

25.และเรามิได้ส่งร่อซูลคนใดก่อนหน้าเจ้านอกจากเราได้วะฮีย์แก่เขา
ว่า แท้จริงไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากข้า
ดังนั้นพวกเจ้าจงเคารพภักดีต่อข้า

26.และพวกเขา (มุชริกูน) กล่าวว่า
พระผู้ทรงกรุณาปรานีทรงยึดมลาอิกะฮ์เป็นพระบุตร
มหาบริสุทธิ์แห่งพระองค์ แต่ว่าพวกเขา (มลาอิกะฮ์)
เป็นบ่าวผู้มีเกียรติ

27.พวกเขาจะไม่ชิงกล่าวคำพูดก่อนพระองค์
และพวกเขาปฏิบัติตามพระบัญชาของพระองค์

28.พระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่เบื้องหน้าพวกเขา
และสิ่งที่อยู่เบื้องหลังพวกเขา
และพวกเขาจะไม่ให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ใด
นอกจากผู้ที่พระองค์ทรงพอพระทัย
และเนื่องจากความกลัวพวกเขาจึงเนื้อตัวสั่น

29.และผู้ใดในหมู่พวกเขาที่กล่าวว่า
แท้จริงฉันคือพระเจ้าอื่นจากพระองค์
เขาผู้นั้นเราจะตอบแทนลงโทษด้วยนรก
เช่นนั้นแหละเราตอบแทนบรรดาผู้อธรรม

30.และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเหล่านั้นไม่เห็นดอกหรือว่า
แท้จริงชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินนั้นแต่ก่อนนี้รวมติดเป็นอันเดียว
กัน แล้วเราได้แยกมันทั้งสองออกจากกัน
และเราได้ทำให้ทุกสิ่งมีชีวิตมาจากน้ำ
ดังนั้นพวกเขาจะยังไม่ศรัทธาอีกหรือ

31.และเราได้ทำให้เทือกเขามั่นคงในแผ่นดินเพื่อมันจะมิได้หวั่นไหวไ
ปกับพวกเขา และเราได้ทำให้หุบเขาเป็นทางกว้างในแผ่นดินนั้น
เพื่อว่าพวกเขาได้ใช้เป็นทางเดินอย่างถูกต้อง

32.และเราได้ทำให้ชั้นฟ้าเป็นหลังคาถูกรักษาไว้ไม่ให้หล่นลงมา
และพวกเขาก็ยังผินหลังให้สัญญาณต่าง ๆ ของมัน

33.และพระองค์ผู้ทรงสร้างกลางคืนและกลางวัน
และดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ แต่ละหน่วยโคจรตามจักรราศี

34.และเรามิได้ทำให้บุคคลใดก่อนหน้าเจ้าอยู่ยั่งยืนนาน
หากเจ้าตายไปพวกเขาจะมีชีวิตอยู่ยงคงต่อไปกระนั้นหรือ

35.ทุกชีวิตย่อมลิ้มรสความตาย
และเราจะทดสอบพวกเจ้าด้วยความชั่วและความดี
และพวกเจ้าจะต้องกลับไปหาเราอย่างแน่นอน

36.และเมื่อบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา (กุฟฟารมักกะฮ์) พบเห็นเจ้า
พวกเขาก็ถือเอาเจ้าเป็นที่ล้อเลียน
คนนี้นะหรือที่กล่าวตำหนิพระเจ้าของพวกท่าน ทั้ง ๆ

ที่พวกเขาก็กล่าวตำหนิพระผู้ทรงกรุณาปรานี
โดยพวกเขาเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา

37.มนุษย์ถูกสร้างขึ้นมาด้วยความรีบร้อน ข้าจะแสดงสัญญาณต่าง ๆ
ของข้าให้พวกเจ้าเห็น ฉะนั้นพวกเจ้าอย่าได้เร่งข้าเลย

38.และพวกเขากล่าวว่า เมื่อใดเล่าสัญญานี้จะเกิดขึ้น หากพวกท่าน
เป็นผู้สัตย์จริง

39.หากบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธารู้ว่า
พวกเขาไม่สามารถที่จะป้องกันไฟจากทางด้านหน้าของพวกเขาและทางด้านหลัง
ของพวกเขา และพวกเขาจะไม่ได้รับความช่วยเหลือ

40.แต่ว่ามันจะมาถึงพวกเขาโดยฉับพลันไม่รู้ตัว
แล้วจะทำให้พวกเขาตกใจ ดังนั้น
พวกเขาจึงไม่สามารถที่จะผลักดันให้พ้นไปได้
และพวกเขาก็ไม่อาจจะประวิงเวลาต่อไปได้

41.และโดยแน่นอน บรรดารอซูลก่อนหน้าเจ้าได้ถูกเย้ยหยันมาแล้ว
แล้วการลงโทษได้ประสบแก่บรรดาผู้ที่เย้ยหยันต่อบรรดารอซูล
ในสิ่งที่พวกเขาได้เย้ยหยัน

42.จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด ใครเล่าจะคุ้มกันรักษาพวกท่าน
ในเวลากลางคืนและกลางวัน จากพระผู้ทรงกรุณาปรานี
แต่ทว่าพวกเขาเป็นผู้ผินหลังให้การรำลึกถึงพระเจ้าของพวกเขา

43.หรือว่าพวกเขามีพระเจ้าหลายองค์ นอกไปจากเรา คอยป้องกันพวกเขา
ทั้ง ๆ ที่พระเจ้าเหล่านั้นไม่สามารถที่จะช่วยเหลือตัวเอง
และไม่สามารถป้องกันตัวเองให้พ้นจากการลงโทษของเราได้

44.แต่ทว่า เราได้ให้ความสุขสำราญแก่พวกเขาและบรรพบุรุษของพวกเขา
จนกระทั่งพวกเขามีอายุยั่งยืน พวกเขาไม่เห็นดอกหรือว่า
แท้จริงเราได้มายังแผ่นดินเพื่อทำให้มันคับแคบลงจากขอบเขตของมัน
แล้วพวกเขาจะเป็นผู้ชนะอีกหรือ?

45.จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด
แท้จริงฉันเพียงตักเตือนพวกท่านด้วยวะฮีย์เท่านั้น
แต่คนหูหนวกไม่ได้ยินเสียงเรียกร้อง เมื่อพวกเขาถูกตักเตือน

46.และหากการลงโทษเพียงเล็กน้อยจากพระเจ้าของเจ้าประสบกับพวกเขา
แน่นอนพวกเขาก็จะกล่าวว่า โอ้ ความหายนะแก่เรา
แท้จริงเราเป็นผู้อธรรม

47.และเราตั้งตราชูที่เที่ยงธรรมสำหรับวันกิยามะฮ์
ดังนั้นจะไม่มีชีวิตใดถูกอธรรมแต่อย่างใดเลย
และแม้ว่ามันเป็นเพียงน้ำหนักเท่าเมล็ดพืชเล็ก เราก็จะนำมันมาแสดง
และเป็นการพอเพียงแล้วสำหรับเราที่เป็นผู้ชำระสอบสวน

48.และแท้จริง เราได้ให้แก่มูซาและฮารูน (ซึ่งคัมภีร์เตารอฮ์)
ที่แยกระหว่างความจริงกับความเท็จและเป็นแสงสว่างแห่งดวงประทีปและข้อ
ตักเตือนสำหรับบรรดาผู้ยำเกรง

49.บรรดาผู้เกรงกลัวพระเจ้าของพวกเขาโดยที่พวกเขาไม่เห็น
และพวกเขายังหวั่นกลัวต่อวันอวสานด้วย

50.และนี่คืออัลกุรอาน
เป็นการตักเตือนที่จำเริญซึ่งเราได้ให้มันลงมา
แล้วพวกเจ้ายังจะปฏิเสธมันอีกหรือ

51.และโดยแน่นอน เราได้ให้ความเฉลียวฉลาดแก่อิบรอฮีม แต่ครั้งก่อน
โดยที่เรารู้จักเขาดี

52.ขณะที่เขากล่าวแก่บิดาของเขาและกลุ่มชนของเขาว่า
รูปปั้นอะไรกันนี่ที่พวกท่านเฝ้าบูชากัน

53.พวกเขากล่าวว่า เราได้พบเห็นบรรพบุรุษของเรา
เป็นผู้สักการะบูชามันก่อน

54.เขากล่าวว่า โดยแน่นอน พวกท่านและบรรพบุรุษของพวกท่าน
อยู่ในการหลงผิดอย่างชัดแจ้ง

55.พวกเขากล่าวว่า ท่านได้นำความจริงมาเสนอแก่เรา
หรือท่านเป็นแต่เพียงคนหนึ่งในพวกล้อเล่น

56.เขากล่าวว่า แต่ที่แท้จริงพระเจ้าของพวกท่าน
คือพระเจ้าแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน ซึ่งพระองค์ทรงเนรมิตมัน
และฉันเป็นผู้หนึ่งในหมู่ผู้เป็นพยานต่อการณ์นี้

57.และขอสาบานด้วยพระนามของอัลลอฮ์ แท้จริง
ฉันจะวางแผนต่อต้านรูปปั้นทั้งหลายของพวกท่าน
หลังจากที่พวกท่านผินหลังกลับออกไป

58.ดังนั้น เขาได้ทำให้มันแหลกลาญ
เหลือไว้เพียงรูปปั้นตัวใหญ่สำหรับพวกเขา
หวังว่าพวกเขาจะได้กลับไปสอบถามมัน

59.พวกเขากล่าวว่า ใครกระทำเช่นนี้ กับพระเจ้าของเรา แท้จริง
เขาผู้นั้นอยู่ในหมู่อธรรมอย่างแน่นอน

60.พวกเขากล่าวว่า
เราได้ยินเด็กหนุ่มคนหนึ่งกล่าวตำหนิรูปปั้นเหล่านี้
เขามีชื่อว่าอิบรอฮีม

61.พวกเขากล่าวว่า พวกท่านจงนำเขามาท่ามกลางสายตาของประชาชน
หวังว่าเขาทั้งหลายจะได้เป็นพยาน

62.พวกเขากล่าวว่า
เจ้าเป็นผู้กระทำเช่นนี้ต่อพระเจ้าเหล่านั้นของเรากระนั้นหรือ
อิบรอฮีมเอ๋ย!

63.เขากล่าวว่า
แต่ว่าพระเจ้าตัวใหญ่ของพวกมันนี้ต่างหากเป็นผู้กระทำมัน
พวกท่านจงถามพระเจ้าเหล่านั้นซิ พวกมันพูดได้

64.ดังนั้น พวกเขาก็กลับมาคิดถึงตัวของพวกเขาเอง
แล้วกล่าวขึ้นว่าแท้จริงพวกท่านนั่นแหละเป็นผู้อธรรม

65.ครั้นแล้วศีรษะของพวกเขาก็ก้มลงมา (อยู่ในสภาพคอตก)
แล้วกล่าวว่า ท่านก็รู้ดีอยู่แล้วว่ารูปปั้นเหล่านั้นพูดไม่ได้

66.เขากล่าวว่าพวกท่านเคารพภักดีสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์
ที่มันไม่ให้คุณแก่พวกท่านและไม่ให้โทษแก่พวกท่านแต่อย่างใดเลย
กระนั้นหรือ?

67.เป็นที่น่ารังเกียจแก่พวกท่าน
และสิ่งที่พวกท่านเคารพบูชาอื่นจากอัลลอฮ์
พวกท่านไม่มีสติปัญญาหรือ?

68.พวกเขากล่าวว่า จงเผาเขาเสีย
และจงช่วยเหลือพระเจ้าทั้งหลายของพวกท่าน
หากพวกท่านจะกระทำเช่นนั้น

69.เรา (อัลลอฮ์) กล่าวว่า ไฟเอ๋ย ! จงเย็นลง
และให้ความปลอดภัยแก่อิบรอฮีมเถิด

70.และพวกเขาปรารถนาที่จะวางแผนร้ายแก่เขา
แต่เราได้ทำให้พวกเขาประสบกับความสูญเสียมากยิ่งกว่า

71.และเราได้ให้เขา (อิบรอฮีม) และลูฏ (หลายชาย-ลูกของพี่ชาย)
รอดพ้นไปสู่แผ่นดินซึ่งเราได้ให้มีความจำเริญอุดมสมบูรณ์ในแผ่นดินนน
ั้น แก่บรรดาชาติต่าง ๆ

72.และเราได้ให้บุตรชื่ออิสฮากแก่เขา และยะอ์กูบ (หลาน)
เป็นการเพิ่มพูน และทั้งหมดนั้นเราได้ให้เป็นคนดีมีคุณธรรม

73.และเราได้แต่งตั้งพวกเขาให้เป็นผู้นำเพื่อชี้แนะแนวทางที่ถูกต้อ
งโดยคำสั่งของเรา และเราได้วะฮีย์แก่พวกเขาให้ปฏิบัติความดี
และธำรงการละหมาด แล้วบริจาคทานซะกาต
และพวกเขาก็เป็นผู้เคารพภักดีต่อเราเท่านั้น

74.และลูฏนั้นเราได้ให้การเป็นนบี และวิชาความรู้แก่เขา
และเราได้ให้เขารอดพ้นจากหมู่บ้านนั้น ซึ่งชาวบ้านได้กระทำความชั่ว
แท้จริงพวกเขาเป็นหมู่ชนที่ชั่วช้าและฝ่าฝืน

75.และเราได้ให้เขาเข้าอยู่ในความเมตตาของเรา
แท้จริงเขาเป็นคนหนึ่งในหมู่คนดี

76.และจงรำลึกถึงเรื่องราวของนูห์ เมื่อเขาได้ร้องเรียน
(ต่ออัลลอฮ์) ก่อนหน้านี้ แล้วเราได้ตอบรับการร้องเรียนแก่เขา
และเราได้ช่วยให้เขาและพรรคพวกของเขา
รอดพ้นจากความทุกข์ระทมอันใหญ่หลวง

77.และเราได้ช่วยเหลือเขาให้รอดพ้นจากหมู่ชนที่ปฏิเสธต่อโองการของเ
รา แท้จริงพวกเขาเป็นหมู่ชนที่ชั่วช้า
แล้วเราได้ให้พวกเขาทั้งหมดจมน้ำตาย

78.และจงรำลึกถึงเรื่องราวของดาวูดและสุลัยมาน
เมื่อเขาทั้งสองได้ตัดสินใจเรื่องไร่นาเมื่อฝูงแกะของชนหมู่หนึ่งได
้หลบเข้าไปกินพืชในเวลากลางคืน
และเราเป็นพยานต่อการตัดสินของพวกเขา

79.ดังนั้น เราได้ดลใจให้สุลัยมานเข้าใจการตัดสินนั้น
และเราได้ให้ความเฉลียวฉลาดและวิชาความรู้ที่หลักแหลมแก่แต่ละคน
และเราได้ทำให้ภูเขาและนกแซ่ซร้องสดุดีร่วมกับดาวูด
และเราเป็นผู้กระทำสิ่งเหล่านี้

80.และเราได้สอนเขาให้รู้การทำเสื้อเกราะแก่พวกเจ้า
เพื่อป้องกันเจ้าจากการรบพุ่งกัน
แล้วพวกเจ้าจะเป็นผู้กตัญญูขอบคุณบ้างไหม ?

81.และสำหรับสุลัยมาน เราได้ทำให้ลมกลายเป็นพายุ ตามคำบัญชาของเขา
ไปยังดินแดนซึ่งเราได้ให้ความจำเริญ ณ ที่นั้น
และเราเป็นผู้รอบรู้ทุกสิ่งทุกอย่าง

82.และเราได้ให้ชัยตอนบางตัวดำน้ำให้สุลัยมาน
และพวกเขาทำงานอื่นจากนั้น
และเราเป็นผู้คุ้มกันรักษาพวกเขาเหล่านั้น

83.และจงรำลึกถึงเรื่องราวของอัยยูบ
เมื่อเขาได้ร้องเรียนพระเจ้าของเขาว่า แท้จริงข้าพระองค์นั้น
ความทุกข์ยากได้ประสบแก่ข้าพระองค์ และพระองค์เท่านั้นเป็นผู้ทรงเมตตายิ่ง ในหมู่ผู้เมตตาทั้งหลาย

84.ดังนั้น
เราได้ตอบรับการร้องเรียนของเขาแล้วเราได้ปลดเปลื้องสิ่งที่เป็นความทุกข์ยากแก่เขา และเราได้ให้ครอบครัวของเขาแก่เขา
และเช่นเดียวกับที่เขาได้เคยมีมาก่อน (เช่น บุตรหลานและพวกพ้อง)
เป็นความเมตตาจากเรา และเป็นข้อตักเตือนแก่บรรดาผู้ที่เคารพภักดี

85.และจงรำลึกถึงเรื่องราวของอิสมาอีลและอิดรีส และซัลกิฟลิ
แต่ละคนอยู่ในหมู่ผู้อดทนขันติ

86.และเราได้ให้พวกเขาเข้าอยู่ในความเมตตาของเรา
แท้จริงพวกเขาอยู่ในหมู่คนดีมีคุณธรรม

87.และจงรำลึกถึงเรื่องราวของซันนูน (นบียูนุส)
เมื่อเขาจากไปด้วยความโกรธพรรคพวกของเขา
แล้วเขาคิดว่าเราจะไม่ทำให้เขาได้รับความลำบาก
แล้วเขาก็ร้องเรียนท่ามกลางความมืดทึบทะมึนว่า
ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากกพระองค์ท่าน มหาบริสุทธิ์แห่งพระองค์ท่าน
แท้จริงข้าพระองค์เป็นผู้หนึ่งในหมู่ผู้อธรรมทั้งหลาย

88.ดังนั้นเราได้ตอบรับการร้องเรียนของเขาและเราได้ช่วยให้เขารอดพ้นจากความทุกข์ระทมและเช่นเดียวกันนี้ เราช่วยบรรดาผู้ศรัทธา

89.และจงรำลึกถึงเรื่องราวของซะกะรียาเมื่อเขาไร้องเรียนพระเจ้าของเขาว่า
ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ของพระองค์ทรงอย่าปล่อยให้ข้าพระองค์อยู่อย่างเดียวดาย และพระองค์ท่านเท่านั้นเป็นผู้สืบมรดกอันดียิ่ง

90.ดังนั้นเราได้ตอบรับการร้องเรียนแก่เขา
และเราได้ประทานบุตรแก่เขาคือยะฮ์ยา
และเราได้ปรับปรุงแก้ไขภริยาของเขาให้เป็นปกติแก่เขา แท้จริงพวกเขา

แข่ งขั นกั นในการทำความดี และพวกเขาวิ งวอนเราด้ วยความหวั งในการลงโทษข องเรา และพวกเขาเป็ นผู้ ถ่ อมตั วเกรงกลั วต่ อเรา

91.และจงรำลึ กถึ งสตรี ที่ รั กษาความบริ สุ ทธิ์ ของนางเอาไว้
แล้ วเราได้ เป่ าวิ ญญาณของเราเข้ าไปในนาง
และเราได้ ทำให้ นางและบุ ตรของนางเป็ นสั ญญาณหนึ่ งแก่ มวลมนุ ษย์

92.แท้ จริ ง นี่ คื อประชาชาติ ของพวกเจ้ า ซึ่ งเป็ นประชาชาติ เดี ยวกั น
และข้ าเป็ นพระเจ้ าของพวกเจ้ า ดั งนั้ นพวกเจ้ าจงเคารพภั กดี ข้ าเถิ ด

93.และพวกเขาได้ แตกแยกกั นในเรื่ องของศาสนาระหว่ าเขากั นเอง
ทั้ งหมดนี้ พวกเขาจะเป็ นผู้ กลั บไปหาเรา

94.ดั งนั้ นผู้ ใดประกอบกรราดี ทั้ งหลาย โดยที่ เขาเป็ นผู้ ศรั ทธา
สำหรั บการอุ ตสาหะวิ ริ ยะของเขาจะไม่ ถู กปฏิ เสธ
และแท้ จริ งเราเป็ นผู้ บั นทึ กความดี สำหรั บเขา

95.และเป็ นที่ ห้ ามแก่ ชาวเมื อง ที่ เราได้ ทำลายเมื องนั้ นแล้ วว่ า
แน่ นอนพวกเขาจะไม่ กลั บฟื้ นคื นชี พขึ้ นมาอี ก

96.จนกระทั่ งเมื่ อยะอ์ ญู จญ์ และมะอ์ ญู จญ์ ถู กปล่ อยออกมาจากกำแพง
และพวกเขาจะหลั่ งไหลกั นลงมาจากทุ กทิ ศทาง

97.และเมื่ อสั ญญาแห่ งความจริ งได้ ใกล้ เข้ ามา
ขณะนั้ นเรื่ องของบรรดาผู้ ปฏิ เสธศรั ทธาคื อสายตาของบรรดาผู้ ปฏิ เสธจะจ้อ งเขม็ งแล้ ว กล่ าวว่ า โอ้ ความหายนะของเรา !
แน่ นอนยิ่ งเราอยู่ ในความหลงลื ม (จากทางหลั บที่ น่ ากลั วนี้)
ยิ่ งกว่ านั้ นเรายั งเป็ นผู้ อธรรมอี กด้ วย

98.แท้ จริ งพวกเจ้ า (มุ ชริ กี น)
และสิ่ งที่ พวกเจ้ าเคารพบู ชาอื่ นจากอั ลลอฮ์ นั้ น
ทั้ งหมดนั้ นเป็ นเชื้ อเพลิ งของนรก โดยพวกเจ้ าจะเข้ าไปอยู่ ในนั้ น

99.หากมั นเหล่ านั้ นเป็ นพระเจ้ าจริ งแล้ วมั นจะไม่ เข้ าไปอยู่ ในนั้ น
และทั้ งหมดจะเข้ าอยู่ ในนั้ นอย่ างถาวร

100.สำหรั บพวกเขาในนรกนั้ นมี แต่ เสี ยงครวญครางและพวกเขาในนรกนั้ นจะไม่ ได้ ยิ นมั นเลย

101.แท้ จริ งบรรดาผู้ ที่ ความดี จากเราได้ ประสบแก่ พวกเขามาก่ อนนั้ น
ชนเหล่ านั้ นเป็ นผู้ ที่ อยู่ ห่ างไกลจากมั น

102.พวกเขาจะไม่ ได้ ยิ นแม้ แต่ เสี ยงแผ่ วเบาของมั นและพวกเขาจะอยู่ ในสวนสวรรค์ อย่ างถาวรตามที่ จิ ตใจของพวกเขาปรารถนา

103.ความตื่ นตระหนกอั นยิ่ งใหญ่ จะไม่ ทำให้ พวกเขาเศร้ าโศก
และมลาอิ กะฮ์ จะพบพวกเขาแล้ วกล่ าวว่ า
นี่ คื อวั นของพวกท่ านซึ่ งพวกท่ านได้ ถู กสั ญญาไว้

104.วั นซึ่ งเราจะม้ วนชั้ นฟ้ า
ประหนึ่ งการม้ วนแผ่ นกระดาษสำหรั บการบั นทึ ก
ดั งเช่ นที่ เราได้ เริ่ มให้ มี การบั งเกิ ดครั้ งแรก
เราจะให้ มั นกลั บเป็ นขึ้ นมาอี ก เป็ นสั ญญาผู กพั นกั บเรา
แท้ จริ งเราเป็ นผู้ กระทำอย่ างแน่ นอน

105.และแท้จริงนั้น เราได้บันทึกไว้ในคัมภีร์อัซซะบูร หลังจากที่ เราได้บันทึกไว้ในลูห์มะห์ฟูซว่า แผ่นดินนั้น แปวงบ่าวของเราที่ ดีมีคุณธรรมจะเป็นผู้ สืบมรดกมัน

106.แท้จริงในการกล่าวไว้เช่นนี้ เป็นการเพียงพอสำหรับหมู่ ชนที่ เคารพภักดีต่ออัลลอฮ์

107.และเรามิได้ส่งเจ้ามาเพื่ ออื่นใดนอกจากเพื่ อเป็นความเมตตาแก่ประชาชาติทั้ งหลาย

108.จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด แท้จริงฉันได้รับวะฮีย์มา ให้ประกาศว่า แท้จริงพระเจ้าของพวกท่านนั้ นคือพระเจ้าองค์เดียว ดังนั้ นพวกท่านยังมิยอมนอนน้อมอีกหรือ?

109.หากพวกเขาผินหลังให้ ก็จงกล่าวเถิดมุฮัมมัดว่า ฉันได้ประกาศแจ้งให้พวกท่านทราบแล้วโดยถ้วนหน้า และฉันไม่รู้ ว่าสิ่ งที่ พวกท่านถูกสัญญาไว้นั้ น จะอยู่ ใกล้หรือไกล

110.แท้จริงพระองค์ทรงรอบรู้ คำพูดที่ เปิดเผยและทรงรอบรู้ สิ่ งที่ พวกท่านปิดบังไว้

111.และฉันก็ไม่รู้ หวังว่าการประวิงเวลา อาจจะเป็นการทดสอบแก่พวกท่าน และอาจจะเป็นการร่าเริงชั่ วขณะหนึ่ ง

112.เขา (มุฮัมมัด) กล่าวว่า ข้าแต่พระผู้ เป็นเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงชี้ ขาดตัดสินแก่เราด้วยความจริง และพระเจ้าของเรา คือ พระผู้ ทรงกรุณา ปรานี ผู้ ทรงถูกขอความช่วยเหลือต่อสิ่ งที่ พวกท่านกล่าวหา

SURA 22 Al-Hajj @อัลฮัจย์

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ ทรงเมตตา ผู้ ทรงปรานี

1.โอ้ มหาชนเอ๋ย ! พวกเจ้าจงยำเกรง พระเจ้าของพวกเจ้าเถิด เพราะแท้จริง การสั่ นสะเทือนของวันอวสานนั้ น เป็นสิ่ งที่ ร้ายแรงยิ่ งนัก

2.วันที่ พวกเจ้าจะเห็นมันนคือ แม่นมทุกคนจะตกตะลึงลืมสิ่ งที่ นางกำลังให้นมแก่ลูกอ่อนและหญิงตั้ งครรภ์ทุกคนจะคลอดลูกที่ อยู่ ในครรภ์ของนางออกมา และเจ้าจะเห็นมนุษย์อยู่ ในสภาพมึนเมา ทั้ ง ๆ ที่ พวกเขามิได้เมา และแต่ว่าการลงโทษของอัลลอฮ์นั้ นรุนแรงยิ่ งนัก

3.และในหมู่ มนุษย์บางคนมีผู้ โต้เถียงในเรื่ องของอัลลอฮ์โดยปราศจากความรู้ และเขาจะปฏิบัติตามชัยตอนทุกตัวที่ ดื้ อรั้ น

4.ได้มีกำหนดไว้กับมันว่า แท้จริงผู้ ใดยึดมันเป็นมิตรสหายแล้ว แน่นอน มันจะทำให้เขาหลงทางและจะนำเขาไปสู่ การลงโทษที่ มีเปลวลุกโชน

5.โอ้ มนุษย์เอ๋ย ! หากพวกเจ้ายังอยู่ ในการสงสัยแคลงใจ เกี่ ยวกับการฟื้ นคืนชีพแล้วไซร้ แท้จริงเราได้บังเกิดพวกเจ้าจากดิน แล้วจากเชื้ ออสุจิ แล้วจากก้อนเนื้ อ ทั้ งที่ เป็นรูปร่างที่ สมบูรณ์ และไม่เป็นรูปร่างที่ สมบูรณ์

เพื่อเราจะได้ชี้แจงเคล็ดลับแห่งเดชานุภาพแก่พวกเจ้า
และเราให้การตั้งครรภ์เป็นที่แน่นอนอยู่ในมดลูกตามที่ประสงค์
จนถึงเวลาที่กำหนดไว้ แล้วเราให้พวกเจ้าคลอดออกมาเป็นทารก
แล้วเพื่อพวกเจ้าจะได้บรรลุสู่วัยฉกรรจ์ของพวกเจ้า
และในหมู่พวกเจ้ามีผู้เสียชีวิตในวัยหนุ่ม
และในหมู่พวกเจ้ามีผู้ถูกนำกลับสู่วัยต่ำต้อย วัยชรา
เพื่อเขาจะไม่รู้อะไรเลยหลังจากมีความรู้
และเจ้าจะเห็นแผ่นดินแห้งแล้ง ครั้นเมื่อเราได้หลั่งน้ำฝนลงมาบนมัน
มันก็จะเคลื่อนไหวขยายตัวและพองตัวและงอกเงยออกมาเป็นพืช
ทุกอย่างเป็นคู่ ๆ ดูสวยงาม

6.นั่นก็เพราะว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นพระองค์คือผู้ทรงสัจจะ
และแท้จริงพระองค์ทรงให้ผู้ตายมีชีวิตขึ้น
และแท้จริงพระองค์ทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่ง

7.และแท้จริงวันอวสานจะมาถึงอย่างแน่นอน ปราศจากข้อสงสัยในมัน
และแท้จริงอัลลอฮ์จะทรงให้ผู้ที่อยู่ในสุสานฟื้นคืนชีพขึ้นมา

8.และในหมู่มนุษย์บางคนมีผู้โต้เถียงในเรื่องของอัลลอฮ์
โดยปราศจากความรู้ และโดยปราศจากแนวทางที่ถูกต้อง
และปราศจากคัมภีร์ที่มีหลักฐานชัดแจ้ง

9.เขาจะเอี้ยวตัวอของเขาไปอย่างหยิ่งยะโสเพื่อให้ผู้คนหลงจากทางอัล
ลอฮ์
สำหรับเขาจะไดรับความอัปยศในโลกนี้ และเราจะให้เขาลิ้มรสการลงโทษที่
มีไฟลุกไหม้ในวันกิยามะฮ์

10.นั่นเพราะว่า มือทั้งสองของเจ้าได้ก่อกรรมทำไว้
และแท้จริงอัลลอฮ์นั้นจะไม่ทรงอธรรมต่อปวงบ่าว

11.และในหมู่มนุษย์บางคน
มีผู้เคารพภักดีต่ออัลลอฮ์บนขอบทางของศาสนา หากความดีประสบแก่เขา
เขาก็พออกพอใจต่อสิ่งนั้น หากความทุกข์ยากประสบแก่เขา
เขาก็จะผินหน้าของเขากลับสู่การปฏิเสธ
เขาขาดทุนทั้งในโลกนี้และในโลกหน้า นั่นคือการขาดทุนอย่างชัดแจ้ง

12.เขาวิงวอนสิ่งอื่นจากอัลลอฮ์
ซึ่งมันไม่ให้โทษแก่เขาและมันก็ไม่ให้คุณแก่เขา
นั่นคือการหลงผิดที่ไกลลิบ

13.เขาวิงวอนต่อผู้ที่โทษของมันจะมีขึ้นเร็วกว่าคุณประโยชน์ของมัน
แน่นอนมันเป็นผู้คุ้มครองที่ชั่วช้าแท้ ๆ
และมันเป็นสหายที่ชั่วช้าจริง ๆ

14.แท้จริงอัลลอฮ์ทรงให้บรรดาผู้ศรัทธาและผู้กระทำความดีทั้งหลาย
เข้าสวนสวรรค์หลากหลาย ณ
เบื้องล่างของมันมีลำน้ำหลายสายไหลผ่านแท้จริงอัลลอฮ์ทรงกระทำสิ่ง
ที่พระองค์ทรงประสงค์

15.ผู้ใดคิดว่าอัลลอฮ์จะไม่ทรงช่วยเหลือเขา (มุฮัมมัด)
ทั้งในโลกนี้และโลกหน้า ก็จงให้เขาผู้นั้นต่อเชือกขึ้นสู่ท้องฟ้า

แล้วให้เขาตัดมันออก (ผูกคอตาย) แล้วให้เขาเฝ้าดูว่าแผนการณ์ของเขาจะทำให้สิ่งที่เขาเคียดแค้นหมดสิ้นไปไหม ?

16.และเช่นนั้นแหละ
เราได้ให้อัลกุรอานลงมาเป็นโองการทั้งหลายที่ชัดแจ้ง
และอัลลอฮ์นั้นทรงชี้แนะทางให้แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์

17.แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธา และบรรดาชาวยิว และพวกศอบิอีน
และพวกนะศอรอ และพวกบูชาไฟ และบรรดาผู้ตั้งภาคี
แท้จริงอัลลอฮ์จะทรงตัดสินใจในระหว่างพวกเขาในวันกิยามะฮ์
แท้จริงอัลลอฮ์ทรงเป็นพยานต่อทุกสิ่ง

18.เจ้ามิได้เห็นหรือว่า
แท้จริงอัลลอฮ์เท่านั้นผู้ที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย
และผู้ที่อยู่ในแผ่นดิน และดวงอาทิตย์
และดวงจันทร์ และดวงดาวทั้งหลาย และภูเขาทั้งหลาย และต้นไม้
และสัตว์ทั้งหลาย และส่วนมากของมนุษย์
ต่างก็สุญดนอบน้อมต่อพระองค์
แต่ส่วนมากการลงโทษจะเหมาะสมคู่ควรแก่เขา
และผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงทำให้อัปยศก็จะไม่มีผู้ใดให้เกียรติเขาแท้จริง อัลลอฮ์นั้นทรงกระทำสิ่งที่พระองค์ทรงสงค์

19.ผู้โต้เถียงทั้งสองฝ่ายนี้ต่างก็โต้เถียงกันเกี่ยวกับพระเจ้าของพวกเขา สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น
มีอาภรณ์ที่ทำด้วยไฟถูกตัดไว้สำหรับพวกเขา
น้ำร้อนเดือดจะถูกเทราดลงบนศรีษะของพวกเขา

20.สิ่งที่อยู่ในท้องของพวกเขาและหนังจะถูกละลายด้วยน้ำร้อนเดือดร้อน

21.และสำหรับพวกเขา จะถูกทุบเขาฆ้อนเหล็ก

22.ทุกครั้งที่พวกเขาต้องการจะออกไปจากนรกเนื่องจากความทุกข์ยาก
พวกเขาก็ถูกให้กลับไปในนั้นอีก (มีเสียงกล่าวแก่พวกเขาว่า)
พวกเจ้าจงลิ้มรสการลงโทษที่มีไฟคุไหม้

23.แท้จริง อัลลอฮ์จะทรงให้บรรดาผู้ศรัทธาและทำความดีทั้งหลาย
เข้าสวนสวรรค์ทั้งหลากหลาย ณ
เบื้องล่างของมันมีลำน้ำหลายสายไหลผ่านในนั้น
พวกเขาจะถูกสวมใส่กำไลมือที่ทำจากทองคำและไข่มุก
และเสื้อผ้าของพวกเขาที่สวมใส่ในนั้นก็เป็นผ้าไหม

24.และพวกเขาจะถูกนำสู่คำพูดที่ดีมีประโยชน์และจะถูกนำสู่ทางที่ได้รับการสรรเสริญ คือ สวนสวรรค์

25.แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา และขัดขวางทางอัลลอฮ์
และมัสยิดอัลหะรอมซึ่งเราได้ทำมันไว้
สำหรับมนุษย์อย่างเท่าเทียมกันทั้งผู้ที่พำนักอยู่ในนั้นและที่มาจากภายนอก
และถ้าผู้ใดปรารถนาที่จะออกนอกทางด้วยความอธรรมเราก็จะให้เขาลิ้มรสการลงโทษอย่างเจ็บปวด

26.และจงรำลึกเมื่อเราได้ชี้แนะสถานอัลบัยต์แก่อิบรอฮีมว่า
เจ้าอย่าตั้งภาคีต่อข้าแต่อย่างใดและจงทำบ้านของข้าให้สะอาด
สำหรับผู้มาเวียนรอบ ผู้ยืนละหมาด ผู้รุกัวะ และผู้สุญูด

27.และจงประกาศแก่มนุษย์ทั่วไปเพื่อการทำฮัจญ์
พวกเขาจะมาหาเจ้าโดยทางเท้า และโดยทางอูฐเพรียวทุกตัว
จะมาจากทางไกลทุกทิศทาง

28.เพื่อพวกเขาจะได้มาร่วมเป็นพยานในผลประโยชน์ของพวกเขา
และกล่าวพระนามอัลลอฮ์ในวันที่รู้กันอยู่แล้ว คือวันเชือด
ตามที่พระองค์ทรงประทานปัจจัยยังชีพแก่พวกเขาจากสัตว์สี่เท้า
ดังนั้นพวกเจ้าจงกินเนื้อมัน และจงให้อาหารแก่ผู้ยากจนขัดสน

29.แล้วให้พวกเขาชำระทำความสะอาดด้วยการโกนหรือตัด
และให้พวกเขาทำให้ครบถ้วนในเรื่องบนบานทั้งหลายของพวกเขา
(เป็นการจงรักภักดีต่ออัลลอฮ์) และจงให้พวกเขาฏอวาฟ (เดินเวียน)
รอบบ้านอันเก่าแก่

30.เช่นนั้นแหละ และผู้ใดให้เกียรติต่อข้อห้ามทั้งหลายของอัลลอฮ์
มันก็เป็นการดีแก่เขา ณ ที่พระเจ้าของเขา
และปศุสัตว์ทั้งหลายได้เป็นที่อนุมัติแก่พวกเจ้าเว้นแต่บางสิ่งที่ถ
ูกบอกกล่าวไว้แก่พวกเจ้า ดังนั้น
พวกเจ้าจงปลีกตัวให้พ้นจากความโสมม ซึ่งหมายถึงเจว็ดทั้งหลาย
และจงออกห่างจากการกล่าวคำเท็จ

31.โดยเป็นผู้ยึดมั่นความเป็นจริง
เพื่ออัลลอฮ์ ไม่เป็นผู้ตั้งภาคีใด ๆ ต่อพระองค์
และผู้ใดตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ เสมือนว่าเขาร่วงลงมาจากชั้นฟ้า
แล้วนกก็บินเฉี่ยวเอาเขาไป หรือลมได้พัดพาเขาไปยังดินแดนอันไกลโพ้น

32.ฉะนั้น ผู้ใดที่ให้เกียรติแก่พระบัญญัติของอัลลอฮ์
แท้จริงมันเป็นส่วนหนึ่งแห่งการยำเกรงของจิตใจ

33.ในปศุสัตว์เหล่านั้นมีคุณประโยชน์มากหลายสำหรับพวกเจ้า
จนถึงเวลาที่ถูกกำหนดไว้ และสถานที่เชือดของมันคือบริเวณบ้านอันเก่า
แก่

34.และสำหรับทุก ๆ ประชาชาติ เราได้กำหนดสถานที่ทำพิธีกรรม
เพื่อพวกเขาจักได้กล่าวพระนามของอัลลอฮ์
ต่อสิ่งที่พระองค์ทรงประทานให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา
คือสัตว์สี่เท้า (เช่น อูฐ วัว แพะ แกะ)
ฉะนั้นพระเจ้าของพวกเจ้าคือพระเจ้าองค์เดียว
ดังนั้นสำหรับพระองค์เท่านั้น
พวกเจ้าจงนอบน้อมและจงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผุ้จงรักภักดีนอบน้อมถ่อมต
นเถิด

35.คือบรรดาผู้ที่เมื่อพระนามของอัลลอฮ์ถูกกล่าวขึ้น
หัวใจของพวกเขาหวั่นเกรง
และบรรดาผู้อดทนต่อสิ่งที่ประสบกับพวกเขาและบรรดาผู้ดำรงการละหมาด
และจากสิ่งที่เราได้ให้เป็นเครื่องยังชีพแก่พวกเขา พวกเขาก็บริจาค

36.และอูฐที่อ้วนพีเราได้กำหนดมันให้มีขึ้นสำหรับพวกเจ้า
ถือเป็นส่วนหนึ่งจากบรรดาเครื่องหมายของอัลลอฮ์
เพราะในตัวมันมีของดีสำหรับพวกเจ้า
ดังนั้นพวกเจ้าจงกล่าวพระนามของอัลลอฮ์ (เมื่อเวลาเชือด)
ขณะที่มันยืน ฉะนั้นเมื่อมันล้มลงนอนตะแคงแล้ว
พวกท่านก็จงบริโภคมัน และจงแจกจ่ายเป็นอาหารแก่คนที่ไม่เอ่ยขอ
และคนที่เอ่ยขอ เช่นนั้นแหละเราได้ทำให้มันยอมจำนนแก่พวกเจ้า
เพื่อพวกเจ้าจักได้ขอบคุณอัลลอฮ์

37.เนื้อของมันและเลือดของมันจะไม่ถึงอัลลอฮ์แต่อย่างใด
แต่การยำเกรงของพวกเจ้าจะถึงพระองค์
เช่นนั้นแหละเราได้ทำให้มันยอมจำนนต่อพวกเจ้า
เพื่อพวกเจ้าจักได้แซ่ซร้องอัลลอฮ์อย่างเกรรียงไกรต่อการที่พระองค์
ทรงชี้แนะแก่พวกเจ้า และจงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ทำความดีเถิด

38.แท้จริงอัลลอฮ์ทรงปกป้องบรรดาผู้ศรัทธาให้พ้นจากศัตรู
แท้จริงอัลลอฮ์ไม่ททรงโปรดปรานทุกคนที่ทรยศเนรคุณ

39.สำหรับบรรดาผู้ (ที่ถูกโจมตีนั้น) ได้รับอนุญาตให้ต่อสู้ได้
เพราะพวกเขาถูกข่มเหง
และแท้จริงอัลลอฮ์ทรงสามารถที่จะช่วยเหลือพวกเขาได้อย่างแน่นอน

40.บรรดาผู้ที่ถูกขับไล่ออกจากบ้านเรือนของพวกเขา
โดยปราศจากความยุติธรรม นอกจากพวกเขากล่าวว่า
อัลลอฮ์คือพระเจ้าของเราเท่านั้น
และหากว่าอัลลอฮ์ทรงขัดขวางมิให้มนุษย์ต่อสู้ซึ่งกันและกันแล้ว
บรรดาหอสวด และโบสถ์ (ของพวกคริสต์) และสถานที่สวด (ของพวกยิว)
และมัสยิดทั้งหลายที่พระนามของอัลลอฮ์ถูกกล่าวรำลึกอย่างมากมาย
ต้องถูกทำลายอย่างแน่นอน และแน่นอนอัลลอฮ์
จะทรงช่วยเหลือผู้ที่สนับสนุนศาสนาของพระองค์
แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงพลัง ผู้ทรงเดชานุภาพอย่างแท้จริง

41.บรรดาผู้ที่เราให้พวกเขามีอำนาจในแผ่นดิน
คือบรรดาผู้ที่ดำรงการละหมาด
และบริจาคซะกาตและใช้กันให้กระทำความดี
และห้ามปรามกันให้ละเว้นความชั่ว
และบั้นปลายของกิจการทั้งหลายย่อมกลับไปหาอัลลอฮ์

42.และหากพวกเขา (มุชริกีนมักกะฮ์) ปฏิเสธไม่ยอมเชื่อฟังเจ้า
แม้จริงชนชาติของนูห์และอาาดและษะมูด
ได้ปฏิเสธไม่เชื่อฟังนบีของพวกเขามาก่อนหน้าพวกเขาแล้ว

43.และชนชาติของอิบรอฮีม และชนชาติของลูฏ

44.และชาวมัดยัน และมูซาก็ได้ถูกปฏิเสธไม่ยอมเชื่อฟังเช่นกัน
แต่เราได้ประวิงเวลาให้แก่พวกปฏิเสธศรัทธา และเราก็ได้ลงโทษพวกเขา
ดังนั้น เป็นเช่นใดเล่าการลงโทษของเรา

45.ฉะนั้นกี่เมืองมาแล้ว เราได้ทำลายมันโดยที่ชาวเมืองนั้นอธรรม
และมันได้พังพาบลงมาและกี่บ่อน้ำที่ถูกทอดทิ้ง และกี่ปราสาทสูงที่มั่นคง

46.พวกเขามิได้ออกเดินทางไปในแผ่นดินดอกหรือ
เพื่อหัวใจจะได้พิจารณาเพื่อพวกเขาเองหรือมีหูเพื่อสดับฟังมันเพราะ
แท้จริงการมองของนัยตานั้นมิได้บอกดอก
แต่ว่าหัวใจที่อยู่ในทรวงอกต่างหากที่บอด

47.และพวกเขาเร่งเต้าเจ้าให้มีการลงโทษแต่ว่าอัลลอฮ์
นั้นจะไม่ทรงผิดสัญญาของพระองค์เป็นอันขาด และแท้จริงวันหนึ่ง ณ
ที่พระเจ้าของเจ้านั้นเท่ากับหนึ่งพันปี ตามที่พวกเจ้าคำนวณนับ

48.และกี่เมืองมาแล้ว เราได้ประวิงเวลาการลงโทษมัน
โดยที่ชาวเมืองนั้นอธรรม แล้วเราได้ลงโทษทำลายมัน
และยังเรานั้นคือทางกลับ

49.จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด โอ้มนุษย์เอ๋ย !
แท้จริงฉันนั้นคือผู้ตักเตือนอันชัดแจ้งแก่พวกท่านเท่านั้น

50.ดังนั้นบรรดาผู้ศรัทธาและทำความดีทั้งหลาย
สำหรับพวกเขานั้นจะได้รับการอภัยโทษและปัจจัยยังชีพอันมีเกียรติ
คือสวนสวรรค์

51.และบรรดาผู้ที่เพียรพยายามอย่างผู้ไร้ความสามารถเพื่อลบล้างโองก
ารทั้งหลายของเรานั้น ชนเหล่านั้นคือชาวนรก

52.และเรามิได้ส่งร่อซู้ลคนใด และนบีคนใดก่อนหน้าเจ้า
เว้นแต่ว่าเมื่อเขาหวังตั้งใจชัยตอนก็จะเข้ามายุแหย่ให้หันเหออกจาก
ความหวังตั้งใจของเขา แต่อัลลอฮ์ก็ทรงทำลายล้างสิ่งที่ชัยตอนยุแหย่
แล้วอัลลอฮ์ก็ทรงทำให้โองการทั้งหลายของพระองค์มั่นคง
และอัลลอฮ์ทรงรอบรู้ ทรงปรีชาญาณ

53.เพื่อพระองค์จะทรงทำให้สิ่งที่ชัยตอนยุแหย่นั้น
เป็นการทดสอบสำหรับบรรดาผู้ที่ในจิตใจของพวกเขามีโรค
และจิตใจของพวกเขาแข็งกระด้าง
และแท้จริงบรรดาผู้อธรรมนั้นอยู่ในการแตกแยกที่ห่างไกล

54.และเพื่อบรรดาผู้รู้จะตระหนักว่า แท้จริงอัลกุรอาน
นั้นคือสัจธรรมจากพระเจ้าของเจ้า เพื่อพวกเขาจะได้ศรัทธาต่อมัน
(อัลกุรอาน) แล้วจิตใจของพวกเขาจะได้นอบน้อมต่อมัน (อัลกุรอาน)
และแท้จริงอัลลอฮ์ทรงเเป็นผู้ชี้แนะบรรดาผู้ศรัทธาสู่แนวทางอันเที่
ยงตรง

55.และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้นยังคงอยู่ในการสงสัยต่ออัลกุรอานจนก
ระทั่งวันอวสานเกิดขึ้นแก่พวกเขาโดยฉับพลัน
หรือการลงโทษแห่งวันกิยามะฮ์จะเกิดขึ้นแก่พวกเขา

56.อำนาจในวันนั้นเป็นของอัลลอฮ์ พระองค์ทรงตัดสินระหว่างพวกเขา
ดังนั้นบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีทั้งหลายจะอยู่ในสวนสวรรค์หลาก
หลายแห่งควงามโปรดปราน

57.ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา
และไม่เชื่อฟังโองการทั้งหลายของเรานั้น
ชนเหล่านั้นพวกเขาจะได้รับการลงโทษอย่างอัปยศ

58.และบรรดาผู้อพยพในทางของอัลลอฮ์ แล้วพวกเขาถูกหรือตาย
แน่นอนอัลลอฮ์ จะทรงประทานปัจจัยยังชีพที่ดี และแท้จริงอัลลอฮ์
นั้นพระองค์ทรงเป็นผู้ดีเลิศแห่งบรรดาผู้ประทานปัจจัยยังชีพ

59.พระองค์จะทรงให้พวกเขาเข้าไปในสถานที่ ที่ พวกเขาพอใจ
คือสวนสวรรค์ และแท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงขันติ

60.เช่นนั้นแหละ และผู้ใดตอบโต้เยี่ยงที่เขาถูกรังแก
แล้วเขาก็ยังถูกข่มเหงอีก
อัลลอฮ์จะทรงช่วยเหลือเขาอย่างแน่นอนแท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอภัยยิ่ง ผู้ทรงยกโทษ

61.เช่นนั้นแหละ เพราะว่าอัลลอฮ์
ทรงให้กลางคืนคาบเกี่ยวเข้าไปในกลางวัน
และพระองค์ทรงให้กลางวันคาบเกี่ยวไปในกลางคืน และแท้จริงอัลลอฮ์
เป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงเห็น

62.เช่นนั้นแหละ เพราะว่าอัลลอฮ์ คือผู้ทรงสัจจะ
และแท้จริงสิ่งที่ พวกเขาวิงวอนขออื่นจากพระองค์เป็นผู้ทรงสูงส่ง
ผู้ทรงยิ่งใหญ่

63.เจ้ามิได้พิจารณาดอกหรือว่า
แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงให้น้ำหลั่งลงมาจากฟากฟ้า
แล้วแผ่นดินก็กลายเป็นเขียวสดชื่น แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงเมตตา
ผู้ทรงรอบรู้ยิ่ง

64.สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดินเป็นสิทธิของพระองค์
และแท้จริงอัลลอฮ์นั้นคือผู้ทรงพอเพียงจากสิ่งทั้งหลาย
ผู้ทรงได้รับการสรรเสริญ

65.เจ้ามิได้พิจารณาดอกหรือว่า
แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงอำนวยความสะดวกให้แก่พวกเจ้าสิ่งที่ มีอยู่ ในแผ่นดิน และเรือแล่นไปตามท้องทะเลโดยบัญชาของพระองค์
และทรงยึดชั้นฟ้ามิให้มันตกลงมาบนแผ่นดิน
เว้นแต่โดยอนุมัติของพระองค์ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอ่อนโยน
ผู้ทรงเมตตาเสมอต่อมนุษย์

66.และพระองค์คือผู้ทรงให้พวกเจ้าเป็นแล้วทรงให้พวกเจ้าตาย
หลังจากนั้นก็ทรงให้พวกเจ้าเป็นอีก
แท้จริงมนุษย์นั้นช่างเนรคุณยิ่ง

67.สำหรับทุก ๆ
ประชาชาติเราได้กำหนดพิธีทางศาสนาขึ้นโดยที่ พวกเขาปฏิบัติพิธีนั้น
ดังนั้นคนหนึ่งคนใดอย่าได้โต้แย้งเจ้าในกิจการนั้น
และจงเรียกร้องเชิญชวนไปสู่ พระเจ้าของเจ้า
แท้จริงเจ้านั้นอยู่บนแนวทางที่เที่ยงธรรม

68.และหากพวกเขาโต้แย้งเจ้า ก็จงกล่าวเถิดว่า
อัลลอฮ์ทรงรอบรู้ยิ่งในสิ่งที่ พวกท่านกระทำอยู่

69.อัลลอฮ์จะทรงตัดสินระหว่างพวกท่านในวันกิยามะฮ์
ในสิ่งที่ พวกท่านได้ขัดแย้งกันในเรื่องนั้น

70.เจ้ามิรู้ดอกหรือว่า
แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าและแผ่นดิน
แท้จริงสิ่งนั้นอยู่ในบันทึกแล้ว
แท้จริงในการนั้นเป็นการง่ายดายสำหรับอัลลอฮ์

71.และพวกเขาสักการะบูชาสิ่งอื่นจากอัลลอฮ์
ซึ่งพระองค์มิได้ประทานลงมาให้เป็นหลักฐาน
และสำหรับพวกเขาไม่มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องนี้
และสำหรับพวกอธรรมนั้นไม่มีผู้ช่วยเหลือใด ๆ

72.และเมื่อโองการทั้งหลายอันชัดแจ้งของเราได้ถูกนำมาอ่านแก่พวกเขา
เจ้าจะสังเกตเห็นอาการบอกปัดไม่ยอมรับบนใบหน้าของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา
พวกเขาเกือบจะเข้าไปทำร้ายบรรดาผู้อ่านโองการทั้งหลายของเราให้พวกเขาฟัง จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด
ฉันจะแจ้งให้พวกท่านทราบถึงสิ่งที่เลวร้ายยิ่งกว่านี้ไหม
มันคือไฟนรกไงเล่า อัลลอฮ์ทรงสัญญามันไว้แก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา
และมันเป็นทางกลับที่ชั่วร้ายยิ่ง

73.โอ้มนุษย์เอ๋ย ! อุทาหรณ์หนึ่งถูกยกมากล่าวไว้แล้ว
ดังนั้นพวกเจ้าจงฟังมันให้ดี
แท้จริงบรรดาที่พวกเจ้าวิงวอนขอความช่วยเหลืออื่นจากอัลลอฮ์นั้น
พวกมันไม่สามารถจะให้บังเกิดแม้แต่แมลงวันสักตัวหนึ่ง
หากว่าพวกมันจะรวมหัวกันเพื่อการนั้นก็ตาม
และถ้าแมลงวันพาสิ่งใดหนีไปจากพวกมัน
พวกมันก็ไม่สามารถจะเอามันกลับคืนมาได้จากแมลงวันทั้งผู้ขอและผู้ถูกขออ่อนแอแท้ ๆ

74.พวกเขามิได้ให้เกียรติอัลลอฮ์ ตามที่ควรจะให้เกียรติต่อพระองค์
แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงพลัง ผู้ทรงเดชานุภาพโดยแท้จริง

75.อัลลอฮ์ทรงคัดเลือกบรรดาทูตจากหมู่มลาอิกะฮ์และจากหมู่มนุษย์
แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงเห็น

76.พระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่เบื้องหน้าพวกเขา
และสิ่งที่อยู่เบื้องหลังพวกเขา
และกิจการทั้งหลายจะถูกนำกลับไปยังอัลลอฮ์

77.โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย! พวกเจ้าจงรูก๊วะ จงสุญูด
และจงเคารพภักดีต่อพระเจ้าของพวกเจ้าเถิด และจงประกอบความดี
หวังว่าพวกเจ้าจะได้รับชัยชนะ

78.และจงต่อสู้เพื่ออัลลอฮ์
ซึ่งเป็นการต่อสู้ที่แท้จริงเพื่อพระองค์
พระองค์ทรงคัดเลือกพวกเจ้า
และพระองค์มิได้ทรงทำให้เป็นการลำบากแก่พวกเจ้าในเรื่องของศาสนา
ศาสนา (ที่ไม่ลำบาก) คือศาสนาของอิบรอฮีม บรรพบุรุษของพวกเจ้า
พระองค์ทรงเรียกชื่อพวกเจ้าว่ามุสลิมีน ในคัมภีร์ก่อน ๆ
และในอัลกุรอานเพื่อร่อซูลจะได้เป็นพยานต่อพวกเจ้า
และพวกเจ้าจะได้เป็นพยานต่อมนุษย์ทั่วไป

ดังนั้น พวกเจ้าจงดำรงการละหมาด และบริจาคซะกาต
และจงยึดมั่นต่ออัลลอฮ์ พระองค์เป็นผู้คุ้มครองพวกเจ้า
เพราะพระองค์คือผู้คุ้มครองที่ดีเลิศ
และผู้ทรงช่วยเหลือที่ดีเยี่ยม

SURA 23 Al-Muminun @อัลมุอ์มินูน

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.แน่นอนบรรดาผู้ศรัทธาได้ประสบความสำเร็จแล้ว

2.บรรดาผู้ที่พวกเขาเป็นผู้นอบน้อมถ่อมตนในเวลาละหมาดของพวกเขา

3.และบรรดาผู้ที่พวกเขาเป็นผู้ผินหลังให้จากเรื่องไร้สาระต่าง ๆ

4.และบรรดาผู้ที่พวกเขาเป็นผู้บริจาคซะกาต

5.และบรรดาผู้ที่พวกเขาเป็นผู้รักษา (ไว้ซึ่งความบริสุทธิ์ของ) ทวารของพวกเขา

6.เว้นแต่แก่บรรดาภรรยาของพวกเขา หรือที่มือขวาของพวกเขาครอบครอง (คือทาสี) ในกรณีเช่นนั้นพวกเขาจะไม่ถูกตำหนิ

7.ฉะนั้นผู้ใดแสวงหาอื่นจากนั้น ชนเหล่านั้นพวกเขาก็เป็นผู้ละเมิด

8.และบรรดาผู้ที่พวกเขาเป็นผู้เอาใจใส่ต่อสิ่งที่ได้รับมอบหมายของพวกเขา และสัญญาของพวกเขา

9.และบรรดาผู้ที่พวกเขาเป็นผู้รักษาการละหมาดของพวกเขา

10.ชนเหล่านี้แหละพวกเขาเป็นทายาท

11.ซึ่งพวกเขา จะได้รับมรดกสวนสวรรค์ชั้นฟิรเดาส์
พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล

12.และขอสาบานว่า แน่นอนเราได้สร้างมนุษย์มาจากธาตุแท้ของดิน

13.แล้วเราทำให้เขาเป็นเชื้ออสุจิ อยู่ในที่พักอันมั่นคง
(คือมดลูก)

14.แล้วเราได้ทำให้เชื้ออสุจิกลายเป็นก้อนเลือดแล้วเราได้ทำให้ก้อนเลือดกลายเป็นก้อนเนื้อแล้วเราได้ทำให้ก้อนเนื้อกลายเป็นกระดูก
แล้วเราหุ้มกระดูกนั้นด้วยเนื้อ
แล้วเราได้เป่าวิญญาณให้เขากลายเป็นอีกรูปร่างหนึ่ง
ดังนั้นอัลลอฮ์ทรงจำเริญยิ่ง ผู้ทรงเลิศแห่งปวงผู้สร้าง

15.หลังจากนั้น แท้จริงพวกเจ้าต้องตายอย่างแน่นอน

16.แล้ว แท้จริงพวกเจ้าจะถูกให้ฟื้นคืนชีพขึ้นในวันกิยามะฮ์

17.และแน่นอนยิ่งเราได้สร้างชั้นฟ้าทั้งเจ็ดไว้เบื้องบนพวกเจ้า
และเรามิได้เพิกเฉยทอดทิ้งระบบการสร้าง

18.และเราได้หลั่งน้ำให้ลงมาจากฟากฟ้าตามปริมาณ
แล้วเราได้ให้มันขังอยู่ในแผ่นดิน
และแท้จริงเราเป็นผู้สามารถอย่างแน่นอนที่จะให้มันเหือดหายไป

19.และด้วยน้ำนั้น เราทำให้มันเป็นสวนหลากหลายแก่พวกเจ้า มีต้นอินทผลัม และต้นองุ่นสำหรับพวกเจ้าในสวนนั้นมีผลไม้มากมาย
และส่วนหนึ่งพวกเจ้าก็บริโภคมัน

20.และเราได้ทำให้มันเป็นต้นไม้ (ไซตูน)
ที่ภูเขาซีนายซึ่งมันได้ผลิตออกมาเป็นน้ำมันและน้ำแกง
สำหรับผู้บริโภค

21.และแท้จริงในเรื่องปศุสัตว์ (อูฐ วัว แพะ แกะ)
นั้นเป็นบทเรียนสำหรับพวกเจ้า เราให้พวกเจ้าดื่ม
สิ่งที่อยู่ในท้องของมัน (น้ำนม) และในตัวมันมีประโยชน์มากมาย
สำหรับพวกเจ้าและบางชนิดพวกเจ้าก็บริโภคมัน

22.และพวกเจ้าได้บรรทุกบนหลังมัน เช่น เดียวกับใช้บรรทุกบนเรือ

23.และเป็นที่แน่นอนยิ่ง เราได้ส่งนูห์ไปยังหมู่ชนของเขา
ดังนั้นเขาได้กล่าวว่า โอ้หมู่ชนของฉันเอ๋ย พวกท่านจงเคารพภักดี
อัลลอฮ์เถิดสำหรับพวกท่านนั้นไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์
ดังนั้นพวกท่านจะไม่ยำเกรง (การลงโทษของพระองค์) หรือ?

24.แล้วหัวหน้าของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในหมู่ชนของเขาได้กล่าวขึ้นว่า
เขาผู้ที่มิใช่ใครอื่นนอกจากเป็นปุถุชนคนธรรมดาเช่นเดียวกับพวกท่าน
เพียงแต่เขาต้องการที่จะทำตัวให้ดีเด่นเหนือพวกท่าน และหากอัลลอฮ์
ทรงประสงค์แล้ว แน่นอนพระองค์จะทรงส่งมลาอิกะฮ์ลงมา
เราไม่เคยได้ยินคำพูดเช่นนี้ในสมัยบรรพบุรุษของเราแต่กาลก่อนเลย

25.เขามิได้เป็นอะไรนอกจากเป็นคนบ้า
ดังนั้นพวกท่านจงอดทนคอยเขาสักระยะเวลาหนึ่ง

26.นูห์ ได้กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์
ขอพระองค์ทรงโปรดช่วยเหลือข้าพระองค์ด้วย
เพราะพวกเขาปฏิเสธไม่ยอมเชื่อข้าพระองค์

27.ดังนั้น
เราจึงวะฮีย์แก่เขาให้ต่อเรือภายใต้การคุ้มครองของเราและคำสั่งสอนของเรา
และเมื่อคำบัญชาของเราได้มาถึงน้ำในเตาก็จะเดือดพุ่ง เจ้าจงบรรทุกทุกชนิดของสัตว์เป็นคู่ ๆ และครอบครัวของเจ้าด้วย
นอกจากผู้ที่คำดำรัสได้บันทึกไว้ก่อนแล้ว (ให้หายนะ) ในหมู่พวกเขา
(ที่ไม่ยอมศรัทธา) และเจ้าอย่าได้ขอช่วยเหลือเขา
ในบรรดาผู้ที่อธรรม แท้จริงพวกเขาจะถูกให้จมน้ำตาย

28.ครั้นเมื่อเจ้า
และผู้ที่อยู่ร่วมกับเจ้าได้ขึ้นไปอยู่บนเรือแล้ว ก็จงกล่าวเถิดว่า
บรรดาการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์
ผู้ซึ่งทรงให้เรารอดพ้นจากหมู่ชนผู้อธรรม

29.และจงกล่าวเถิดว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์
ขอพระองค์ทรงให้ข้าพระองค์ลงจากเรือด้วยการลงที่มีความจำเริญ
และพระองค์เท่านั้นเป็นผู้เลิศยิ่งแห่งบรรดาผู้ให้ลงจากเรือ

30.แท้จริงในการนั้นย่อมเป็นสัญญาณข้อเตือนสติมากหลาย
และถึงแม้ว่าเราเป็นผู้ทดสอบปวงบ่าวของเรา

31.แล้วหลังจากพวกเขา เราได้บังเกิดชนอีกกลุ่มหนึ่ง (พวกอ๊าด)

32.ดังนั้นเราได้ส่งร่อซู้ลคนหนึ่ง (ฮูด) ของพวกเขาไปยังพวกเขา
โดยกล่าวว่า พวกท่านจงเคารพภักดีอัลลอฮ์เถิด
สำหรับพวกท่านนั้นไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์
ดังนั้นพวกท่านจะไม่ยำเกรง (การลงโทษของ) พระองค์หรือ ?

33.และหัวหน้าหมู่ชนของเขา คือบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา
และปฏิเสธไม่ยอมเชื่อการมีวันปรโลก
และเราได้ให้ความสำราญแก่พวกเขาในโลกนี้ กล่าวว่า
เขาผู้นี้มิใช่ใครอื่น
นอกจากเป็นปุถุชนคนธรรมดาเช่นเดียวกับพวกท่านเขากินอาหารเช่นเดียวกับ
ที่พวกท่านกิน และเขาดื่มเช่นเดียวกับพวกท่านดื่ม

34.และหากพวกท่านเชื่อฟังปฏิบัติตามมนุษย์ธรรมดาเช่นเดียวกับพวกท่าน
ดังนั้นแน่นอนพวกท่านเป็นผู้ขาดทุน

35.เขาสัญญากับพวกท่านกระนั้นหรือว่าแท้จริงเมื่อพวกท่านได้ตายไปแล้ว
และพวกท่านกลายเป็นดิน และกระดูกแล้ว
แน่นอนพวกท่านจะถูกนำให้ออกมาฟื้นขึ้นอีก ?

36.ไกลเสียจริง ไกลเสียจริง ในสิ่งที่พวกท่านถูกสัญญาไว้

37.ไม่มีชีวิตนอกจากการดำรงชีวิตของเราในโลกนี้ เราจะตายไป และ
(บางคนในพวก) เราก็จะมีชีวิตอยู่
และพวกเราจะไม่ถูกให้ฟื้นคืนชีพมาอีก

38.เขามิใช่ใครอื่น นอกจากเป็นคนธรรมดาที่กล่าวเท็จต่ออัลลอฮ์
และเราไม่ยอมศรัทธาต่อเขาเป็นอันขาด

39.เขา (ฮูด) กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์
ขอพระองค์ทรงโปรดช่วยเหลือข้าพระองค์ด้วย
เพราะพวกเขาปฏิเสธไม่ยอมเชื่อข้าพระองค์

40.พระองค์ตรัสว่า
หลังจากชั่วเวลาอีกเล็กน้อยพวกเขาจะกลายเป็นผู้เศร้าโศกเสียใจอย่าง
แน่นอน

41.ดังนั้นเสียงกัมปนาทได้ผลาญชีวิตพวกเขาอย่างยุติธรรม
แล้วเราได้ทำให้พวกเขากลายเป็นเศษขยะ ฉะนั้น (ความหายนะ)
ความห่างไกล (จากเมตตาของอัลลอฮ์) จึงประสบแก่หมู่ชนผู้อธรรม

42.แล้วหลังจากพวกเขา เราได้บังเกิดหมู่ชนอีกหลายกลุ่ม

43.ไม่มีประชาชาติใดที่จะได้รับการลงโทษก่อนกำหนดของมัน
และก็จะไม่ล่าช้ากว่ากำหนดเช่นกัน

44.แล้วเราได้ส่งบรรดาร่อซู้ลของเรามาอย่างต่อเนื่องกัน
ทุกครั้งที่ร่อซู้ลของพวกเขาได้มายังชนชาติหนึ่งพวกเขาก็ปฏิเสธไม่ย
อมเชื่อถือเขา ดังนั้นเราจึงให้บางกลุ่มของพวกเขาติดตามอีกบางกลุ่ม
(ด้วยความหายนะพินาศ)

แล้วเราด้ทำให้พวกเขาเป็นเรื่องบอกเล่าต่อกันมา ฉะนั้น (ความหายนะ)
ความห่างไกล (จากเมตตาของอัลลอฮ์) จึงประสบแก่บรรดาผู้ไม่ยอมศรัทธา

45.แล้วเราได้ส่งมูซา และพี่ชายของเขาคือฮารูน
พร้อมด้วยสัญญาณทั้งหลาย ของเราและหลักฐานอันชัดแจ้ง

46.ไปยังฟิรเอาน์ และบุคคลชั้นหัวหน้าของเขา
แต่พวกเขาก็อวดใหญ่อวดโต และพวกเขาเป็นหมู่ชนที่เย่อหยิ่งจองหอง

47.พวกเขากล่าวว่า
จะให้พวกเราศรัทธาต่อบุคคลทั้งสองที่มีสภาพเช่นเดียวกับเราและทั้ง
ๆ ที่พวกพ้องของเขาทั้งสองก็เป็นทาสรับใช้เรา

48.ฉะนั้นพวกเขาจึงปฏิเสธไม่ยอมเชื่อฟังเขาทั้งสอง
พวกเขาจึงอยู่ในหมู่ผู้ถูกทำลายจมน้ำตาย

49.และแท้จริงเราได้ให้คัมภีร์ (เตารอฮ์) แก่มูซา
เพื่อพวกเขาจะได้อยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง

50.และเราได้ทำให้อีซาบุตรของมัรยัม และแม่ของเขาเป็นสัญญาณหนึ่ง
(ปาฏิหาริย์อันยิ่งใหญ่) และเราได้ให้ที่พักพิงแก่เขาทั้งสอง ณ
ที่ราบสูงแห่งหนึ่ง (บัยตุลมักดิส) เป็นที่พักอย่างสะดวกสบาย
และมีธารน้ำไหล

51.โอ้บรรดาร่อซู้ลเอ๋ย ! พวกเจ้าจงบริโภคส่วนที่ดี (ฮะล้าล)
และจงกระทำความดีเถิดเพราะแท้จริง ข้ารอบรู้สิ่งที่พวกเจ้ากระทำ

52.แท้จริงนี่คือประชาชาติของพวกเจ้า เป็นประชาชาติเดียวกัน
และข้าคือพระเจ้าของพวกเจ้าฉะนั้นพวกเจ้าจงยำเกรงต่อข้า

53.พวกเขาได้แตกแยกกันในเรื่องของพวกเขา ระหว่างพวกเขากันเอง
แต่ละฝ่ายก็พอใจในสิ่งที่ตนเองยึดถือ

54.ดังนั้นเจ้า (มุฮัมมัด)
จงปล่อยพวกเขาให้อยู่ในความงมงายของพวกเขา สักระยะเวลาหนึ่ง

55.พวกเขาคิดหรือว่า แท้จริงสิ่งที่เราได้ให้แก่พวกเขา เช่น
ทรัพย์สมบัติ และลูกหลานนั้น

56.เราได้รีบเร่งให้ความดีต่าง ๆ แก่พวกเขากระนั้นหรือ ? เปล่าเลย
แต่ทว่าพวกเขาไม่มีความรู้สึกหรือ

57.แท้จริงบรรดาผู้ที่พวกเขาเป็นผู้มีจิตใจยำเกรงเนื่องจากความกลัว
ต่อพระเจ้าของพวกเขา

58.และบรรดาผู้ที่พวกเขาศรัทธาต่อสัญญาณต่าง ๆ
แห่งพระเจ้าของพวกเขา

59.และบรรดาผู้ที่พวกเขาไม่ตั้งภาคีต่อพระเจ้าของพวกเขา

60.และบรรดาผู้ที่บริจาคสิ่งที่พวกเขาได้มา
โดยที่จิตใจของเขาเปี่ยมได้ด้วยความหวั่นเกรงว่าแท้จริงพวกเขาต้องก
ลับไปหาพระเจ้าของพวกเขา

61.ชนเหล่านั้น พวกเขารีบเร่งในการประกอบความดีทั้งหลาย
และพวกเขาเป็นผู้เหมาะสม สมควรเป็นผู้รุดหน้าไปก่อน

62.และเรามิได้บังคับผู้ใด เว้นแต่ความสามารถของเขา และ ณ
ที่เรานั้นมีบันทึก ที่บันทึกแต่ความจริง
โดยที่พวกเขาจะไม่ถูกอยุติธรรม

63.แต่ว่าจิตใจของพวกเขาอยู่ในปลักแห่งความงมงายจากอัลกุรอาน
และสำหรับพวกเขามีการงานอื่นอีกจากนั้น โดยที่พวกเขาต้องปฏิบัติมัน

64.จนกระทั่งเมื่อเราได้คร่าเอาชีวิตพวกที่อยู่ในความสุขสำราญของพว
กเขาด้วยการลงโทษ เมื่อนั้นพวกเขาก็ตะโกนร้องขอความช่วยเหลือ

65.พวกเจ้าอย่าได้ตะโกนร้องขอความช่วยเหลือเลยในวันนี้
แท้จริงพวกเจ้าจะไม่ได้รับความช่วยเหลือจากเราดอก

66.แน่นอนโองการทั้งหลายของเราถูกนำมาอ่านแก่พวกเจ้า
แล้วพวกเจ้าก็หันสันเท้าของพวกเจ้ากลับ

67.พวกเขาหยิ่งจองหองต่ออัลกุรอาน
พวกเจ้าจับกลุ่มสนทนากันในเวลากลางคืน

68.พวกเขามิได้พิจารณาพระดำรัสดอกหรือ ? หรือว่าได้มีมายังพวกเขา
สิ่งที่มิได้มีมายังบรรพบุรุษของพวกเขารุ่นก่อน ๆ

69.หรือว่าพวกเขาไม่รู้จักร่อซู้ลของพวกเขาดังนั้นพวกเขาจึงปฏิเสธต
่อต้านเขา

70.หรือพวกเขากล่าวหาเขาว่าเป็นบ้า มิใช่เช่นนั้นดอก
เขาได้นำความจริงมาให้พวกเขาแล้ว
แต่ส่วนมากของพวกเขาเป็นผู้เกลียดชังความจริง

71.และหากว่าความจริงนั้นสอดคล้องอารมณ์ใฝ่ต่ำของพวกเขาแล้ว
ชั้นฟ้าทั้งหลาย
และแผ่นดินและสิ่งที่อยู่ในนั้นต้องเสียหายอย่างแน่นอน
แต่ทว่าเราได้นำข้อเตือนสติของพวกเขา (คืออัลกุรอาน)
มาให้พวกเขาแล้ว
แต่พวกเขาเป็นผู้หันหลังให้กับข้อเตือนสติของพวกเขา

72.หรือเจ้าขอค่าจ้าง (ในการเผยแพร่ศาสนา) จากพวกเขากระนั้นหรือ?
แต่การให้ค่าจ้างของพระเจ้าของเจ้านั้นเลิศยิ่งกว่า
และพระองค์เท่านั้นทรงเป็นเลิศยิ่งในหมู่ผู้ประทานปัจจัยยังชีพ

73.และแท้จริงเจ้านั้นเป็นพวกชักชวนพวกเขาอย่างแน่นอนไปสู่แนวทางอั
นเที่ยงธรรม

74.และแท้จริงบรรดาผู้ไม่ศรัทธาต่อวันปรโลกนั้น
พวกเขาเป็นผู้หันห่างจากแนวทางอันเที่ยงธรรม

75.และหากเราเมตตาพวกเขา
และเราได้ปลดเปลื้องความทุกข์ยากออกจากพวกเขาแล้ว
แน่นอนพวกเขาก็ยังคงมั่วสุมอยู่ในความผยองของพงกเขาเช่นเดียวกับคนต
าบอด

76.และโดยแน่แท้ เราได้ทดสอบพวกเขาด้วยการลงโทษ
แต่พวกเขาก็หาได้นอบน้อมต่อพระเจ้าของพวกเขาไม่
และพวกเขาก็ไม่ยอมถ่อมตน

77.จนกระทั่งเมื่อเราเปิดประตูแห่งการลงโทษอันสาหัสแก่พวกเขา
เมื่อนั้นแหละพวกเขาก็เป็นผู้ท้อถอยหมดหวังเสียแล้ว

78.และพระองค์เป็นผู้สร้างสัมผัสการฟังและการเห็น
และหัวใจเพื่อเข้าใจแก่พวกเจ้า
แต่เเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่พวกเจ้าขอบคุณ

79.และพระองค์เป็นผู้ทรงแพร่พันธุ์ของพวกเจ้าในแผ่นดิน
และพวกเจ้าจะถูกรวบรวมให้กลับไปหาพระองค์

80.และพระองค์เป็นผู้ทรงให้เป็นและทรงให้ตาย
และพระองค์ทรงสิทธิในการสับเปลี่ยนหมุนเวียนกลางคืนกลางวัน พวกเจ้ามิได้ใช้สติปัญญาพิจารณาดอกหรือ ?

81.แต่ทว่าพวกเขาได้กล่าวเช่นเดียวกับชนชาติสมัยก่อน ๆ ได้กล่าวไว้

82.พวกเขาได้กล่าวว่า เมื่อเราได้ตายไปแล้ว
และเราได้กลายเป็นฝุ่นดินและกระดูกป่นเราาาจะถูกให้ฟื้นคืนชีพครั้งหนึ่งหรือ ?

83.แท้จริงเราและบรรพบุรุษของเราได้ถูกสัญญามาก่อนแล้วในเรื่องนี้
มันมิใช่อะไรอื่นนอกจากเป็นนิยายเหลวไหลสมัยก่อนเท่านั้น

84.จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด แผ่นดินนี้ และผู้ที่อยู่ในนั้นเป็นของใคร
หากพวกท่านรู้

85.พวกเขาจะกล่าวว่า มันเป็นของอัลลอฮ์ จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด
ถ้าเช่นนั้น พวกท่านจะไม่พิจารณาใคร่ครวญหรือ ?

86.จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด ใครเป็นเจ้าของชั้นฟ้าทั้งเจ็ด
และเป็นผู้สร้างบัลลังก์อันยิ่งใหญ่ ?

87.พวกเขาจะกล่าวว่า มันเป็นของอัลลอฮ์ จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด
ถ้าเช่นนั้นพวกท่านจะไม่ยำเกรง (การลงโทษของ) พระองค์หรือ ?

88.จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด
อำนาจอันกว้างใหญ่ไพศาลทุกสิ่งอย่างนี้อยู่ในพระหัตถ์ของผู้ใด ?
และพระองค์เป็นผู้ทรงปกป้องคุ้มครอง
และจะไม่มีใครปกป้องคุ้มครองพระองค์ หากพวกท่านรู้

89.พวกเขาจะกล่าวว่า มันเป็นของอัลลอฮ์ จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด
ดังนั้นพวกท่านถูกหลอกลวงได้อย่างไร ?

90.แต่ทว่า เราได้นำเอาสัจธรรมมาให้แก่พวกเขาแล้ว
และแท้จริงพวกเขาเป็นผู้กล่าวเท็จอย่างแน่นอน

91.อัลลอฮ์มิได้ทรงตั้งผู้ใดเป็นพระบุตรและไม่มีพระเจ้าอื่นใดคู่เคียงกับพระองค์
ถ้าเช่นนั้นพระเจ้าแต่ละองค์ก็จะเอาสิ่งที่ตนสร้างไปเสียหมด

และแน่นอนพระเจ้าบางพระองค์ในหมู่พวกเขาก็จะมีอำนาจเหนือกว่าอีกบางองค์ มหาบริสุทธิ์ยิ่งแห่งอัลลอฮ์ ให้พ้นจากที่พวกเขากล่าวหา

92.พระผู้ทรงรอบรู้ในสิ่งพ้นญาณวิสัยและสิ่งที่มองเห็นได้
พระองค์ทรงสูงส่งยิ่งจากสิ่งที่พวกเขาตั้งเป็นภาคี

93.จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์
หากพระองค์จะทรงให้ข้าพระองค์ได้เห็นสิ่งที่พวกเขาถูกกล่าวเตือนสำทับไว้แล้ว

94.ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์
ของพระองค์ทรงอย่าให้ข้าพระองค์อยู่ในหมู่พวกอธรรมเลย

95.และแท้จริงเราเป็นผู้มีอานุภาพอย่างแน่นอนที่จะให้เจ้าได้เห็นสิ่งที่เราได้สัญญาพวกเขาไว้

96.เจ้าจงปราบความชั่วด้วยสิ่งที่ดียิ่ง
เรารู้ดียิ่งในสิ่งที่พวกเขากล่าวหา

97.และจงกล่าวเถิดมุฮัมมัด ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์
ข้าพระองค์ขอความคุ้มครองต่อพระองค์
ให้พ้นจากเสียงกระซิบกระซาบของชัยตอน

98.และข้าพระองค์ขอความคุ้มครองต่อพระองค์
ข้าแต่พระองค์ของข้าพระองค์
ให้พ้นจากการที่พวกมันจะนำความชั่วร้ายมาสู่ข้าพระองค์

99.จนกระทั่งเมื่อความตายได้มาหาคนใดในพวกเขา เขาก็จะกล่าวขึ้นว่า
ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์
ขอพระองค์ทรงให้ข้าพระองค์กลับไปมีชีวิตอีกครั้งหนึ่งเถิด

100.เพื่อข้าพระองค์จะได้กระทำความดีในสิ่งที่ข้าพระองค์ปล่อยทิ้งไว้ เปล่าเลย ! มันเป็นเพียงถ้อยคำที่เขากล่าวมันไว้เท่านั้น
และเบื้องหน้าของพวกเขานั้นมีโลกบัรซัค
จนกระทั่งถึงวันที่พวกเขาจะถูกฟื้นคืนชีพขึ้นมา

101.ดังนั้นเมื่อสังข์ได้ถูกเป่าขึ้น
ดังนั้นจะไม่มีความสัมพันธ์ทางเครือญาติระหว่างพวกเขาในวันนั้น
และพวกเขาจะไม่ไต่ถามซึ่งกันและกัน

102.ดังนั้นผู้ใดตราชูของเขาหนัก ชนเหล่านั้น
พวกเขาเป็นผู้ประสบชัยชนะ

103.และผู้ใดตราชูของเบา
ชนเหล่านั้นคือบรรดาผู้ที่ทำให้ตัวของพวกเขาขาดทุน
พวกเขาจะพำนักอยู่ในนรกตลอดกาล

104.ไฟนรกจะเผาไหม้ใบหน้าของพวกเขา
และพวกเขาจะมีใบหน้าที่บูดเบี้ยวในนรกนั้น

105.โองการทั้งหลายของเรามิได้ถูกนำมาอ่านแก่พวกเจ้าดอกหรือ
แล้วพวกเจ้าก็ปฏิเสธไม่ยอมเชื่อมัน

106.พวกเขากล่าวว่า
ข้าแต่พระเจ้าของเราความชั่วช้าเลวทรามของพวกเราได้เข้ามาครอบงำพวกเรา และพวกเราเป็นหมู่ชนหลงทาง

107.ข้าแต่พระเจ้าของเรา
ขอพระองค์ทรงโปรดเอาพวกเราออกจากนรกด้วยเถิด
ถ้าหากเรากลับไปทำความชั่วช้าอีก แน่นอนเราก็เป็นพวกอธรรม

108.พระองค์ตรัสว่า พวกเจ้าจงตะเพิดไปจมอยู่ในนั้นเถิด
และพวกเจ้าอย่าได้มาพูดกับข้าเลย

109.แท้จริงมีหมู่ชนกลุ่มหนึ่งจากปวงบ่าวของเรา พวกเขากล่าวว่า
ข้าแต่พระเจ้าของเรา พวกเราได้ศรัทธาต่อพระองค์
ขอพระองค์ทรงโปรดอภัยโทษให้แก่เรา และทรงเมตตาต่อเราด้วย
และพระองค์ท่านเท่านั้น ทรงเป็นผู้เมตตาที่ดียิ่ง

110.พวกเจ้าได้ดูถูกเหยียดหยามพวกเขา จนกระทั่ง
(การกระทำเช่นนั้นแก่พวกเขา) ทำให้พวกเจ้าลืมนึกถึงข้า
และพวกเจ้าก็หัวเราะเยาะเย้ยพวกเขา

111.แท้จริงข้าได้ตอบแทนรางวัลให้แก่พวกเขาแล้วในวันนี้
เพราะพวกเขาอดทน แท้จริงพวกเขาเท่านั้นเป็นผู้ได้รับชัยชนะ

112.พระองค์ตรัสว่า พวกเจ้าพำนักอยู่ในแผ่นดินเป็นจำนวนกี่ปี ?

113.พวกเขากล่าวตอบว่า เราพำนักอยู่วันหนึ่งหรือส่วนหนึ่งของวัน
ขอพระองค์โปรดถามนักคำนวณที่เชี่ยวชาญเถิด

114.พระองค์ตรัสว่า
พวกเจ้ามิได้พำนักอยู่เว้นแต่เพียงเล็กน้อยเท่านั้น หากพวกเจ้ารู้

115.พวกเจ้าคิดว่า แท้จริงเราได้ให้พวกเจ้าบังเกิดมาโดยไร้ประโยชน์
และแท้จริงพวกเจ้าจะไม่กลับไปหาเรากระนั้นหรือ ?

116.อัลลอฮ์ผู้ทรงสูงส่ง ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงสัจจะ
ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ พระเจ้าแห่งบัลลังก์อันทรงเกียรติ

117.และผู้ใดวิงวอนขอพระเจ้าอื่นคู่เคียงกับอัลลอฮ์
โดยไม่มีหลักฐานพิสูจน์แก่เขาในการนี้
แท้จริงการคิดบัญชีของเขาอยู่ที่พระเจ้าของเขา
แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะไม่ประสบความสำเร็จ

118.และจงกล่าวเถิดมุฮัมมัดว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์
ขอพระองค์ทรงโปรดอภัยและทรงเมตตา
และพระองค์ท่านเท่านั้นทรงเป็นผู้เมตตาที่ดียิ่ง

SURA 24 An-Nur @อันนูร์

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.นี่คือซูเราะฮ์หนึ่งที่เราได้ประทานมันลงมา
และเราได้กำหนดเป็นข้อบังคับสิ่งที่มีอยู่ในมัน
และเราได้ประทานโองการต่างๆที่มีอยู่ในนั้นให้เป็นบทบัญญัติอันชัดแ
จ้งเพื่อพวกเจ้าจักได้รำลึกใคร่ครวญ

2.หญิงมีชู้และชายมีชู้
พวกเจ้าจงโบยแต่ละคนในสองคนนั้นคนละหนึ่งร้อยที
และอย่าให้ความสงสารยับยั้งการกระทำของพวกเจ้าต่อคนทั้งสองนั้นในบัญญัติของอัลลอฮ์ เป็นอันขาดหากพวกเจ้าศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และวันปรโลก
และจงให้กลุ่มหนึ่งของบรรดาผู้ศรัทธาเป็นพยานในการลงโทษเขาทั้งสอง

3.ชายมีชู้จะไม่สมรสกับใครนอกจากกับหญิงมีชู้ หรือหญิงมุชริกะฮ์
และหญิงมีชู้จะไม่มีใครสมรสกับเธอนอกจากกับชายมีชู้ หรือชายมุชริก
และ (การมีชู้) เช่นนั้นเป็นที่ต้องห้ามแก่บรรดาผู้ศรัทธา

4.และบรรดาผู้กล่าวโทษบรรดาหญิงบริสุทธิ์ แล้วพวกเขามิได้นำพยานสี่คนมา พวกเจ้าจงโบยพวกเขาแปดสิบที
และพวกเจ้าอย่ารับการเป็นพยานของพวกเขาเป็นอันขาด
ชนเหล่านั้นพวกเขาเป็นผู้ฝ่าฝืน

5.นอกจากบรรดาผู้ลุแก่โทษหลังจากนั้น
และพวกเขาปรับปรุงตัวเองให้ดีขึ้น
แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

6.และบรรดาผู้กล่าวโทษภรรยาของพวกเขา
และสำหรับพวกเขาไม่มีพยานนอกจากตัวของเขาเอง
ก็ให้การเป็นพยานของคนหนึ่งในพวกเขากล่าวสาบานสี่ครั้งด้วยพระนามของอัลลอฮ์ แท้จริงเขาเป็นหนึ่งในหมู่ผู้พูดจริง

7.และครั้งที่ห้าให้เขากล่าวว่า
แท้จริงการสาปแช่งของอัลลอฮ์จงมีแด่เขาหากเขาเป็นผู้ที่กล่าวเท็จ

8.และพวกเขาจะทำให้นางพ้นจากการลงโทษต่อเมื่อนางกล่าวสาบานสี่ครั้งด้วยพระนามอัลลอฮ์ว่าเขาเป็นหนึ่งในหมู่ผู้กล่าวเท็จ

9.และครั้งที่ห้าให้นางกล่าวว่า
แท้จริงความกริ้วของอัลลอฮ์จงมีแด่นางหากเขาเป็นหนึ่งในหมู่ผู้พูดจริง

10.และหากมิใช่ความโปรดปรานของอัลลอฮ์แก่พวกเจ้าและความเมตตาของพระองค์แล้ว และแท้จริงอัลลอฮ์ทรงเป็นผู้ทรงนิรโทษ ผู้ทรงปรีชาญาณ

11.แท้จริงบรรดาผู้นำข่าวเท็จมานั้นเป็นบุคคลกลุ่มหนึ่งจากพวกเจ้า
พวกเจ้าอย่าได้คิดว่ามันเป็นการชั่วแก่พวกเจ้า
แต่ว่ามันเป็นการดีแก่พวกเจ้า
สำหรับทุกคนในหมู่พวกเขานั้นคือสิ่งที่เขาได้ขวนขวายไว้จากการทำบาป
ส่วนผู้ที่มีบทบาทมากในเรื่องนี้ในหมู่พวกเขานั้น
เขาผู้นั้นจะได้รับการลงโทษอย่างมหันต์

12.เมื่อพวกเจ้าได้ยินข่าวเท็จนี้
ทำไมบรรดามุอฺมินและบรรดามุอฺมินะฮ์ จึงไม่คิดเปรียบเทียบกับตัวของพวกเขาเองในทางที่ดี และกล่าวว่า นี่เป็นเรื่องโกหกอย่างชัดแจ้ง

13.ทำไมพวกเขาจึงไม่นำพยานสี่คนมาเพื่อมัน
หากพวกเขาไม่นำพยานเหล่านั้นมาแล้ว ดังนั้นชนเหล่านั้น ณ
ที่อัลลอฮ์ พวกเขาเป็นผู้กล่าวเท็จ

14.และหากมิใช่ความโปรดปรานของอัลลอฮ์แก่พวกเจ้าและความเมตตาของพระองค์ทั้งในโลกนี้ และโลกหน้าแล้ว
แน่นอนการลงโทษอย่างมหันต์ก็จะประสบแก่พวกเจ้าในสิ่งที่ พวกเจ้ากำลังง่วนกันอยู่

15.ขณะที่ พวกเจ้าได้รับข่าวนั้นด้วยการพูดกันระหว่างพวกเจ้า
และพวกเจ้าพูดกันในสิ่งที่ พวกเจ้าไม่มีความรู้
และพวกเจ้าคิดว่ามันเป็นเรื่องเล็กแต่ ณ
ที่อัลลอฮ์นั้นมันเป็นเรื่องใหญ่

16.เมื่อพวกเจ้าได้ยินมัน ทำไมพวกเจ้าจึงไม่กล่าวว่า
ไม่บังควรที่เราจะพูดถึงเรื่องนี้ มหาบริสุทธิ์แห่งพระองค์ท่าน
นี่มันเป็นการกล่าวร้ายอย่างมหันต์

17.อัลลอฮ์ทรงตักเตือนพวกเจ้าเพื่อมิให้กลับไปประพฤติเช่นนี้ อีกเป็นอันขาดหากพวกเจ้าเป็นผู้ศรัทธา

18.และอัลลอฮ์ทรงชี้แจงโองการทั้งหลายอย่างชัดเจนแก่พวกเจ้า
และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

19.แท้จริงบรรดาผู้ชอบที่จะให้เรื่องบัดสีแพร่หลายไปในหมู่ผู้ศรัทธานั้น พวกเขาจะได้รับการลงโทษอย่างเจ็บปวดทั้งในโลกนี้ และโลกหน้า
และอัลลอฮ์ทรงรอบรู้ และพวกเจ้าไม่รู้

20.และหากมิใช่ความโปรดปรานของอัลลอฮ์แก่พวกเจ้าและความเมตตาของพระองค์แล้ว และแท้จริงอัลลอฮ์นั้น เป็นผู้ทรงเอ็นดู ผู้ทรงเมตตาเสมอ

21.โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย พวกเจ้าอย่าติดตามทางเดินของชัยฏอน
และผู้ใดติดตามทางเดินของชัยฏอน
แท้จริงมันจะใช้ให้ทำการลามกและความชั่ว
และหากมิใช่ความโปรดปรานของอัลลอฮ์แก่พวกเจ้าและความเมตตาของพระองค์แล้ว ก็จะไม่มีผู้ใดเลยในหมู่พวกเจ้าบริสุทธิ์
แต่อัลลอฮ์ทรงให้ผู้ที่ พระองค์ทรงประสงค์บริสุทธิ์
และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้

22.และผู้มีเกียรติและผู้มั่งคั่งในหมู่พวกเจ้าอย่าได้สาบานที่จะไม่ให้ (ความช่วยเหลือ) แก่ญาติมิตร และคนยากจน
และผู้อพยพในหนทางของอัลลอฮ์ และพวกเขาจงอภัยและยกโทษ
(ให้แก่พวกเขาเถิด)
พวกเจ้าจะไม่ชอบหรือที่อัลลอฮ์จะทรงอภัยให้แก่พวกเจ้า
และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

23.แท้จริงบรรดาผู้กล่าวโทษบรรดาหญิงบริสุทธิ์
หญิงไม่รู้เรื่องอะไร หญิงผู้ศรัทธา
พวกเขาถูกสาปแช่งทั้งในโลกนี้ และโลกหน้า
และสำหรับพวกเขาจะได้รับการลงโทษอย่างมหันต์

24.วันที่ลิ้นของพวกเขา และมือของพวกเขา
และเท้าของพวกเขาจะเป็นพยานปรักปรำพวกเขาตามที่ พวกเขาได้กระทำไว้

25.วันนั้น อัลลอฮ์จะทรงตอบแทนแก่พวกเขาอย่างครบถ้วนตามส่วนแห่งการตอบแทนของพวกเขาอย่างแท้จริง และพวกเขาจะรู้ว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้น พระองค์คือผู้ทรงสัจจะ ผู้ทรงเปิดเผย

26.หญิงชั่วย่อมคู่ควรกับชายชั่ว และชายชั่วย่อมคู่ควรกับหญิงชั่ว
และหญิงดีย่อมคู่ควรกับชายดี และชายดีย่อมคู่ควรกับหญิงดี
ชนเหล่านั้นเป็นผู้บริสุทธิ์จากสิ่งที่พวกเขากล่าวร้าย
สำหรับพวกเขา (ผู้ถูกกล่าวร้าย)
จะได้รับการอภัยโทษและเครื่องยังชีพอันมีเกียรติ

27.โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย
พวกเจ้าอย่าเข้าไปในบ้านใดอื่นจากบ้านของพวกเจ้าจนกว่าจะขออนุญาตและให้สลามแก่เจ้าของบ้านเสียก่อน
เช่นนั้นแหละเป็นการดีสำหรับพวกเจ้า หวังว่าพวกเจ้าจะได้ใคร่ครวญ

28.เมื่อพวกเจ้าไม่พบผู้ใดในบ้านนั้น ก็อย่าเข้าไปจนกว่าจะได้รับอนุญาตแก่พวกเจ้า และเมื่อมีการกล่าวแก่พวกเจ้าว่า จงกลับไป
ก็จงกลับไป มันเป็นการเหมาะสมยิ่งแก่พวกเจ้า
และอัลลอฮ์ทรงรอบรู้สิ่งที่พวกเจ้ากระทำ

29.ไม่ถือเป็นความผิดแก่พวกเจ้าที่จะเข้าไปในสถานที่ใดที่มิใช่เป็นที่พักอาศัยซึ่ง ณ ที่นั้นมีสิ่งที่เป็นประโยชน์แก่พวกเจ้า
และอัลลอฮ์ทรงรู้ดีสิ่งที่พวกเจ้าเปิดเผยและสิ่งที่พวกเจ้าปกปิด

30.จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แก่บรรดามุอฺมิน
ให้พวกเขาลดสายตาของพวกเขาลงต่ำ และให้พวกเขารักษาทวารของพวกเขา
นั่นเป็นการบริสุทธิ์ยิ่งแก่พวกเขา
แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรอบรู้สิ่งที่พวกเขากระทำ

31.และจงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แก่บรรดามุอฺมินะฮ์
ให้พวกเธอลดสายตาของพวกเธอลงต่ำ และให้พวกเธอรักษาทวารของพวกเธอ
และอย่าเปิดเผยเครื่องประดับของพวกเธอเว้นแต่สิ่งที่พึงเปิดเผยได้
และให้เธอปิดด้วยผ้าคลุมศีรษะของเธอลงมาถึงหน้าอกของเธอ
และอย่าให้เธอเปิดเผยเครื่องประดับของพวกเธอเว้นแต่แก่สามีของพวกเธอ หรือบิดาของพวกเธอ หรือบิดาของสามีของพวกเธอ หรือลูกชายของพวกเธอ
หรือลูกชายของสามีของพวกเธอ หรือพี่ชายน้องชายของพวกเธอ
หรือลูกชายของพี่ชายน้องชายของพวกเธอ
หรือลูกชายของพี่สาวน้องสาวของพวกเธอ หรือพวกผู้หญิงของพวกเธอ
หรือที่มือขวาของพวกเธอครอบครอง (ทาสและทาสี)
หรือคนใช้ผู้ชายที่ไม่มีความรู้สึกทางเพศ
หรือเด็กที่ยังไม่รู้เรื่องเพศสงวนของผู้หญิง
และอย่าให้เธอกระทืบเท้าของพวกเธอเพื่อให้ผู้อื่นรู้สิ่งที่พวกเธอควรปกปิดในเครื่องประดับของพวกเธอ
และพวกเจ้าทั้งหลายจงขอลุแก่โทษต่ออัลลอฮ์เถิด
โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับชัยชนะ

32.และจงให้พวกเจ้าแต่งงานกับผู้เป็นโสดในหมู่พวกเจ้า
และกับคนดี ๆ จากปวงบ่าวผู้ชายของพวกเจ้า และบ่าวผู้หญิงของพวกเจ้า
หากพวกเขายากจน

อัลลอฮ์จะทรงให้พวกเขาร่ำรวยขึ้นจากความโปรดปรานของพระองค์
และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงไพบูลย์ ผู้ทรงรอบรู้

33.และบรรดาผู้ที่ยังไม่มีโอกาสแต่งงาน
ก็จงให้เขาข่มความใคร่จนกว่าอัลลอฮ์จะทรงให้พวกเขาร่ำรวยขึ้นจากความโปรดปรานของพระองค์
และบรรดาผู้ที่ต้องการจะไถ่ตัวให้เป็นอิสระจากผู้ที่มีอขวาของพวกเจ้าครอบครอง
พวกเจ้าจงทำสัญญากับพวกเขาหากพวกเจ้ารู้ว่าเป็นการดีกับพวกเขา
และจงบริจาคแก่พวกเขาซึ่งทรัพย์สมบัติของอัลลอฮ์ที่พระองค์ทรงประทานแก่พวกเจ้า
และพวกเจ้าอย่าบังคับบรรดาทาสีของพวกเจ้าให้ผิดประเวณีหากนางประสงค์จะอยู่อย่างบริสุทธิ์ แต่พวกเจ้าต้องการผลประโยชน์แห่งการดำรงชีวิตในโลกนี้ และผู้ใดบังคับพวกนางเช่นนั้น
ดังนั้นหลังจากการบังคับพวกนาง แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอภัย
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

34.และโดยแน่นอน เราได้ประทานโองการต่างๆอันชัดแจ้งแก่พวกเจ้าแล้ว
และอุทาหรณ์จากบรรดาผู้ได้ล่วงลับไปก่อนพวกเจ้า
และข้อตักเตือนแก่บรรดาผู้ยำเกรง

35.อัลลอฮ์ทรงเป็นดวงประทีปแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน
อุปมาดวงประทีปของพระองค์เสมือนดังช่องตามผนังที่มีตะเกียง
ตะเกียงนั้นอยู่ในโคมแก้ว โคมแก้วเป็นเสมือนดวงดาวที่ประกายแสง
ถูกจุดจากน้ำมันของต้นไม้ที่มีความจำเริญคือต้นมะกอก
มันมิได้อยู่ทางตะวันออกและมิได้อยู่ทรงตะวันตก
น้ำมันของมันแทบประกายแสงออกมาแม้นว่าไฟมิได้ไปกระทบมัน
ดวงประทีปซ้อนดวงประทีป
อัลลอฮ์ทรงนำทางด้วยดวงประทีปของพระองค์แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์
และอัลลอฮ์ทรงยกอุทาหรณ์ทั้งหลายนี้เพื่อมนุษยชาติ
และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง

36.ในบรรดาบ้าน (หมายถึงมัสญิด)
อัลลอฮ์ทรงอนุญาตให้เทิดพระเกียรติ และให้พระนามของพระองค์ถูกรำลึกอยู่เสมอเพื่อที่จะแซ่ซ้องสดุดีแด่พระองค์ทั้งในยามเช้าและยามพลบค่ำ

37.บรรดาชายผู้ที่การค้าและการขายมิได้ทำให้พวกเขาห่างออกจากการรำลึกถึงอัลลอฮ์ และการดำรงนมาซ
และการจ่ายซะกาตเพราะพวกเขากลัววันที่หัวใจและสายตาจะเหลือกลานในวันนั้น

38.เพื่ออัลลอฮ์จะทรงตอบแทนพวกเขาอย่างดีเยี่ยมตามที่พวกเขาได้กระทำไว้ และพระองค์จะทรงเพิ่มให้พวกเขาอีกจากความโปรดปรานของพระองค์
และอัลลอฮ์ทรงประทานปัจจัยยังชีพแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์โดยปราศจากการคำนวณ

39.และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น
การงานของพวกเขาเปรียบเสมือนภาพลวงตาในที่ราบโล่งเตียน
คนกระหายน้ำคิดว่ามันเป็นแอ่งน้ำ
เมื่อพวกเขามาถึงมันเขาจะไม่พบสิ่งใดเลย

แต่เขาได้พบอัลลอฮ์ทรงอยู่ ประจันหน้าเขา
แล้วพระองค์ทรงตอบแทนบัญชีการงานของเขาอย่างครบถ้วน
และอัลลอฮ์นั้นทรงเป็นผู้รีบเร่งในการตอบแทน

40.หรือเปรียบเสมือนความมืดมนทั้งหลายในท้องทะเลลึก
มีคลื่นซ้อนคลื่นท่วมมิดตัวเขา
และเบื้องบนของมันก็มีเมฆหนาทึบซ้อนกันชั้นแล้วชั้นเล่า
เมื่อเขาเอามือของเขาออกมา เขาแทบจะมองไม่เห็นมัน
และผู้ใดที่อัลลอฮ์ไม่ทรงทำให้เขาได้รับแสงสว่าง
เขาก็จะไม่ได้รับแสงสว่างเลย

41.เจ้ามิเห็นดอกหรือว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้น
ผู้ที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน
และนกที่กางปีกอยู่ ต่างก็แซ่ซ้องสดุดีพระองค์
ทั้งหมดนั้นต่างก็รู้การสวดขอพรของเขาและการแซ่ซ้องสดุดีของเขา
และอัลลอฮ์ทรงรอบรู้ในสิ่งที่พวกเขากระทำ

42.และอำนาจอันเด็ดขาดแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นสิทธิ์ของอ
ัลลอฮ์ และยังอัลลอฮ์คือจุดหมายปลายทาง

43.เจ้ามิได้เห็นดอกหรือว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงให้เมฆลอย
แล้วทรงทำให้ประสานตัวกัน แล้วทรงทำให้รวมกันเป็นกลุ่มก้อน
แล้วเจ้าก็จะเห็นฝนโปรยลงมาจากกลุ่มเมฆนั้น
และพระองค์ทรงให้มันตกลงมาจากฟากฟ้ามีขนาดเท่าภูเขา
ในนั้นมีลูกเห็บ
แล้วพระองค์จะทรงให้มันหล่นลงมาโดนผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์
และพระองค์จะทรงให้มันผ่านพ้นไปจากผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์
แสงประกายของสายฟ้าแลบเกือบจะเฉี่ยวสายตาผู้มอง

44.อัลลอฮ์ทรงให้กลางคืนและกลางวันหมุนเวียนกลับไปกลับมา
แท้จริงในลักษณะเช่นนั้น
แน่นอนมันเป็นข้อตักเตือนสติแก่ผู้มีสายตาพิจารณา

45.และอัลลอฮ์ทรงให้บังเกิดสิ่งมีชีวิตทุกชนิดจากน้ำ
ดังนั้นในหมู่พวกมัน มันจะเคลื่อนย้ายด้วยท้องของมัน
และในหมู่พวกมัน มันจะเดินด้วยเท้าทั้งสอง และในหมู่พวกมัน
มันจะเดินด้วยเท้าทั้งสี่
อัลลอฮ์ทรงบังเกิดสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์
แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงอานุภาพเหนือทุกสิ่ง

46.โดยแน่นอน เราได้ประทานโองการต่างๆอันชัดแจ้ง
และอัลลอฮ์ทรงชี้แนะทางแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ยังทางที่เที่ยงต
รง

47.และพวกเขากล่าวกันว่า เราศรัทธาต่ออัลลอฮ์และอัรรอซูล
และเราเชื่อฟังปฏิบัติตาม
แล้วส่วนหนึ่งจากพวกเขาก็หันหลังกลับไปหลังจากนั้น
และพวกเหล่านั้นมิใช่ผู้ศรัทธาอย่างแท้จริง

48.และเมื่อพวกเขาถูกเรียกร้องไปสู่อัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์เพื่อให้ตัดสินระหว่างพวกเขา
เมื่อนั้นฝ่ายหนึ่งจากพวกเขาพากันผินหลังให้

49.และหากว่าความจริงอยู่ข้างพวกเขาแล้ว พวกเขาจะรีบมาหาเขา (มุฮัมมัด) อย่างนอบน้อม

50.ในหัวใจของพวกเขามีโรคกระนั้นหรือ หรือว่าพวกเขาสงสัย
หรือว่าพวกเขากลัวว่าอัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์จะลำเอียงออกจากพวกเขา หามิได้ พวกเขาเหล่านี้เป็นผู้อธรรมต่างหาก

51.แท้จริงคำกล่าวของบรรดาผู้ศรัทธาเมื่อพวกเขาถูกเรียกร้องไปสู่อัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์เพื่อให้ตัดสินระหว่างพวกเขา
พวกเขาจะกล่าวว่า เราได้ยินแล้ว และเราเชื่อฟังปฏิบัติตาม
และชนเหล่านี้ พวกเขาเป็นผู้ประสบความสำเร็จ

52.และผู้ใดเชื่อฟังปฏิบัติตามอัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์
และเกรงกลัวอัลลอฮ์และยำเกรงพระองค์แล้ว
ดังนั้นชนเหล่านั้นพวกเขาเป็นผู้ได้รับชัยชนะ

53.และพวกเขาได้สาบานด้วยพระนามของอัลลอฮ์โดยการสาบานอย่างแข็งขันของพวกเขาว่าหากเจ้ามีคำสั่งแก่พวกเขา แน่นอนพวกเขาก็จะออกไป
จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกเจ้าอย่าสาบานเลย การเชื่อฟัง (ของพวกเจ้านั้น) เป็นที่รู้กันดี
แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงรู้ดียิ่งในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ

54.จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกเจ้าจงเชื่อฟังปฏิบัติตามอัลลอฮ์
และจงเชื่อฟังปฏิบัติตามอัรรอซูล หากพวกเขาผินหลังให้
แท้จริงหน้าที่ของเขา (รอซูล) คือสิ่งที่ได้ถูกมอบหมาย
และหน้าที่ของพวกเจ้าคือสิ่งที่ได้ถูกมอบหมายเช่นกัน
และหากพวกเจ้าเชื่อฟังปฏิบัติตามเขาแล้ว
พวกเจ้าก็จะอยู่ในทางที่ถูกต้อง (ฮิดายะฮ์)
และหน้าที่ของอัรรอซูลไม่มีอื่นใดนอกจากการเผยแพร่อันชัดแจ้ง

55.อัลลอฮ์ทรงสัญญากับบรรดาผู้ศรัทธาในหมู่พวกเจ้าและบรรดาผู้กระทำความดีทั้งหลายว่า
แน่นอนพระองค์จะทรงให้พวกเขาเป็นตัวแทนสืบช่วงแผ่นดินเสมือนดังที่พระองค์ทรงให้บรรดาชนก่อนพวกเขาเป็นตัวแทนสืบช่วงมาก่อนแล้ว
และพระองค์จะทรงทำให้ศาสนาของพวกเขาซึ่งพระองค์ทรงโปรดปรานเป็นที่มั่นคงเป็นเกียรติแก่พวกเขา
และแน่นอนพระองค์จะทรงเปลี่ยนแปลงให้พวกเขาได้รับความปลอดภัยหลังจากความกลัวของพวกเขาโดยที่พวกเขาจะต้องเคารพภักดีข้า
ไม่ตั้งภาคีอื่นใดต่อข้า และผู้ใดปฏิเสธศรัทธาหลังจากนั้น
ชนเหล่านั้นพวกเขาคือผู้ฝ่าฝืน

56.และพวกเจ้าจงดำรงการละหมาด และจงบริจาคอัซซะกาฮ์
และจงเชื่อฟังปฏิบัติตามอัรรอซูล เพื่อพวกเจ้าจะได้รับความเมตตา

57.และเจ้า (มุฮัมมัด)
อย่าคิดว่าบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้นพวกเขาจะรอดพ้นไปในแผ่นดินนี้
และที่พำนักของพวกเขาคือไฟนรก และมันเป็นทางกลับที่ชั่วช้า

58.โอ้ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย
จงให้บรรดาผู้ที่มือขวาของพวกเจ้าครอบครองและบรรดาผู้ที่ยังไม่บรรลุศาสนภาวะในหมู่พวกเจ้า ขออนุญาตพวกเจ้าสามเวลาคือ
ก่อนเวลาละหมาดฟัจญริ และเวลาพวกเจ้าเปลื้องเสื้อผ้าในเวลากลางวัน
และหลังจากเวลาละหมาดอิชาอฺ
ทั้งสามนี้เป็นเวลาส่วนตัวสำหรับพวกเจ้า
หลังจากนี้แล้วไม่เป็นที่น่าตำหนิแก่พวกเจ้าและแก่พวกเขา
เพราะพวกเขาวนเวียนรับใช้บางคนในหมู่พวกเจ้า
เช่นนั้นแหละอัลลอฮ์ทรงชี้แจงโองการทั้งหลายให้เป็นที่ชัดแจ้งแก่พวกเจ้า และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

59.และเมื่อเด็กๆในหมู่พวกเจ้าบรรลุศาสนภาวะ
ก็จงให้พวกเขาขออนุญาตเช่นเดียวกับบรรดาชนก่อนหน้าพวกเขาได้ขออนุญาต
เช่นนั้นแหละอัลลอฮ์ทรงชี้แจงโองการทั้งหลายของพระองค์ให้เป็นที่ชัดแจ้งแก่พวกเจ้า และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

60.และบรรดาหญิงวัยชราซึ่งพวกนางไม่ปรารถนาที่จะสมรสแล้ว
ไม่เป็นที่น่าตำหนิแก่พวกนางที่จะเปลื้องเสื้อผ้าของนางออกโดยไม่เปิดเผยส่วนงดงาม และหากพวกนางงดเว้นเสียก็จะเป็นการดีแก่พวกนาง
และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้

61.ไม่เป็นการลำบากใจอันใดแก่คนตาบอด
และไม่เป็นการลำบากใจอันใดแก่คนพิการ
และไม่เป็นการลำบากใจอันใดแก่คนป่วย
และไม่เช่นกันแก่ตัวของพวกเจ้าที่จะรับประทานที่บ้านของพวกเจ้า
หรือบ้านของพ่อๆของพวกเจ้า หรือบ้านของแม่ๆของพวกเจ้า
หรือบ้านของพี่ชายน้องชายของพวกเจ้า
หรือบ้านของพี่สาวน้องสาวของพวกเจ้า หรือบ้านของลุงอาของพวกเจ้า
หรือบ้านของป้าอาสาวของพวกเจ้า หรือบ้านของลุงน้าของพวกเจ้า
หรือบ้านของป้าน้าสาวของพวกเจ้า
หรือบ้านที่พวกเจ้าครอบครองกุญแจของมัน
หรือบ้านของเพื่อนๆของพวกเจ้า
ไม่เป็นการลำบากใจอันใดแก่พวกเจ้าที่จะร่วมรับประทานกันเป็นหมู่ หรือแยกกัน
เมื่อพวกเจ้าเข้าไปในบ้านก็จงกล่าวสลามให้แก่ตัวของพวกเจ้าเอง
เป็นการคำนับอันจำเริญยิ่งจากอัลลอฮ์ เช่นนั้นแหละ
อัลลอฮ์ทรงชี้แจงโองการทั้งหลายให้เป็นที่ชัดแจ้งแก่พวกเจ้าเพื่อพวกเจ้าจะได้ใช้สติปัญญาพิจารณา

62.แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธา (ที่แท้จริง) นั้นคือ
บรรดาผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์
เมื่อเมื่อพวกเขามารวมกันอยู่กับเขา (มุฮัมมัด) ในกิจการที่สำคัญ
พวกเขาจะไม่ผละออกไปจนกว่าพวกเขาจะขออนุญาตจากเขา (มุฮัมมัด)
เสียก่อน แท้จริงบรรดาผู้ที่ขออนุญาตต่อเจ้านั้น เขาเหล่านั้นคือ
บรรดาผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์ ดังนั้น
เมื่อพวกเขาอนุญาตต่อเจ้าเพื่อกิจการบางอย่างของพวกเขาแล้ว
ก็จงอนุญาตแก่ผู้ที่เจ้าพึงประสงค์ในหมู่พวกเขาเถิด

และจงขออภัยต่ออัลลอฮ์ให้แก่พวกเขา
แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงเป็นผู้อภัย ผู้เมตตาเสมอ

63.พวกเจ้าอย่าทำให้การเรียกร้องอัลร่อซู้ลในหมู่พวกเจ้า
เป็นเช่นเดียวกับการเรียกร้องในระหว่างพวกเจ้าด้วยกัน แน่นอน
อัลลอฮ์ทรงรู้ บรรดาผู้ที่แอบหลีกเลี่ยงออกไปในหมู่พวกเจ้า ดังนั้น
บรรดาผู้ที่ฝ่าฝืนคำสั่งของเขา
หรือว่าการลงโทษอันเจ็บปวดนั้นจะเกิดขึ้นแก่พวกเขาเช่นกัน

64.พึงรู้เถิดว่า
แท้จริงสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินนั้น
เป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์ แน่นอน
อัลลอฮ์ทรงรอบรู้ สิ่งที่พวกเจ้ามีสภาพเป็นอยู่
และวันที่พวกเขาจะถูกนำกลับไปสู่พระองค์ ดังนั้น
พระองค์จะทรงแจ้งแก่พวกเขาในสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้
และอัลลอฮ์ทรงเป็นที่รอบรู้ทุกสิ่ง

SURA 25 Al-Furqan @อัลฟุรกอน

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.ความจำเริญยิ่งแด่พระองค์ ผู้ทรงประทานอัลฟุรกอน
แก่บ่าวของพระองค์ (มุฮัมมัด)
เพื่อเขาจะได้เป็นผู้ตักเตือนแก่ปวงบ่าวทั้งมวล

2.สำหรับพระองค์ เป็นผู้ครอบครองบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน
และพระองค์จะไม่ตั้งผู้ใดเป็นพระบุตร และสำหรับพระองค์นั้น
ไม่มีหุ้นส่วนร่วมกับพระองค์ในการครองอำนาจ
และพระองค์ทรงให้บังเกิดทุกสิ่ง
แล้วทรงกำหนดมันให้เป็นไปตามกฎสภาวะ

3.พวกเขาได้เคารพบูชาพระเจ้าอื่น ๆ จากพระองค์
โดยที่พระเจ้าเหล่านั้นมิได้สร้างสิ่งใดทั้ง ๆ
ที่พวกเขาถูกสร้างขึ้นมา
และพวกเขาไม่มีอำนาจที่จะให้โทษและให้คุณแก่ตัวเองได้
และพวกเขาไม่มีอำนาจควบคุมความตายและความเป็นและการฟื้นคืนชีพ

4.และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธากล่าวว่า แท้จริงอัลกุรอานนี้ มิใช่อันใด
นอกจากการโกหกที่มุฮัมมัดได้กุขึ้นเอง และหมู่ชนอื่น ๆ
ได้ช่วยเขาในเรื่องนี้ ดังนั้น
แน่นอนพวกเขาได้นำมาซึ่งความอยุติธรรมและการโกหก

5.และพวกเขา กล่าวว่า อัลกุรอานเป็นนิยามของประชาชาติสมัยก่อน ๆ
ที่เขียนกันขึ้น แล้วถูกนำมาอ่านให้ขึ้นใจ ทั้งเวลาเช้าและเวลาเย็น

6.จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด
ผู้ทรงรอบรู้ ความลับในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นผู้ประทานมันลง
มา แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

7.และพวกเขากล่าวว่า อะไรกันนักบร่อซู้ลคนนี้ !
เขากินอาหารและเดินในตลาด ทำไมจึงไม่มีมะลักถูกส่งมากับเขา
เพื่อจะได้เป็นผู้ตักเตือนร่วมกับเขา

8.หรือมีคลังสมบัติถูกโยนลงมาให้เขาหรือให้เขามีสวนแห่งหนึ่ง
เพื่อเขาจะได้กินสิ่งที่มีอยู่ในนั้นจากมัน
และบรรดาผู้อธรรมกล่าวขึ้นว่า พวกท่านมิได้ปฏิบัติตามผู้ใด
นอกจากชายผู้ถูกอาคมเท่านั้น

9.จงดูเถิด ! พวกเขาได้เปรียบเปรยตัวอย่างต่าง ๆ แก่เจ้า
(มุฮัมมัด) อย่างไร?
พวกเขาจึงหลงทางแล้วพวกเขาก็ไม่สามารถจะพบทางแห่งความจริงได้

10.ความจำเริญยิ่งแด่พระองค์
ผู้ซึ่งหากพระองค์ทรงประสงค์จะให้เจ้ามีดียิ่งกว่านั้น คือ
มีสวนหลากหลาย ณ เบื้องล่างมีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน
และทรงให้เจ้ามีวังหลายหลัง

11.แต่ว่าพวกเขาปฏิเสธวันอวสาน
และเราได้เตรียมไฟอันร้อนแรงไว้สำหรับผู้ปฏิเสธวันอวสาน

12.เมื่อนรกญะฮันนัมเห็นพวกเขาจากที่ไกล ๆ
พวกเขาจะได้ยินเสียงคุไหม้และเสียงเดือดพล่านของมัน

13.และเมื่อพวกเขาถูกโยนลงไปในสถานที่แคบ
ในสภาพที่ถูกมัดมือติดกับลำคอ ณ
ที่นั้นพวกเขาจะวิงวอนขอความพินาศให้แก่ตัวเขา

14.ในวันนี้ เจ้าอย่าได้วิงวอนขอความพินาศเพียงครั้งเดียว
แต่จงวิงวอนขอความพินาศหลาย ๆ ครั้ง

15.จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด
สิ่งนั้นดีกว่าหรือว่าสวนสวรรค์ชั้วนิรันดร์
ที่บรรดาผู้ยำเกรงถูกสัญญาไว้ว่า
สำหรับพวกเขาจะได้รับการตอบแทนและทางกลับที่ดี

16.สำหรับพวกเขาในสวนสวรรค์นั้น จะได้รับสิ่งที่พวกเขาประสงค์
โดยพำนักอยู่ตลอดกาลมันเป็นสัญญาที่ถูกวอนขอต่อพระเจ้าของเจ้า

17.และวันที่พระองค์ทรงรวบรวมพวกเขาและบรรดาผู้ที่พวกเขาเคารพภักดี
อื่นจากอัลลอฮและพระองค์ตรัสขึ้นว่า
พวกเจ้าทำให้บรรดาบ่าวของข้าเหล่านั้นหลงทางกระนั้นหรือ?
หรือว่าพวกเขาหลงทางกันเอง?

18.พวกเขากล่าวว่า มหาบริสุทธิ์พระองค์ท่าน
ไม่เป็นการบังควรแก่พวกเรา ที่พวกเราจะยึดถือผู้คุ้มครองอื่น ๆ
นอกจากพระองค์ แต่ทว่าพระองค์ได้ทรงประทานปัจจัยให้แก่พวกเขา
และบรรพบุรุษของพวกเขา จนกระทั่งพวกเขาได้ลืมต่อการรำลึก
และพวกเขาได้เป็นหมู่ชนที่วิบัติ

19.แน่นอน พวกเขาได้ปฏิเสธพวกเจ้าในสิ่งที่พวกเจ้ากล่าว ดังนั้น
พวกเจ้าจึงไม่สามารถเลี่ยงมิให้มีการลงโทษ
และไม่สามารถจะให้ความช่วยเหลือได้
และผู้ใดในหมู่พวกเจ้ากระทำผิดเราจะให้เขาลิ้มรสการลงโทษอันมหันต์

20.และเรามิได้ส่งคนใดจากบรรดาร่อซูลก่อนหน้าเจ้า
นอกจากพวกเขาจะรับประทานอาหารอย่างสามัญชน และเดินท่องไปในตลาด

และเราได้ทำให้บางคนในพวกเจ้าเป็นการทดสอบแก่อีกบางคน
เพื่อดูว่าพวกเจ้าจะอดทนไหม? และพระเจ้าของเจ้านั้นทรงเห็นทุกอย่าง

21.และบรรดาผู้ที่ไม่หวังจะพบเรากล่าวว่า
ไฉนเล่ามลาอิกะฮ์จึงไม่ถูกส่งลงมายังพวกเราหรือเราไม่เห็นพระเจ้าของเรา แน่นอน พวกเขาหยิ่งยะโสในตัวของพวกเขา
และพวกเขาได้ละเมิดขอบเขตอย่างมาก

22.วันที่พวกเขาเห็นมลาอิกะฮ์
ในวันนั้นจะไม่มีข่าวดีสำหรับบรรดาผู้กระทำความผิด
และมลาอิกะฮ์จะกล่าวว่า สวรรค์จะถูกห้ามอย่างเด็ดขาดสำหรับพวกเขา

23.และเรามุ่งสู่ส่วนหนึ่งของการงานที่พวกเขาได้ปฏิบัติไป
แล้วเราจะทำให้มันไร้คุณค่ากลายเป็นละอองฝุ่นที่ปลิวว่อน

24.ชาวสวนสวรรค์ในวันนั้นจะอยู่ในที่พำนักอันดี
และที่พักผ่อนอันสบายยิ่ง

25.และวันที่ท้องฟ้าจะแตกออกจากก้อนเมฆ
และมลาอิกะฮ์จะถูกส่งทะยอยลงมา

26.ในวันนั้น อำนาจอันแท้จริงเป็นสิทธิ์ของพระผู้ทรงกรุณาปรานี
และมันเป็นวันที่ลำบากแก่ผู้ปฏิเสธศรัทธา

27.และวันที่ผู้อธรรมจะกัดมือของเขาแล้วจะกล่าวว่า โอ้ !
ถ้าฉันได้ยึดแนวทางร่วมกับร่อซูลก็จะเป็นการดี

28.โอ้ความวิบัติแก่ฉัน ! หากฉันไม่คบคนนั้นเป็นเพื่อน

29.แน่นอน เขาได้ทำให้ฉันหลงผิดจากการตักเตือน
หลังจากที่มันได้มีมายังฉัน และชัยฏอนมารร้ายนั้น
มันเป็นผู้เหยียดหยามมนุษย์เสมอ

30.และร่อซูลได้กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์
แท้จริงชนชาติของข้าพระองค์ได้ยึดเอาอัลกุรอานนี้เป็นที่ทอดทิ้งเสียแล้ว

31.และเช่นนั้นแหละ เราได้ทำให้มีศัตรูผู้กระทำผิดแก่นบีทุกคน
และพอเพียงแล้วที่พระเจ้าของเจ้าเป็นผู้แนะทางฮิดายะฮ
และทรงเป็นผู้ช่วยเหลือ

32.และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา กล่าวว่า
ทำไมอัลกุรอานจึงไม่ถูกประทานลงมาแก่เขาครั้งเดียวกันทั้งหมด?
เช่นนั้นแหละ เพื่อเราจะทำให้หัวใจของเจ้ามั่นคงหนักแน่น
และเราได้จัดให้มันเป็นระเบียบเรียบร้อย

33.และพวกเขาจะไม่นำข้อเปรียบเทียบ (ข้อสงสัย) ใด ๆ มายังเจ้า
เว้นแต่เราจะได้นำความจริงมาให้เจ้า และการอธิบายอย่างดียิ่ง

34.บรรดาผู้ที่ถูกลากให้มาชุมนุมกัน
จะใช้ใบหน้าของพวกเขาเดินไปยังนรกญะฮันนัม
ชนเหล่านั้นจะอยู่ในสถานที่ที่เลว และหลงทางยิ่ง

35.และแน่นอน เราได้ประทานคัมภีร์ (เตารอฮ) แก่มูซา
และเราได้ให้พี่ชายของเขาคือฮารูนเป็นผู้ช่วยเหลือ

36.แล้วเราได้กล่าวว่า เจ้าทั้งสองจงออกไปยังหมู่ชนที่ปฏิเสธ
ไม่เชื่อโองการทั้งหลายของเรา
และเราได้ทำลายพวกเขาอย่างพินาศย่อยยับ

37.และหมู่ชนของนูห์ เมื่อพวกเขาปฏิเสธไม่เชื่อฟังบรรดารอซูล
เราได้ให้พวกเขาจมน้ำตายและเราได้ทำให้พวกเขาเป็นสัญญาณหนึ่งแก่มนุษยชาติ และเราได้เตรียมการลงโทษอย่างเจ็บปวดไว้สำหรับบรรดาผู้อธรรม

38.และเราได้ทำลายพวกอ๊าด และพวกษะมูด และชาวบ่อน้ำ
และชนชาติอีกมากมายระหว่างนั้น

39.และชนชาติแต่ละสมัยเราได้นำหลักฐานมาชี้แจงแก่เขา
และชนชาติแต่ละสมัยนั้นเราก็ได้ทำลายอย่างสิ้นซาก

40.และแน่นอน
พวกเขาได้ผ่านมายังหมู่บ้านซึ่งถูกทำลายโดยก้อนหินจากฟากฟ้า
แล้วพวกเขาไม่เห็นมันดอกหรือ? เปล่าหรอก !
พวกเขาไม่หวังที่จะกลับคืนชีพอีกต่างหาก

41.และเมื่อพวกเขาเห็นเจ้า (มุฮัมมัด)
พวกเขาก็จะไม่ถือเอาเจ้าเป็นอย่างอื่น นอกจากเพื่อเป็นที่ล้อเลียน
นี่หละหรือที่อัลลอฮทรงส่งมาให้เป็นรอซูล?

42.เขาเกือบจะทำให้พวกเราหลงทางไปจาก (การสักการะบูชา)
บรรดาพระเจ้าของเรา หากว่าเราไม่อดทนยึดมั่นต่อพระเจ้าเหล่านั้น
และพวกเขาจะรู้ เมื่อพวกเขาได้พบเห็นการลงโทษว่าผู้ใดจะหลงทางกันแน่

43.เจ้าไม่เห็นดอกหรือ
ผู้ที่ยึดเอาอารมณ์ต่ำของเขาเป็นพระเจ้าของเขา
แล้วเจ้าจะเป็นผู้คุ้มครองเขากระนั้นหรือ?

44.หรือเจ้าจะคิดว่า ส่วนใหญ่ของพวกเขาจะได้ยินหรือหรือใช้สติปัญญา
พวกเขามิใช่อื่นใดดอก นอกจากเป็นเช่นปศุสัตว์ ยิ่งไปกว่านั้น
พวกเขายังจะหลงทางเสียอีก

45.เจ้ามิได้พิจารณายัง (อานุภาพแห่ง) พระเจ้าของเจ้าดอกหรือว่า
พระองค์ทรงแผ่เงาออกอย่างไร และหากพระองค์ทรงประสงค์
แน่นอนพระองค์จะทรงทำให้มันหยุดนิ่ง
แล้วเราได้ทำให้ดวงอาทิตย์เป็นสัญญาณหนึ่งในการนี้

46.แล้วเราได้ให้เงาสูญสิ้นไปยังเราทีละน้อย ๆ

47.และพระองค์คือผู้ทรงทำให้กลางคืนเป็นอาภรณ์สำหรับพวกเจ้า
และให้การนอนเป็นการพักผ่อน และทำให้กลางวันเป็นการเคลื่อนไหว

48.และพระองค์คือผู้ส่งลมเป็นการนำข่าวดีล่วงหน้า
ท่ามกลางความเมตตาของพระองค์ และเราได้ประทานน้ำบริสุทธิ์ลงมาจากฟากฟ้า

49.เพื่อเราจะให้มีชีวิตด้วยมัน (น้ำ) แก่แผ่นดินที่แห้งแล้ง
และเราจะให้สิ่งที่เราสร้างมันขึ้นมา เช่น ปศุสัตว์
และมนุษย์มากมายดื่มมัน

50.และโดยแน่นอน เราได้ชี้แจงมัน (อัลกุรอาน) ระหว่างพวกเขา
เพื่อพวกเขาจะได้พิจารณาแต่ส่วนมากของมนุษย์ไม่ยอมรับ
นอกจากการดื้อดึงและปฏิเสธ

51.และหากเราประสงค์ แน่นอนเราก็จะส่งผู้ตักเตือนไปยังทุก ๆ เมือง

52.ดังนั้น
เจ้าอย่าเชื่อฟังพวกปฏิเสธศรัทธาและจงต่อสู้ดิ้นรนกับพวกเขาด้วยมัน
(อัลกุรอาน) โดยการต่อสู้ดิ้นรนอันยิ่งใหญ่

53.และพระองค์คือผู้ทรงทำให้ทะเลทั้งสองบรรจบติดกัน
อันนี้จืดสนิทและอันนี้เค็มจัดและทรงทำที่คั่นระหว่างมันทั้งสอง
และที่กั้นขวางอันแน่นหนา

54.และพระองค์คือผู้ทรงบังเกิดมนุษย์จากน้ำ (อสุจิ)
และทรงทำให้มีเชื้อสายและเครือญาติและพระเจ้าของเจ้านั้นเป็นผู้ทรง
อานุภาพ

55.และพวกเขาเคารพอิบาดะฮอื่นจากอัลลอฮซึ่งมันไม่ให้คุณแก่พวกเขาแล
ะไม่ให้โทษแก่พวกเขา และผู้ปฏิเสธศรัทธานั้นเป็นผู้ช่วยเหลือ
(ชัยฏอน) ให้ฝ่าฝืนพระเจ้าของเขา

56.และเรามิได้ส่งเจ้ามาเพื่ออื่นใด
นอกจากเป็นผู้แจ้งข่าวดีและผู้ตักเตือน

57.จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด ฉันมิได้ขอค่าจ้างจากพวกท่านในการเผยแพร่
เว้นแต่ว่าผู้ใดประสงค์ก็ให้เขายึดเป็นแนวทางไปสู่พระเจ้าของเขา

58.และเจ้าจงมอบหมายต่อพระผู้ทรงดำรงชีวิตตลอดกาล ไม่ตาย
และจงแซ่ซร้องสดุดีด้วยการสรรเสริญพระองค์
และพอเพียงแล้วสำหรับพระองค์
ผู้ทรงรอบรู้ในความผิดทั้งหลายของปวงบ่าวของพระองค์

59.พระผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและสิ่งที่มีอยู่ในระหว
่างทั้งสองนั้น ในระยะ 6 วัน แล้วพระองค์ทรงสถิตย์อยู่บนบัลลังก์
พระผู้ทรงกรุณาปรานี ดังนั้นจงถามผู้รู้เกี่ยวกับพระองค์

60.และเมื่อได้ถูกกล่าวแก่พวกเขาว่า จงสุญูดต่อพระผู้ทรงกรุณาปรานี
พวกเขาได้กล่าวว่า ใครคือพระผู้ทรงกรุณาปรานี
จะให้เราสุญูดตามที่ท่านสั่งเรากระนั้นหรือ?
และมันได้เพิ่มการหันห่างออกไปแก่พวกเขา

61.ความจำเริญยิ่งแด่พระผู้ทรงทำให้ชั้นฟ้ามีหมู่ดวงดาว
และได้ทรงทำให้มีตะเกียงในนั้นและดวงจันทร์มีแสงนวล

62.และพระองค์คือผู้ทรงบันดาลให้มีกลางคืนและกลางวัน
หมุนเวียนแทนที่กัน สำหรับผู้ที่ปรารถนาจะใคร่ครวญ
หรือปรารถนาจะขอบคุณ

63.และปวงบ่าวของพระผู้ทรงกรุณาปรานี คือ
บรรดาผู้ที่เดินบนแผ่นดินด้วยความสงบเสงี่ยมและเมื่อพวกโง่เขลากล่า
วทักทายพวกเขา พวกเขาจะกล่าว ศานติ หรือสลาม

64.และบรรดาผู้ใช้เวลากลางคืนทำการสุญูดและยืน (ละหมาด)
เพื่อพระเจ้าของพวกเขา

65.และบรรดาผู้ที่กล่าวว่า ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้าของเรา
ขอพระองค์ทรงปัดเป่าการลงโทษของนรกให้พ้นไปจากเรา
แท้จริงการลงโทษของมันนั้นคงอยู่ตลอดกาล

66.แท้จริงมันเป็นที่อยู่และที่พำนักอันเลวร้ายยิ่ง

67.และบรรดาผู้ที่เมื่อพวกเขาใช้จ่าย พวกเขาก็ไม่สุรุ่ยสุร่าย
และไม่ตระหนี่ และระหว่างทั้งสองสภาพนั้นพวกเขาอยู่สายกลาง

68.และบรรดาผู้ที่ไม่วิงวอนขอพระเจ้าอื่นใดคู่เคียงกับอัลลอฮ
และพวกเขาไม่ฆ่าชีวิตซึ่งอัลลอฮทรงห้ามไว้
เว้นแต่เพื่อความยุติธรรม และพวกเขาไม่ผิดประเวณี
และผู้ใดกระทำเช่นนั้น เขาจะได้พบกับความผิดอันมหันต์

69.การลงโทษในวันกิยามะฮ์จะถูกเพิ่มขึ้นเป็นสองเท่าสำหรับเขา
และเขาจะอยู่ในนั้นอย่างอัปยศ

70.เว้นแต่ผู้ที่กลับเนื้อกลับตัว และศรัทธาและประกอบการงานที่ดี
เขาเหล่านั้นแหละอัลลอฮจะทรงเปลี่ยนความชั่วของพวกเขาเป็นความดี
และอัลลอฮเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

71.และผู้ใดกลับเนื้อกลับตัวและกระทำความดี
แท้จริงเขากลับเนื้อกลับตัวเข้าหาอัลลอฮอย่างจริงจัง

72.และบรรดาผู้ไม่เป็นพยานในการเท็จ
และเมื่อพวกเขาผ่านเรื่องไร้สาระ พวกเขาผ่านไปอย่างมีเกียรติ

73.และบรรดาผู้ที่เมื่อถูกกล่าวเตือนให้รำลึกถึงโองการทั้งหลายของพ
ระเจ้าของพวกเขา พวกเขาจะไม่ผินหลังให้เป็นสภาพเช่นคนหูหนวกตาบอด

74.และบรรดาผู้ที่กล่าวว่า ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้าของเรา
ขอพระองค์โปรดประทานแก่เรา ซึ่งคู่ครองของเราและลูกหลานของเรา
ให้เป็นที่รื่นรมย์แก่สายตาของเรา
และทรงทำให้เราเป็นแบบอย่างแก่บรรดาผู้ยำเกรง

75.เขาเหล่านั้นจะได้รับการตอบแทนในการที่พวกเขาอดทน
และพวกเขาจะได้พบการกล่าวคำต้อนรับและสลาม

76.โดยพำนักอยู่ในนั้นอย่างถาวร
เป็นที่พำนักและที่อาศัยที่น่าอภิรมย์แท้ ๆ

77.จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด พระผู้เป็นเจ้าของฉันจะไม่ใยดีต่อพวกท่าน
หากไม่มีการวิงวอนภักดีของพวกท่าน เพราะแน่นอน
พวกท่านได้ปฏิเสธไม่รับฟัง ดังนั้น การลงโทษจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน

SURA 26 Ash-Shuaraa @อัชชุอะรออ์

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.ฏอ ซีน มีม

2.เหล่านี้คือโองการทั้งหลายอันชัดแจ้ง

3.บางทีเจ้า (มุฮัมมัด) เป็นผู้ทำลายชีวิตของเจ้า
เพราะพวกเขาไม่เป็นผู้ศรัทธา

4.หากเราประสงค์ เราจะให้มีสัญญาณหนึ่งจากฟากฟ้ามายังพวกเขา
แล้วคอของพวกเขาก็ยอมก้มลมต่อมัน

5.และไม่มีข้อตักเตือนใหม่อันใดจากพระผู้ทรงกรุณาปรานี
เว้นแต่พวกเขาจะผินหลังให้กับมัน

6.แล้วแน่นอนพวกเขาได้ปฏิเสธ
ดังนั้นข่าวคราวที่พวกเขาเคยเยาะเย้ยมันนั้นก็จะมายังพวกเขา

7.พวกเขามิได้มองไปยังแผ่นดินดอกหรือว่ากี่มากน้อยแล้วที่เราได้ให้
มันงอกเงยออกมาจากทุกชนิดที่ดีมีประโยชน์

8.แท้จริงในการนี้ย่อมเป็นสัญญาณหนึ่งอย่างแน่นอน
แต่ส่วนมากของพวกเขาไม่เป็นผู้ศรัทธา

9.และแท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้น แน่นอนพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

10.และจงรำลึก เมื่อพระเจ้าของเจ้าทรงเรียกมูซาว่า
จงไปยังหมู่ชนผู้อธรรม

11.คือหมู่ชนของฟิรเอาน์ พวกเขาไม่ยำเกรงดอกหรือ?

12.เขา (มูซา) กล่าวว่า โอ้พระเจ้าของฉันแท้จริงฉันกลัวว่า
พวกเขาจะปฏิเสธไม่ยอมเชื่อฉัน

13.และหัวอกของฉันจะอึดอัด และลิ้นของฉันจะไม่คล่อง
ดังนั้นพระองค์ทรงโปรดส่งฮารูนมาช่วยฉันด้วยเถิด!

14.และพวกเขามีข้อกล้าวหาต่อฉัน ดังนั้นฉันกลัวว่าพวกเขาจะฆ่าฉัน

15.พระองค์ตรัสว่า ไม่ดอก!
ดังนั้นเจ้าทั้งสองจงไปเถิดพร้อมด้วยสัญญาณทั้งหลาย
ของเราแท้จริงเราอยู่กับพวกเจ้า เป็นผู้ฟัง

16.ดังนั้นเจ้าทั้งสองจงไปหาฟิรเอาน์แล้วจงกล่าวว่าเราเป็นทูตของพร
ะเจ้าแห่งสากลโลก

17.แล้วขอให้ส่งวงศ์วานของอิสรออีลไปพร้อมกับเราเถิด

18.เขา (ฟิรเอาน์) กล่าวว่า
เรามิได้เลี้ยงดูเจ้าเมื่อขณะเป็นเด็กอยู่กับพวกเราดอกหรือ?
และเจ้าได้อยู่กับเราหลายปีในช่วงชีวิตของเจ้า

19.และเจ้าได้ทำการกระทำของเจ้าซึ่งเจ้าได้กระทำไปแล้ว
และเจ้าเป็นผู้หนึ่งในหมู่ผู้เนรคุณ

20.เขา (มูซา) กล่าวว่า ฉันได้กระทำมันโดยที่ฉันไม่รู้

21.ดังนั้น ฉันได้หนีไปจากพวกท่าน
เมื่อฉันกลัวพวกท่านแล้วพระเจ้าของฉันได้ทรงประทานฮิกมะฮ์แก่ฉัน
และทรงแต่งตั้งฉันให้เป็นร่อซู้ลคนหนึ่ง

22.และนี่คือบุญคุณที่ท่านรำเลิกมันต่อฉันโดยท่านทำให้วงศ์วานอิสรออีลเป็นทาส

23.ฟิรเอาน์ได้กล่าวว่า และใครคือพระเจ้าแห่งสากลโลก

24.เขา (มูซา) กล่าวว่า พระเจ้าแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน
และสิ่งที่อยู่ในระหว่างทั้งสอง หากพวกท่านเป็นผู้ศรัทธาเชื่อมั่น

25.เขาได้กล่าวแก่ผู้อยู่รอบ ๆ เขาว่า พวกท่านได้ยินไหม?

26.เขา (มูซา) กล่าว่า พระเจ้าของพวกท่าน และของบรรพบุรุษสมัยก่อน
ๆ นั้นด้วย

27.เขา (ฟิรเอาน์) กล่าวว่า
ทจริงร่อซู้ลของพวกท่านซึ่งได้ถูกส่งมายังพวกท่านนั้นเป็นคนบ้าอย่า
งแน่นอน

28.เขา (มูซา) กล่าวว่า พระเจ้าแห่งทิศตะวันออกและทิศตะวันตก
และสิ่งที่อยู่ในระหว่างทั้งสอง หากพวกท่านใช้สติปัญญาพิจารณา

29.เขากล่าวว่า หากเจ้ายึดถือพระเจ้าอื่นจากฉัน
ฉันจะให้เจ้าอยู่ในหมู่ผู้ต้องขัง

30.เขา (มูซา) กล่าวว่า
แม้ว่าฉันจะนำสิ่งที่ชัดแจ้งมายังท่านกระนั้นหรือ?

31.เขากล่าวว่า ก็จงนำมันมาซิ หากเจ้าเป็นคนจริง

32.ดังนั้น เขาได้โยนไม้เท้าของเขามันคือ งู อย่าชัดแจ้ง

33.และได้ดึงมือของเขาออกมาเป็นสีขาวแก่บรรดาผู้มองดู

34.เขาได้กล่าวแก่ขุนนางชั้นผู้ใหญ่รอบๆ เขาว่า
แท้จริงเขาคนนี้คือนักเล่นกลอย่างชำชอง

35.เขาต้องการที่ให้พวกท่านออกจากดินแดนของพวกท่านด้วยเล่ห์กลของเข
า ดังนั้นพวกท่านจะชี้แนะประการใด

36.พวกเขากล่าวว่า จงหน่วงเหนี่ยวเขาและพี่ชายของเขาไว้ก่อน
และจงส่งคนไปตามหัวเมืองให้มาชุมนุมกัน

37.เพื่อที่นักเล่นกลผู้ชำชองทุกคนจะได้มาหาท่าน

38.แล้วบรรดานักเล่นกลได้มาชุมนุมกันตามวันเวลาที่กำหนดไว้

39.และได้มีประกาศแก่มหาชน พวกท่านจะไปร่วมชุมนุมด้วยไหม?

40.เพื่อพวกเขาจะได้ตามบรรดานักเล่นกลหากพวกเขาเป็นผู้ชนะ

41.เมื่อพวกนักเล่นกลมาถึง พวกเขากล่าวแก่ฟิรเอาน์ว่า
พวกเราจะมีรางวัลแน่นอนหรือถ้าพวกเราเป็นผู้ชนะ

42.เขากล่าวว่า ถูกแล้ว
และพวกท่านขณะนั้นจะอยู่ในหมู่ผู้ใกล้ชิดอย่างแน่นอน

43.มูซาได้กล่าวแก่พวกเขาว่า จงโยนซิ สิ่งที่พวกท่านจะต้องโยน

44.แล้วพวกเขาก็ได้โยนเชือกหลายเส้นของพวกเขาและไม้เท้าหลายอันของพวกเขา และพวกเขากล่าวว่า
ด้วยเกียรติยศของฟิรเอาน์ แท้จริงเราเป็นผู้ชนะอย่างแน่นอน

45.ครั้นแล้วมูซาก็ได้โยนไม้เท้าของเขา ณ
บัดนั้นมันได้กลืนสิ่งที่พวกเขาได้ลองมันขึ้น

46.พวกนักเล่นกลจึงก้มหัวลงกราบสุญูด

47.พวกเขากล่าวว่า เราศรัทธาต่อพระเจ้าแห่งสากลโลก

48.พระเจ้าของมูซา และฮารูน

49.เขากล่าวว่า
พวกท่านศรัทธาต่อเขาก่อนที่ฉันจะอนุญาตแก่พวกท่านกระนั้นหรือ?
แน่นอนเขาต้องเป็นหัวหน้าของพวกท่านซึ่งได้สอนการเล่นกลแก่พวกท่านแล้วพวกท่านจะรู้
แน่นอนฉันจะตัดมือของพวกท่านและเท้าของพวกท่านสลับข้างกันและแน่นอนฉันจะแขวนตรึงไว้ทั้งหมด

50.พวกเขากล่าวว่า
ไม่เป็นไรหรอกแท้จริงเรานั้นต้องเป็นผู้กลับไปยังพระเจ้าของเรา

51.แท้จริงเราปรารถนาที่จะให้พระเจ้าของเราทรงยกโทษแก่เรา
เพราะเราเป็นกลุ่มแรกที่เป็นผู้ศรัทธา

52.และเราได้ดลใจให้มูซาออกเดินทาง
ในเวลากกลางคืนพร้อมกันกับปวงบ่าวของข้าแท้จริงพวกเจ้ากำลังถูกติดตาม

53.แล้วฟิรเอาน์ได้ส่งคนไปตามหัวเมืองต่างๆ ให้มารวมชุมนุม

54.(และว่า) แท้จริงเขาเหล่านั้นเป็นหมู่ชนส่วนน้อย

55.และแท้จริงพวกเขาทำให้เราเกิดโทษะ

56.และแท้จริงพวกเราทั้งหมดอยู่ในสภาพเตรียมพร้อม

57.ดังนั้น เราได้ให้พวกเขา ออกจากเรือกสวนและลำธารน้ำ

58.และทรัพย์สินอันมากมายหลายและที่พำนักอันโอ่อ่า

59.เช่นนั้นแหละ และเราได้ให้วงศ์วานอิสรออีล
ได้รับมรดกครอบครองมัน

60.แล้วพวกเขา (ฟิรเอาน์) ได้ติดตามพวกเขา (วงศ์วานอิสรออีล)
เมื่อเวลาตะวันขึ้น

61.ครั้นเมื่อแต่ละฝ่ายได้มองเห็นกัน พวกพ้องของมูซาได้กล่าวว่า
ท้จริงเราถูกตามทันแล้ว

62.เขา (มูซา) ได้กล่าวว่า ไม่หรอก
แท้จริงพระเจ้าของฉันทรงอยู่กับฉัน พระองค์ทรงขี้แนะทางแก่ฉัน

63.ดังนั้นเราได้ดลใจมูซาว่า จงฟาดทะเลด้วยไม้เท้าของเจ้า
แล้วมันก็ได้แยกออก แต่ละข้างมีสภาพเหมือนภูเขาใหญ่

64.และเราได้ให้พวกอื่นให้เข้ามาใกล้ ณ ที่นั้น

65.และเราได้ให้มูซาและผู้ที่อยู่ร่วมกับเขาทั้งหมดรอดพ้นไป

66.และเราได้ให้พวกอื่นจมน้ำตาย

67.แท้จริงในการนั้นเป็นสัญญาณอย่างแน่นอน
แต่ส่วนมากของพวกเขาไม่เป็นผู้ศรัทธา

68.และแท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้น แน่นอนพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

69.และจงเล่าเรื่องราวของอิบรอฮีม ให้แก่พวกเขา

70.ขณะที่เขากล่าวแก่บิดาของเขา และพวกพ้องของเขาว่า
พวกท่านเคารพภักดีอะไร?

71.พวกเขากล่าวว่า
เราเคารพภักดีรูปปั้นแล้ว เราจะคงเป็นผู้ยึดมั่นต่อมันตลอดไป

72.เขา (อิบรอฮีม) กล่าวว่า เมื่อพวกท่านวิงวอนขอ
พวกมันได้ยินพวกท่านหรือ?

73.หรือมันให้คุณให้โทษแก่พวกท่านไหม?

74.พวกเขากล่าวว่า แต่เราได้พบบรรพบุรุษของเราปฏิบัติกันมาเช่นนั้น

75.เขากล่าวว่า พวกท่านไม่เห็นดอกหรือสิ่งที่พวกท่านเคารพภักดีอยู่

76.ด้วยตัวของพวกท่านเอง และบรรพบุรุษของพวกท่านแต่กาลก่อน

77.แท้จริงพวกเขาคือศัตรูของฉัน นอกจากพระเจ้าแห่งสากลโลก

78.ซึ่งพระองค์ทรงสร้างฉัน แล้วพระองค์ทรงชี้แนะทางแก่ฉัน

79.และพรองค์ทรงประทานอาหารให้ฉันและทรงให้น้ำดื่มแก่ฉัน

80.และเมื่อฉันป่วย ดังนั้นพระองค์ทรงให้ฉันหายป่วย

81.และผู้ทรงให้ฉันตายแล้วทรงให้ฉันมีชีวิต

82.และผู้ที่ฉันหวังว่า
จะทรงอภัยแก่ฉันซึ่งความผิดพลาดในวันแห่งการตอบแทน

83.ข้าแต่พระเจ้าของฉัน!
ขอพระองค์ทรงประทานความรู้ และทรงให้ฉันอยู่รวมกับหมู่คนดีทั้งหลาย

84.และทรงทำให้ฉันได้รับการรำลึกอย่างดีในหมู่ชนรุ่นต่อ ๆ ไป

85.และทรงทำให้ฉันอยู่ในหมู่ผู้รับมรดกแห่งสวนสวรรค์อันร่มรื่น

86.และทรงประทานอภัยให้แก่บิดาของฉันด้วย
แท้จริงเขาอยู่ในหมู่ผู้หลงผิด

87.และทรงอย่าให้ฉันได้รับความอัปยศในวันที่พวกเขาถูกให้ฟื้นคืนชีพ

88.วันที่ทรัพย์สมบัติและลูกหลานจะไม่อำนวยประโยชน์ได้เลย

89.เว้นแต่ผู้มาหาอัลลอฮ์ด้วยหัวใจที่บริสุทธิ์ผ่องใส

90.และสวนสวรรค์จะถูกนำให้มาใกล้แก่บรรดาผู้ยำเกรง

91.และนรกจะถูกเผยให้เห็นแก่บรรดาผู้หลงผิดคิดชั่ว

92.และมีเสียงกล่าวแก่พวกเขาว่า ไหนเล่าที่พวกท่านเคารพภักดี

93.อื่นจากอัลลอฮ์ พวกมันจะช่วยเหลือพวกท่าน
หรือจะช่วยตัวมันเองได้ไหม?

94.แล้วพวกมันจะถูกโยนทิ่มหัวลงไปในนรกพวกมันและพวกหลงผิด

95.และไพร่พลของอิบลิสทั้งหมด

96.พวกเขากล่าวขณะที่พวกเขาโต้เถียงกันอยู่ในนั้น

97.ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ แท้จริงพวกเราอยู่ในการหลงผิดอย่างชัดแจ้ง

98.ขณะที่พวกเราทำให้พวกเจ้าเท่าเทียมกับพระเจ้าแห่งสากลโลก

99.และไม่มีผู้ใดทำให้พวกเขาหลงผิด นอกจากพวกอาชญากร เท่านั้น

100.ดังนั้นจึงไม่มีผู้ไถ่โทษแก่เรา

101.และไม่มีมิตรผู้รักใคร่ด้วย

102.ฉะนั้น หากเราได้กลับไปสักครั้ง เราก็จะอยู่ในหมู่ผู้ศรัทธา

103.แท้จริงในการนี้ ย่อมเป็นสัญญาณหนึ่งอย่างแน่นอน
แต่ส่วนมากของพวกเขา ไม่เป็นผู้ศรัทธา

104.และแท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้น แน่นอนพระองค์คือผู้ทรงเดชานุภาพ
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

105.หมู่ชนของนูห์ได้ปฏิเสธบรรดารอซูล

106.ขณะที่พี่น้องคนหนึ่งของพวกเขาคือ นูห์ได้กล่าวแก่พวกเขาว่า
โอ้พวกท่านไม่ยำเกรงบ้างหรือ?

107.แท้จริงฉันคือรอซูลผู้ซื่อสัตย์สำหรับพวกท่าน

108.ดังนั้นพวกท่านจงยำเกรงอัลลอฮ์ และเชื่อฟังฉัน

109.และฉันมิได้ขอค่าตอบแทนในการนี้ จากพวกท่าน
ค่าตอบแทนของฉันมิได้มาจากผู้ใดนอกจากพระเจ้าแห่งสากลโลก

110.ดังนั้นจงยำเกรงอัลลอฮ์เถิดและจงเชื่อฟังฉัน

111.พวกเขากล่าวว่า จะให้พวกเราศรัทธาต่อท่านกระนั้นหรือ?
ในเมื่อพวกต่ำต้อยเท่านั้นที่เชื่อฟังปฏิบัติตามท่าน

112.เขา (นูห์) กล่าวว่า
ฉันไม่มีความรู้อันใดเลยในสิ่งที่พวกเขาปฏิบัติกัน

113.การตอบแทนของพวกเขามิได้อยู่ที่ผู้ใดเลยนอกจากที่พระเจ้าของฉัน
หากพวกท่านมีความรู้สึก

114.และฉันจะไม่เป็นผู้ขับไล่บรรดาผู้ศรัทธา

115.ฉันมิใช่ใครอื่นนอกจากเป็นผู้ตักเตือนอันชัดแจ้ง

116.พวกเขากล่าวว่า โอ้นูห์
หากท่านไม่หยุดยั้งแน่นอนท่านจะอยู่ในหมู่ผู้ถูกขว้างด้วยก้อนหิน

117.เขากล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของฉัน แท้จริงหมู่ชนของฉันปฏิเสธฉัน

118.ดังนั้นขอพระองค์ทรงตัดสินระหว่างฉันกับพวกเขาโดยยุติธรรมเถิด และทรงโปรดช่วยฉัน
และบรรดาผู้ศรัทธาที่อยู่ร่วมกับฉันให้รอดพ้นด้วยเถิด

119.ดังนั้นเราได้ช่วยเขาและผู้อยู่ร่วมกับเขาให้อยู่ในเรือที่เต็มเปี่ยม

120.แล้วเราได้ให้พวกที่เหลืออยู่จมน้ำตาย

121.แท้จริงในการนี้ย่อมเป็นสัญญาณหนึ่งอย่างแน่นอน
แต่ส่วนมากของพวกเขาไม่เป็นผู้ศรัทธา

122.และแท้จริงพระเจ้าของสูเจ้านั้น แน่นอนพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

123.หมู่ชนของอ๊าดได้ปฏิเสธบรรดาร่อซู้ล

124.ขณะที่พี่น้องคนหนึ่งของพวกเขาคือฮูดได้กล่าวแก่พวกเขาว่า
โอ้พวกท่านไม่ยำเกรงบ้างหรือ?

125.แท้จริงฉันคือร่อซู้ลผู้ซื่อสัตย์สำหรับพวกท่าน

126.ดังนั้นพวกท่านจงยำเกรงอัลลอฮ์และเชื่อฟังฉัน

127.และฉันมิได้ขอค่าตอบแทนในการนี้จากพวกท่าน
ค่าตอบแทนของฉันมิได้มาจากผู้ใดนอกจากพระเจ้าแห่งสากลโลก

128.พวกท่านสร้างอนุสาวรีย์ไว้บนที่สูงทุกแห่งเพื่อโอ้อวดกระนั้นหรือ ?

129.และพวกท่านสร้างคฤหาสน์เสมือนกับว่าพวกท่านจะอยู่อย่างตลอดกาลกระนั้นหรือ?

130.และเมื่อพวกท่านทำร้าย (ผู้ใด) พวกท่านกระทำอย่างทารุณโหดร้าย

131.ดังนั้นพวกท่านจงยำเกรงอัลลอฮ์และเชื่อฟังฉัน

132.และพวกท่านจงยำเกรงผู้ทรงประทานแก่พวกท่าน
สิ่งซึ่งพวกท่านรู้ดีอยู่แล้ว

133.พระองค์ทรงประทานแก่พวกท่านด้วยปศุสัตว์และลูกหลาน

134.และสวนอันหลากหลาย และลำธารหลายแห่ง

135.แท้จริงฉันกลัวว่าพวกท่าน จะได้รับการลงโทษในวัน อันยิ่งใหญ่

136.พวกเขากล่าวว่า มีผลเท่ากันที่เรา
ท่านจะตักเตือนหรือไม่เป็นผู้ตักเตือนเราก็ตาม

137.นี่ไม่ใช่อะไรอื่นนอนจากเป็นเรื่องโกหกในสมัยก่อน ๆ

138.และพวกเราจะไม่อยู่ในหมู่ผู้ถูกลงโทษ

139.พวกเขาได้ปฏิเสธไม่เชื่อฟังเขา ดังนั้นเราจึงทำลายล้างพวกเขา
แท้จริงในการนี้ย่อมเป็นสัญญาณหนึ่งอย่างแน่นอน
แต่ส่วนมากของพวกเขาไม่เป็นผู้ศรัทธา

140.และแท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้น
แน่นอนพระองค์เป็นผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

141.หมู่ชนของซะมู๊ดได้ปฏิเสธบรรดาร่อซู้ล

142.ขณะที่พี่น้องคนหนึ่งของพวกเขาคือซอและฮ์ ได้กล่าวแก่พวกเขา
โอ้พวกท่านไม่ยำเกรงบ้างหรือ?

143.แท้จริงฉันคือร่อซู้ลผู้ซื่อสัตย์สำหรับพวกท่าน

144.ดังนั้นพวกท่านจงยำเกรงอัลลอฮ์ และเชื่อฟังฉัน

145.และฉันมิได้ขอค่าตอบแทนในการนี้จากพวกท่าน
ค่าตอบแทนของฉันมิได้มาจากผู้ใด นอกจากระเจ้าแห่งสากลโลก

146.พวกท่านจะถูกปล่อยให้อยู่อย่างสงบปลอดภัย ณ ที่นี้หรือ?

147.ในสวนอันหลากหลาย และลำธารหลายแห่ง

148.และไร่นา และต้นอินทผลัม ซึ่งกิ่งก้านของมันสุกงอม

149.และพวกท่านสะกัดภูเขาเป็นที่อยู่อาศัยอย่างชำนาญ

150.ดังนั้นพวกท่านจงยำเกรงอัลลอฮ์ และเชื่อฟังฉัน

151.และอย่าเชื่อฟังคำสั่งใช้ของพวกฝ่าฝืน

152.พวกที่บ่อนทำลายในแผ่นดิน และไม่เป็นพวกพัฒนา

153.พวกเขากล่าวว่า แท้จริงท่าเป็นคนหนึ่งในหมู่ผู้ถูกอาคม

154.ท่านมิใช่ใครอื่นนอกจากเป็นสามัญชนเช่นเรา
ดังนั้นจงนำมาสักสัญญาณหนึ่ง หากท่านเป็นหนึ่งในหมู่ผู้สัตย์จริง

155.เขากล่าวว่า นี่คืออูฐตัวเมียสำหรับมันดื่มน้ำวันหนึ่ง
และสำหรับพวกท่านก็ดื่มน้ำวันหนึ่งที่รู้กัน

156.และพวกท่านอย่าก่อความทุกข์ยากแก่มันมิฉะนั้นการลงโทษในวันอันยิ่งใหญ่จะคร่าพวกท่าน

157.แล้วพวกเขาได้ฆ่ามัน พวกเขาจึงอยู่ในสภาพเป็นผู้เศร้าโศกเสียใจ

158.ดังนั้นการลงโทษได้คร่าพวกเขาแท้จริงในการนี้ย่อมเป็นสัญญาณหนึ่งอย่างแน่นอน แต่ส่วนมากของพวกเขาไม่เป็นผู้ศรัทธา

159.และแท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้น
แน่นอนพระองค์เป็นผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

160.หมู่ชนของลู๊ฏ ได้ปฏิเสธบรรดาร่อซู้ล

161.ขณะที่พี่น้องคนหนึ่งของพวกเขาคือลู๊ฏได้กล่าวแก่พวกเขาว่า
โอ้พวกท่านไม่ยำเกรงบ้างหรือ?

162.แท้จริงฉันคือร่อซู้ลผู้ซื่อสัตย์สำหรับพวกท่าน

163.ดังนั้นพวกท่านจงยำเกรงอัลลอฮ์ และเชื่อฟังฉัน

164.และฉันมิได้ขอค่าตอบแทนในการนี้จากพวกท่าน
ค่าตอบแทนของฉันมิได้มาจากผู้ใด นอกจากพระเจ้าแห่งสากลโลก

165.พวกท่านเข้าหาผู้ชายในหมู่ผู้คนทั้งหลายกระนั้นหรือ?

166.และพวกท่านปล่อยทิ้ง
สิ่งที่พระเจ้าของพวกท่านทรงบังเกิดมาสำหรับพวกท่าน
คือภรรยาของพวกท่าน แน่นอนพวกท่านเป็นหมู่ชนผู้ฝ่าฝืน

167.พวกเขากล่าวว่า โอ้ลูฏเอ๋ย! หากท่านไม่หยุดยั้ง
แน่นอนท่านเป็นผู้หนึ่งที่จะถูกขับไล่ให้ออกไป

168.เขากล่าวว่า
แท้จริงฉันเป็นผู้ที่เกลียดยิ่งต่อการกระทำของพวกท่าน

169.ข้าแต่พระเจ้าของฉัน ขอพระองค์ทรงช่วยฉัน
และบริวารของฉันให้พ้นจากที่พวกเขากระทำกัน

170.ดังนั้นเราได้ช่วยเขา และบริวารของเขาทั้งหมดให้รอดพ้น

171.นอกจากหญิงแก่คนหนึ่ง ซึ่งนางอยู่ในหมู่ผู้ถูกทำลาย

172.แล้วเราได้ทำลายพวกคนอื่น

173.และได้ให้ห่าฝนตกลงมาบนพวกเขา ดังนั้นฝนของบรรดาผู้ถูกตักเตือนมันชั่วร้ายเสียนี่กระไร!

174.แท้จริงในการนี้ย่อมเป็นสัญญาณหนึ่งอย่างแน่นอน
แต่ส่วนมากของพวกเขาไม่เป็นผู้ศรัทธา

175.และแท้จริงพระเจ้าของสูเจ้านั้นแน่นอนพระองค์เป็นผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

176.ชาวป่าทีบได้ปฏิเสธบรรดาร่อซู้ล

177.ขณะที่ชุไอบ์ได้กล่าวแก่พวกเขาว่า
โอ้พวกท่านไม่ยำเกรงบ้างหรือ?

178.แท้จริงฉันคือร่อซู้ลผู้ซื่อสัตย์สำหรับพวกท่าน

179.ดังนั้นพวกท่านจงยำเกรงอัลลอฮ์ และเชื่อฟังฉัน

180.และฉันมิได้ขอค่าตอบแทนในการนี้จากพวกท่าน
ค่าตอบแทนของฉันมิได้มาจากผู้ใด นอกจากพระเจ้าแห่งสากลโลก

181.จงตวงให้ครบเต็มและอย่าเป็นผู้ที่ขาดพร่อง

182.และจงชั่งด้วยตาชั่งอย่างเที่ยงตรง

183.และอย่าให้ขาดพร่องแก่มหาชนซึ่งสิ่งต่าง ๆ ของพวกเขา
และอย่าก่อกวนในแผ่นดินเป็นผู้บ่อนทำลาย

184.และจงยำเกรงผู้ซึ่งบังเกิดพวกท่าน และประชาชาติสมัยก่อน ๆ

185.พวกเขากล่าวว่า แท้จริงท่านเป็นคนหนึ่งในหมู่ผู้ถูกอาคม

186.และท่านมิใช่ใครอื่นนอกจากเป็นสามัญชนเช่นเรา
แบะเราคิดว่าท่านเป็นผู้กล่าวเท็จคนหนึ่ง

187.ดังนั้นให้ส่วนต่างๆ จากท้องฟ้าหล่นลงมาบนพวกเรา
หากท่านเป็นผู้สัตย์จริงคนหนึ่ง

188.เขากล่าวว่า
พระเจ้าของฉันทรงรอบรู้ดียิ่งในสิ่งที่พวกท่านกระทำ

189.พวกเขาได้ปฏิเสธไม่เชื่อเขาดังนั้นการลงโทษแห่งวันเมฆครอบคลุมได้คร่าพวกเขา แท้จริงมันเป็นการลงโทษแห่งวันยิ่งใหญ่

190.แท้จริงในการนี้ย่อมเป็นสัญญาณหนึ่งอย่างแน่นอน
แต่ส่วนมากของพวกเขาไม่เป็นผู้ศรัทธา

191.และแท้จริงพระเจ้าขงเจ้านั้น แน่นอนพระองค์เป็นผู้ทรงเดชานุภาพผู้ทรงเมตตาเสมอ

192.และแท้จริงมัน เป็นการประทานลงมาของพระเจ้าแห่งสากลโลก

193.อัรรูห์ ผู้ซื่อสัตย์ ได้นำมันลงมา

194.ยังหัวใจของเจ้าเพื่อเจ้าจักได้เป็นผู้ตักเตือนคนหนึ่ง

195.เป็นภาษาอาหรับอันชัดแจ้ง

196.และแท้จริงมันมีอยู่ในคัมภีร์สมัยก่อนๆ

197.และมันมิได้เป็นเครื่องหมายแก่พวกเขาดอกหรือว่า
บรรดาผู้มีความรู้ของวงศ์วานอิสรออีลก็รู้ดีในเรื่องนี้

198.และหากว่าเราประทานมันลงมาแก่บางคนในหมู่ชาวต่างชาติ

199.แล้วเขาอ่านมันแก่พวกเขา พวกเขาก็จะไม่เป็นผู้ศรัทธาต่อมัน

200.เช่นเดียวกับเราได้ให้มันเข้าไปในหัวใจของบรรดาผู้กระทำผิด

201.พวกเขาก็จะไม่ศรัทธามันจนกว่าพวกเขาจะได้เห็นการลงโทษอันเจ็บปวด

202.แล้วมัน จะมาหาพวกเขาอย่างกระทันหันโดยที่พวกเขาไม่รู้สึกตัว

203.พวกเขาก็จะกล่าวว่าให้พสกเราได้รับการประวิงบ้างได้ไหม?

204.ทำไมพวกเขาจึงเร่งการลงโทษของเราอีกเล่า?

205.เจ้าไม่เห็นดอกหรือ หากเราให้พวกเขารื่นเริงไปอีกเป็นปีๆ

206.แล้วสิ่งที่พวกเขาถูกสัญญาไว้ก็ได้เกิดขึ้นแก่พวกเขา

207.สิ่งที่พวกเขาได้ถูกให้รื่นเริงนั้นจะไม่อำนวยประโยชน์อันใดให้แก่พวกเขา

208.และเรามิได้ทำลายชาวเมืองใด เว้นแต่ได้มีผู้ตักเตือนแก่มันแล้ว

209.เพื่อเป็นข้อตักเตือน และเรามิได้เป็นผู้อธรรม

210.และพวกมารชัยฏอรมิได้นำมีนลงมา

211.และไม่เป็นการเหมาะสมแก่พวกมันและพวกมันก็ไม่สามารถด้วย

212.แท้จริงพวกมันเป็นผู้ถูกกีดกันอย่างแน่นอนจากการฟัง

213.ดังนั้นเจ้าอย่าได้วิงวอนพระเจ้าอื่นใดคู่เคียงกับอัลลอฮ์ มิฉะนั้นเจ้าจะเป็นหนึ่งในหมู่ผู้ถูกทำโทษ

214.จงตักเตือนวงศาคณาญาติของเจ้าที่ใกล้ชิด

215.และจงลดปีกของเจ้าแก่บรรดาผู้ศรัทธาที่ปฏิบัติตามเจ้า

216.หากพวกเขาฝ่าฝืนเจ้า ก็จงกล่าวเถิดแท้จริงฉันขอปลีกตัวให้พ้นจากสิ่งที่พวกท่านปฏิบัติกันอยู่

217.และจงมอบหมายต่อพระผู้ทรงเดชานุภาพผู้ทรงเมตตาเสมอ

218.ผู้ทรงเห็นเจ้าขณะที่เจ้ายืนอยู่

219.และการเคลื่อนไหวของเจ้าในหมู่ผู้สุญูด

220.แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้เสมอ

221.ฉันจะบอกแก่พวกท่านไหมว่า ? พวกมารชัยตอนลงมาบนผู้ใด?

222.พวกมันลงมาบนทุกคนที่เป็นผู้โกหกผู้ทำบาปมาก

223.พวกมันจะเงี่ยหูฟัง และส่วนมากพวกมันเป็นผู้โกหก

224.และพวกกวีนั้น พวกหลงผิดจะปฏิบัติตามพวกเขา

225.เจ้าไม่เห็นดอกหรือว่า แท้จริงพวกเขานั้นเร่ร่อนไปในทุกหนแห่ง

226.และแท้จริงพวกเขานั้นพูดในสิ่งที่พวกเขาไม่ทำกระ

227.นอกจากบรรดาผู้ศรัทธาและปฏิบัติความดีทั้งหลายและรำลึกถึงอัลลอฮ์อย่างมาก และตอบโต้ป้องกันหลังจากที่พวกเขาถูกข่มเหง และบรรดาผู้อธรรมจะได้รู้ว่า ทางกลับอันใดที่พวกเขาจะกลับคืนสู่

SURA 27 An-Naml @อันนัมล์

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.ฏอ ซีน เหล่านี้คือโองการทั้งหลายของอัรกุรอาน และคัมภีร์อันชัดแจ้ง

2.เป็นแนวทางที่ถูกต้อง และข่าวดีสำหรับบรรดาผู้ศรัทธา

3.บรรดาผู้ที่ดำรงการละหมาดและบริจาคซะกาต และต่อวันปรโลกพวกเขาเชื่อมั่น

4.แท้จริงบรรดาผู้ไม่ศรัทธาต่อวันปรโลกนั้น เราได้ทำให้การงานของพวกเขาสวยงามแก่พวกเขา ดังนั้นพวกเขาจะระเหเร่ร่อน

5.ชนเหล่านั้น พวกเขาจะได้รับการลงโทษอันชั่วช้า และในวันปรโลกพวกเขาเป็นผู้ขาดทุนยิ่ง

6.และแท้จริงเจ้าจะได้รับอัลกุรอานอย่างแน่นอน
จากพระผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงรอบรู้

7.จงรำลึกเมื่อมูซากล่าวแก่ครอบครัวของเขาว่า แท้จริงฉันเห็นไฟ
ฉันจะนำข่าวจากที่นั่นมาให้พวกท่านหรือฉันจะนำคบเพลิงมาให้พวกท่าน
เพื่อพวกท่านจะได้ทำให้มันอุ่น

8.ครั้นเมื่อเขามาถึงที่นั่น ได้มีเสียงเรียกขึ้นว่า
ผู้ที่อยู่ในไฟและผู้ที่อยู่รอบ ๆ มัน จะได้รับความจำเริญ
และมหาบริสุทธิ์แห่งอัลลอฮ์ พระเจ้าแห่งสากลโลก

9.โอ้มูซาเอ๋ย ! แท้จริงข้าคืออัลลอฮ์ ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ

10.และจงโยนไม้เท้าของเจ้า
เมื่อเขาเห็นมันเคลื่อนไหวคล้ายกับว่ามันเป็นงู
เขาก็กลับหลังหันและไม่หันกลับมาอีก โอ้มูซาเอ๋ย ! เจ้าอย่ากลัว
แท้จริงบรรดาร่อซูลนั้นจะไม่กลัวเมื่ออยู่ต่อหน้าข้า

11.เว้นแต่ผู้อธรรม แล้วเขาได้เปลี่ยนมาทำความดี
หลังจากที่ได้ทำความชั่ว เพราะแท้จริงข้านั้นเป็นผู้อภัย
ผู้เมตตาเสมอ

12.และจงสอดมือของเจ้าเข้าไปในอกเสื้อของเจ้า
มันจะออกมาขาวปราศจากอันตรายใด ๆ (นี่คือสอง) ในเก้าสัญญาณ
(ที่เจ้าจะนำไป) ยังฟิรเอาน์และพวกพ้องของเขา
แท้จริงพวกเขาเป็นหมู่ชนผู้ฝ่าฝืน

13.เมื่อสัญญาณของเราได้มาปรากฏชัดแจ้งแก่พวกเขา พวกเขาก็กล่าวว่า
นี่คือเวทมนต์คาถาอันแจ่มแจ้ง

14.และพวกเขาได้ปฏิเสธมันอย่างยุติธรรมและเย่อหยิ่ง ทั้ง ๆ
ที่จิตใจของพวกเขาเชื่อมั่นมันดังนั้นจงดูเถิดว่า
บั้นปลายของบรรดาผู้บ่อนทำลายนั้นจะเป็นเช่นไร ?

15.และโดยแน่นอนเราได้ให้ความรู้แก่ดาวูดและสุลัยมาน
และเขาทั้งสองกล่าวว่า บรรดาการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์
ผู้ทรงโปรดปรานแก่เรา
เหนือส่วนมากของปวงบ่าวของพระองค์ผู้ศรัทธาทั้งหลาย

16.และสุลัยมานเป็นทายาทของดาวูด และเขากล่าวว่า มหาชนทั้งหลายเอ๋ย
! เราได้รับความรู้ในภาษาของนก และเราได้รับทุก ๆ สิ่ง แท้จริง
นี่คือความโปรดปรานอันแท้จริงแน่นอน

17.และไพร่พลของเขาที่เป็นญินมนุษย์ และนก
ได้ถูกให้มาชุมนุมต่อหน้าสุลัยมาน และพวกเขาถูกจัดให้เป็นระเบียบ

18.จนกระทั่งเมื่อพวกเขาได้มาถึงทุ่งที่มีมดมาก
มดตัวหนึ่งได้พูดว่า โอ้พวกมดเอ๋ย!
พวกเจ้าจงเข้าไปในรังของพวกเจ้าเถิด
เพื่อว่าสุลัยมานและไพร่พลของเขาจะได้ไม่บดขยี้พวกเจ้า
โดยที่พวกเขาไม่รู้ตัว

19.เขา (สุลัยมาน) ยิ้มแกมหัวเราะต่อคำพูดของมันและกล่าวว่า
ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์
ขอพระองค์ทรงโปรดประทานแกข้าพระองค์
เพื่อให้ข้าพระองค์ขอบคุณต่อความโปรดปรานของพระองค์ท่าน
ซึ่งพระองค์ท่านได้ทรงโปรดปรานแก่ข้าพระองค์
และบิดามารดาของข้าพระองค์
และให้ข้าพระองค์กระทำความดีเพื่อให้พระองค์ทรงพอพระทัยมัน
และทรงให้ข้าพระองค์เข้าอยู่ในความเมตตาของพระองค์
ในหมู่ปวงบ่าวของพระองค์ที่ดีทั้งหลาย

20.และเขาได้ตรวจดูฝูงนกแล้วกล่าวขึ้นว่า ทำไมฉันจึงไม่เห็นฮุดฮุด
แต่ว่ามันหายไปไหน ?

21.แน่นอน ฉันจะลงโทษมันด้วยการลงโทษอย่างสาหัส
หรือฉันจะฆ่ามันอย่างแน่นอนหรือให้มันนำหลักฐานอันชัดแจ้งมาให้ฉัน

22.มันหายไปชั่วครู่ (แล้วกลับมา) มันได้กล่าวว่า
ฉันได้ไปตรวจพบสิ่งที่ท่านไม่รู้ และฉันได้นำข่าวอันแน่นอนจากสะบะ
มายังท่าน

23.ฉันได้พบหญิงคนหนึ่ง ปกครองพวกเขา และนางมีทุกสิ่ง
และนางมีบัลลังก์อันใหญ่โต

24.และฉันได้พบนางและหมู่ชนของนางสักการะบูชาดวงอาทิตย์อื่นจากอัลล
อฮ์ และมารร้ายชัยตอนได้ทำให้การงานของพวกเขาเป็นของดีงามแก่พวกเขา
และได้กีดกันพวกเขาออกจากแนวทางที่ถูกต้อง
ดังนั้นพวกเขาจึงไม่ได้อยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง

25.ทำไมพวกเขาไม่สุญดต่ออัลลอฮ์
ผู้นำออกมาซึ่งสิ่งที่ซ่อนเร้นอยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน
และทรงรอบรู้สิ่งที่พวกเจ้าปิดบัง และสิ่งที่พวกเจ้าเปิดเผย

26.อัลลอฮ์ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์
พระเจ้าแห่งบัลลังก์อันยิ่งใหญ่

27.เขากล่าวว่า
เราจะคอยดูว่าเจ้าพูดจริงหรือเจ้าอยู่ในหมู่ผู้กล่าวเท็จ

28.เจ้าจงนำสารของฉันนี้ และส่งมันให้พวกเขา
แล้วถอยออกห่างจากพวกเขา
ดังนั้นจงคอยดูว่าพวกเขาจะตอบกลับมาว่าอย่างไร ?

29.(พระราชินี) ทรงกล่าวว่า โอ้หมู่บริพารทั้งหลายเอ๋ย !
แน่แท้สารอันมีเกียรติถูกนำมาให้ฉัน

30.แท้จริงมันมาจากสุลัยมาน และแท้จริงมันเริ่มว่า
ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

31.พวกท่านอย่าเย่อหยิ่งต่อฉัน และจงมาหาฉันอย่างนอบน้อม

32.พระนางทรงกล่าวว่า โอ้หมู่บริหารทั้งหลายเอ๋ย !
จงให้ข้อชี้ขาดแก่ฉันในเรื่องของฉัน ฉันไม่อาจจะตัดสินใจในกิจการใด
จนกว่าพวกท่านจะอยู่ร่วมด้วย

33.พวกเขากล่าวว่า
เราเป็นพวกที่มีพลังและเป็นพวกที่มีกำลังรบเข็มแข็ง
สำหรับพระบัญชานั้นเป็นของพระนางดังนั้น
พระนางได้โปรดตรึกตรองดูสิ่งใดที่พระนางจะทรงบัญชา

34.พระนางทรงกล่าวว่า แท้จริงเหล่ากษัตริย์นั้น
เมื่อเข้าไปในเมืองใดก็ทำลายมัน
และทำให้บรรดาผู้มีอำนาจของเมืองนั้นเป็นผู้ต่ำต้อย
และเช่นนั้นแหละพวกเขากระทำกัน

35.และแท้จริงฉันจะส่งของกำนัลไปให้พวกเขา แล้วฉันจะเฝ้าคอยดูว่า
ผู้ที่ถูกส่งไปนั้นจะกลับมาอย่างไร ?

36.เมื่อพวกเขาได้เข้าพบสุลัยมานแล้ว เขา (สุลัยมาน) กล่าวว่า
พวกท่านจะนำทรัพย์สินมากำนัลแก่เราหรือ ?
สิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประทานให้แก่ฉันนั้น
ดียิ่งกว่าสิ่งที่พระองค์ประทานให้แก่พวกท่าน
แต่พวกท่านดีใจต่อของกำนัลของพวกท่าน

37.จงกลับไปยังพวกเขา เพราะแน่นอนเราจะนำไพร่พลไปยังพวกเขา
โดยที่พวกเขาไม่มีกำลังที่จะต่อต้านมันได้ และแน่นอน
เราจะให้พวกเขาออกจากที่นั่นอย่างอัปยศ และพวกเขาจะเป็นผู้ต่ำต้อย

38.เขา (สุลัยมาน) กล่าวว่า โอ้หมู่บริพารทั้งหลายเอ๋ย !
ผู้ใดในหมู่พวกท่านจะนำบัลลังก์ของนางมายังฉัน
ก่อนที่พวกเขาจะมาหาฉันอย่างผู้นอบน้อม

39.ผู้ปรีชาสามารถล้ำเลิศคนหนึ่งของพวกญินได้กล่าวว่า
ฉันจะนำมันมาเสนอท่าน ก่อนที่ท่านจะลุกขึ้นจากที่นั่งของท่าน
และแท้จริงฉันเป็นผู้มีพลังและไว้วางใจได้ในเรื่องนี้

40.ผู้ที่มีความรู้ในเรื่องคัมภีร์กล่าวว่า
ฉันจะนำมันมาเสนอท่านชั่วพริบตาเดียว เมื่อเขา (สุลัยมาน)
เห็นมันวางมั่นคงอยู่ต่อหน้าเขา เขากล่าวว่า
นี่เนื่องจากความโปรดปรานของพระเจ้าของฉัน
เพื่อพระองค์จะได้ทรงทดสอบฉันว่าฉันกตัญญูหรือเนรคุณ
และผู้ใดกตัญญูแท้จริงเขาก็กตัญญูต่อตัวเขาเอง
และผู้ใดเนรคุณแท้จริงพระเจ้าของฉันนั้นเป็นผู้ทรงมั่งมี
ผู้ทรงเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ยิ่ง

41.เขากล่าวว่า พวกท่านจงดัดแปลงบัลลังก์ของพระนาง
เพื่อดูซิว่าพระนางจะจำมันได้หรือพระนางจะอยู่ในหมู่ผู้จำมันไม่ได้

42.ครั้นเมื่อพระนางได้มาถึงก็ได้ทูลพระนางว่า
บัลลังก์ของพระนางเหมือนอย่างนี้หรือ ? พระนางตรัสว่า
มันคล้ายอย่างนี้แหละ และเราได้รับความรู้มาก่อนนาง
และเราได้เป็นมุสลิมมาก่อนนาง

43.และการที่นางได้สักการะบูชาอื่นจากอัลลอฮ์ ได้หันห่างนางออกไป
แท้จริงนางอยู่ในหมู่ชนผู้ปฏิเสธ

44.ได้มีเสียงกล่าวแก่นางว่า โปรดเข้าไปในวังเถิด
ครั้นเมื่อนางเห็นมันนางคิดว่ามันเป็นสระที่เป็นห้วงน้ำ
และนางได้เลิกหน้าแข็งของนาง เขา (สุลัยมาน) กล่าวว่า
มันเป็นวังทำให้ราบเรียบด้วยกระจาก นางได้กล่าวว่า
ข้าแต่พระเจ้าของฉัน แท้จริงฉันได้อธรรมแก่ตัวฉันเอง
และฉันขอนอบน้อมปฏิบัติตามสุลัยมาน เพื่ออัลลอฮ์ พระเจ้าแห่งสากลโลก

45.และโดยแน่นอน เราได้ส่งพี่น้องคนหนึ่งของพวกเขาคือซอและฮ์ ไปยัง
(หมู่ชนของ) ษะมูดโดยให้พวกเขาเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์
แล้วพวกเขาได้แบ่งออกเป็นสองพวกแล้วโต้เถียงกัน

46.เขา (ซอและฮ์) กล่าวว่า โอ้หมู่ชนของฉันเอ๋ย !
ทำไมพวกท่านจึงรีบเร่งหาความชั่วก่อนความดีเล่า ?
ทำไมพวกท่านจึงไม่ขออภัยต่ออัลลอฮ์เพื่อพวกท่านจะได้รับความเมตตา

47.พวกเขากล่าวว่า พวกเราได้ประสบโชคร้ายเพราะท่าน
และผู้ที่ร่วมกับท่าน เขา (ซอและฮ์) กล่าวว่า
โชคร้ายของพวกท่านอยู่ที่อัลลอฮ์
ยิ่งกว่านั้นพวกท่านเป็นหมู่ชนที่ถูกทดสอบ

48.และในเมืองนั้นมีเก้าคนที่เป็นผู้บ่อนทำลายในแผ่นดิน
และพวกเขาไม่เป็นผู้ฟื้นฟูการทำดี

49.พวกเขากล่าวว่า จงร่วมกันสาบานด้วยพระนามของอัลลอฮ์
แน่นอนพวกเราเตรียมที่จะทำร้ายเขาและครอบครัวของเขาในเวลากลางคืนแล้ว เราก็จะกล่าวแก่ทายาทของเขาว่า
เราไม่รู้เห็นความพินาศของครอบครัวของเขา
และแท้จริงเรานั้นเป็นผู้สัตว์จริง

50.และพวกเขาได้วางแผน และเราก็ได้วางแผนโดยที่พวกเขาไม่รู้สึกตัว

51.ดังนั้นจงคอยดูเถิด ผลสุดท้ายแห่งแผนการณ์ของพวกเขาจะเป็นเช่นไร
กล่าวคือเราได้ทำลายล้างพวกเขา และหมู่ชนของพวกเขารวมทั้งหมด

52.ดังนั้น นั่นคือบ้านของพวกเขาก็ว่างเปล่า
ทั้งนี้เพราะพวกเขาอธรรม
แท้จริงในการนี้ย่อมเป็นสัญญาณหนึ่งอย่างแน่นอน สำหรับหมู่ชนที่รู้

53.และเราได้ช่วยบรรดาผู้ศรัทธา และพวกเขาเป็นผู้ยำเกรง ให้รอดพ้น

54.และ (จงรำลึกถึง) ลูฏ เมื่อเขากล่าวแก่หมู่ชนของเขาว่า
พวกท่านกระทำการลามกทั้งๆ ที่พวกท่านรู้เห็นอยู่กระนั้นหรือ ?

55.แท้จริงพวกท่านสมสู่พวกผู้ชายด้วยตัณหา
แทนพวกผู้หญิงกระนั้นหรือ ?
ยิ่งกว่านั้นพวกท่านเป็นหมู่ชนที่โง่เขลา

56.ดังนั้น คำตอบของหมู่ชนของเขาไม่เป็นอย่างอื่น นอกจากกล่าวว่า
จงให้ตระกูลของลูฏออกจากหมู่บ้านของพวกท่าน
แท้จริงพวกเขาเป็นหมู่ชนผู้บริสุทธิ์

57.แล้วเราได้ช่วยเขาและบริวารของเขาให้รอดพ้น เว้นแต่ภรรยาของเขา
เราได้กำหนดให้นางอยู่ในหมู่ผู้ถูกทำลาย

58.และเราได้ให้ห่าฝนตกลงมาบนพวกเขาดังนั้น
ฝนของบรรดาผู้ถูกตักเตือนมันชั่วช้าเสียนี่กระไร

59.จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) บรรดาการสรรเสริญเป็นสิทธิของอัลลอฮ์
และความศานติจงมีแด่ปวงบ่าวของพระองค์
ผู้ซึ่งพระองค์ทรงคัดเลือกแล้ว
อัลลอฮ์ดีกว่าหรือสิ่งที่พวกเขาตั้งเป็นภาคี (เจว็ด)

60.หรือผู้ใดเล่าที่สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน
และทรงหลั่งน้ำจากฟากฟ้าแก่พวกเจ้าแล้วเราได้ให้สวนต่าง ๆ
งอกเงยอย่างสวยงาม พวกเจ้า
ก็ไม่สามารถที่จะทำให้ต้นไม้งอกเงยขึ้นมาได้ จะมีพระเจ้าอื่นคู่เคีย
งกับอัลลอฮ์อีกหรือ ? เปล่าดอก! พวกเขาเป็นหมู่ชนผู้ตั้งภาคี

61.หรือผู้ใดเล่าที่ทำให้แผ่นดินเป็นที่พำนักและทรงให้มีลำน้ำหลายส
ายไหลระหว่างมัน และทรงทำให้ภูเขายืดมั่นสำหรับมัน
และทรงทำให้มีที่กั้นระหว่างน่านน้ำทั้งสอง
จะมีพระเจ้าอื่นใดคู่เคียงกับอัลลอฮ์อีกหรือ เปล่าดอก !
ส่วนมากของพวกเขาไม่รู้

62.หรือผู้ใดเล่าจะตอบรับผู้ร้องทุกข์ เมื่อเขาวิงวอนขอต่อพระองค์
และทรงปลดเปลื้องความชั่วร้ายนั้น และทรงทำให้พวกเจ้า
เป็นผู้ปกครองแผ่นดิน จะมีพระเจ้าอื่นคู่เคียงกับอัลลอฮ์อีกหรือ ?
ส่วนน้อยเท่านั้นที่พวกเจ้าจะใคร่ครวญ

63.หรือผู้ใดเล่าจะชี้แนะทางแก่พวกเจ้าในความมืดทึบของแผ่นดินและน่
านน้ำ และผู้ใดทรงส่งลมแจ้งข่าวดี ท่ามกลางความเมตตาของพระองค์
จะมีพระเจ้าอื่นคู่เคียงกับอัลลอฮ์อีกหรือ ?
อัลลอฮ์ทรงสูงส่งเหนือสิ่งที่พวกเขาตั้งภาคี

64.หรือผู้ใดเล่าจะเริ่มในการสร้าง
แล้วทรงให้มันเกิดขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง
และผู้ใดทรงประทานปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้า จากฟากฟ้าและแผ่นดิน
จะมีพระเจ้าอื่นคู่เคียงกับอัลลอฮ์อีกหรือ? จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด)
จงนำหลักฐานของพวกท่านมา หากพวกท่านเป็นผู้สัตย์จริง

65.จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด)
ไม่มีผู้ใดในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินจะรู้ในสิ่งพ้นญาณวิสัย
นอกจากอัลลอฮ์ และพวกเขาจะไม่รู้ว่า
เมื่อใดพวกเขาจะถูกให้ฟื้นคืนชีพ

66.แต่ว่าความรู้ของพวกเขาเกี่ยวกับปรโลกนั้น ได้ถึงที่สุดแล้วหรือ
? ทั้ง ๆ
ที่พวกเขาอยู่ในการสงสัยในเรื่องของมันยิ่งกว่านั้นพวกเขายังตาบอดต
่อเรื่องนั้นอีกด้วย

67.บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธากล่าวกันว่า
ในเมื่อเราและบรรพบุรุษของเราเป็นดินแล้วจะให้ถูกออกมาอีกอย่างแน่น
อนกระนั้นหรือ ?

68.โดยแน่นอน เราได้ถูกสัญญาในเรื่องนี้มาก่อน
ทั้งเราและบรรพบุรุษของเรา เรื่องนี้มิใช่อะไรอื่น
นอกจากเป็นนิทานโกหกสมัยก่อน ๆ

69.จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านจงท่องเที่ยวไปในแผ่นดิน
แล้วจงดูว่าผลสุดท้ายของผู้กระทำผิดนั้นเป็นอย่างไร

70.และเจ้าอย่าเศร้าโศกต่อพวกเขา และเจ้าอย่าคับใจ
ในสิ่งที่พวกเขาวางแผนอุบาย

71.และพวกเขากล่าวว่า เมื่อใดเล่าสัญญานี้ (จะมาถึง)
หากพวกท่านสัตว์จริง

72.จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) หวังว่าบางอย่างที่พวกท่านรีบเร่ง
(ให้มันเกิดขึ้น) นั้นกำลังตามหลังใกล้พวกท่านเข้ามาแล้ว

73.และแท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้น
แน่นอนพระองค์ทรงเป็นผู้โปรดปรานต่อปวงมนุษย์
แต่ส่วนมากของพวกเขาไม่เป็นผู้ขอบคุณ

74.และแท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้น
แน่นอนพระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่หัวอกของพวกเขาปกปิดอยู่ และสิ่งที่พว
กเขาเปิดเผย

75.และไม่มีสิ่งใดจะซ่อนเร้นทั้งในชั้นฟ้าและแผ่นดิน
เว้นแต่ว่ามันอยู่ในบันทึกอันชัดแจ้ง

76.แท้จริงอัลกุรอานนี้ จะบอกเล่าแก่วงศ์วานของอิสรออีล
ส่วนมากซึ่งพวกเขาขัดแย้งกัน

77.และแท้จริงมัน (อัลกุรอาน) เป็นแนวทางที่ถูกต้องและความเมตตา
แก่บรรดาผู้ศรัทธา

78.แท้จริงพระเจ้าของเจ้าจะทรงตัดสินระหว่างพวกเขา ด้วยข้อวินิจฉัย
(ที่ยุติธรรม) ของพระองค์ และพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงรอบรู้

79.ดังนั้น เจ้าจงมอบหมายต่ออัลลอฮ์ แท้จริง
เจ้านั้นอยู่บนสัจธรรมอันชัดแจ้ง

80.แท้จริงเจ้าจะไม่ทำให้คนตายได้ยิน
และจะไม่ทำให้คนหูหนวกได้ยินการเรียกร้องเชิญชวนเมื่อพวกเขาหันหลัง
กลับ

81.และเจ้ามิได้เป็นผู้ชี้แนะแนวทางแก่คนตาบอด
ให้ออกจากความหลงผิดของพวกเขา
เจ้าจะไม่ทำให้ผู้ใดได้ยินนอกจากผู้ศรัทธาต่อโองการต่าง ๆ ของเรา
โดยที่พวกเขาเป็นผู้นอบน้อม

82.และเมื่อพระดำรัสเกิดขึ้นแก่พวกเขา
เราได้ให้สัตว์ออกมาจากแผ่นดินแก่พวกเขา เพื่อกล่าวแก่พวกเขาว่า
แท้จริงปวงมนุษย์นั้นไม่ยอมเชื่อมั่นต่อโองการทั้งหลายของเรา

83.และ (จงรำลึกถึง) วันที่เราจะเรียกจากทุก ๆ ชาติ
มาชุมนุมกันเป็นหมู่คณะ

จากผู้ที่ปฏิเสธโองการทั้งหลายของเราโดยที่พวกเขาจะถูกจัดเป็นกลุ่ม ๆ

84.จนกระทั่งเมื่อพวกเขาได้มาถึง พระองค์ตรัสว่า
พวกเจ้าได้ปฏิเสธโองการทั้งหลายของเรากระนั้นหรือ ?
โดยที่พวกเจ้ามิได้รอบรู้มันเลยหรือว่าอะไรเล่าที่พวกเจ้ากระทำไป ?

85.และหลักฐานได้ปรากฏขึ้นแก่พวกเขาเนื่องจากพวกเขาได้อธรรม
ดังนั้นพวกเขาจึงไม่ได้

86.พวกเขามิได้พิจารณาดูหรือว่า
แท้จริงเราได้ให้กลางคืนไว้สำหรับพวกเขาได้พักผ่อน
และกลางวันให้เห็นแสงสว่าง
แท้จริงในการนั้นย่อมเป็นสัญญาณมากหลายสำหรับหมู่ชนผู้ศรัทธา

87.และ (จงรำลึกถึง) วันที่สังข์จะถูกเป่าขึ้น
ดังนั้นผู้ที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและผู้ที่อยู่ในแผ่นดินจะตื่นตระหนก เว้นแต่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์
และทั้งหมดได้มาหาพระองค์ในสภาพผู้ถ่อมตน

88.และเจ้าจะเห็นขุนเขาทั้งหลาย เจ้าจะเกิดว่ามันติดแน่นอยู่กับที่
แต่มันล่องลอยไปเช่นการล่องลอยของเมฆ (นั่นคือ)
การงานของอัลลอฮ์ซึ่งพระองค์ทรงทำทุกสิ่งอย่างเรียบร้อย
แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงตระหนักในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ

89.ผู้ใดนำมาซึ่งความดี เขาจะได้รับความดีมากกว่านั้น และในวันนั้น
พวกเขาจะเป็นผู้ปลอดภัยจากการตื่นตระหนก

90.และผู้ใดนำมาซึ่งความชั่ว
ใบหน้าของพวกเขาจะถูกโยนกลิ้งลงไปในไฟนรก พวกเจ้าจะไม่ถูกตอบแทน
นอกจากสิ่งที่พวกเจ้าได้ปฏิบัติเอาไว้

91.(จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด) แท้จริงฉันได้รับบัญชาว่า
จงเคารพภักดีพระเจ้า
แห่งเมืองนี้ ซึ่งพระองค์ทรงทำให้มันเป็นที่ต้องห้าม
และทุกสิ่งทุกอย่างเป็นสิทธิของพระองค์
และฉันได้รับบัญชาให้อยู่ในหมู่ผู้นอบน้อม

92.และฉันได้รับพระบัญชาให้อ่านอัลกุรอานดังนั้นผู้ใดได้ตามแนวทางที่ถูกต้อง
แท้จริงเขาก็จะดำเนินตามแนวทางที่ถูกต้องเพื่อตัวของเขาเองและผู้ใดหลงผิดก็จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด)
แท้จริงฉันเป็นเพียงผู้หนึ่งในหมู่ผู้ตักเตือน

93.และจงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) บรรดาการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์
พระองค์จะทรงให้พวกเจ้าเห็นสัญญาณทั้งหลายของพระองค์
แล้วพวกเจ้าก็จะรู้จักกัน และพระเจ้าของเจ้ามิได้เป็นผู้ทรงเพิกเฉยต่อสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ

SURA 28 Al-Qasas @อัลเกาะศ็อศ

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.ฏอ ซีน มีม

2.เหล่านี้คือโองการทั้งหลายแห่งคัมภีร์อันชัดแจ้ง

3.เราจะอ่านแก่เจ้า
บางส่วนแห่งเรื่องราวของมูซาและฟิรเอาน์ด้วยความจริง
เพื่อหมู่ชนผู้ศรัทธา

4.แท้จริงฟิรเอาน์หยิ่งผยองในแผ่นดิน
และทำให้ประชาชนนั้นแตกแยกเป็นกลุ่ม ๆ
เขาทำให้ชนกลุ่มหนึ่งในพวกเขาอ่อนแอโดยฆ่าลูกหลานผู้ชายของพวกเขาและไว้ชีวิตเหล่าสตรีของพวกเขาแท้จริงเขาเป็นผู้หนึ่งในหมู่ผู้บ่อนทำลาย

5.และเราปรารถนาที่จะให้ความโปรดปรานแก่บรรดาผู้ที่อ่อนแอในแผ่นดิน
และเราจะทำให้พวกเขาเป็นหัวหน้าและทำให้พวกเขาเป็นผู้รับมรดา

6.และเราได้ให้พวกเขาครอบครองในแผ่นดินและเราจะให้ฟิรเอาน์และฮามาน
ตลอดจนไพร่พลของเขาทั้งสอง ได้เห็นสิ่งที่พวกเขามีความกลัว

7.และเราได้ดลใจแก่มารดาของมูซาจงให้นมแก่เขา
เมื่อเจ้ากลัวแทนเขาก็จงโยนเขาลงไปในแม่น้ำและเจ้าอย่าได้กลัวและอย่าได้เศร้าโศกแท้จริงเราจะให้เขากลับไปหาเจ้า
และเราจำทำให้เขาเป็นหนึ่งในบรรดาร่อซูล

8.ดังนั้นบริวารของฟิรเอาน์ได้เก็บเขาขึ้นมาเพื่อให้เขากลายเป็นศัตรู
และความเศร้าโศกแก่พวกเขาแท้จริงฟิรเอาน์และฮามานและไพร่พลของเขาทั้งสองเป็นพวกที่มีความผิด

9.และภริยาของฟิรเอาน์กล่าวว่า (เขาจะเป็นที่)
น่าชื่นชมยินดีแก่ดิฉันและแก่ท่านอย่าฆ่าเขาเลย
บางทีเขาจะเป็นประโยชน์แก่เรา หรือเราจะถือเขาเป็นลูก
และพวกเขาหารู้สึกตัวไม่

10.และจิตใจของมารดาของมูซาได้คลายความวิตกกังวลลง
นางเกือบจะเปิดเผยกับเขาหากเรามิได้ทำให้จิตใจของนางมั่นคงเพื่อที่
นางจะเป็นหนึ่งในหมู่ผู้ศรัทธา

11.และนางได้กล่าวแก่พี่สาวของเขา จงติดตามไปดูเขา ดังนั้นเธอ
(พี่สาวของมูซา) ได้เห็นเขาแต่ไกล โดยที่พวกเขาไม่รู้

12.และเราได้ห้ามเขาไว้ก่อนแล้วเรื่องแม่นมดังนั้น เธอ
(พี่สาวของมูซา) กล่าวว่า ฉันจะชี้แนะชาวบ้านให้แก่พวกท่านเอาไหม?
เพื่อคุ้มครองเขาแทนพวกท่าน และพวกเขาเป็นผู้ให้คำแนะนำอย่างดี

13.ดังนั้น เราจึงให้เขากลับไปหามารดาของเขา
เพื่อที่จะเป็นที่น่าชื่นชมยินดีแก่นางและนางจะไม่เศร้าโศกและเพื่อนางจะได้รู้ว่า
แท้จริงสัญญาของอัลลอฮ์นั้นเป็นจริงแต่ส่วนมากพวกเขาไม่รู้

14.และเมื่อเขาบรรลุความเป็นหนุ่มและเติบโตเต็มที่แล้วเราได้ให้ควา
มเข้าใจและความรู้แก่เขา และเช่นนั้นแหละ
เราจะตอบแทนแก่บรรดาผู้กระทำความดี

15.และเขา (มูซา) ได้เข้าไปในเมือง
ขณะที่ชาวเมืองกำลังพักผ่อนเขาได้เห็นชายสองคนต่อสู้กันอยู่ในนั้น
คนหนึ่งมาจากพวกพ้องของเขาและอีกคนหนึ่งมาจากฝ่าย (ที่เป็น)
ศัตรูของเขาดังนั้น คนที่มาจากพวกพ้องของเขาได้ร้องขอความช่วยเหลือ
เพื่อให้ปราบฝ่ายที่เป็นศัตรูของเขา
มูซาได้ต่อยเขาแล้วได้ฆ่าเขาเขากล่าวว่า
นี่มันเป็นการกระทำของชัยตอนแท้จริงมันเป็นศัตรูที่ทำให้หลงผิดอย่า
งแจ้งชัด

16.เขากล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์
แท้จริงข้าพระองค์ได้อธรรมต่อตนเอง
ดังนั้นขอพระองค์ทรงอภัยให้แก่ข้าพระองค์ด้วย
แล้วพระองค์ก็ได้อภัยให้เขา แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงอภัย
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

17.เขาได้กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์
การที่พระองค์ได้ทรงโปรดปรานแก่ข้าพระองค์
ข้าพระองค์จะไม่เป็นผู้สนับสนุนผู้กระทำผิดอีกต่อไป

18.เมื่อเข้ามาอยู่ในเมือง เขากลัวว่าจะเกิดภัยแก่เขา
ขณะนั้นผู้ที่เคยขอร้องเขาให้ช่วยเหลือเมื่อวานนี้
กำลังร้องเรียกให้ช่วยเขาอีกมูซาจึงพูดกับเขาว่า
แท้จริงเจ้านั้นเป็นผู้หลงผิดอย่างแน่นอน

19.เมื่อเขาต้องการที่จะปราบผู้ที่เป็นศัตรูกับเขาทั้งสองเขากล่าวว
่า โอ้มูซาเอ๋ย !
ท่านต้องการที่จะฆ่าฉันดั่งที่ท่านได้ฆ่าคนหนึ่งไปแล้วเมื่อวานนี้ห
รือ ? ท่านไม่ปรารถนาสิ่งใดนอกจากเป็นผู้ก่อกวนทารุณในแผ่นดิน
และท่านไม่ปรารถนาที่จะเป็นผู้ปรองดองให้ดีต่อกัน

20.และชายคนหนึ่งได้มาจากชานเมืองอย่างรีบเร่ง เขากล่าวว่า
โอ้มูซาเอ๋ย !
พวกขุนนางชั้นผู้ใหญ่กำลังปรึกษาหารือกันเกี่ยวกับเรื่องของท่าน
เพื่อจะฆ่าท่าน ดังนั้น จงออกไปเถิดแท้จริงฉันเป็นผู้หวังดีต่อท่าน

21.ดังนั้น
เขาจึงออกจากเมืองนั้นในสภาพหวาดกลัวว่าจะเกิดภัยเขากล่าวว่า
ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์
โปรดช่วยข้าพระองค์ให้รอดพ้นจากหมู่ผู้อธรรม

22.และเมื่อเขามุ่งหน้าไปยัง (เมือง) มัดยัน เขากล่าวว่า
หวังว่าพระเจ้าของฉันจะทรงชี้แนะแก่ฉันสู่ทางอันเที่ยงตรง

23.และเมื่อเขามาพบบ่อน้ำแห่ง (เมือง) มัดยัน
เขาได้พบฝูงชนกลุ่มหนึ่งกำลังตักน้ำและนอกจากพวกเขาเหล่านั้น
เขายังได้พบหญิงสองคนคอยห้าม (ฝูงแกะ) เขา (มูซา) กล่าวถามว่า
เรื่องราวของเธอทั้งสองเป็นมาอย่างไร ? นางทั้งสองกล่าวว่า

เราไม่สามารถตักน้ำได้ จนกว่าคนเลี้ยงแกะเล่านั้นจะถอยออกไป
และบิดาของเราก็เป็นคนแก่มากแล้ว

24.ดังนั้น
เขาจึงตักน้ำให้แก่นางทั้งสองแล้วก็กลับไปพักใต้ร่มและกล่าวว่า
ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์
แท้จริงข้าพระองค์อยากได้ในความดีที่ พระองค์ทรงประทานลงมาให้แก่ข้าพระองค์

25.นางคนหนึ่งในสองคนได้มาหาเขา เดินมาอย่างขวยเขิน
แล้วกล่าวขึ้นว่า คุณพ่อของดิฉันขอเชิญท่านไป
เพื่อจะตอบแทนค่าแรงแก่ท่านที่ ได้ช่วยตักน้ำให้เรา ครั้นเมื่อเขา
(มูซา) ได้มาหาเขา (นบีชุไอบฺ) และได้เล่าเรื่องราวแก่เขา
เขากล่าวว่า ท่านไม่ต้องกลัว ท่านได้หนีพ้นจากหมู่ชนผู้อธรรมแล้ว

26.นางคนหนึ่งในสองคนกล่าวว่า โอ้คุณพ่อจ๋า!
จ้างเขาไว้ซิ แท้จริงคนดีที่ท่านควรจะจ้างเขาไว้คือผู้ที่ แข็งแรง
ผู้ที่ ซื่อสัตว์

27.เขา (ชุไอบ) กล่าวว่า แท้จริง
ฉันต้องการที่ จะให้ท่านสมรสกับลูกสาวคนหนึ่งในสองคนนี้
โดยท่านจะต้องทำงานให้ฉัน 8 ปี และถ้าท่านทำได้ครบ 10 ปี
ก็เป็นความดีที่ มาจากท่าน ฉันไม่ต้องการที่ จะทำความลำบากให้ท่าน
อินชาอัลลอฮ์ ท่านจะพบฉันอยู่ในหมู่คนดี

28.เขา (มูซา) กล่าวว่า นั่นคือ (ข้อสัญญา) ระหว่างฉันกับท่าน
ฉันจะปฏิบัติให้ครบหนึ่งในกำหนดทั้งสอง จะไม่เกิดโทษแก่ฉัน
และอัลลอฮ์ทรงเป็นพยานต่อสิ่งที่ เรากล่าวเป็นสัญญา

29.ครั้นเมื่อมูซาปฏิบัติครบกำหนดแล้ว
และได้เดินทางไปพร้อมกับครอบครัวของเขา
เขาได้มองเห็นไฟลุกอยู่ ข้างภูเขาฏูร เขาจึงพูดกับครอบครัวของเขาว่า
จงอยู่ที่นี่ก่อน แท้จริงฉันเห็นไฟ

30.เมื่อเขาได้มาที่มัน (ไฟ)
ได้มีเสียงเรียกจากริมที่ ลุ่มทางด้านขวา ในสถานที่ ที่ มีความจำเริญ ณ ที่ ต้นไม้ ว่า โอ้มูซาเอ๋ย !
แท้จริงข้าคืออัลลอฮ์ พระเจ้าแห่งสากลโลก

31.และจงโยนไม้เท้าของเจ้า
เมื่อเขาเห็นมันเคลื่อนไหวคล้ายกับงู เขาก็ผินหลังกลับและไม่กลับมามองอีก โอ้มูซาเอ๋ย !จงเข้าไปใกล้เถิดและอย่าหวาดกลัว
แท้จริงเจ้าอยู่ในหมู่ผู้ปลอดภัย

32.จงสอดมือของเจ้าเข้าไปในอกเสื้อของเจ้า มันจะออกมาขาว
ปราศจากอันตรายใด ๆ
และจงเอามือแนบตัวเจ้าไว้ เพื่อให้คลายความตกใจดังนั้น นั่นคือหลักฐานทั้งสองจากพระเจ้าของเจ้าไปยังฟิรเอาน์และบุคคลชั้นหัวหน้าของเขา
แท้จริงพวกเขาเป็นหมู่ชนผู้ฝ่าฝืน

33.เขา (มูซา) กล่าวว่า
ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ แท้จริงข้าพระองค์ได้ฆ่าคนหนึ่งจากพวกเขา ดังนั้นข้าพระองค์กลัวว่าพวกเขาจะฆ่าข้าพระองค์

34.และพี่ชายของข้าพระองค์ คืออฮารูน
เขาพูดจาคล่องแคล่วกว่าข้าพระองค์ ดังนั้น
ขอได้โปรดส่งเขาเป็นผู้ช่วยร่วมกับข้าพระองค์ด้วยเถิด
เพื่อเขาจะได้ยืนยันให้แก่ข้าพระองค์ แท้จริงข้าพระองค์กลัวว่าพวกเขาจะปฏิเสธข้าพระองค์

35.พระองค์ตรัสว่า เราจะให้เจ้ามีความเข้มแข็งด้วยพี่ชายของเจ้า และเราจะให้เจ้าทั้งสองมีอำนาจดังนั้นพวกเขาจะเข้าไม่ถึงเจ้าทั้งสองดอกเพราะสัญญาณต่าง ๆ ของเรา
เจ้าทั้งสองและผู้ตามเจ้าทั้งสองเป็นผู้ชนะ

36.ดังนั้น
เมื่อมูซาได้มาหาพวกเขาพร้อมด้วยสัญญาณทั้งหลายอันชัดแจ้งของเรา พวกเขากล่าวว่า มันมิใช่อะไรอื่น
นอกจากเวทมนตร์ที่ถูกกุขึ้นและเราไม่เคยได้ยินข้อกล่าวอ้างเช่นนี้ในสมัยบรรพบุรุษของเราแต่กาลก่อนเลย

37.และมูซากล่าวว่า
พระเจ้าของฉันทรงรู้ดียิ่งถึงผู้ที่นำเอาแนวทางที่ถูกต้องมาจากพระองค์ และผู้ที่บั้นปลายแห่งที่พำนักจะเป็นของเขา
แท้จริงพวกอธรรมนั้นจะไม่ประสบความเจริญ

38.และฟิรเอาน์กล่าวว่า โอ้ปวงบริพารเอ๋ย!
ฉันไม่เคยรู้จักพระเจ้าอื่นใดของพวกท่านนอกจากฉันโอ้ฮามานเอ๋ย !
จงเผาดินให้ฉันด้วยแล้วสร้างโครงสูงระฟ้า
เพื่อที่ฉันจะได้ขึ้นไปดูพระเจ้าของมูซาและแท้จริงฉันคิดว่า
เขานั้นอยู่ในหมู่ผู้กล่าวเท็จ

39.และเขา (ฟิรเอาน์) และไพร่พลของเขาได้หยิ่งผยอง
ในแผ่นดินโดยอธรรมและพวกเขาคิดว่า
แท้จริงพวกเขานั้นจะไม่ถูกนำกลับไปยังเรา

40.ดังนั้น
เราได้ลงโทษเขาและไพร่พลของเขาเราได้โยนพวกเขาลงไปในทะเลแล้วจงพิจารณาเถิด บั้นปลายของพวกอธรรมเป็นเช่นไร

41.และเราได้ทำให้พวกเขาเป็นหัวหน้าเรียกร้องไปสู่นรกญะฮันนัม
และในวันกิยามะฮ์ พวกเขาจะไม่ได้รับความช่วยเหลือ

42.และเราได้ให้การสาปแช่งตามติดพวกเขาในโลกนี้ และในวันกิยามะฮ์พวกเขาจะอยู่ในหมู่ผู้ถูกขับไล่ออกจากความเมตตา

43.และโดยแน่นอนเราได้ประทานคัมภีร์แก่มูซาหลังจากที่เราได้ทำลายชนชาติในรุ่นก่อน ๆ
เพื่อให้เป็นที่ประจักษ์แจ้งแก่ปวงมนุษย์ และเป็นแนวทางที่ถูกต้อง
และเป็นความเมตตา หวังว่าพวกเขาจะได้พิจารณาใคร่ครวญ

44.และเจ้า (มุฮัมมัด)
มิได้ปรากฏอยู่ ทางด้านข้างทิศตะวันตกเมื่อเราได้กำหนดกิจการแก่มูซา
และเจ้ามิได้ปรากฏอยู่ ในหมู่ผู้ร่วมเป็นพยาน

45.และแต่ทว่าเราได้บังเกิดอีกหลายศตวรรษแล้วการมีชีวิตอยู่ก็ยืนยาวแก่พวกเขาและเจ้ามิได้ปรากฏอยู่ร่วมกับกลุ่มชนมัดยัน
เพื่อสาธยายโองการทั้งหลายของเราแก่พวกเขาแต่ว่าแท้จริงเราเป็นผู้ส่ง (เจ้ามา)

46.และเจ้า (มุฮัมมัด) มิได้ปรากฏอยู่ ทางด้านข้างของภูเขาฏูร
เมื่อเราได้ร้องเรียกแต่มันเป็นความเมตตาจากพระเจ้าของเจ้าเพื่อเจ้าจักได้ตักเตือนกลุ่มชนหนึ่ง
ที่มิได้มีผู้ตักเตือนคนใดมายังพวกเขาก่อนหน้าเจ้าหวังว่าพวกเขาจะได้ใคร่ครวญ

47.และหากมิใช่เคราะห์กรรมหนึ่งประสบแก่พวกเขา
เนื่องด้วยน้ำมือของพวกเขาที่ได้กระทำไว้ก่อนแล้วพวกเขาก็จะพูดขึ้นว่าข้าแต่พระเจ้าของเรา
เหตุใดพระองค์จึงไม่ส่งร่อซู้ลคนหนึ่งมายังพวกเรา
เพื่อจะได้ปฏิบัติตามโองการทั้งกลายของพระองค์ท่านและเราจะได้อยู่ในหมู่ผู้ศรัทธา

48.ครั้นเมื่อสัจธรรมจากเราได้มายังพวกเขาพวกเขากล่าวว่า ทำไมเขา
(มุฮัมมัด) จึงมิได้รับเยี่ยงกับที่มูซาได้รับเล่า ?
ก็พวกเขามิได้ปฏิเสธสิ่งที่ถูกประทานให้แก่มูซามาก่อนดอกหรือ ?
พวกเขากล่าวว่า ทั้งสองคือเวทมนตร์ที่สนับสนุนซึ่งกันและกัน และว่า
เราเป็นผู้ปฏิเสธทั้งสิ้น

49.จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ดังนั้น
พวกท่านจงนำคัมภีร์สักเล่มหนึ่งจากอัลลอฮ์
ที่ถูกต้องเหมาะสมยิ่งกว่าทั้งสองเพื่อฉันจะได้ปฏิบัติตามมัน
หากพวกท่านเป็นผู้สัตว์จริง

50.หากพวกเขาไม่ยอมสนองตอบเจ้า ก็พึงรู้เถิดว่า
แท้จริงพวกเขาปฏิบัติตามอารมณ์ต่ำของพวกเขาเท่านั้น
และผู้ใดเล่าจะหลงผิดยิ่งไปกว่าผู้ปฏิบัติตามอารมณ์ต่ำของเขา
โดยปราศจากแนวทางที่ถูกต้องจากอัลลอฮ์
แท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงชี้แนะทางที่ถูกต้องแก่กลุ่มชนผู้อธรรม

51.และโดยแน่นอน เราได้ให้พระดำรัส (อัลกุรอาน)
สืบต่อเนื่องกันแก่พวกเขา เพื่อพวกเขาจะได้ใคร่ครวญ

52.บรรดาผู้ที่เราประทานคัมภีร์แก่พวกเขามาก่อนมัน (อัลกุรอาน)
พวกเขาศรัทธาในมัน (อัลกุรอาน)

53.และเมื่อ (อัลกุรอาน) ได้ถูกอ่านแก่พวกเขา พวกเขากล่าวว่า
เราศรัทธาในมัน แท้จริงมันคือสัจธรรมมาจากพระเจ้าของเรา
แท้จริงเราเป็นผู้นอบน้อมมาก่อนนี้

54.ชนเหล่านั้นจะได้รับรางวัลของพวกเขาสองครั้งเนื่องจากเขาได้อดทน
และพวกเขาป้องกันความชั่วด้วยความดี
และพวกเขาบริจาคสิ่งที่เราได้ให้เป็นเครื่องยังชีพแก่พวกเขา

55.และเมื่อพวกเขาได้ยินเรื่องไร้สาระ
พวกเขาก็ผินหลังออกห่างไปจากมัน และกล่าวว่า
การงานของเราก็จะได้แก่เรา และการงานของพวกท่านก็จะได้แก่พวกท่าน
ศานติแด่พวกท่าน เราจะไม่ขอร่วมกับพวกงมงาย

56.แท้จริง
เจ้าไม่สามารถที่จะชี้แนะทางที่ถูกต้องแก่ผู้ที่เจ้ารักได้ แต่อัลลอฮ์ทรงชี้แนะทางที่ถูกต้องแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และพระองค์ทรงรู้ดียิ่งถึงผู้ที่อยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง

57.และพวกเขากล่าวว่า หากเราปฏิบัติตามแนวทางที่ถูกต้องร่วมกับท่าน
พวกเราจะถูกฉุดกระชากออกจากแผ่นดินของเรา
และเรามิได้ตั้งหลักแหล่งแก่พวกเขาในเขตหวงห้ามอันปลอดภัยดอกหรือ?
ซึ่งผลไม้ทุกชนิดถูกนำมายังที่นั้น เป็นเครื่องยังชีพที่มาจากเรา
แต่ส่วนมากของพวกเขาไม่รู้

58.และกี่มากน้อยแล้วที่เราได้ทำลายเมืองซึ่งผยองลำพองในความเป็นอยู่ของมัน ดังนั้นนั่นคือที่พำนักของพวกเขา
จะไม่มีใครพักอยู่หลังจากพวกเขาเว้นแต่เพียงเล็กน้อยและเราเป็นผู้รับทายาท

59.และพระเจ้าของเจ้ามิได้เป็นผู้ทำลายเมืองทั้งหลายจนกว่าพระองค์จะทรงแต่งตั้งร่อซู้ลขึ้นในเมืองหลวงนั้น
โดยสาธยายโองการทั้งหลายของเราแก่พวกเขาและเรามิได้เป็นผู้ทำลายเมืองทั้งหลาย เว้นแต่ชาวเมืองนั้นเป็นผู้อธรรม

60.และสิ่งใดที่พวกเจ้ามิได้รับนั้น
มันเป็นเพียงปัจจัยแห่งชีวิตของโลกนี้
และเป็นเครื่องประดับของมันแต่ที่อัลลอฮ์นั้นดีกว่าและจีรังกว่า พวกเจ้าไม่ใช้ปัญญาใคร่ครวญดอกหรือ ?

61.ดังนั้นผู้ใดที่เราได้ให้สัญญาแก่เขาซึ่งเป็นสัญญาอันดีงาม
เขาก็จะเป็นผู้พบมัน
จะเหมือนกับผู้ที่เราได้ให้ปัจจัยแก่เขาซึ่งปัจจัยแห่งชีวิตของโลกนี้
แล้วในวันกิยามะฮ์เขาจะเป็นผู้หนึ่งในหมู่ผู้ถูกนำมาอยู่ต่อหน้ากระนั้นหรือ ?

62.และ (จงรำลึกถึง) วันที่พระองค์ทรงเรียกพวกเขาแล้วตรัสว่า
ไหนเล่าเหล่าภาคีของข้าที่พวกเจ้ากล่าวอ้าง

63.บรรดาผู้ที่พระดำรัสคู่ควรแก่พวกเขากล่าวว่า
ข้าแต่พระเจ้าของเรา เหล่านี้คือบรรดาผู้ที่เราทำให้หลงผิด
เราได้ทำให้พวกเขาหลงผิดเช่นเดียวกับที่เราได้หลงผิดเองเราขอปลีกตัวออกแด่พระองค์ และพวกเขามิได้เคารพภักดีต่อเราจริง ๆ ดอก

64.และจะมีเสียงกล่าวว่า จงเรียกร้องภาคีของพวกเจ้า
พวกเขาก็ร้องเรียกพวกมัน แต่พวกมันไม่ขารับพวกเขา
และเมื่อพวกเขาได้เห็นการลงโทษ
พวกเขาก็คาดหวังว่าหากพวกเขาได้อยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง

65.และวันที่พระองค์ทรงเรียกพวกเขาแล้วตรัสว่า
พวกเจ้าโต้ตอบแก่บรรดาร่อซู้ลว่าอย่างไร ?

66.ดังนั้น ข้อแก้ตัวได้ทำให้พวกเขามืดมนในวันนั้น ฉะนั้น
พวกเขาจึงไม่ไต่ถามซึ่งกันและกัน

67.ส่วนผู้ลุแก่โทษและศรัทธา และประกอบความดี
บางทีเขาจะอยู่ในหมู่ผู้บรรลุความสำเร็จ

68.และพระเจ้าของเจ้าทรงสร้างสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์ และทรงเลือกส
ำหรับพวกเขาไม่มีสิทธิ์ในการเลือกมหาบริสุทธิ์ยิ่งแด่อัลลอฮ์
และพระองค์ทรงสูงส่งจากสิ่งที่พวกเขาตั้งภาคี

69.และพระเจ้าของเจ้านั้น ทรงรอบรู้สิ่งที่หัวอกของพวกเขาปกปิดอยู่
และสิ่งที่พวกเขาเปิดเผย

70.และพระองค์คืออัลลอฮ์ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์
สำหรับพระองค์เท่านั้นบรรดาการสรรเสริญในโลกหน้าและการชี้ขาดนั้นเป
็นสิทธิของพระองค์เท่านั้น
และยังพระองค์เท่านั้นพวกเจ้าจะถูกนำกลับ

71.จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านเห็นแล้ว มิใช่หรือ
หากอัลลอฮ์ทรงทำให้กลางคืนมีอยู่ตลอดไปแก่พวกท่านจนถึงวันกิยามะฮ์
พระเจ้าองค์ใดเล่าอื่นจากอัลลอฮ์ที่จะนำแสงสว่างมาให้แก่พวกท่าน
พวกท่านไม่รับฟังบ้างหรือ ?

72.จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านเห็นแล้วมิใช่หรือ
หากอัลลอฮ์ทรงทำให้กลางวันมีอยู่ตลอดไปแก่พวกท่านจนถึงวันกิยามะฮ์ พ
ระเจ้าองค์ใดเล่าอื่นจากอัลลอฮ์ ที่จะนำกลางคืนมาให้พวกท่าน
เพื่อพวกท่านจะได้พักผ่อนในเวลานั้น
พวกท่านไม่พิจารณาไตร่ตรองดูบ้างหรือ ?

73.และเพราะความเมตตาของพระองค์
พระองค์ทรงทำให้มีกลางคืนและกลางวันเพื่อพวกเจ้าจะได้พักผ่อนในเวลา
นั้น
และเพื่อพวกเจ้าจะได้แสวงหาจากความโปรดปรานของพระองค์ และเพื่อพวกเจ
้าจะได้ขอบคุณ

74.และ (จงรำลึกถึง) วันที่พระองค์ทรงเรียกพวกเขาแล้วตรัสว่า
ไหนเล่าเหล่าภาคีของข้า ที่พวกเจ้ากล่าวอ้าง

75.และเราได้เอาพยานออกมาจากทุก ๆ ประชาชาติ แล้วเราได้กล่าวว่า
จงนำหลักฐานของพวกเจ้ามา ดังนั้นพวกเขาจึงรู้ว่า
แท้จริงสัจธรรมนั้นเป็นของอัลลอฮ์ และสิ่งที่พวกเขาได้กุขึ้นนั้นได้
สูญหายไปจากพวกเขา

76.แท้จริงกอรูนมาจากพวกพ้องของมูซาเขาได้กดขี่ต่อพวกเขา
และเราได้ประทานทรัพย์สมบัติมากมายแก่เขา
จนกระทั่งลูกกุญแจทั้งหลายของมันนั้น
เมื่อคนแข็งแรงกลุ่มหนึ่งยกแบกด้วยความยากลำบากเมื่อพวกพ้องของเขาก
ล่าวแก่เขาว่าอย่าได้หยิ่งผยอง
เพราะแท้จริงอัลลอฮไม่ทรงโปรดบรรดาผู้หยิ่งผยอง

77.และจงแสวงหาสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ประทานแก่เจ้าเพื่อปรโลกและอย่าลืมส่วนของเจ้าแห่งโลกนี้ และจงทำความดีเสมือนกับที่อัลลอฮ์ได้ทรงทำความดีแก่เจ้า และอย่าแสวงหาความเสียหายในแผ่นดินแท้จริง
อัลลอฮ์ไม่ทรงโปรดบรรดาผู้บ่อนทำลาย

78.เขา (กอรูน) กล่าวว่า ฉันได้รับมันเพราะความรู้ของฉัน ก็เขา (กอรูน) ไม่รู้ดอกหรือว่า แน่นอน
อัลลอฮ์ได้ทรงทำลายผู้ที่มีพลังยิ่งกว่าและมีพรรคพวกมากกว่า
ก่อนหน้าเขาในศตวรรษก่อน ๆ
และบรรดาผู้กระทำความผิดจะไม่ถูกสอบถามเกี่ยวกับความผิดต่าง ๆ ของพวกเขาดอกหรือ ?

79.ดังนั้น
เขาได้ออกไปหาพวกพ้องของเขาด้วยเครื่องประดับอย่างโอ่งอ่างของเขาบรรดาผู้ปรารถนาชีวิตแห่งโลกนี้ กล่าวว่า โอ้
หากเราไม่มีเช่นที่กอรูนได้ถูกประทานมา
แท้จริงเขาเป็นผู้มีโชควาสนายิ่งใหญ่จริง ๆ

80.และบรรดาผู้ได้รับความรู้ กล่าวว่า ความวิบัติแด่พวกท่าน !
ผลบุญแห่งอัลลอฮ์นั้นดีกว่าแก่ผู้ศรัทธาและกระทำความดี และไม่มีผู้ใดได้รับมันนอกจากบรรดาผู้อดทนเท่านั้น

81.ดังนั้น เราจึงให้ธรณีสูบเขาและเคหะสถานของเขา
สำหรับเขาไม่มีผู้ใดจะช่วยเหลือเขาได้นอกจากอัลลอฮ์ และเขาก็มิใช่เป็นผู้ช่วยเหลือตนเองได้

82.และบรรดาผู้อยากมีฐานะเยี่ยงเขาเมื่อวานนี้
จะกล่าวในวันพรุ่งนี้ว่า พึงทราบเถิด!
เป็นที่แน่นอนว่าอัลลอฮ์นั้นทรงให้กว้างขวางและทรงให้คับแคบซึ่งเครื่องยังชีพแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์จากปวงบ่าวของพระองค์
หากมิใช่อัลลอฮ์ทรงโปรดปรานแก่เรา แน่นอนพระองค์ก็จะทรงให้ (ธรณี) สูบเราลงไป พึงทราบเถิด!
แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะไม่ประสบชัยชนะ

83.นั่นคือที่พำนักแห่งปรโลก
เราได้เตรียมมันไว้สำหรับบรรดาผู้ที่ไม่ปรารถนาหยิ่งผยองในแผ่นดิน และไม่ก่อการเสียหาย และบั้นปลายย่อมเป็นของบรรดาผู้ยำเกรง

84.ผู้ใดนำเอาความดีมา เขาก็จะได้รับความดียิ่งกว่า
และผู้ใดนำความชั่วมา
บรรดาผู้กระทำความชั่วทั้งหลายนั้นจะไม่ถูกตอบแทน
นอกจากที่พวกเขาได้กระทำไว้

85.แท้จริง พระผู้ทรงประทานอัลกุรอานให้แก่เจ้า แน่นอน
ย่อมทรงนำเจ้ากลับสู่ถิ่นเดิน จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด)
พระเจ้าของฉันทรงรู้ดียิ่งกว่า
ผู้ใดอยู่ในแนวทางที่ถูกต้องและผู้ใดอยู่ในการหลงผิดที่ชัดแจ้ง

86.และเจ้ามิได้หวังมาก่อนเลยว่า
คัมภีร์นี้จะถูกประทานให้แก่เจ้าเว้นแต่ว่ามันเป็นความเมตตาจากพระเ

จ้าของเจ้า ดังนั้น
เจ้าอย่าเป็นผู้สนับสนุนแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเลย

87.และอย่าให้พวกเขาหันเหเจ้าจากโองการทั้งหลายของอัลลอฮ์
หลังจากที่มันได้ถูกประทานลงมาแก่เจ้า
และจงเชิญชวนไปสู่พระเจ้าของเจ้าและอย่าอยู่ในหมู่ผู้ตั้งภาคี

88.และอย่าวิงวอนขอต่อพระเจ้าอื่นคู่เคียงกับอัลลอฮ์
ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ ทุกสิ่งย่อมพินาศนอกจากพระพักตร์ของพระองค์

SURA 29 Al-Ankabut @อัลอังกะบูต

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.อะลิฟ ลาม มีม

2.มนุษย์คิดหรือว่า
พวกเขาจะถูกทอดทิ้งเพียงแต่พวกเขากล่าวว่าเราศรัทธา
และพวกเขาจะไม่ถูกทดสอบ กระนั้นหรือ ?

3.และโดยแน่นอน เราได้ทดสอบบรรดาก่อนหน้าพวกเขาแล้ว
ดังนั้นอัลลอฮ์จะทรงจำแนกให้รู้แจ้งถึงบรรดาผู้สัตว์จริงและจะทรงจำแนกให้รู้แจ้งถึงบรรดาผู้กล่าวเท็จ

4.หรือบรรดาผู้กระทำความชั่วทั้งหลายคิดว่าพวกเขาจะรอดพ้นไปจากเรา
ชั่วช้าแท้ ๆ สิ่งที่พวกเขาตัดสินกัน

5.ผู้ใดหวังที่จะพบ อัลลอฮ์
ดังนั้นแท้จริงกำหนดของอัลลอฮ์ย่อมมาถึงแน่นอนและพระองค์เป็นทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้

6.และผู้ใดต่อสู้ดิ้นรน
แท้จริงเขาย่อมต่อสู้ดิ้นรนเพื่อตัวของเราเองแท้จริงอัลลอฮ์นั้น
แน่นอน ทรงมั่งมีเหนือประชาชาติทั้งหลาย

7.และบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีทั้งกลายนั้น
แน่นอนเราจะลบล้างความชั่วทั้งหลายของพวกเขาไปจากพวกเขาและแน่นอนเราจะตอบแทนพวกเขาสิ่งที่ดียิ่ง ซึ่งพวกเขาได้กระทำไว้

8.และเราได้สั่งเสียงมนุษย์ให้ทำดีต่อบิดามารดาของเขาและถ้าทั้งสองบังคับเจ้าเพื่อให้ตั้งภาคีในสิ่งที่เจ้าไม่มีความรู้
เจ้าก็อย่าปฏิบัติตามเขาทั้งสองยังข้าคือการกลับของพวกเจ้า
ดังนั้นข้าจะแจ้งแก่พวกเข้าในสิ่งที่พวกเจ้าได้กระทำไว้

9.และบรรดาผู้ศรัทธา และกระทำความดีนั้น
แน่นอนเราจะให้พวกเขาเข้าอยู่ในหมู่คนดีทั้งหลาย

10.และในหมู่มนุษย์นั้นมีผู้กล่าวว่า เราศรัทธาต่ออัลลอฮ์
ครั้นเมื่อเขาถูกทำร้ายในทางของอัลลอฮ์
เขาก็ถือเอาการทดสอบของมนุษย์ประหนึ่งการลงโทษของอัลลอฮ์และเมื่อการช่วยเหลือจากพระเจ้าของเจ้ามาถึง
แน่นอนพวกเขาจะกล่าวว่าแท้จริงเราจะร่วมกับพวกท่านและมิใช่อัลลอฮ์เ

ป็นผู้ทรงรู้ดียิ่งในสิ่งที่มีอยู่ในหัวอก
ของประชาชาติทั้งหลายดอกหรือ ?

11.และแน่นอน อัลลอฮ์ทรงรู้ดียิ่งถึงบรรดาผู้ศรัทธา
และแน่นอนพระองค์ทรงรู้ดียิ่งถึงพวกมุนาฟิกีน

12.และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้กล่าวแก่บรรดาผู้ศรัทธาว่า
จงปฏิบัติตามแนวทางของเราและเราจะแบกรับความผิดของพวกท่านและพวกเขา
มิได้แบกรับความผิดของเขาเหล่านั้นแต่อย่างใดแท้จริงพวกเขาเป็นผู้ก
ล่าวเท็จอย่างแน่นอน

13.และแน่นอน พวกเขาจะแบกรับความผิดของพวกเขาและความผิดอื่น ๆ
ร่วมกับความผิดของพวกเขา
และแน่นอนพวกเขาจะถูกสอบสวนในวันกิยามะฮ์ในสิ่งที่พวกเขาได้กุขึ้น

14.และโดยแน่นอนเราได้ส่งนูห์ไปยังหมู่ชนของเขา
และเขาได้อยู่ร่วมกับพวกเขาหนึ่งพันปีเว้นห้าสิบปี (950 ปี)

15.ดังนั้นเราได้ช่วยเขาและพวกพ้องในเรือให้รอดพ้น
และเราได้ทำให้มันเป็นสัญญาณหนึ่งแก่ประชาชาติ

16.และ (จงรำลึกถึง) อิบรอฮีม เมื่อเขากล่าวแก่หมู่ชนของเขาว่า
จงเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์และจงยำเกรงต่อพระองค์นั่นแหละเป็นการดีว่าส
ำหรับพวกท่าน หากพวกท่านรู้ อัลลอฮ์นั้น
มันไม่มีอำนาจที่จะให้เครื่องยังชีพแก่พวกท่าน
ดังนั้นจงขอเครื่องยังชีพจากอัลลอฮ์เถิด

17.แท้จริงพวกท่านบูชารูปปั้นอื่นจากอัลลอฮ์และพวกท่านกุการมุสาขึ้
น แท้จริงบรรดาที่พวกท่านบูชาอื่นจากอัลลอฮ์นั้น
มันไม่มีอำนาจที่จะให้เครื่องยังชีพแก่พวกท่าน
ดังนั้นจงขอเครื่องยังชีพจากอัลลอฮ์เถิดและจงเคารพภักดีพระองค์และจ
งขอบคุณต่อพระองค์ยังพระองค์เท่านั้นพวกท่านจะถูกนำกลับไป

18.และหากพวกท่านปฏิเสธ
แน่นอนประชาชาติทั้งหลายก่อนพวกท่านก็ได้ปฏิเสธมาแล้วหน้าที่ของร่อ
ซูลนั้นมิใช่อะไรอื่น นอกจากการเผยแพร่อันชัดแจ้ง

19.และพวกเขามิเห็นดอกหรือว่า
อัลลอฮ์ทรงเริ่มการบังเกิดอย่างไรแล้วทรงให้เขากลับฟื้นคืนชีพขึ้นม
าอีกแท้จริงนั่นเป็นการง่ายแก่อัลลอฮ์

20.จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด)
จงท่องเที่ยวไปตามแผ่นดินแล้วพิจารณาดูว่าพระองค์ทรงให้บังเกิดอย่า
งไรแล้วอัลลอฮ์ทรงให้ฟื้นคืนชีพในปรโลก
แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอานุภาพเหนือทุกสิ่ง

21.พระองค์ทรงลงโทษผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์
และทรงเมตตาผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์และยังพระองค์เท่านั้นพวกท่านจะ
ถูกนำกลับไป

22.และพวกท่านไม่สามารถจะรอดพ้นไปได้ทั้งในแผ่นดินและในฟากฟ้า
และอื่นจากอัลลอฮ์ สำหรับพวกท่านไม่มีผู้คุ้มครอง
และไม่มีผู้ช่วยเหลือ

23.และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาโองการทั้งหลายของอัลลอฮ์
และการพบพระองค์ชนเหล่านั้น
พวกเขาท้อแท้ต่อความเมตตาของข้าและชนเหล่านั้น
สำหรับพวกเขาคือการลงโทษอันเจ็บปวด

24.ดังนั้น คำตอบของหมู่ชนของเขามิใช่อื่นใดนอกจากกล่าวว่า
จงฆ่าเขาหรือเผาเขาเสียแต่อัลลอฮ์ได้ทรงช่วยเขาให้พ้นจากไฟแท้จริงใ
นการนี้ ย่อมเป็นสัญญาณมากหลายสำหรับหมู่ชนผู้ศรัทธา

25.และเขา (อิบรอฮีม) กล่าวว่า แท้จริงพวกท่านได้ยึดเอารูปปั้นต่าง
ๆ
อื่นจากอัลลอฮ์เพื่อให้เป็นที่รักใคร่ระหว่างพวกท่านในชีวิตแห่งโลก
นี้ และในวันกิยามะฮ์บางคนในหมู่พวกท่านก็จะปฏิเสธอีกบางคน
และบางคนในหมู่พวกท่านก็จะแช่งด่าอีกบางคน

26.ดังนั้น นลูฏได้ศรัทธาต่อเขา และเขา (อิบรอฮิม) กล่าวว่า
แท้จริงฉันอพยพไปหาพระเจ้าของฉันแท้จริงพระองค์คือผู้ทรงอำนาจ
ผู้ทรงปรีชาญาณ

27.และเราได้ให้อิสหากแก่เขา และเราได้ให้การเป็นนบี
และคัมภีร์แก่ลูกหลานของเขาและเราได้แก่เขาซึ่งรางวัลของเขาในโลกนี
้และแท้จริงเขาในปรโลกจะอยู่ในหมู่คนดี

28.และ (จงรำลึกถึง) ลูฏเมื่อเขากล่าวแก่หมู่ชนของเขาว่า
แท้จริงพวกท่านได้กระทำการลามกซึ่งไม่มีผู้ใดในหมู่มวลชนกระทำมาก่อ
นพวกท่านเลย

29.แท้จริงพวกท่านสมสู่พวกผู้ชายและปล้นบนทางหลวงกระนั้นหรือ ?
และกระทำอนาจารในที่ชุมชนของพวกท่านแต่คำตอบของหมู่ชนของเขามิใช่อื
่นใดนอกจากกล่าวว่า
จงนำการลงโทษของอัลลอฮ์มาให้แก่พวกเราซิหากท่านอยู่ในหมู่ผู้สัตย์จ
ริง

30.เขา (ลูฏ) กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์
ขอพระองค์ทรงโปรดช่วยข้าพระองค์ให้อยู่เหนือหมู่ชนผู้บ่อนทำลายด้วย
เถิด

31.และครั้นเมื่อฑูตของเรา (มลาอิกะฮ์)
ได้มาหาอิบรอฮีมพร้อมด้วยข่าวดี พวกเขากล่าวว่า
แท้จริงเราเป็นผู้ทำลายชาวเมืองนี้
เพราะว่าชาวเมืองของมันเป็นผู้อธรรม

32.เขา (อิบรอฮีม) กล่าวว่า แท้จริงในเมืองนั้นมีลูฏอยู่ด้วย
พวกเขากล่าวว่า เรารู้ดีว่ามีใครอยู่ในนั้น
แน่นอนเราจะช่วยเขาและบริวารของเขาให้รอดพ้น
เว้นแต่ภริยาของเขาเพราะนางอยู่ในหมู่ผู้ถูกทำลาย

33.และเมื่อฑูตของเรา (มลาอิกะฮ์)
ได้มาหาลูฏเขาเป็นทุกข์เพราะพวกเขา
และกลัวที่จะให้ความคุ้มครองไม่ได้ดังนั้น (มลาอิกะฮ์) จึงกล่าวว่า
อย่ากลัวและเศร้าโศกเสียใจแท้จริงเราเป็นผู้ช่วยเหลือท่านและบริวาร
ของท่านเว้นแต่ภริยาของท่าน เพราะนางอยู่ในหมู่ผู้ถูกทำลาย

34.แท้จริงเราเป็นผู้นำการลงโทษจากฟากฟ้าสู่ชาวเมืองนี้
เนื่องจากพวกเขาฝ่าฝืน

35.และโดยแน่นอน
เราได้ทิ้งสัญญาณอันชัดแจ้งของเมืองนี้ไว้สำหรับหมู่ชนผู้มีปัญญาพิจารณา

36.และยัง (หมู่ชน) มัดยัน (เราได้ส่ง) พี่น้องของพวกเขาคือชุไอบ์
เขากล่าวขึ้นว่า โอ้หมู่ชนของฉันเอ๋ย ! จงเคารพสักการะอัลลอฮ์เถิด
และจงกลัววันสุดท้ายและอย่ามุ่งทำความเสียหายในแผ่นดินโดยเป็นผู้บ่อนทำลาย !

37.แต่พวกเขาได้ปฏิเสธเขา
ดังนั้นแผ่นดินไหวอย่างรุนแรงได้คร่าพวกเขาแล้วพวกเขาได้ประสบความหายนะนอนพังพาบตายในบ้านของพวกเขา

38.และอ๊าดและซะมูด และได้เป็นที่ประจักษ์แก่พวกเจ้าแล้ว
จากที่พำนักของพวกเขาและมารชัยตอนได้ทำให้การงานของพวกเขา
เป็นที่เพริศแพร้วแก่พวกเขาแล้วมันได้หันเหพวกเขาออกจากแนวทางโดยที่พวกเขาเป็นผู้มีสติปัญญาพิจารณา

39.และ (เราได้ทำลาย) กอรูน และฟิรเอาน์ และฮามาน
และโดยแน่นอนมูซาได้มายังพวกเขาพร้อมด้วยหลักฐานอันชัดแจ้ง
แต่พวกเขาหยิ่งผยองในแผ่นดิน และพวกเขาก็หาได้รอดพ้นไปจากเราไม่

40.และแต่ละคนเราได้ลงโทษด้วยความผิดของเขา เช่น
บางคนในหมู่พวกเขาเราได้ส่งลมพายุร้ายทำลายเขา
และบางคนในหมู่พวกเขา เราได้ลงโทษเขาด้วยเสียงกัมปนาท
และบางคนในหมู่พวกเขา เราได้ให้แผ่นดินสูบเขา และบางคนในหมู่พวกเขา
เราได้ให้เขาจมน้ำตาย และอัลลอฮ์มิได้ทรงอธรรมแก่พวกเขา
แต่พวกเขาต่างหากที่อธรรมต่อพวกเขาเอง

41.อุปมาบรรดาผู้ที่ยึดเอาอื่นจากอัลลอฮ์เป็นผู้คุ้มครองอุปไมยดั่งแมงมุมที่ชักใยทำรังและแท้จริงรังที่บอบบางที่สุดคือรังของแมงมุม หากพวกเขารู้

42.แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรอบรู้สิ่งใด ๆ
ที่พวกเขาวิงวอนขออื่นจากพระองค์ และพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ
ผู้ทรงปรีชาญาณ

43.และเหล่านี้คืออุปมาทั้งหลายที่เราได้เปรียบเทียบมัน
สำหรับปวงมนุษย์ แต่ไม่มีผู้ใดตระหนักมันหรอก นอกจากผู้มีความรู้

44.อัลลอฮ์ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินด้วยความจริงที่แน่นอน
แท้จริงในการนี้แน่นอนย่อมเป็นสัญญาณแก่บรรดาผู้ศรัทธา

45.เจ้าจงอ่านสิ่งที่ถูกวะฮีย์แก่เจ้าจากคัมภีร์ และจงดำรงการละหมาด (เพราะ)
แท้จริงการละหมาดนั้นจะยับยั้งการทำลามกและความชั่วและการรำลึกถึงอัลลอฮ์นั้นยิ่งใหญ่มาก และอัลลอฮ์ทรงรอบรู้สิ่งที่พวกเจ้ากระทำ

46.และพวกเจ้าอย่าโต้เถียงกับพวกอะฮ์ลุลกิตาบเว้นแต่ด้วยวิธีที่ดีกว่า นอกจากบรรดาผู้อธรรมในหมู่พวกเขาและพวกเจ้าจงกล่าวว่า

เราศรัทธาในสิ่งที่ถูกประทานแก่เราและสิ่งที่ได้ถูกประทานแก่พวกเจ้า
และพระเจ้าของเราและพระเจ้าของพวกเขาเป็นเอกะ
และเราเป็นผู้นอบน้อมต่อพระองค์

47.และเช่นนั้นแหละ เราได้ประทานคัมภีร์แก่เจ้า
ดังนั้นบรรดาผู้ที่เราได้ประทานคัมภีร์แก่พวกเขา
พวกเขาก็ศรัทธาต่อมัน (อัลกุรอาน)
และในหมู่เขาเหล่านั้นมีผู้ศรัทธาต่อมัน
และไม่มีผู้ใดปฏิเสธโองการทั้งหลายของเรา นอกจากผู้ปฏิเสธศรัทธา

48.และก่อนหน้านั้นเจ้ามิได้อ่านคัมภีร์ใด ๆ
และเจ้ามิได้เขียนมันด้วยมือขวาของเจ้า
มิฉะนั้นแล้วพวกกล่าวความเท็จจะสงสัยอย่างแน่นอน

49.มิใช่เช่นนั้นดอก
มันคือโองการทั้งหลายอันแจ้งชัดอยู่ในหัวอกของบรรดาผู้ได้รับความรู้และไม่มีผู้ใดปฏิเสธโองการทั้งหลายของเรานอกจากพวกอธรรม

50.และพวกเขากล่าวว่า ทำไมสัญญาณต่าง ๆ
จากพระเจ้าของเขาจึงมิถูกประทานมายังเขา จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด)
แท้จริงสัญญาณเหล่านั้นอยู่ที่อัลลอฮ์
และฉันเป็นผู้ตักเตือนอันกระจ่างแจ้งเท่านั้น

51.มิเพียงพอแก่พวกเขาดอกหรือที่เราได้ประทานคัมภีร์ให้แก่เจ้าซึ่ง
ได้ถูกอ่านให้แก่พวกเขาฟัง
แท้จริงในการนั้นแน่นอนย่อมเป็นความเมตตาและเป็นการตักเตือนแก่หมู่
ชนผู้ศรัทธา

52.จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด)
พอเพียงแล้วที่อัลลอฮ์ทรงเป็นพยานระหว่างฉันและพวกท่าน
พระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน
และบรรดาผู้เชื่อในความเท็จและปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์
ชนเหล่านั้นแหละพวกเขาเป็นผู้ขาดทุน

53.และพวกเขาเร่งเร้าเจ้า
ในเรื่องการลงโทษและหากมิใช่เวลาที่ถูกกำหนดไว้แล้ว
การลงโทษก็จะเกิดขึ้นแก่พวกเขาอย่างแน่นอนและมันจะเกิดขึ้น
แก่พวกเขาโดยฉับพลันอย่างแน่นอนโดยที่พวกเขาไม่รู้สึกตัว

54.พวกเขาเร่งเร้าเจ้าในเรื่องการลงโทษและแท้จริงนรกญะฮันนัมนั้นเป็นที่สะกัดล้อมพวกปฏิเสธศรัทธาไว้อย่างแน่นอน

55.วันซึ่งการลงโทษจะครอบคลุมพวกเขาจากข้างบนพวกเขาและจากใต้เท้าของพวกเขาและพระองค์จะตรัสว่า
พวกเจ้าจงลิ้มรสสิ่งที่พวกเจ้าได้ก่อกรรมกระทำไว้

56.โอ้ปวงบ่าวของข้า บรรดาผู้ที่ศรัทธาเอ๋ย !
แท้จริงแผ่นดินของข้านั้นกว้างใหญ่ไพศาล
ดังนั้นเฉพาะข้าเท่านั้นพวกเจ้าจงเคารพภักดี

57.ทุก ๆ ชีวิตเป็นผู้ลิ้มรสความตายแล้วพวกเจ้าจะถูกนำกลับยังเรา

58.และบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีทั้งหลาย
แน่นอนเราจะให้พวกเขาพำนักอยู่ในห้องพิเศษแห่งสวนสวรรค์ ณ
เบื้องล่างมันมีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน
พวกเขาเป็นผู้พำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล
รางวัลของผู้กระทำความดีช่างประเสริฐแท้ ๆ

59.บรรดาผู้อดทนขันติ และพวกเขามอบหมายไว้วางใจแด่พระเจ้าของพวกเขา

60.และสัตว์ตั้งกี่ชนิดที่มันมิสามารถแสวงหาเครื่องยังชีพของมัน
อัลลอฮ์ทรงประทานเครื่องยังชีพแก่พวกมัน
และแก่พวกเจ้าและพระองค์เป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้

61.และถ้าเจ้าถามพวกเขา ใครเป็นผู้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดิน
และเป็นผู้ทำให้ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์เป็นประโยชน์
แน่นอนพวกเขาจะกล่าวว่าอัลลอฮ์
แล้วทำไมเล่าพวกเขาจึงหันเหออกไปทางอื่น !?

62.อัลลอฮ์ทรงให้เครื่องยังชีพกว้างขวางแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์
จากปวงบ่าวของพระองค์ และทรงให้คับแคบแก่เขาแท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทร
งรอบรู้ทุกสิ่งทุกอย่าง

63.และถ้าเจ้าถามพวกเขาว่า
ใครเล่าทรงหลั่งน้ำลงมาจากฟากฟ้าแล้วทรงให้แผ่นดินมีชีวิตชีวาหลังจ
ากความแห้งแล้งของมัน แน่นอนพวกเขาจะกล่าวว่า อัลลอฮ์ จงกล่าวเถิด
(มุฮัมมัด) บรรดาการสรรเสริญเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮ์
แต่ว่าส่วนมากพวกเขาไม่ใช้สติปัญญาใคร่ครวญ

64.และการมีชีวิตอยู่ในโลกนี้มิใช่อื่นใด
เว้นแต่เป็นการละเล่นและการสนุกสนานร่าเริงและแท้จริงสถานที่ในปรโล
กนั้น แน่นอนมันคือชีวิตที่แท้จริงหากพวกเขาได้รู้

65.ดังนั้นเมื่อพวกเขาขึ้นขี่เรือ
พวกเขาวิงวอนต่ออัลลอฮ์เป็นผู้บริสุทธิ์ใจในการขอพรต่อพระองค์
ครั้นเมื่อพระองค์ทรงช่วยพวกเขาให้ขึ้นบก
แล้วพวกเขาก็ตั้งภาคีต่อพระองค์

66.เพื่อพวกเขาจะเนรคุณต่อสิ่งที่เราได้ประทานแก่พวกเขา
และเพื่อพวกเขาจะได้หลงประทานแก่พวกเขา
และเพื่อพวกเขาจะได้หลงระเริงแล้วพวกเขาก็จะได้รู้

67.พวกเขาไม่เห็นดอกหรือว่า เราได้ทำเขตหวงห้ามให้เป็นที่ปลอดภัย
ขณะที่ประชาชนรอบ ๆ พวกเขาถูกฆ่า ถูกลักพาตัวไป
แล้วพวกเขายังจะศรัทธาต่อความเท็จ
และพวกเขายังจะเนรคุณต่อความโปรดปรานของอัลลอฮ์อีกหรือ ?

68.และใครเล่าจะอธรรมยิ่งกว่าผู้กุความเท็จให้แก่อัลลอฮ์
หรือปฏิเสธสัจธรรมเมื่อมันได้มายังเขาที่พำนักในนรกญะฮันนัมมิใช่สำ
หรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาดอกหรือ ?

69.และบรรดาผู้ต่อสู้ดิ้นรนในทางของเราแน่นอนเราจะชี้แนะแนวทางที่ถ
ูกต้องแก่พวกเขาสู่ทางของเรา
และแท้จริงอัลลอฮ์ทรงอยู่ร่วมกับผู้กระทำความดีทั้งหลาย

SURA 30 Ar-Rum @อัรรูม

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.อะลิฟ ลาม มีม

2.พวกโรมันถูกพิชิตแล้ว

3.ในดินแดนอันใกล้นี้
แต่หลังจากการปราชัยของพวกเขาแล้วพวกเขาจะได้รับชัยชนะ

4.ในเวลาไม่กี่ปีต่อมา พระบัญชาเป็นสิทธิของอัลลอฮ์
ทั้งก่อนและหลัง (ชัยชนะ) และวันนั้นบรรดาผู้ศรัทธาจะดีใจ

5.ด้วยการช่วยเหลือของอัลลอฮ์
พระองค์ทรงช่วยเหลือผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์
และพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

6.(นั่นคือ) สัญญาของอัลลอฮ์
อัลลอฮ์จะไม่ทรงบิดพริ้วสัญญาของพระองค์ แต่ส่วนมากของมนุษย์ไม่รู้

7.พวกเขารู้แต่เพียงผิวเผินในเรื่องการดำรงชีวิตในโลกนี้
และพวกเขาไม่คำนึงถึงการมีชีวิตในปรโลก

8.พวกเขามิได้ใคร่ครวญในตัวของพวกเขาดอกหรือว่า
อัลลอฮ์มิได้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน
และสิ่งที่อยู่ระหว่างทั้งสอง เพื่ออสิ่งอื่นใดเลย
เว้นแต่เพื่อความจริงและเวลาที่ถูกกำหนดไว้
และแท้จริงส่วนมากของมนุษย์เป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อการพบพระผู้เป็นเจ
้าของพวกเขา

9.พวกเขามิได้ท่องเที่ยวไปตามแผ่นดินดอกหรือ
แล้วพิจารณาดูว่าบั้นปลายของประชาชาติในยุคก่อนหน้าพวกเขาเป็นเช่นใ
ด เขาเหล่านั้นมีพลังที่เข้มแข็งกว่าพวกเขา
เขาเหล่านั้นขุดพรวนดินและก่อสร้าง (เคหสถาน)
มากกว่าพวกเขาก่อสร้างมัน
และบรรดาร่อซูลของพวกเขาได้มาหาพวกเขาด้วยหลักฐานอันชัดแจ้ง
ดังนั้น แน่นอนอัลลอฮ์มิได้ทรงอธรรมต่อพวกเขา
แต่ว่าพวกเขาอธรรมต่อตัวของพวกเขาเองต่างหาก

10.แล้วบั้นปลายของบรรดาผู้กระทำความชั่วก็คือความชั่ว
โดยที่พวกเขาปฏิเสธต่อสัญญาณทั้งหลายของอัลลอฮ์ และพวกเขาเย้ยหยันมั
น

11.อัลลอฮ์ทรงเริ่มการบังเกิด (มนุษย์) แล้วทรงให้มันกลับมาเกิดอีก
แล้วพวกเจ้าจะถูกนำกลับไปยังพระองค์

12.และวันที่วาระสุดท้ายจะเกิดขึ้น พวกทำผิดก็จะหมดหวัง

13.และจะไม่มีผู้ใดจากบรรดาภาคีของพวกเขาเป็นผู้ช่วยเหลือพวกเขา
และพวกเขาก็เป็นผู้ปฏิเสธบรรดาภาคีของพวกเขาด้วย

14.และวันที่วาระสุดท้ายจะเกิดขึ้น วันนั้นพวกเขาจะแยกออกจากกัน

15.ดังนั้น สำหรับบรรดาผู้ศรัทธาและประกอบความดี
พวกเขาก็จะชื่นชมยินดีอยู่ในสวนสวรรค์

16.และส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและไม่ยอมเชื่อต่อสัญญาณทั้งหลายของเรา และการพบ (เรา) ในวันปรโลก
ชนเหล่านั้นแหละเป็นผู้อยู่ในการลงโทษอย่างถาวร

17.ดังนั้น มหาบริสุทธิ์ยิ่งแด่อัลลอฮ์
เมื่อพวกเจ้าย่างเข้าสู่ยามเย็น และพวกเจ้าย่างเข้าสู่ยามเช้า

18.มวลการสรรเสริญในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์ และในยามพลบค่ำ และเมื่อพวกเจ้าย่างเข้าสู่ยามบ่าย

19.พระองค์ทรงให้มีชีวิตหลังจากการตาย และทรงให้ตายหลังจากมีชีวิต
และทรงให้แผ่นดินมีชีวิตชีวาขึ้น หลังจากการแห้งแล้งของมัน
และเช่นนั้นแหละพวกเจ้าจะถูกนำออกมา

20.และหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของพระองค์ คือ ทรงสร้างพวกเจ้าจากดิน
แล้วพวกเจ้าเป็นมนุษย์แพร่กระจายออกไป

21.และหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของพระองค์ คือ
ทรงสร้างคู่ครองให้แก่พวกเจ้าจากตัวของพวกเจ้า
เพื่อพวกเจ้าจะได้มีความสุขอยู่กับนาง และ
ทรงมีความรักใคร่และความเมตตาระหว่างพวกเจ้า แท้จริงในการนี้
แน่นอนย่อมเป็นสัญญาณแก่หมู่ชนผู้ใคร่ครวญ

22.และหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของพระองค์ คือ
การสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน
และการแตกต่างของภาษาของพวกเจ้าและผิวพรรณของพวกเจ้า
แท้จริงในการนี้ แน่นอนย่อมเป็นสัญญาณสำหรับบรรดาผู้มีความรู้

23.และหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของพระองค์ คือ
การหลับนอนของพวกเจ้าในกลางคืนและกลางวัน
และการแสวงหาของพวกเจ้าซึ่งความโปรดปรานของพระองค์ แท้จริงในการนี้
แน่นอนย่อมเป็นสัญญาณแก่หมู่ชนผู้ฟังเพื่อใคร่ครวญ

24.และหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของพระองค์ คือ
ทรงให้พวกเจ้าเห็นสายฟ้าแลบเป็นที่หวาดกลัว และเป็นความหวัง
และทรงหลั่งน้ำลงมาจากฟากฟ้า และทรงให้แผ่นดินมีชีวิตชีวาด้วยมัน
(น้ำฝน) หลังจากการแห้งแล้งของมัน แท้จริงในการนั้น
ย่อมเป็นสัญญาณแก่หมู่ชนผู้ใช้สติปัญญา

25.และหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของพระองค์ คือ
ชั้นฟ้าและแผ่นดินมั่นคงอยู่ตามพระบัญชาของพระองค์
ครั้นเมื่อพระองค์ทรงร้องเรียกพวกเจ้าอีกครั้งหนึ่งให้ออกจากแผ่นดิน เมื่อนั้นพวกเจ้าก็จะออกมากัน

26.และผู้ที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์ ทั้งมวลเป็นผู้จงรักภักดีต่อพระองค์

27.และพระองค์คือผู้ทรงเริ่มแรกในการสร้าง
แล้วทรงให้มันกลับขึ้นมาอีก และมันเป็นการง่ายยิ่งแก่พระองค์

และคุณลักษณะอันสูงส่งในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นกรรมสิทธิ์ขอ
งพระองค์ และพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ

28.พระองค์ทรงยกอุทธาหรณ์แก่พวกเจ้าที่มาจากตัวของพวกเจ้าเอง
จะมีบ้างไหมสำหรับพวกเจ้า (ที่จะยอมให้)
ในหมู่ผู้ที่มือขวาของพวกเจ้าครอบครอง (บ่าวทาส)
มีหุ้นส่วนในสิ่งที่เราได้ให้เครื่องยังชีพแก่พวกเจ้า แล้วพวกเจ้า
(กับพวกเขา) มามีส่วนเท่ากัน
โดยพวกเจ้ากลัวพวกเขาเหมือนกับการกลัวของพวกเจ้าด้วยกันเอง
เช่นนั้นแหละ
เราจำแนกสัญญาณทั้งหลายแก่หมู่ชนผู้ใช้ปัญญาเพื่อไตร่ตรอง

29.เปล่าเลย !
แต่ว่าบรรดาผู้อธรรมได้ปฏิบัติตามอารมณ์ใฝ่ต่ำของพวกเขาโดยปราศจากค
วามรู้
แล้วผู้ใดเล่าจะแนะแนวทางแก่ผู้ที่อัลลอฮ์ทรงปล่อยให้เขาหลงทางไปแล
้ว และสำหรับพวกเขาจะไม่มีผู้ช่วยเหลือ

30.ดังนั้น เจ้าจงผินหน้าของเจ้าสู่ศาสนาที่เที่ยงแท้ (โดยเป็น)
ธรรมชาติของอัลลอฮ์ ซึ่งพระองค์ทรงสร้างมนุษย์ขึ้นมา
ไม่มีการเปลี่ยนแปลงในการสร้างของอัลลอฮ์ นั่นคือศาสนาอันเที่ยงตรง
แต่ส่วนมากของมนุษย์ไม่รู้

31.และจงยำเกรงพระองค์ และจงดำรงไว้ซึ่งการละหมาด
โดยเป็นผู้ผินหน้ากลับไปสู่พระองค์ และอย่าอยู่ในหมู่ผู้ตั้งภาคี

32.(คือ) ในหมู่ผู้แบ่งแยกศาสนาของพวกเขาออกเป็นนิกายต่าง ๆ
และแต่ละหมู่คณะก็พอใจต่อสิ่งที่พวกเขามีอยู่

33.และเมื่อทุกขภัยอันใดประสบแก่มนุษย์
พวกเขาก็วิงวอนขอต่อพระเจ้าของพวกเขา
โดยเป็นผู้ผินหน้ากลับไปสู่พระองค์
ครั้นเมื่อพระองค์ได้ทรงให้พวกเขาลิ้มรสความเมตตาจากพระองค์ ณ
บัดนั้นหมู่หนึ่งจากพวกเขาก็ตั้งภาคีต่อพระเจ้าของพวกเขา

34.ก็จงเนรคุณต่อสิ่งที่เราได้ให้แก่พวกเขา
แล้วก็จงร่าเริงกันต่อไปเถิด แล้วพวกเจ้าจะได้รู้

35.หรือว่าเราได้ให้หลักฐานอันใดแก่พวกเขา
เพื่อมันจะได้พูดในสิ่งที่พวกเขาตั้งภาคีต่อพระองค์

36.และเมื่อเราได้ให้มนุษย์ลิ้มรสความเมตตา พวกเขาก็ดีใจต่อมัน
และเมื่อทุกข์ร้ายอันใดประสบแก่พวกเขา
เนื่องด้วยสิ่งที่มือของพวกเขาประกอบไว้ แล้วพวกเขาก็หมดอาลัย
B30:036:1B อิบนุกะษีรกล่าวว่า
อันนี้เป็นการกล่าวถึงข้อเท็จจริงของมนุษย์
นอกจากผู้ที่อัลลอฮ์ทรงคุ้มครองเขาคือเมื่อเขาได้รับความโปรดปรานเข
าก็ดีใจและลืมตัว แต่เมื่อประสบกับความทุกข์ยาก
เขาก็หมดอาลัยและสิ้นหวัง

37.แท้จริงในการนี้ แน่นอนย่อมเป็นสัญญาณแก่หมู่ชนผู้ศรัทธา

38.จงบริจาคแก่ญาติสนิทซึ่งสิทธิของเขา
และแก่ผู้ขัดสนและผู้เดินทางนั้นแหละเป็นการดียิ่งสำหรับบรรดาผู้ปรารถนาพระพักตร์ของอัลลอฮ์
และชนเหล่านั้นแหละพวกเขาเป็นผู้ประสบชัยชนะ

39.และสิ่งที่พวกเจ้าจ่ายออกไปจากทรัพย์สิน (ดอกเบี้ย)
เพื่อให้มันเพิ่มพูนในทรัพย์สินของมนุษย์ มันจะไม่เพิ่มพูนณ
ที่อัลลอฮ์ และสิ่งที่พวกเจ้าจ่ายไปจากซะกาต
โดยพวกเจ้าปรารถนาพระพักตร์ของอัลลอฮ์
ชนเหล่านั้นแหละพวกเขาคือผู้ได้รับการตอบแทนอย่างทวีคูณ

40.อัลลอฮ์คือผู้ทรงสร้างพวกเจ้า แล้วทรงให้ปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้า
แล้วทรงให้พวกเจ้าตาย แล้วทรงให้พวกเจ้าเป็น
จะมีผู้ใดบ้างในหมู่ภาคีของพวกเจ้ากระทำสักอย่างหนึ่งจากสิ่งเหล่านั้น มหาบริสุทธิ์แด่พระองค์
และพระองค์ทรงสูงส่งจากสิ่งที่พวกเขาตั้งภาคี

41.การบ่อนทำลายได้เกิดขึ้นทั้งทางบกและทางน้ำ
เนื่องจากสิ่งที่มือของมนุษย์ได้ขวนขวายไว้เพื่อที่พระองค์จะให้พวกเขาลิ้มรสบางส่วนที่พวกเขาประกอบไว้
โดยที่หวังจะให้พวกเขากลับเนื้อกลับตัว

42.จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด พวกเจ้าจงท่องเที่ยวไปตามแผ่นดิน
แล้วจงพิจารณาดูว่าบั้นปลายของกลุ่มชนในอดีตเป็นเช่นไร
ส่วนมากของพวกเขาเป็นผู้ตั้งภาคี

43.ดังนั้น จงมุ่งหน้าของเจ้าเพื่อศาสนาอันเที่ยงธรรม
ก่อนที่วันหนึ่งของอัลลอฮ์จะมาถึง ซึ่งไม่มีทางหลีกเลี่ยงได้
วันนั้นพวกเขาจะแตกแยกกัน (เป็นสองฝ่าย)

44.ผู้ใดปฏิเสธศรัทธา การปฏิเสธศรัทธาก็ตกอยู่กับเขา
และผู้ใดกระทำความดี พวกเขาก็เตรียมที่พักไว้สำหรับตัวของพวกเขาเอง

45.เพื่อที่พระองค์จะทรงตอบแทนบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีทั้งหลาย ด้วยความดีของพระองค์ แท้จริงพระองค์ไม่ทรงชอบพวกปฏิเสธศรัทธา

46.และหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของพระองค์คือ
พระองค์ทรงส่งลมเป็นการแจ้งข่าวดีทั้งหลาย
และเพื่อพระองค์จะทรงให้พวกเจ้าได้ลิ้มรสความเมตตาของพระองค์
และเพื่อเรือเดินทะเลจะได้แล่นไปโดยพระบัญชาของพระองค์
และเพื่อพวกเจ้าจะได้แสวงหาจากความโปรดปรานของพระองค์
และเพื่อพวกเจ้าจะได้ขอบคุณ

47.และโดยแน่นอน
เราได้ส่งบรรดารอซูลก่อนหน้าเจ้าไปยังหมู่ชนของพวกเขา
และเขาเหล่านั้นได้นำหลักฐานต่าง ๆ มาให้พวกเขาแล้ว ดังนั้น
เราได้ตอบแทนบรรดาผู้กระทำความผิดอย่างสาสม
และหน้าที่ของเราคือการช่วยเหลือบรรดาผู้ศรัทธา

48.อัลลอฮ์ทรงเป็นผู้ส่งลมทั้งหลาย แล้วมันได้รวมตัวกันขึ้นเป็นเมฆ
แล้วพระองค์ทรงให้มันแผ่กระจายไปตามท้องฟ้า
เท่าที่พระองค์ทรงประสงค์ และพระองค์ทรงทำให้มันเป็นกลุ่มก้อน

แล้ วเจ้ าจะเห็ นฝนตกลงมาจากท่ ามกลางมั น
เมื่ อมั นได้ ตกลงมายั งผู้ ที่ พระองค์ท รงประสงค์ จากปวงบ่ าวของพระองค์
เมื่ อนั้ นพวกเขาก็ ดี ใจ

49.และทั้ ง ๆ ที่ พวกเขา ก่ อนที่ ฝนจะตกลงมาแก่ พวกเขา
พวกเขาก็ เป็ นผู้ หมดหวั ง

50.ดั งนั้ น เจ้ าจงพิ จารณาดู ร่ องรอยแห่ งความเมตตาของอั ลลอฮ์ ว่ า
พระองค์ ทรงให้ แผ่ นดิ นมี ชี วิ ตชี วาหลั งจากความแห้ งแล้ งของมั นอย่ างไร
แท้ จริง ในการนั้ น แน่ นอน
พระองค์ ย่ อมเป็ นผู้ ทรงให้ มี ชี วิ ตแก่ คนที่ ตายไปแล้ ว
และพระองค์ นั้ นเป็ นผู้ ทรงอานุ ภาพเหนื อทุ กสิ่ งทุ กอย่ าง

51.และหากเราได้ ส่ งลมไป แล้ วพวกเขาได้ เห็ นมั น (พื ชผล) เป็ นสี เหลื อง
แน่ นอนพวกเขาจะกลายเป็ นผู้ เนรคุ ณหลั งจากนั้ น

52.ดั งนั้ น แท้ จริ งเจ้ าจะไม่ทำ ให้ คนตายได้ ยิ น
และเจ้ าจะไม่ ทำให้ คนหู หนวกได้ ยิ นการเรี ยกร้ องได้
เมื่ อพวกเขาเป็ นผู้ ผิ นหลั งกลั บ

53.และเจ้ าก็ มิ ใช่ ผู้ ชี้ นำทางแก่ คนตาบอดหลั งจากการหลงทางของพวกเขา
เจ้ ามิ ได้ ทำให้ ผู้ ใดได้ ยิ น นอกจากผู้ ศรั ทธาต่ อสั ญญาณทั้ งหลายของเรา
โดยที่ พวกเขาเป็ นผู้ นอบน้ อมยอมจำนน

54.อั ลลอฮ์ ทรงเป็ นผู้ สร้ างพวกเจ้ าในสภาพอ่ อนแอ
แล้ วหลั งจากความอ่ อนแอพระองค์ ก็ ทรงทำให้ มี ความแข็ งแรงแล้ วหลั งจากคว
ามแข็ งแรงทรงทำให้ อ่ อนแอและชราภาพ
พระองค์ ทรงสร้ างสิ่ งที่ พระองค์ ทรงประสงค์ และพระองค์ เป็ นผู้ ทรงรอบรู
้ อานุ ภาพ

55.และเมื่ อวั นอวสานเกิ ดขึ้ น ผู้ กระทำผิ ดทั้ งหลายจะสาบานว่ า
พวกเขามิ ได้ พำนั กอยู่ (ในโลกดุ นยา)
นอกจากเพี ยงชั่ วครู่ ชั่ วยามเท่ านั้ น เช่ นนั้ นแหละ
พวกเขาถู กให้ หั นออก (จากความจริ งสู่ ความเท็ จ)

56.และบรรดาผู้ มี ความรู้ และศรั ทธา กล่ าว (ตอบโต้ พวกเขา) ว่ า
โดยแน่ นอน
พวกท่ านได้ พำนั กอยู่ ตามกำหนดของอั ลลอฮ์ จนกระทั่ งวั นฟื้ นคื นชี พ
ดั งนั้ นนี่ คื อวั นฟื้ นคื นชี พแต่ พวกท่ านไม่ ยอมเชื่ อ

57.ในวั นนั้ นการแก้ ตั วของพวกเขาจะไม่ อำนวยประโยชน์ แก่ บรรดาผู้ อธรรม
และพวกเขาจะไม่ ถู กขอร้ องให้ กลั บเนื้ อกลั บตั ว

58.และโดยแน่ นอนในอั ลกุ รอานนี้ เราได้ ยกอุ ทาหรณ์ ไว้ ทุ กอย่ างสำหรั บมนุ
ษย์ และหากว่ าเจ้ านำมาให้ พวกเขาสั ญญาณหนึ่ ง แน่ นอน
บรรดาผู้ ปฏิ เสธศรั ทธาจะกล่ าวว่ า พวกท่ านมิ ใช่ ใครอื่ น
นอกจากเป็ นผู้ หลอกลวง

59.เช่ นนั้ นแหละ
อั ลลอฮ์ ทรงประทั บตราบนหั วใจของบรรดาผู้ ไม่ ยอมรั บรู้

60.จงอดทน (ต่อไปเถิดมุฮัมมัด)
แท้จริงสัญญาของอัลลอฮ์นั้นเป็นจริงเสมอ
และอย่าให้บรรดาผู้ไม่มีความเชื่อมั่นทำให้เจ้ากังวลใจ

SURA 31 Luqman @ลุกมาน

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.อะลิฟ ลาม มีม

2.เหล่านั้นคือบรรดาอายาตแห่งคัมภีร์ที่ชัดแจ้ง

3.(เพื่อ)
เป็นแนวทางที่ถูกต้องและเป็นการเมตตาแก่บรรดาผู้กระทำความดี

4.(คือ) บรรดาผู้ดำรงการละหมาด และบริจาคซะกาต
และพวกเขาเชื่อมั่นต่อวันปรโลก

5.ชนเหล่านั้นอยู่บนแนวทางที่ถูกต้องจากพระเจ้าของพวกเขา
และชนเหล่านั้นพวกเขาเป็นผู้ประสบความสำเร็จ

6.และในหมู่มนุษย์มีผู้ซื้อเอาเรื่องไร้สาระ
เพื่อทำให้เขาหลงไปจากทางของอัลลอฮ์ โดยปราศจากความรู้
และถือเอามันเป็นเรื่องขบขัน
ชนเหล่านี้พวกเขาจะได้รับการลงโทษอันอัปยศ

7.และเมื่ออายาตทั้งหลายของเราถูกอ่านให้แก่เขา
เขาก็ผินหลังให้อย่างจองหอง ประหนึ่งว่าเขาไม่ได้ยินอายาตนั้นๆ
ประหนึ่งว่าในหูของเขานั้นหนวก ดังนั้น
จงแจ้งข่าวแก่เขาถึงการลงโทษอันเจ็บปวด

8.แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีทั้งหลาย
พวกเขาจะได้รับสวนสวรรค์หลากหลายอย่างสุขสำราญ

9.พวกเขาเป็นผู้พำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล
สัญญาของอัลลอฮ์นั้นเป็นจริง
และพระองค์คือผู้ทรงอำนาจผู้ทรงปรีชาญาณ

10.พระองค์ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายโดยปราศจากเสาที่พวกเจ้าจะมองเห็นมันได้
และทรงปักเทือกเขาไว้อย่างมั่นคงในแผ่นดินเพื่อมิให้มันสั่นคลอนไปกับพวกเจ้า และทรงให้สัตว์ทุกชนิดแพร่หลายในมัน (แผ่นดิน)
และเราได้ให้น้ำ (ฝน)
หลั่งลงมาจากฟากฟ้าและเราได้ให้พืชทุกชนิดงอกเงยออกมาเป็นคู่ ๆ
อย่างดีงาม

11.นี่คือการสร้างของอัลลอฮ์ ดังนั้น พวกเจ้าจงแสดงให้ข้า
(อัลลอฮ์) เห็นซิว่า
อันใดเล่าที่เขาเหล่านั้นได้สร้างมันขึ้นมาอื่นจากพระองค์
แต่ว่าบรรดาผู้อธรรมต่างหากที่อยู่ในการหลงผิดอย่างชัดแจ้ง

12.และโดยแน่นอน เราได้ให้ฮิกมะฮ์ แก่ลุกมานว่า
จงขอบพระคุณต่ออัลลอฮ์ และผู้ใดขอบคุณ

แท้จริงเขาก็ขอบคุณตัวของเขาเอง และผู้ใดปฏิเสธ
แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงพอเพียงและทรงได้รับการสรรเสริญ

13.และจงรำลึกเมื่อลุกมานได้กล่าวแก่บุตรของเขา โดยสั่งสอนเขาว่า
โอ้ลูกเอ๋ย เจ้าอย่าได้ตั้งภาคีใด ๆ ต่ออัลลอฮ์
เพราะแท้จริงการตั้งภาคีนั้นเป็นความผิดอย่างมหันต์ โดยแน่นอน

14.และเราได้สั่งการแก่มนุษย์เกี่ยวกับบิดา มารดาของเขา
โดยที่มารดาของเขาได้อุ้มครรภ์เขาอ่อนเพลียลงครั้งแล้วครั้งเล่า
และการหย่านมของเขาในระยะเวลาสองปี เจ้าจงขอบคุณข้า
และบิดามารดาของเจ้า ยังเรานั้นคือการกลับไป

15.และถ้าเขาทั้งสองบังคับเจ้าให้ตั้งภาคีต่อข้า
โดยที่เจ้าไม่มีความรู้ในเรื่องนั้น
เจ้าอย่าได้เชื่อฟังปฏิบัติตามเขาทั้งสอง
และจงอดทนอยู่กับเขาทั้งสองในโลกนี้ด้วยการทำความดี
และจงปฏิบัติตามทางของผู้ที่กลับไปสู่ข้า
และยังเรานั้นถือทางกลับของพวกเจ้า ดังนั้น
ข้าจะบอกแก่พวกเจ้าในสิ่งที่พวกเจ้าได้กระทำไว้

16.โอ้ลูกเอ๋ย แท้จริง (หากว่าความผิดนั้น)
มันจะหนักเท่าเมล็ดผักสักเมล็ดหนึ่ง มันจะซ่อนอยู่ในหิน
หรืออยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย หรืออยู่ในแผ่นดิน
อัลลอฮ์ก็จะทรงนำมันออกมา แท้จริง อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงเมตตา
ผู้ทรงรอบรู้ยิ่ง

17.โอ้ลูกเอ๋ย เจ้าจงดำรงไว้ซึ่งการละหมาด
และจงใช้กันให้กระทำความดี และจงห้ามปรามกันให้ละเว้นการทำความชั่ว
และจงอดทนต่อสิ่งที่ประสบกับเจ้า แท้จริง
นั้นคือส่วนหนึ่งจากกิจการที่หนักแน่นมั่นคง

18.และเจ้าอย่าหันแก้ม (ใบหน้า) ของเจ้าให้แก่ผู้คนอย่างยะโส
และอย่าเดินไปตามแผ่นดินอย่างไร้มรรยาท แท้จริง อัลลอฮ์
มิทรงชอบทุกผู้หยิ่งจองหอง และผู้คุยโวโอ้อวด

19.และเจ้าจงก้าวเท้าของเจ้าพอประมาณและจงลดเสียงของเจ้าลง
แท้จริง เสียงที่น่าเกลียดยิ่งคือเสียง (ร้อง) ของลา

20.พวกเจ้ามิเห็นดอกหรือว่า
แท้จริงอัลลอฮ์ทรงอำนวยความสะดวกให้แก่พวกเจ้าสิ่งที่มีอยู่ในชั้นฟ
้าทั้งหลายและสิ่งที่มีอยู่ในแผ่นดิน และพระองค์ได้ทรงประทานความ
โปรดปรานมากมายของพระองค์อย่างครบครันแก่พวกเจ้า
ทั้งที่เปิดเผยและที่ซ่อนเร้นและในหมู่มนุษย์มีผู้โต้เถียงในเรื่อง
ของอัลลอฮ์โดยปราศจากความรู้ และปราศจากแนวทางที่ถูกต้องและปราศจากค
ัมภีร์ที่ให้ความสว่าง (แก่พวกเขา)

21.และได้เมื่อมีการกล่าวแก่พวกเขาว่า
จงปฏิบัติตามสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประทานลงมา พวกเขากล่าวว่า
แต่เราจะปฏิบัติตามสิ่งที่เราพบบรรพบุรุษของเราปฏิบัติในเรื่องนั้น
อะไรกัน

ถึงแม้ว่าชัยตอนจะเรียกร้องพวกเขาสู่การลงโทษที่มีไฟลุกโชนอยู่ กระนั้นหรือ?

22.และผู้ใดยอมนอบน้อมใบหน้าของเขายังอัลลอฮ์
โดยที่เขาเป็นผู้กระทำดี แน่นอนเขาได้ยึดห่วงอันมั่นคงไว้แล้ว
และบั้นปลายของกิจการทั้งหลายย่อมกลับไปหาอัลลอฮ์

23.และผู้ใดปฏิเสธศรัทธา
ก็อย่าให้การปฏิเสธศรัทธาของเขาทำให้เจ้าเศร้าโศกเสียใจ
และยังเรานั้นคือทางกลับของพวกเขา ดังนั้น
เราจะบอกแก่พวกเขาในสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้ แท้จริง
อัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในทรวงอก

24.เราจะให้เวลาพวกเขาสนุกสนานกันเพียงเล็กน้อย
แล้วเราจะไล่ต้อนพวกเขาสู่การลงโทษที่รุนแรง

25.และถ้าเจ้าถามพวกเขา ใครเป็นผู้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน
แน่นอนพวกเขาจะกล่าวว่า อัลลอฮ์ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด)
บรรดาการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์ แต่ทว่าส่วนมากของพวกเขาไม่รู้

26.สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นสิทธิของอัลลอฮ์
แท้จริงอัลลอฮ์นั้นคือ ผู้ทรงพอเพียงจากสิ่งทั้งหลาย
ผู้ทรงได้รับการสรรเสริญ

27.และหากว่าต้นไม้ทั้งหมดที่มีอยู่ในแผ่นดินเป็นปากกาหลาย ๆ ด้าม
และมหาสมุทร (เป็นน้ำหมึก)
มีสำรองไว้อีกเจ็ดมหาสมุทรพจนารถของอัลลอฮ์ก็จะยังไม่หมดสิ้นไป
แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ

28.การบังเกิดของพวกเจ้าและการฟื้นคืนชีพของพวกเจ้า
มิใช่อื่นใดนอกจากเสมือนชีวิตเดียว แท้จริง
อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงเห็น

29.เจ้ามิเห็นดอกหรือว่า
แท้จริงอัลลอฮ์ทรงให้กลางคืนคาบเกี่ยวเข้าไปในเวลากลางวัน
และทรงให้กลางวันคาบเกี่ยวเข้าไปในเวลากลางคืน
และทรงสร้างให้ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ (เป็นประโยชน์แก่มนุษย์)
ทุกสิ่งโคจรไปตามวาระที่กำหนดไว้
และแท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงรู้ดียิ่งในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ

30.นั่นเพราะว่าอัลลอฮ์นั้น พระองค์คือผู้ทรงสัจจะ
และเพราะว่าสิ่งที่พวกเขาวิงวอนขออื่นจากพระองค์นั้นเป็นเท็จ

31.เจ้ามิเห็นดอกหรือว่า
เรือนั้นแล่นไปตามท้องทะเลเนื่องด้วยความโปรดปรานของอัลลอฮ์
เพื่อพระองค์จะให้พวกเจ้าได้เห็นสัญญาณต่าง ๆ ของพระองค์
แท้จริงในการนั้นย่อมเป็นสัญญาณแก่ผู้อดทนผู้ขอบคุณทุกคน

32.และเมื่อลูกคลื่นซัดมาท่วมมิดตัวพวกเขาคล้ายฝาที่ครอบคลุม
พวกเขาก็วิงวอนขอต่ออัลลอฮ์ด้วยความบริสุทธิ์ใจต่อพระองค์
ครั้นเมื่อพระองค์ได้ช่วยให้พวกเขาได้ขึ้นบกในหมู่พวกเขามีผู้อยู่ใ

นสายกลาง และไม่มีผู้ปฏิเสธสัญญาณต่าง ๆ ของเรา
นอกจากทุกผู้ทรยศผู้เนรคุณ

33.โอ้มนุษย์เอ๋ย พวกเจ้าจงยำเกรงพระเจ้าของพวกเจ้าเถิด
และจงกลัววันหนึ่งที่พ่อไม่อาจจะช่วยลูกของเขาได้
และลูกก็ไม่อาจจะช่วยพ่อของเขาได้แต่อย่างใด
แท้จริงสัญญาของอัลลอฮ์นั้นเป็นความจริง
ดังนั้นอย่าให้การมีชีวิตอยู่ในโลกนี้ล่อลวงพวกเจ้า
และอย่าให้หัวหน้าพวกล่อลวง (ชัยตอน)
มาหลอกลวงพวกเจ้าเกี่ยวกับอัลลอฮ์เป็นอันขาด

34.แท้จริงอัลลอฮ์นั้น น ความรู้แห่งวันอวสานมีอยู่ ณ ที่พระองค์
และพระองค์ทรงประทานฝนลงมาและพระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในมดลูก
และไม่มีชีวิตใดรู้ว่า ณ แผ่นดินใดมันจะตาย

SURA 32 As-Sajda @อัซซัจญดะฮ์

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.อะลิฟ ลาม มีม

2.การประทานลงมาของคัมภีร์นี้ ไม่มีข้อสงสัยใด ๆ ในนั้น
จากพระเจ้าแห่งสากลโลก

3.หรือพวกเขากล่าวว่า เขา (มุฮัมมัด) ได้ปั้นแต่งคัมภีร์นี้ขึ้นมา
แต่ว่าคัมภีร์นี้ คือ สัจธรรมจากพระเจ้าของเจ้า
เพื่อเจ้าจักได้ตักเตือนกลุ่มชนหนึ่งที่มิได้มีผู้ตักเตือนคนใดมายัง
งพวกเขาก่อนหน้าเจ้า หวังว่าพวกเขาจะได้อยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง

4.อัลลอฮ์คือผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดิน
และสิ่งที่อยู่ในระหว่างทั้งสองในเวลา 6 วัน
แล้วพระองค์ทรงสถิตอยู่บนบัลลังก์
สำหรับพวกเจ้านั้นไม่มีผู้คุ้มครองและผู้ช่วยเหลืออื่นจากพระองค์
แล้วพวกเจ้ามิได้ใคร่ครวญบ้างดอกหรือ ?

5.พระองค์ทรงบริหารกิจการจากชั้นฟ้าสู่แผ่นดิน
แล้วมันจะขึ้นไปสู่พระองค์ในวันหนึ่งซึ่งกำหนดของมันเท่ากับหนึ่งพั
นปีตามที่พวกเจ้านับ

6.นั่นคือพระผู้ทรงรอบรู้สิ่งเร้นลับ และเปิดเผย เป็นผู้ทรงอำนาจ
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

7.ผู้ทรงทำให้ทุกสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างมันให้ดีงาม
และพระองค์ทรงเริ่มการสร้างมนุษย์จากดิน

8.แล้วทรงให้การสืบตระกูล ของมนุษย์มาจากน้ำ (อสุจิ) อันไร้ค่า

9.แล้วทรงทำให้เขามีสัดส่วนที่สมบูรณ์ และทรงเป่ารูห (วิญญาณ)
ของพระองค์เข้าไปในเขาและทรงให้พวกเจ้าได้ยินและได้เห็นและให้มีจิต
ใจ (สติปัญญา) ส่วนน้อยเท่านั้นที่พวกเจ้าขอบคุณ

10.และพวกเขากล่าวกันว่า
เมื่อเราได้สลายตัวลงสู่ใต้ผืนแผ่นดินไปแล้ว

เราจะเกิดขึ้นมาใหม่กระนั้นหรือ
แต่พวกเขาปฏิเสธต่อการพบพระเจ้าของพวกเขา

11.จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด มะลักผู้ปลิดชีวิต
ผู้ได้รับมอบหมายเกี่ยวกับพวกท่าน จะปลิดชีวิตของพวกท่าน
แล้วพวกท่านจะถูกนำกลับไปยังพระเจ้าของพวกท่าน

12.และถ้าเจ้าได้เห็นเมื่อผู้กระทำผิดทั้งหลายก้มศีรษะของพวกเขาลง
ณ ที่พระเจ้าของพวกเขา (พลางกล่าวว่า) ข้าแต่พระเจ้าของเรา
เราได้เห็นแล้ว เราได้ยินแล้ว ขอได้ทรงโปรดส่งเรากลับไป
(ยังโลกดุนยา) เพื่อเราจะได้กระทำความดี
แท้จริงเราเป็นผู้มีความเชื่อมั่นแล้ว (ฌบัดนี้)

13.และถ้าเราประสงค์
แน่นอนเราจะทำให้ทุกชีวิตสู่แนวทางที่ถูกต้องของมัน
แต่ว่าคำสัญญาของข้าจะต้องสมจริง
แน่นอนข้าจะให้นรกเต็มไปด้วยญินและมนุษย์รวมทั้งหมด

14.ดังนั้น พวกเจ้า (ชาวนรก) จงลิ้มรสเถิด
เนื่องด้วยพวกเจ้าได้ลืมการชุมนุมกันในวันนี้ของพวกเจ้า
แท้จริงเราก็ลืมพวกเจ้าด้วย
และพวกเจ้าจงลิ้มรสการลงโทษอย่างตลอดกาลตามที่พวกเจ้าได้กระทำไว้เถิด

15.แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธาต่ออายาตทั้งหลายของเราเท่านั้น
ที่เมื่อพวกเขาถูกเตือนให้รำลึกถึงอายาต พวกเขา (ก็จะ) ก้มลงสุญูด
และสดุดีสรรเสริญแด่พระจ้าของพวกเขา โดยที่พวกเขาไม่หยิ่งผยอง

16.สีข้างของพวกเขาเคลื่อนห่างจากที่นอน
พลางวิงวอนต่อพระเจ้าของพวกเขาด้วยความกลัวและความหวัง
และพวกเขาบริจาคสิ่งที่เราได้ให้เป็นเครื่องยังชีพแก่พวกเขา

17.ดังนั้นจึงไม่มีชีวิตใดรู้สิ่งที่ถูกซ่อนไว้สำหรับพวกเขา
ให้เป็นที่รื่นรมย์แก่สายตา
เป็นการตอบแทนในสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้

18.ดังนั้นผู้ศรัทธาจะเหมือนกับคนชั่วช้ากระนั้นหรือ?
พวกเขาย่อมไม่เท่าเทียมกันแน่ ๆ

19.ส่วนบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีทั้งหลายนั้น
สำหรับพวกเขาคือสวนสวรรค์หลากหลาย
เป็นที่พำนักเตรียมไว้ตามที่พวกเขาได้กระทำไว้

20.และส่วนบรรดาผู้ชั่วช้านั้น ที่พำนักของพวกเขาคือไฟนรก
คราใดที่พวกเขาต้องการจะออกไปจากมัน
พวกเขาจะถูกบังคับให้เข้าไปในนั้นอีก
และจะมีเสียงกล่าวแก่พวกเขาว่า
จงลิ้มรสการลงโทษของไฟนรกซึ่งพวกท่านเคยปฏิเสธ ไม่เชื่อมัน

21.และแน่นอน เราจะให้พวกเขาได้ลิ้มรสการลงโทษอันใกล้ (ในโลกนี้)
ก่อนการลงโทษอันยิ่งใหญ่ (ในปรโลก) เพื่อว่าพวกเขาจะกลับมาสำนึกผิด

22.และผู้ใดเล่าจะอธรรมยิ่งไปกว่าผู้ถูกเตือนให้รำลึกถึงอายาตทั้งหลายของพระเจ้าของเขา แล้วเขาก็ผินหลังให้กับอายาตเหล่านั้น
แท้จริงเราเป็นผู้จองเวรบรรดาผู้กระทำผิด

23.และโดยแน่นอน เราได้ให้คัมภีร์แก่มูซา ดังนั้นเจ้า (มุฮัมมัด) อย่าอยู่ในการสงสัยต่อการพบมัน และเราได้ทำให้มัน
(คัมภีร์อัตเรารอฮ์) เป็นแนวทางที่ถูกต้องแก่วงศ์วานของอิสรออีล

24.และเราได้จัดให้มีหัวหน้าจากพวกเขา
เพื่อจะได้ชี้แนะแนวทางที่ถูกต้องตามคำบัญชาของเรา
ในเมื่อ พวกเขามีความอดทนและพวกเขาเชื่อมั่นต่ออายาตทั้งหลายของเรา

25.แท้จริงพระเจ้าของเจ้า
พระองค์จะทรงตัดสินระหว่างพวกเขาในวันกิยามะฮ์
ในสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกันในเรื่องนั้น

26.ยังมิเป็นที่ประจักษ์ชัดแก่พวกเขาดอกหรือว่า
กี่มากน้อยแล้วที่เราได้ทำลายประชาชาติก่อนหน้าของเขาไปหลายชั่วศตวรรษ โดยที่พวกเขา (กุฟฟารมักกะฮ์)
ได้ไปพบเห็นมาในที่พำนักอาศัยของพวกเขา แท้จริง
ในการนี้ย่อมเป็นสัญญาณอย่างมากหลาย แล้วพวกเขายังไม่เชื่อฟัง
(ใคร่ครวญ) อีกหรือ

27.พวกเขาไม่เห็นดอกหรือว่า
เราได้ให้น้ำไหลลงสู่แผ่นดินที่แห้งแล้ง แล้วด้วยมัน (น้ำ)
เราได้ให้พืชผลงอกเงยออกมา
เพื่อปศุสัตว์ของพวกเขาและตัวของพวกเขาเองได้กินจากมัน

28.และพวกเขากล่าวว่า เมื่อใดเล่าชัยชนะนี้ (จะเกิดขึ้นแก่พวกท่าน)
หากพวกท่านเป็นผู้สัตย์จริง

29.จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด วันแห่งชัยชนะนั้น
การศรัทธาของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะไม่อำนวยประโยชน์แก่พวกเขาเลย
และพวกเขาก็จะไม่ถูกให้ยืดเวลาออกไป

30.ดังนั้น จงผินหลังห่างออกจากพวกเขาเสียเถิด และจงคอยดู
แท้จริงพวกเขาก็จะเป็นผู้คอยดู

SURA 33 Al-Ahzab @อัลอะห์ซาบ

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.โอ้ นบี ! จงยำเกรงอัลลอฮ์
และอย่าเชื่อฟังพวกปฏิเสธศรัทธาและพวกมุนาฟิกีน
แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

2.และจงปฏิบัติตามสิ่งที่ถูกวะฮีย์ แก่เจ้า จากพระเจ้าของเจ้า
แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงรู้ดียิ่งในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ

3.และจงมอบความไว้วางใจแด่อัลลอฮ์ และพอเพียงแล้วที่อัลลอฮ์เป็นผู้คุ้มครอง

4.อัลลอฮ์มิได้ทรงทำให้ชายใดมีสองหัวใจในทรวงอกของเขา
และพระองค์มิได้ทรงทำให้ภริยาของพวกเจ้าซึ่งพวกเจ้าหย่าพวกเธอ
(ด้วยการกล่าวซิฮารฺ) ว่าเป็นแม่ของพวกเจ้า
และพระองค์มิได้ทรงทำให้การเรียก (ลูกบุญธรรม)
ของพวกเจ้าว่าเป็นลูก (ที่แท้จริง) ของพวกเจ้า
นั่นคือการกล่าวของพวกเจ้าด้วยปากของพวกเจ้า
และอัลลอฮ์นั้นตรัสสัจจะ และพระองค์ทรงชี้แนะแนวทางที่ถูกต้อง

5.จงเรียกเขาเหล่านั้นตาม (ชื่อ) พ่อของพวกเขา
มันเป็นการเที่ยงธรรมกว่า ณ ที่อัลลอฮ์ หากพวกเจ้าไม่รู้จักพ่อ
(จริง ๆ) ของพวกเขา ดังนั้น
พวกเขาก็คือพี่น้องร่วมในศาสนาของพวกเจ้าและผู้ใกล้ชิดของพวกเจ้า
และไม่เป็นที่น่าตำหนิแก่พวกเจ้าในสิ่งที่พวกเจ้าผิดพลาดในเรื่องนั้น
แต่สิ่งที่จิตใจของพวกเจ้ามีความมุ่งหมายต่างหาก
และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

6.นบีนั้นเป็นผู้ใกล้ชิดกับบรรดาผู้ศรัทธายิ่งกว่าตัวของพวกเขาเอง
และบรรดาภริยาของเขา (นบี)
คือมารดาของพวกเขาและเครือญาติร่วมสายโลหิต
บางคนในหมู่พวกเขาใกล้ชิดกับอีกบางคนยิ่งกว่าบรรดาผู้ศรัทธาและบรรดา
ผู้อพยพในบัญญัติของอัลลอฮ์ เว้น
แต่พวกเจ้าจะกระทำความดีแก่สหายสนิทของ พวกเจ้า
นั่นได้มีบันทึกไว้แล้วในคัมภีร์

7.และจงรำลึกถึงขณะที่เราได้เอาคำมั่นสัญญาของพวกเขาจากบรรดานบี
และจากเจ้า และจากนูห์ และอิบรอฮีม และมูซา และอิซา อิบนุมัรยัม
และเราได้เอาคำมั่นสัญญาอย่างหนักแน่นจากพวกเขา

8.เพื่อพระองค์จะทรงสอบถามบรรดาผู้สัตย์จริง
เกี่ยวกับความสัตย์จริงของพวกเขา
และพระองค์ทรงเตรียมการลงโทษอันเจ็บปวดไว้แก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา

9.โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย!
จงรำลึกถึงความโปรดปรานของอัลลอฮ์ที่มีต่อพวกเจ้าขณะที่กองทัพข้าศึก
เข้ามารุกรานพวกเจ้า แล้วเราได้ส่งลมพายะพัดใส่พวกเขา
และกำลังทหารที่พวกเจ้ามองไม่เห็น
และอัลลอฮ์ทรงเห็นสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ

10.เมื่อพวกเขายกทัพมายังพวกเจ้า ทั้งจากทางข้างบนของพวกเจ้า
และจากทางข้างล่างของพวกเจ้า
และเมื่อนัยตาได้เหลือกลานและหัวใจได้มาจุกอยู่ที่ลำคอ
และพวกเจ้านึกคิดกันต่าง ๆ นานา เกี่ยวกับอัลลอฮ์

11.ณ ที่นั้นขณะนั้น บรรดาผู้ศรัทธาได้ถูกทดลอง
และพวกเขาถูกทำให้เคลื่อนไหวสั่นสะเทือนอย่างรุนแรง

12.และจงรำลึกถึง
เมื่อพวกมุนาฟิกีนและบรรดาผู้ที่หัวใจของพวกเขามีโรค กล่าวว่า
อัลลอฮ์และร่อซู้ลของพระองค์มิได้สัญญาแก่เราอย่างใด
นอกจากการหลอกลวงเท่านั้น

13.และจงรำลึกถึงเมื่อกลุ่มหนึ่งจากพวกเขา (มุนาฟิกีน) กล่าวว่า
โอ้ชาวยัษริบเอ๋ย! ไม่มีที่ตั้งมั่นสำหรับพวกท่านแล้ว
(เพื่อต่อสู้กับข้าศึก) จงกลับไปเสียเถิด
และกลุ่มหนึ่งจากพวกเขาจะขออนุญาตกับท่านนบีว่าบ้านของพวกเราไม่มีอะไรปกปิด ไม่มั่นคง และมันมิได้เป็นเช่นนั้น
พวกเขามิได้ประสงค์สิ่งใด นอกจากการหนี (จากการทำสงคราม)

14.และถ้ามีการรุกรานมายังพวกเขาจากรอบนอกเมืองของมัน
แล้วพวกเขาได้ถูกปลุกปั่นให้ก่อความไม่สงบ แน่นอน
พวกเขาจะกระทำทันที และพวกเขาจะไม่ลังเลแม้แต่น้อย

15.และโดยแน่นอนพวกเขาได้ให้สัญญาต่ออัลลอฮ์มาก่อนแล้วว่า
พวกเขาจะไม่หันหลังกลับ และสัญญาของอัลลอฮ์นั้นจะถูกสอบถาม

16.จงกล่าวเถิดมุฮัมมัดว่า
การหนีนั้นจะไม่อำนวยประโยชน์อันใดแก่พวกท่าน หากพวกท่าน (ต้องการ) จะหนีจากความตาย หรือการรบราฆ่าฟันกัน และเมื่อนั้นพวกท่านจะไม่ได้รื่นเริงกัน นอกจาก (ใน) เวลาอันเล็กน้อย

17.จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด
ใครเล่าจะปกป้องพวกท่านให้พ้นจากอัลลอฮ์ไปได้
หากพระองค์ทรงปรารถนาให้ความเสียหายแก่พวกท่าน
หรือหากพระองค์ทรงปรารถนาให้ความเมตตาแก่พวกท่าน
และพวกเขาจะไม่พบใครอื่นจากอัลลอฮ์เป็นผู้คุ้มครองและเป็นผู้ช่วยเหลือแก่พวกเขา

18.แน่นอน อัลลอฮ์ทรงรู้บรรดาผู้ขัดขวางในหมู่พวกเจ้า
และผู้ที่กล่าวแก่พี่น้องของพวกเขาว่า มาหาพวกเราทางนี้
และพวกเขาจะไม่มาร่วมกันต่อต้านข้าศึก นอกจากจำนวนเล็กน้อย

19.เป็นคนตระหนี่กับพวกเจ้า ครั้นเมื่อความกลัว (อันตราย) ปรากฏขึ้น
เจ้าจะเห็นพวกเขาจ้องมองไปยังเจ้าสายตาของพวกเขาเกลือกกลิ้งเสมือนผู้มีอาการร่อแร่ใกล้จะตาย ต่อเมื่อความกลัว (อันตราย) ได้ผ่านพ้นไปแล้ว พวกเขาก็พูดจาถากถางพวกเจ้าด้วยสำนวนที่เผ็ดร้อน เป็นคนตระหนี่ในเรื่องทรัพย์สิน (ของที่ยึดมาได้จากการทำสงคราม)
ชนเหล่านั้นพวกเขามิได้ศรัทธา
อัลลอฮ์จึงทรงให้การงานของพวกเขาไม่บังเกิดผล
และนั่นเป็นเรื่องง่ายดายแก่อัลลอฮ์

20.พวกเขาคิดว่าพวกพรรคต่าง ๆ เหล่านั้นยังมิได้ถอยกลับออกไป
และหากว่าพวกพรรคต่าง ๆ เหล่านั้นหวนกลับมาอีก
พวกมุนาฟิกีนก็คาดหวังกันว่า
หากพวกเขาได้ไปอยู่ร่วมกับอาหรับชนบทเพื่อคอยสืบเสาะหาข่าวของพวกเจ้า และหากว่าพวกเขาได้อยู่ร่วมกับพวกเจ้า
พวกเขาก็จะไม่ต่อสู้เว้นแต่เพียงเล็กน้อยเท่านั้น

21.โดยแน่นอน
ในร่อซูลของอัลลอฮ์มีแบบฉบับอันดีงามสำหรับพวกเจ้าแล้ว

สำหรับผู้ที่หวัง (จะพบ)
อัลลอฮ์ และวันปรโลกและรำลึกถึงอัลลอฮ์อย่างมาก

22.และเมื่อบรรดาผู้ศรัทธาได้เห็นพรรคต่าง ๆ เหล่านั้น พวกเขา (มุอ์มิน) ได้กล่าวว่า
นี่คือสิ่งที่อัลลอฮ์และร่อซู้ลของพระองค์ได้สัญญาไว้แก่เรา
และอัลลอฮ์และร่อซู้ลของพระองค์ตรัสไว้จริงแล้ว
และมันมิได้เพิ่มสิ่งใดให้แก่พวกเขา นอกจากการศรัทธาและการนอบน้อม

23.ในหมู่ผู้ศรัทธามีบุรุษผู้มีสัจจะต่อสิ่งที่พวกเขาได้สัญญาต่ออัลลอฮ์เอาไว้ ดังนั้นในหมู่พวกเขามีผู้ปฏิบัติตามสัญญาของเขา
และในหมู่พวกเขามีผู้ที่ยังคอย (การตายชะฮีด)
และพวกเขามิได้เปลี่ยนแปลงแต่อย่างใด

24.เพื่ออัลลอฮ์จะได้ทรงตอบแทนบรรดาผู้มีสัจจะในความสัจจริงของพวกเขา และจะทรงลงโทษพวกมุนาฟิกีนหากพระองค์ทรงประสงค์
หรือจะทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขาแท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

25.และอัลลอฮ์ทรงให้พวกปฏิเสธศรัทธาถอยทัพกลับด้วยความเคียดแค้นของพวกเขาโดยที่พวกเขามิได้ประสบความดีแต่อย่างใด
และอัลลอฮ์ทรงพอเพียงแล้วแก่บรรดาผู้ศรัทธาในการสู้รบ
และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงพลัง ผู้ทรงอำนาจอย่างเหลือหลาย

26.และพระองค์ทรงให้พวกอะฮ์ลุลกิตาบ (ยิวกุ๊ร็อยเซาะฮ์) ที่ได้ช่วยเหลือพวกเขา (พวกมุชริกีน) ลงมาจากป้อมที่มั่นของพวกเขา
และทรงบรรจุความหวาดกลัวไว้ในจิตใจของพวกเขา
ส่วนหนึ่งพวกเจ้าประหารชีวิต (พวกเขา)
และอีกส่วนหนึ่งพวกเจ้าจับเป็นเชลย

27.และพระองค์ได้ทรงให้พวกเจ้าได้รับมรดกปกครองแผ่นดินของพวกเขา และที่อยู่อาศัยของพวกเขา
และทรัพย์สินของพวกเขาและแผ่นดินที่พวกเจ้ายังมิเคยเหยียบย่างเข้าไป และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอานุภาพเหนือทุกสิ่ง

28.โอ้นบีเอ๋ย! จงกล่าวแก่บรรดาภริยาของเจ้าเถิดว่า
หากพวกเธอปรารถนาการมีชีวิตในโลกนี้ และความเพริศแพร้วของมัน
ก็จงมาเถิด ฉันจะจัดหา (การเลี้ยงชีพ) ให้แก่พวกเธอ
และจะปล่อยพวกเธอให้ออกไปอย่างดีงาม

29.และหากพวกเธอปรารถนาอัลลอฮ์และ
ร่อซู้ลของพระองค์และโลกอาคิเราะฮ์แล้ว
แท้จริงอัลลอฮ์ได้เตรียมผลบุญอันใหญ่หลวงแก่เหล่าสตรีผู้กระทำความดีในหมู่พวกเธอ

30.โอ้บรรดาภริยาของนบีเอ๋ย!
ผู้ใดในหมู่พวกเธอนำความชั่วอย่างชัดแจ้งมา
การลงโทษจะถูกเพิ่มให้แก่นางเป็นสองเท่า
ในการนั้นเป็นการง่ายดายแก่อัลลอฮ์

31.และผู้ใดในหมู่พวกเธอภักดีต่ออัลลอฮ์และร่อซู้ลของพระองค์
และกระทำความดี เราจะให้รางวัลของนางแก่นางสองครั้ง
และเราได้เตรียมปัจจัยยังชีพอันดีงามแก่นาง

32.โอ้ บรรดาภริยาของนบีเอ๋ย! พวกเธอไม่เหมือนกับสตรีใด ๆ
ในเหล่าสตรีอื่นหากพวกเธอยำเกรง (อัลลอฮ์)
ก็ไม่ควรพูดจาเพราะพริ้งนัก
เพราะจะทำให้ผู้ที่ในหัวใจของเขามีโรคเกิดความโลภ
แต่จงพูดด้วยถ้อยคำที่พอเหมาะพอควร

33.และจงอยู่ในบ้านเรือนของพวกเธอและอย่าได้โออวดความงาม
(ของพวกเธอ) เช่น การอวดความงาม (ของพวกสตรี)
แห่งสมัยงมงายในยุคก่อน และจงดำรงการละหมาดและจ่ายซะกาต
และจงภักดีต่ออัลลอฮ์และร่อซู้ลของพระองค์
อัลลอฮ์เพียงแต่ต้องการที่จะขจัดความโสโครกออกไปจากพวกเจ้า
โอ้สมาชิกของวงศ์ตระกูล (นบี) เอ๋ย และทรง (ประสงค์)
ที่จะขัดเกลาพวกเจ้าให้สะอาดบริสุทธิ์

34.และจงอ่านสิ่งที่ได้ถูกอ่านในบ้านเรือนของพวกเธอ (เช่น)
จากอายาตทั้งหลายของอัลลอฮ์และฮิกมะฮ์
แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้ อย่างละเอียด ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง

35.แท้จริง บรรดาผู้นอบน้อมชายและหญิง บรรดาผู้ศรัทธาชายและหญิง
บรรดาผู้ภักดีชายและหญิง บรรดาผู้สัตย์จริงชายและหญิง
บรรดาผู้อดทนชายและหญิง บรรดาผู้ถ่อมตัวชายและหญิง
บรรดาผู้บริจาคทานชายและหญิงบรรดาผู้ถือศีลอดชายและหญิง
บรรดาผู้รักษาอวัยวะเพศของพวกเขาที่เป็นชายและหญิง
บรรดาผู้รำลึกถึงอัลลอฮ์อย่างมากที่เป็นชายและหญิงนั้น

36.ไม่บังควรแก่ผู้ศรัทธาชายและผู้ศรัทธาหญิง
เมื่ออัลลอฮ์และร่อซู้ลของพระองค์ได้กำหนดกิจการใดแล้ว
สำหรับพวกเขาไม่มีทางเลือกในเรื่องของพวกเขา
และผู้ใดไม่เชื่อฟังอัลลอฮ์และร่อซู้ลของพระองค์แล้ว
แน่นอนเขาได้หลงผิดอย่างชัดแจ้ง

37.และจงรำลึกถึงขณะที่เจ้าพูดกับผู้ที่อัลลอฮ์ทรงโปรดปรานแก่เขา
และเจ้าได้ให้ความสงเคราะห์แก่เขา
และจงดูแลรักษาภริยาของเจ้าไว้ให้อยู่กับเจ้า และจงยำเกรงอัลลอฮ์
และเจ้าได้ซ่อนไว้ในจิตใจของเจ้าเรื่องที่อัลลอฮ์จะทรงเปิดเผยมัน
และเจ้ากลัวเกรงมนุษย์
แต่อัลลอฮ์ทรงสมควรยิ่งกว่าที่เจ้าจะกลัวเกรงพระองค์ ครั้นเมื่อเซด
ได้หย่ากับนาง แล้ว
เราได้ให้เจ้าแต่งงานกับนางเพื่อที่จะไม่เป็นที่ลำบากใจแก่บรรดาผู้
ศรัทธาชายในเรื่องการ (การสมรสกับ) ภริยาของบุตรบุญธรรมของพวกเขา
เมื่อพวกเขาหย่ากับพวกนางแล้วและพระบัญชาของอัลลอฮ์นั้นจะต้อง
บรรลุผลเสมอ

38.ไม่เป็นการลำบากใจอันใดแก่ท่านนบี
ในสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงกำหนดให้แก่เขา (นี่คือ) แนวทางของอัลลอฮ์

(ที่ได้มีขึ้นแล้ว) ต่อบรรดาผู้ได้ล่วงลับในสมัยก่อน
และพระบัญชาของอัลลอฮ์นั้นได้กำหนดไว้แล้ว

39.บรรดา (นบี) ผู้ที่ได้เผยแผ่สาสน์ทั้งหลายของอัลลอฮ์
และพวกเขากลัวเกรงพระองค์ และไม่กลัวเกรงผู้ใดนอกจากอัลลอฮ์
และพอเพียงแล้วที่อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงชำระสอบสวน

40.มุฮัมมัดมิได้เป็นบิดาผู้ใดในหมู่บุรุษของพวกเจ้า
แต่เป็นร่อซู้ลของอัลลอฮ์ และคนสุดท้ายแห่งบรรดานบี

41.โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย!
จงรำลึกถึงอัลลอฮ์โดยการรำลึกอย่างมากมาย

42.และแซ่ซ้องสะดุดีพระองค์ทั้งยามเช้าและยามเย็น

43.พระองค์คือผู้ทรงประทานความเมตตาให้แก่พวกเจ้า
และมลาอิกะฮ์ของพระองค์ด้วย
เพื่อพระองค์จะทรงนำพวกเจ้าออกจากความมืดทึบทั้งหลายสู่ความสว่าง
และพระองค์ทรงเมตตาต่อบรรดาผู้ศรัทธาเสมอ

44.การกล่าวคำทักทายของพวกเขาในวันที่พวกเขาพบพระองค์คือ ศานติ
(สลาม) และพระองค์ทรงเตรียมรางวัลอันมีเกียรติไว้ให้แก่พวกเขาแล้ว

45.โอ้นบีเอ๋ย! แท้จริงเราได้ส่งเจ้ามาเพื่อให้เป็นพยาน
และผู้แจ้งข่าวดี และผู้ตักเตือน

46.และเป็นผู้เรียกร้องเชิญชวนไปสู่อัลลอฮ์ ตามพระบัญชาของพระองค์
และเป็นดวงประทีปอันแจ่มจรัส

47.และจงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธาว่า แท้จริง
สำหรับพวกเขาจะได้รับความโปรดปรานอันใหญ่หลวงจากอัลลอฮ์

48.และอย่าเชื่อฟังพวกปฏิเสธศรัทธาและพวกมุนาฟิกีน
และอย่าสนใจการระรานของพวกเขา และจงมอบความไว้วางใจแด่อัลลอฮ์
และพอเพียงแล้วที่อัลลอฮ์ทรงเป็นผู้รับการมอบหมาย

49.โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย!
เมื่อพวกเจ้าได้สมรสกับบรรดาหญิงผู้ศรัทธา
แล้วพวกเจ้าได้หย่าพวกเธอก่อนที่พวกเจ้าจะแตะต้องตัวพวกเธอ
(คือร่วมหลับนอนกับพวกเธอ) ดังนั้น สำหรับพวกเจ้าไม่มีสิทธิ์
(ที่จะให้พวกเธออยู่) ในอิดดะฮ์
โดยที่พวกเจ้าจะนับเวลาการอยู่ในอิดดะฮ์ ฉะนั้น
พวกเจ้าจงให้ผลประโยชน์แก่พวกเธอบ้าง
แล้วปล่อยให้พวกเธอจากไปโดยดีงาม

50.โอ้นบีเอ๋ย! เราได้อนุมัติแก่เจ้าในบรรดาภริยาของเจ้า
ซึ่งเจ้าได้มอบมะฮัรแก่พวกเธอ
และสิ่งที่มือขวาของเจ้าครอบครองจากพวกที่อัลลอฮ์ทรงมอบหมายให้แก่เ
จ้า และบุตรสาวของอา ลุง ของเจ้า และบุตรสาวของอา ป้า ของเจ้า
และบุตรสาวของน้า ลุง ของเจ้า และบุตรสาวของน้า ป้า ของเจ้า
ซึ่งพวกเธอได้อพยพร่วมไปกับเจ้า
และหญิงผู้ศรัทธาเมื่อนางเสนอตัวของนางแก่ท่านนบี หากท่านนบีปรารถนา
จะสมรสกับนางทั้งนี้ สำหรับเจ้าโดยเฉพาะมิใช่สำหรับบรรดา ผู้ศรัทธา

แน่นอนเรารู้ดีถึงสิ่งที่เราได้กำหนด
แก่พวกเขาในเรื่องบรรดาภริยาของพวกเขา
และสิ่งที่มือขวาของพวกเขาครอบครอง เพื่อ
ที่จะไม่เป็นที่ลำบากใจแก่เจ้าและอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอภัย
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

51.เจ้ามีสิทธิ์ที่จะหย่าผู้ที่เจ้าปรารถนาในหมู่พวกเธอ
และเจ้าจะรับผู้ที่เจ้าประสงค์มาอยู่ร่วมกับเจ้า
และผู้ใดที่เจ้าต้องการ (ให้มาอยู่ร่วม)
จากผู้ที่เจ้าเคยแยกกันอยู่ ก็ไม่เป็นที่ตำหนิแก่เจ้า
นั่นเป็นการเหมาะสมกว่าที่จะทำให้นัยตาของพวกเธอรื่นรมย์
และไม่ทำให้พวกเธอเศร้าโศก
และพวกเธอพอใจในสิ่งที่เจ้าได้ให้แก่พวกเธอทั้งหมด
และอัลลอฮ์ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในจิตใจของพวกเจ้า
และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงขันติธรรม

52.ไม่เป็นที่อนุมัติแก่เจ้าที่จะแต่งงานกับหญิงอื่นหลังจากนี้
และเจ้าอย่าได้เปลี่ยนพวกเธอเพื่อภริยาอื่น ๆ
ถึงแม้ว่าความสวยงามของพวกเธอจะทำให้เจ้าพอใจก็ตาม
นอกจากสิ่งที่มือขวาของเจ้าครอบครอง
และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงเฝ้ามองทุกสิ่งทุกอย่าง

53.โอ้ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย !
พวกเจ้าอย่าได้เข้าไปในบ้านทั้งหลายของนบี
เว้นแต่จะเป็นที่อนุมัติแก่พวกเจ้า
เพื่อรับประทานอาหารโดยมิต้องคอยการปรุงอาหารให้สุกเสียก่อน
แต่เมื่อพวกเจ้าได้รับเชิญก็จงเข้าไปครั้นเมื่อพวกเจ้ารับประทานเสร็จ
แล้วก็จงแยกย้ายกันออกไป และอย่าเป็นผู้ชอบวิสาสะในการสนทนา
แท้จริง ในการนั้นย่อมทำความรำคาญให้แก่ท่านนบี
ซึ่งท่านกระดากอายพวกเจ้า แต่อัลลอฮ์ไม่ทรงกระดากอายต่อความจริง
และเมื่อพวกเจ้าขอสิ่งใดจากพวกนาง ก็จงขอพวกนางจากหลังม่าน
เช่นนั้นแหละเป็นการบริสุทธิ์อย่างยิ่งแก่จิตใจของพวกเจ้าและจิตใจของพวกนาง
และไม่เป็นการบังควรแก่พวกเจ้าที่จะก่อความรำคาญให้แก่ร่อซู้ลของอัลลอฮ์ และพวกเจ้าจะต้องไม่แต่งงานกับบรรดาภริยาของท่าน หลังจากท่าน (ได้สิ้นชีพไปแล้ว) เป็นอันขาด แท้จริงในการนั้น ณ
ที่อัลลอฮ์เป็นเรื่องที่ใหญ่หลวงนัก

54.หากพวกเจ้าเปิดเผยสิ่งใดหรือปิดบังมัน
แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้ทุกสิ่งทุกอย่าง

55.ไม่เป็นที่น่าตำหนิแก่พวกนาง เกี่ยวกับบิดาของพวกนาง และลูก ๆ
ของพวกนางและพี่น้องผู้ชายของพวกนาง
และลูกชายของพี่น้องหญิงของพวกนาง และบรรดาผู้หญิงของพวกนาง
และสิ่งที่มือขวาของพวกนางครอบครอง และพวกนางยำเกรงต่ออัลลอฮ์
แท้จริง อัลลอฮ์นั้นทรงเป็นพยานต่อทุกสิ่ง

56.แท้จริงอัลลอฮ์และมลาอิกะฮ์ของพระองค์ประสาทพรแก่นบี โอ้
บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย !
พวกเจ้าจงประสาทพรให้เขาและกล่าวทักทายเขาโดยคารวะ

57.แท้จริง บรรดาผู้กล่าวร้ายแก่อัลลอฮ์ และร่อซูลของพระองค์
อัลลอฮ์ทรงสาปแช่งพวกเขาทั้งในโลกนี้ และปรโลก
และทรงเตรียมการลงโทษอันอัปยศไว้สำหรับพวกเขา

58.และบรรดาผู้กล่าวร้ายแก่บรรดาผู้ศรัทธาชายและบรรดาผู้ศรัทธาหญิง
ในสิ่งที่พวกเขามิได้กระทำ แน่นอนพวกเขาได้แบกการกล่าวร้าย
และบาปอันชัดแจ้งไว้

59.โอ้นบีเอ๋ย ! จงกล่าวแก่บรรดาภริยาของเจ้า และบุตรสาวของเจ้า
และบรรดาหญิงของบรรดาผู้ศรัทธา
ให้พวกนางดึงเสื้อคลุมของพวกนางลงมาปิดตัวของพวกนาง นั้น
เป็นการเหมาะสมกว่าที่นางจะเป็นที่รู้จัก
เพื่อที่พวกนางจะไม่ถูกรบกวน
และอัลลอฮ์ทรงเป็นผู้อภัยผู้ทรงเมตตาเสมอ

60.แน่นอน ถ้าพวกมุนาฟิกีนและบรรดาผู้ที่ในหัวใจของพวกเขามีโรค
และกลุ่มผู้ก่อกวนความสงบในนครมะดีนะฮ์ไม่ระงับ
(การกระทำที่เลวทรามของพวกเขา) แน่นอน
เราจะให้เจ้ามีอำนาจเหนือพวกเขา
แล้วพวกเขาจะไม่กลับมาพำนักเป็นเพื่อนบ้านของเจ้าในนั้นอีกเว้นแต่เ
พียงชั่วเวลาอันเล็กน้อยเท่านั้น

61.พวกเหล่านั้นถูกสาปแช่ง ไม่ว่าพวกเขาจะถูกพบ ณ แห่งหนใด
ก็จะถูกจับกุมและถูกสังหาร (โดยปราศจากความเมตตา)

62.นั่นคือแนวทางของอัลลอฮ์แก่บรรดาผู้ที่ล่วงลับไปแล้วแต่กาลก่อน
และเจ้าจะไม่พบการเปลี่ยนแปลงใดๆ ในแนวทางของอัลลอฮ์

63.มีผู้คนถามเจ้าเกี่ยวกับยามอวสาน จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด)
แท้จริงความรู้ในเรื่องนั้นอยู่ ณ ที่อัลลอฮ์
และอะไรเล่าจะทำให้เจ้ารู้ได้ บางทียามอวสานนั้นอยู่ใกล้ๆ นี่เอง

64.แท้จริง อัลลอฮ์ทรงสาปแช่งบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา
และทรงเตรียมไฟที่ลุกโชติช่วงไว้สำหรับพวกเขา

65.พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล
พวกเขาจะไม่พบผู้คุ้มครองและผู้ช่วยเหลือ

66.วันที่ใบหน้าของพวกเขาจะถูกพลิกกลับไปกลับมาในไฟนรก
พวกเขาจะกล่าวว่า โอ้ความระทมทุกข์ของเรา !
หากเราได้เชื่อฟังปฏิบัติตามอัลลอฮ์
และเราได้เชื่อฟังปฏิบัติตามร่อซูลก็จะดีหรอก !!

67.และพวกเขากล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของเรา
แท้จริงเราได้เชื่อฟังปฏิบัติตามบรรดาหัวหน้าของเรา
และบรรดาผู้นำของเรา ดังนั้นพวกเขาได้ทำให้พวกเราหลงทาง

68.ข้าแต่พระเจ้าของเรา ได้โปรดลงโทษพวกเขาสองเท่าเถิด
และทรงสาปแช่งพวกเขาซึ่งการสาปแช่งอันยิ่งใหญ่

69.โอ้ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย !
พวกเจ้าอย่าได้เป็นเช่นบรรดาผู้สบประมาทมูซา
แล้วอัลลอฮ์ก็ทรงให้เขาพ้นจากที่ พวกเขากล่าวร้าย
และเขาเป็นผู้ควรแก่การคารวะ ณ ที่ อัลลอฮ์

70.โอ้ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย ! จงยำเกรงอัลลอฮ์
และจงกล่าวถ้อยคำที่ เที่ยงธรรมเถิด

71.พระองค์จะทรงปรับปรุงการงานของพวกเจ้าให้ดีขึ้นสำหรับพวกเจ้า
และจะทรงอภัยโทษความผิดของพวกเจ้าให้แก่พวกเจ้าและผู้ใดเชื่อฟังปฏิบัติตามอัลลอฮ์แล่ะร่อซู้ลของพระองค์
แน่นอนเขาได้รับความสำเร็จใหญ่หลวง

72.แท้จริงเราได้เสนอการอะมานะฮ์ แก่ชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน
และขุนเขาทั้งหลาย แต่พวกมันปฏิเสธจะแบกรับมันและกลัวต่อมัน
(คือภาระอันหนักอึ้ง) และมนุษย์ได้แบกรับมัน แท้จริงเขา (มนุษย์)
เป็นผู้อธรรมงมงายยิ่ง

73.เพื่ออัลลอฮ์จะได้ทรงลงโทษแก่พวกมุนาฟิกีนชายและพวกมุนาฟิกีนหญิง และบรรดาผู้ตั้งภาคีชาย (มุชริกีน) และบรรดาผู้ตั้งภาคีหญิง
(มุชริก๊าต) และเพื่ออัลลอฮ์จะทรงอภัยโทษแก่บรรดาผู้ศรัทธาชาย
และบรรดาผู้ศรัทธาหญิง และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ:

SURA 34 Saba @สะบะอ์

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.บรรดาการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์ซึ่งสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย
และสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์
และบรรดาการสรรเสริญในปรโลกเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์
และพระองค์เป็นผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงรอบรู้ เชี่ยวชาญ

2.พระองค์ทรงรอบรู้ถึงสิ่งที่เข้าไปอยู่ในแผ่นดิน
และสิ่งที่ออกมาจากมัน และสิ่งที่ลงมาจากฟากฟ้า
และสิ่งที่ขึ้นไปสู่ในนั้น และพระองค์เป็นผู้ทรงเมตตา
ผู้ทรงอภัยเสมอ

3.และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธากล่าวว่า วันอวสานนั้นจะไม่มาถึงเราดอก
จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด หามิได้ ขอสาบานด้วยพระเจ้าของฉัน
ผู้ทรงรอบรู้ในสิ่งพ้นญาณวิสัย มันจะเกิดขึ้นแก่พวกท่านอย่างแน่นอน
ไม่มีแม้แต่น้ำหนักเพียงเท่าธุลีในชั้นฟ้าทั้งหลาย และในแผ่นดิน
และที่เล็กยิ่งกว่านั้นและที่ใหญ่กว่านั้น จะรอดพ้นจากพระองค์
เว้นแต่จะอยู่ในบันทึกอันชัดแจ้งทั้งสิ้น

4.เพื่อที่พระองค์จะทรงตอบแทนแก่บรรดาผู้ศรัทธาและประกอบความดีทั้งหลายชนเหล่านั้น
สำหรับพวกเขาจะได้รับการอภัยโทษและปัจจัยยังชีพอันมีเกียรติ
(คือสวนสวรรค์)

5.ชนเหล่านั้นสำหรับพวกเขาจะได้รับการลงโทษอันเลวร้ายอย่างเจ็บปวด

6.ตระหนักดีว่า
สิ่งที่ได้ถูกประทานแก่เจ้าจากพระเจ้าของเจ้านั้นเป็นสัจธรรม
และจะชี้นำไปสู่แนวทางแห่งพระผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงได้รับการสรรเสริญ

7.และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้กล่าว (เยาะเย้ย) ว่า
เราจะชี้แนะแก่พวกท่านไหมเล่าถึงชายคนหนึ่งที่เขาจะบอกเล่าแก่พวกท่
านว่า เมื่อพวกท่านถูกทำให้แตกสลายกระจัดกระจายเป็นผุยผงแล้ว
พวกท่านจะถูกบังเกิดขึ้นมาใหม่

8.เขาได้ปั้นความเท็จให้แก่อัลลอฮ์ หรือว่าเขาเป็นบ้าไปแล้ว?
หามิได้ ! บรรดาผู้ไม่ศรัทธาต่อปรโลกนั้น
จะอยู่ในการลงโทษและการหลงผิดอันไกลลิบ

9.พวกเขามิเห็นดอกหรือ ถึงสิ่งที่อยู่เบื้องหน้าพวกเขา
และสิ่งที่อยู่เบื้องหลังพวกเขา ที่มีอยู่ในฟากฟ้าและแผ่นดิน
หากเราประสงค์ เราจะให้แผ่นดินสูบพวกเขาลงไปหรือเราจะให้ส่วนต่าง ๆ
จากท้องฟ้าหล่นลงมาบนพวกเขา แท้จริง
ในการนี้ย่อมเป็นสัญญาณหนึ่งอย่างแน่นอนแก่บ่าวทุกคนที่หันหน้าเข้า
สู่อัลลอฮ์

10.และโดยแน่นอน เราได้ให้ความโปรดปรานจากเราแก่ดาวู๊ด
โอ้ภูเขาเอ๋ย จงแซ่ซ้องสดุดีพร้อมกับเขาและนกด้วย
และเราได้ทำให้เหล็กอ่อนสำหรับเขา

11.เจ้าจงทำเสื้อเกราะและทำห่วงของมันให้ได้สัดส่วน
และพวกเจ้าจงทำความดีเถิด แท้จริง
ข้านั้นรู้เห็นสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ

12.และเราได้ให้มีลมพัดแก่สุลัยมาน
ซึ่งมันจะพัดไปในยามเช้าเป็นเวลาหนึ่งเดือน
และมันจะพัดกลับในยามเย็นเป็นเวลาหนึ่งเดือน
และเราได้ให้ไหลมาแก่เขาซึ่งตาน้ำทองเหลือง
(คือให้ทองเหลืองที่หลอมตัวเป็นตาน้ำไหลมาสำหรับสุลัยมาน)
ในหมู่ญินนั้น มีผู้ทำงานอยู่เบื้องหน้าเขาด้วย
อนุมัติแห่งพระเจ้าของเขา
และผู้ใดในหมู่พวกเขาหันเหจากพระบัญชาของเรา
เราจะให้เขาลิ้มรสการลงโทษที่มีไฟลุกโชติช่วง

13.พวกเขา (ญิน) ทำงานให้เขา (สุลัยมาน) ตามที่เขาต้องการ
(เช่นสร้าง) ปราสาทหลายแห่งที่สูงตระหง่าน และบรรดาหุ่นจำลอง
และบรรดาโคมใส่อาหารมีขนาดเท่าบ่อน้ำและบรรดาหม้อสำหรับหุงอาหารตั้
งอยู่กับที่ พวกเจ้าจงทำงานเถิด วงศ์วานของดาวู๊ดเอ๋ย!
ด้วยการขอบคุณและส่วนน้อยแห่งปวงบ่าวของเราที่เป็นผู้ขอบคุณ

14.ครั้นเมื่อเราได้กำหนดความตายแก่เขา
มิได้มีสิ่งใดบ่งชี้แก่พวกเขาถึงความตายของเขา
นอกจากปลวกใต้ดินแทะกินไม้เท้าของเขา ดังนั้น
เมื่อเขาล้มลงพวกญินก็รู้อย่างชัดแจ้งว่า
หากพวกเขารู้ในสิ่งพ้นญาณวิสัยแล้ว
พวกเขาจะไม่ต้องมาทนทุกข์ทรมานที่น่าอดสูเช่นนี้

15.โดยแน่นอน สำหรับพวกสะบะอ์นั้นมีสัญญาณหนึ่งในที่อาศัยของพวกเขา
มีสวนสองแห่งทางขวาและทางซ้าย
พวกเจ้าจงบริโภคจากปัจจัยยังชีพของพระเจ้าของพวกเจ้า
และจงขอบคุณต่อพระองค์ อันเป็นดินแดนที่อุดมสมบูรณ์
และมีพระเจ้าผู้ทรงอภัย

16.แต่พวกเขาได้ผินหลังดังนั้น
เราจึงปล่อยน้ำจากเขื่อนให้ท่วมพวกเขา
และเราได้เปลี่ยนให้พวกเขาสวนสองแห่งของพวกเขา แทนสวนอีกสองแห่ง
มีผลไม้ขมและต้นไม้พุ่ม และต้นพุทราบ้างเล็กน้อย

17.เช่นนั้นแหละ เราได้ตอบแทนพวกเขา เนื่องจากพวกเขาเนรคุณ
และเรามิได้ลงโทษผู้ใด (ด้วยการลงโทษอย่างรุนแรงเช่นนี้)
นอกจากพวกเนรคุณ

18.ระหว่างพวกเขาและระหว่างหัวเมืองต่าง ๆ
ซึ่งเราได้ให้ความจำเริญในนั้น
เราได้ให้มีขึ้นซึ่งหัวเมืองที่เด่นชัด
และเราได้กำหนดการเดินทางไว้ในนั้น พวกเจ้าจงเดินทางไปตามนั้นเถิด
ทั้งกลางวันและกลางคืนอย่างปลอดภัย

19.และพวกเขาได้อธรรมต่อตัวพวกเขาเอง
ดังนั้นเราจึงได้ทำให้พวกเขาเป็นเรื่องเล่าขานติดต่อกันมา

20.และโดยแน่นอน
อิบลีสได้ทำให้การนึกคิดของมันที่มีต่อพวกเขาเป็นจริง
ดังนั้นพวกเขาจึงได้ปฏิบัติตามมัน
เว้นแต่ส่วนน้อยของบรรดาผู้ศรัทธาเท่านั้น*

21.และมันไม่มีอำนาจใด ๆ เหนือพวกเขา
เว้นแต่เพื่อเราจะได้รู้ว่าผู้ใดศรัทธาต่อวันปรโลก
จากผู้ที่เขามีความสงสัยในเรื่องนั้น
และพระเจ้าของเจ้านั้นเป็นผู้ทรงดูแลคุ้มครองทุกสิ่งทุกอย่าง*

22.จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด)
พวกท่านจงวิงวอนต่อบรรดาที่พวกท่านจินตนาการ (ว่าเป็นพระเจ้า)
อื่นจากอัลลอฮ์ พวกมันมิได้ครอบครองแม้แต่เพียงน้ำหนักเพียงเท่าธุลี
ในชั้นฟ้าทั้งหลาย
และแผ่นดินและพวกมันมิได้มีหุ้นส่วนในทั้งสองนั้น
และสำหรับพระองค์นั้นมิได้มีผู้ช่วยเหลือมาจากพวกมัน*

23.การชะฟาอะฮ์จะไม่เกิดประโยชน์อันใด ณ ที่พระองค์
นอกจากผู้ที่พระองค์ทรงอนุญาตแก่เขา
จนกระทั่งเมื่อความหวาดกลัวได้คลายจากจิตใจของพวกเขา
พวกเขากล่าวว่า พระเจ้าของพวกท่านได้ตรัสอะไรนะ
พวกเขากล่าวว่าสัจธรรม และพระองค์เป็นผู้ทรงสูงสุด ผู้ทรงยิ่งใหญ่*

24.จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ใครเป็นผู้ประทานปัจจัยยังชีพแก่พวกท่าน
จากชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่าอัลลอฮ์
และแท้จริงไม่เราก็พวกท่านแน่นอน ที่อยู่บนแนวทางที่ถูกต้อง
หรืออยู่ในการหลงผิดอย่างชัดแจ้ง*

25.จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด)
พวกท่านจะไม่ถูกสอบถามเกี่ยวกับที่เราทำผิด
และเราก็จะไม่ถูกสอบถามเกี่ยวกับพวกที่ท่านกระทำ*

26.จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พระเจ้าของเราจะทรงรวบรวมพวกเราทั้งหมด
แล้วพระองค์จะทรงตัดสินระหว่างพวกเราด้วยความจริง
และพระองค์คือผู้ทรงตัดสิน ผู้ทรงรอบรู้ *

27.จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด)
พวกท่านจงแสดงให้ฉันเห็นบรรดาที่พวกท่านได้นำไปตั้งเป็นภาคีร่วมกับ
พระองค์ ไม่ดอก! พระองค์คืออัลลอฮ์ ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ*

28.และเรามิได้ส่งเจ้ามาเพื่ออื่นใด
เว้นแต่เป็นผู้แจ้งข่าวดีและเป็นผู้ตักเตือนแก่มนุษย์ทั้งหลาย
แต่ว่าส่วนมากของมนุษย์ไม่รู้ *

29.และพวกเขากล่าวว่า เมื่อใดเล่าสัญญานี้ (จะมาถึง)
หากพวกท่านเป็นผู้สัตย์จริง*

30.จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด)
สำหรับพวกท่านมีกำหนดวันวันหนึ่งซึ่งพวกท่านจะขอผ่อนผันให้ล่าช้าสัก
กระยะหนึ่งก็ไม่ได้ และจะร่นเวลาให้เร็วเข้าก็ไม่ได้ *

31.และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธากล่าวว่า เราจะไม่ศรัทธาต่ออัลกุรอานนี้
และต่อสิ่งที่มีมาก่อนอัลกุรอาน และหากเจ้า (มุฮัมมัด)
ได้เห็นเมื่อบรรดาผู้อธรรมจะถูกให้หยุดยืนต่อหน้าพระเจ้าของพวกเขา
บางคนในพวกเขาจะกล่าวซัดถ้อยคำแก่อีกคนหนึ่ง บรรดาผู้อ่อนแอกว่า
(ลูกน้อง) กล่าวแก่บรรดาผู้หยิ่งยะโส (หัวหน้า) ว่า
หากมิใช่พวกท่านแล้ว แน่นอน พวกเราคงได้เป็นผู้ศรัทธากันแล้ว*

32.บรรดาผู้หยิ่งยะโส (หัวหน้า) ก็กล่าวแก่บรรดาผู้อ่อนแอ
(ลูกน้อง) ว่า
พวกเรานะหรือที่ได้หน่วงเหนี่ยวพวกท่านจากแนวทางที่ถูกต้องหลังจากท
ี่มันได้มายังพวกท่าน มิใช่เช่นนั้นแต่พวกท่านเองเป็นผู้กระทำผิด*

33.บรรดาผู้อ่อนแอ (ลูกน้อง) กล่าวแก่บรรดาผู้หยิ่งยะโส (หัวหน้า)
ว่า มิใช่เช่นนั้นดอก! แต่มันเป็นแผนการทั้งกลางคืนและกลางวัน
เมื่อพวกท่านใช้ให้พวกเราปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์
และให้เราตั้งภาคีคู่เคียงกับพระองค์
และพวกเขาจะซ่อนความสำนึกผิดเมื่อพวกเขาได้เห็นการลงโทษ
และเราได้คล้องพันธนาการที่คอของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา
พวกเขาจะไม่ได้รับการตอบแทนใด ๆ นอกจากที่พวกเขาได้กระทำไว้ *

34.และเรามิได้ส่งผู้ที่ตักเตือนคนใดไปยังเมืองใด
นอกจากบรรดาผู้ฟุ่มเฟือยของมันจะกล่าวว่า แท้จริง
เราเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาในสิ่งที่พวกท่านถูกส่งมา*

35.และพวกเขาได้กล่าวอีกว่า พวกเรามีทรัพย์สินและลูกหลานมากกว่า
และพวกเราจะไม่ถูกลงโทษ*

36.จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แท้จริง
พระเจ้าของฉันทรงแผ่ปัจจัยยังชีพแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์
และทรงให้คับแคบ แต่ว่าส่วนมากของมนุษย์ไม่รู้ *

37.และมิใช่ทรัพย์สินของพวกเจ้า
และมิใช่ลูกหลานของพวกเจ้าที่จะทำให้พวกเจ้าใกล้ชิดสนิทกับเรา
นอกจากผู้ศรัทธาและกระทำความดี ดังนั้นชนเหล่านั้น
สำหรับพวกเขาจะได้รับการตอบแทนเป็นสองเท่า ตามที่พวกเขาได้กระทำไว้
และพวกเขาจะพำนักอยู่ในสวนสวรรค์อย่างผู้ปลอดภัย*

38.และบรรดาผู้มุ่งมั่นเพื่อทำลายล้างสัญญาณทั้งหลายของเราชนเหล่านั้น จะถูกนำมาอยู่ต่อหน้า (เรา) ในการลงโทษ*

39.จงกล่าวเถิด แท้จริง
พระเจ้าของฉันทรงแผ่ปัจจัยยังชีพแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์จากปวงบ่าวของพระองค์ และทรงให้แคบแก่เขา
และอันใดที่พวกเจ้าบริจาคสิ่งใดก็ดี พระองค์จะทรงทดแทนมัน
และพระองค์นั้นทรงเป็นผู้ดีเลิศแห่งบรรดาผู้ประทานปัจจัยยังชีพ*

40.และวันที่พระองค์จะทรงรวบรวมพวกเขาทั้งหมด
แล้วพระองค์จะตรัสแก่มะลาอิกะฮ์ว่า
พวกเขาเหล่านั้นนะหรือที่เคารพภักดีต่อพวกเจ้า?*

41.พวกเขา (มะลาอิกะฮ์) กล่าวว่า มหาบริสุทธิ์แห่งพระองค์ท่าน
พระองค์ทรงเป็นผู้คุ้มครองพวกข้าพระองค์ มิใช่พวกเขา
แต่พวกเขาเคารพภักดีญิน (ชัยตอน)
ส่วนมากของพวกเขาเป็นผู้ศรัทธาต่อพวกมัน (ชัยตอน)*

42.ดังนั้น
วันนี้บางคนในพวกเจ้าไม่มีอำนาจที่จะให้คุณและให้โทษซึ่งกันและกัน
และเราจะกล่าวแก่บรรดาผู้กระทำผิดเหล่านั้นว่า
พวกเจ้าจงลิ้มรสการลงโทษของไฟนรก ซึ่งพวกเจ้าได้ปฏิเสธมัน*

43.และเมื่อบรรดาอายาตอันชัดแจ้งของเราถูกอ่านแก่พวกเขา (มุชริกีน)
แล้วพวกเขากล่าวว่า นี่มิใช่ใครอื่น
นอกจากชายคนหนึ่งที่ปรารถนาจะยับยั้งท่าน
จากการที่บรรพบุรุษของพวกท่านได้เคารพภักดีมาก่อน
และพวกเขากล่าวว่านี่มิใช่อะไรอื่น
นอกจากเรื่องเท็จที่ถูกอุปโลกน์ขึ้น
และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้กล่าวในเรื่องของสัจธรรม
เมื่อมันได้มีมายังพวกเขาว่านี่มิใช่อื่นใดเลย
นอกจากเล่ห์กลอย่างชัดแจ้ง*

44.และเรามิได้ประทานบรรดาคัมภีร์ให้แก่พวกเขา (เพื่อให้)
พวกเขาศึกษาค้นคว้ากันและเราก็มิได้ส่ง (บรรดารอซูล)
ไปยังพวกเขาก่อนหน้าเจ้า (ในฐานะ) เป็นผู้ตักเตือน*

45.และบรรดาผู้มาก่อนหน้าพวกเขาก็ได้ปฏิเสธ (สัจธรรมมาแล้ว)
และพวกเขา (กุเรชมักกะฮ์) มิได้มีถึงหนึ่งในสิบของที่เราได้ให้
(ความมั่งคั่ง) แก่พวกเขา กระนั้นก็ดี

พวกเขาก็ได้ปฏิเสธบรรดารอซูลของข้า ดังนั้น การปฏิเสธ
(ต่อข้าจะมีผล) เป็นอย่างไร (ต่อพวกเขา)*

46.จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ฉันขอเตือนพวกท่านเพียงข้อเดียวว่า
พวกท่านจงยืนขึ้นเพื่ออัลลอฮ์ (ครั้งละ) สองคนและคนเดียว
แล้วจงไตร่ตรองดู (ก็จะประจักษ์ว่า)
สหายของพวกท่านนั้นมิได้เป็นบ้า
แต่เขาเป็นเพียงผู้ตักเตือนพวกท่านถึงการเผชิญหน้ากับการลงโทษอย่าง
สาหัสเท่านั้น*

47.จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ไม่มีรางวัลอันใดที่ฉันจะขอจากพวกท่าน
เพราะมันเป็นของพวกท่าน แต่รางวัลของฉันอยู่ที่อัลลอฮ์
และพระองค์ทรงเป็นพยานต่อทุกสิ่ง*

48.จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด)
แท้จริงพระเจ้าของฉันทรงให้ความจริงทำลาย
(ความเท็จเพราะพระองค์เป็น) ผู้ทรงรอบรู้ในสิ่งเร้นลับทั้งหลาย*

49.จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) เมื่อความจริงได้ปรากฏขึ้น
ความเท็จก็จะไม่เกิดขึ้นและจะไม่กลับมาอีก*

50.จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด)
หากฉันหลงผิดฉันก็หลงผิดเฉพาะตัวของฉันเอง
แต่ถ้าฉันอยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง
นั้นก็คือพระเจ้าของฉันได้ทรงวะฮีย.แก่ฉัน
แท้จริงพระองค์ทรงเป็นผู้ทรงได้ยินผู้ทรงใกล้ชิด*

51.และหากเจ้าได้เห็นเขาที่พวกเขาตื่นตระหนกตกใจ
แล้วไม่มีทางหนีรอด และพวกเขาจะถูกจับเอาไปจากสถานที่อันใกล้*

52.และพวกเขาก็จะกล่าวว่า พวกเราได้ศรัทธาต่อมัน (ความจริง) แล้ว
จะเป็นไปได้อย่างไรที่พวกเขาเรียกร้องจากสถานที่อันใกล้เช่นนี้*

53.และแน่นอน พวกเขาได้ปฏิเสธศรัทธามัน (ความจริง)
มาก่อนแล้วและพวกเขาขว้างทิ้ง (ปฏิเสธ)
สิ่งเร้นลับจากสถานที่อันไกล*

54.และระหว่างพวกเขากับสิ่งที่พวกเขาต้องการมีสิ่งกีดขวาง
ดั่งเช่นที่ได้ถูกปฏิบัติมาก่อนแล้วกับพลพรรคของพวกเขา
แท้จริงพวกเขานั้นอยู่ในความสงสัย ความสนเท่ห์*

SURA 35 Fatir @ฟาฏิร

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.บรรดาการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์ ผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่
นดิน ผู้ทรงแต่งตั้งมลาอิกะฮ์ให้เป็นผู้นำข่าว ผู้มีปีกสอง สาม
และสี่ ทรงเพิ่มในการสร้างตามที่พระองค์ทรงประสงค์ แท้จริง
อัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอานุภาพเหนือทุกสิ่ง

2.สิ่งใดที่อัลลอฮ์ทรงประทานให้จากความเมตตาแก่มนุษย์ชาติ
ไม่มีผู้ยับยั้งมันได้ และสิ่งใดที่พระองค์ทรงยับยั้งไว้

ก็ไม่มีผู้ใดให้มันได้หลังจาก (การยับยั้ง)
ของพระองค์ และพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ

3.โอ้มนุษย์เอ๋ย!
พวกเจ้าจงรำลึกถึงความโปรดปรานของอัลลอฮ์ที่มีต่อพวกเจ้า
จะมีพระผู้สร้างอื่นใดจากอัลลอฮ์กระนั้นหรือ
ที่จะประทานปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้าจากฟากฟ้าและแผ่นดิน
ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ ดังนั้น
ทำไมเล่าพวกเจ้าจึงถูกหลอกลวงให้หันห่างออกไป (จากความจริง)

4.และพวกเขาได้สาบานต่ออัลลอฮ์ด้วยการสาบานอย่างแข็งขันของพวกเขาว่า หากมีผู้ตักเตือนมายังพวกเขา
แน่นอนพวกเขาก็จะเป็นประชาชาติหนึ่งที่อยู่ในแนวทางที่ถูกต้องยิ่ง
(กว่าประชาชาติอื่น ๆ) ครั้นเมื่อได้มีผู้ตักเตือนมายังพวกเขา
มันมิได้เพิ่มสิ่งใดแก่พวกเขานอกจากการเตลิดหนี

5.โอ้มนุษย์เอ๋ย ! แท้จริงสัญญาของอัลลอฮ์นั้นเป็นจริงเสมอ ดังนั้น
อย่าให้การดำรงชีวิตอยู่ในโลกนี้ล่อลวงพวกเจ้า
และอย่าให้การหลอกล่อ (ชัยตอน)
มาล่อลวงพวกเจ้าเกี่ยวกับอัลลอฮ์เป็นอันขาด

6.แท้จริง มารชัยตอนนั้นเป็นศัตรูกับพวกเจ้า ดังนั้น
พวกเจ้าจงถือว่ามันเป็นศัตรู แท้จริง มันเรียกร้องพลพรรคของมัน
เพื่อให้พวกมันเป็นสหายแห่งไฟลุกโชติช่วง

7.บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น สำหรับพวกเขาจะได้รับการลงโทษอันสาหัส
ส่วนบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีทั้งหลาย
สำหรับพวกเขาจะได้รับการอภัยโทษและรางวัลอันยิ่งใหญ่

8.ดังนั้น
ผู้ที่ความชั่วแห่งการงานของเขาได้ถูกนำให้เพริศแพร้วแก่เขา
แล้วเขาเห็นว่ามันเป็นสิ่งดีกระนั้นหรือ ? แท้จริง
อัลลอฮ์จะทรงทำให้หลงผิดแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์และจะทรงชี้แนะแนวทางที่ถูกต้องแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ ดังนั้น
เจ้าอย่าทำให้จิตใจของเจ้ากลับกลายเป็นระทมทุกข์ เนื่องเพราะพวกเขา
แท้จริง อัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้สิ่งที่พวกเขากระทำ

9.และอัลลอฮ์ซึ่งทรงส่งลมทั้งหลายออกไป และมันได้หอบเป็นเมฆขึ้น
แล้วเราได้ให้มันพัดพาไปยังดินแดนที่แห้งแล้ง
แล้วเราได้ให้แผ่นดินนั้นมีชีวิต (ชุ่มชื้นด้วยน้ำฝน)
หลังจากการแห้งแล้งของมัน เช่นนั้นแหละการฟื้นคืนชีพ

10.ผู้ใดต้องการอำนาจ ดังนั้น อำนาจทั้งมวลเป็นของอัลลอฮ์
คำกล่าวที่ดีย่อมจะขึ้นไปสู่พระองค์
และการงานที่ดีนั้นพระองค์ทรงยกย่องสรรเสริญมัน
และบรรดาผู้วางแผนชั่วร้ายทั้งหลายนั้น
พวกเขาจะได้รับการลงโทษอันเจ็บแสบ
และแผนการณ์ของชนเหล่านั้นย่อมจะพินาศ

11.และอัลลอฮ์ทรงบังเกิดพวกเจ้ามาจากฝุ่นดิน แล้วก็มาจากเชื้ออสุจิ
แล้วทรงทำให้พวกเจ้าเป็นคู่สามีภริยา

และจะไม่มีหญิงใดตั้งครรภ์ และนางจะไม่คลอด
เว้นแต่ด้วยความรอบรู้ของพระองค์
และไม่มีผู้สูงอายุคนใดจะถูกยืดอายุออกไป
และอายุของเขาก็จะไม่ถูกตัดทอน เว้นแต่อยู่ในบันทึก (ของพระองค์)
แท้จริงนั้นเป็นการง่ายดายสำหรับอัลลอฮ์

12.และทะเลทั้งสองนั้นไม่เหมือนกัน อันนี้จืดสนิทอร่อยน่าดื่ม
พอใจในเครื่องดื่มของมัน และอันนี้เค็มจัด และจากแต่ละทุกแห่งนั้น
พวกเจ้าจะได้กินเนื้ออันอ่อนนุ่ม และพวกเจ้าเอาออกมาจาก
(ทะเลทั้งสอง) เครื่องประดับเพื่อใช้มันเป็นอาภรณ์
และเจ้าเห็นเรือแล่นฝ่าผิวน้ำไป
เพื่อพวกเจ้าจะได้แสวงหาความโปรดปรานของพระองค์
และเพื่อพวกเจ้าจะได้ขอบคุณ

13.พระองค์ทรงให้กลางคืนคาบเกี่ยวเข้าไปในกลางวัน
และทรงให้กลางวันคาบเกี่ยวเข้าไปในกลางคืน
และทรงให้ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์เป็นประโยชน์ (แก่มนุษย์)
ทุกสิ่งโคจรไปตามวาระที่ได้กำหนดไว้ นั้นคือ
อัลลอฮ์พระเจ้าของพวกเจ้า
อำนาจการปกครองทั้งมวลเป็นสิทธิ์ของพระองค์
และสิ่งที่พวกเจ้าวิงวอนขออื่นจากพระองค์นั้น พวกมันมิได้ครอบครองสิ
่งใดแม้แต่เยื่อบางหุ้มเมล็ดอินทผลัม

14.หากพวกเจ้าวิงวอนขอพวกมัน พวกมันจะไม่ได้ยินการวิงวอนของพวกเจ้า
ถึงแม้พวกมันได้ยิน พวกมันก็จะไม่ตอบรับพวกเจ้า
และในวันกิยามะฮ์ พวกมันจะปฏิเสธการตั้งภาคีของพวกเจ้า
และไม่มีผู้ใดแจ้งแก่เจ้าได้ นอกจากพระผู้ทรงรอบรู้ ตระหนักยิ่ง

15.โอ้มนุษย์เอ๋ย ! พวกเจ้าเป็นผู้ขัดสนต้องการพึ่งอัลลอฮ์
แต่อัลลอฮ์นั้น พระองค์ทรงมั่งมีอย่างล้นเหลือ
ผู้ทรงได้รับการสรรเสริญ

16.หากพระองค์ทรงประสงค์ พระองค์ก็จะทรงให้พวกเจ้าสูญสิ้นไป
และจะทรงนำมาซึ่งกลุ่มชนรุ่นใหม่

17.และในการณ์นั้นมิใช่เป็นการยากแก่อัลลอฮ์เลย

18.และไม่มีผู้แบกภาระคนใดที่จะแบกภาระของผู้อื่นได้ และ
ถ้าผู้ที่แบกภาระหนักอยู่แล้วขอร้อง (ผู้อื่น) ให้ช่วยแบกมัน
ก็จะไม่มีสิ่งใดถูกแบกออกจากเขา ถึงแม้ว่าเขาจะเป็นญาติสนิทก็ตาม
แท้จริงเจ้าเป็นเพียงผู้ตักเตือนบรรดาผู้เกรงกลัวพระเจ้าของพวกเขาใ
นสิ่งเร้นลับ และพวกเขาดำรงไว้ซึ่งการละหมาดและผู้ใดขัดเกลาตนเอง
แท้จริง เขาก็ขัดเกลาเพื่อตัวของเขาเอง
และยังอัลลอฮ์เท่านั้นคือการกลับไป

19.และคนตาบอดกับคนตาดีนั้นย่อมไม่เหมือนกัน

20.และความมืดทึบกับแสงสว่าง ก็ไม่เหมือนกัน

21.และที่เงาร่มกับที่ร้อนแดด ก็ไม่เหมือนกัน

22.และคนเป็นกับคนตายนั้นย่อมไม่เหมือนกัน แท้จริง
อัลลอฮ์ทรงให้ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ได้ยิน
และเจ้าไม่สามารถที่จะให้ผู้ที่อยู่ในหลุมฝังศพได้ยินได้

23.เจ้ามิใช่อื่นใดนอกจากเป็นผู้ตักเตือนเท่านั้น

24.แท้จริงเราได้ส่งเจ้ามาด้วยสัจธรรม
เป็นผู้แจ้งข่าวดี และผู้ตักเตือน และไม่มีประชาชาติใด (ในอดีต)
เว้นแต่จะต้องมีผู้ตักเตือน (ถูกส่งมา) ยังพวกเขา

25.และหากพวกเขาปฏิเสธเจ้า
แน่นอนบรรดาผู้ที่มีมาก่อนพวกเขาก็ได้ปฏิเสธ (มาก่อน) แล้ว
บรรดาร่อซู้ลของพวกเขาได้นำหลักฐานอันชัดแจ้งมายังพวกเขา
และด้วยคัมภีร์ต่าง ๆและคัมภีร์อันแจ่มจรัส

26.และข้าได้ลงโทษบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ดังนั้น การปฏิเสธต่อเราจะ
(มีผล) เป็นอย่างไร (ต่อพวกเขา) ?

27.เจ้ามิได้พิจารณาดอกหรือว่า
แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงให้น้ำหลั่งลงมาจากฟากฟ้า
แล้วเราได้ให้พืชผลงอกเงยออกมาด้วยกัน (จากน้ำ)
สีสรรของมันแตกต่างกันไป และในหมู่ภูเขาทั้งหลายมีชนิดต่าง ๆ
ขาวและแดง หลากหลายสี และสีดำสนิท

28.และในหมู่มนุษย์ และสัตว์ และปศุสัตว์
ก็มีหลากหลายสีเช่นเดียวกัน แท้จริง
บรรดาผู้ที่มีความรู้จากปวงบ่าวของพระองค์เท่านั้นที่เกรงกลัวอัลลอ
ฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์ นั้นเป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงอภัยเสมอ

29.แท้จริง บรรดาผู้อ่านคัมภีร์ของอัลลอฮ์ และดำรงการละหมาด
และบริจาคสิ่งที่เราได้ให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา
โดยซ่อนเร้นและเปิดเผย เพื่อหวังการค้าที่ไม่ซบเซา (ขาดทุน)

30.เพื่อพระองค์จะทรงตอบแทนรางวัลของพวกเขา
ให้แก่พวกเขาอย่างครบถ้วนและจะทรงเพิ่มให้แก่พวกเขาจากความโปรดปราน
ของพระองค์ แท้จริง พระองค์นั้นเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงชื่นชม
(เพราะการภักดีของพวกเขา) *

31.และคัมภีร์ที่เราได้ให้แก่เจ้านั้นมันคือสัจธรรม
เป็นการยืนยันในสิ่งที่ได้มีมาก่อนมัน แท้จริง
อัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงตระหนัก ผู้ทรงเห็น ต่อปวงบ่าวของพระองค์ *

32.และเราได้ให้คัมภีร์ เป็นมรดกสืบทอดมา
แก่บรรดาผู้ที่เราคัดเลือกแล้วจากปวงบ่าวของเรา
บางคนในหมู่พวกเขาเป็นผู้อธรรมแก่ตัวเอง
และบางคนในหมู่พวกแป็นผู้เดินสายกลางและบางคนในหมู่พวกเขาเป็นผู้รุ
ดหน้าในการทำความดีทั้งหลาย ด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์
นั้นคือความโปรดปรานอันใหญ่หลวง *

33.สวนสวรรค์หลากหลายเป็นที่พำนักอันสถาพร
พวกเขาจะเข้าไปอยู่ในนั้น

ในสวนสวรรค์ พวกเขาจะได้ประดับด้วยกำไลทองและไข่มุก
และอาภรณ์ของพวกเขาในนั้นคือผ้าไหม *

34.และพวกเขากล่าวว่า "บรรดาการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์
ซึ่งพระองค์ทรงขจัดความระทมทุกข์ออกจากเรา
แท้จริงพระเจ้าของเราเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงชื่นชม
(ต่อผู้จงรักภักดีต่อพระองค์) *

35.ซึ่งพระองค์ทรงให้เราได้พำนักในสถานที่พำนักอันสถาพร
ด้วยความโปรดปรานของพระองค์
ความเหน็ดเหนื่อยจะไม่ประสบแก่เราในนั้น และความเบื่อหน่าย
ก็จะไม่ประสบแก่เราในนั้น *

36.ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา พวกเขาจะได้รับไฟนรกญะฮันนัม
(เป็นการตอบแทน)
จะไม่ถูกตัดสินลงโทษให้พวกเขาตายเพื่อที่พวกเขาจะได้ตาย
และการลงโทษของมันก็จะไม่ถูกลดหย่อนแก่พวกเขา
เช่นนั้นแหละเราจะตอบแทนแก่ทุกผู้เนรคุณ (ปฏิเสธศรัทธา) *

37.และพวกเขาจะตะโกนอยู่ในนรกนั้นว่า "ข้าแต่พระเจ้าของเรา
ขอพระองค์ได้ทรงโปรดนำเราออกไป (จากนรก)
เพื่อเราจะได้ปฏิบัติการงานที่ดีอื่นจากที่เราได้ปฏิบัติไปแล้ว"
และเรามิได้ให้อายุของพวกเจ้ายืนนานพอดอกหรือ
เพื่อผู้ที่ใคร่ครวญจะได้รำลึกถึงข้อตักเตือนและ (ยิ่งกว่านั้น)
ได้มีผู้ตักเตือนมายังพวกเจ้าแล้ว ดังนั้น พวกเจ้าจงลิ้มรส
(การลงโทษ) เถิด เพราะสำหรับบรรดาผู้อธรรมนั้นจะไม่มีผู้ช่วยเหลือ
*

38.แท้จริง
อัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้ในสิ่งเร้นลับแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน
แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในทรวงอก *

39.พระองค์คือผู้ทรงแต่งตั้งพวกเจ้าให้เป็นตัวแทนรับช่วงในแผ่นดิน
ดังนั้น ผู้ใดปฏิเสธศรัทธา การปฏิเสธของเขาก็จะตกอยู่แก่เขา
และการปฏิเสธศรัทธาของพวกเขาจะไม่เพิ่มสิ่งใดให้แก่พวกปฏิเสธศรัทธา
ณ ที่พระเจ้าของพวกเขาเลย นอกจากความอัปยศอดสู
และการปฏิเสธศรัทธาของพวกเขาจะไม่เพิ่มสิ่งใดให้แก่พวกปฏิเสธศรัทธา
นอกจากความหายนะ *

40.จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด พวกท่านไม่เห็นดอกหรือ ? บรรดาภาคี (เจว็ด)
ของพวกท่านที่พวกท่านวิงวอนขออื่นจากอัลลอฮ์
จงแสดงให้ฉันเห็นซิว่าพวกมันได้สร้างอะไรในแผ่นดินนี้ ?
หรือว่าพวกมันมีส่วนร่วมในชั้นฟ้าทั้งหลาย ?
หรือว่าเราได้ให้คัมภีร์แก่พวกมัน
พวกมันจึงยึดมั่นอยู่บนหลักฐานจากมันเปล่าดอก !
บรรดาผู้อธรรมนั้นต่างก็มิได้มีสัญญาอะไรต่อกัน
นอกจากการหลอกลวงเท่านั้น *

41.แท้จริง อัลลอฮ์ทรงค้ำจุนชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเอาไว้
มิให้มันหล่นลงมา และหากมันทั้งสองหล่นลงมา

ก็ ไม่ มี ผู้ ใดค้ำจุ นมั นทั้ งสองไว้ ได้ นอกจากพระองค์
แท้ จริ งพระองค์ นั้ นเป็ นผู้ ทรงขั นติ ผู้ ทรงอภั ยเสมอ *

42.และพวกเขาได้ สาบานต่ ออั ลลอฮ์ ด้ วยการสาบานอย่ างแข็ งขั นว่ า
หากมี ผู้ ตั กเตื อนมายั งพวกเขา
แน่ นอนพวกเขาก็ จะเป็ นประชาชาติ หนึ่ งที่ อยู่ ในแนวทางที่ ถู กต้ องยิ่ ง
(กว่ าประชาชาติ อื่ นๆ) ครั้ นเมื่ อได้ มี ผู้ ตั กเตื อนมายั งพวกเขา
มั นมิ ได้ เพิ่ มสิ่ งใดแก่ พวกเขานอกจากการเตลิ ดหนี *

43.ด้ วยการหยิ่ งยะโสในแผ่ นดิ น และการวางแผนชั่ ว
แต่ แผนชั่ วนั้ นจะไม่ ห้ อมล้ อมผู้ ใด นอกจากเจ้ าของของมั นเท่ านั้ น
พวกเขาจะคอยอะไรอี กเล่ า นอกจากแนวทางของบรรพชน ดั งนั้ น
เจ้ าจะไม่ พบการเปลี่ ยนแปลงในแนวทางของอั ลลอฮ์
และเจ้ าจะไม่ พบการบิ ดเบื อนในแนวทางของอั ลลอฮ์ แต่ ประการใด *

44.พวกเขามิ ได้ ท่ องเที่ ยวไปตามแผ่ นดิ นดอกหรื อ แล้ วพิ จารณาดู ว่ า
บั้ นปลายของประชาชาติ ในยุ คก่ อนหน้ าพวกเขานั้ นเป็ นเช่ นใด ?
เป็ นที่ ปรากฏว่ าพวกเหล่ านั้ นมี พลั งเข้ มเข็ งกว่ าพวกเขา
และอั ลลอฮ์ นั้ น
ไม่ มี สิ่ งใดในชั้ นฟ้ าทั้ งหลายและแผ่ นดิ นจะทำให้ พระองค์ หมดความสามาร
ถไปได้ แท้ จริ งพระองค์ เป็ นผู้ ทรงรอบรู้ ผู้ ทรงอานุ ภาพเสมอ *

45.และหากอั ลลอฮ์ จะทรงเอาโทษมนุ ษย์ ตามที่ พวกเขาได้ ขวนขวายเอาไว้ แล้
ว พระองค์ จะไม่ ทรงให้ เหลื อไว้ บนหน้ าแผ่ นดิ นซึ่ งสั ตว์ โลกต่ าง ๆ
แต่ ว่ าพระองค์ ทรงประวิ งเวลาให้ พวกเขาจนถึ งเวลาที่ ถู กกำหนดไว้
ครั้ นเมื่ อวาระกำหนดของพวกเขาได้ มาถึ ง เมื่ อนั้ นแหละ
แท้ จริ งอั ลลอฮ์ เป็ นผู้ ทรงเห็ นปวงบ่ าวของพระองค์ เสมอ *

SURA 36 Ya-Sin @ยาซี น

ด้ วยพระนามแห่ งอั ลลอฮ์ ผู้ ทรงเมตตา ผู้ ทรงปรานี

1.ยาซี น

2.ขอสาบานด้ วยอั ลกุ รอานที่ มี คำสั่ งอั นรั ดกุ ม

3.แท้ จริ ง เจ้ าเป็ นผู้ หนึ่ งในหมู่ ผู้ ถู กส่ งมาอย่ างแน่ นอน

4.(เป็ นผู้) อยู่ บนแนวทางอั นเที่ ยงธรรม

5.อั ลกุ รอานนี้ เป็ นการประทานลงมาจากพระผู้ ทรงอำนาจ ผู้ ทรงเมตตาเสมอ

6.เพื่ อเจ้ าจะได้ ตั กเตื อนกลุ่ มชนหนึ่ งซึ่ งบรรพบุ รุ ษของพวกเขามิ ได้ ถ
ูก ตั กเตื อนมาก่ อนดั งนั้ น พวกเขาจึ งไม่ สนใจ

7.โดยแน่ นอน พระประกาศิ ตได้ เป็ นที่ สมจริ งแล้ วแก่ ส่ วนมากของพวกเขา
เพราะพวกเขาไม่ ศรั ทธา

8.แท้ จริ งเราได้ คล้ องพั นธนาการที่ คอของพวกเขา
มั นจึ งห้ อยลงมาที่ คางของพวกเขา ดั งนั้ น (ศรี ษะของ)
พวกเขาจึ งเงยขึ้ น

9.และเราได้ ทำเครื่ องกี ดขวางไว้ ข้ างหน้ าพวกเขา
และเครื่ องกี ดขวางไว้ ข้ างหลั งพวกเขา

10.และมีผลเท่ากันแก่พวกเขา
เจ้าจะตักเตือนพวกเขาหรือไม่ตักเตือนพวกเขาก็ตาม
พวกเขาก็จะไม่ศรัทธา

11.แท้จริงเจ้าเพียงแต่ตักเตือนผู้ที่ปฏิบัติตามข้อตักเตือนเท่านั้น และเขาเกรงกลัวพระผู้ทรงกรุณาปรานีโดยทางลับ ดังนั้น
จงแจ้งข่าวดีแก่เขาด้วยการอภัยโทษและรางวัลอันมีเกียรติ

12.แท้จริงเราเป็นผู้ให้คนตายกลับมีชีวิตขึ้น
และเราบันทึกสิ่งที่พวกเขาได้ประกอบไว้แต่ก่อน
และร่องรอยของพวกเขาและทุกสิ่งนั้น
เราได้รวบรวมไว้อย่างครบถ้วนในบันทึกอันชัดแจ้ง

13.และจงเล่าเรื่องชาวเมือง (อันฏอกียะฮ์) แก่พวกเขา
เมื่อมีทูตหลายคนมายังเมืองนั้น

14.เมื่อเราส่งทูตสองคนไปยังพวกเขา พวกเขาได้ปฏิเสธเขาทั้งสอง
ดังนั้น เรา (อัลลอฮ์)
จึงเพิ่มพลังด้วยการส่งทูตคนที่สามแล้วพวกเขา (บรรดาทูต)
ได้กล่าวว่า แท้จริงพวกเราถูกส่งมายังพวกท่าน

15.พวกเขา (ชาวเมือง) กล่าวว่า พวกท่านมิใช่ใครอื่น
นอกจากเป็นสามัญชนเช่นเดียวกับพวกเรา
และพระผู้ทรงกรุณาปรานีมิได้ประทานสิ่งใดลงมา
พวกท่านมิได้เป็นอื่นใดนอกจากกล่าวเท็จ

16.พวกเขา (บรรดาทูต) กล่าวว่า พระเจ้าของเราทรงรู้ดียิ่งว่า
แท้จริงเราถูกส่งมายังพวกท่านอย่างแน่นอน

17.และไม่มีหน้าที่อื่นใดแก่พวกเรานอกจากการประกาศเชิญชวนอันชัดแจ้งเท่านั้น

18.พวกเขากล่าวว่า แท้จริงพวกเราถือเป็นลางร้ายต่อพวกท่าน
หากพวกท่านไม่ยอมหยุดยั้ง เราจะเอาหินขว้างพวกท่านจนตายและแน่นอน
การลงโทษอันเจ็บปวดจากพวกเราจะประสบแก่พวกท่าน

19.พวกเขา (บรรดาทูต) กล่าวว่า ลางร้ายของพวกท่านเพราะพวกท่านเอง
พวกท่านได้ถูกตักเตือนมาก่อนแล้วมิใช่หรือ ?
เปล่าดอกพวกท่านเป็นหมู่ชนผู้ฝ่าฝืนต่างหาก

20.และมีชายคนหนึ่งจากสุดหัวเมืองได้มาอย่างรีบเร่ง

21.พวกท่านจงปฏิบัติตามผู้ที่มิได้เรียกร้องรางวัลใด ๆ จากพวกท่าน

22.และทำไมเล่าฉันจะไม่เคารพภักดีผู้ทรงบังเกิดฉัน
และยังพระองค์เท่านั้นที่พวกท่านจะถูกนำกลับไป

23.จะให้ฉันยึดถือพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์กระนั้นหรือ?
หากพระผู้ทรงกรุณาปรานี ทรงประสงค์จะก่อความทุกข์ยากแก่ฉัน
การชะฟาอะฮ์ของพวกเขาจะไม่ก่อประโยชน์อันใดแก่ฉันเลยและพวกเขาก็จะช่วยฉันให้รอดพ้น (จากการลงโทษ) ไม่ได้เลย

24.แท้จริง เมื่อนั้นฉันจะอยู่ในการหลงผิดอย่างชัดแจ้ง

25.แท้จริงฉันศรัทธาต่อพระเจ้าของพวกท่าน ดังนั้น
พวกท่านจงฟังฉันซิ !

26.เขากล่าวว่า โอ้ มาตรว่าหมู่ชนของฉันได้รู้ (สภาพของฉัน)

27.ถึงการที่พระเจ้าของฉันทรงอภัยให้แก่ฉัน
และทรงทำให้ฉันอยู่ในหมู่ผู้มีเกียรติ

28.และเรามิได้ส่งไพร่พลลงมาจากฟากฟ้าแก่หมู่ชนของเขาหลังจากเขา
และเราก็มิใช่เป็นผู้ส่งพวกเขาลงมา

29.แล้วเมื่อนั้นพวกเขาก็ดับเงียบ

30.โอ้ อนิจจาต่อปวงบ่าว ไม่มีร่อซู้ลคนใดมายังพวกเขา
เว้นแต่พวกเขาได้เย้ยหยันเขา

31.พวกเขามิได้พิจารณาดอกหรือว่า
กี่ศตวรรษมาแล้วก่อนหน้าพวกเขาเราได้ทำลายโดยที่เขาเหล่านั้นมิได้กลับมายังพวกเขา

32.และแต่ละคนในพวกเขาทั้งหมดจะถูกนำมาปรากฏตัวต่อหน้าเรา

33.และสัญญาณหนึ่งสำหรับพวกเขาก็คือ
แผ่นดินที่แห้งแล้งเราได้ให้มันมีชีวิตชีวาขึ้นมาและเราได้นำเมล็ดพืช ออกมาจากมัน ซึ่งส่วนหนึ่งจากเมล็ดพืชนั้นพวกเขาใช้กิน

34.และเราได้ทำให้มีในแผ่นดินนั้นเรือกสวนมากหลาย
จากอินทผลัมและองุ่น และเราได้ทำมีตาน้ำในนั้น

35.เพื่อพวกเขาจะได้กินผลไม้ของมันและจากสิ่งที่มือของพวกเขาได้กระทำมันขึ้นแล้วพวกเขาจะไม่ขอบคุณกระนั้นหรือ ?

36.มหาบริสุทธิ์ยิ่งแด่พระผู้ทรงสร้างทุกสิ่งทั้งหมดเป็นคู่ ๆ
จากสิ่งที่แผ่นดินได้ (ให้มัน) งอกเงยขึ้นมา
และจากตัวของพวกเขาเองและจากสิ่งที่พวกเขาไม่รู้

37.และสัญญาณหนึ่งสำหรับพวกเขาก็คือกลางคืน
เราได้ถอนกลางวันออกจากมัน แล้วพวกเขาก็อยู่ในความมืด

38.และดวงอาทิตย์โคจรตามวิถีของมัน นั่นคือ
การกำหนดของพระผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงรอบรู้

39.และดวงจันทร์นั้น เราได้กำหนดให้มันโคจรตามตำแหน่ง
จนกระทั่งมันได้กลายมาเป็นเช่นกิ่งอินทผลัมแห้ง

40.ดวงอาทิตย์ก็ไม่สมควร (อนุมัติ) แก่มันที่จะไล่ตามใกล้ดวงจันทร์
และกลางคืนก็จะไม่ล้ำหน้ากลางวัน
และทั้งหมดนั้นจะเวียนว่ายอยู่ในจักรราศี

41.และสัญญาณหนึ่งสำหรับพวกเขาก็คือ
เราได้บรรทุกลูกหลานของพวกเขาไว้ในเรือจนเต็ม

42.และเราได้สร้างทำนองเดียวกันนี้ (เรือใหญ่) แก่พวกเขา
เพื่อให้พวกเขาขับขี่

43.และถ้าเราประสงค์ เราก็จะจมพวกเขาเสีย
แล้วจะไม่มีผู้ร้องตะโกนเพื่อขอความช่วยเหลือให้แก่เขา
และพวกเขาก็จะไม่ถูกช่วยให้รอดพ้น (จากการจมน้ำตาย) ด้วย

44.เว้นแต่ด้วยความเมตตาจากเรา และความเพลิดเพลินชั่วระยะหนึ่ง

45.และเมื่อได้มีเสียงกล่าวแก่พวกเขาว่า
จงระวังสิ่งที่อยู่ข้างหน้าพวกเจ้า และสิ่งที่อยู่ข้างหลังพวกเจ้า
เพื่อพวกเจ้าจะได้รับความเมตตา

46.และไม่มีสัญญาณใดในบรรดาสัญญาณของพระเจ้าของพวกเขาได้มีมายังพวกเขาเว้นแต่พวกเขาจะผินหลังให้แก่สัญญาณนั้น ๆ

47.และเมื่อมีเสียงกล่าวแก่พวกเขาว่า
จงบริจาคจากสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประทานเป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้า
บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้กล่าวแก่บรรดาผู้ศรัทธาว่า
เราจะให้อาหารแก่ผู้ที่หากอัลลอฮ์ทรงประสงค์ก็จะให้อาหารแก่เขากระนั้นหรือ ? พวกท่านมิใช่อื่นใดเลยนอกจากอยู่ในการหลงผิดอย่างชัดแจ้ง

48.และพวกเขากล่าวว่า เมื่อใดเล่าสัญญานี้จะเกิดขึ้น
หากพวกท่านเป็นผู้สัตย์จริง

49.พวกเขามิได้คอยสิ่งใดเลยนอกจากเสียงกัมปนาทเพียงครั้งเดียว
ซึ่งจะคร่าชีวิต พวกเขาในขณะที่พวกเขาโต้เถียงกันอยู่

50.แล้วพวกเขาก็ไม่สามารถจะสั่งเสียอันใด
และพวกเขาก็ไม่ทันจะกลับไปยังครอบครัวของพวกเขาได้

51.และสังข์ก็จะถูกเป่าขึ้น ทันใดนั้นพวกเขาจะออกจากหลุมฝังศพ
แล้วพวกเขาก็รีบรุดไปยังพระเจ้าของพวกเขา

52.พวกเขากล่าวว่า โอ้ความหายนะที่ประสบแก่เรา !
ใครเล่าที่ให้เราฟื้นขึ้นจากที่นอนของเรา (กุบูร)
(จะมีเสียงกล่าวขึ้นว่า)
นี่แหละคือสิ่งที่พระผู้ทรงกรุณาปรานีได้ทรงสัญญาไว้
และบรรดารอซูลได้กล่าวสมจริงแล้ว

53.ไม่มีอะไรดอกนอกจากเสียงกัมปนาทเพียงครั้งเดียว
ทันใดนั้นพวกเขาทั้งหมดก็จะถูกนำมาปรากฏต่อหน้าเรา

54.ในวันนั้นไม่มีชีวิตใด (ผู้ใด) จะถูกอยุติธรรมแต่ประการใด
และพวกเจ้าจะไม่ได้รับการตอบแทน นอกจากสิ่งที่พวกเจ้าได้ปฏิบัติไว้

55.แท้จริง ในวันนั้นชาวสวรรค์จะอยู่ในกิจกรรมอันสุขสำราญ

56.พวกเขาและคู่ครองของพวกเขาจะอยู่ภายใต้ร่มเงา
นอนเอกเขนกอยู่บนเก้าอี้นวม

57.สำหรับพวกเขาในสวนสวรรค์นั้นจะมีผลไม้ (หลากชนิด)
และสำหรับพวกเขาจะมีสิ่งที่พวกเขาต้องการ

58.ความศานติ ! พระดำรัสหนึ่งจากพระเจ้าผู้ทรงเมตตาเสมอ

59.โอ้บรรดาอาชญากรทั้งหลายเอ๋ย!
วันนี้พวกเจ้าจงถอยห่างออกไปให้พ้น

60.ข้ามิได้บัญชาพวกเจ้าดอกหรือ โอ้ลูกหลานของอาดัมเอ๋ย!
ว่าพวกเจ้าอย่าได้เคารพบูชาชัยตอนมารร้าย
แท้จริงมันนั้นเป็นศัตรูตัวฉกาจของพวกเจ้า

61.และพวกเจ้าจงเคารพภักดีต่อข้า นี่คือแนวทางอันเที่ยงแท้

62.และโดยแน่นอน มันได้ทำให้หมู่ชนจำนวนมากของพวกเจ้าหลงทาง
ทำไมพวกเจ้าจึงไม่ใช้สติปัญญาใคร่ครวญเล่า?

63.นี่คือนรกญะฮันนัม ซึ่งพวกเจ้าถูกสัญญาไว้

64.วันนี้พวกเจ้าจะเข้าไปลิ้มรสมัน เนื่องเพราะพวกเจ้าปฏิเสธ

65.วันนี้เราจะปิดผนึกปากของพวกเขาและมือของพวกเขาจะพูดแก่เรา
และเท้าของพวกเขาจะเป็นพยานตามที่พวกเขาได้ปฏิบัติไว้

66.และหากเราประสงค์ เราก็จะทำให้ตาของพวกเขาบอดลง
แล้วพวกเขาก็จะคลำหาทาง แต่พวกเขาจะเห็นได้อย่างไร?

67.และหากเราประสงค์
เราก็จะแปลงรูปของพวกเขาให้อยู่กับที่ของพวกเขา
แล้วพวกเขาก็ไม่อาจจะไปข้างหน้าได้ และก็ไม่อาจจะถอยกลับได้

68.และผู้ใดที่เราทำให้เขามีอายุยืนนานเราจะให้กลับคืนสู่สภาพเมื่อ
ตอนแรกเกิดแล้วพวกเขาไม่ใช้สติปัญญาใคร่ครวญบ้างหรือ?

69.เรามิได้สอนกวีนิพนธ์แก่เขา (มุฮัมมัด)
และไม่เหมาะสมแก่เขาที่จะเป็นกวี คัมภีร์นี้มิใช่อื่นใดเลย
นอกจากเป็นข้อตักเตือนและเป็นคัมภีร์อันชัดแจ้ง

70.เพื่อตักเตือนผู้ที่มีชีวิต
และเพื่อข้อตักเตือนนั้นเป็นหลักฐานยืนยันแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา

71.และพวกเขามิได้พิจารณาดูดอกหรือเราได้สร้างปศุสัตว์ขึ้นมาเพื่อพ
วกเขาจากสิ่งที่มือของเราได้ทำขึ้น แล้วพวกเขาก็ได้ครอบครองมัน

72.และเราได้ทำให้มันยอมจำนนแก่พวกเขา ดังนั้น
บางชนิดมันก็เป็นพาหนะแก่พวกเขา และบางชนิดพวกเขาก็ใช้กินเป็นอาหาร

73.และในตัวมันนั้นมีประโยชน์มากหลายและเครื่องดื่มสำหรับพวกเขา
แล้วพวกเขาจะยังไม่ขอบคุณอีกหรือ?

74.และพวกเขาได้ยึดถือเอาพระเจ้ามากหลาย (เป็นที่เคารพสักการะ)
อื่นจากอัลลอฮ์ หวังว่าพวกเขาจะได้รับความช่วยเหลือ (จากมัน)

75.พวกมันไม่สามารถช่วยเหลือพวกเขาได้
พวกเขาจะถูกนำมาปรากฏตัวเป็นกลุ่ม ๆ เพื่อพวกมัน

76.ดังนั้น อย่าได้ให้คำพูดของพวกเขาเป็นที่เสียใจแก่เจ้า
แท้จริงเรารู้ดีถึงสิ่งที่พวกเขาปิดบัง และสิ่งที่พวกเขาเปิดเผย

77.มนุษย์มิได้พิจารณาดูดอกหรือว่าเราได้บังเกิดเขามาจากน้ำอสุจิ
แล้วจงดูซิ เขาได้กลายเป็นคู่ปรปักษ์ตัวฉกาจ

78.และเขาได้ยกอุทาหรณ์เปรียบเทียบแก่เรา
และเขาได้ลืมต้นกำเนิดของเขา เขากล่าวว่า
ใครเล่าจะให้กระดูกมีชีวิตขึ้นมาอีกในเมื่อมันเป็นผุยผงไปแล้ว

79.จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด พระผู้ทรงให้กำเนิดมันครั้งแรกนั้น
ย่อมจะทรงให้มันมีชีวิตขึ้นมาอีก
และพระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้การบังเกิดทุกสิ่ง

80.ผู้ทรงทำให้มีไฟสำหรับพวกเจ้าจากต้นไม้เขียวสด (แล้วจงดูซิ)
พวกเจ้าก็ได้จุดมันจากเชื้อไฟนั้น

81.พระองค์ผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน
จะไม่ทรงสามารถที่จะสร้างเช่นเดียวกับพวกเขากระนั้นหรือ ? แน่นอน
และพระองค์เป็นผู้ทรงสร้างที่ยิ่งใหญ่ ผู้ทรงรอบรู้

82.แท้จริงพระบัญชาของพระองค์ เมื่อทรงประสงค์สิ่งใด
พระองค์ก็จะตรัสแก่มันว่า จงเป็น แล้วมันก็จะเป็นขึ้นมา

83.ดังนั้น
มหาบริสุทธิ์ยิ่งแด่พระองค์ ซึ่งในพระหัตถ์ของพระองค์มีอำนาจเหนือทุก
สิ่ง และยังพระองค์เท่านั้นที่พวกเจ้าจะถูกนำกลับไป

SURA 37 As-Saffat @อัศศ็อฟฟาต

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.ขอสาบานด้วย (มลาอิกะฮ์) ผู้เข้าแถวตามลำดับ

2.และ (มลาอิกะฮ์) ผู้ควบคุมอย่างรัดกุม

3.และ (มลาอิกะฮ์) ผู้อ่านข้อตักเตือน

4.แท้จริง พระเจ้าของพวกเจ้านั้นทรงเอกะอย่างแน่นอน

5.พระเจ้าแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน
และสิ่งที่อยู่ในระหว่างทั้งสอง และพระเจ้าแห่งทิศทางตะวันออก

6.แท้จริง
เราได้ประดับท้องฟ้าแห่งโลกดุนยาอย่างสวยงามด้วยดวงดาวทั้งหลาย

7.และเพื่อป้องกันจากชัยตอนมารร้ายทุกตัวที่ดื้อรั้นพยศ

8.พวกมันจะไม่สามารถรับฟัง (จากมลาอิกะฮ์ผู้อยู่)
ในชั้นฟ้าชั้นสูงได้ และพวกมันจะถูกขว้างจากทุกๆ ด้าน

9.ถูกขับไล่ไสส่งออกมา
และสำหรับพวกมันนั้นจะได้รับการลงโทษอย่างต่อเนื่อง

10.เว้นแต่ตัวใดที่มันฉกฉวยเอาไปได้แม้แต่ครั้งเดียว
ก็จะมีเปลวเพลิงอันโชติช่วงไล่ติดตามมันไป

11.เจ้าจงถามพวกเขา (บรรดาผู้ปฏิเสธการฟื้นคืนชีพ) ซิว่า
พวกเขามีความแข็งแกร่งยิ่งในสิ่งที่ถูกสร้างมากระนั้นหรือ ?
หรือว่าสิ่งที่เราได้สร้างมันมา
แท้จริงเราได้สร้างพวกเขามาจากดินเหนียว

12.แต่เจ้าคงแปลกใจ ขณะที่พวกเขาเยาะเย้ย

13.และเมื่อพวกเขาถูกเตือนให้รำลึก พวกเขาก็จะไม่ยอมรับข้อตักเตือน

14.และเมื่อพวกเขามองเห็นสิ่งปาฏิหาริย์ พวกเขาก็ชักชวนกันเยาะเย้ย

15.และพวกเขากล่าวว่า นี่มิใช่อื่นใดเลย นอกจากเล่ห์กลอย่างชัดแจ้ง

16.เมื่อเราตายไปแล้ว และเราได้กลายเป็นดินผงและกระดูก
เราจะถูกให้ฟื้นคืนชีพอีกแน่ละหรือ ?

17.แล้วบรรพบุรุษของพวกเรารุ่นก่อน ๆ นั้นด้วยหรือ ?

18.จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด ใช่แล้ว
และพวกเจ้าจะเป็นผู้อับอายขายหน้าอีกด้วย

19.ความจริงมันเป็นเพียงเสียงแผดตะโกนก้องเพียงครั้งเดียว
แล้วพวกเขาจะจ้องมอง

20.แล้วพวกเขาก็กล่าวว่า โอ้ความหายนะแก่เรา
นี่คือวันแห่งการตอบแทน

21.(มลาอิกะฮ์จะตอบว่า) นี่คือวันแห่งการชี้ขาดตัดสิน
ซึ่งพวกท่านเคยปฏิเสธมัน

22.จงรวบรวมบรรดาผู้อธรรม และบรรดาสหายของพวกเขา
และสิ่งที่พวกเขาเคารพสักการะ

23.อื่นจากอัลลอฮ์ แล้วจงแนะนำทางแก่พวกเขาไปสู่ทางแห่งนรก

24.และจงยับยั้งพวกเขาไว้ เพราะพวกเขาจะต้องถูกสอบสวน

25.(จะมีเสียงถามขึ้นว่า) เกิดอะไรขึ้นแก่พวกเจ้า
ทำไมจึงไม่ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

26.แต่ว่าพวกเขาในวันนั้น เป็นผู้ยอมจำนนโดยสิ้นเชิง

27.และบางคนในหมู่พวกเขาจะหันมาหากัน ไต่ถามซึ่งกันและกัน

28.พวกเขากล่าวว่า แท้จริงพวกท่านเคยเข้ามาหาเราทางด้านขวา

29.พวกเขา (หัวหน้า) กล่าวว่า เปล่าดอก !
พวกท่านต่างหากที่ไม่ยอมศรัทธา

30.และเราไม่มีอำนาจใด ๆ เหนือพวกท่าน
แต่ว่าพวกท่านเป็นหมู่ชนที่ดื้อรั้นต่างหาก

31.ดังนั้น
พระดำรัสของพระเจ้าของเราจึงคู่ควรแก่เราแล้วแท้จริงเรานั้นเป็นผู้
ต้องลิ้มรสอย่างแน่นอน

32.เราได้แนะนำพวกท่านให้หลงผิดทั้ง
ๆที่ความจริงพวกเราก็หลงผิดอยู่แล้ว

33.แท้จริง พวกเขาในวันนั้นย่อมมีส่วนแบ่งร่วมกันในการได้รับโทษ

34.แท้จริงเช่นนั้นแหละ เราได้ปฏิบัติต่อบรรดาผู้มีความผิด

35.เพราะว่าพวกเขาเหล่านั้นเมื่อได้มีการกล่าวแก่พวกเขาว่า
ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ พวกเขาก็หยิ่งผยอง

36.และพวกเขาจะกล่าวว่า จะให้เราทอดทิ้งพระเจ้าต่าง ๆ
ของพวกเราเพื่อนักกวีบ้าคนหนึ่งกระนั้นหรือ?

37.เปล่าดอก ! เขา (มุฮัมมัด) ได้นำสัจธรรมมา
และเพื่อยืนยันบรรดารอซูลต่างหาก

38.แท้จริง พวกเจ้าจะต้องลิ้มรสการลงโทษอันเจ็บปวดอย่างแน่นอน

39.และพวกเจ้าจะไม่ได้รับการตอบแทนอื่นใด
นอกจากสิ่งที่พวกเจ้าได้กระทำเอาไว้

40.เว้นแต่ปวงบ่าวของอัลลอฮ์ผู้ซื่อสัตย์

41.ชนเหล่านั้น สำหรับพวกเขาจะได้รับปัจจัยยังชีพที่แน่นอน

42.ผลไม้หลากชนิด และพวกเขาก็ได้รับเกียรติ

43.ในสวนสวรรค์หลากหลายอันรื่นรมย์

44.อยู่บนเตียงหันหน้าเข้าหากัน

45.คนรับใช้จะวนเวียนรอบตัวพวกเขาพร้อมด้วยแก้ว (เหล้า)
ที่มาจากลำธาร

46.(เหล้านั้น) ขาวบริสุทธิ์ อร่อยแก่บรรดาผู้ดื่ม

47.ในนั้นจะไม่ทำให้ปวดมึนศีรษะ และพวกเขาก็จะไม่มึนเมาจากมัน

48.และ ณ ที่พวกเขานั้นมีบรรดาหญิงบริสุทธิ์ ผู้ลดสายตาลงต่ำ
มีดวงตาโตสวย

49.เสมือนหนึ่งพวกนางเป็นไข่ถูกหุ้มเปลือกเอาไว้

50.แล้ว (ชาวสวรรค์เหล่านั้น) บางคนในหมู่บ้านพวกเขาจะเข้ามาหากัน
ไต่ถาม (ทุกข์สุข) ซึ่งกันและกัน

51.คนหนึ่งในหมู่บ้านพวกเขาก็กล่าวขึ้นว่า แท้จริง
ฉันมีเพื่อนคนหนึ่ง

52.เขาเคยกล่าวว่า แท้จริงท่านเป็นคนหนึ่งในหมู่ผู้เชื่อมั่น
(ในวันปรโลก) จริงหรือ ?

53.เมื่อเราตายไปแล้ว และเราได้กลายเป็นดินผงและกระดูก
เราจะถูกตอบแทนจริงหรือ?

54.เขา (ชาวสวรรค์) กล่าว (แก่เพื่อน ๆ ของเขา) ว่า
พวกท่านอยากจะมองดูไหมเล่า?

55.ครั้นเมื่อเขามองลงไป ก็เห็น (เพื่อนของเขา)
อยู่ท่ามกลางไฟที่ลุกโชติช่วง

56.เขาจึงกล่าวขึ้นว่า ขอสาบานด้วยพระนามของอัลลอฮ์
ท่านเกือบทำให้ฉันพังพินาศ

57.และหากมิใช่ความโปรดปรานแห่งพระเจ้าของฉันแล้ว
ฉันจะต้องอยู่ในหมู่ผู้ถูกนำมาลงโทษอย่างแน่นอน

58.ดังนั้นเราจะไม่ตาย

59.เว้นแต่การตายของเราครั้งแรกและเราจะไม่ถูกลงโทษ กระนั้นหรือ ?

60.แท้จริงนี่คือความสำเร็จครั้งยิ่งใหญ่อย่างแน่นอน

61.เพื่อเยี่ยง (การตอบแทน) นี้
บรรดาผู้ต่อสู้ดิ้นรนจงต่อสู้ต่อไปเถิด

62.นั่นเป็นการต้อนรับที่ดีกว่า หรือว่าต้นซักกูม

63.แท้จริงเราได้จัดทำไว้เป็นการทดสอบแก่บรรดาผู้อธรรม

64.แท้จริง
มันเป็นต้นไม้ที่เอาออกมาจากก้นบึ้งของนรกที่มีไฟลุกโชติช่วง

65.ผลของมันคล้ายกับหัวของชัยตอน

66.แล้วพวกเขาจะกินมัน และพวกเขาจะเติมมันให้เต็มท้อง

67.แล้วนอกจากนั้น พวกเขาจะได้น้ำดื่มที่ผสมจากน้ำเดือด

68.แล้วแท้จริงทางกลับของพวกเขานั้นย่อมไปสู่ไฟที่ลุกโชติช่วงอย่าง
แน่นอน

69.แท้จริงพวกเขาพบบรรพบุรุษของพวกเขาอยู่ในการหลงผิด

70.แล้วพวกเขาก็ยังรีบเร่งเจริญรอยตามพวกเขา

71.และโดยแน่นอน ส่วนมากของชนรุ่นก่อนหน้าพวกเขาได้หลงผิด

72.และโดยแน่นอน เราได้ส่งผู้ตักเตือนไปในหมู่พวกเขา

73.ดังนั้นเจ้าจงดูเถิดว่า
ผลสุดท้ายของพวกที่ถูกเตือนนั้นเป็นอย่างไร ?

74.เว้นแต่ปวงบ่าวของอัลลอฮ์ผู้ซื่อสัตย์

75.และโดยแน่นอนนูห์ได้ร้องขอเราดังนั้นผู้ตอบสนองช่างประเสริฐเสีย
นี่กระไร

76.และเราได้ช่วยเขาและชุมชนของเขาให้พ้นจากทุกข์ภัยอันมหันต์

77.และเราได้ให้ลูกหลานของเขายังคงมีชีวิตเหลืออยู่

78.และเราได้ปล่อยทิ้งไว้ (เกียรติคุณ) แก่เขาในกลุ่มชนรุ่นหลัง ๆ

79.ความศานติจงมีแด่นูห์ในหมู่ประชาชาติทั้งหลาย

80.แท้จริงเช่นนั้นแหละเราจะตอบแทนผู้กระทำความดีทั้งหลาย

81.แท้จริงเขา (นูห์) อยู่ในปวงบ่าวของเราผู้ศรัทธา

82.แล้วเราได้ให้พวกอื่นจมน้ำตาย

83.และแท้จริงผู้ที่ดำเนินตามแนวทางของเขานั้นคืออิบรอฮีม

84.เมื่อเขาได้เข้าหาพระเจ้าของเขาด้วยจิตใจที่บริสุทธิ์

85.เมื่อเขาได้กล่าวแก่บิดาของเขาและหมู่ชนของเขาว่า
พวกท่านเคารพภักดีอะไรกัน?

86.เพื่อความเท็จกระนั้นหรือ
ที่พวกท่านปรารถนาพระเจ้าอื่นจากอัลลอฮ์ ?

87.ดังนั้น
ความนึกคิดของพวกท่านที่มีต่อพระเจ้าแห่งสากลโลกจะเป็นอย่างไร ?

88.เขา (อิบรอฮีม) จึงจ้องมองไปยังดวงดาวทั้งหลาย

89.แล้วเขาก็กล่าวขึ้นว่า แท้จริงฉันไม่สบายจริง ๆ

90.ดังนั้น พวกเขาจึงหันหลังให้เขาและกลับออกไป

91.แล้วอิบรอฮีมก็บ่ายหน้าไปยังเจว็ดต่าง ๆ ของพวกเขา แล้วพูดว่า
พวกเจ้าไม่กิน (อาหารเหล่านี้) บ้างหรือ ?

92.ทำไมพวกเจ้าจึงไม่พูดเล่า ?

93.แล้วเขาก็หันไปตีพวกมันด้วยมือขวา (ซึ่งถือขวานอยู่)

94.แล้วพวกเขาก็รีบวิ่งมาหาเขา

95.อิบรอฮีมจึงกล่าวว่า พวกท่านเคารพภักดีสิ่งที่พวกท่านแกะสลัก
(มัน) กระนั้นหรือ ?

96.ทั้ง ๆ
ที่อัลลอฮ์ทรงสร้างพวกท่านและสิ่งที่พวกท่านประดิษฐ์มันขึ้นมา

97.พวกเขากล่าวว่า จงสร้างสถานที่แห่งหนึ่ง (เตาเผา) สำหรับเขา
แล้วโยนเขาไปในไฟที่ลุกโชน

98.ดังนั้น พวกเขาต้องการวางแผนร้ายแก่เขา
แต่เราได้ทำให้พวกเขาต่ำต้อย

99.และอิบรอฮีมกล่าวว่า ฉันจะไปหาพระเจ้าของฉัน
แน่นอนพระองค์จะทรงแนะทางให้แก่ฉัน

100.ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์
ขอพระองค์ทรงประทานบุตรที่มาจากหมู่คนดีให้แก่ข้าพระองค์ด้วย

101.ดังนั้น เราจึงแจ้งข่าวดีแก่เขา (ว่าจะได้) ลูกคนหนึ่ง
ที่มีความอดทนขันติ (คือ อิสมาอีล)

102.ครั้นเมื่อเขา (อิสมาอีล) เติบโตขึ้นไปไหนมาไหนกับเขา
(อิบรอฮีม) ได้แล้ว อิบรอฮีมได้กล่าวขึ้นว่า โอ้ลูกเอ๋ย !
แท้จริงพ่อได้เห็นในขณะฝันว่า พ่อได้เชือดเจ้า
จงคิดดูซิว่าเจ้าจะเห็นเป็นอย่างไร? เขากล่าวว่า โอ่พ่อจ๋า!
พ่อจงปฏิบัติตามที่พ่อได้ถูกบัญชามาเถิด หากอัลลอฮ์ทรงประสงค์
พ่อจะเห็นฉันว่า ฉันอยู่ในหมู่ผู้มีความอดทน

103.ครั้นเมื่อทั้งสอง (พ่อและลูก) ได้ยอมมอบตน (แด่อัลลอฮ์)
อิบรอฮีมได้ให้อีสมาอีลคว่ำหน้าลงกับพื้น

104.และเราได้เรียกเขาว่า โอ้ อิบรอฮีม เอ๋ย!

105.แน่นอน เจ้าได้ปฏิบัติถูกต้องตามฝันแล้ว แท้จริง
เช่นนั้นแหละเราจะตอบแทนผู้กระทำความดีทั้งหลาย

106.แท้จริง นั่นคือการทดสอบที่ชัดแจ้งแน่นอน

107.และเราได้ให้ค่าไถ่ตัวเขาด้วยสัตว์เชือดพลีอันใหญ่หลวง

108.และเราได้ปล่อยทิ้งไว้ (เกียรติคุณ) แก่เขาในกลุ่มชนรุ่นหลัง ๆ

109.ศานติจงมีแต่อิบรอฮีม

110.เช่นนั้นแหละ เราจะตอบแทนผู้กระทำความดีทั้งหลาย

111.แท้จริง เขา (อิบรอฮีม) เป็นคนหนึ่งในปวงบ่าวของเราผู้ศรัทธา

112.เราได้แจ้งข่าวดีแก่เขาว่า จะได้ (ลูกคนหนึ่ง) อิสฮาก เป็นนบี
(จะเป็นหนึ่ง) ในหมู่คนดีทั้งหลาย

113.และเราได้ให้ความจำเริญแก่เขาและแก่อิสฮาก
และในหมู่ลูกหลานของเขาทั้งสองนั้นมีผู้ทำความดีและมีผู้อธรรมแก่ตัวของเขาเองอย่างชัดแจ้ง

114.และโดยแน่นอน เราได้ให้ความโปรดปรานแก่มูซาและฮารูณ

115.และเราได้ช่วยเขาทั้งสองและหมู่ชนของเขาทั้งสอง
ให้พ้นจากความเคราะห์ร้ายอันใหญ่หลวง

116.และเราได้ช่วยเหลือพวกเขา ดังนั้น พวกเขาจึงเป็นผู้มีชัยชนะ

117.และเราได้ประทานคัมภีร์แก่เขาทั้งสองซึ่งสมบูรณ์ชัดเจน
(เตารอฮ์)

118.และเราได้แนะนำเขาทั้งสองสู่แนวทางที่เที่ยงตรง

119.และเราได้ปล่อยทิ้งไว้ (เกียรติคุณ)
แก่เขาทั้งสองในกลุ่มชนรุ่นหลัง ๆ

120.ศานติจงมีแด่มูซาและฮารูณ

121.แท้จริง เช่นนั้นแหละเราจะตอบแทนผู้กระทำความดีทั้งหลาย

122.แท้จริง เขาทั้งสองเป็นปวงบ่าวของเราผู้ศรัทธา

123.และแท้จริง อิลยาสนั้นเป็นคนหนึ่งในบรรดาร่อซู้ล

124.เมื่อเขากล่าวแก่หมู่ชนของเขาว่า พวกท่านไม่ยำเกรงอัลลอฮ์หรือ?

125.พวกท่านเคารพสักการะบะอ์ลุ (เจว็ด)

126.อัลลอฮ์คือพระเจ้าของพวกท่านและพระเจ้าของบรรพบุรุษของพวกท่านแต่เก่าก่อน

127.ดังนั้น พวกเขาจะถูกนำมาลงโทษอย่างแน่นอน

128.นอกจากปวงบ่าวของอัลลอฮ์ผู้บริสุทธิ์ใจ

129.และเราได้ปล่อยทิ้งไว้ (เกียรติคุณ) แก่เขาในกลุ่มชนรุ่นหลัง ๆ

130.ศานติจงมีแด่วงศ์วานของยาซีน

131.แท้จริงเช่นนั้นแหละเราจะตอบแทนผู้กระทำความดีทั้งหลาย

132.แท้จริงเขาเป็นคนหนึ่งในปวงบ่าวของเราผู้ศรัทธา

133.และแท้จริงลูฏนั้นเป็นคนหนึ่งในบรรดาร่อซูล

134.เมื่อเราได้ช่วยเขาและพรรคพวกของเขาทั้งหมดให้รอดพ้น

135.นอกจากหญิงแก่คนหนึ่งเหลืออยู่ในหมู่ผู้รั้งท้าย

136.แล้วเราได้ทำลายล้างคนอื่น ๆ ทั้งหมด

137.และแท้จริงพวกเจ้าจะต้องเดินผ่าน (ไปมา)
สถานที่ของพวกเขาในยามเช้า

138.และยามค่ำคืน ดังนั้น แล้วพวกเจ้าจะไม่พิจารณาดูดอกหรือ?

139.และแท้จริงยูนุสนั้นอยู่ในหมู่ผู้ที่ถูกส่งมาเป็นร่อซูล

140.จงรำลึก ขณะที่เขาได้หนีไปยังเรือที่บรรทุกผู้คนเต็มเพียบ

141.ดังนั้น ยูนุสได้เข้าร่วมจับฉลาก
แล้วเขาจึงอยู่ในหมู่ผู้ถูกพิชิต (แพ้ในการจับฉลาก)

142.แล้วปลาตัวใหญ่ได้กลืนเขา และเขาสมควรที่จะถูกตำหนิ

143.หากว่าเขามิได้เป็นคนหนึ่งในหมู่ผู้แซ่ซ้องสดุดีแล้ว

144.แน่นอนเขาจะอยู่ในท้องปลาจวบจนกระทั่งวันฟื้นคืนชีพ

145.แล้วเราได้เหวี่ยงเขาขึ้นบนที่โล่งริมฝั่ง ในสภาพที่ป่วย

146.และเราได้ให้มีต้นไม้ (พันธ์ไม้เลื้อย) น้ำเต้างอกเงยขึ้น
ปกคลุมตัวเขา

147.และเราได้ส่งเขาไปยัง (หมู่บ้านของเขา)
มีจำนวนหนึ่งแสนคนหรือเกินกว่านั้น

148.แล้วพวกเขาก็ศรัทธา ดังนั้น
เราจึงปล่อยให้พวกเขามีความสุขสำราญชั่วระยะเวลาหนึ่ง

149.ดังนั้น (มุฮัมมัด) จงถามพวกเขาซิว่า
พระเจ้าของเจ้ามีบุตรหญิงหลายคน
และพวกเขามีบุตรชายหลายคนกระนั้นหรือ?

150.หรือว่าเราได้สร้างมลาอิกะฮ์เป็นเพศหญิง
โดยที่พวกเขารู้เห็นเป็นพยาน

151.พึงทราบเถิด
แท้จริงพวกเขานั้นเนื่องจากการกล่าวเท็จของพวกเขาพวกเขาจึงกล่าวว่า

152.อัลลอฮ์ทรงให้กำเนิดบุตรชาย!
และแท้จริงพวกเขานั้นเป็นผู้กล่าวเท็จอย่างแน่นอน

153.อัลลอฮ์ทรงเลือกบุตรหญิงแทนบุตรชายกระนั้นหรือ?

154.เกิดอะไรขึ้นแก่พวกเจ้า! ทำไมพวกเจ้าจึงตัดสินเช่นนั้น

155.พวกเจ้ามิได้ใคร่ครวญดูบ้างหรือ?

156.หรือว่าพวกเจ้ามีหลักฐานอันชัดแจ้ง?

157.ดังนั้น พวกเจ้าจงนำคัมภีร์ของพวกเจ้ามาแสดง
หากพวกเจ้าเป็นผู้สัตย์จริง

158.และพวกเขากล่าวอ้างความสัมพันธ์ (ทางเครือญาติ)
ระหว่างพระองค์กับพวกญินและโดยแน่นอนพวกญินรู้ดีว่าแท้จริงพวกมันจะ
ถูกนำตัวมาปรากฏต่อหน้าอัลลอฮ์ (เพื่อการลงโทษ)

159.มหาบริสุทธิ์ยิ่งแด่อัลลอฮ์ จากสิ่งที่พวกเขากล่าวอ้าง

160.เว้นแต่ปวงบ่าวของอัลลอฮ์ผู้ซื่อสัตย์

161.แน่นอน พวกเจ้าและสิ่งที่พวกเจ้าเคารพบูชานั้น

162.พวกเจ้าไม่สามารถทำให้ผู้ใดหลงทางไปได้

163.นอกจากผู้ที่จะเข้าไปอยู่ในไฟอันลุกโชติช่วง

164.และไม่มีผู้ใดในหมู่พวกเรา
เว้นแต่เขาได้มีตำแหน่งที่ได้กำหนดไว้แล้ว

165.และแท้จริง เรานั้นเป็นผู้ที่ยืนเข้าแถวอยู่แล้ว

166.และแท้จริง เรานั้นเป็นผู้แซ่ซ้องสดุดีอัลลอฮ์

167.และพวกเขาเหล่านั้น (กุฟฟารมักกะฮ์) เคยกล่าวไว้ว่า

168.หากว่าเรามีข้อตักเตือน (คัมภีร์) อยู่กับเรา
เช่นเดียวกับหมู่ชนในสมัยก่อน ๆ

169.แน่นอน เราก็จะเป็นบ่าวของอัลลอฮ์ผู้ซื่อสัตย์

170.แต่พวกเขาปฏิเสธไม่ศรัทธาต่ออัลกุรอาน
แล้วพวกเขาก็จะได้รู้เห็น

171.และโดยแน่นอน ลิขิตของเราได้บันทึกไว้ก่อนแล้ว
แก่ปวงบ่าวของเราที่เป็นร่อซูล

172.ว่า แน่นอน พวกเขาจะได้รับความช่วยเหลือ

173.และแท้จริง ไพร่พลของเรานั้น สำหรับพวกเขาจะเป็นผู้มีชัยชนะ

174.ดังนั้น เจ้าจงหันเหออกจากพวกเขาชั่วระยะหนึ่ง

175.และจงเฝ้าคอยดูพวกเขาเถิด แล้วพวกเขาก็จะเห็นมันเอง

176.พวกเขาเร่งรีบต่อการลงโทษของเรากระนั้นหรือ?

177.ครั้นเมื่อการลงโทษได้ลงมาที่หน้าบ้านพักของพวกเขา
ยามเช้าของบรรดาผู้ถูกตักเตือนนั้นมันช่างชั่วช้าเสียนี่กระไร!

178.และเจ้าจงหันเหออกจากพวกเขาระยะหนึ่ง

179.และจงเฝ้าคอยดูเถิด แล้วพวกเขาก็จะเห็นมันเอง

180.มหาบริสุทธิ์ยิ่งแด่พระเจ้าของเจ้าพระเจ้าแห่งอำนาจจากสิ่งที่พ
วกเขากล่าวอ้าง

181.ศานติจงมีแด่บรรดาร่อซูลทั้งหลาย

182.และบรรดาการสรรเสริญทั้งมวลเป็นของอัลลอฮ์ พระเจ้าแห่งสากลโลก

SURA 38 Sad @ศอด

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.ศอด ขอสาบานด้วยอัลกุรอานที่เป็นเครื่องเตือนสติ

2.แต่ว่าบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาอยู่ในการหยิ่งผยองและการแตกแยก

3.กี่ศตวรรษมาแล้วที่เราได้ทำลายประชาชาติก่อนพวกเขา
แล้วพวกเขาได้ร้องเรียกขอความช่วยเหลือทั้ง ๆ
ที่ไม่มีเวลาอีกแล้วสำหรับทางรอด

4.และพวกเขาประหลาดใจที่มีผู้ตักเตือนจากหมู่พวกเขามายังพวกเขา
และพวกปฏิเสธศรัทธาได้กล่าวว่า นี่คือมายากร นักโกหกตัวฉกาจ

5.เขาได้ทำให้พระเจ้าหลายองค์เป็นพระเจ้าองค์เดียวกระนั้น หรือ ?
แท้จริงนี่เป็นเรื่องประหลาดจริง ๆ

6.และพวกหัวหน้าของพวกเขาพากันออกไป (พลางกล่าวว่า)
จงก้าวหน้าต่อไปและอดทน
ในการยึดมั่นต่อบรรดาพระเจ้าของพวกท่านต่อไป!
แท้จริงเป็นเรื่องที่ถูกวางแผนไว้แล้ว

7.เราไม่เคยได้ยินเรื่องนี้มาก่อนในศาสนาสุดท้าย นี่มิใช่อื่นใด
นอกจากเป็นการเสกสรรปั้นแต่งขึ้นมาเท่านั้น

8.ได้มีข้อตักเตือน (อัลกุรอาน) ถูกประทานลงมาแก่เขา
แทนพวกเรากระนั้นหรือ ? หามิได้
พวกเขาอยู่ในการสงสัยจากข้อตักเตือนของข้า ! ไม่เพียงแต่เท่านั้น
พวกเขายังมิได้ลิ้มรสการลงโทษของข้า !

9.หรือว่า ณ ที่พวกเขามีขุมคลังแห่งความเมตตาของพระเจ้าของเจ้า
ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงประทานให้อย่างมากมาย

10.หรือว่าอำนาจแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน
และที่อยู่ระหว่างทั้งสองเป็นของพวกเขา ดังนั้น
จงให้พวกเขาขึ้นไปหาสาเหตุกันเถิด

11.(พวกเขา) เป็นไพร่พลจากแนวร่วมต่าง ๆ
จะพ่ายแท้หนีเตลิดไปในไม่ช้านี้

12.ก่อนหน้าพวกเขา หมู่ชนของนูห์ และอ๊าด และฟิรเอาน์เจ้าของเสาหมุด
ได้ปฏิเสธมาแล้ว

13.และษะมูด และหมู่ชนของลูฏ และชาวป่าทึบ ชนเหล่านี้เป็นแนวร่วม

14.ไม่มีคนหนึ่งคนใด (ในพวกเขา) เว้นแต่ปฏิเสธบรรดาร่อซูล ดังนั้น
การลงโทษของข้าจึงเหมาะสม (แก่พวกเขา)

15.และพวกเขาเหล่านั้นมิได้คอยอันใด
นอกจากเสียงกัมปนาทเพียงครั้งเดียว โดยไม่มีการชักช้า

16.และพวกเขากล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของเรา
ขอทรงโปรดเร่งส่วนของเราให้แก่เราโดยเร็วเถิด
ก่อนที่จะถึงวันแห่งการชำระบัญชี

17.เจ้า (มุฮัมมัด) จงอดทนต่อสิ่งที่พวกเขากล่าว
และจงรำลึกถึงบ่าวของเรา ดาวู๊ด ผู้ทรงพลัง (ในการปฏิบัติศาสนกิจ)
แท้จริงเขาเป็นผู้ผินหน้าเข้าหาอัลลอฮ์เสมอ

18.แท้จริง เราได้ทำให้ภูเขาแซ่ซ้องสดุดีพร้อมกับเขา
ทั้งในยามพลบค่ำและยามรุ่งอรุณ

19.และ (เราได้ทำให้) นกมารวมกันทั้งหมด เชื่อฟังเขา

20.และเราได้ทำให้อาณาจักรของเขาเข้มแข็ง
และเราได้ให้ความเข้าใจที่ถูกต้องแก่เขา
และการตัดสินชี้ขาดในเรื่องต่าง ๆ

21.และมีเรื่องของผู้โต้เถียงมาถึงเจ้า (มุฮัมมัด) บ้างไหม ?
เมื่อพวกเขาปีนข้ามกำแพงไปที่มิหฺรอบ (ของดาวู๊ด)

22.เมื่อพวกเขาได้เข้ามาหาดาวู๊ด เขาตกใจกลัวพวกเขา พวกเขากล่าวว่า
อย่าได้กลัวเลย
เราคือผู้โต้เถียงสองคนคนหนึ่งในพวกเราได้ล่วงเกินอีกคนหนึ่ง
ดังนั้น
ได้โปรดตัดสินระหว่างพวกเราด้วยความยุติธรรมและอย่าได้ลำเอียงไม่เที่ยงธรรม และจงชี้แนะเราสู่แนวทางที่เที่ยงตรง

23.แท้จริงนี่คือพี่ชายของฉัน เขามีแกะตัวเมีย 99 ตัว
และฉันมีแกะตัวเมียตัวเดียวแล้วเขายังพูดว่า เอามันมาให้ฉันซิ
และเขาได้ข่มขู่ฉันในคำพูด

24.เขา (ดาวู๊ด) กล่าวว่า แน่นอน
เขาอธรรมต่อท่านในการขอให้นำแกะของท่านไปรวมกับแกะของเขา
และแท้จริงส่วนมากของผู้มีหุ้นส่วนร่วมกัน
บางคนในพวกเขามักละเมิดสิทธิของอีก คนหนึ่ง
เว้นแต่บรรดาผู้ศรัทธาและประกอบความดีทั้งหลาย
และพวกเขาเช่นนี้มีน้อย และดาวู๊ดรู้สึกว่าเราได้ทดสอบเขา ดังนั้น
เขาจึงได้ขออภัยต่อพระเจ้าของเขา
และเขาได้ก้มลงรูกัวะและทบทวนความผิดด้วยความเสียใจ

25.ดังนั้น เราได้ให้อภัยแก่เขาในเรื่องนั้น และแท้จริง
สำหรับเขานั้นย่อมอยู่ใกล้ชิด ณ ที่เรา และทางกลับที่ดียิ่ง
(ในปรโลก)

26.โอ้ดาวู๊ดเอ๋ย ! เราได้แต่งตั้งเจ้าให้เป็นตัวแทนในแผ่นดินนี้
ดังนั้น เจ้าจงตัดสินคดีต่าง ๆ ระหว่างมนุษย์ด้วยความยุติธรรม
และอย่าปฏิบัติตามอารมณ์ใฝ่ต่ำ
มันจะทำให้เจ้าหลงไปจากทางของอัลลอฮ์
แท้จริงบรรดาผู้ที่หลงไปจากทางของอัลลอฮ์นั้น
สำหรับพวกเขาจะได้รับการลงโทษอย่างสาหัส
เนื่องด้วยพวกเขาลืมวันแห่งการชำระบัญชี

27.ดังนั้น ความหายนะคือไฟนรกจงประสบแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา

28.จะให้เราปฏิบัติต่อบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีทั้งหลาย
เช่นบรรดาผู้บ่อนทำลายในแผ่นดินกระนั้นหรือ?
หรือว่าจะให้เราปฏิบัติต่อบรรดาผู้ยำเกรง
เช่นบรรดาคนชั่วกระนั้นหรือ?

29.คัมภีร์ (อัลกุรอาน)
เราได้ประทานลงมาให้แก่เจ้าซึ่งมีความจำเริญ
เพื่อพวกเขาจะได้พินิจพิจารณาอายาตต่าง
ๆของอัลกุรอานและเพื่อปวงผู้มีสติปัญญาจะได้ใคร่ครวญ

30.เราได้ประทาน (บุตร) คือสุลัยมานบ่าวผู้ประเสริฐแก่ดาวู๊ด
แท้จริงเขาหันหน้าเข้าสู่เราเสมอ

31.และจงรำลึกเมื่อม้าพันธุ์ดีถูกนำมาเสนอแก่เขาในยามเย็นวันหนึ่ง

32.เขากล่าวว่า แท้จริงฉันรักทรัพย์สมบัติ (หมายถึงม้า)
จนมันทำให้ฉันลืมการรำลึกถึงพระเจ้าของฉัน
จนกระทั่งดวงอาทิตย์ลับขอบฟ้า

33.จงนำมันกลับมาให้ฉัน แล้วเขาก็เริ่มลูบขาและคอของมัน

34.และโดยแน่นอนเราได้ทดสอบสุลัยมาน
และเราได้วางร่างหนึ่งไว้บนเก้าอี้ของเขา
แล้วเขาก็ทบทวนความผิดด้วยความเสียใจ

35.เขากล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์
ขอพระองค์ทรงอภัยให้แก่ข้าพระองค์ด้วย
ขอพระองค์ทรงประทานอำนาจอันกว้างขวางแก่ข้าพระองค์
ซึ่งไม่คู่ควรแก่ผู้ใดนอกจากข้าพระองค์
แท้จริงพระองค์เท่านั้นเป็นผู้ทรงประทานให้อย่างมากมาย

36.และเราได้ทำให้ลมพัดเฉื่อย ๆ
ตามบัญชาของเขาไปยังทิศทางที่เขาต้องการ

37.และ (เราได้ทำให้) บรรดาชัยตอน (อยู่ใต้คำสั่งของเขา)
พวกนั้นทั้งหมดเป็นช่างก่อสร้าง และประดาน้ำ

38.และพวกอื่น ๆ ถูกพันธนาการด้วยโซ่ติดกัน

39.นี่คือการประทานให้ของเรา (แก่สุลัยมาน)
ดังนั้นเจ้าจะให้แก่ใครก็ได้ หรือจะยับยั้งไม่ให้ใครก็ได้
โดยเจ้าจะไม่ถูกสอบสวน

40.และแท้จริง สำหรับเขานั้นย่อมอยู่ใกล้ชิด ณ ที่เรา
และทางกลับที่ดียิ่ง (ในปรโลก)

41.และจงรำลึกถึงบ่าวของเรา อัยยู๊บ
เมื่อเขาวิงวอนขอต่อพระเจ้าของเขา โดยกล่าวว่า
ชัยตอนมารร้ายได้ทำให้ฉันได้รับความเหนื่อยยาก และทุกข์ทรมาน

42.จงกระทืบ (แผ่นดิน) ด้วยเท้าของเจ้า
นี่คือน้ำเย็นสำหรับอาบชำระล้าง และสำหรับดื่ม

43.และเราได้ประทานครอบครัวของเขาให้แก่เขา
และเช่นเดียวกับพวกเขาพร้อมพวกเขา
เป็นความเมตตาจากเราและเป็นข้อเตือนสติแด่ปวงผู้มีสติทั้งหลาย

44.และจงเอาเศษไม้สักกำหนึ่งแล้วฟาดด้วยมัน และอย่าถอนคำสาบาน
แท้จริงเราพบว่า เขา (อัยยู๊บ)
เป็นผู้อดทนบ่าวผู้ประเสริฐแท้จริงเขาหันหน้าเข้าสู่เราเสมอ

45.และจงรำลึกถึงปวงบ่าวของเรา อิบรอฮีม อิสหาก และยะอ์กู๊บ
ผู้ที่เข้มแข็งและสายตาไกล (ในเรื่องศาสนา)

46.เราได้เลือกพวกเขาโดยเฉพาะเพื่อเตือนให้รำลึกถึงปรโลก

47.และแท้จริงพวกเขานั้น ในทัศนะของเรา
แน่นอนอยู่ในหมู่ผู้ได้รับเลือกเพราะพวกเขาเป็นคนดี

48.และจงรำลึกถึงอิสมาอีล และอัลยะซะอ์ และซัลกิฟลิ
และทุกคนอยู่ในหมู่ผู้ดีเลิศ

49.นี่คือข้อตักเตือน และแท้จริงสำหรับบรรดาผู้ยำเกรงนั้น
แน่นอนทางกลับ (ของพวกเขา) ย่อมประเสริฐแท้

50.คือสวนสวรรค์หลากหลายอันสถาพรประตู (ทุกบาน)
จะเปิดอ้าไว้สำหรับต้อนรับพวกเขา

51.นอนเอกเขนกอยู่ในสวนสวรรค์ พวกเขาจะเรียกเอาผลไม้
และเครื่องดื่มนานาชนิด

52.และ ณ ที่พวกเขานั้น มีหญิงบริสุทธิ์ผู้ลดสายตาลงต่ำ
มีอายุรุ่นราวคราวเดียวกัน

53.นี่คือสิ่งที่พวกเจ้าถูกสัญญาไว้สำหรับวันแห่งการชำระบัญชี

54.แท้จริง นี่คือปัจจัยยังชีพของเราอย่างแน่นอน
มันจะไม่มีวันหมดสิ้น

55.ดังนั้น และแท้จริงสำหรับบรรดาผู้ละเมิดนั้น แน่นอนทางกลับ
(ของพวกเขา) ย่อมเลวจริง ๆ

56.คือนรกญะฮันนัม พวกเขาจะเข้าไปเผาไหม้ในมัน
ดังนั้นมันเป็นที่พำนักที่ชั่วช้ายิ่ง

57.นี่ (คือการลงโทษอันเจ็บแสบ) ดังนั้นพวกเจ้าจงลิ้มรสมัน (คือ)
น้ำเดือดพล่าน และน้ำเลือดน้ำหนอง (ของชาวนรก)

58.และ (การลงโทษ) ชนิดอื่นอีก
เยี่ยงการลงโทษดังกล่าวที่เท่าเทียมคู่ควรกัน

59.นี่คือฝูงชนวิ่งกรูกันไปพร้อมกับพวกเจ้า
ไม่มีการต้อนรับพวกเขาดอก แท้จริง พวกเขาจะเข้าไปอยู่ในไฟนรก

60.พวกเขากล่าวว่า แต่ว่าพวกท่านต่างหาก ไม่มีการต้อนรับพวกท่าน
เพราะพวกท่านได้เตรียมตัวไว้สำหรับเรา
ดังนั้นมันเป็นที่พักอันชั่วช้า

61.พวกเขากล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของเรา
ผู้ใดที่ได้เตรียมการลงโทษนี้ไว้ให้แก่เรา
ขอพระองค์ได้ทรงโปรดเพิ่มการลงโทษแก่เขาเป็นสองเท่าในไฟนรก

62.และพวกเขากล่าวว่า มีอะไรเกิดขึ้นแก่เรา
ทำไมเราจึงไม่เห็นชายอีกหลายคนที่เรานับพวกเขาว่า
อยู่ในหมู่ผู้เลวทรามยิ่ง?

63.เนื่องเพราะเราถือเอาพวกเขาเป็นที่เยาะเย้ยน่าขัน
หรือสายตาของพวกเราคลาดเคลื่อนไปจากพวกเขา

64.แท้จริงนั้นคือความจริง
จะมีการโต้เถียงกันระหว่างชาวนรกด้วยกัน

65.จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด แท้จริงฉันเป็นแต่ผู้ตักเตือนเท่านั้น
ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ผู้ทรงเอกะ ผู้ทรงพิชิต

66.พระเจ้าแห่งชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดิน
และสิ่งที่อยู่ในระหว่างทั้งสอง ผู้ทรงอำนาจ
ผู้ทรงอภัยอย่างมากหลาย

67.จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด นี่คือข่าวสำคัญอันยิ่งใหญ่

68.ที่พวกท่านผินหลังให้กับมัน

69.ฉันไม่เคยรู้มาก่อนเลยในเรื่องของมลาอิกะฮ์
เมื่อพวกเขาโต้เถียงกัน

70.(เพราะ) มิได้มีวะฮีย์ยฺแก่ฉันนอกจากว่าฉันเป็นเพียง
ผู้ตักเตือนอันชัดแจ้งเท่านั้น

71.จงรำลึกถึง ขณะที่พระเจ้าตรัส แก่มลาอิกะฮ์ว่า
แท้จริงข้าจะสร้างมนุษย์คนหนึ่งจากดิน

72.ดังนั้น เมื่อข้าได้ทำให้เขามีรูปร่างสมส่วน
และได้เป่าวิญญาณจากข้าเข้าไปในตัวเขา
ฉะนั้นพวกเจ้าจงก้มลงสุญูดต่อเขา

73.แล้วมลาอิกะฮ์ทั้งมวลก็ได้ก้มลงสุญูด

74.นอกจากอิบลีส
มันเย่อหยิ่งจองหองและมันอยู่ในหมู่ผู้ปฏิเสธศรัทธา

75.พระองค์ตรัสว่า อิบลีสเอ๋ย
อะไรเล่าที่ขัดขวางเจ้ามิให้เจ้าสุญูดต่อสิ่งที่ข้าได้สร้างด้วยมือ
ทั้งสองของข้า ? เจ้าเย่อหยิ่งจองหองนักหรือ
หรือว่าเจ้าอยู่ในหมู่ผู้สูงส่ง

76.มันกล่าวว่า ข้าพระองค์ดีกว่าเขา
พระองค์ทรงสร้างข้าพระองค์จากไฟ และทรงสร้างเขาจากดิน

77.พระองค์ตรัสว่า ดังนั้นเจ้าจงออกไปจากที่นี่
เพราะแท้จริงเจ้าเป็นผู้ถูกขับไล่

78.และแท้จริงการสาปแช่งของข้าจงประสบแก่เจ้าจนกระทั่งวันแห่งการตอบแทน

79.มันกล่าวว่า โอ้ พระเจ้าของข้า
พระองค์ได้โปรดประวิงเวลาให้แก่ข้าพระองค์จนถึงวันฟื้นคืนชีพด้วยเถิด

80.พระองค์ตรัสว่า ดังนั้น แท้จริงเจ้าอยู่ในหมู่ผู้ถูกประวิงเวลา

81.จนกระทั่งถึงวันแห่งเวลาที่ถูกกำหนดไว้แล้ว

82.มันกล่าวว่า ดังนั้นด้วยพระอำนาจของพระองค์ท่าน
แน่นอนข้าพระองค์ก็จะทำให้พวกเขาทั้งหมดหลงผิด

83.เว้นแต่ปวงบ่าวของพระองค์ในหมู่พวกเขาที่มีใจบริสุทธิ์เท่านั้น

84.พระองค์ตรัสว่า ดังนั้นมันเป็นความจริง
และข้าจะกล่าวแต่ความจริงเท่านั้น

85.แน่นอน ข้าจะให้นรกนั้นเต็มไปด้วยพวกเจ้า
และจากผู้ที่เชื่อฟังเจ้าในหมู่พวกเขาทั้งหมด

86.จงกล่าวเถิดมุฮัมมัดว่า
ฉันมิได้ขอรางวัลค่าตอบแทนจากพวกท่านในการทำหน้าที่นี้แต่อย่างใด
และฉันก็มิได้อยู่ในหมู่ผู้หลอกลวงอ้างสิทธิเลย

87.มันมิใช่อื่นใดนอกจากเป็นการตักเตือนแก่ปวงมนุษย์

88.และแน่นอน เจ้าจะรู้ข่าวคราวของอัลกุรอานในระยะเวลาอันใกล้นี้

SURA 39 Az-Zumar @อัซซุมัร

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.คัมภีร์นี้เป็นการประทานลงมาจากอัลลอฮ์ ผู้ทรงอำนาจ
ผู้ทรงปรีชาญาณ

2.แท้จริงเราได้ประทานคัมภีร์มายังเจ้าด้วยสัจธรรม
ดังนั้นเจ้าจงเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์
โดยเป็นผู้มีความบริสุทธิ์ใจในศาสนาต่อพระองค์

3.พึงทราบเถิด
การอิบาดะฮ์โดยบริสุทธิ์ใจนั้นเป็นของอัลลอฮ์องค์เดียว
ส่วนบรรดาผู้ที่ยึดถือเอาบรรดาผู้คุ้มครองอื่นจากอัลลอฮ์
โดยกล่าวว่าเรามิได้เคารพภักดีพวกเขา
เว้นแต่เพื่อทำให้เราเข้าใกล้ชิดต่ออัลลอฮ์
แท้จริงอัลลอฮ์จะทรงตัดสินระหว่างพวกเขาในสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกันในเรื่องนั้น แท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงชี้นำทางแก่ผู้กล่าวเท็จ
ผู้ไม่สำนึกบุญคุณ

4.หากอัลลอฮ์ทรงประสงค์จะมีพระโอรส
แน่นอนพระองค์จะทรงเลือกจากสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างมาตามที่พระองค์ทรงประสงค์ มหาบริสุทธิ์แห่งพระองค์ท่าน พระองค์คืออัลลอฮ์
ผู้ทรงเอกะ ผู้ทรงพิชิต

5.พระองค์ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินด้วยความจริงอันชัดแจ้ง
พระองค์ทรงให้กลางคืนคาบเกี่ยวเข้าไปในกลางวันและทรงให้กลางวันคาบเกี่ยวเข้าไปในกลางคืน และทรงให้ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์เป็นประโยชน์
(แก่มนุษย์) ทุกสิ่งโคจรไปตามวาระที่ได้กำหนดไว้ พึงทราบเถิด
พระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงอภัยอย่างมาก

6.พระองค์ทรงสร้างพวกเจ้าจากชีวิตหนึ่ง
แล้วจากชีวิตนั้นทรงทำให้เป็นของคู่ครองของมัน
และทรงประทานปศุสัตว์แปดตัวเป็นคู่แก่พวกเจ้า
พระองค์ทรงสร้างพวกเจ้าในครรภ์ของมารดาพวกเจ้า
เป็นการบังเกิดครั้งแล้วครั้งเล่าอยู่ในความมืดสามชั้น
นั่นคืออัลลอฮ์ พระเจ้าของพวกเจ้า พระอำนาจเป็นสิทธิของพระองค์
ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์
แล้วทำไมพวกเจ้าจึงผินหน้าไปทางอื่น!

7.หากพวกเจ้าปฏิเสธศรัทธา ดังนั้น แท้จริงอัลลอฮ์นั้น
ทรงพอเพียงจากพวกเจ้าและจะไม่ทรงปิติยินดีต่อการเนรคุณของปวงบ่าวของพระองค์ และหากพวกเจ้ากตัญญู พระองค์ก็จะทรงปิติยินดีต่อพวกเจ้า
และไม่มีผู้แบกภาระคนใดที่จะแบกภาระของผู้อื่นได้
แล้วยังพระเจ้าของพวกเจ้าคือการกลับของพวกเจ้า
และพระองค์ก็จะทรงบอกเล่าพวกเจ้าในสิ่งที่พวกเจ้าได้กระทำไว้ แท้จริงพระองค์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในทรวงอก

8.และเมื่อทุกขภัยใด ๆ ประสบแก่มนุษย์
เขาก็จะวิงวอนขอต่อพระเจ้าของเขาเป็นผู้หันหน้าเข้าสู่พระองค์อย่างนอบน้อม
ครั้นเมื่อพระองค์ทรงประทานความโปรดปรานจากพระองค์ให้แก่เขา
เขาก็ลืมสิ่งที่เขาได้เคยวิงวอนขอต่อพระองค์มาแต่ก่อน
และเขาได้ตั้งภาคีคู่เคียงกับอัลลอฮ์เพื่อให้หลงจากทางของอัลลอฮ์
จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด
ท่านจงร่าเริงเพียงระยะหนึ่งต่อการปฏิเสธของท่านเถิด
แท้จริงท่านนั้นอยู่ในหมู่ชาวนรก

9.ผู้ที่เขาเป็นผู้ภักดีในยามค่ำคืนในสภาพของผู้สุญูด
และผู้ยืนละหมาดโดยที่เขาหวั่นเกรงต่อโลกอาคิเราะฮ์
และหวังความเมตตาของพระเจ้าของเขา
(จะเหมือนกับผู้ที่ตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์กระนั้นหรือ?)
จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด
บรรดาผู้รู้และบรรดาผู้ไม่รู้จะเท่าเทียมกันหรือ?
แท้จริงบรรดาผู้มีสติปัญญาเท่านั้นที่จะใคร่ครวญ

10.จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด โอ้ปวงบ่าวผู้ศรัทธาทั้งหลายเอ๋ย!
จงยำเกรงพระเจ้าของพวกท่านเถิด สำหรับบรรดาผู้ทำความดีในโลกนี้ คือ (จะได้รับการตอบแทน) ความดี และแผ่นดินของอัลลอฮ์นั้นกว้างใหญ่ไพศาล
แท้จริงบรรดาผู้อดทนนั้นจะได้รับการตอบแทนรางวัลของพวกเขาอย่างสมบูรณ์โดยไม่ต้องคำนวณ

11.จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด
แท้จริงฉันได้ถูกบัญชาให้เคารพภักดีต่ออัลลอฮ์
โดยเป็นผู้มีความบริสุทธิ์ใจในศาสนาต่อพระองค์

12.และฉันได้ถูกบัญชาให้ฉันเป็นคนแรกของปวงชนผู้นอบน้อม

13.จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด แท้จริงฉันกลัวการลงโทษแห่งวันอันยิ่งใหญ่
หากฉันฝ่าฝืนพระเจ้าของฉัน

14.จงกล่าวเถิด
เฉพาะอัลลอฮ์เท่านั้นที่ฉันเคารพภักดีโดยเป็นผู้มีความบริสุทธิ์ใจในศาสนาของฉันต่อพระองค์

15.ดังนั้นพวกท่านจงสักการะบูชาตามที่พวกท่านประสงค์อื่นจากพระองค์เถิด จงกล่าวเถิดว่า แท้จริงบรรดาผู้ขาดทุนนั้นคือ
บรรดาผู้ที่ทำตัวของพวกเขาเอง
และครอบครัวของพวกเขาให้ขาดทุนในวันกิยามะฮ์ พึงรู้เถิดว่านั่นคือการขาดทุนอย่างชัดแจ้ง

16.สำหรับพวกเขานั้นมีชั้นของเปลวไฟนรกปกคลุมเหนือพวกเขา
และเบื้องล่างของพวกเขาก็มีชั้นของเปลวไฟนรกอยู่ด้วย
สิ่งนั้นแหละที่อัลลอฮ์ทรงทำให้ปวงบ่าวของพระองค์กลัว
โอ้ปวงบ่าวของข้าเอ๋ย ! จงยำเกรงต่อข้าเถิด

17.และบรรดาผู้ที่หลีกหนีให้ห่างจากพวกเจว็ดเพื่อที่จะไม่สักการะบูชามัน และหันไปจงรักภักดีต่ออัลลอฮ์
สำหรับพวกเขานั้นมีข่าวดี ดังนั้นเจ้าจงแจ้งข่าวดีแก่ปวงบ่าวของข้า

18.บรรดาผู้ที่สดับฟังคำกล่าว แล้วปฏิบัติตามที่ดีที่สุดของมัน
ชนเหล่านี้คือบรรดาผู้ที่อัลลอฮ์ทรงชี้แนะแนวทางที่ถูกต้องแก่พวกเขาและชนเหล่านี้พวกเขาคือผู้ที่มีสติปัญญาใคร่ครวญ

19.ดังนั้นผู้ที่คำมั่นสัญญาแห่งการลงโทษได้คู่ควรแก่เขาแล้ว
(เจ้าสามารถจะฮิดายะฮ์ให้แก่เขา) กระนั้นหรือ?
และเจ้าจะช่วยผู้ที่อยู่ในนรกให้รอดพ้นได้หรือ ?

20.แต่บรรดาผู้ยำเกรงพระเจ้าของพวกเขานั้น
สำหรับพวกเขาจะมีคฤหาสน์สง่าโอ่โถงเหนือขึ้นไปอีกก็มีคฤหาสน์สง่าโอ่โถงสร้างไว้ ณ เบื้องล่างของมันมีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน (มันเป็น)
ข้อสัญญาของอัลลอฮ์ อัลลอฮ์นั้นจะไม่ทรงบิดพริ้วสัญญา

21.เจ้ามิเห็นดอกหรือว่า แท้จริงอัลลอฮ์ทรงหลั่งน้ำลงมาจากฟากฟ้า
แล้วทรงให้มันไหลซึมลงไปในแผ่นดินเป็นตาน้ำด้วยน้ำนั้นทรงให้พืชงอกออกมาหลายสี แล้วมันก็จะเหี่ยวแห้ง ดังนั้น
เจ้าจะเห็นมันกลายเป็นสีเหลือง
แล้วพระองค์ทรงทำให้มันเป็นเศษเป็นชิ้น
แท้จริงในการนั้นย่อมเป็นข้อเตือนสติแก่ผู้มีสติปัญญาทั้งหลาย

22.ผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงเปิดทรวงอกของเขาเพื่ออิสลาม
และเขาอยู่บนแสงสว่างจากพระเจ้าของเขา
(จะเหมือนกับผู้ที่หัวใจบอดกระนั้นหรือ?)

ดังนั้น ความวิบัติจงประสบแด่ผู้ที่หัวใจของพวกเขาแข็งกระด้างต่อการรำลึกถึงอัลลอฮ์ ชนเหล่านี้อยู่ในการหลงผิดอันชัดแจ้ง

23.อัลลอฮ์ได้ทรงประทานคำกล่าวที่ดียิ่งลงมาเป็นคัมภีร์คล้องจองกันกล่าวซ้ำกัน
ผิวหนังของบรรดาผู้ที่เกรงกลัวพระเจ้าของพวกเขาจะลุกชันขึ้น
แล้วผิวหนังของพวกเขาและหัวใจของพวกเขาจะสงบลงเพื่อรำลึกถึงอัลลอฮ์ นั่นคือการชี้นำทางของอัลลอฮ์
พระองค์จะทรงชี้นำทางแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงให้เขาหลงทาง ดังนั้นสำหรับเขาจะไม่มีผู้ชี้นำทาง

24.ดังนั้น ผู้ใดที่ป้องกันใบหน้าของเขาให้พ้นจากการลงโทษอันชั่วช้าในวันกิยามะฮ์ (จะเหมือนกับผู้ที่ปลอดภัยจากการลงโทษกระนั้นหรือ?)
และจะมีเสียงกล่าวแก่บรรดาผู้อธรรมว่า
จงลิ้มรสสิ่งที่พวกเจ้าแสวงหาไว้เถิด

25.บรรดาหมู่ชนก่อนหน้าพวกเขาได้ปฏิเสธมาแล้ว
ดังนั้นการลงโทษได้มีมายังพวกเขา โดยที่พวกเขาไม่รู้สึกตัว

26.ดังนั้น อัลลอฮ์ทรงให้พวกเขาลิ้มรสความอัปยศในชีวิตของโลกนี้
และแน่นอนการลงโทษในปรโลกนั้นยิ่งใหญ่กว่า หากพวกเขาได้รู้

27.และโดยแน่นอน เราได้ยกไว้ในทุก ๆ
อุทาหรณ์ในอัลกุรอานนี้ สำหรับมนุษย์เพื่อพวกเขาจะได้ใคร่ครวญ

28.กุรอานเป็นภาษาอาหรับ ไม่มีการคดเคี้ยวเพื่อพวกเขาจะได้ยำเกรง

29.อัลลอฮ์ทรงยกอุทาหรณ์ชายคนหนึ่งเป็นของหุ้นส่วนหลายคน
พวกเขาขัดแย้งไม่ลงรอยกัน
และชายอีกคนหนึ่งเป็นของชายคนหนึ่งโดยเฉพาะ
ทั้งสองนี้จะเป็นอุทาหรณ์ที่เท่าเทียมกันหรือ?
การสรรเสริญทั้งมวลเป็นของอัลลอฮ์ แต่ว่าส่วนมากของพวกเขาไม่รู้

30.แท้จริงเจ้าจะต้องตาย และแท้จริงพวกเขาจะต้องตาย

31.แล้วแท้จริงพวกเจ้าในวันกิยามะฮ์จะถกเถียงกันต่อหน้าพระเจ้าของพวกเจ้า

32.ดังนั้น ผู้ใดเล่าที่จะอธรรมยิ่งไปกว่าผู้กล่าวเท็จต่ออัลลอฮ์
และปฏิเสธความจริงเมื่อมันได้มีมายังเขา
มิใช่ในนรกดอกหรือที่เป็นที่พำนักสำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา

33.ส่วนผู้ที่นำความจริงมา และเขาได้เชื่อมั่นความจริงนั้น
ชนเหล่านี้ พวกเขาคือบรรดาผู้ยำเกรง

34.นั่นคือการตอบแทนของบรรดาผู้กระทำความดี

35.เพื่อที่อัลลอฮ์จะทรงลบล้างความชั่วที่พวกเขากระทำไว้ออกจากพวกเขา
และจะทรงตอบแทนรางวัลของพวกเขาแก่พวกเขาด้วยสิ่งที่ดียิ่งตามที่พวกเขาได้กระทำไว้

36.อัลลอฮ์จะมิทรงเป็นผู้พอเพียงแก่บ่าวของพระองค์ดอกหรือ
และพวกเขายังขู่เจ้าให้กลัวด้วยเจว็ดต่าง ๆ อื่นจากพระองค์

และผู้ ใดที่ อั ลลอฮ์ ทรงให้ เขาหลงทาง
ดั งนั้ นสำหรั บเขาจะไม่ มี ผู้ ชี้ นำทาง

37.และผู้ ใดที่ อั ลลอฮ์ ทรงชี้ นำทาง
ดั งนั้ นก็ ไม่ มี ผู้ ใดจะทำให้ เขาหลงทางได้
อั ลลอฮ์ มิ ใช่ เป็ นผู้ ทรงอำนาจ ผู้ ทรงตอบโต้ อย่ างเด็ ดขาดดอกหรื อ

38.และถ้ าเจ้ าถามพวกเขาว่ า
ใครเป็ นผู้ สร้ างชั้ นฟ้ าทั้ งหลายและแผ่ นดิ น
แน่ นอนพวกเขาจะกล่ าวว่ าอั ลลอฮ์
จงกล่ าวเถิ ดมุ ฮั มมั ดพวกท่ านไม่ เห็ นดอกหรื อว่ า
สิ่ งที่ พวกท่ านวิ งวอนขออื่ นจากอั ลลอฮ์ นั้ น
หากอั ลลอฮ์ ทรงประสงค์ จะให้ มี ความทุ กข์ ยากแก่ ฉั นแล้ วพวกมั นจะปลดเปลื ้อ งความทุ กข์ ยากของพระองค์ ได้ ไหม?
หรื อหากพระองค์ ประสงค์ จะให้ ความเมตตาแก่ ฉั นพวกมั นจะยั บยั้ งความเมตต าของพระองค์ ได้ ไหม? จงกล่ าวเถิ ดมุ ฮั มมั ด
อั ลลอฮ์ ทรงพอเพี ยงแก่ ฉั นแล้ ว แต่ พระองค์ เท่ านั้ น
บรรดาผู้ มอบความไว้ วางใจจะให้ ความไว้ วางใจ

39.จงกล่ าวเถิ ดมุ ฮั มมั ด โอ้ หมู่ ชนของฉั นเอ๋ ย!
จงทำงานตามสภาพของพวกท่ าน แท้ จริ งฉั นก็ เป็ นผู้ ทำงาน
แล้ วพวกท่ านจะได้ รู้

40.ผู้ ที่ การลงโทษจะมี มายั งเขาก็ จะทำให้ เขาอั ปยศ
และการลงโทษตลอดกาลจะประสบแก่ เขา

41.แท้ จริ งเราได้ ประทานคั มภี ร์ แก่ เจ้ าเพื่ อมนุ ษยชาติ ด้ วยสั จธรรม
ดั งนั้ นผู้ ใดปฏิ บั ติ ตามแนวทางที่ ถู กต้ องก็ จะได้ แก่ ตั วของเขาเองและผ ู้ใ ดหลงทางเขาก็ จะหลงอยู่ บนทางที่ ผิ ดและเจ้ ามิ ได้ เป็ นผู้ รั บผิ ดชอบต ่อ พวกเขา

42.แท้ จริง ในการนั้ น แน่ นอนย่ อมเป็ นสั ญญาสำหรั บหมู่ ชนผู้ ใคร่ ครวญ

43.หรื อว่ าพวกเจ้ าได้ ยึ ดเอาบรรดาผู้ ช่ วยเหลื ออื่ นจากอั ลลอฮ์
จงกล่ าวเถิ ดมุ ฮั มมั ดทั้ ง ๆ ที่ พวกมั นมิ ได้ มี อำนาจใด ๆ
และพวกมั นก็ ไม่ มี สติ ปั ญญากระนั้ นหรื อ?

44.แล้ วพวกท่ านจะถู กนำกลั บไปยั งพระองค์

45.และเมื่ อ (พระนาม) อั ลลอฮ์ ถู กกล่ าวเพี ยงพระองค์ เดี ยว
จิ ตใจของบรรดาผู้ ไม่ ศรั ทธาต่ อวั นอาคิ เราะฮ์ ก็ รั งเกี ยจ
แต่ เมื่ อบรรดาเจว็ ดถู กกล่ าวนอกจากพระองค์ เมื่ อนั้ นพวกเขาก็ ดี ใจ

46.จงกล่ าวเถิ ดมุ ฮั มมั ด
ข้ าแต่ อั ลลอฮ์ พระผู้ สร้ างชั้ นฟ้ าทั้ งหลายและแผ่ นดิ น
พระผู้ ทรงรอบรู้ ในสิ่ งเร้ นลั บ และสิ่ งเปิ ดเผย
พระองค์ ท่ านจะทรงตั ดสิ นระหว่ างปวงบ่ าวของพระองค์ ในสิ่ งที่ พวกเขาขั ด แย้ งกั นอยู่

47.และหากว่ าบรรดาผู้ อธรรมมี สิ่ งที่ มี อยู่ ในแผ่ นดิ นนี้ ทั้ งหมด
และมี เยี่ ยงนั้ นอี กด้ วยแน่ นอนพวกเขาจะขอไถ่ ด้ วยสิ่ งนั้ นให้ พ้ นจากกา

รลงโทษที่ชั่วร้ายในวันกิยามะฮ์
แต่สิ่งที่พวกเขาไม่เคยคาดคิดมาก่อนเลยว่าสิ่งที่มาจากอัลลอฮ์นั้นจะปรากฏขึ้นแก่พวกเขา

48.และความชั่วทั้งหลายที่พวกเขาได้กระทำไว้ก็จะปรากฏขึ้นต่อหน้าพวกเขา และสิ่งที่พวกเขาได้เคยเยาะเย้ยไว้นั้นก็ห้อมล้อมพวกเขา

49.ครั้นเมื่อทุกขภัยใดประสบแก่มนุษย์ เขาก็จะวิงวอนขอเรา
ต่อมาเมื่อเราได้ประทานความโปรดปรานจากเราแก่เขา
เขาก็กล่าวว่าแท้จริงสิ่งที่ฉันได้รับมานั้นเนื่องจากความรอบรู้ของฉันต่างหาก แต่ (เขาหารู้ไม่ว่า) มันคือการทดสอบ
แต่ว่าส่วนมากของพวกเขาไม่รู้

50.โดยแน่นอน บรรดาหมู่ชนก่อนหน้าพวกเขาได้กล่าวมันไว้ เช่นนี้
ดังนั้นสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้นั้นหาได้อำนวยประโยชน์แก่พวกเขาไม่

51.ฉะนั้นความชั่วทั้งหลายที่เขาได้กระทำไว้ จึงประสบแก่พวกเขา
และบรรดาผู้อธรรมจากหมู่ชนเหล่านั้น
ความชั่วทั้งหลายที่พวกเขาได้กระทำไว้ก็จะประสบแก่พวกเขาเช่นกันและพวกเขาไม่สามารถจะหนีรอดพ้นไปได้

52.พวกเขาไม่รู้ดอกหรือว่า
อัลลอฮ์ทรงแผ่ปัจจัยยังชีพแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์
และทรงให้คับแคบ
แท้จริงในการนั้นย่อมเป็นสัญญาณมากหลายสำหรับหมู่ชนผู้ศรัทธา

53.จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด ปวงบ่าวของข้าเอ๋ย!
บรรดาผู้ละเมิดต่อตัวของพวกเขาเอง
พวกท่านอย่าได้หมดหวังต่อพระเมตตาของอัลลอฮ์
แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงอภัยความผิดทั้งหลายทั้งมวล
แท้จริงพระองค์นั้นเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

54.และจงผินหน้าไปหาพระเจ้าของพวกท่าน และจงนอบน้อมต่อพระองค์
ก่อนที่การลงโทษจะมายังพวกท่าน แล้วพวกท่านจะมิได้รับความช่วยเหลือ

55.และจงปฏิบัติตามสิ่งที่ดียิ่งที่ได้ถูกประทานลงมายังพวกท่าน
จากพระเจ้าของพวกท่านก่อนที่การลงโทษจะมายังพวกท่านโดยฉับพลัน
โดยที่พวกท่านไม่รู้สึกตัว

56.มิฉะนั้นชีวิตหนึ่งจะกล่าวว่า
โอ้ความหายนะจงประสบแก่ข้าพระองค์ ที่ข้าพระองค์ทอดทิ้ง (หน้าที่)
ที่มีต่ออัลลอฮ์ และข้าพระองค์เคยอยู่ในหมู่ผู้เยาะเย้ยอีกด้วย

57.หรือมัน (ชีวิต) จะกล่าวว่า
หากอัลลอฮ์ทรงชี้แนะทางแก่ข้าพระองค์
แน่นอนข้าพระองค์ก็จะอยู่ในหมู่ผู้ยำเกรง

58.หรือมัน (ชีวิต) จะกล่าวขณะที่เห็นการลงโทษว่า มาตรว่า
ข้าพระองค์มีโอกาสกลับ (ไปสู่โลกดุนยา) อีกครั้งหนึ่ง
ดังนั้นข้าพระองค์ก็จะได้อยู่ในหมู่ผู้กระทำความดี

59.(พระองค์ตรัสว่า) เปล่าเลย!
แน่นอนสัญญาณทั้งหลายของเขาได้มายังเจ้าแล้ว แต่เจ้าได้ปฏิเสธมัน
และเจ้าได้หยิ่งยะโส และเจ้าได้อยู่ในหมู่ผู้ปฏิเสธศรัทธา

60.และวันกิยามะฮ์ เจ้าจะเห็นบรรดาผู้ที่กล่าวเท็จต่ออัลลอฮ์
ใบหน้าของพวกเขาดำคล้ำ ดังนั้น
ที่พำนักสำหรับบรรดาผู้หยิ่งยะโสนั้นมิใช่นรกดอกหรือ?

61.และอัลลอฮ์จะทรงให้บรรดาผู้ยำเกรงรอดพ้น เพราะชัยชนะของพวกเขา
(โดยที่) ความชั่วร้ายจะไม่ประสบแก่พวกเขา
และพวกเขาจะไม่เศร้าโศกเสียใจ

62.อัลลอฮ์คือผู้ทรงสร้างทุกสิ่ง
และพระองค์เป็นผู้ทรงดูแลและคุ้มครองทุกสิ่ง

63.การควบคุมดูแลกิจการแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นสิทธิของพระองค์
และบรรดาผู้ปฏิเสธสัญญาณทั้งหลายของอัลลอฮ์ชนเหล่านั้นพวกเขาเป็นผู้ขาดทุน

64.จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด
พวกท่านใช้ให้ฉันเคารพสักการะสิ่งอื่นจากอัลลอฮ์กระนั้นหรือ?
โอ้ปวงบ่าวผู้บัดซบเอ๋ย!

65.และโดยแน่นอน ได้มีวะฮีย์ยฺ มายังเจ้า (มุฮัมมัด)
และมายังบรรดานบีก่อนหน้าเจ้าหากเจ้าตั้งภาคี (กับอัลลอฮ์)
แน่นอนการงานของเจ้าก็จะไร้ผล และแน่นอนเจ้าจะอยู่ในหมู่ผู้ขาดทุน

66.แต่ว่าจงเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ และจงอยู่ในหมู่ผู้กตัญญู

67.และพวกเขามิได้ให้ความยิ่งใหญ่แด่อัลลอฮ์อันพึงมีต่อพระองค์อย่างแท้จริง
และแผ่นดินนี้ทั้งหมดเป็นเพียงกำพระหัตถ์หนึ่งของพระองค์ในวันกิยามะฮ์
และชั้นฟ้าทั้งหลายจะม้วนกลิ้งด้วยพระหัตถ์ขวาของพระองค์ มหาบริสุทธิ์ยิ่งแด่พระองค์
และพระองค์ทรงสูงส่งเหนือจากสิ่งที่พวกเขาตั้งภาคี

68.และสังข์ได้ถูกเป่าขึ้น แล้วบรรดาผู้ที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย
และแผ่นดินจะล้มลงตายเว้นแต่ผู้ที่อัลลอฮ์ประสงค์
แล้วสังข์ได้ถูกเป่าขึ้นอีกครั้งหนึ่ง แล้วพวกเขาก็ลุกขึ้นยืนมองดู

69.และแผ่นดินจะเป็นประกายด้วยรัศมีแห่งพระเจ้าของมัน
และบันทึกจะถูกกางแผ่ และบรรดานบี
และบรรดาพยานจะถูกนำมาและจะถูกตัดสินระหว่างพวกเขาด้วยความยุติธรรม
และพวกเขาจะไม่ถูกอยุติธรรม

70.และทุกชีวิตจะได้รับการตอบแทนอย่างครบครันตามที่มันได้กระทำไว้
และพระองค์ทรงรอบรู้ดียิ่งในสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้

71.และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะถูกไล่ต้อนสู่นรกเป็นกลุ่ม ๆ
จนกระทั่งเมื่อพวกเขามาถึงมัน ประตูทั้งหลายของมันจะถูกเปิดออก
ยามเฝ้าประตูของมันจะกล่าวแก่พวกเขาว่า

บรรดารอซูลจากพวกท่านมิได้มายังพวกท่านเพื่ออสาธยายสัญญาณต่าง
ๆแห่งพระเจ้าของพวกท่านแก่พวกท่าน
และกล่าวเตือนพวกท่านถึงการพบในวันนี้ของพวกท่านดอกหรือ ?
พวกเขากล่าวว่ามีครับ
แต่ว่าพระประกาศิตแห่งการลงโทษเป็นที่คู่ควรแล้วแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา

72.จะมีเสียงกล่าวว่า พวกท่านจงเข้าไปในประตูทั้งหลายของนรก
เป็นผู้พำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล
ดังนั้นที่พำนักของบรรดาผู้หยิ่งยะโสชั่วช้าแท้ ๆ

73.และบรรดาผู้ยำเกรงพระเจ้าของพวกเขาจะถูกนำสู่สวนสวรรค์เป็นกลุ่ม
ๆ จนกระทั่งเมื่อพวกเขามาถึงมัน และ
ประตูทั้งหลายของมันจะถูกเปิดออก
ยามเฝ้าประตูสวรรค์จะกล่าวแก่พวกเขาว่า ความศานติจงมีแด่พวกท่าน
พวกท่านเป็นผู้บริสุทธิ์ ดังนั้นจงเข้าไปในสวรรค์เป็นผู้พำนักอยู่ตลอดกาล

74.และพวกเขากล่าวว่า บรรดาการสรรเสริญทั้งมวลเป็นของอัลลอฮ์
ผู้ซึ่งได้ทำให้สัญญาของพระองค์เป็นที่สมจริงแก่พวกเรา
และทรงทำให้เราได้ครอบครองแผ่นดินในสวนสวรรค์
เพื่อที่เราจะได้พำนักอยู่ตามที่เราประสงค์
ดังนั้นรางวัลของบรรดาผู้กระทำความดีช่างยอดเยี่ยมแท้ ๆ

75.และเจ้าจะเห็นมลาอิกะฮ์ห้อมล้อมรอบ ๆ บัลลังก์
แซ่ซ้องสดุดีด้วยการสรรเสริญพระเจ้าของพวกเขา
และจะถูกตัดสินระหว่างพวกเขาด้วยความยุติธรรม และจะมีเสียงกล่าวว่า
บรรดาการสรรเสริญทั้งมวลเป็นของอัลลอฮ์ พระเจ้าแห่งสากลโลก

SURA 40 Gafir @ฆอฟิร

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.ฮา มีม

2.คัมภีร์นี้เป็นการประทานลงมาจากอัลลอฮ์ ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงรอบรู้

3.ผู้ทรงอภัยในบาป และผู้ทรงรับการขอลุแก่โทษ
ผู้ทรงเข้มงวดในการลงโทษ ผู้ทรงเต็มเปี่ยมไปด้วยความโปรดปราน
ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ ยังพระองค์คือการกลับไป

4.ไม่มีผู้ใดจะโต้เถียงในอายาตของอัลลอฮ์ (อัลกุรอาน)
นอกจากบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา
ดังนั้นอย่าให้การวางมาดของพวกเขาในหัวเมืองต่าง ๆ
เป็นที่หลอกลวงแก่เจ้า

5.(เพราะ) ก่อนหน้าพวกเขานั้น หมู่ชนของนูห์ และพลพรรคต่าง ๆ
หลังจากพวกเขาได้ปฏิเสธมาก่อนแล้ว และทุก ๆ
ประชาชาติได้ตั้งใจที่จะทำลายล้างร่อซูลของพวกเขาและโต้เถียงด้วยความเท็จ เพื่อที่จะลบล้างความจริงให้สูญสิ้นไป
ดังนั้นข้าจึงได้ลงโทษพวกเขาแล้วเป็นอย่างไรบ้างการลงโทษของข้า

6.และเช่นนั้นแหละ
ประกาศิตแห่งพระเจ้าของเจ้าได้เป็นที่สมจริงแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาว่าพวกเขาเป็นชาวนรก

7.บรรดาผู้แบกบัลลังก์ และผู้ที่อยู่รอบ ๆ บัลลังก์
ต่างก็แซ่ซ้องสดุดีด้วยการสรรเสริญพระเจ้าของพวกเขา
และศรัทธาต่อพระองค์ และอภัยโทษให้แก่บรรดาผู้ศรัทธา
ข้าแต่พระเจ้าของเรา
พระองค์ท่านทรงแผ่ความเมตตาและความรอบรู้ไปทั่วทุกสิ่ง
ขอพระองค์ทรงโปรดอภัยแก่บรรดาผู้ลุแก่โทษ
และดำเนินตามแนวทางของพระองค์ท่าน
และทรงคุ้มครองพวกเขาให้พ้นจากการลงโทษแห่งไฟนรก

8.ข้าแต่พระเจ้าของเรา
และขอพระองค์ทรงให้พวกเขาได้เข้าในสวนสวรรค์หลากหลายอันสถาพร
ซึ่งพระองค์ได้ทรงสัญญาแก่พวกเขาพร้อมทั้งผู้กระทำความดีจากบรรพบุรุษของพวกเขา และคู่ครองของพวกเขาและลูกหลานของพวกเขา
แท้จริงพระองค์ท่านนั้นเป็นผู้ทรงมีอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ

9.และขอพระองค์ทรงคุ้มครองพวกเขาให้พ้นจากความชั่วทั้งหลาย
และผู้ใดที่พระองค์ทรงคุ้มครองให้พ้นจากความชั่วทั้งหลายในวันนั้น ดังนั้นแน่นอนพระองค์ท่านทรงเมตตาแก่เขา
และนั่นคือมันเป็นความสำเร็จอันใหญ่หลวง

10.แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้นจะมีเสียงตะโกนบอกว่า
การเกลียดชังของอัลลอฮ์นั้นยิ่งใหญ่กว่าการเกลียดชังของพวกเจ้าต่อตัวของพวกเจ้าเอง เมื่อพวกเจ้าถูกเรียกร้องสู่การศรัทธา
แล้วพวกเจ้าก็ได้ปฏิเสธศรัทธา

11.พวกเขากล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของเรา
พระองค์ท่านได้ทรงทำให้เราตายสองครั้ง
และพระองค์ท่านได้ทรงทำให้เรามีชีวิตสองครั้ง
ดังนั้นเราขอสารภาพต่อความผิดทั้งหลายของเราดังนั้นจะมีทางออก
(แก่เรา) ไหม?

12.นั่นก็เพราะว่า แท้จริงเมื่ออัลลอฮ์พระองค์เดียวถูกกล่าวขึ้น
พวกเจ้าก็ปฏิเสธศรัทธา
และเมื่อหากให้มีการตั้งภาคีกับพระองค์พวกเจ้าก็ศรัทธา ดังนั้น
การตัดสินชี้ขาดเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ ผู้ทรงสูงส่ง ผู้ทรางยิ่งใหญ่

13.และจะไม่มีใครใคร่ครวญนอกจากผู้สำนึกตัว

14.ดังนั้นจงวิงวอนขอต่ออัลลอฮ์
โดยเป็นผู้มีความบริสุทธิ์ใจในศาสนาต่อพระองค์
แม้ว่าพวกปฏิเสธศรัทธาจะเกลียดชังก็ตาม

15.ผู้ทรงตำแหน่งอันสูงเจ้าแห่งบัลลังก์ทรงส่งวะฮีย์ยฺ ตามพระบัญชาของพระองค์แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์จากปวงบ่าวของพระองค์เพื่อเตือนให้รำลึกถึงวันแห่งการพบปะร่วมกัน (วันกิยามะฮ์)

16.วันที่พวกเขาจะปรากฏตัวออกมา
ไม่มีสิ่งใดของพวกเขาจะซ่อนเร้นไปจากอัลลอฮ์

อำนาจในวันนี้เป็นของผู้ใดเล่า ? แน่นอนมันเป็นของอัลลอฮ์
ผู้ทรงเอกะผู้ทรงพิชิตโดยเด็ดขาด

17.วันนี้ทุกชีวิตจะได้รับการตอบแทนตามที่มันได้กระทำไว้
ไม่มีการอธรรมในวันนี้ แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงฉับพลันในการสอบสวน

18.และจงเตือนพวกเขาให้ทราบถึงวันที่ใกล้เข้ามา (วันกิยามะฮ์)
เมื่อหัวใจเข้ามาติดอยู่ที่ลำคอด้วยความอดกลั้น
ไม่มีมิตรที่สนิทสนมสำหรับบรรดาผู้อธรรม
และไม่มีผู้ช่วยเหลือคนใดที่จะถูกเชื่อฟัง

19.พระองค์ทรงรอบรู้การทรยศของดวงตา และสิ่งที่ทรวงอกปกปิดอยู่

20.และอัลลอฮ์ทรงตัดสินด้วยความยุติธรรม
และบรรดาผู้ที่วิงวอนขออื่นจากพระองค์นั้น พวกมันไม่อาจจะตัดสินใด
ๆ ได้ แท้จริงอัลลอฮ์ พระองค์เป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงเห็น

21.พวกเขามิได้ท่องเที่ยวไปตามแผ่นดินดอกหรือ ?
แล้วพิจารณาดูว่าบั้นปลายของประชาชาติในยุคก่อนหน้าพวกเขาเป็นเช่นใ
ด เขาเหล่านั้นมีพลังที่เข้มแข็งกว่าพวกเขา
และได้ทิ้งร่องรอยไว้มากมาย แล้วอัลลอฮ์
ก็ได้ทรงลงโทษพวกเขาด้วยความผิดของพวกเขา
และไม่มีผู้ใดจะช่วยปกป้องพวกเขาให้พ้นจากอัลลอฮ์ได้

22.นั้นก็เพราะว่าเมื่อบรรดาร่อซู้ลของพวกเขาได้มายังพวกเขาได้มายั
งพวกเขาพร้อมด้วยหลักฐานต่าง ๆ อันชัดแจ้งพวกเขาก็ได้ปฏิเสธศรัทธา
ดังนั้นอัลลอฮ์จึงทรงลงโทษพวกเขา แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงพลัง
ผู้ทรงรุนแรงในการลงโทษ

23.และโดยไม่แน่นอน เราได้ส่งมูซามาพร้อมด้วยสัญญาณต่าง ๆ
ของเราและหลักฐานอันชัดแจ้ง

24.ไปยังฟิรเอาน์ และฮามาน และกอรูน แล้วพวกเขาก็กล่าวว่า
(มูซาเป็น) มายากรนักโกหกตัวฉกาจ

25.ครั้นเมื่อมูซาได้มายังพวกเขาด้วยสัจธรรมจากเรา พวกเขากล่าวว่า
จงฆ่าลูกชายของบรรดาผู้ศรัทธาร่วมกับเขา
และไว้ชีวิตผู้หญิงของพวกเขา
แต่แผนการณ์ของพวกปฏิเสธศรัทธานั้นมิใช่อื่นใด นอกจากการผิดพลาด

26.และฟิรเอาน์กล่าวว่า จงปล่อยฉัน ฉันจะฆ่ามูซา
และให้เขาวิงวอนขอพระเจ้าของเขา
แท้จริงฉันเกรงว่าเขาจะมาเปลี่ยนศาสนาของพวกท่าน
หรือจะก่อการร้ายให้เกิดขึ้นในแผ่นดิน

27.และ มูซากล่าวว่า แท้จริงฉันขอความคุ้มครองต่อพระเจ้าของฉัน
และพระเจ้าของพวกท่านให้พ้นจากผู้หยิ่งผยองทุกคนที่ไม่ศรัทธาต่อวัน
แห่งการชำระบัญชี

28.และชายผู้ศรัทธาคนหนึ่งจากพวกพ้องของฟิรเอาน์
ซึ่งปกปิดการศรัทธาของเขากล่าวว่าพวกท่านจะฆ่าชายคนหนึ่ง
ที่เขากล่าวว่า พระเจ้าของฉันคืออัลลอฮ์ กระนั้นหรือ ?
และแน่นอนเขาได้นำหลักฐานทั้งหลายอันชัดแจ้ง

มาจากพระเจ้าของพวกท่านมายังพวกท่าน และหากว่าเขาเป็นคนโกหก การโกหกของเขาก็อยู่บนเขาเอง และหากว่าเขาเป็นคนพูดจริง ส่วนหนึ่งจากที่เขาได้สัญญาไว้กับพวกท่านก็จะประสบแก่พวกท่าน แท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ชี้แนะทางแก่ผู้ที่เขาเป็นผู้ละเมิดนักโกหกตัวฉกาจ

29.โอ้หมู่ชนของฉันเอ๋ย! วันนี้อำนาจการปกครองเป็นของพวกท่าน เป็นผู้อยู่เบื้องบนในแผ่นดิน (อียิปต์) แล้วใครเล่าจะช่วยเหลือเราจากการลงโทษของอัลลอฮ์ หากมันได้เกิดขึ้นแก่เรา ฟิรเอาน์กล่าวว่า ฉันมิได้ชี้นำพวกท่านเว้นแต่สิ่งที่ฉันเห็นว่ามันถูกต้องเท่านั้นและฉันมิได้ชี้แนะทางแก่พวกท่านเว้นแต่ทางที่เป็นสัจธรรมเท่านั้น

30.และชายผู้ศรัทธากล่าวอีกว่า โอ้หมู่ชนของฉันเอ๋ย! แท้จริงฉันกลัวแทนพวกท่านยิ่งยังวันแห่งการลงโทษของกลุ่มชนต่าง ๆ ในอดีต

31.เยี่ยงกับเคราะห์กรรมของหมู่ชนของนูห์ และอ๊าด และษะมูด และกับหมู่ชน หลังจากพวกเขา และอัลลอฮ์มิทรงประสงค์การอธรรมใด ๆแก่ปวงบ่าว

32.และโอ้หมู่ชนของฉันเอ๋ย! ฉันกลัวแทนพวกท่าน เยี่ยงวันแห่งการร้องเรียกหาซึ่งกันและกัน

33.วันที่พวกท่านหันหลังกลับหนี ไม่มีผู้ใดจะช่วยปกป้องพวกท่านให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์ไดเ และผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงให้เขาหลงทางแล้ว ก็จะไม่มีผู้ชี้แนะทางให้แก่เขา

34.และโดยแน่นอน แต่ก่อนนี้ ยูซุฟ ได้มายังพวกท่านพร้อมด้วยหลักฐานอันชัดแจ้งแต่พวกท่านก็ยังคงอยู่ในการสงสัยในสิ่งที่เขาได้นำมายังพวกท่าน จนกระทั่งเมื่อเขาได้ตายไปแล้ว พวกท่านก็กล่าวว่าอัลลอฮ์จะไม่ทรงตั้งร่อซู้ลคนใดอีกแล้วหลังจากเขา เช่นนั้นแหละอัลลอฮ์จะทรงให้ผู้ที่เขาฝ่าฝืนสงสัยหลงทาง

35.บรรดาผู้โต้เถียงในสัญญาณต่าง ๆ ของอัลลอฮ์โดยไม่มีหลักฐานใด ๆ มายังพวกเขา เป็นที่น่าเกลียดชังยิ่ง ณ ที่อัลลอฮ์ และ ณ บรรดาผู้ศรัทธา เช่นนั้นแหละอัลลอฮ์ทรงประทับบนทุก ๆ หัวใจของผู้จองหองหยิ่งยะโส

36.และฟิรเอาน์กล่าวว่า โอ้ฮามานเอ๋ย ! จงสร้างหอสูงให้ฉันเพื่อฉันจะได้บรรลุถึงทางที่จะขึ้นไป

37.ทางที่จะขึ้นไปสู่ชั้นฟ้าทั้งหลาย เพื่อฉันจะได้เห็นพระเจ้าของมูซา และแท้จริงฉันคิดอย่างแน่ใจแล้วว่าเขาเป็นคนโกหก เช่นนั้นแหละ การงานที่ชั่วช้าของเขาได้ถูกทำให้เพริศแพร้วแก่ฟิรเอาน์และเขาถูกปิดกั้นจากแนวทาง (ของอัลลอฮ์) และแผนการของฟิรเอาน์นั้นมิใช่อื่นนอกจากอยู่ในความหายนะ

38.และผู้ศรัทธากล่าวว่า โอ้หมู่ชนของฉันเอ๋ย! จงปฏิบัติตามฉัน
ฉันจะชี้แนะทางแก่พวกท่านสู่ทางแห่งสัจธรรม

39.โอ้หมู่ชนของฉันเอ๋ยแท้จริงชีวิตแห่งโลกนี้ เป็นเพียงแค่ความเพลิดเพลินเท่านั้น และแท้จริงปรโลกนั้นมันเป็นที่อยู่อันมั่นคง

40.ผู้ใดที่กระทำความชั่ว เขาจะไม่ได้รับการตอบแทน
เว้นแต่เยี่ยงเช่นนั้น
และผู้ใดกระทำความดี จากเพศชายหรือเพศหญิงก็ตามและเขาเป็นผู้ศรัทธาด้วย ชนเหล่านั้นแหละพวกเขาจะได้เข้าสวนสวรรค์
จะได้รับปัจจัยยังชีพในนั้น โดยปราศจากการคำนวณ

41.และโอ้หมู่ชนของฉันเอ๋ย!
ทำไมฉันจึงเชิญชวนพวกท่านไปสู่การรอดพ้น
แต่พวกท่านเชิญชวนฉันไปสู่ไฟนรก

42.พวกท่านเชิญชวนฉันให้ปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์
และให้ฉันตั้งภาคีต่อพระองค์ โดยที่ฉันไม่รู้มาก่อนเลยในเรื่องนั้น
และฉันได้เชิญชวนพวกท่านไปสู่ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงอภัยอย่างมากหมาย

43.ไม่ต้องสงสัยเลยว่า แท้จริงที่พวกท่านเชิญชวนฉันไปสู่นั้น
มันไม่เหมาะสม (ที่จะเอาใจใส่) แก่มันทั้งในโลกนี้ และในปรโลกด้วย
และแท้จริง การกลับของเรานั้นไปสู่อัลลอฮ์

44.ดังนั้นพวกท่านจะต้องระลึกถึงสิ่งที่ ฉันได้กล่าวแก่พวกท่าน
และฉันขอมอบภารกิจของฉันแต่อัลลอฮ์
แท้จริงอัลลอฮ์ทรงเป็นผู้เฝ้าดูปวงบ่าว

45.อัลลอฮ์ได้ทรงคุ้มครองเขาให้พ้นจากความชั่วทั้งหลายที่พวกเขาวางแผนไว้ และการลงโทษที่ชั่วช้าก็จะห้อมล้อมบริวารของฟิรเอาน์

46.ไฟนรกนั้นพวกเขาจะถูกนำมาให้เห็นทั้งในยามเช้า และยามเย็น
และวันกิยามะฮ์นั้น จะมีเสียงกล่าวว่า
จะให้บริวารของฟิรเอาน์เข้าไปรับการลงโทษอันสาหัสยิ่ง

47.และจงรำลึกถึงเมื่อพวกเขาโต้เถียงกันในนรก
พวกอ่อนแอแกล่าวกับพวกหัวหน้าว่า แท้จริงพวกเราเป็นผู้ตามพวกท่าน
ดังนั้นพวกท่านจะช่วยพวกเราให้พ้นจากการลงโทษสักส่วนหนึ่งของไฟนรกนี้ได้ไหม?

48.บรรดาหัวหน้ากล่าวว่า แท้จริงเราทั้งหมดอยู่ในนรก
แท้จริงอัลลอฮ์ทรงตัดสินระหว่างปวงบ่าวแล้วอย่างแน่นอน

49.และบรรดาผู้อยู่ในนรก กล่าวแก่ยามเฝ้าประตูนรกว่า
โปรดช่วยวิงวอนขอต่อพระเจ้าของพวกท่านให้ทรงลดหย่อนการลงโทษแก่เราสักวันหนึ่ง

50.พวกเขากล่าวว่า
บรรดาร่อซู้ลของพวกท่านมิได้มายังพวกท่านพร้อมด้วยหลักฐานอันชัดแจ้งดอกหรือ ? พวกเขากล่าวว่ามีครับเขาทั้งหลายกล่าวว่า
พวกท่านจงวิงวอนขอเองซิ แต่การวิงวอนขอของผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น
มิใช่อื่นใดนอกจากอยู่ในการหลงทาง

51.แท้จริงเราจะช่วยเหลือบรรดาร่อซู้ลของเรา
และบรรดาผู้ศรัทธาอย่างแน่นอน ทั้งในชีวิตของโลกนี้
และวันที่ซึ่งปวงพยานจะยืนขึ้นเป็นพยาน

52.วันที่การแก้ตัวของพวกเขาจะไม่อำนวยผลแก่บรรดาผู้อธรรม
และสำหรับพวกเขาจะได้รับการสาปแช่ง
และสำหรับพวกเขาจะมีที่พำนักอันชั่วช้า

53.และโดนแน่นอนเราได้ประทานการชี้นำทางแก่มูซา
และเราได้ให้มรดกแก่วงศ์วารของอิสรออีล คือคัมภีร์

54.เพื่อเป็นการชี้นำทางและเป็นการเตือนรำลึกแก่บรรดาผู้มีสติปัญญา

55.ดังนั้น เจ้าจงอดทนเพราะแท้จริงสัญญาของอัลลอฮ์นั้นเป็นความจริง
และจงขออภัยโทษต่อความผิดของเจ้า
และจงแซ่ซ้องสดุดีด้วยการสรรเสริญพระเจ้าของเจ้าทั้งในยามเย็นและในยามเช้า

56.แท้จริง บรรดาผู้โต้เถียงในเรื่องอายาตของอัลลอฮ์ (อัลกุรอาน)
โดยปราศจากหลักฐานมายังพวกเขานั้น
ไม่มีอะไรในทรวงอกของพวกเขานอกจากต้องการจะเป็นใหญ่
ซึ่งพวกเขาจะไม่เป็นผู้บรรลุถึงมันได้ ดังนั้น
จงขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์ แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงได้ยิน
ผู้ทรงเห็น

57.แน่นอนการสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินนั้นใหญ่ยิ่งกว่าการสร้างมนุษย์ แต่ว่าส่วนมากของมนุษย์ไม่รู้

58.และคนตาบอดกับคนตาดีนั้นย่อมไม่เท่าเทียมกัน
และบรรดาผู้ศรัทธาและประกอบความดีทั้งหลายกับพวกกระทำความชั่วก็ไม่เท่าเทียมเช่นกัน เพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่พวกเจ้าจะใคร่ครวญ

59.แท้จริง วันอวสานนั้นจะมีมาอย่างแน่นอน ไม่มีข้อสงสัยใด ๆ
ในวันนั้น แต่ว่าส่วนมากของมนุษย์ไม่ยอมศรัทธา

60.และพระเจ้าของพวกเจ้าตรัสว่า จงวิงวอนขอต่อข้า
ข้าจะตอบรับแก่พวกเจ้า ส่วนบรรดาผู้โอหังกต่อการเคารพภักดีข้านั้น
จะเข้าไปอยู่ในนรกอย่างต่ำต้อย

61.อัลลอฮ์ผู้ทรงบันดาลกลางคืนให้แก่พวกเจ้า
เพื่อจะได้พักผ่อนในเวลาของมัน และกลางวันเพื่อจะได้มองเห็น
แท้จริงอัลลอฮ์เป็นเจ้าของความโปรดปรานแก่ปวงมนุษย์ แต่ว่าส่วนมากของมนุษย์ไม่ขอบคุณ

62.นั่นคืออัลลอฮ์ พระเจ้าของพวกเจ้าผู้ทรงสร้างทุกสิ่ง
ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์
ดังนั้นทำไมพวกเจ้าจึงถูกหันเหออกจากพระองค์เล่า?

63.เช่นนั้นแหละ บรรดาผู้ที่ปฏิเสธต่อสัญญาณทั้งหลายของอัลลอฮ์
จะถูกทำให้หันเหออก (จากสัจธรรม)

64.อัลลอฮ์คือผู้ทรงทำให้แผ่นดินนี้เป็นที่พำนักแก่พวกเจ้า
และชั้นฟ้าเป็นเพดานมั่นคง และทรงทำให้พวกเจ้าเป็นรูปร่าง

และทรงทำให้รูปร่างของพวกเจ้าสวยงาม
และทรงประทานปัจจัยยังชีพจากสิ่งที่ดี ๆ แก่พวกเจ้า นั่นคืออัลลอฮ์
พระเจ้าของพวกเจ้า ดังนั้นอัลลอฮ์ พระเจ้าแห่งสากลโลกทรงจำเริญยิ่ง

65.พระองค์คือผู้ทรงมีชีวิต ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์
ดังนั้นจงวิงวอนขอต่อพระองค์โดยเป็นผู้มีความบริสุทธิ์ใจในสาสนาของ
พระองค์ บรรดาการสรรเสริญนั้นเป็นของอัลลอฮ์ พระเจ้าแห่งสากลโลก

66.จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด
แท้จริงฉันถูกห้ามมิให้เคารพภักดีต่อบรรดาที่ พวกท่านวิงวอนขออื่นจา
กอัลลอฮ์
เมื่อหลักฐานทั้งหลายอันชัดแจ้งจากพระเจ้าของฉันได้มีมายังฉันแล้ว
และฉันถูกบัญชาให้นอบน้อมต่อพระเจ้าแห่งสากลโลก

67.พระองค์คือผู้ทรงสร้างพวกเจ้าจากฝุ่นดิน แล้วจากเชื้ออสุจิ
แล้วจากก้อนเลือดแล้วทรงให้พวกเจ้าคลอดออกมาเป็นทารกแล้วเพื่อพวกเจ
้า จะได้บรรลุสู่วัยฉกรรจ์ของพวกเจ้า
แล้วเพื่อพวกเจ้าจะได้เป็นคนชรา
และในหมู่พวกเจ้ามีผู้เสียชีวิตในวัยหนุ่ม
และเพื่อให้พวกเจ้าจะได้บรรลุสู่วัยที่ถูกกำหนดไว้
และเพื่อพวกเจ้าจะได้ใช้สติปัญญาใคร่ครวญ

68.พระองค์ คือผู้ทรงให้เป็นและทรงให้ตาย
ดังนั้นเมื่อพระองค์ทรงกำหนดกิจการใด ๆ พระองค์ก็จะกล่าวแก่มันว่า
จงเป็น แล้วมันก็จะเป็นขึ้นมา

69.เจ้าไม่เห็นดอกหรือว่า บรรดาผู้ที่โต้เถียงในอายาตของอัลลอฮ์
(อัลกุรอาน) พวกเขาถูกให้พันเหออกไปอย่างไร ?

70.บรรดาผู้ปฏิเสธต่อคัมภีร์
และต่อสิ่งที่เราได้ส่งมาพร้อมกับบรรดาร่อซูลของเราแล้วพวกเขาก็จะไ
ด้รู้

71.เมื่อห่วงคล้องคออยู่บนต้นของพวกเขา และโซ่ตรวนถูกลากไป

72.ในน้ำเดือดพล่าน แล้วในไฟนรกพวกเขาจะถูกเผาไหม้

73.แล้วจะมีเสียงกล่าวแก่พวกเขาว่าไหนเล่าสิ่งที่พวกเจ้าตั้งภาคี

74.อื่นจากอัลลอฮ์ พวกเขากล่าวว่ามันได้หลงหายไปจากพวกเราแล้ว
แต่ว่าพวกเรามิได้วิงวอนขอต่อสิ่งใดก่อนหน้านี้ดอก!
เช่นนั้นแหละอัลลอฮ์ทรงให้บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาหลงทาง

75.นั่นก็เพราะว่า พวกเจ้าหลงระเริงในแผ่นดิน โดยไม่เป็นธรรม
และเพราะว่าพวกเจ้าอวดดี

76.จงเข้าไปในประตูทั้งหลายของนรก เป็นผู้พำนักอยู่ตลอดกาลในนั้น
ฉะนั้นที่พำนักของพวกหยิ่งผยองมันชั่วช้าแท้ ๆ

77.ดังนั้นเจ้าจงอดทน แท้จริงสัญญาของอัลลอฮ์นั้นเป็นจริง
บางทีเราจะให้เจ้าได้เห็นบางสิ่งที่ได้สัญญาแก่พวกเขา
หรือเราจะทำให้เจ้าตายเสียก่อน ดังนั้นพวกเขาจะถูกกลับไปยังเรา

78.และโดยแน่นอน
เราได้ส่งบรรดาร่อซูลมาก่อนหน้าเจ้าบางคนในหมู่พวกเขามีผู้ที่เราบอกเล่าแก่เจ้า และบางคนในหมู่พวกเขามีผู้ที่เรามิได้บอกเล่าแก่เจ้า และไม่บังควรแก่ร่อซูลที่จะนำสัญญาณใด ๆ
มาเว้นแต่ด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์ มาถึงเรื่องนั้นก็จะถูกตัดสินด้วยความยุติธรรม และขณะนั้นบรรดาผู้กล่าวเท็จก็จะขาดทุนอย่างย่อยยับ

79.อัลลอฮ์คือผู้ทรงทำปศุสัตว์บางชนิดให้พวกเจ้าเพื่อใช้เป็นพาหนะ และบางชนิดเพื่อให้พวกเจ้าใช้กิน

80.และสำหรับพวกเจ้าในตัวมันนั้นมีประโยชน์มากหลาย
และเพื่อพวกเจ้าจะได้บรรลุสู่สมความปรารถนาที่มีอยู่ในทรวงอกของพวกเจ้า และพวกเจ้าบรรทุกบนหลังมันเช่นเดียวกับใช้บรรทุกบนเรือ

81.และพระองค์ได้ทรงให้พวกเจ้าเห็นสัญญาณต่าง ๆ ของพระองค์ ดังนั้นด้วยสัญญาณต่าง ๆ ของอัลลอฮ์อันใดเล่าที่พวกเจ้าปฏิเสธ

82.พวกเข้ามิได้ท่องเที่ยวไปตามแผ่นดินดอกหรือ ? แล้วพิจารณาดูว่าบั้นปลายของประชาชาติในยุคก่อนหน้าพวกเขาเป็นเช่นใด
เขาเหล่านั้นมีจำนวนมากกว่ายพวกเขา และมีพลังเข้มแข็งว่า
และได้ทิ้งร่องรอยไว้มากมายในแผ่นดิน
ดังนั้นสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้นั้นหาได้อำนวยประโยชน์แก่พวกเขาไม่

83.ดังนั้นเมื่อบรรดาร่อซูลของพวกเขาได้มายังพวกเขาพร้อมด้วยหลักฐานต่าง ๆ อันชัดแจ้งพวกเขาก็ดีใจกับความรู้ (ทางด้านวัตถุ)
ที่มีอยู่กับพวกเขา
และสิ่งที่พวกเขาเคยเยาะเย้ยไว้นั้นก็ห้อมล้อมพวกเขา

84.ครั้นเมื่อพวกเขาได้เห็นการลงโทษอย่างหนักของเรา
พวกเขาก็กล่าวว่า เราศรัทธาต่ออัลลอฮ์องค์เดียว
และเราปฏิเสธศรัทธาต่อสิ่งที่เราเคยตั้งภาคีต่อพระองค์

85.แต่การศรัทธาของพวกเขาจะไม่อำนวยประโยชน์แก่พวกเขาเลยในเมื่อพวกเขาได้เห็นการลงโทษอย่างหนักของเรา
นี่คือแนวทางของอัลลอฮ์ที่ได้มีมาแต่ในอดีตในปวงบ่าวของพระองค์
และขณะนั้นบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาก็ได้ขาดทุนอย่างย่อยยับ

SURA 41 Fussilat @ฟุศศิลัต

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.ฮามีม

2.(อัลกุรอานนี้) เป็นการประทานลงมาจากพระผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

3.คัมภีร์ซึ่งอายาตทั้งหลายได้ให้คำอธิบายไว้อย่างละเอียดเป็นอัลกุรอานภาษาอาหรับสำหรับหมู่ชนผู้มีความรู้

4.เป็นการแจ้งข่าวดี และเป็นการตักเตือน
แต่ส่วนมากของพวกเขาผินหลังให้ ดังนั้น พวกเขาจึงไม่ได้ยิน

5.และพวกเขากล่าวว่า
หัวใจของเราอยู่ในที่ปกปิดจากสิ่งที่พวกท่านเชิญชวนเราไปสู่สิ่งนั้น และในหูของเราก็หนวก และระหว่างเรากับท่านก็มีม่านกั้นอยู่
ดังนั้นท่านจงทำ (สิ่งที่ท่านพึงกระทำ) เถิด สำหรับพวกเราก็จะทำ
(ตามที่เราต้องการจะกระทำ)

6.จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด ฉันก็คือสามัญชนเยี่ยงพวกท่าน
แต่ได้มีวะฮีย์ยฺแก่ฉันว่า
พระเจ้าของพวกท่านนั้นคือพระเจ้าองค์เดียว
ดังนั้นจงมุ่งตรงสู่พระองค์เถิด
และจงขออภัยต่อพระองค์ และความวิบัติจงมีแต่บรรดาผู้ตั้งภาคี

7.บรรดาผู้ไม่จ่ายซะกาต และพวกเขาคือพวกปฏิเสธศรัทธาต่อวันปรโลก

8.แท้จริง บรรดาผู้ศรัทธา และกระทำความดีทั้งหลาย
สำหรับพวกเขานั้นจะได้รับรางวัลอย่างมิขาดสาย

9.จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด
พวกท่านปฏิเสธศรัทธาต่อพระผู้สร้างแผ่นดินเพียงในสองวัน
และพวกท่านตั้งภาคีคู่เคียงกับพระองค์กระนั้นหรือ ?
นั่นคือพระเจ้าแห่งสากลโลก

10.และใน (แผ่นดิน) นั้นพระองค์ทรงทำให้เทือกเขาตั้งมั่นอยู่บนมัน
และทรงให้มีความจำเริญในนั้น
และทรงกำหนดปัจจัยยังชีพของมันให้มีขึ้นในนั้นในระยะเวลา 4 วัน
อย่างทัดเทียมกันแก่บรรดาผู้ไต่ถาม

11.แล้วพระองค์ทรงมุ่งสู่ฟากฟ้าขณะที่มันเป็นไอหมอก
พระองค์จึงตรัสแก่ชั้นฟ้าและแผ่นดินว่า
เจ้าทั้งสองจงมาจะโดยเต็มใจหรือไม่เต็มใจก็ตาม มันทั้งสองกล่าวว่า
ข้าพระองค์มาอย่างเต็มใจแล้ว

12.ดังนั้นพระองค์ทรงสร้างมันสำเร็จเป็นชั้นฟ้าทั้งเจ็ดในระยะเวลา
2 วัน และทรงกำหนดในทุกชั้นฟ้าหน้าที่ของมัน
และได้ประดับท้องฟ้าแห่งโลกนี้ด้วยดวงดาวทั้งหลาย
และเป็นการป้องกัน (ให้พ้นจากชัยตอน) นั่นคือ
การกำหนดแห่งพระผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงรอบรู้

13.แต่ถ้าพวกเขาผินหลังให้ก็จงกล่าวเถิดมุฮัมมัดว่า
ฉันขอเตือนพวกท่าน
(ให้ระลึกถึงความหายนะเยี่ยงความหายนะของพวกอ๊าดและพวกซะมูด)

14.จงรำลึกเมื่อบรรดารอซู้ลได้มายังพวกเขา (เรียกร้องเชิญชวน)
จากทางข้างหน้าพวกเขาและจากทางข้างหลังพวกเขา (โดยกล่าว) ว่า
พวกท่านอย่าได้เคารพภักดีผู้ใดนอกจากอัลลอฮ์ พวกเขากล่าวว่า
หากพระเจ้าของเราทรงประสงค์ แน่นอนพระองค์จะต้องส่งมลาอิกะฮ์ลงมา
ดังนั้นเราจึงปฏิเสธศรัทธาในสิ่งที่พวกท่านถูกส่งมา

15.ส่วนพวกอ๊าดนั้น พวกเขาได้หยิ่งผยองในแผ่นดินโดยไม่เป็นธรรม
และพวกเขากล่าวว่า ผู้ใดจะมีพลังเข้มแข็งกว่าพวกเรา ?
พวกเขาไม่เห็นดอกหรือว่า

แท้จริงอัลลอฮ์ผู้ทรงสร้างพวกเขานั้นทรงพลังเข้มแข็งกว่าพวกเขาแต่พวกเขาก็ยังคงปฏิเสธสัญญาณต่าง ๆ ของเรา

16.ดังนั้นเราได้ส่งลมพายุที่หนาวเหน็บมีเสียงกึกก้องมายังพวกเขาในหลายวันแห่งความหายนะ
เพื่อเราจะให้พวกเขาลิ้มการลงโทษอันน่าอับยศในชีวิตแห่งโลกนี้
และแน่นอนการลงโทษแห่งปรโลกนั้นย่อมอัปยศยิ่งกว่า
และพวกเขาจะไม่ได้รับความช่วยเหลือ

17.และส่วนพวกซะมูดนั้นเราได้ชี้แนะทางให้แก่พวกเขา
แต่พวกเขาชอบเลือกเอาการตาบอดมากกว่าการอยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง
ดังนั้นความหายนะแห่งการลงโทษที่น่าอดสูก็ได้คร่าพวกเขาตามที่พวกเขาได้แสวงหาเอาไว้

18.และเราได้ช่วยบรรดาผู้ศรัทธา และบรรดาผู้ยำเกรงให้รอดพ้น
(จากการลงโทษนั้น)

19.และ (จงรำลึกถึง)
วันหนึ่งซึ่งเมื่อเหล่าศัตรูของอัลลอฮ์จะถูกชุมนุมเข้าสู่ไฟนรกและพวกเขาจะถูกจัดแถว ๆ

20.จนกระทั่งเมื่อพวกเขามาถึงนรก หูของพวกเขา
และตาของพวกเขาและผิวหนังของพวกเขาก็จะเป็นพยานคัดค้านพวกเขาตามที่พวกเขาได้กระทำไว้

21.และพวกเขากล่าวแก่ผิวหนังของพวกเขาว่า
ทำไมพวกเจ้าจึงเป็นพยานคัดค้านแก่เราล่ะ ? พวกมันกล่าวว่า
อัลลอฮ์ทรงให้เราพูด ซึ่งพระองค์ทรงให้รู้ทุกสิ่งที่พูด
และพระองค์ทรงสร้างพวกเจ้าเป็นครั้งแรก
และยังพระองค์เท่านั้นที่พวกเจ้าจะถูกนำกลับไป

22.และพวกเจ้าก็ไม่เคยปิดบัง (การทำความชั่ว) ว่าหูของพวกเจ้า
และตาของพวกเจ้าและผิวหนังของพวกเจ้าจะเป็นพยานคัดค้านพวกเจ้า
แต่พวกเจ้านึกคิดว่าอัลลอฮ์ไม่ทรงรอบรู้ส่วนมากในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ

23.และนั่นและการนึกคิดของพวกเจ้าซึ่งพวกเจ้านึกคิดต่อพระเจ้าของพวกเจ้านั้น
เป็นการทำให้พวกเจ้าประสบความหายนะแล้วพวกเจ้าก็กลายเป็นผู้ขาดทุน

24.ดังนั้น หากพวกเขาอดทน (ต่อการลงโทษ) ได้
ไฟนรกก็คือที่พำนักของพวกเขา
และถ้าพวกเขาวิงวอนขอความโปรดปรานพวกเขาก็จะไม่ได้อยู่ในหมู่ผู้ได้รับความโปรดปราน

25.และเราได้กำหนดสหายไว้สำหรับพวกเขา
แล้วพวกเขาก็ทำให้สิ่งที่อยู่ข้างหน้าของพวกเขาและสิ่งที่อยู่เบื้องหลังของพวกเขาให้เป็นที่ลุ่มหลงแก่พวกเขา ดังนั้นพระประกาศิต (การลงโทษ) แก่ประชาชาติต่าง ๆ
ของพวกญินและมนุษย์ที่ได้ล่วงลับไปก่อนหน้าพวกเขานั้น
ก็เป็นการสาสมแก่พวกเขาแล้ว แท้จริงพวกเขาเป็นผู้ขาดทุน

26.และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้กล่าวว่า พวกท่านอย่าฟังอัลกุรอานนี้
แต่จงทำเสียงอึกทึกในขณะนั้น หวังว่าพวกท่านจะมีชัยชนะ

27.และแน่นอนเราจะตอบแทนพวกเขาตามความชั่วที่ พวกเขาได้กระทำไว้

28.นั่นคือ การตอบแทนแก่เหล่าศัตรูของอัลลอฮ์ คือ ไฟนรก
สำหรับพวกเขาจะพำนักอยู่ ในนรกนั้นตลอดกาลเป็นการตอบแทนตามที่ พวกเขา
ปฏิเสธสัญญาณต่าง ๆ ของเรา

29.และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธากล่าวว่า
ข้าแต่พระจ้าของเราได้โปรดให้เราได้เห็นทั้งสองแห่งหมู่ ญินและมนุษย
์ผู้ซึ่งทำให้เราหลงทางเพื่อที่ เราจะให้มันทั้งสองอยู่ ใต้เท้าของเร
า เพื่อว่ามันทั้งสองจะได้อยู่ ในหมู่ ผู้เลวทรามยิ่ง

30.แท้จริงบรรดาผู้กล่าวว่าอัลลอฮ์ คือ
พระเจ้าของพวกเราแล้วพวกเขาก็ยืนหยัดตามคำกล่าวนั้น
มะลาอิกะฮ์จะลงมาหาพวกเขา (โดยกล่าวกับพวกเขาว่า)
พวกท่านอย่าหวาดกลัวและอย่าเศร้าสลดใจแต่จงต้อนรับข่าวดี
คือสวนสวรรค์ซึ่งพวกเจ้าได้ถูกสัญญาไว้

31.พวกเราเป็นผู้อารักขาพวกท่านทั้งในการมีชีวิตอยู่ ในโลกนี้ และปรโ
ลก และสำหรับพวกท่านในสวนสวรรค์นั้น
จะได้สิ่งที่ จิตใจของพวกท่านปรารถนา
และสำหรับพวกท่านในสวนสวรรค์นั้นจะได้ในสิ่งที่ พวกท่านเรียกร้อง

32.เป็นการต้อนรับด้วยความเมตตาจากพระผู้ทรงอภัยผู้ทรงเมตตาเสมอ

33.และผู้ใดเล่าจะมีคำพูดที่ ดีเลิศยิ่งไปกว่าผู้เชิญชวนไปสู่ อัลลอฮ
์ และเขาปฏิบัติงานที่ ดี และกล่าวว่า
แท้จริงฉันเป็นคนหนึ่งในบรรดาผู้นอบน้อม

34.และความดีและความชั่วนั้นหาเท่าเทียมกันไม่ เจ้าจงขับไล่
(ความชั่ว) ด้วยสิ่งที่ มันดีกว่า
แล้วเมื่อนั้นผู้ที่ ระหว่างเจ้ากับระหว่างเขาเคยเป็นอริกันก็จะกลับ
กลายเป็นเยี่ยงมิตรที่ สนิทกัน

35.และไม่มีผู้ใดได้รับมัน (คุณธรรมดังกล่าว) นอกจากบรรดาผู้อดทน
และจะไม่มีผู้ใดรับมันนอกจากผู้ที่ มีโชคลาภอันใหญ่หลวง

36.และหากว่าการยุแหย่ใด ๆ จากชัยตอนมายั่วยุเจ้าเข้า
ก็จงขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์เถิด
แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงได้ยินผู้ทรงรอบรู้

37.และส่วนหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของพระองค์ คือ การมีกลางคืน และ
กลางวัน และดวงอาทิตย์ และดวงจันทร์ พวกเจ้าอย่าได้สุญูด
แต่อัลลอฮ์พระผู้ทรงสร้างพวกมัน
หากพวกเจ้าจะเคารพภักดีแด่พระองค์เท่านั้น

38.แต่ถ้าพวกเขาหยิ่งยะโส กระนั้นก็ดีบรรดาผู้ที่ อยู่ ณ
ที่ พระเจ้าของเจ้า (มลาอิกะฮ์)
ก็จะแซ่ซ้องสดุดีพระองค์ทั้งกลางคืนและกลางวัน
โดยที่ พวกเขาจะไม่เหนื่อยหน่าย

39.และส่วนหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของพระองค์ คือ
เจ้าจะเห็นแผ่นดินแห้งกรัง ต่อเมื่อพระองค์ทรงหลั่งน้ำฝนลงมาบนมัน
มันก็จะมีชีวิตชีวาและให้พืชผล แท้จริง
ผู้ซึ่งให้มันมีชีวิตขึ้นมานั้น
ก็จะทรงให้ชีวิตแก่คนตายได้อย่างแน่นอน
แท้จริงพระองค์นั้นเป็นผู้ทรงอนุภาพเหนือทุกสิ่ง

40.แท้จริงบรรดาผู้บิดเบือนทั้งหลายของเรา
พวกเขาจะไม่ซ่อนเร้นไปจากเราได้ ผู้ที่ถูกโยนลงในนรกจะดีกว่า
หรือผู้ที่มาอย่างปลอดภัยในวันกิยามะฮ์ ?
จงทำตามสิ่งที่พวกเจ้าปรารถนาเถิด
แท้จริงพระองค์ทรงรู้เห็นในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ

41.แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อข้อตักเตือน (อัลกุรอาน)
เมื่อได้มีมายังพวกเขาและแท้จริงอัลกุรอานเป็นคัมภีร์ที่มีอำนาจยิ่
ง

42.ความเท็จจากข้างหน้าและจากข้างหลังจะไม่คืบคลานเข้าไปสู่อัลกุรอ
านได้ (เพราะ)
เป็นการประทานจากพระผู้ทรงปรีชาญาณผู้ทรงได้รับการสรรเสริญ

43.ไม่มีสิ่งใดที่ถูกกล่าวแก่เจ้า เว้นแต่ได้มีการกล่าวขึ้นแล้ว
แก่บรรดารอซูล ก่อนหน้าเจ้า แท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้นแน่นอน
พระองค์ทรงเป็นผู้อภัย และทรงเป็นผู้ลงโทษอย่างเจ็บปวด

44.และมาตรว่า เราได้ประทานอัลกุรอานมาเป็นภาษาต่างชาติ
แน่นอนพวกเขาจะกล่าวว่า
ทำไมอายาตทั้งหลายของอัลกุรอานจึงไม่ชัดแจ้งเล่า ? (อัลกุรอาน)
เป็นภาษาต่างชาติ และ (นบี) เป็นคนอาหรับกระนั้นหรือ ?
จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด อัลกุรอานนั้นเป็นแนวทางที่เที่ยงธรรม
และเป็นการบำบัดแก่บรรดาผู้ศรัทธา ส่วนบรรดาผู้ไม่ศรัทธานั้น
อัลกุรอานจะทำให้หูของพวกเขาหนวก และนัยตาของพวกเขาบอด
ชนเหล่านี้จะถูกร้องเรียกจากสถานที่อันไกล

45.และโดยแน่นอน เราได้ประทานคัมภีร์
แต่ได้เกิดมีการขัดแย้งกันขึ้นในนั้น
และมาตรฐานว่าคำกล่าวหนึ่งจากพระเจ้าของเจ้ามิได้ถูกบันทึกไว้ก่อนแ
ล้ว ก็คงจะถูกตัดสินระหว่างพวกเขาอย่างแน่นอน
และแท้จริงพวกเขานั้นอยู่ในการคลางแคลงสงสัยจากในคัมภีร์นั้น

46.ผู้ใดกระทำความดีก็จะได้แก่ตัวของเขา
และผู้ใดกระทำความชั่วก็จะได้แก่ตัวของเขาเอง
และพระเจ้าของเจ้านั้นมิทรงอธรรมต่อปวงบ่าวของพระองค์

47.ความรู้แห่งยามอวสานนั้นถูกอ้างกลับไปยังพระองค์
ไม่มีผลไม้ใดออกมาจากเปลือกของมัน และไม่มีหญิงใดอุ้มครรภ์
หรือคลอดทารกออกมา เว้นแต่ด้วยความรอบรู้ของพระองค์
และวันที่พระองค์ทรงร้องเรียกพวกเขาว่า ไหนเล่าภาคีทั้งหลายของข้า
พวกเขาจะกล่าวว่า เราขอยืนยันต่อพระองค์ว่า
ไม่มีผู้ใดในหมู่พวกเราเป็นพยานได้

48.และสิ่ งที่ พวกเขาวิ งวอนกราบไหว้ ได้ เตลิ ดหนี ไปจากพวกเขา
และพวกเขาเชื่ อมั่ นว่ า พวกเขานั้ นไม่ มี ทางที่ จะหลบหนี ไปได้

49.มนุ ษย์ จะไม่ เบื่ อหน่ ายต่ อการวิ งวอนขอความดี
แต่ เมื่ อความทุ กข์ ยากประสบแก่ พวกเขาเข้ าเขาก็ จะท้ อถอยหมดอาลั ย

50.และเมื่ อเราได้ ให้ เขาลิ้ มรสความเมตตาจากเราหลั งจากความทุ กข์ ยากได้ ประสบแก่ เขา แน่ นอนเขาก็ จะกล่ าวว่ า นี่ คื อความสามารถของฉั น
และฉั นไม่ คิ ดว่ ายามอวสานนั้ นจะเกิ ดขึ้ น
แต่ ถ้ าฉั นถู กส่ งกลั บไปยั งพระเจ้ าของฉั น แน่ นอนฉั นจะมี คุ ณความดี ณ ที่ พระองค์ ดั งนั้ นเรา (อั ลลอฮ์)
จะให้ บรรดาผู้ ปฏิ เสธศรั ทธาได้ รู้ เห็ นในสิ่ งที่ พวกเขาได้ กระทำไว้
และแน่ นอนเราจะให้ พวกเขาได้ ลิ้ มรสการลงโทษอั นรุ นแรง

51.และเมื่ อเราได้ ให้ ความโปรดปรานแก่ มนุ ษย์
เขาก็ เหิ นห่ างและปลี กตั วออกไปข้ าง ๆ และเมื่ อความทุ กข์ ประสบแก่ เขา
เขาก็ เป็ นผู้ วิ งวอนขออย่ างยื ดเยื้ อ

52.จงกล่ าวเถิ ดมุ ฮั มมั ด พวกท่ านไม่ เห็ นดอกหรื อว่ า
ถ้ าอั ลกุ รอานมาจากอั ลลอฮ์
แล้ วพวกท่ านปฏิ เสธที่ จะศรั ทธาต่ ออั ลกุ รอาน
ใครเล่ าจะหลงทางมากไปกว่ าผู้ ที่ อยู่ ในการแตกแยกอย่ างลิ บลั บ

53.เราจะให้ พวกเขาได้ เห็ นสั ญญาณทั้ งหลายของเราในขอบเขตอั นไกลโพ้ นและ ในตั วของพวกเขาเอง จนกระทั่ งจะเป็ นประจั กษ์ แก่ พวกเขาว่ า
อั ลกุ รอานนั้ นเป็ นความจริ ง ยั งไม่ พอเพี ยงอี กหรื อ
ที่ พระเจ้ าของเจ้ านั้ นทรงเป็ นพยานต่ อทุ กสิ่ ง

54.พึ งรู้ เถิ ดว่ า
แท้ จริ งพวกเขาอยู่ ในการสงสั ยเกี่ ยวกั บการพบพระเจ้ าของพวกเขาพึ งรู้ เถิ ดว่ า แท้ จริ งพระองค์ เป็ นผู้ ทรงล้ อมทุ ก ๆ สิ่ งไว้

SURA 42 Ash-shura @อั ชซู รอ

ด้ วยพระนามแห่ งอั ลลอฮ์ ผู้ ทรงเมตตา ผู้ ทรงปรานี

1.แท้ จริ งพระองค์ ทรงรอบรู้ ทุ กอย่ าง

2.อั ยนุ ซี น ก๊ อฟ

3.เช่ นนั้ นแหละ ได้ มี วะฮี ย์ ยุ มายั งเจ้ า และมายั งบรรดา (ร่ อซู้ ล)
ก่ อนหน้ าเจ้ า อั ลลอฮ์ ผู้ ทรงอำนาจ ผู้ ทรงปรี ชาญาณ

4.สิ่ งที่ อยู่ ในชั้ นฟ้ าทั้ งหลาย
และสิ่ งที่ อยู่ ในแผ่ นดิ นเป็ นสิ ทธิ ของพระองค์
และพระองค์ เป็ นผู้ สู งส่ ง ผู้ ทรงยิ่ งใหญ่

5.ชั้ นฟ้ าทั้ งหลายแทบจะพั งทลายลงมาจากเบื้ องบนพวกมั นขณะที่ มลาอิ กะฮ ์ต่ างก็ แซ่ ซ้ องสดุ ดี ด้ วยการสรรเสริ ญต่ อพระเจ้ าของพวกเขา
และขออภั ยให้ แก่ ผู้ ที่ อยู่ ในโลกนี้ พึ งรู้ เถิ ดว่ า
แท้ จริ งอั ลลอฮ์ นั้ น พระองค์ เป็ นผู้ ทรงอภั ย ผู้ ทรงเมตตาเสมอ

6.และบรรดาผู้ที่ยึดถือเอาผู้คุ้มครองอื่นจากพระองค์นั้น
อัลลอฮ์ทรงเฝ้าดูพวกเขาและเจ้ามิใช่ผู้ดูแลคุ้มครองพวกเขา

7.และเช่นนั้นแหละ เราได้วะฮีย์ยุ อัลกุรอานเป็นภาษาอาหรับแก่เจ้า
เพื่อเจ้าจะได้ตักเตือนอุมมุลกุรอ (ชาวมักกะฮ์)
และผู้ที่อยู่รอบเมืองนั้น
และเตือนถึงวันแห่งการชุมนุมซึ่งไม่มีข้อสงสัยใด ๆ ในวันนั้น
พวกหนึ่งจะอยู่ในสวรรค์ และอีกพวกหนึ่งจะอยู่ในไฟที่ลุกช่วงโชติ

8.และหากอัลลอฮ์ทรงประสงค์
แน่นอนจะทรงให้พวกเขาเป็นประชาชาติเดียวกัน
แต่พระองค์จะทรงให้ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์เข้าสู่ความเมตตาของพระอ
งค์ ส่วนบรรดาผู้อธรรมนั้น พวกเขาไม่มีผู้คุ้มครอง
และไม่มีผู้ช่วยเหลือ

9.หรือว่าพวกเขาได้ยึดถือเอาคนอื่นจากพระองค์เป็นผู้คุ้มครอง
แต่อัลลอฮ์คือผู้คุ้มครอง และพระองค์คือผู้ทรงให้ชีวิตแก่คนตาย
และพระองค์คือผู้ทรงอานุภาพเหนือทุกสิ่งอย่าง

10.และอันใดที่พวกเจ้าขัดแย้งกันในเรื่องนั้นฯ
ดังนั้นการชี้ขาดตัดสินย่อมกลับไปหาอัลลอฮ์
นั้นคืออัลลอฮ์พระเจ้าของฉัน แด่พระองค์เท่านั้น
ฉันขอมอบหมายและยังพระองค์เท่านั้นฉันจะกลับไปหา

11.พระเจ้าผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน
พระองค์ทรงทำให้มีคู่ครองแก่พวกเจ้าจากตัวของพวกเจ้าเอง
และจากปศุสัตว์ทรงให้มีคู่ผัวเมีย
ด้วยเหตุนี้ พระองค์ทรงแพร่พันธุ์พวกเจ้าให้มากมาย
ไม่มีสิ่งใดเสมอเหมือนพระองค์ และพระองค์ผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงเห็น

12.กุญแจ (การควบคุมกิจการ)
แห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นสิทธิ์ของพระองค์
พระองค์ทรงเพิ่มพูนปัจจัยยังชีพแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์และทรงให
้คับแคบ

13.พระองค์ได้ทรงกำหนดศาสนาแก่พวกเจ้าเช่นเดียวกับที่พระองค์ได้ทรง
บัญชาแก่นูห์
และที่เราได้วะฮีย์ยุแก่เจ้าก็เช่นเดียวกับที่เราได้บัญชาแก่อิบรอฮ
ิม และมูซา และอีซาว่า พวกเจ้าจงดำรงศาสนาไว้ให้คงมั่น
และอย่าแตกแยกกันในเรื่องศาสนา
แต่เป็นเรื่องใหญ่แก่พวกตั้งภาคีที่เจ้าเรียกร้อง
เชิญชวนพวกเขาไปสู่ศาสนานั้น
อัลลอฮ์ทรงเลือกสำหรับพระองค์ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์
และทรงชี้แนะทางสู่พระองค์ผู้ที่ผินหน้าสู่พระองค์

14.และพวกเขามิได้แตกแยกกันเว้นแต่หลังจากได้มีความรู้มายังพวกเขาแ
ล้ว ทั้งนี้ เพราะความริษยาระหว่างพวกเขากันเอง
และหากมิใช่ลิขิตได้บันทึกไว้ที่พระเจ้าของเจ้าจนถึงวาระที่กำหนดไว
้แล้ว แน่นอนก็จะในระหว่างพวกเขาถูกตัดสิน

และแท้จริงบรรดาผู้ได้รับมรดกคัมภีร์นี้หลังจากพวกเขานั้น
อยู่ในการสงสัยวุ่นวายเกี่ยวกับคัมภีร์นั้น

15.ดังนั้น
เพื่อการนี้แหละเจ้าจงเรียกร้องเชิญชวนและดำรงมั่นอยู่ในแนวทางที่เ
ที่ยงธรรมดังที่เจ้าได้รับบัญชา
และอย่าได้ปฏิบัติตามอารมณ์ต่ำของพวกเขา และจงกล่าวว่า
ฉันได้ศรัทธาในสิ่งที่มีอยู่ในคัมภีร์ตามที่อัลลอฮ์ทรงประทานลงมา
และฉันรับบัญชาให้ตัดสินระหว่างพวกท่านด้วยความเที่ยงธรรม
อัลลอฮ์คือพระเจ้าของฉันและพระเจ้าของพวกท่าน (การตอบแทน)
การงานของฉันก็จะได้แก่ฉันและ (การตอบแทน)
การงานของพวกท่านก็จะได้แก่พวกท่าน ไม่มีการโต้แย้งใด ๆ
ระหว่างพวกเรากับพวกท่าน อัลลอฮ์จะทรงรวบรวมพวกเราทั้งหมด
และยังพระองค์คือการกลับไป

16.ส่วนบรรดาผู้โต้แย้งเกี่ยวกับ (ศาสนาของ) อัลลอฮ์หลังจาก
(ศาสนานั้น) ได้เป็นที่ยอมรับแล้ว
การโต้แย้งของพวกเขาปราศจากเหตุผลในทัศนะของพระเจ้าของพวกเขา
และพวกเขาจะได้รับความกริ้วโกรธ
และพวกเขาจะได้รับการลงโทษอย่างสาหัส

17.อัลลอฮ์คือผู้ประทานคัมภีร์นี้ (อัลกุรอาน)
ลงมาด้วยความจริงและทรงประทานความสมดุล
และอะไรเล่าจะทำให้เจ้ารู้ได้ บางทียามอวสานนี้อยู่ใกล้ ๆ นี่เอง

18.บรรดาผู้ไม่ศรัทธาในเรื่องนี้เร่งเร้าจะให้เกิดขึ้น
ส่วนบรรดาผู้ศรัทธาก็มีความหวั่นกลัวในเรื่องยามอวสาน
และพวกเขารู้ว่ามันเป็นความจริง
พึงรู้เถิดว่าแท้จริงบรรดาผู้โต้เถียงเกี่ยวกับเรื่องยามอวสานนั้นอ
ยู่ในการหลงผิดอันไกลลิบอย่างแน่นอน

19.อัลลอฮ์ทรงเอ็นดูต่อปวงบ่าวของพระองค์
ทรงประทานปัจจัยยังชีพแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์
และพระองค์เป็นผู้ทรงพลัง ผู้ทรงอำนาจ

20.ผู้ใดปรารถนาผลตอบแทนของปรโลกเราจะเพิ่มผลตอบแทนของเขาแก่เขา
และผู้ใดปรารถนาผลตอบแทนของโลกดุนยา
เราจะให้แก่เขาบางส่วนในสิ่งนั้น
และสำหรับเขาจะไม่ได้ส่วนใดอีกในปรโลก

21.หรือว่าพวกเขามีภาคีต่าง ๆ ที่ได้กำหนดศาสนาแก่พวกเขา
ซึ่งอัลลอฮ์มิได้ทรงอนุมัติ และหากมิใช่ลิขิตแห่งการตัดสิน
(ที่ได้กำหนดไว้ก่อนแล้ว) ก็คงมีการตัดสินใจในระหว่างพวกเขา
แท้จริงบรรดาผู้อธรรมสำหรับพวกเขาได้รับการลงโทษอันเจ็บปวด

22.เจ้าจะเห็นบรรดาผู้อธรรมเป็นผู้หวั่นกลัวเนื่องจากสิ่งที่พวกเขา
ขวนขวายเอาไว้ และมันจะต้องเกิดขึ้นแก่พวกเขา
ส่วนบรรดาผู้ศรัทธาและปฏิบัติความดีต่าง ๆ
จะอยู่ในอุทยานแห่งสวนสวรรค์

สำหรับพวกเขาจะได้สิ่งที่พวกเขาปรารถนา ณ
ที่พระเจ้าของพวกเจ้านั้นคือความโปรดปรานอันยิ่งใหญ่

23.นั่นคือ (ความโปรดปราน)
อัลลอฮ์ทรงแจ้งข่าวดีแก่ปวงบ่าวของพระองค์
ซึ่งพวกเขาได้ศรัทธาและปฏิบัติความดีต่าง ๆ จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด
ฉันมิได้ขอร้องค่าตอบแทนใด ๆ เพื่อการนี้
เว้นแต่เพื่อความรักใคร่ในเครือญาติ และผู้ใดกระทำความดี
เราจะเพิ่มพูนความดีในนั้นให้แก่เขา
แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงชื่นชม
(เพราะการภักดีของพวกเขา)

24.หรือพวกเขากล่าวว่า เขา (มุฮัมมัด)
ได้อุปโลกน์ความเท็จให้แก่อัลลอฮ์ ดังนั้นหากอัลลอฮ์ทรงประสงค์
พระองค์จะทรงผนึกหัวใจเจ้าก็ได้ และอัลลอฮ์ทรงขจัดความเท็จให้หมดไป
และทรงยืนยันความจริงด้วยคำกล่าวของพระองค์ (อัลกุรอาน)
แท้จริงพระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในทรวงอก

25.และพระองค์คือผู้ทรงรับการขออภัยโทษจากปวงบ่าวของพระองค์
และทรงอภัยจากความผิดทั้งหลายและพระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่พวกเจ้ากระ
ทำ

26.และพระองค์ทรงตอบรับ (การวิงวอน) ของบรรดาผู้ศรัทธา
และพวกเขากระทำความดีทั้งหลาย
และพระองค์จะทรงเพิ่มพูนจากความโปรดปรานของพระองค์แก่พวกเขา
และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น พวกเขาจะได้รับการลงโทษอย่างสาหัส

27.และหากอัลลอฮ์ทรงประทานปัจจัยยังชีพอย่างกว้างขวางแก่ปวงบ่าวของ
พระองค์ แน่นอนพวกเขาก็จะก่อความเสียหายขึ้นในแผ่นดิน
แต่พระองค์ทรงประทานให้ตามปริมาณที่พระองค์ทรงประสงค์
แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงตระหนักรู้
ผู้ทรงเห็นต่อปวงบ่าวของพระองค์

28.และพระองค์คือผู้ทรงหลั่งน้ำฝนลงมาหลังจากที่พวกเขาหมดหวังกันแล
้ว และพระองค์ทรงแผ่กระจายพระเมตตาของพระองค์
และพระองค์เป็นผู้ทรงคุ้มครอง ผู้ทรงได้รับการสรรเสริญ

29.และหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของพระองค์
คือการสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน
และสิ่งที่พระองค์ทรงแพร่กระจายไปทั่วในระหว่างทั้งสองนั้นแก่สิ่งท
ี่มีชีวิตทั้งหลายและพระองค์เป็นผู้ทรงอานุภาพที่จะรวบรวมพวกเขาเมื
่อพระองค์ทรงประสงค์

30.และเคราะห์กรรมอันใดที่ประสบแก่พวกเจ้า
ก็เนื่องด้วยน้ำมือของพวกเจ้าได้ขวนขวายได้ และพระองค์ทรงอภัย
(ความผิดให้) มากต่อมากแล้ว

31.และพวกเจ้าไม่สามารถจะหนีรอดไปได้ในแผ่นดินนี้
และอื่นจากอัลลอฮ์ สำหรับพวกเจ้านั้นไม่มีผู้คุ้มครอง
และไม่มีผู้ช่วยเหลือ

32.และหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของพระองค์ คือมีนาวาทั้งหลายเดินราบเรียบอยู่ในท้องทะเลเยี่ยงภูเขา

33.ถ้าพระองค์ทรงประสงค์ พระองค์ก็จะทรงให้ลมหยุดนิ่ง แล้วมัน
(นาวานั้น) ก็จะหยุดลอยนิ่งอยู่ในท้องทะเลนั้น
แท้จริงในการนั้นย่อมเป็นสัญญาณแก่ผู้อดทน ผู้ขอบคุณทุกคน

34.หรือพระองค์จะทรงทำให้มัน (นาวานั้น) อับปางลงก็ได้ เนื่องด้วย
(ความชั่ว) ที่พวกเขาขวนขวายเอาไว้ และพระองค์ทรงอภัย (ความผิดให้)
มากต่อมากแล้ว

35.และเพื่อให้บรรดาผู้โต้แย้งเกี่ยวกับสัญญาณทั้งหลายของเราจะได้รู้ว่า สำหรับพวกเขานั้นไม่มีทางที่จะหลบหนีไปได้

36.และสิ่งใดที่พวกเจ้าได้รับนั้นเป็นเพียงการสนุกสนานเพลิดเพลินแห่งชีวิตของโลกนี้เท่านั้น แต่สิ่งที่มีอยู่ ณ ที่อัลลอฮ์นั้น
ดีกว่าและจีรังกว่า
สำหรับบรรดาผู้ศรัทธาและพวกเขามอบหมายไว้วางใจแด่พระเจ้าของพวกเขา

37.และบรรดาผู้ที่หลีกเลี่ยงการทำบาปใหญ่และการทำลามก
และเมื่อพวกเขาโกรธพวกเขาก็อภัยให้

38.และบรรดาผู้ตอบรับต่อพระเจ้าของพวกเขาและดำรงละหมาด
และกิจการของพวกเขามีการปรึกษาหารือระหว่างพวกเขาและเขาบริจาคสิ่งที่เราได้ให้เครื่องปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา

39.และบรรดาผู้ที่เมื่อมีความยุติธรรมเกิดขึ้นแก่พวกเขา
พวกเขาก็แก้แค้นตอบแทน

40.และการตอบแทนความชั่วคือความชั่วเยี่ยงมัน แต่ผู้ใดอภัย
และไกล่เกลี่ยคืนดีกัน รางวัลตอบแทนของเขาอยู่ที่อัลลอฮ์
แท้จริงพระองค์ไม่ชอบบรรดาผู้อธรรม

41.แต่ถ้าผู้ใดแก้แค้นตอบแทนหลังจากได้รับความอธรรม
ชนเหล่านั้นจะไม่มีทางตำหนิแก่พวกเขา

42.ส่วนที่จะเกิดโทษนั้นได้แก่บรรดาผู้ที่อธรรมต่อมนุษย์
และก่อความเสียหายให้เกิดขึ้นในแผ่นดินโดยปราศจากความเป็นธรรม
ชนเหล่านี้พวกเขาจะได้รับการลงโทษอันเจ็บปวด

43.และแน่นอนผู้ที่อดทนและให้อภัย แท้จริงนั้นคือ
ส่วนหนึ่งจากกิจการที่หนักแน่นมั่นคง

44.และผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงให้เขาหลงทาง
ดังนั้นสำหรับเขาจะไม่มีผู้คุ้มครองภายหลังจากพระองค์ และเจ้าจะเห็น
บรรดาผู้อธรรมเมื่อพวกเขามองเห็นการลงโทษ พวกเขาจะกล่าวว่า
มีทางบ้างไหมที่จะกลับไป (ยังโลกดุนยา)

45.และเจ้าจะเห็นพวกเขาถูกนำมาข้างหน้าไฟนรกพวกเขาจะก่อมตัวลงอย่างน่าสังเวชมองดูอย่างหลบสายตา และบรรดาผู้ศรัทธาจะกล่าวว่า
แท้จริงพวกที่ขาดทุนคือ
บรรดาผู้ที่ทำตัวของพวกเขาและครอบครัวของพวกเขาให้เสียหายยับเยินใน

วันกิยามะฮ์ พึงทราบเถิด
แท้จริงบรรดาผู้อธรรมนั้นอยู่ในการลงโทษอันถาวร

46.และสำหรับพวกเขาจะไม่มีผู้คุ้มครองให้ความช่วยเหลือแก่พวกเขานอก
จากอัลลอฮ์ และผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงให้เขาหลงทาง
เขาผู้นั้นก็จะไม่มีทาง (ไปสู่การฮิดายะฮ์ได้)

47.จงตอบรับการเรียกร้องของพระเจ้าของพวกเจ้าเถิด
ก่อนที่วันหนึ่งจะมาถึง ซึ่งจะไม่มีทางหลีกเลี่ยงไปจากอัลลอฮ์ได้
และในวันนั้นสำหรับพวกเจ้าจะไม่มีที่พักพิง
และพวกเจ้าก็จะไม่มีทางปฏิเสธด้วย

48.แต่ถ้าพวกเขาผินหลังให้ (ไม่ยอมรับการเรียกร้อง)
ดังนั้นเรามิได้ส่งเจ้ามายังพวกเขาเพื่อเป็นผู้คุ้มกันรักษา
หน้าที่ของเจ้ามิใช่อื่นใดนอกจากการเผยแผ่เท่านั้น
และแท้จริงถ้าเราจะให้มนุษย์ลิ้มรสความเมตตาจากเรา
เขาก็จะยินดีปรีดาต่อความเมตตานั้น
และหากเคราะห์กรรมประสบแก่พวกเขา
เนื่องจากน้ำมือของพวกเขาได้ประกอบเอาไว้
ดังนั้นแน่นอนมนุษย์นั้นเป็นผู้เนรคุณเสมอ

49.อำนาจเด็ดขาดแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินนั้นเป็นสิทธิ์ของอัล
ลอฮ์ พระองค์ทรงสร้างสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์
พระองค์ทรงประทานลูกหญิงแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์
และทรงประทานลูกชายแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์

50.หรือพระองค์ทรงประทานรวมให้แก่พวกเขาทั้งหลาย และลูกหญิง
และพระองค์ทำให้ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์เป็นหมัน
แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงอนุภาพ

51.และไม่เป็นการบังควรแก่มนุษย์คนใดที่จะให้อัลลอฮ์ตรัสแก่เขาเว้น
แต่โดยทางวะฮีย์ หรือโดยทางเบื้องหลังม่าน
หรือโดยที่พระองค์จะส่งทูตมา แล้วเขา (มะลัก)
ก็จะนำวะฮีย์มาตามที่พระองค์ทรงประสงค์โดยบัญชาของพระองค์
แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงสูงส่งผู้ทรงปรีชาญาณ

52.และเช่นนั้นแหละเราได้วะฮีย์อัลกุรอาน แก่เจ้าตามบัญชาของเรา
เจ้าไม่เคยรู้มาก่อนเลยว่าอะไรคือคัมภีร์
และอะไรคือการศรัทธาแต่ว่าเราได้ทำให้อัล กุรอานเป็นแสงสว่างเพื่อชี้
แนะทาง โดยนัยนั้นแก่ผู้ที่เราประสงค์จากปวงบ่าวของเรา
และแท้จริงเจ้านั้น
จะได้รับการชี้แนะสู่ทางอันเที่ยงธรรมอย่างแน่นอน

53.ทางของอัลลอฮ์ ซึ่งสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย
และสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์
พึงทราบเถิด กิจการทั้งหลายย่อมไปสู่อัลลอฮ์

SURA 43 Az-Zukhruf @อัซซุครุฟ

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.ฮามีม

2.ขอสาบานด้วยคัมภีร์อันชัดแจ้ง

3.แท้จริงเราได้ทำให้คัมภีร์เป็นกุรอานภาษาอาหรับ
เพื่อพวกเจ้าจะได้ใช้สติปัญญา

4.และแท้จริงอัลกุรอานนั้นอยู่ในแม่บทแห่งคัมภีร์
(อัลลูฮฺลมะฮ์ฟูซ) ณ ที่ เรา คือสูงส่งพรั่งพร้อมด้วยปรัชญา

5.ดังนั้นจะให้เราหันเหข้อตักเตือนนี้จากพวกเจ้าเสียทีเดียว
เพราะพวกเจ้าเป็นหมู่ชนผู้ฝ่าฝืนกระนั้นหรือ

6.และกี่มากน้อยแล้วที่เราได้ส่งนบีมาในชนชาติรุ่นก่อน ๆ

7.และไม่มีนบีคนใดที่ได้มายังพวกเขาเว้นแต่พวกเขาจะได้เยาะเย้ยเขา
(นบี)

8.ฉะนั้นเราจึงได้ทำลาย (หมู่ชน)
ซึ่งเข้มแข็งทางสมรรถภาพมากกว่าพวกเขา
และอุทาหรณ์ของชนชาติรุ่นก่อน ๆ ก็ได้ล่วงลับไปแล้ว

9.และหากเจ้าถามพวกเขาใครเล่าเป็นผู้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลาย
และแผ่นดินนี้ แน่นอนพวกเขาจะกล่าวว่า พระผู้ทรงอำนาจ
ผู้ทรงรอบรู้ ทรงสร้างมันเหล่านั้น

10.ผู้ทรงทำให้แผ่นดินแผ่กว้างสำหรับพวกเจ้า
และทรงทำให้มีถนนหนทางในแผ่นดินนั้นสำหรับพวกเจ้า
เพื่อพวกเจ้าจะบรรลุสู่เป้าหมาย

11.และเป็นผู้ทรงหลั่งน้ำลงมาจากฟากฟ้าตามปริมาณ
และด้วยน้ำนั้นเราได้ทรงทำให้แผ่นดินที่แห้งแล้งมีชีวิตชีวาขึ้น
เช่นนั้นแหละพวกเจ้าจะถูกให้ออกมา (จากกุบูร)

12.และเป็นผู้ทรงสร้างทุกสิ่งทั้งหมดเป็นคู่ ๆ
และทรงทำให้เรือและปศุสัตว์สำหรับพวกเจ้าเป็นสิ่งที่พวกเจ้าใช้ขี่เ
ป็นพาหนะ

13.เพื่อพวกเจ้าจะได้นั่งอยู่บนหลังของมันอย่างมั่นคง
แล้วพวกเจ้าจะได้รำลึกถึงความโปรดปรานของพระเจ้าของพวกเจ้า
เมื่อพวกเจ้าได้นั่งขี่บนมันอย่างเรียบร้อยแล้ว
พวกเจ้าก็จะกล่าวว่า
มหาบริสุทธิ์ผู้ทรงให้พาหนะนี้เป็นความสะดวกแก่เรา
และเรานั้นไม่สามารถจะควบคุมมันได้

14.และแท้จริงเราจะต้องเป็นผู้กลับไปสู่พระเจ้าของเราอย่างแน่นอน

15.และพวกเขาได้ตั้งบางส่วนจากปวงบ่าวของพระองค์คู่เคียงกับพระองค์
แท้จริงมนุษย์นั้นเนรคุณอย่างชัดแจ้ง

16.หรือว่าพระองค์ยึดเอาลูกหญิงจากสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างและพระองค
์ทรงเลือกลูกชายให้แก่พวกเจ้า

17.และเมื่อผู้ใดในหมู่พวกเขาได้รับข่าวตามที่เขาได้ตั้งอุปมาพระผู
้ทรงกรุณาปรานี ใบหน้าของเขากลายเป็นหมองคล้ำ และเศร้าสลด

18.และผู้ที่ถูกเติบโตเลี้ยงดูมาท่ามกลางเครื่องประดับ
และในการโต้เถียงก็ไม่มีอะไรชัดแจ้ง (จะตั้งให้เป็นภาคีต่ออัลลอฮ์)
กระนั้นหรือ ?

19.และพวกเขาได้ตั้งมลาอิกะฮ์
ซึ่งพวกเขาเป็นบ่าวของพระผู้ทรงกรุณาปรานีว่าเป็นเพศหญิง
และพวกเขารู้เห็นเป็นพยานในการสร้างพวกเขาทั้งหลาย (มลาอิกะฮ์)
กระนั้นหรือ ?
การเป็นพยานของพวกเขาจะถูกบันทึกไว้ และพวกเขาจะถูกสอบสวน

20.และพวกเขากล่าวอีกว่า หากพระผู้ทรงกรุณาปรานี
ทรงประสงค์ พวกเราจะไม่เคารพสักการะพวกเขาดอก (มลาอิกะฮ์)
พวกเขาไม่มีความรู้อันใดในเรื่องนั้น
พวกเขาไม่มีอะไรเลยนอกจากคาดคะเนเท่านั้น

21.หรือว่าเราได้ประทานคัมภีร์เล่มนึ่งแก่พวกเขาก่อนหน้านั้น
ดังนั้นพวกเขาจึงยึดถือคัมภีร์นั้นไว้อย่างมั่นคง

22.เปล่าเลย พวกเขากล่าวว่า
แท้จริงเราได้พบเห็นบรรพบุรุษของเราอยู่ในแนวทางนี้
ดังนั้นเราจึงดำเนินตามแนวทางของพวกเขา

23.และเช่นนั้นแหละ
เรามิได้ส่งผู้ตักเตือนคนใดก่อนหน้าเจ้าไปยังเมืองใด
เว้นแต่บรรดาผู้ฟุ่มเฟือยของมัน (เมืองนั้น) จะกล่าวว่า
แท้จริงเราได้พบเห็นบรรพบุรุษของเราอยู่ในแนวทางนี้
ดังนั้นเราจึงดำเนินตามแนวทางของพวกเขา

24.เขา (ร่อซูลของพวกเขา) กล่าวว่าหากว่าฉันได้นำมาให้พวกท่าน
ซึ่งแนวทางที่ถูกต้องกว่าที่พวกท่านได้พบเห็นบรรพบุรุษของพวกท่านยึดถืออยู่เล่า ?
พวกเขากล่าวว่าแท้จริงเราเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อสิ่งที่พวกท่านถูกส่งมานั้น

25.ดังนั้นเราได้ตอบแทนพวกเขา
บัดนี้จงดูเถิดว่าบั้นปลายของบรรดาผู้ปฏิเสธนั้นจะเป็นเช่นไร

26.และจงรำลึกถึงเมื่ออิบรอฮีมได้กล่าวแก่บิดาของเขา
และหมู่ชนของเขาว่า
แท้จริงฉันขอปลีกตัวจากสิ่งที่พวกท่านเคารพภักดี

27.นอกจาก (อัลลอฮ์) ซึ่งทรงบังเกิดฉันเท่านั้น
เพราะแท้จริงพระองค์จะทรงชี้แนะทางที่ถูกต้องแก่ฉัน

28.และเขา (อิบรอฮีม) ได้ทำให้คำกล่าว (ชะฮาดะฮ์)
อยู่คงต่อไปในลูกหลานของเขา หวังว่าพวกเขาจะกลับมาสำนึกผิด

29.ยิ่งกว่านั้น ข้าได้ให้พวกเขาเหล่านั้น
และบรรพบุรุษของพวกเขาหลงระเริงอยู่ จนกระทั่งได้มีสัจธรรม
(อัลกุรอาน) และร่อซูล ผู้ประกาศสาส์นอย่างชัดแจ้งมายังพวกเขา

30.ครั้งเมื่อได้มีสัจธรรมมายังพวกเขา พวกเขาก็กล่าวว่า
นี้คือมายากล และแท้จริง พวกเราเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อสัจธรรมนั้น

31.และพวกเขากล่าวว่า
ทำไมอัลกุรอานนี้จึงไม่ถูกประทานลงมาให้แก่ชายผู้มีความสำคัญแห่งสองเมืองนี้

32.พวกเขาเป็นผู้แบ่งปันความเมตตาแห่งพระเจ้าของเจ้า กระนั้นหรือ ?
เราต่างหากที่เป็นผู้จัดสรรการทำมาหากินของพวกเขาระหว่างพวกเขาในการมีชีวิตอยู่ในบนโลกนี้
และเราได้เชิดชูบางคนในหมู่พวกเขาเหนือกว่าอีกบางคนหลายชั้น
เพื่อบางคนในหมู่พวกเขาจะเอาอีกบางคนมาใช้งาน
และความเมตตาของพระเจ้าของเจ้านั้น ดียิ่งกว่าที่พวกเขาสะสมไว้

33.และหากมิใช่มนุษย์ทั้งหลายจะได้เป็นประชาชาติหนึ่งเดียวกันแล้ว
แน่นอนเราจะให้ผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาต่อพระผู้ทรงกรุณาปรานีมีบ้านของพวกเขาหลังคาทำด้วยเงิน และบันไดที่พวกเขาขึ้น (ก็ทำด้วยเงิน)

34.และบ้านของพวกเขามีประตูและเตียงนอน (ทำด้วยเงิน)
ซึ่งพวกเขาจะนอนเอกเขนกบนมัน

35.และ (เราจะให้เครื่องประดับแก่พวกเขาที่ทำด้วย) ทองคำ
แต่ทั้งหมดนั้นเป็นเพียงปัจจัยชั่วคราวแห่งชีวิตในโลกนี้เท่านั้น
ส่วนในปรโลก ณ ที่พระเจ้าของเจ้านั้นสำหรับบรรดาผู้ยำเกรง

36.และผู้ใดผินหลังจากการรำลึกถึงพระผู้ทรงกรุณาปรานี
เราจะให้ชัยตอนตัวหนึ่งแก่เขา แล้วมันก็จะเป็นสหายของเขา

37.และแท้จริง พวกมันจะขัดขวางพวกเขาออกจากทางที่ถูกต้อง
แต่พวกเขาคิดว่า พวกเขานั้นอยู่ในแนวทางที่ถูกต้องแล้ว

38.จนกระทั่งเมื่อเขาได้มายังเรา (ในวันกิยามะฮ์) เขาจะเปรยขึ้นว่า อนิจจา
ถ้าระหว่างฉันกับเจ้ามีระยะทางห่างกันเช่นทิศตะวันออกกับทิศตะวันตกก็จะดี ชั่วช้าแท้ ๆ สหายเช่นนี้

39.และในวันนี้ มันจะไม่เกิดผลอันใดเลยแก่พวกเจ้า
เพราะพวกเจ้าได้อธรรม (แก่ตัวเอง)
แม้ว่าพวกเจ้าจะมีหุ้นส่วนร่วมกันในการได้รับโทษก็ตาม

40.แล้วเจ้าจะทำให้คนหูหนวกได้ยินหรือคนตาบอดได้เห็นทาง
และผู้ที่อยู่ในการหลงผิดอย่างชัดแจ้งกระนั้นหรือ ?

41.มาตรว่าเราได้ยึดเอาชีวิตเจ้าไป
แน่นอนเราก็จะตอบแทนพวกเขาให้สาสม

42.หรือเราจะแสดงให้เจ้าเห็นการลงโทษซึ่งเราได้สัญญากับพวกเขาไว้
แท้จริงเรานั้นมีอนุภาพเหนือพวกเขา

43.ดังนั้นจงยึดมั่นตามที่ได้ถูกวะฮียฺแก่เจ้า
แท้จริงเจ้านั้นอยู่บนแนวทางอันเที่ยงตรง

44.และแท้จริงอัลกุรอานคือข้อตักเตือนแก่เจ้าและแก่หมู่ชนของเจ้า
และพวกเจ้าจะถูกสอบสวน*

45.และเจ้าจงถามผู้ที่เราได้ส่งมาก่อนเจ้าจากบรรดารอซูลของเราว่า
เราได้ตั้งพระเจ้าหลายองค์อื่นจากพระผู้ทรงกรุณาปรานี
เพื่อเคารพบูชากระนั้นหรือ ?*

46.และโดยแน่นอนเราได้ส่งมูซาพร้อมด้วยสัญญาณต่าง ๆ
ของเราไปยังฟิรเอานฺ และบรรดาผู้นำของเขา แล้วเขากล่าวว่า
แท้จริงฉันเป็นร่อซูลของพระเจ้าแห่งสากลโลก *

47.ครั้งเมื่อเขาได้มายังพวกเขาพร้อมด้วยสัญญาณต่าง ๆ ของเรา
แล้วพวกเขาก็หัวเราะเยาะต่อสัญญาณนั้น ๆ *

48.และเรามิได้แสดงสัญญาณอันใดแก่พวกเขา
เว้นแต่ว่าแต่ละอันจะยิ่งใหญ่กว่าอีกอันหนึ่งและเราได้คร่าพวกเขาด้
วยการลงโทษ หวังว่าพวกเขาจะกลับมาสำนึกผิด *

49.และพวกเขากล่าวว่า โอ้มายากรเอ๋ย
โปรดวิงวอนต่อพระเจ้าของท่านแก่พวกเราด้วย
ตามที่พระองค์ได้ทรงทำสัญญากับท่าน
แท้จริงเราจะเป็นผู้อยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง *

50.ครั้งเมื่อเราได้ปลดเปลื้องการลงโทษให้พ้นไปจากพวกเขาแล้ว
เมื่อนั้นพวกเขาก็ผิดสัญญา *

51.และฟิรเอานฺได้ประกาศท่ามกลางหมู่ชนของเขา เขากล่าวว่า
หมู่ชนของฉันเอ๋ยอาณาจักรแห่งอียิปต์นี้มิได้เป็นของฉันดอกหรือ ?
และแม่น้ำเหล่านี้ไหลผ่านเบื้องล่าง(วังของ)ฉัน
พวกท่านไม่เห็นดอกหรือ *

52.ยิ่งกว่านั้นฉันยังดีกว่าคนนี้ ซึ่งเขาต่ำต้อย
และแทบจะพูดจาไม่ชัดถ้อยชัดคำ *

53.ถ้าเช่นนั้นแล้วทำไมจึงไม่สวมกำไลทองให้เขาเล่า ?
หรือมีมะลาอิกะฮ์ติดตามมาอยู่กับเขา *

54.ด้วยเหตุนี้ เขา (ฟิรเอานฺ) ได้หลอกลวงหมู่ชนของเขา
แล้วพวกเขาก็เชื่อฟังเขา แท้จริงพวกเขาเป็นหมู่ชนผู้ฝ่าฝืน *

55.เมื่อพวกเขาได้ทำให้เรากริ้ว เราได้ตอบแทนพวกเขาอย่างสาสม
แล้วเราได้ให้พวกเขาจมน้ำทั้งหมด *

56.และเราได้ทำให้พวกเขาเป็นอดีตที่ล่วงเลยไปและอุทาหรณ์แก่คนรุ่น
ต่อไป ๆ ไป *

57.และเมื่ออีซา ดู ซิ หมู่ชนของเจ้าก็โห่ร้องด้วยความขบขัน *

58.และพวกเขากล่าวว่า พระเจ้าทั้งหลายของเราดีกว่าหรือว่าเขา
(อีซา)
พวกเขามิได้เปรียบเทียบเรื่องนี้แก่เจ้าเพื่ออื่นใดนอกจากการโต้เถี
ยง ยิ่งกว่านั้นพวกเขาเป็นหมู่ชนที่ชอบการโต้เถียงอีกด้วย *

59.เขา (อีซา) มิใช่ใครคนอื่นนอกจากเป็นบ่าวคนหนึ่ง ซึ่งเรา
(อัลลอฮ์) ได้ให้ความโปรดปรานแก่เขา
และเราได้ทำให้เขาเป็นแบบอย่างที่ดีแก่วงศ์วานของอิสรออีล *

60.และหากเราประสงค์ เราจะตั้งให้มีมะลาอีกะฮ์ขึ้นจากในหมู่พวกเจ้าให้เป็นผู้สืบช่วงในแผ่นดินนี้ *

61.และแท้จริงเขา (อีซา) แน่นอนเป็นเครื่องหมายแห่งยามอวสาน
ดังนั้นเจ้าอย่าได้สงสัยในเรื่องนี้ แต่จงปฏิบัติตามฉัน
นี้คือแนวทางอันเที่ยงตรง *

62.และอย่าให้ชัยตอนมาขัดขวางพวกเจ้า
แท้จริงมันเป็นศัตรูตัวฉกาจของพวกเจ้า *

63.และเมื่ออีซาได้มาพร้อมด้วยหลักฐานทั้งหลายอันชัดแจ้ง
เขากล่าวว่า
แน่นอนฉันได้มาหาพวกท่านพร้อมด้วยการเป็นนะบีและบทบัญญัติแห่งอินญีล
และเพื่อฉันจะได้ชี้แจงแก่พวกท่านให้กระจ่างแจ้งในบางเรื่องที่พวกท่านขัดแย้งกัน ดังนั้นพวกท่านจงยำเกรงอัลลอฮ์
และเชื่อฟังปฏิบัติตามฉันเถิด *

64.แท้จริงอัลลอฮ์นั้น พระองค์คือพระเจ้าของฉัน
และพระเจ้าของพวกท่าน ดังนั้นจงเคารพภักดีพระองค์เถิด
นี่คือแนวทางอันเที่ยงตรง *

65.นิกายต่าง ๆ ได้ขัดแย้งกันในระหว่างพวกเขา
ดังนั้นความหายนะจงประสบแด่บรรดาผู้อธรรมเนื่องจากการลงโทษแห่งวันอันเจ็บปวด *

66.พวกเขามิได้คอยสิ่งใดนอกจากยามอวสาน
ซึ่งมันจะมาหาพวกเขาอย่างกระทันหันโดยที่พวกเขาไม่รู้สึกตัว *

67.ในวันนั้นบรรดามิตรสหายจะเป็นศัตรูกัน นอกจากบรรดาผู้ยำเกรง (อัลลอฮ์) *

68.โอ้ปวงบ่าวของข้าเอ๋ย ไม่มีความหวาดกลัวอันใดแก่พวกเจ้าในวันนี้
และพวกเจ้ามิต้องเศร้าสลดใจ *

69.บรรดาผู้ศรัทธาต่อสัญญาณทั้งหลายของเรา และพวกเขาเป็นผู้นอบน้อม *

70.พวกเจ้าจงเข้าไปในสวนสวรรค์
ทั้งตัวของพวกเจ้าและคู่ครองของพวกเจ้าอย่างแช่มชื่นแจ่มใส *

71.จะมีจานทำด้วยทองคำและแก้วน้ำถูกนำมาเวียนรอบ ๆ พวกเขา
และในสวนสวรรค์นั้น
จะมีสิ่งที่จิตใจของพวกเขาต้องการและสายตาของพวกเขาชื่นชมยินดี
และพวกเจ้าจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล *

72.และนั่นคือสวนสวรรค์
ซึ่งพวกเจ้าได้ถูกให้รับเป็นมรดกตามที่พวกเจ้าได้กระทำ (ความดี) ไว้ *

73.ในสวนสวรรค์นั้นจะมีผลไม้มากมายสำหรับพวกเจ้า
พวกเจ้าจะได้กินส่วนหนึ่งจากมัน *

74.แท้จริงบรรดาผู้กระทำความผิด (ผู้ปฏิเสธศรัทธา)
นั้นจะอยู่ในการลงโทษในนรกญะฮันนัมตลอดกาล *

75.การลงโทษนั้นจะไม่ถูกลดหย่อนแก่พวกเขา
และในการลงโทษนั้นพวกเขาเป็นผู้หมดหวัง *

76.และเรามิได้อธรรมต่อพวกเขา
แต่พวกเขาต่างหากที่เป็นผู้อธรรมต่อตัวเอง *

77.และพวกเขาจะร้องเรียกขึ้นว่า โอ้มาลิก (ยามเฝ้าประตูนรก)
โปรดให้พระเจ้าของท่านจัดการให้เราตายเสียเถิด เขา (มาลิก)
จะกล่าวว่า แท้จริงส่วนมากของพวกเจ้าเป็นผู้พำนักอยู่ตลอดไป *

78.โดยแน่นอนเราได้นำความจริงมายังพวกเจ้าแล้ว
แต่ส่วนมากของพวกเจ้าเป็นผู้ชิงชังความจริง *

79.หรือว่าพวกเขาได้ตกลงวางแผนในเรื่องใด
ดังนั้นแน่นอนเราก็ได้ตกลงวางแผนเช่นกัน (ที่จะทำลายแผนของพวกเขา)
*

80.หรือพวกเขาคิดว่า เราไม่ได้ยินความลับของพวกเขา
และการประชุมลับของพวกเขาแน่นอน (เราได้ยิน)
และทูตของเราอยู่กับพวกเขา เพื่อบันทึก *

81.จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด ถ้าหากพระผู้ทรงกรุณาปรานี ทรงมีโอรส
ดังนั้นฉันจะเป็นคนแรกในหมู่ผู้เคารพภักดีทั้งหลาย *

82.มหาบริสุทธิ์แด่พระเจ้าแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน
พระเจ้าแห่งบัลลังก์ (ทรงบริสุทธิ์) จากสิ่งพวกเขากล่าวอ้าง *

83.ดังนั้นเจ้าจงปล่อยพวกเขาให้มั่วสุมและหลงระเริง
จนกว่าพวกเขาจะได้พบกับวัน (กิยามะฮ์) ของพวกเขา
ซึ่งพวกเขาถูกสัญญาไว้ *

84.และพระองค์คือพระผู้เป็นเจ้าแห่งชั้นฟ้า
และพระผู้เป็นเจ้าแห่งแผ่นดิน และพระองค์เป็นเจ้าแห่งแผ่นดิน
และพระองค์เป็นผู้ทรงปรีชาญาณผู้ทรงรอบรู้ *

85.ความเจริญสุขจงมีแด่พระผู้ซึ่งอำนาจแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน
และสิ่งที่อยู่ในระหว่างทั้งสองเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์ และ ณ
ที่พระองค์นั้นคือความรอบรู้แห่งยามอวสาน
และยังพระองค์เท่านั้นที่พวกเจ้าจะถูกนำกลับไป *

86.และบรรดาผู้ที่วิงวอนขอสิ่งอื่นจากพระองค์นั้น
จะไม่มีอำนาจในการขอชะฟาอะฮ์ นอกจากผู้ยืนยันเป็นพยานด้วยความจริง
และพวกเขารู้ดี *

87.และถ้าพวกเจ้าถามพวกเขาว่า ใครเป็นผู้สร้างพวกเขา
แน่นอนพวกเขาจะกล่าวว่าอัลลอฮ์
แล้วทำไมเล่าพวกเขาจึงหันเหออกไปทางอื่น *

88.และจะมีเสียงกล่าวของเขาว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์
แท้จริงชนเหล่านั้นเป็นหมู่ชนที่ไม่ศรัทธา *

89.ดังนั้น เจ้าจงให้อภัยแก่พวกเขา และจงกล่าวว่าศานติ แล้วพวกเขาก็จะรู้ *

SURA 44 Ad-Dukhan @อัดดุคอน

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.ฮามีม

2.ขอสาบานด้วยคัมภีร์อันชัดแจ้ง

3.แท้จริงเราได้ประทานอัลกุรอานลงมาในคืนอันจำเริญ
แท้จริงเราเป็นผู้ตักเตือน

4.ในคืนนั้นทุก ๆ กิจการที่สำคัญถูกจำแนกไว้แล้ว

5.โดยทางบัญชามาจากเรา แท้จริงเราเป็นผู้ส่งมา

6.เป็นความเมตตาจากพระเจ้าของเจ้า แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้

7.พระเจ้าแห่งชั้นฟ้าทั้งหลาย
และแผ่นดินและสิ่งที่อยู่ระหว่างทั้งสอง
หากพวกเจ้าเป็นผู้เชื่อมั่น

8.ไม่มีพระผู้เป็นเจ้าอื่นใดอีกนอกจากพระองค์
ผู้ทรงให้เป็นและผู้ทรงให้ตาย
พระเจ้าของพวกเจ้าและพระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของพวกเจ้าในสมัยก่อน ๆ

9.แต่ทว่าพวกเขากังวลอยู่ในการสงสัย

10.ดังนั้น
เจ้าจงคอยเฝ้าดูวันที่ชั้นฟ้าจะนำไอหมอกออกมาซึ่งจะเห็นได้ชัด

11.ซึ่งจะครอบคลุมผู้คน นี่คือการลงโทษอันเจ็บปวด

12.(พวกเขาจะกล่าวว่า)
ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ได้ทรงปลดเปลื้องการลงโทษนี้
ให้พ้นจากข้าพระองค์ แท้จริงพวกเราเป็นผู้ศรัทธา

13.ข้อตักเตือนนั้นจะเป็นผลแก่พวกเขาได้อย่างไร ทั้ง ๆ
ที่ได้มีร่อซู้ลผู้ชี้แจงอย่างแจ้งชัดมายังพวกเขาแล้ว

14.แล้วพวกเขาก็ผินหลังออกไปจากเขา และพวกเขากล่าวว่าเขา
(มุฮัมมัด) เป็นคนบ้าที่ได้รับการเสี้ยมสอน

15.แน่นอนเราจะปลดเปลื้องการลงโทษนั้นให้พ้นไป (จากพวกเจ้า)
ชั่วขณะหนึ่ง แล้วพวกเจ้าก็จะกลับไปสู่สภาพเดิม

16.วันที่เราจะปราบพวกเขาด้วยการปราบครั้งยิ่งใหญ่
แน่นอนเราเป็นผู้ตอบแทนอย่างสาสม

17.และโดยแน่นอน เราได้ทดสอบหมู่ชนของฟิรเอาน์ก่อนหน้าพวกเขา
และได้มีร่อซู้ล (มูซา) ผู้มีเกียรติมายังพวกเขา

18.(โดยกล่าวว่า) จงมอบปวงบ่าวของอัลลอฮ์ให้แก่ฉัน
แท้จริงฉันคือร่อซู้ลผู้ซื่อสัตย์สำหรับพวกท่าน

19.และพวกท่านอย่ายกตนเหนืออัลลอฮ์
แท้จริงฉันมาหาพวกท่านพร้อมด้วยหลักฐานอันชัดแจ้ง

20.และแท้จริงฉันขอความคุ้มครองต่อพระเจ้าของฉัน
และพระเจ้าของพวกท่านมิให้พวกท่านทำร้ายฉัน

21.และถ้าหากพวกท่านไม่เชื่อฉันก็จงถอยห่างไปจากฉัน

22.แล้วเขาก็วิงวอนขอต่อพระเจ้าของเขาว่า
ชนเหล่านี้เป็นหมู่ชนผู้กระทำความผิด

23.ดังนั้น จงเดินทางในเวลากลางคืนพร้อมด้วยปวงบ่าวของข้า
เพราะพวกเจ้าจะถูกติดตามอย่างแน่นอน

24.และจงปล่อยทะเลให้สงบนิ่ง (เหมือนเดิม)
เพราะแท้จริงพวกเขาเป็นไพร่พลที่ถูกจมน้ำตาย

25.กี่มากน้อยที่พวกเขาได้ทิ้งสวนหลากหลาย และน้ำพุหลายแห่ง

26.และเรือกสวนไร่นา และอาคารระโหฐานอันมีเกียรติ

27.และความสะดวกสะบายที่พวกเขาสนุกสนานร่าเริง

28.เช่นนั้นแหละ เราได้ให้หมู่ชนอื่นรับมรดกครอบครองมัน

29.และชั้นฟ้า และแผ่นดินมิได้ร่ำไห้เพราะ (เสียดาย)
พวกเขาและพวกเขาจะไม่ถูกประวิงเวลา

30.และโดยแน่นอน
เราได้ให้วงศ์วานของอิสราเอลรอดพ้นจากการทรมานที่น่าอดสู

31.จากฟิรเอานฺ แท้จริงเขาเป็นผู้โอหังที่มาจากผู้ฝ่าฝืน

32.และโดยแน่นอนเราได้เลือกพวกเขาเหนือประชาชาติทั้งหลายในยุคนั้น
เนื่องด้วยความรอบรู้ของเรา

33.และเราได้ประทานสัญญาณต่าง ๆ แก่พวกเขา
ซึ่งในนั้นมีข้อทดสอบอย่างชัดแจ้ง

34.แท้จริงชนเหล่านั้น แน่นอนพวกเขาจะกล่าวว่า

35.มันเป็นเพียงความตายครั้งแรกของเรา
และเราจะไม่ถูกให้ฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีก

36.ดังนั้น จงนำบรรพบุรุษของเรากลับมาอีกซิ
หากพวกท่านเป็นผู้ซื่อสัตย์จริง

37.พวกเขา (กุฟฟารมักกะฮ์) ดีกว่า หรือว่าหมู่ชนแห่งตุบบะอ์
(ชาวสะบะอ์แห่งเยเมน)
และบรรดาหมู่ชนก่อนหน้าพวกเขาเราได้ทำลายล้างพวกเขา
เพราะพวกเขาเหล่านั้นเป็นผู้กระทำความผิด

38.และเรามิได้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดิน
และสิ่งที่อยู่ระหว่างทั้งสองอย่าง อย่างไร้สาระ

39.เรามิได้สร้างทั้งสอง (ดังกล่าวนั้น)
เพื่ออื่นใดนอกจากเพื่อความจริง แต่ว่าส่วนมากของพวกเขาไม่รู้

40.แท้จริงวันแห่งการตัดสินนั้นเป็นเวลาที่ถูกกำหนดไว้สำหรับพวกเขา
ทั้งหมด

41.วันที่ญาติสนิทจะไม่อำนวยประโยชน์อันใดให้แก่ญาติสนิทอีกคนหนึ่ง
ได้ และพวกเขาเองก็จะไม่ได้รับความช่วยเหลือ

42.เว้นแต่ผู้ที่อัลลอฮ์ทรงมีเมตตา แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

43.แท้จริงต้นซักกูม

44.จะเป็นอาหารของผู้ทำบาปมาก

45.เช่นทองแดงที่ถูกหลอมเดือด มันจะต้มเดือดอยู่ในท้อง

46.เช่นการเดือดพล่านของน้ำร้อน

47.(มีเสียงกล่าวแก่ยามเฝ้านรกว่า)
จงจับเขาไปและลากเขาไปสู่กลางไฟที่ลุกโชน

48.แล้วจงราดลงบนหัวของเป็นการลงโทษแห่งน้ำเดือด

49.จงลิ้มรสการลงโทษซิ แท้จริงเจ้า (เคยพูดว่า) เป็นผู้มีอำนาจ
ผู้มีเกียรติ

50.แท้จริง นี้คือสิ่งที่พวกเจ้าเคยสงสัยไว้

51.แท้จริงบรรดาผู้ยำเกรงจะอยู่ในสถานที่อันสงบปลอดภัย

52.ท่ามกลางสวนสวรรค์หลากหลาย และน้ำพุหลายแห่ง

53.พวกเขาจะสวมอาภรณ์ทำด้วยผ้าไหมละเอียด และผ้าไหมหยาบ
หันหน้าเข้าหากัน

54.เช่นนั้นแหละเราจะให้พวกเขามีคู่ครอง
เป็นหญิงสาววัยรุ่นมีดวงตาสวยงาม

55.พวกเขาจะเรียกเอาผลไม้ทุกชนิดที่อยู่ในสวนสวรรค์นั้นอย่างปลอดภั
ย

56.ในสวนสวรรค์นั้น พวกเขาจะไม่ได้ลิ้มรสความตาย
นอกจากความตายครั้งแรก (ในโลกดุนยา)
และพระองค์จะทรงคุ้มครองพวกเขาให้พ้นจากการลงโทษแห่งไฟนรก

57.เป็นความโปรดปรานจากพระเจ้าของเจ้า
นั่นคือความสำเร็จอันใหญ่หลวง

58.ดังนั้นแท้จริงเราได้ทำให้อัลกุรอานเป็นที่ง่ายดายในภาษาของเจ้า
(อาหรับ) เพื่อพวกเขาจะได้ใคร่ครวญ

59.ฉะนั้น จงคอยดูเถิด แท้จริงพวกเขาก็จะเป็นผู้คอยเช่นกัน

SURA 45 Al-Jathiya @อัลญาซียะอ์

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.ฮามีม

2.การประทานลงมาของคัมภีร์นี้ จากอัลลอฮ์ ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ

3.แท้จริงในชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดินนั้น
แน่นอนย่อมมีสัญญาณหลากหลายสำหรับบรรดาผู้ศรัทธา

4.และในการบังเกิดพวกเจ้า
และสิ่งที่พระองค์ทรงให้สัตว์แต่ละชนิดแพร่สะพัดออกไปนั้นย่อมเป็นส
ัญญาณหลากหลายสำหรับหมู่ชนผู้เชื่อมั่น

5.และการสับเปลี่ยนของกลางคืนและกลางวัน
และสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงหลั่งลงมาจากฟากฟ้า เพื่อเป็นปัจจัยยังชีพนั้น
พระองค์ทรงให้แผ่นดินมีชีวิตชีวาโดยน้ำฝนหลังจากการแห้งแล้งของมัน
และการเปลี่ยนทิศทางเดินของลมย่อมเป็นสัญญาณหลากหลายสำหรับหมู่ชนผู
้ใช้สติปัญญา

6.นั่นคือสัญญาณต่าง ๆ ของอัลลอฮ์
ซึ่งเราได้สาธยายสัญญาณเหล่านั้นแก่เจ้าด้วยความจริง และสัญญาณต่าง
ๆ ของพระองค์ที่พวกเขาจะศรัทธากัน

7.ความหายนะจงประสบแด่ทุกคนที่เป็นผู้โกหก ผู้ทำบาปมาก

8.เขาได้ฟังอายาต (อัลกุรอาน) ของอัลลอฮ์ถูกสาธยายแก่เขา
แล้วเขาก็ดื้อรั้นอย่างยะโส
ประหนึ่งว่าเขาไม่เคยฟังอายาตมาก่อนเลยดังนั้นจงแจ้งข่าวแก่เขาถึงก
ารลงโทษอันเจ็บปวด

9.และเมื่อเขาได้ทราบสิ่งใดจากอายาตของเรา เขาก็ถือเอาอายาตนั้น ๆ
เป็นการล้อเลียน ชนเหล่านี้ สำหรับพวกเขาจะได้รับการลงโทษอันอัปยศ

10.เบื้องหน้าพวกเขาคือนรกญะฮันนัม
และสิ่งที่พวกเขาขวนขวายไว้ จะไม่อำนวยประโยชน์อันใดแก่พวกเขาได้
และสิ่งที่พวกเขายึดถือเอาเป็นผู้คุ้มครองอื่นจากอัลลอฮ์
ก็จะไม่อำนวยประโยชน์เช่นกัน
และสำหรับพวกเขาจะได้รับการลงโทษอย่างใหญ่หลวง

11.นี่คือแนวทางที่ถูกต้อง ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาต่ออายาต
(อัลกุรอาน) แห่งพระเจ้าของพวกเขา
สำหรับ พวกเขาจะได้รับการลงโทษอันมหันต์อย่างเจ็บปวด

12.อัลลอฮ์ คือผู้ทรงทำให้ทะเลเป็นประโยชน์สำหรับพวกเจ้า
เพื่อให้เรือเดินสมุทรแล่นไปตามน่านน้ำโดยพระบัญชาของพระองค์
และเพื่อพวกเจ้าจะได้แสวงหาความโปรดปรานของพระองค์
และเพื่อพวกเจ้าจะได้ขอบคุณ

13.และพระองค์ทรงทำให้สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย
และสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินเป็นประโยชน์แก่พวกเจ้า
ทั้งหมดนี้มาจากพระองค์ แท้จริงในการนั้น
แน่นอนย่อมเป็นสัญญาณสำหรับหมู่ชนผู้ใคร่ครวญ

14.จงกล่าวเถิดมุฮัมมัดแก่บรรดาผู้ศรัทธาให้พวกเขาอภัยแก่บรรดาผู้ที่ไม่หวังในวันทั้งหลายของอัลลอฮ์
เพื่อพระองค์จะทรงตอบแทนแก่หมู่ชนตามที่พวกเขาได้ขวนขวายเอาไว้

15.ผู้ใดกระทำความดีก็จะได้แก่ตัวของเขาเอง และผู้ใดกระทำความชั่วก็จะตกหนักแก่ตัวของเขาเองแล้วพวกเจ้าย่อมจะกลับไปหาพระเจ้าของพวกเจ้า

16.และโดยแน่นอนเราได้ประทานคัมภีร์ และข้อชี้ขาดตัดสินและการเป็นนบีแก่วงศ์วานของอิสรออีล และเราได้ให้ปัจจัยยังชีพจากสิ่งดี ๆ แก่พวกเขา
และเราได้ยกย่องพวกเขาให้เหนือประชาชาติทั้งหลายในยุคนั้น

17.และเราได้ประทานหลักฐานอันชัดแจ้งทั้งหลายแก่พวกเขาเกี่ยวกับเรื่องนี้ พวกเขามิได้ขัดแย้งกันเว้นแต่หลักการ
ได้มีความรู้มายังพวกเขาแล้วแต่เนื่องจากความริษยาระหว่างพวกเขากันเอง แท้จริงพระเจ้าจะทรงตัดสินระหว่างพวกเขาในวันกิยามะฮ์
ในสิ่งที่พวกเขาได้ขัดแย้งกันในเรื่องนั้น

18.แล้วเราได้ตั้งเจ้าให้อยู่บนแนวทางหนึ่ง
ในเรื่องของศาสนาที่แท้จริง ดังนั้นจงปฏิบัติตามแนวทางนั้น
และอย่าได้ปฏิบัติตามอารมณ์ต่ำของบรรดาผู้ไม่รู้

19.แท้จริงพวกเขาไม่อาจจะช่วยเจ้าให้พ้นจากอัลลอฮ์ แต่อย่างใด
และแท้จริงพวกอธรรมนั้นต่างก็เป็นมิตรซึ่งกันและกัน
แต่อัลลอฮ์นั้นทรงเป็นผู้คุ้มครองบรรดาผู้ยำเกรง

20.อัลกุรอานนี้เป็นแสงสว่างแก่มวลมนุษย์
และเป็นแนวทางที่ถูกต้องและความเมตตาแก่หมู่ชนที่มีความเชื่อมั่น

21.หรือบรรดาผู้ที่กระทำความชั่ว
คิดหรือว่าเราจะทำให้พวกเขาเป็นเช่นกับบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีทั้งหลาย
ให้เท่าเทียมกันทั้งในเวลามีชีวิตของพวกเขาและการตายของพวกเขา
สิ่งที่พวกเขาตัดสินนั้นมันชั่วแท้ ๆ

22.และอัลลอฮ์ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินด้วยความเที่ยงธรรม
และเพื่อทุก ๆ ชีวิต (ทุกคน)
จะได้รับการตอบแทนตามที่ได้ขวนขวยเอาไว้
และพวกเขาจะไม่ถูกอธรรมแต่อย่างใด

23.เจ้าเคยเห็นผู้ที่ยึดถือเอาอารมณ์ต่ำของเขาเป็นพระเจ้าของเขาบ้างไหม ? และอัลลอฮ์จะทรงให้เขาหลงทางด้วยการรอบรู้ (ของพระองค์)
และทรงผนึกการการฟังของเขาและหัวใจของเขาและทรงทำให้มีสิ่งบดบังดวงตาของเขา ดังนั้นผู้ใดเล่าจะชี้แนะแก่เขาหลังจากอัลลอฮ์
พวกเจ้ามิได้ใคร่ครวญกันดอกหรือ ?

24.และพวกเขากล่าวว่า
ไม่มีชีวิตอื่นใดดอกนอกจากการมีชีวิตของเราในโลกนี้
เราจะตายไปและเราจะมีชีวิตอยู่ และไม่มีสิ่งใดจะมาทำลายเราได้
(ให้เราตาย) นอกจากกาลเวลาเท่านั้น

สำหรับพวกเขาไม่มีความรู้ในเรื่องนั้นดอก
นอกจากพวกเขาเดาเองเท่านั้น

25.และเมื่ออายาตต่าง ๆ อันชัดแจ้งของเราถูกสาธยายแก่พวกเขา
ข้อขัดแย้งของพวกเขาก็ไม่มีอะไร นอกจากพวกเขาจะกล่าวว่า
จงนำบรรพบุรุษของเราให้คืนชีพกลับมา หากพวกท่านเป็นผู้สัตย์จริง

26.จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด อัลลอฮ์ ทรงให้พวกท่านมีชีวิตขึ้นมา
และทรงให้พวกท่านตายไป แล้วพระองค์จะทรงรวบรวมพวกท่านในวันกิยามะฮ์
อย่างไม่มีข้อสงสัยใด ๆ ในเรื่องนั้น แต่ส่วนมากของมนุษย์ไม่รู้

27.และอำนาจเด็ดขาดแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินนั้นเป็นของอัลลอฮ์
วันแห่งยามอวสานจะเกิดขึ้นในวันนั้น
บรรดาผู้กล่าวเท็จจะขาดทุนอย่างย่อยยับ

28.และเจ้าจะเห็น (กลุ่มชน) ทุกชาติอยู่ในสภาพคุกเข่า
ทุกชนชาติจะถูกเรียกมาตามบันทึกของตน
วันนี้พวกเจ้าจะได้รับการตอบแทนตามที่พวกเจ้าได้กระทำไว้

29.นี้คือบันทึกของเราจะพูดถึงเรื่องของพวกเจ้าด้วยความจริง
แท้จริงเราได้ให้บันทึกไว้ตามที่พวกเจ้าได้กระทำไว้

30.ดังนั้นส่วนบรรดาผู้ศรัทธา และกระทำความดีทั้งหลาย
พระเจ้าของพวกเจ้าของพวกเขาก็จะทรงให้พวกเขาเข้าอยู่ในความเมตตาของ
พระองค์ นั่นคือความสำเร็จอันชัดแจ้ง

31.และส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธผู้ศรัทธานั้นอายาตต่าง ๆ ของข้า
มิได้ถูกสาธยายแก่พวกเจ้าดอกหรือ ?
แต่พวกเจ้าอวดโอหังและพวกเจ้าเป็นหมู่ชนผู้กระทำผิด

32.และเมื่อได้มีการกล่าวว่า
แท้จริงสัญญาของอัลลอฮ์นั้นเป็นความจริง
และยามอวสานนั้นไม่มีข้อสงสัยใด ๆ ในเรื่องนั้น
พวกเจ้าก็จะกล่าวว่า เราไม่รู้ว่ายามอวสานคืออะไร ?
เราคิดว่ามันมิใช่อะไรเลย นอกจากเป็นการเดาเท่านั้น
และเรามิได้เป็นผู้เชื่อมั่นในเรื่องนี้

33.และความชั่วที่พวกเขาได้กระทำเอาไว้จะเป็นที่ประจักษ์แก่พวกเขา
และสิ่งที่พวกเขาเคยเยาะเย้ยไว้นั้นห้อมล้อมพวกเขา

34.และจะมีเสียงกล่าวขึ้นว่า
วันนี้เราจะลืมพวกเจ้าเช่นที่พวกเจ้าได้ลืมการพบในวันนี้ของพวกเจ้า
และนรกคือที่พำนักของพวกเจ้า และสำหรับพวกเจ้าจะไม่มีผู้ช่วยเหลือ

35.เช่นนั้นแหละ เพราะพวกเจ้าได้ยึดถือเอาอายาตต่าง ๆ
ของอัลลอฮ์เป็นการล้อเลียนและชีวิตในโลกดุนยานี้ ได้ล่อลวงพวกเจ้า
ดังนั้นวันนี้ พวกเข้าจะไม่ถูกนำออกจากนรกนั้นและพวกเข้าจะไม่ถูกขอร้อง
ให้กลับไปแก้ตัวเพื่อขอขมาโทษ

36.ฉะนั้นมวลการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์ พระเจ้าแห่งชั้นฟ้าทั้งหลาย
และพระเจ้าแห่งแผ่นดินนี้ พระเจ้าแห่งสากลโลก

37.ความยิ่งใหญ่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย
และในแผ่นดินนี้ เป็นกรรมสิทธิของอัลลอฮ์เท่านั้น
และพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ

SURA 46 Al-Ahqaf @อัลอะฮ์ก็อฟ

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.ฮามีม

2.การประทานลงมาของคัมภีร์นี้ จากอัลลอฮ์ ผู้ทรงอำนาจ
ผู้ทรงปรีชาญาณ

3.เรามิได้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน
และสิ่งที่อยู่ระหว่างทั้งสองเพื่ออื่นใดเว้นแต่ด้วยความจริง
และวาระที่ถูกกำหนดไว้
แต่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเป็นผู้ผินหลังให้จากสิ่งที่พวกเขาถูกตักเตือน

4.จงกล่าวเถิด มุฮัมมัด พวกท่านไม่เห็นดอกหรือ
สิ่งที่พวกท่านวิงวอนขออื่นจากอัลลอฮ์
จงแสดงให้ข้าเห็นซิว่าพวกมันได้สร้างอะไรในแผ่นดินนี้
หรือว่าพวกมันมีส่วนร่วมใน (การสร้าง) ชั้นฟ้าทั้งหลาย
จงนำคัมภีร์ก่อนหน้านี้มาให้ข้าดูซิ หรือจงแสดงร่องรอยแห่งความรู้
(ที่เป็นหลักฐานยืนยันในการนี้) หากพวกท่านเป็นผู้ซื่อสัตย์จริง

5.และใครเล่าจะหลงทางมากไปกว่าผู้ที่วิงวอนขออื่นจากอัลลอฮ์ ที่มันจะไม่ตอบรับ (การวิงวอนของ) เขาจนถึงวันกิยามะฮ์
และพวกมันเฉยเมยต่อการวิงวอนขอของพวกเขา

6.และเมื่อมนุษย์ถูกรวมให้มาชุมนุมกัน พวกมัน (เจว็ด)
จะเป็นศัตรูกับพวกเขาและจะเป็นผู้ปฏิเสธการเคารพบูชาของพวกเขา

7.และเมื่ออายาตต่าง ๆ อันชัดแจ้งของเรา ถูกสาธยายแก่พวกเขา
บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้กล่าวเกี่ยวกับสัจธรรม (อัลกุรอาน)
ที่ได้มีมายังพวกเขาว่า นี่คือมายากลอย่างชัดแจ้ง

8.หรือพวกเขากล่าวว่า เขา (มุฮัมมัด) ได้ปั้นแต่งอัลกุรอานนั้น
จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด
ถ้าฉันได้ปั้นแต่งอัลกุรอานขึ้น พวกท่านก็ไม่มีอำนาจอันใดที่จะช่วยเหลือฉันได้จาก (การลงโทษของ) อัลลอฮ์
พระองค์ทรงรู้ดียิ่งถึงสิ่งที่พวกท่านกำลังง่วนอยู่ในเรื่องนี้
พอเพียงแล้วที่พระองค์ทรงเป็นพยานระหว่างฉันกับพวกท่าน
และพระองค์เป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

9.จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด ฉันมิได้เป็นคนแรกในบรรดารอซูล
และฉันไม่รู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้นแก่ฉันและแก่พวกท่าน
ฉันมิได้ปฏิบัติตามสิ่งใดนอกจากสิ่งที่ถูกวะฮีย์ให้แก่ฉัน
และฉันมิใช่ใครอื่นนอกจากเป็นผู้ตักเตือนอันชัดแจ้ง

10.จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด พวกท่านไม่เห็นดอกหรือว่า
ถ้าหากอัลกุรอานมาจากอัลลอฮ์ และพวกท่านปฏิเสธอัลกุรอานนั้นทั้ง ๆ

ที่ มี พยานคนหนึ่ งจากวงศ์ วานของอิ สรออี ลเป็ นพยานต่ อลั กษณะเช่ นเดี ยวกั น (คื อคั มภี ร์ อั ตเตารอฮ์)
แล้ วเขาก็ ศรั ทธาแต่ พวกท่ านยั งดื้ อรั้ นหยิ่ งยะโส
แท้ จริ งอั ลลอฮ์ จะไม่ ทรงชี้ แนะทางแก่ หมู่ ชนผู้ อธรรม

11.และบรรดาผู้ ปฏิ เสธศรั ทธาได้ กล่ าวแก่ บรรดาผู้ ศรั ทธาว่ า
หากว่ าอั ลกุ รอานนี้ มี ความดี พวกเขา (ผู้ ศรั ทธา)
ก็ จะไม่ รุ ดหน้ าไปยั งอั ลกุ รอานก่ อนเราเป็ นแน่ และโดยที่ พวกเขา
(พวกปฏิ เสธศรั ทธา) มิ ได้ รั บการชี้ แนะทางด้ วยอั ลกุ รอาน
ดั งนั้ นพวกเขาจึ งกล่ าวว่ า นี่ คื อเรื่ องโกหกแต่ดั้ งเดิ ม

12.และก่ อนหน้ านี้ (อั ลกุ รอาน)
มี คั มภี ร์ ของมู ซาเป็ นแบบอย่ างและความเมตตา
และนี่ อั ลกุ รอานเป็ นคั มภี ร์ ที่ ยื นยั นเป็ นภาษาอาหรั บเพื่ อตั กเตื อนบรรดาผู้ กระทำความผิ ด และเป็ นข่ าวดี สำหรั บผู้ กระทำความดี

13.แท้ จริ งบรรดาผู้ ที่ กล่ าวว่ า อั ลลอฮ์ คื อ พระเจ้ าของพวกเรา
แล้ วพวกเขาก็ ยื นหยั ด (ปฏิ บั ติ) ตามคำกล่ าวนั้ น
จะไม่ มี ความหวาดกลั วใด ๆ แก่ พวกเขา และพวกเขาก็ จะไม่ เศร้ าสลดใจ

14.ชนเหล่ านั้ นคื อชาวสวนสวรรค์
พวกเขาเป็ นผู้ พำนั กอยู่ ในนั้ นตลอดกาล
เป็ นการตอบแทนที่ พวกเขาได้ กระทำไว้

15.และเราได้ สั่ งเสี ยมนุ ษย์ ให้ ทำดี ต่ อบิ ดามารดาของเขา
มารดาของเขาได้ อุ้ มครรภ์ เขาด้ วยความเหนื่ อยยาก
และได้ คลอดเขาด้ วยความเจ็ บปวด
และการอุ้ มครรภ์ เขาและการหย่ านมของเขาในระยะเวลาสามสิ บเดื อน
จนกระทั่ งเมื่ อเขาบรรลุ วั ยฉกรรจ์ ของเขาและมี อายุ ถึ งสี่ สิ บปี
เขาจะกล่ าววิ งวอนว่ า
ข้ าแต่ พระเจ้ าของเข้ าพระองค์ ขอพระองค์ ทรงโปรดประทานแก่ ข้ าพระองค์
เพื่ อให้ ข้ าพระองค์ ขอบคุ ณต่ อความโปรดของพระองค์ ท่ าน
ซึ่ งพระองค์ ท่ านได้ ทรงโปรดปรานแก่ ข้ าพระองค์ และบิ ดามารดาของข้ าพระองค์
และให้ ข้ าพระองค์ ทำความดี เพื่ อให้ ความดี เกิ ดขึ้ นในลู กหลานของข้ าพระองค์ แท้ จริ งข้ าพระองค์ ขอลุ แก่ โทษต่ อพระองค์
และแท้ จริง ข้ าพระองค์ อยู่ ในหมู่ ผู้ นอบน้ อม

16.ชนเหล่ านี้ คื อ บรรดาผู้ ที่ เรารั บรองส่ วนที่ ดี ยิ่ งจากพวกเขา
ซึ่ งพวกเขาได้ ปฏิ บั ติ ไว้ และเราจะละเลยความผิ ดต่ าง
ๆของพวกเขาโดยอยู่ ร่ วมกั บชาวสวรรค์
เป็ นการสั ญญาแห่ งความจริ งซึ่ งพวกเขาได้ ปฏิ บั ติ ไว้
และเราจะละเลยความผิ ดต่ าง ๆของพวกเขาโดยอยู่ ร่ วมกั บชาวสวรรค์
เป็ นการสั ญญาแห่ งความจริ งซึ่ งพวกเขาได้ ถู กสั ญญาไว้

17.และผู้ ที่ กล่ าวแก่ บิ ดามารดาของเขา ว่ า อุ๊ ฟ แก่ ท่ านทั้ งสอง
ท่ านทั้ งสองขู่ ฉั นว่ าฉั นจะถู กให้ ออกมาฟื้ นคื นชี พอี กกระนั้ นหรื อ ?
ทั้ ง ๆ ที่ หลายศตวรรษก่ อนหน้ าฉั นได้ ล่ วงลั บไปแล้ ว
และเขาทั ้ง สองร้ องขอความช่ วยเหลื อต่ ออั ลลอฮ์ พลางกล่ าวแก่ ลู กว่ า
ความหายนะ จงประสบแก่ เจ้ า จงศรั ทธาเถิ ด

แท้จริงสัญญาของอัลลอฮ์นั้นเป็นความจริง แล้วเขาก็พูดว่า
เรื่องนี้มิใช่อะไรอื่นนอกจากเป็นนิยายเหลวไหลสมัยก่อนเท่านั้น

18.ชนเหล่านี้คือบรรดาผู้ที่พระดำรัส (แห่งการลงโทษ)
เป็นที่คู่ควรแก่พวกเขาที่จะเข้าร่วมอยู่กับหมู่ชนต่าง ๆ
แห่งพวกญินและมนุษย์ที่ได้ล่วงลับไปก่อนพวกเขา
แท้จริงพวกเขาเป็นผู้ขาดทุน

19.และสำหรับทุกกลุ่มย่อมมีลำดับชั้นตามที่พวกเขาได้กระทำไว้
และพระองค์จะทรงตอบแทนพวกเขาอย่างครบถ้วนตามผลงานของพวกเขา
โดยที่พวกเขาจะไม่ถูกอยุติธรรม

20.และวันที่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะถูกนำมาอยู่ต่อหน้าไฟนรก
(จะมีเสียงกล่าวแก่พวกเขาว่า)
พวกเจ้าได้เอาสิ่งดีงามทั้งหลายของพวกเจ้าในโลกดุนยาไปแล้ว
และพวกเจ้าได้มีความสำราญกับมันแล้ว
ฉะนั้นวันนี้พวกเจ้าจะได้รับการตอบแทนด้วยการลงโทษอันอัปยศ
เนื่องด้วย
พวกเจ้าหยิ่งยะโสในแผ่นดินโดยไม่เป็นธรรมและเนื่องด้วยพวกเจ้าฝ่าฝื
น

21.จงรำลึกถึง (ฮูด) พี่น้องคนหนึ่งของพวกอ๊าด
ขณะที่เขากล่าวเตือนหมู่ชนของเขาที่เนินเขาอัลอะฮิก๊อฟ และแน่นอน
บรรดาผู้ตักเตือน (ร่อซูล) ก่อนหน้าเขาและภายหลังเขา
(ได้กล่าวตักเตือนว่า) พวกท่านอย่าเคารพอิบาดะฮ์ผู้ใดนอกจากอัลลอฮ์
แท้จริงฉันกลัวแทนพวกท่านถึงการลงโทษแห่งวันอันยิ่งใหญ่

22.พวกเขากล่าวว่า ท่านมาหาพวกเราเพื่อจะหันห่างพวกเรา
จากการเคารพสักการะพระเจ้าทั้งหลายของเรากระนั้นหรือ ? ดังนั้นจงนำ
(การลงโทษ) ตามที่ท่านได้สัญญากับเราไว้
หากท่านอยู่ในหมู่ผู้สัตย์จริง

23.เขา (ฮูด) กล่าวว่า แท้จริงความรู้ (เรื่องการลงโทษ)
นั้นอยู่ที่อัลลอฮ์
และฉันขอประกาศแก่พวกท่านตามที่ฉันได้ถูกส่งมาเพื่อการนี้
แต่ฉันเห็นว่าพวกท่านเป็นหมู่ชนผู้งมงาย

24.ครั้นเมื่อพวกเขาเห็นเมฆทึบเคลื่อนมายังที่ราบลุ่มในหมู่บ้านของ
พวกเขา พวกเขากล่าวว่า นี่คือเมฆที่จะให้น้ำฝนแก่เรา
เปล่าเลยมันคือสิ่งที่พวกเจ้าเร่งขอให้เกิด มันคือลมพายุ
ในนั้นมีการลงโทษอันเจ็บปวด

25.มันจะทำลายทุกสิ่งตามพระบัญชาของพระเจ้าของมันแล้วพวกเขาก็กลายเ
ป็นไม่มีอะไรให้แลเห็นนอกจากบ้านพักอาศัยของพวกเขาเท่านั้น
เช่นนี้แหละเราจะตอบแทนหมู่ชนผู้กระทำผิด

26.และแน่นอนเราได้ตั้งหลักแหล่งที่มั่นคงแก่พวกเขา
โดยที่เรามิได้ตั้งหลักแหล่งที่มั่นคงแก่พวกเจ้าในนั้น
และเราได้ทำให้พวกเขามีหู มีตา และมีหัวใจ แต่ว่าหูของพวกเขา
ตาของพวกเขา และหัวใจของพวกเขามิได้อำนวยประโยชน์อันใดแก่พวกเขา

โดยที่พวกเขาปฏิเสธสัญญาณต่าง ๆ ของอัลลอฮ์
และสิ่งที่พวกเขาได้เคยเยาะเย้ยไว้นั้นก็ห้อมล้อมพวกเขา

27.และโดยแน่นอน เราได้ทำลายหมู่บ้านต่าง ๆ ที่อยู่รอบ ๆ พวกเจ้า
และเราได้แจกแจงสัญญาณต่าง ๆ หลายต่อหลายครั้ง
หวังว่าพวกเขาจะกลับมาสำนึกผิด

28.ทำไมบรรดาที่พวกเขายึดถือมันเป็นพระเจ้าอื่นจากอัลลอฮ์เพื่อความใกล้ชิด (กับอัลลอฮ์) จึงไม่ช่วยเหลือพวกเขาเล่า ?
แต่พวกมันได้หายสาปสูญไปจากพวกเขา และนั่นคือ
การกล่าวเท็จของพวกเขาและสิ่งที่พวกเขากุขึ้น

29.และจงรำลึกเมื่อเราได้ให้ญินจำนวนหนึ่งมุ่งไปยังเจ้า
เพื่อฟังอัลกุรอาน ครั้นเมื่อพวกเขามาปรากฏตัวต่อหน้าอัลกุรอาน
พวกเขากล่าวว่า จงนิ่งฟังซิ เมื่อ (การอ่าน) จบลงแล้ว
พวกเขาก็หันกลับไปยังหมู่ชนของพวกเขาเพื่อทำหน้าที่เป็นผู้ตักเตือน

30.พวกเขากล่าวว่า โอ้หมู่ชนของเราเอ๋ย แท้จริงเราได้ฟังคัมภีร์ (อัลกุรอาน) ถูกประทานลงมาหลังจากมูซา
เป็นการยืนยันในสิ่งที่ได้มีมาก่อนอัลกุรอาน
เพื่อชี้แนะทางไปสู่สัจธรรม และแนวทางที่เที่ยงตรง

31.โอ้หมู่ชนของเราเอ๋ย จงตอบรับต่อผู้เรียกร้องของอัลลอฮ์เถิด และจงศรัทธาต่อเขา
พระองค์จะทรงอภัยโทษจากความผิดของพวกท่านให้แก่พวกท่าน
และจะทรงให้พวกท่านรอดพ้นจากการลงโทษอันเจ็บปวด

32.และผู้ใดที่ไม่ตอบรับผู้เรียกร้องของอัลลอฮ์ เขาจะไม่รอดพ้น (จากการลงโทษ) ในแผ่นดินนี้
และสำหรับเขาจะไม่มีผู้คุ้มครองอื่นจากพระองค์
ชนเหล่านี้อยู่ในการหลงผิดอย่างชัดแจ้ง

33.และพวกเขาไม่เห็นดอกหรือว่า แท้จริงอัลลอฮ์
ซึ่งทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินนี้
และมิทรงอ่อนเพลียต่อการสร้างสิ่งเหล่านั้น
ย่อมทรงเป็นผู้อานุภาพที่จะให้คนตายมีชีวิตขึ้นมาอีก
แน่นอนแท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงอานุภาพเหนือทุก ๆ สิ่ง

34.และวันซึ่งบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะถูกนำมาอยู่ต่อหน้าไฟนรก
(จะมีเสียงกล่าวขึ้นว่า) นี่มิใช่ความจริงดอกหรือ ? พวกเขากล่าวว่า แน่นอนครับ
ขอสาบานต่อพระเจ้าจงลิ้มรสการลงโทษตามที่พวกเจ้าได้ปฏิเสธศรัทธา

35.ดังนั้นเจ้าจงอดทนดังเช่นบรรดาผู้ตั้งจิตมั่นแห่งร่อซู้ลทั้งหลาย ได้อดทนมาก่อนแล้ว และอย่ารีบเร่ง (ให้มีการลงโทษ) แก่พวกเขา
วันที่พวกเขาจะเห็นสิ่งที่ถูกสัญญาไว้แก่พวกเขานั้น
ประหนึ่งว่าพวกเขามิได้พำนักอยู่ในโลกนี้ เว้นแต่เพียงชั่วครู่หนึ่งยามกลางวันเท่านั้น
นี้คือการประกาศตักเตือน ดังนั้นความหายนะจะไม่ประสบแก่ผู้ใดนอกจากหมู่ชนผู้ฝ่าฝืนเท่านั้น

SURA 47 Muhammad @มุฮัมมัด

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา และปิดกั้นให้ห่างจากทางของอัลลอฮ์นั้น
พระองค์ได้ทรงทำให้การงานของพวกเขาไร้ผล

2.ส่วนบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีทั้งหลาย
และศรัทธาในสิ่งที่ถูกประทานแก่มุฮัมมัด
และว่าอัลกุรอานนั้นเป็นสัจธรรมมาจากพระเจ้าของพวกเขา
พระองค์จะทรงลบล้างความชั่วของพวกเขา
ให้ออกไปจากพวกเขาและจะทรงปรับปรุงสภาพของพวกเขาให้ดีขึ้น

3.ทั้งนี้เพราะว่า บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้ปฏิบัติตามความเท็จ
แต่ส่วนบรรดาผู้ศรัทธาได้ปฏิบัติตามสัจธรรมมาจากพระเจ้าของพวกเขา
เช่นนี้แหละอัลลอฮ์ทรงยกอุทาหรณ์ทั้งหลายของพวกเขาแก่ปวงมนุษย์

4.และเมื่อพวกเจ้าพบบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาก็จงฟันที่คอ (จงฆ่าเสีย)
จนกระทั่งเมื่อพวกเจ้าปราบพวกเขาจนแพ้แล้ว
ก็จงจับพวกเขาเป็นเชลยหลังจากนั้นจะปล่อยเป็นไทหรือจะเรียกเอาค่าไถ่
ก็ได้ จนกระทั่งการทำสงครามได้สิ้นสุดลงด้วยการวางอาวุธ
เช่นนั้นแหละ และหากอัลลอฮ์ทรงประสงค์แน่นอน
พระองค์จะทรงตอบแทนการลงโทษพวกเขา
แต่ทั้งนี้เพื่อพระองค์จะทรงทดสอบบางคนในหมู่พวกเจ้ากับอีกบางคน
ส่วนบรรดาผู้ที่ถูกฆ่าตายในทางของอัลลอฮ์ พระองค์จะไม่ทรงทำให้การงาน
ของพวกเขาไร้ผลเป็นอันขาด

5.พระองค์จะทรงชี้แนะทางแก่พวกเขาและจะทรงปรับปรุงสภาพของพวกเขาให้
ดีขึ้น

6.และจะทรงให้พวกเขาเขาสวนสวรรค์
ซึ่งพระองค์ทรงแจ้งให้พวกเขารู้แล้ว

7.โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย หากพวกเจ้าสนับสนุน (ศาสนาของ)
อัลลอฮ์ พระองค์ก็จะทรงสนับสนุนพวกเจ้าและจะทรงตรึงเท้าของพวกเจ้าให้
มั่นคง

8.ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น
ความพินาศหายนะจะได้แก่พวกเขาและพระองค์ได้ทรงทำให้การงานของพวกเขา
ไร้ผล

9.ทั้งนี้เพราะว่า พวกเขาเกลียดชังสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประทานลงมา
พระองค์จึงทรงทำให้การงานของพวกเขาไร้ผล

10.พวกเขามิได้ท่องเที่ยวไปตามแผ่นดินดอกหรือ แล้วพิจารณาดูว่า
บั้นปลายของประชาชาติในยุคก่อนหน้าพวกเขานั้นเป็นเช่นใด?
อัลลอฮ์ได้ทรงทำลายล้างพวกเขา
และสำหรับพวกปฏิเสธศรัทธาก็เป็นเช่นเดียวกัน

11.ทั้งนี้เพราะว่าอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงคุ้มครองบรรดาผู้ศรัทธา
และแน่นอนพวกปฏิเสธศรัทธาไม่มีผู้คุ้มครองสำหรับพวกเขา

12.แท้จริงอัลลอฮ์จะทรงให้บรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีทั้งหลายเข้าสู่สวนสวรรค์หลากหลาย ณ เบื้องล่างสวนสวรรค์มีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้นพวกเขาจะหลงระเริงและกินเยี่ยงปศุสัตว์กัน และไฟนรกคือที่พำนักของพวกเขา

13.และกี่เมืองมาแล้วที่มันมีพลังเข้มแข็งกว่าเมืองของเจ้า ซึ่งมันขับไล่เจ้า (มุฮัมมัด) ออกไป เราได้ทำลายล้างพวกเขา ดังนั้นสำหรับพวกเขาจึงไม่มีผู้ช่วยเหลือ

14.ดังนั้นผู้ที่อยู่บนหลักฐานอันชัดแจ้งจากพระเจ้าของเขาจะเหมือนกับผู้ที่ความชั่วแห่งการงานของเขาได้ถูกทำให้เพริศแพร้วแก่เขา และพวกเขาก็ปฏิบัติตามอารมณ์ต่ำของพวกเขากระนั้นหรือ?

15.อุปมาของสวนสวรรค์ซึ่งบรรดาผู้ยำเกรงได้ถูกสัญญาไว้ในสวนสวรรค์นั้น มีธารน้ำหลายสายที่ไม่ผันแปร (ทั้งรสและกลิ่น)
และธารน้ำนมหลายสาย ที่รสชาติของมันไม่เปลี่ยนแปลง และธารน้ำจัณฑ์ (เหล้า) หลายสายเป็นโอชะอร่อยแก่ผู้ดื่ม
และธารน้ำผึ้ง ที่สะอาดบริสุทธิ์หลายสาย
และสำหรับพวกเขาในสวนสวรรค์นั้นมีผลไม้หลายชนิด
และการอภัยโทษจากพระเจ้าของพวกเขาจะเหมือนกับผู้ที่พำนักอยู่ในไฟนรก และถูกให้ดื่มน้ำร้อนจัดแล้วมันตัดลำไส้ของพวกเขากระนั้นหรือ?

16.ในหมู่พวกเขามีผู้เงี่ยหูฟังเจ้าจนกระทั่งเมื่อพวกเขาออกไปจากเจ้า พวกเขาก็จะพูดแก่ผู้มีความรู้ว่า เมื่อกี้นี้เขา (มุฮัมมัด) พูดอะไรกัน
ชนเหล่านี้แหละคือบรรดาผู้ที่อัลลอฮ์ทรงประทับตราบนหัวใจของพวกเขา และพวกเขาปฏิบัติตามอารมณ์ต่ำของพวกเขา

17.ส่วนผู้ที่ปฏิบัติตามแนวทางที่ถูกต้อง
พระองค์ทรงเพิ่มแนวทางที่ถูกต้องให้แก่พวกเขา
และจะทรงประทานให้แก่พวกเขาซึ่งการยำเกรงของพวกเขา

18.ดังนั้น
พวกเขามิได้คอยสิ่งใดนอกจากยามอวสานซึ่งมันจะมาหาพวกเขาอย่างกระทันหัน แต่ว่าเครื่องหมายต่าง ๆ ของมันได้มีมาแล้ว ดังนั้น
เมื่อการตักเตือนของพวกเขาได้มายังพวกเขาแล้วจะเกิดประโยชน์อันใดเล่าแก่พวกเขา?

19.ฉะนั้นพึงรู้เถิดว่า
ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ และจงขออภัยโทษต่อความผิดเพื่อตัวเจ้าและเพื่อบรรดาผู้ศรัทธาหญิง
และอัลลอฮ์ทรงรู้ดียิ่งถึงพฤติการณ์ของพวกเจ้าและที่พำนักของพวกเจ้า

20.และบรรดาผู้ศรัทธากล่าวว่า
ทำไม่สักซูเราะฮ์หนึ่งจึงไม่ถูกประทานลงมา?
ครั้นเมื่อซูเราะฮ์หนึ่งที่รัดกุมชัดเจนถูกประทานลงมา
และได้มีการทำสงครามถูกรวมไว้ในนั้น
เจ้าจะเห็นบรรดาผู้ที่ในหัวใจของพวกเขามีโรคจะจ้องมองไปยังเจ้าเสมื

อนการมองของผู้เป็นลมใกล้จะตาย
ดังนั้นความหายนะจงประสบแก่พวกเขาเถิด

21.การเชื่อฟังและปฏิบัติตามคำพูดที่ดีไพเราะ
(นั้นเป็นการที่ดียิ่ง) ดังนั้นเมื่อกิจการใดถูกกำหนดไว้แล้ว
หากว่าพวกเขาจริงใจต่ออัลลอฮ์ แล้วก็จะเป็นการดีแก่เขา

22.ดังนั้น หวังกันว่า หากพวกเจ้าผินหลังให้ (กับการอีมานแล้ว)
พวกเจ้าก็จะก่อความเสียหายในแผ่นดินและตัดความสัมพันธ์ทางเครือญาติ
ของพวกเจ้ากระนั้นหรือ?

23.ชนเหล่านี้คือบรรดาผู้ที่อัลลอฮ์ทรงสาปแช่งพวกเขา
ดังนั้นพระองค์จึงทรงทำให้พวกเขาหูหนวก และทรงทำให้พวกเขาตาบอด

24.พวกเขามิได้พิจารณาใคร่ครวญอัลกุรอานดอกหรือ?
แต่ว่าบนหัวใจของพวกเขามีกุญแจหลายดอกลั่นอยู่

25.แท้จริงบรรดาผู้ผินหลังกลับของพวกเขาหลังจากที่แนวทางที่ถูกต้อง
เป็นที่ประจักษ์แก่พวกเขาแล้ว ชัยตอนมารร้ายได้ล่อลวง
พวกเขาได้ให้ความหวังแก่พวกเขา (ว่าจะมีชีวิตยืนนาน)

26.ทั้งนี้เพราะว่าพวกเขาได้กล่าวแก่บรรดาผู้เกลียดชังสิ่งที่อัลลอ
ฮ์ทรงประทานลงมาว่าเราจะเชื่อฟังปฏิบัติตามในกิจการบางอย่าง
แต่อัลลอฮ์ทรงทราบดีถึงความลับของพวกเขา

27.แล้ว (สภาพของพวกเขา) จะเป็นเช่นไร
เมื่อมลาอิกะฮ์มาเอาชีวิตของพวกเขาโดยตีใบหน้าของพวกเขาและหลังของพ
วกเขา

28.ทั้งนี้เพราะว่าพวกเขาได้ปฏิบัติตามสิ่งที่จะก่อความกริ้วแด่อัล
ลอฮ์ และพวกเขารังเกียจความโปรดปรานของพระองค์
ดังนั้นพระองค์จึงทรงทำให้การงานของพวกเขาไร้ผล

29.บรรดาผู้ที่หัวใจของพวกเขามีโรคคิดหรือว่าอัลลอฮ์จะไม่ทรงนำเอาค
วามอิจฉาริษยาของพวกเขาออกมาให้เป็นที่ประจักษ์

30.และหากเราประสงค์แน่นอนเราจะเปิดเผยพวกเขาแก่เจ้า
แล้วเจ้าก็จะรู้จักพวกเขาอย่างแน่นอนที่เครื่องหมายของพวกเขา
และแน่นอนเจ้าจะรู้จักพวกเขาได้ในน้ำเสียงแห่งการพูด
และอัลลอฮ์ทรงรู้ดีถึงการงานของพวกเจ้า

31.และแน่นอนเราจะทดสอบพวกเจ้าจนกระทั่งเราจะได้รู้ถึงบรรดาผู้ต่อส
ู้ดิ้นรน และบรรดาผู้หนักแน่นอดทนในหมู่พวกเจ้า
และเราจะทดสอบการงานของพวกเจ้า

32.แท้จริง บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและปิดกั้นให้ห่างจากทางของอัลลอฮ์แ
ละต่อต้านร่อซูลนี้ หลังจากที่แนวทางที่ถูกต้องได้เป็นที่ประจักษ์แ
ก่พวกเขาแล้ว พวกเขาจะไม่ก่อให้เกิดอันตรายใด ๆ แก่อัลลอฮ์ได้เลย
พระองค์จะทรงทำให้การงานของพวกเขาไร้ผล

33.โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย
จงเชื่อฟังปฏิบัติตามอัลลอฮ์ และจงเชื่อฟังปฏิบัติตามร่อซูลคนนี้เถ
ิด และอย่าทำให้การงานของพวกเจ้าไร้ประโยชน์

34.แท้จริง บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและปิดกั้นให้ห่างจากทางของอัลลอฮ์
แล้วพวกเขาตายลงทั้ง ๆ ที่พวกเขาเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาอยู่
อัลลอฮ์จะไม่ทรงอภัยโทษให้พวกเขาเลย

35.ดังนั้น พวกเจ้าอย่าท้อแท้และเรียกร้องไปสู่การสงบศึก
เพราะพวกเจ้าเป็นผู้อยู่เหนือสุด
และอัลลอฮ์ทรงอยู่ร่วมกับพระเจ้าและพระองค์จะไม่ทรงลิดรอนผลตอบแทนแ
ห่งการงานของพวกเจ้า

36.การมีชีวิตอยู่ในโลกนี้
เป็นแต่เพียงการละเล่นและการสนุกสนานร่าเริงเท่านั้น
และหากพวกเจ้าศรัทธาและยำเกรงพระองค์จะทรงประทานรางวัลของพวกเจ้าแก
่พวกเจ้าและพระองค์จะไม่ทรงขอทรัพย์สินของพวกเจ้า

37.หากพระองค์จะทรงขอทรัพย์สินต่อพวกเจ้าและทรงรบเร้าพวกเจ้า
(ให้บริจาค) พวกเจ้าก็จะตระหนี่
และพระองค์จะทรงนำเอาความอึดอัดใจของพวกเจ้าออกมาให้ประจักษ์

38.พึงรู้เถิดว่าพวกเจ้านี้ แหละคือหมู่ชนที่ถูกเรียกร้องให้บริจาคใ
นทางของอัลลอฮ์ แต่มีบางคนในหมู่พวกเจ้าเป็นผู้ตระหนี่ ดังนั้น
ผู้ใดตระหนี่ เขาก็ตระหนี่แก่ตัวของเขาเอง
เพราะอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงมั่งมี
แต่พวกเจ้าเป็นผู้ขัดสนและถ้าพวกเจ้าเผินหลังออก
พระองค์ก็จะทรงเปลี่ยนหมู่ชนอื่นแทนพวกเจ้า
แล้วพวกเขาเหล่านั้นจะไม่เป็นเช่นพวกเจ้า

SURA 48 Al-Fat-h @อัลฟัตฮ์

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.แท้จริงเราได้ให้ชัยชนะแก่เจ้าซึ่งเป็นชัยชนะอย่างชัดแจ้ง

2.เพื่ออัลลอฮจะได้ทรงอภัยโทษความผิดของเจ้าที่ได้ล่วงไปแล้วและที่
จะเกิดขึ้นภายหลังและจะทรงให้ความโปรดปรานของพระองค์ครบสมบูรณ์แก่เ
จ้าและทรงชี้แนะทางแก่เจ้าคือทางอันเที่ยงตรง

3.และอัลลอฮ์จะทรงช่วยเหลือเจ้าด้วยการช่วยเหลืออย่างเข้มแข็ง

4.พระองค์คือผู้ทรงประทานความเงียบสงบลงมาในจิตใจของบรรดาผู้ศรัทธา
เพื่อพวกเขาจะได้เพิ่มพูนการศรัทธาให้กับการศรัทธาของพวกเขา
และเป็นของอัลลอฮ์คือไพร่พลแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน
และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณสมอ

5.เพื่อพระองค์จะทรงให้บรรดาผู้ศรัทธาชายและบรรดาผู้ศรัทธาหญิงได้เ
ข้าสวนสวรรค์หลากหลายณเบื้องล่างของสวนสวรรค์มีธารน้ำหลายสายไหลผ่า
นพวกเขาเป็นผู้พำนักอยู่ตลอดกาลในนั้นและพระองค์จะทรงลบล้างความชั่
วของพวกเขาออกจากพวกเขาและนั่นคือชัยชนะอันใหญ่หลวงฯที่อัลลอฮ์

6.และเพื่อพระองค์จะทรงลงโทษแก่พวกมุนาฟิกีนชายและพวกมุนาฟิกีนหญิง
และบรรดาผู้ตั้งภาคีชาย (มุชริกีน) และบรรดาผู้ตั้งภาคีหญิง
(มุชริก๊าต)
โดยพวกเขาคิดเกี่ยวกับอัลลอฮ์ด้วยความคิดร้ายเหตุร้ายเหล่านั้นจงปร

ะสบแก่ พวกเขาเถิดและอัลลอฮ์ ทรงโกรธกริ้วแก่ พวกเขาและทรงสาปแช่ งพวกเขาอีกทั้งทรงเตรียมนรกญะฮันนัมไว้ สำหรับพวกเขาอีกด้วยและมันเป็นทางกลับที่ชั่วร้ายยิ่ง

7.และเป็นของอัลลอฮ์ คือไพร่พลแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและอัลลอฮ์ เป็นผู้ทรงอำนาจผู้ทรงปรีชาญาณ

8.แท้จริงเราได้ส่งเจ้า (มุฮัมมัด)
มาเพื่อเป็นพยานและผู้แจ้งข่าวดีและผู้แจ้งข่าวร้าย

9.เพื่อให้พวกเจ้าศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และร่อซู้ลของพระองค์
และให้ความช่วยเหลือเขา (ร่อซู้ล)
และแซ่ซ้องสดุดีพระองค์ ทั้งในยามเช้าและยามเย็น

10.แท้จริงบรรดาผู้ที่ให้สัตยาบันกับเจ้านั้นเสมือนกับว่าพวกเขาได้ให้สัตยาบันกับอัลลอฮ์ พระหัตถ์ของอัลลอฮ์ ทรงอยู่เหนือมือของพวกเขาฉะนั้นผู้ใดทำลาย (สัตยาบัน)
เสมือนกับว่าเขาทำลายตัวของเขาเองส่วนผู้ใดปฏิบัติตามสัญญาที่เขาได้มีไว้กับอัลลอฮ์ โดยครบถ้วนพระองค์ก็จะทรงตอบแทนรางวัลอันใหญ่หลวงแก่เขา

11.ชาวอาหรับชนบทที่เหลืออยู่ในเมืองจะกล่าวแก่เจ้าว่าทรัพย์สินของเราและครอบครัวของเราทำให้เรามีธุระยุ่งอยู่
ดังนั้นได้โปรดขออภัยให้แก่เราด้วย
พวกเขากล่าวด้วยลิ้นของพวกเขาโดยไม่มีอะไรในหัวใจของพวกเขา
จงกล่าวเถิดมุฮัมมัดใครเล่าจะมีอำนาจอันใดที่จะป้องกันพวกเจ้าจากอัลลอฮ์ หากพระองค์ทรงประสงค์ให้ความทุกข์แก่พวกเจ้า
หรือพระองค์ทรงประสงค์จะให้ประโยชน์แก่พวกเจ้า
แต่ว่าอัลลอฮ์ ทรงตระหนักยิ่งในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ

12.หามิได้ พวกเจ้าคิดว่าอัลร่อซู้ลและบรรดามุอ์มินผู้ศรัทธาจะไม่กลับไปยังครอบครัวของพวกเขาเป็นอันขาดและนั่นได้ถูกทำให้เป็นที่เพริศแพร้วในจิตใจของพวกเจ้าและพวกเจ้าได้คิดร้ายและพวกเจ้าเป็นหมู่ชนที่วิบัติ

13.และถ้าผู้ใดมิได้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และร่อซู้ลของพระองค์
แท้จริงเราได้เตรียมไฟที่ลุกโชติช่วงไว้ สำหรับผู้ปฏิเสธศรัทธา

14.และอำนาจเด็ดขาดแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินนั้นเป็นของอัลลอฮ์ พระองค์จะทรงอภัยแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์
และจะทรงลงโทษผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์
และอัลลอฮ์ นั้นเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

15.บรรดาผู้ที่เหลืออยู่ในเมืองจะกล่าวว่า
เมื่อพวกท่านออกเดินทางไปยังกองทรัพย์เชลย (ที่ค็อยบัร)
เพื่อไปยึดเอามา ก็จงปล่อยให้พวกเราออกติดตามพวกท่านไปด้วย
พวกเขาประสงค์ที่จะเปลี่ยนคำกล่าวของอัลลอฮ์ จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด
พวกท่านจะติดตามพวกเราไปไม่ได้เป็นอันขาด
เพราะอัลลอฮ์ ได้ตรัสไว้ก่อนแล้ว พวกเขาก็จะกล่าวอีกว่า
หามิได้ พวกท่านอิจฉาพวกเรา
เปล่าเลยพวกเขาไม่เข้าใจอะไรเลยนอกจากเพียงเล็กน้อย

16.จงกล่าวเถิด มุฮัมมัดแก่ชาวอาหรับชนบทที่เหลืออยู่ในเมืองว่าพวกท่านจะถูกเรียกให้ไปร่วมต่อสู้ พวกเขาหรือให้พวกเขายอมจำนนดังนั้น เมื่อพวกท่านเชื่อฟังปฏิบัติตามอัลลอฮก็จะทรงประทานรางวัลอันดีงามแก่พวกท่านแต่ถ้าพวกท่านผินหลังออกมาก่อนแล้วพระองค์จะทรงลงโทษพวกท่านด้วยการลงโทษอันเจ็บปวด

17.ไม่เป็นการลำบากอันใดแก่คนตาบอดและไม่เป็นการลำบากใจอันใดแก่คนพิการและไม่เป็นการลำบากใจอันใดแก่คนป่วยแต่ถ้าผู้ใดเชื่อฟังปฏิบัติตามอัลลอฮและร่อซูลของพระองค์ พระองค์จะทรงให้เขาเข้าสู่สวนสวรรค์หลากหลายณบื้องล่างมีธารน้ำหลายสายไหลผ่านส่วนผู้ใดผินหลังออกพระองค์จะทรงลงโทษเขาด้วยการลงโทษอันเจ็บปวด

18.โดยแน่นอนอัลลอฮ์ทรงโปรดปรานต่อบรรดาผู้ศรัทธาขณะที่พวกเขาให้สัตยาบันแก่เจ้าใต้ต้นไม้ (ที่ ฮุดัยบิยะฮ์)
เพราะพระองค์ทรงรอบรู้ดีถึงสิ่งที่มีอยู่ในจิตใจของพวกเขา
พระองค์จึงได้ทรงประทานความสงบใจลงมาบนพวกเขา
และได้ทรงตอบแทนให้แก่พวกเขาซึ่งชัยชนะอันใกล้นี้

19.และทรัพย์เชลยอันมากมายที่พวกเขาจะได้รับมันและอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอำนาจผู้ทรงปรีชาญาณ

20.อัลลอฮ์ด้ทรงสัญญาแก่พวกเจ้าซึ่ง ทรัพย์เชลยอันมากมายที่พวกเจ้าจะได้รับมันโดยพระองค์ทรงเร่ง (ทรัพย์เชลยที่ค็อยบัร)
อันนี้แก่พวกเจ้าและพระองค์ทรงยับยั้งมือของผู้คน (พวกยะฮูด) จาก
(การทำร้าย) พวกเจ้าและเพื่อมัน (การยับยั้งจากการทำร้าย)
จะได้เป็นสัญญาณหนึ่งแก่บรรดาผู้ศรัทธาและเพื่อพระองค์จะได้ทรงชี้แนะทางแก่พวกเจ้าสู่ทางอันเที่ยงตรงพระองค์จะได้ทรงชี้แนะทางแก่พวกเจ้าสู่ทางอันเที่ยงตรง

21.และทรัพย์เชลยอันอื่นอีกที่พวกเจ้าไม่มีกำลังที่จะเอาชนะมันได้แต่อัลลอฮทรงล้อมพวกมันไว้แล้ว
(คืออาณาจักรเปอร์เซียและโรมันตะวันออก)
และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอานุภาพเหนือทุกสิ่งอย่าง

22.และถ้าบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้ต่อสู้กับพวกเจ้า
พวกเขาก็จะผินหลังกลับอย่างแน่นอน
แล้วพวกเขาจะไม่พบผู้คุ้มครองและผู้ช่วยเหลือ

23.นั่นคือแนวทางของอัลลอฮ์แก่บรรดาผู้ที่ล่วงลับไปแล้วแต่กาลก่อน
และเจ้าจะไม่พบการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ในแนวทางของอัลลอฮ์

24.และพระองค์คือผู้ทรงยับยั้งมือของพวกเขาจากพวกเจ้า
และมือของพวกเจ้าจากพวกเขา (มิให้มีการสู้รบกัน)
ที่หุบเขานครมักกฮ: (ที่ ฮุดัยบียะฮ์)
หลังจากที่พระองค์ได้ทรงให้พวกเจ้ามีชัยชนะเหนือพวกเขา
และอัลลอฮ์ทรงรู้เห็นในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ

25.พวกเขาคือบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและปิดกั้นพวกเจ้าให้หันห่างจากมัสยิดอัลหะรอม
และการเชือดสัตว์พลีที่ถูกกักกันไว้มิให้บรรลุสู่ที่เชือดของมัน
และหากมิใช่เพราะมีบรรดาผู้ศรัทธาชายและบรรดาผู้ศรัทธาหญิงซึ่งพวกเ

จ้าไม่รู้จักพวกเขา พวกเจ้าก็จะฆ่าพวกเขา
แล้วก็จะก่อให้เกิดโทษแก่พวกเจ้าเพราะพวกเขาโดยไม่รู้ตัว
ทั้งนี้เพื่ออัลลอฮ์จะทรงให้ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์เข้าอยู่ในความเมตตาของพระองค์ หากพวกเขาแยกออกจากกัน
แน่นอนเราก็จะลงโทษบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในหมู่พวกเขาซึ่งการลงโทษอันเจ็บปวด

26.ขณะที่พวกปฏิเสธศรัทธาได้ทำให้ความหยิ่งยะโสมีขึ้นในจิตใจของพวกเขา ซึ่งเป็นความหยิ่งยะโสในสมัยแห่งความงมงาย
อัลลอฮ์จึงประทานความเงียบสงบของพระองค์ให้แก่ร่อซูลของพระองค์และแก่บรรดาผู้ศรัทธา

27.โดยแน่นอนอัลลอฮ์ได้ทรงทำให้ความฝันนั้นสมจริงแก่ร่อซูลของพระองค์ด้วยความจริง
แน่นอนพวกเจ้าจะได้เข้าสู่มัสยิดอัลหะรอมอย่างปลอดภัยหากอัลลอฮ์ทรงประสงค์ (อินชาอัลลอฮ์) โดย (บางคน) โกนผมของพวกเจ้าและ (อีกบางคน) ตัดผม พวกเจ้าอย่าได้หวาดกลัว
เพราะอัลลอฮ์ทรงรอบรู้สิ่งที่พวกเจ้าไม่รู้
ดังนั้นพระองค์จึงได้ทรงกำหนดชัยชนะอื่นจากนั้น
ซึ่งชัยชนะอันใกล้นี้

28.พระองค์คือผู้ทรงส่งร่อซูลของพระองค์พร้อมด้วยแนวทางที่ถูกต้องและศาสนาแห่งสัจธรรมเพื่อพระองค์จะทรงให้ศาสนา (ของพระองค์)
นั้นประจักษ์แจ้งเหนือศาสนาอื่นทั้งมวล
และพอเพียงแล้วที่อัลลอฮ์ทรงเป็นพยาน

29.มุฮัมมัดเป็นร่อซูลของอัลลอฮ์ และบรรดาผู้ที่อยู่ร่วมกับเขา
เป็นผู้เข้มแข็งกล้าหาญต่อพวกปฏิเสธศรัทธา
เป็นผู้เมตตาสงสารระหว่างพวกเขาเอง เจ้าจะเห็นพวกเขาเป็นผู้รุกั๊วะ ผู้สุญูด โดยแสวงหาคุณความดีจากอัลลอฮ์และความโปรดปราน (ของพระองค์)
เครื่องหมายของพวกเขาอยู่บนใบหน้าของพวกเขาเนื่องจากร่องรอยแห่งการสุญูด นั่นคืออุปมาของพวกเขาที่มีอยู่ในอัตเตารอต
และอุปมาของพวกเขาที่มีอยู่ในอัลอินญีล
ประหนึ่งเมล็ดพืชที่งอกหน่อหรือกิ่งก้านของมันออกมาแล้วทำให้มันงอกงาม แล้วมันก็เติบโตแข็งแรงและทรงตัวอยู่ได้บนลำต้นของมัน
นำความปลื้มปิติมาให้แก่ผู้หว่าน
เพื่อที่พระองค์จะก่อความโกรธแค้นแก่พวกปฏิเสธศรัทธา เพราะพวกเขา (มุสลิมีน)
และอัลลอฮ์ทรงสัญญาบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีทั้งหลายในหมู่พวกเขาว่าจะได้รับการอภัยโทษและรางวัลอันใหญ่หลวง

SURA 49 Al-Hujurat @อัลหุญุร๊อต

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.โอ้ศรัทธาชนทั้งหลาย ! พวกเจ้าอย่าได้ล้ำหน้า (ในการกระทำใด ๆ) เมื่ออยู่ต่อหน้าอัลลอฮ์ และร่อซูลของพระองค์

พวกเจ้าจงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงได้ยิน
ผู้ทรงรอบรู้

2.โอ้ศรัทธาชนทั้งหลาย!
พวกเจ้าอย่าได้ยกเสียงของพวกเจ้าเหนือเสียงของอัลนบี
และอย่าพูดเสียงดังกับเขา (มุฮัมมัด)
เยี่ยงการพูดเสียงดังของบางคนของพวกเจ้ากับอีกบางคน เพราะ
(เกรงว่า) การงานต่าง ๆ ของพวกเจ้าจะสูญเสียไป
โดยที่พวกเจ้าไม่รู้สึกตัว

3.แท้จริงบรรดาผู้ที่ลดเสียงของพวกเขา ณ ที่ร่อซู้ลุลลอฮ์นั้น
ชนเหล่านั้น
คือบรรดาผู้ที่อัลลอฮ์ทรงทดสอบจิตใจของพวกเขาเพื่อความยำเกรง
สำหรับพวกเขาจะได้รับการอภัยโทษและรางวัลอันใหญ่หลวง

4.แท้จริงบรรดาผู้ส่งเสียงเรียกเจ้าทางเบื้องหลังห้องหับเหล่านั้น
ส่วนใหญ่ของพวกเขาไม่ใช้สติปัญญา

5.และหากว่าพวกเขาอดทนไว้จนกว่าเจ้าจะออกมาหาพวกเขาแล้ว
แน่นอนมันย่อมเป็นการดีสำหรับพวกเขา และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอภัยโทษ
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

6.โอ้ศรัทธาชนทั้งหลาย ! หากคนชั่วนำข่าวใดๆ มาแจ้งแก่พวกเจ้า
พวกเจ้าก็จงสอบสวนให้แน่ชัด
หาไม่แล้วพวกเจ้าก็จะก่อเคราะห์กรรมแก่พวกหนึ่งโดยไม่รู้ตัว
แล้วพวกเจ้าจะกลายเป็นผู้เสียใจในสิ่งที่พวกเจ้าได้กระทำไป

7.และพวกเจ้าพึงรู้เถิดว่า
ในหมู่พวกเจ้านั้นมีร่อซู้ล ของอัลลอฮ์อยู่ หากเขา (มุฮัมมัด)
เชื่อฟังพวกเจ้าในส่วนใหญ่ของกิจการแล้ว แน่นอนพวกเจ้าก็จะลำบากกัน
แต่อัลลอฮ์ทรงให้การศรัทธาเป็นที่รักแก่พวกเจ้า
และทรงให้การปฏิเสธศรัทธา
และความชั่วช้าและการฝ่าฝืนเป็นที่น่าเกลียดชังแก่พวกเจ้า
ชนเหล่านั้นคือพวกที่ดำเนินอยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง

8.มันเป็นคุณธรรมและความโปรดปรานจากอัลลอฮ์
และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

9.และหากมีสองฝ่ายจากบรรดาผู้ศรัทธาทะเลาะวิวาทกัน
พวกเจ้าก็จงไกล่เกลี่ยระหว่างทั้งสองฝ่าย
หากฝ่ายหนึ่งในสองฝ่ายนั้นละเมิดอีกฝ่ายหนึ่ง
พวกเจ้าก็จงปรามฝ่ายที่ละเมิดจนกว่าฝ่ายนั้นจะกลับสู่พระบัญชาของอัลลอฮ์ ฉะนั้นหากฝ่ายนั้นกลับ (สู่พระบัญชาของอัลลอฮ์) แล้ว
พวกเจ้าก็จงประนีประนอมระหว่างทั้งสองฝ่ายด้วยความยุติธรรม
และพวกเจ้าจงให้ความเที่ยงธรรม (แก่ทั้งสองฝ่าย) เถิด
แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรักใคร่บรรดาผู้ให้ความเที่ยงธรรม

10.แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธานั้นเป็นพี่น้องกัน
ดังนั้นพวกเจ้าจงไกล่เกลี่ยประนีประนอมกันระหว่างพี่น้องทั้งสองฝ่ายของพวกเจ้า และจงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด
หวังว่าพวกเจ้าจะได้รับความเมตตา

11.โอ้ ศรัทธาชนทั้งหลาย!
ชนกลุ่มหนึ่งอย่าได้เยาะเย้ยชนอีกกลุ่มหนึ่ง
บางทีชนกลุ่มที่ถูกเยาะเย้ยนั้นจะดีกว่าชนกลุ่มที่เยาะเย้ย
และสตรีกลุ่มหนึ่งอย่าได้เยาะเย้ยจะดีกว่ากลุ่มที่เยาะเย้ย
และพวกเจ้าอย่าได้ตำหนิตัวของพวกเจ้าเอง
และอย่าได้เรียกกันด้วยฉายาที่ไม่ชอบ ช่างเลวทรามจริง ๆ
ที่บรรดาผู้ศรัทธาจะเรียกกันว่าเป็นผู้ฝ่าฝืน
ภายหลังจากที่ได้มีการศรัทธากันแล้ว และผู้ใดไม่สำนึกผิด
ชนเหล่านั้นคือบรรดาผู้อธรรม

12.โอ้ ศรัทธาชนทั้งหลาย!
พวกเจ้าจงปลีกตัวให้พ้นจากส่วนใหญ่ของการสงสัย
แท้จริงการสงสัยบางอย่างนั้นเป็นบาป และพวกเจ้าอย่าสอดแนม
และบางคนในหมู่พวกเจ้าอย่านินทาซึ่งกันและกัน
คนหนึ่งในหมู่พวกเจ้านั้นชอบที่จะกินเนื้อพี่น้องของเขาที่ตายไปแล้
วกระนั้นหรือ? พวกเจ้าย่อมเกลียดมัน และจงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด
แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

13.โอ้ มนุษยชาติทั้งหลาย แท้จริงเราได้สร้างพวกเจ้าจากเพศชาย
และเพศหญิง และเราได้ให้พวกเจ้าแยกเป็นเผ่า
และตระกูลเพื่อจะได้รู้จักกัน
แท้จริงผู้ที่มีเกียรติยิ่งในหมู่พวกเจ้า ณ ที่อัลลอฮ์นั้น
คือผู้ที่มีความยำเกรงยิ่งในหมู่พวกเจ้า
แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้อย่างละเอียดถี่ถ้วน

14.อาหรับชาวชนบทกล่าวว่า เราศรัทธาแล้ว จงกล่าวเถิดมุฮัมมัดว่า
พวกท่านยังมิได้ศรัทธา แต่จงกล่าวเถิดว่า เราเข้ารับอิสลามแล้ว
เพราะการศรัทธายังมิได้เข้าสู่หัวใจของพวกท่าน
และถ้าหากพวกท่านเชื่อฟังปฏิบัติตามอัลลอฮ์และร่อซูลของพระองค์แล้
ว พระองค์จะไม่ทำให้การงานของพวกท่านด้อยลงแต่ประการใด
แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

15.แท้จริงศรัทธาชนที่แท้จริงนั้น คือ
บรรดาผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และร่อซูลของพระองค์
แล้วพวกเขาไม่สงสัยเคลือบแคลงใจ
แต่พวกเขาได้เสียสละต่อสู้ดิ้นรนด้วยทรัพย์สมบัติของพวกเขา
และชีวิตของพวกเขาไปในหนทางของอัลลอฮ์
ชนเหล่านั้นแหละคือบรรดาผู้สัตย์จริง

16.จงกล่าวเถิดมุฮัมมัดว่า
พวกท่านจะบอกอัลลอฮ์เกี่ยวกับศาสนาของพวกท่านกระนั้นหรือ?
อัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดิน
และอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้ทุกสิ่งทุกอย่าง

17.พวกเขาถือเป็นบุญคุณแก่เจ้าว่าพวกเขาได้รับอิสลามแล้ว
จงกล่าวเถิดมุฮัมมัดว่าพวกท่านอย่าถือเอาการเป็นอิสลามของพวกท่านมา
เป็นบุญคุณแก่ฉันเลย
แต่ทว่าอัลลอฮ์ทรงประทานบุญคุณแก่พวกท่านต่างหาก
โดยชี้นำพวกท่านสู่การศรัทธา หากพวกท่านเป็นผู้สัตย์จริง

18.แท้ จริ งอั ลลอฮ์ ทรงรอบรู้ สิ่ งเร้ นลั บในชั้ นฟ้ าทั้ งหลายและแผ่ นดิ น และอั ลลอฮ์ ทรงเห็ นสิ่ งที่ พวกเจ้ ากระทำ

SURA 50 Qaf @กิ๊ อฟ

ด้ วยพระนามแห่ งอั ลลอฮ์ ผู้ ทรงเมตตา ผู้ ทรงปรานี

1.กิ๊ อฟ ขอสาบานด้ วยอั ลกุ รอานอั นทรงเกี ยรติ

2.แต่ ว่ าพวกเขาประหลาดใจที่ มี ผู้ ตั กเตื อนคนหนึ่ งจากหมู่ พวกเขามายั ง พวกเขา ดั งนั้ นพวกปฏิ เสธศรั ทธาจึ งกล่ าวว่ า
นี่ มั นเป็ นเรื่ องประหลาดจริ ง ๆ

3.เมื่ อเราตายและกลายเป็ นฝุ่ นดิ นไปแล้ ว
จะกลั บมี ชี วิ ตอี กกระนั้ นหรื อ? นั่ นเป็ นการกลั บที่ ไกลเหลื อเกิ น

4.แน่ นอนเรารู้ ดี ว่ า
กี่ มากน้ อยแล้ วที่ แผ่ นดิ นทำให้ พวกเขามี จำนวนลดน้ อยลง และ ณ
ที่ เรานั้ นมี บั นทึ กรั กษาไว้

5.เปล่ าเลย! พวกเขาปฏิ เสธความจริ งต่ างหาก เมื่ อมั นได้ มี มายั งพวกเขา ดั งนั้ นพวกเขาจึ งอยู่ ในภาวะที่ สั บสน

6.พวกเขามิ ได้ มองไปยั งฟากฟ้ าเหนื อพวกเขาดอกหรื อ
ว่ าเราได้ สร้ างมั นและประดั บมั นไว้ อย่ างไร
และมั นไม่ มี รอยร้ าวหรื อช่ องโหว่ เลย

7.และแผ่ นดิ นนั้ นเราได้ แผ่ ให้ มั นกว้ างออกไปและในแผ่ นดิ นเราได้ ปั กภู เขาไว้ อย่ างมั่ นคง
และในแผ่ นดิ นนั ั้น เราให้ พฤกษชาติ ทุ กชนิ ดงอกเงยออกมาเป็ นคู่   ๆ
อย่ างสวยงาม

8.เพื่ อให้ เป็ นที่ สั งเกตและเป็ นการเตื อนให้ รำลึ กแก่ บ่ าวทุ กคนผู้ สำนึ ก ผิ ด

9.และเราได้ ให้ น้ ำฝนหลั่ งลงมาจากฟากฟ้ าเป็ นที่ จำเริ ญแล้ วด้ วยน้ ำนั้ น เราได้ ให้ งอกเงยออกมาเป็ นสวนอั นหลากหลาย
และเมล็ ดพื ชสำหรั บเก็ บเกี่ย ว

10.และต้ นอิ นทผลั ม อย่ างสู งตระหง่ าน
ลำต้ นของมั นมี พวงย้ อยลงมามี ผลซ้ อนกั นเป็ นตั บ

11.เพื่ อเป็ นปั จจั ยยั งชี พแก่ ปวงบ่ าว
และด้ วยน้ ำนั้ นเราทำให้ ดิ นแดนที่ แห้ งแล้ งมี ชี วิ ตชี วาขึ้ นใหม่
เช่ นนั้ นแหละการฟื้ นคื นชี พ

12.หมู่ ชนของนู หได้ ปฏิ เสธมาก่ อนหน้ าพวกเขาแล้ ว และชาวร็ อส (บ่ อน้ ำ) และษะมู ด

13.และอ๊ าด และฟิ รเอาน์ :และพี่ น้ องของลู๊ ฏ

14.และชาวป่ าที บ
และหมู่ ชนของตุ๊ บบะอ:พวกเหล่ านั้ นทั้ งหมดได้ ปฏิ เสธบรรดาร่ อซู้ ล
ดั งนั้ นสั ญญาของเราจึ งเหมาะสมคู่ ควรแก่ พวกเขา

15.เราได้เหน็ดเหนื่อยต่อการสร้างครั้งแรกกระนั้นหรือ? เปล่าเลย!
แต่ว่าพวกเขาอยู่ในการสงสัยต่อการสร้างครั้งใหม่ต่างหาก

16.และโดยแน่นอน เราได้บังเกิดมนุษย์มา
และเรารู้ดียิ่งที่จิตใจของเขากระซิบกระซาบแก่เขา
และเรานั้นใกล้ชิดเขายิ่งกว่าเส้นเลือดชีวิตของเขาเสียอีก

17.จงรำลึกขณะที่มาะลาอิกะฮ์ผู้บันทึกสองท่านบันทึก
ท่านหนึ่งนั่งทางข้างขวา และอีกท่านหนึ่งนั่งทางข้างซ้าย

18.ไม่มีคำพูดคำใดที่เขากล่าวออกมา เว้นแต่ใกล้ ๆ เขานั้นมี
(มะลัก) ผู้เฝ้าติดตาม ผู้เตรียมพร้อม (ที่จะบันทึก)

19.และอาการมึนงงแห่งความตายได้ปรากฏขึ้นอย่างประจักษ์แจ้ง
และนั่นคือสิ่งที่เจ้าจะหลีกเลี่ยงจากมันไปไม่ได้

20.และสังข์จะถูกเป่าขึ้น นั่นคือวันแห่งการสัญญา

21.และทุก ๆชีวิตจะมาพร้อมกับเขาคือมะลักผู้นำทาง
และมะลักผู้เป็นพยาน

22.โดยแน่นอนเจ้าไม่สนใจต่อเรื่องนี้
นั้นเราจึงเปิดสิ่งที่ปกคลุมเจ้าอยู่ให้ออกไปจากเจ้า
วันนี้สายตาของเจ้าจึงเฉียบขาด

23.มะลักผู้ถูกมอบหมายกล่าวว่า
นี่คือสิ่งที่เตรียมไว้อยู่ที่ข้าพระองค์

24.เจ้าทั้งสองจงโยนทุกคนที่ปฏิเสธศรัทธา และดื้อรั้น

25.ผู้ขัดขวางการทำดี ผู้ฝ่าฝืน ผู้สงสัย

26.ซึ่งตั้งพระเจ้าอื่นใดคู่เคียงกับอัลลอฮ์ ดังนั้นเจ้าทั้งสองจงโยนเขาสู่การลงโทษอันสาหัส

27.(ชัยตอน) สหายของเขากล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของเรา
ข้าพระองค์มิได้ทำให้เขาหลงผิดดอกแต่ทว่าเขาได้อยู่ในการหลงผิดมาก่อนแล้ว

28.พระองค์ตรัสว่า พวกเจ้าอย่ามาโต้เถียงต่อหน้าข้าเลย
และแน่นอนข้าได้เตือนพวกเจ้าก่อนหน้านี้แล้ว

29.พระดำรัสของข้า จะไม่ถูกเปลี่ยนแปลง ณ บัดนี้
และข้าก็มิได้เป็นผู้ยุติธรรมต่อปวงบ่าวของข้าเลย

30.วันซึ่งเราจะกล่าวแก่นรกญะฮันนัมว่า เจ้าเต็มแล้วหรือ
และมันจะกล่าวว่า ยังมีเพิ่มอีกไหม

31.และสวนสวรรค์ก็ถูกนำให้มาใกล้แก่บรรดาผู้ยำเกรงมันมิได้อยู่ไกลเลย

32.นี่คือสิ่งที่พวกเจ้าได้ถูกสัญญาไว้สำหรับทุกคนที่สำนึกผิด
(หัน หน้าเข้าหาอัลลอฮ์) ผู้รักษาบัญญัติ (ของอัลลอฮ์)

33.ผู้ที่เกรงกลัวพระผู้ทรงกรุณาปรานีโดยทางลับ และมาหา (พระองค์)
ด้วยจิตใจที่สำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัว

34.พวกเจ้ าจงเข้ าไปในสวนสวรรค์ ด้ วยความศานติ
นั้ นคื อวั นแห่ งการพำนั กอยู่ ตลอดกาล

35.สำหรั บพวกเขาจะได้ รั บสิ่ งที่ พวกเขาพึ งประสงค์ ในสวนสวรรค์ และ
ณที่ เรานั้ นยั งมี อี กมากมาย

36.เราได้ ทำลายผู้ คนไปกี่ มากนั อยแล้ วก่ อนหน้ าพวกเขาทั้ ง ๆ
ที่ เขาทั้ งหลายมี ความเข้ มแข็ งทางสมรรถภาพกว่ าพวกเจ้ า
แล้ วพวกเขาได้ ออกเดิ นทางไปตามเมื องต่ าง ๆ (พวกเขาเหล่ านั้ น)
มี ทางหนี รอดหรื อ?

37.แท้ จริ งในการนั้ น แน่ นอนย่ อมเป็ นข้ อตั กเตื อนแก่ ผู้ มี หั วใจ
หรื อรั บฟั งโดยที่ เขามี ความตั้ งใจจริ ง

38.และโดนแน่ นอน เราได้ สร้ างชั้ นฟ้ าทั้ งหลายและแผ่ นดิ น
และสิ่ งที่ อยู่ ระหว่ างมั นทั้ งสองในเวลา 6 วั น
และไม่ มี ความเหนื ดเหนื่ อยใด ๆ มาสั มผั สเรา

39.ดั งนั้ น เจ้ าจงอดทนต่ อสิ่ งที่ พวกเขากล่ าวถึ ง
และจงแซ่ ซ้ องด้ วยการสรรเสริ ญพระเจ้ าของเจ้ าก่ อนการขึ้ นของดวงอาทิ ตย
์แ ละก่ อนการตก (ของมั น)

40.และระหว่ างเวลากลางคื น ก็ จงสดุ ดี พระองค์ ด้ วย และหลั งเวลาสุ ญู ด

41.และเจ้ าจงฟั งวั นที่ ผู้ เรี ยกร้ องจะร้ องเรี ยกจากสถานที่ ใกล้ ๆ*

42.วั นที่ พวกเขาจะได้ ยิ นเสี ยงเป่ าสั งข์ อย่ างแท้ จริ ง
นั้ นคื อวั นแห่ งการฟื้ นคื นชี พ*

43.เรารู้ ดี ยิ่ งในสิ่ งที่ พวกเขากล่ าว และเราเป็ นผู้ ให้ (เขา)
ตายและยั งเราคื อการกลั บไป*

44.วั นที่ แผ่ นดิ นจะแยกออกจากพวกเขา (และพวกเขาจะ)
ออกมาอย่ างรี บเร่ ง นั้ นการชุ มนุ มที่ ง่ ายดายแก่ เรา*

45.เรารู้ ดี ยิ่ งถึ งสิ่ งที่พ วกเขากล่ าว
และเจ้ ามิ ได้ เป็ นผู้ ทรงมี อำนาจเหนื อพวกเขา
ดั งนั้ นเจ้ าจงตั กเตื อนด้ วยอั ลกุ รอานนี้ แก่ ผู้ กลั วต่ อสั ญญาร้ ายของข้
า*

SURA 51 Az-Zariyat @อั ซซาริ ยาต

ด้ วยพระนามแห่ งอั ลลอฮ์ ผู้ ทรงเมตตา ผู้ ทรงปรานี

1.ขอสาบานต่ อลมที่ พั ด (ฝุ่ นให้) กระจั ดกระจายอย่ างปลิ วว่ อน

2.ขอสาบานต่ อเมฆที่ พยุ ง (ฝน) อย่ างหนั ก

3.ขอสาบานต่ อนาวา ที่ แล่ นไปอย่ างสะดวกสบาย

4.ขอสาบานต่ อมลาอิ กะฮ์ :ผู้ จั ดสรรการงาน

5.แท้ จริ งสิ่ งที่ พวกเจ้ าถู กสั ญญาไว้ นั้ นเป็ นความจริ งอย่ างแน่ นอน

6.และแท้ จริ งการตอบแทนจะเกิ ดขึ้ นอย่ างแน่ นอน

7.ขอสาบานต่ อฟากฟ้ าที่ มี วิ ถี ทางโคจรอย่ างมากมาย

8.แท้จริงพวกเจ้าอยู่ในคำพูดที่ขัดแย้งกัน

9.ผู้ที่หันเหออกจากสัจธรรมนั้นเขาจะถูกให้หันเหออกจากการศรัทธา

10.ผู้ที่กล่าวเท็จแก่ท่านนบีจะถูกสาปแช่ง

11.คือบรรดาผู้ที่พวกเขาอยู่ในการสับสนหลงลืม
(เรื่องของวันอาคิเราะฮ์)

12.พวกเขาจะถามว่า วันแห่งการตอบแทนจะมีขึ้นเมื่อใด?

13.วันที่พวกเขาจะถูกทดสอบด้วยไฟนรก

14.พวกเจ้าจงลิ้มรสการทดสอบของพวกเจ้าเถิด
นี่คือสิ่งที่พวกเจ้าเร่งเร้ามัน

15.แท้จริงบรรดาผู้ยำเกรงจะได้อยู่ในสวนสวรรค์มากหลาย และตาน้ำพุ

16.พวกเขาปิติยินดีในสิ่งที่พระเจ้าของพวกเขาได้ประทานให้แก่พวกเขา
แท้จริงพวกเขาก่อนหน้านั้นเป็นผู้กระทำความดี

17.พวกเขาเคยหลับนอนแต่เพียงส่วนน้อยของเวลากลางคืน

18.และในยามรุ่งสางพวกเขาขออภัยโทษ (ต่อพระองค์)

19.และในทรัพย์สมบัติของพวกเขาจัดไว้เป็นส่วนของผู้เอ่ยขอ
และผู้ไม่เอ่ยขอ

20.และในแผ่นดินนี้ มีสัญญาณต่าง ๆ สำหรับผู้ศรัทธาเชื่อมั่น

21.และในตัวของพวกเจ้าเอง พวกเจ้าไม่เห็นดอกหรือ?

22.และในฟากฟ้ามีปัจจัยยังชีพของพวกเจ้า
และสิ่งที่พวกเจ้าถูกสัญญาไว้

23.ดังนั้น จึงขอสาบานต่อพระเจ้าแห่งชั้นฟ้า และแผ่นดินนี้ ว่า
แท้จริง (สิ่งที่ถูกสัญญาไว้นั้น) เป็นความจริงอย่างแน่นอน
เสมือนกับที่พวกเจ้าสนทนากัน

24.เรื่องราวของแขกผู้มีเกียรติของอิบรอฮีมได้มาถึงเจ้าบ้างไหม?

25.เมื่อพวกเขาได้เข้ามาหาเขา (อิบรอฮีม) พวกเขากล่าวว่า ศานติ
เขากล่าวว่า (ตอบ) ว่าศานติ (พวกท่านเป็น) หมู่ชนผู้แปลกหน้า

26.แล้วเขาก็รีบเข้าไปหาครอบครัวของเขา แล้วได้นำลูกวัวอ้วน
(ซึ่งย่างเสร็จแล้ว) ออกมา

27.และได้วางมันไว้ข้างหน้าพวกเขา เขากล่าวว่า พวกท่านไม่กินหรือ?

28.(เมื่อพวกเขาไม่กินอาหาร) ดังนั้น เขารู้สึกกลัวพวกเขา
พวกเขากล่าวว่า
อย่ากลัวเลยและได้แจ้งข่าวดีแก่เขาเกี่ยวกับลูกคนหนึ่งที่มีความรู้

29.แล้วภริยาของเขาก็ได้ออกมาตะโกนพลางตบหน้าของนาง แล้วกล่าวว่า
หญิงแก่เป็นหมัน

30.พวกเขากล่าวว่า เช่นนั้นแหละพระเจ้าของเธอได้ตรัสไว้เช่นนั้น
แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงรอบรู้เสมอ

31.เขากล่าวว่า ดังนั้นความมุ่งหมายของพวกท่านคืออะไรเล่า
โอ้บรรดาทูตเอ๋ย?

32.พวกเขากล่าวว่า แท้จริงเราถูกส่งมายังหมู่ชนผู้กระทำผิด

33.เพื่อเราจะได้โยนก้อนหินทำด้วยดินเหนียวแข็งลงบนพวกเขา

34.ถูกตราเป็นเครื่องหมายไว้แล้ว ณ
ที่พระเจ้าของเจ้าสำหรับพวกที่ละเมิดขอบเขต

35.ดังนั้น เราได้นำผู้ที่อยู่ในเมืองนั้นจากหมู่
ผู้ศรัทธาออกมาให้พ้น

36.และเราไม่พบผู้ใดในเมืองนั้น
นอกจากบ้านหลังหนึ่งของปวงผู้นอบน้อม

37.และเราได้เหลือสัญญาณหนึ่งไว้
สำหรับบรรดาผู้ที่กลัวต่อการลงโทษอันเจ็บปวด

38.และในเรื่องของมูซา เมื่อเราส่งเขาไปยังฟิร
เอาน:พร้อมด้วยหลักฐานอันชัดแจ้ง

39.แต่ฟิรเอาน์ได้ผินหลังออกไปพร้อมกับบริวารของเขา แล้วกล่าว
(ถึงการทำหน้าที่ของมูซา) ว่า นักเล่นกลหรือคนบ้า

40.ดังนั้น เราได้เอาเขามา และไพร่พลของเขา
แล้วเราได้โยนพวกเขาลงไปในทะเลและตัวเขาก็ถูกประณาม

41.และในเรื่องของอ๊าด
เมื่อเราได้ส่งลมพายุที่ทำลายล้างมายังพวกเขา

42.มันมิได้เหลืออะไรทิ้งไว้เลย เมื่อมันได้พัดกระหน่ำมา
นอกจากนี้จะทำให้สิ่งนั้นพินาศย่อยยับ

43.และในเรื่องของษะมูด เมื่อมีผู้กล่าวแก่พวกเขาว่า
พวกท่านจงสนุกร่าเริงไปชั่วขณะหนึ่งเถิด

44.แต่พวกเขาได้ท้าทายโอหังต่อพระบัญชาของพระเจ้าของพวกเขา
ดังนั้นเสียงกัมปนาทก็ได้คร่าชีวิตพวกเขาขณะที่พวกเขาจ้องมองดูอยู่

45.แล้วพวกเขาไม่สามารถจะลุกขึ้นยืนได้
และพวกเขาก็ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้

46.และหมู่ชนของนูหก่อนหน้านี้ แท้จริงพวกเขาเป็นหมู่ชนที่ฝ่าฝืน

47.และชั้นฟ้า เราได้สร้างมันด้วยพระหัตถ์ของเรา
และแท้จริงเราได้แผ่ให้กว้างไพศาล

48.และแผ่นดินนั้น เราได้แผ่ขยายมันออกไป
ดังนั้นเราเป็นผู้แผ่ขยายที่ยอดเยี่ยม

49.และจากทุก ๆ สิ่งนั้น เราได้สร้าง (มัน) ขึ้นเป็นคู่ ๆ
เพื่อพวกเจ้าจะได้ใคร่ครวญ

50.ดังนั้นพวกท่านจงเร่งรีบไปหาอัลลอฮ์ แท้จริง
ฉันเป็นผู้ตักเตือนอย่างเปิดเผยจากพระองค์แก่พวกท่าน

51.และพวกท่านอย่าตั้งพระเจ้าอื่นใดเป็นภาคีกับอัลลอฮ์ แท้จริงฉันเป็นผู้ตักเตือนอย่างเปิดเผยจากพระองค์แก่พวกท่าน

52.เช่นนั้นแหละ ไม่มีร่อซูลคนใดมายังบรรดา (หมู่ชน) ก่อนหน้าพวกเขา เว้นแต่พวกเขากล่าวว่าเป็นนักเล่นกลหรือคนบ้า

53.พวกเขาได้สั่งเสียในเรื่องนี้แก่กันกระนั้นหรือ? เปล่าเลย! แต่ว่าพวกเขาเป็นหมู่ชนผู้ละเมิดเกินขอบเขต

54.ดังนั้น เจ้าจงผินหลังออกจากพวกเขาเถิด แล้วเจ้าจะไม่เป็นผู้ถูกตำหนิ

55.และจงตักเตือนเถิด เพราะแท้จริงการตักเตือนนั้นจะให้ประโยชน์แก่บรรดาผู้ศรัทธา

56.และข้ามิได้สร้างญิน และมนุษย์เพื่ออื่นใด เว้นแต่เพื่อเคารพภักดีต่อข้า

57.ข้าไม่ต้องการปัจจัยยังชีพจากพวกเขา และข้าก็ไม่ต้องการให้พวกเขาให้อาหารแก่ข้า

58.แท้จริงอัลลอฮ์ คือผู้ประทานปัจจัยยังชีพอันมากหลาย ผู้ทรงพลัง ผู้ทรงมั่นคง

59.ดังนั้นแท้จริง สำหรับบรรดาผู้ประพฤติผิดนั้น เขาจะได้รับส่วนของการลงโทษเยี่ยงส่วนการลงโทษพวกเพื่อน ๆ ของพวกเขา ดังนั้นพวกเขาอย่าได้รีบเร่งให้ข้า (ลงโทษ) เลย

60.ดังนั้น ความหายนะจะประสบแด่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในวันของพวกเขาซึ่ง ได้ถูกสัญญาไว้

SURA 52 At-Tur @อัฏฏร

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.ขอสาบานต่อภูเขาอัฏฏร

2.ขอสาบานต่อคัมภีร์ที่ถูกจารึกไว้

3.ในม้วนกระดาษหรือหนังที่กางแผ่

4.ขอสาบานต่ออาคารที่ถูกเยือนอย่างสม่ำเสมอ

5.ขอสาบานต่อท้องฟ้าที่อยู่เบื้องสูง

6.ขอสาบานต่อทะเลที่ลุกโชติช่วง (ในวันกิยามะฮ์)

7.แท้จริงการลงโทษของพระเจ้าของเจ้าจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน

8.ไม่มีผู้ใดจะเบี่ยงบ่ายมันได้

9.วันที่ชั้นฟ้าจะสั่นสะเทือนอย่างชุลมุนวุ่นวาย

10.และเทือกเขาจะปลิวว่อนกระจัดกระจาย

11.ดังนั้น ความหายนะในวันนั้นจงประสบแก่บรรดาผู้ปฏิเสธ

12.บรรดาที่พวกเขาอยู่ในการมั่วสุม การละเล่นอย่างไร้สาระ

13.วันที่ พวกเขาจะถูกผลักลงนรกญะฮันนัมอย่างผลักไสไล่ส่ง

14.นี่คือไฟนรก ซึ่งพวกเจ้าเคยปฏิเสธมัน

15.นี่คือเล่ห์กลหรือ หรือว่าพวกเจ้ายังมองไม่เห็น?

16.จงเข้าไปเผาไหม้ในนั้น
พวกเจ้าจะทนได้หรือทนไม่ได้ก็เท่าเทียมกันสำหรับพวกเจ้า
แท้จริงพวกเจ้านั้นจะถูกตอบแทนตามที่พวกเจ้าได้กระทำไว้เท่านั้น

17.แท้จริงบรรดาผู้ยำเกรงนั้นจะได้อยู่ในสวนสวรรค์ และความสุขสำราญ

18.ได้รับความสุขอันล้นพ้นตามที่พวกเขาและพระเจ้าของพวกเขาจะคุ้มครองพวกเขาให้พ้นจากการลงโทษของเปลวไฟ

19.พวกเจ้าจงกิน จงดื่มอย่างสบายใจตามที่พวกเจ้าได้กระทำไว้

20.นอนเอกเขนกอยู่บนเตียงเรียงชิดติดกัน
และเราให้พวกเขามีคู่ครองเป็นหญิงสาวสวยดวงตาโตคม

21.และบรรดาผู้ศรัทธา
บรรดาลูกหลานของพวกเขาจะดำเนินตามพวกเขาด้วยการศรัทธา
เราจะให้ลูกหลานของพวกเขาอยู่ร่วมกับพวกเขา
และเราจะไม่ให้การงานของพวกเขาลดหย่อนลงจากพวกเขาแต่อย่างใด
แต่ละคนย่อมได้รับการค้ำประกันในสิ่งที่เขาขวนขวายไว้

22.และเราจะเพิ่มพูนให้แก่พวกเขา
ซึ่งผลไม้และเนื้อตามที่พวกเขาต้องการ

23.พวกเขาจะแลกเปลี่ยนถ้วยแก้วกันในสวรรค์ จะไม่มีการพูดจาตลกคะนองและไม่มีการทำบาป

24.มีเด็กวัยรุ่นของพวกเขาวนเวียนรับใช้พวกเขา
เสมือนว่าพวกเขาเช่นไข่มุกถูกปกปิดไว้

25.และบางคนในหมู่พวกเขาจะหันหน้าเข้าหากัน สอบถามซึ่งกันและกัน

26.พวกเขากล่าวว่า แท้จริง แต่ก่อนนี้ (ในโลกดุนยา)
พวกเราอยู่กับครอบครัวของเราเป็นผู้มีความวิตกกังวล

27.ดังนั้น อัลลอฮ์ได้ทรงโปรดปรานแก่เรา
และได้ทรงปกป้องเราให้พ้นจากการลงโทษแห่งลมร้อน

28.แท้จริง ก่อนหน้านี้ เราได้วิงวอนต่อพระองค์
แท้จริงพระองค์นั้นเป็นผู้ทรงเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

29.ดังนั้น จงกล่าวเตือน (พวกเขาเถิด)
เนื่องเพราะความโปรดปรานแห่งพระเจ้าของเจ้ามิได้เป็นโหร
และมิได้เป็นบ้า

30.หรือพวกเขากล่าวว่า มุฮัมมัดเป็นกวี
เราคอยภัยพิบัติที่จะเกิดขึ้นแก่เขา

31.จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด พวกท่านจงคอยเถิด
แท้จริงฉันก็จะอยู่ในหมู่ผู้คอยร่วมกับพวกท่าน

32.หรือว่าสติปัญญาของพวกเขาใช้พวกเขาให้เชื่อเช่นนั้น
หรือว่าพวกเขาเป็นหมู่ชนผู้ฝ่าฝืน

33.หรือพวกเขากล่าวว่า เขาได้เสกสรรปั้นแต่งอัลกุรอานขึ้นเอง
เปล่าดอก พวกเขาไม่ศรัทธาต่างหาก

34.ดังนั้น พวกเขาจงนำคำกล่าวเช่นเดียวกันนี้มา
หากพวกเขาเป็นผู้สัตย์จริง

35.หรือว่าพวกเขาถูกบังเกิดมาโดยไม่มีผู้ให้บังเกิด
หรือว่าพวกเขาเป็นผู้ให้บังเกิดตนเอง

36.หรือว่าพวกเขาเป็นผู้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินนี้
เปล่าเลย เพราะพวกเขาไม่เชื่อมั่นต่างหาก

37.หรือว่าพวกเขามีขุมทรัพย์แห่งพระเจ้าของเจ้า
หรือว่าพวกเขาเป็นผู้มีอำนาจจัดการ

38.หรือว่าพวกเขามีบันไดเพื่อพวกเขาจะได้ฟังเรื่องราวต่าง ๆ
ในชั้นฟ้า ดังนั้น
ก็จงให้คนที่ฟังในหมู่พวกเขานำหลักฐานอันชัดแจ้งมา

39.หรือว่าพระองค์ทรงมีบุตรหญิงหลายคน และพวกเจ้ามีบุตรชายหลายคน

40.หรือว่าเจ้าขอค่าจ้างจากพวกเขา ดังนั้น
พวกเขาจึงมีภาระหนี้อันหนัก

41.หรือว่าที่พวกเขามีสิ่งเร้นลับ แล้วพวกเขาก็บันทึกไว้

42.หรือว่าพวกเขาต้องการที่จะวางแผนร้าย
แต่ว่าบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น พวกเขาต่างหากที่จะถูกวางแผนร้าย

43.หรือว่าพวกเขามีพระเจ้าอื่นจากอัลลอฮ์
มหาบริสุทธิ์ยิ่งแด่อัลลอฮ์จากสิ่งที่พวกเขาตั้งภาคี

44.ครั้นเมื่อพวกเขาเห็นเศษชิ้นหนึ่งร่วงหล่นลงมาจากฟากฟ้า
พวกเขาจะกล่าวว่า มันเป็นเพียงก้อนเมฆรวมตัว

45.ดังนั้น จงปล่อยพวกเขาเถิด จนกว่าพวกเขาจะพบกับวันของพวกเขา
ซึ่งในวันนั้นพวกเขาจะถูกทำให้เป็นลมหมดสติ

46.วันซึ่งแผนการณ์ร้ายของพวกเขาจะไม่อำนวยประโยชน์อันใดแก่พวกเขา
และพวกเขาก็จะไม่ได้รับการช่วยเหลือ

47.และแท้จริงสำหรับบรรดาผู้อธรรมนั้นจะได้รับการลงโทษอื่นจากนั้นอีก แต่ว่าส่วนมากของพวกเขาไม่รู้

48.ดังนั้น จงอดทนต่อพระบัญชาของพระเจ้าของเจ้า เพราะแท้จริง
เจ้านั้นอยู่ในเบื้องสายตาของเรา
และจงแซ่ซ้องสดุดีด้วยการสรรเสริญพระเจ้าของเจ้าขณะเมื่อเจ้าลุกขึ้นยืน

49.และส่วนหนึ่งของกลางคืน ก็จงแซ่ซ้องสดุดีพระองค์
และเมื่อยามคล้อยลับของหมู่ดวงดาว

SURA 53 An-Najm @อันนัจม์

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.ขอสาบานด้วยดวงดาวเมื่อมันคล้อยตกลงมา

2.สหาย (มุฮัมมัด) ของพวกเจ้ามิได้หลงผิดและเชื่อมั่นในทางที่ผิด

3.และเขามิได้พูดตามอารมณ์

4.อัลกุรอานมิใช่อื่นใดนอกจากเป็นวะฮีย์ที่ถูกประทานลงมา

5.ผู้ทรงพลังอำนาจอันมากมาย (ญิบรีล) ได้สอนเขา

6.ผู้ทรงพลังอันแข็งแรง ดังนั้นเขาจึงปรากฏในสภาพที่แท้จริง

7.ขณะที่เขาอยู่บนขอบฟ้าอันสูงส่ง

8.แล้วเขาได้เข้ามาใกล้ และเข้ามาใกล้จนชิด

9.เขาเข้ามาใกล้ (จนอยู่) ในระยะของปลายคันธนูทั้งสอง
หรือใกล้กว่านั้นอีก

10.ดังนั้นเขา (ญิบรีล) จึงนำวะฮีย์มาให้แก่บ่าวของพระองค์
(มุฮัมมัด) สิ่งที่เขาจะนำวะฮีย์มา

11.จิตใจ (ของมุฮัมมัด) มิได้ปฏิเสธสิ่งที่เขาได้เห็น

12.แล้วพวกเจ้าจะโต้เถียงกับเขาเกี่ยวกับสิ่งที่เขาได้เห็นอีกหรือ

13.และโดยแน่นอน เขาได้เห็นญิบรีลในการลงมาอีกครั้งหนึ่ง

14.ณ ที่ต้นพุทราอันไกลโพ้น

15.ณ ที่นั้น คือสวนสวรรค์อันเป็นที่พำนัก

16.(ขณะนั้น) สิ่งที่ปกคลุม (แสงประกาย) ได้ปกคลุมต้นพุทรา

17.สายตา (ของมุฮัมมัด) มิได้เหลือบแลไปทางอื่น และมิได้ล่วงเกินไป

18.โดยแน่นอนเขาได้เห็นสัญญาณอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าของเขา

19.แล้วพวกเจ้ามิได้เห็นอัลลาตและอัลอุซซา

20.และตัวอื่นคือตัวที่สาม,มะนาต ดอกหรือ?

21.สำหรับพวกเจ้ามีเพศชาย และสำหรับพระองค์เพศหญิงกระนั้นหรือ?

22.ดูซินั่นเป็นการแบ่งส่วนที่ไม่ยุติธรรม

23.เหล่านี้มิใช่อื่นใดนอกจากเป็นชื่อที่พวกเจ้าและบรรพบุรุษของพวก
เจ้าตั้งมันขึ้นมาเอง
อัลลอฮ์มิได้ทรงประทานหลักฐานอันใดลงมาเกี่ยวกับเรื่องนั้นเลย
พวกเขามิได้ปฏิบัติตามสิ่งใดนอกจากการคาดคะเน และทางที่ถูกต้อง
(ฮิดะยะฮ์) จากพระเจ้าของพวกเขาได้มีมายังพวกเขาแล้ว

24.หรือว่าสำหรับมนุษย์นั้นจะได้ทุกสิ่งที่เขาปรารถนา

25.(อำนาจนั้น) เป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์ทั้งในปรโลกและโลกนี้

26.และมะลักกี่มากน้อยในชั้นฟ้าทั้งหลายนั้น
การชะฟาอะฮ์ของพวกเขาจะไม่อำนวยประโยชน์อันใด (แก่พวกเขา)
เว้นแต่หลังจากอัลลอฮ์จะทรงอนุมัติแก่ผู้ที่ พระองค์ทรงประสงค์
และทรงพอพระทัย

27.แท้จริง บรรดาผู้ที่ ไม่ศรัทธาต่อวันปรโลกนั้น
แน่นอนพวกเขาจะตั้งชื่อมลาอิกะฮ์เป็นเพศหญิง

28.และพวกเขาไม่มีความรู้ในเรื่องนั้นเลย
พวกเขามิได้ปฏิบัติตามสิ่งใดนอจากการคาดคะเน
และแท้จริงการคาดคะเนนั้นจะไม่อำนวยประโยชน์อันใดแก่ความจริงได้

29.ดังนั้น
เจ้าจงหลบหลีกให้ห่างจากผู้ที่ ผินหลังจากการรำลึกนึกถึงเรา
(อัลลอฮ์)
และเขามิได้ปรารถนาอื่นใดนอกจากการมีชีวิตอยู่ในโลกนี้เท่านั้น

30.นั่นคือสุดยอดแห่งความรู้ของพวกเขาแล้ว
แท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้น
พระองค์ทรงรู้ดียิ่งถึงผู้ที่ หลงออกจากทางของพระองค์
และพระองค์ทรงรู้ดียิ่งถึงผู้ที่ อยู่ในแนวทางที่ ถูกต้อง (ฮิดายะห์)

31.และสิ่งที่ อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและสิ่งที่ อยู่ในแผ่นดินนั้น
เป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์
เพื่อพระองค์จะทรงตอบแทนบรรดาผู้กระทำความชั่วตามที่ พวกเขาประพฤติ
และจะทรงตอบแทนบรรดาผู้กระทำความดีด้วยความดี

32.แก่บรรดาผู้หลีกเลี่ยงห่างจากการทำบาปใหญ่
และทำสิ่งลามกทั้งหลาย เว้นแต่ความผิดพลาดเล็กน้อย
แท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้นทรงเป็นผู้กว้างขวางในการอภัย
พระองค์ทรงรู้จักพวกเจ้าดียิ่ง เมื่อครั้งบังเกิดพวกเจ้าจากแผ่นดิน
และเมื่อครั้งพวกเจ้าเป็นทารกอยู่ในครรภ์ของมารดาของพวกเจ้า
ดังนั้น พวกเจ้าอย่าแสดงความบริสุทธิ์แก่ตัวของพวกเจ้าเอง
เพราะพระองค์ทรงรู้ดียิ่งถึงผู้ที่ มีความยำเกรง

33.เจ้าได้เห็นผู้ที่ ผินหลังให้บ้างไหม?

34.และเขาให้เพียงเล็กน้อย และเขาได้ตระหนี่ (ส่วนที่ เหลือ)

35.เขามีความรู้ในสิ่งเร้นลับกระนั้นหรือ เขาจึงได้เห็น?

36.หรือว่าเขามิได้รับข่าวคราวที่ มีอยู่ในคัมภีร์ของมูซา

37.และ (ในคัมภีร์ของ) อิบรอฮีม
ผู้ซึ่งปฏิบัติตามสัญญาอย่างครบครัน

38.ว่าไม่มีผู้แบกภาระคนใดที่ จะแบกภาระของผู้อื่นได้

39.และมนุษย์จะไม่ได้อะไรเลย นอกจากสิ่งที่ เขาได้ขวนขวายเอาไว้

40.และแท้จริงการขวนขวายของเขาก็จะได้เห็นในไม่ช้า

41.แล้วเขาก็จะได้รับการตอบแทนด้วยการตอบแทนที่ครบถ้วนสมบูรณ์

42.และแท้จริงจุดหมายปลายทาง (ของเขา) ย่อมไปสู่พระเจ้าของเจ้า

43.และแท้จริงพระองค์คือผู้ทรงทำให้หัวเราะ และทรงทำให้ร้องไห้

44.และแท้จริงพระองค์คือผู้ทรงทำให้ตายและทรงทำให้เป็น

45.และแท้จริงพระองค์ทรงสร้างสามีภรรยาคู่หนึ่ง
เป็นเพศชายและเพศหญิง

46.จากเชื้ออสุจิเมื่อมันหลั่งออกมา

47.และแท้จริง เป็นหน้าที่ของพระองค์ที่จะให้บังเกิดอีกครั้งหนึ่ง

48.และแท้จริง พระองค์ทรงทำให้เขาร่ำรวยและทรงทำให้เขายากจน

49.และแท้จริง พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าแห่งดาวสิริอุส (อัชเชียะอ์รอ)

50.และแท้จริง พระองค์ทรงทำลายพวกอ๊าดรุ่นก่อน ๆ

51.และพวกษะมูดก็ไม่ได้ให้มีเหลืออยู่อีกเลย

52.และหมู่ชนของนูห์ก่อนหน้านี้ แท้จริงพวกเขาเป็นผู้อธรรมยิ่ง
และเป็นผู้ละเมิดยิ่ง

53.และเมืองที่พลิกคว่ำลง (อัลมุอ์ตะฟิกะฮ์)
พระองค์ทรงให้มันถล่มลง

54.ฉะนั้น สิ่งที่ครอบคลุมมันก็ (คือการลงโทษ) ได้ครอบคลุมมัน

55.ดังนั้นความโปรดปรานของพระเจ้าของเจ้าอันใดเล่าที่เจ้ายังสงสัยอยู่

56.นี่คือผู้ตักเตือนที่มาจากปวงผู้ตักเตือนรุ่นก่อน ๆ

57.เวลาที่ใกล้เข้ามา (วันกิยามะฮ์) ได้ใกล้เข้ามาแล้ว

58.ไม่มีผู้ใดที่จะปัดเป่าให้พ้นไปได้ นอกจากอัลลอฮ์

59.พวกเจ้ายังคงแปลกใจต่อคำกล่าวนี้อีกหรือ?

60.และพวกเจ้ายังคงหัวเราะ และยังไม่ร้องไห้ !

61.และพวกเจ้ายังคงหลงระเริงลืมตัว!

62.ดังนั้น พวกเจ้าจงสุญูดต่ออัลลอฮ์เถิด
และจงเคารพภักดีต่อพระองค์เถิด

SURA 54 Al-Qamar @อัลเกาะมัร

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.วันกิยามะฮ์ได้ใกล้เข้ามาแล้ว และดวงจันทร์ได้แยกออก

2.และหากพวกเขาเห็นสัญญาณ (ปาฏิหาริย์)
พวกเขาก็ผินหลังให้ และกล่าวว่า นี่คือมายากลที่มีมาก่อนแล้ว

3.และพวกเขาได้ปฏิเสธและปฏิบัติตามอารมณ์ใฝ่ต่ำของพวกเขา
และกิจการทุกอย่างย่อมเป็นไปตามกำหนด

4.และโดยแน่นอน ได้มีข่าวคราว (ในอดีต) มายังพวกเขาแล้ว
ซึ่งในนั้นมีข้อตักเตือน (แก่พวกเขา)

5.(อัลกุรอานนี้) เป็นฮิกมะฮ์อันลึกซึ้ง
แต่การตักเตือนนั้นไม่บังเกิดผล (แก่พวกเขา)

6.ดังนั้นเจ้า (มุฮัมมัด) จงผินหลังให้แก่พวกเขา
วันซึ่งผู้เรียกร้อง (อิสรอฟีล)
จะร้องเรียกไปสู่สิ่งที่น่ากลัวสยองขวัญ

7.สายตาของพวกเขาจะลดต่ำลงขณะที่พวกเขาออกจากกุบูร
เสมือนหนึ่งพวกเขาเป็นตั๊กแตนที่บินว่อน

8.รีบวิ่งไปยังผู้เรียกร้อง พวกปฏิเสธศรัทธาจะกล่าวว่า
วันนี้เป็นวันที่ลำบากยิ่ง

9.ก่อนหน้าพวกเขานั้น หมู่ชนของนูห์ได้ปฏิเสธ
พวกเขาได้ปฏิเสธบ่าวของเราโดยกล่าวว่าเขา (นูห์) เป็นคนบ้า
และถูกขู่บังคับ

10.เขาจึงวิงวอนขอต่อพระเจ้าของเขาว่า
แท้จริงข้าพระองค์ถูกพิชิตเสียแล้ว ได้โปรดช่วยเหลือ (ข้าพระองค์)
ด้วย

11.ดังนั้น เราจึงได้เปิดประตูแห่งชั้นฟ้าให้น้ำฝนเทลงมาอย่างหนัก

12.และเราได้ทำให้แผ่นดินแยกออกเป็นตาน้ำไหลพุ่ง ดังนั้น
น้ำฝนและตาน้ำได้มาบรรจบกันตามกิจการที่ได้ถูกกำหนดไว้แล้ว

13.และเราได้บรรทุกเขาไว้บนเรือที่ทำด้วยแผ่นไม้กระดาน
และตอกติดด้วยตะปู

14.มัน (เรือ) ได้แล่นไปต่อหน้าเรา (ภายใต้การคุ้มครองของเรา)
เป็นการตอบแทนแก่ผู้ที่ถูกปฏิเสธ

15.และโดยแน่นอนเราได้ทิ้งมันไว้เป็นสัญญาณหนึ่ง
แต่มีผู้ใดบ้างที่รับข้อตักเตือนนั้น

16.ดังนั้น การลงโทษของเราและการตักเตือนของเราเป็นเช่นใดบ้าง?

17.และโดยแน่นอน
เราได้ทำให้อัลกุรอานนี้ เป็นที่เข้าใจง่ายแก่การรำลึก
แล้วมีผู้ใดบ้างที่รับข้อตักเตือนนั้น

18.พวกอ๊าดได้ปฏิเสธ
ดังนั้นการลงโทษของเราและการตักเตือนของเราเป็นเช่นใดบ้าง?

19.แท้จริงเราได้ส่งลมพายุที่หนาวเหน็บไปยังพวกเขา
ในวันแห่งความหายนะที่ติดต่อกัน

20.ลมได้พัดกระชากผู้คนคล้ายกับว่าพวกเขาเป็นต้นอินทผลัมที่ถูกถอนออกจากราก

21.ดังนั้นการลงโทษของเรา และการตักเตือนของเราเป็นเช่นใดบ้าง?

22.และโดยแน่นอน
เราได้ทำให้อัลกุรอานนี้ เป็นที่เข้าใจง่ายแก่การรำลึก
แล้วมีผู้ใดบ้างที่รับข้อตักเตือนนั้น

23.พวกซะมูดได้ปฏิเสธผู้ตักเตือน (ร่อซู้ลของพวกเขา)

24.พวกเขากล่าวว่า คนธรรมดา ๆ
จากพวกเรานี้นะหรือจะให้เราปฏิบัติตามเขา
แน่นอนดังนั้นเราจะอยู่ในการหลงทางและเป็นคนบ้า

25.สาสน์นั้นถูกส่งมาให้แก่เขาแต่ผู้เดียวอื่นจากพวกเรากระนั้นหรือ
? เปล่าเลย เขาเป็นคนพูดเท็จ อวดดี ไร้มารยาท

26.พรุ่งนี้พวกเขาจะได้รู้ว่าใครเป็นคนพูดเท็จ อวดดี ไร้มารยาท

27.แท้จริงเราจะส่งอูฐตัวเมียตัวหนึ่งมาเพื่อเป็นการทดสอบแก่พวกเขา
ดังนั้น (ซอและฮ) จงคอยดูพวกเขาและจงอดทน

28.และจงบอกพวกเขาว่า น้ำนั้นถูกแบ่งส่วนระหว่างพวกเขา ทุก ๆ
ส่วนของน้ำดื่มถูกจัดไว้แล้ว

29.แต่พวกเขาได้ร้องเรียกเพื่อนของพวกเขา
เขาได้จับมันฆ่าด้วยดาบอย่างทารุณ

30.ดังนั้น การลงโทษของเรา และการตักเตือนของเราเป็นเช่นใดบ้าง

31.แท้จริง เราได้ส่งเสียงกัมปนาทเพียงครั้งเดียวลงบนพวกเขา
แล้วพวกเขากลายเป็นเช่นเศษไม้แห้ง

32.และโดยแน่นอน
เราได้ทำให้อัลกุรอานนี้ เป็นที่เข้าใจง่ายแก่การรำลึก
แล้วมีผู้ใดบ้างที่รับข้อตักเตือนนั้น

33.หมู่ชนของลูฏได้ปฏิเสธต่อการตักเตือน

34.แท้จริง เราได้ส่งพายุหินจากท้องฟ้าลงบนพวกเขา
นอกจากวงศ์วานของลูฏ เราได้ช่วยพวกเขาให้รอดพ้นในยามรุ่งสาง

35.เป็นความโปรดปรานจากเรา เช่นนั้นแหละเราตอบแทนผู้กตัญญู

36.และโดยแน่นอนเขา (ลูฏ) ได้ตักเตือนพวกเขาถึงการลงโทษของเรา
แต่พวกเขาได้โต้แย้งข้อตักเตือน (ของเรา)

37.และโดยแน่นอน พวกเขาได้ขอร้อง (แกมบังคับ)
เขาให้ส่งมอบแขกของเขา (แก่พวกเขา)
ดังนั้นเราจึงทำให้นัยตาของพวกเขาบอดลง
ฉะนั้นพวกเจ้าจงลิ้มรสการลงโทษของเรา และการตักเตือนของเรา

38.และโดยแน่นอน
การลงโทษอันต่อเนื่องก็ได้เกิดขึ้นแก่พวกเขาในเวลาเช้า

39.ฉะนั้นพวกเจ้าจงลิ้มรสการลงโทษของเรา และการตักเตือนของเรา

40.และโดยแน่นอน เราได้ทำให้อัลกุรอานนี้ เป็นที่เข้าใจง่าย
แก่การรำลึก และมีผู้ใดบ้างที่รับข้อตักเตือนนั้น

41.และโดยแน่นอน ได้มีการตักเตือนมายังวงศ์วานของฟิรเอาน์ :

42.พวกเขาได้ปฏิเสธสัญญาณต่าง ๆ ของเราทั้งหมด
ดังนั้นเราจึงได้ลงโทษพวกเขาซึ่งการลงโทษแห่งผู้ทรงอำนาจ
ผู้ทรงอานุภาพ

43.พวกปฏิเสธศรัทธาของพวกเจ้าจะดียิ่งกว่าพวกเหล่านั้นกระนั้นหรือ? หรือว่ามีการยกเว้นโทษสำหรับพวกเจ้าระบุไว้ในคัมภีร์

44.หรือพวกเขากล่าวว่า พวกเราทั้งหมดนั้นเป็นผู้ชนะ

45.พลพรรคพวกนี้จะพ่ายแพ้ และพวกเขาจะผินหลังวิ่งหนี

46.แต่ว่ายามอวสาน (วันกิยามะฮ์) นั้นเป็นกำหนดเวลา (การลงโทษ) ของพวกเขาและยามอวสานนั้นทุกข์ทรมานยิ่ง และขมขื่นยิ่ง

47.แท้จริงบรรดาผู้มีความผิดนั้น อยู่ในการหลงทาง และการเผาไหม้

48.วันที่พวกเขาจะถูกลากบนใบหน้าของพวกเขาลงสู่ไฟนรก (จะมีเสียงกล่าวขึ้นว่า) พวกเจ้าจงลิ้มรสการลงโทษที่มีการเผาไหม้

49.แท้จริงทุก ๆ สิ่งนั้นเราสร้างมันตามสัดส่วน

50.และกิจการของเรา (ในการสร้าง) นั้นเพียง (บัญชา) ครั้งเดียว คล้ายกับชั่วพริบตาเดียว

51.และโดยแน่นอน เราได้ทำลายกลุ่มชนเช่นพวกเจ้าแล้วมีผู้ใดบ้างที่รับข้อตักเตือนนั้น

52.และทุก ๆ สิ่งที่พวกเขากระทำมันนั้นมีอยู่ในบันทึก

53.และทุก ๆ สิ่งทั้งเล็กและใหญ่ก็ได้ถูกบันทึกไว้แล้ว

54.แท้จริงบรรดาผู้ยำเกรงนั้นอยู่ในสวนสวรรค์หลากหลาย และแม่น้ำหลายสาย

55.ในสถานที่อันทรงเกียรติ ณ ที่พระเจ้าผู้ทรงอานุภาพ

SURA 55 Ar-Rahman @อัรรอห์มาน

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.พระผู้ทรงกรุณาปรานี

2.พระองค์ทรงสอนอัลกุรอาน

3.พระองค์ทรงสร้างมนุษย์

4.พระองค์ทรงสอนเขาให้เปล่งเสียงพูด

5.ดวงอาทิตย์ และดวงจันทร์โคจรตามวิถีที่แน่นอน

6.และผักหญ้า และต้นไม้จะกราบสุญูด

7.และชั้นฟ้านั้นพระองค์ทรงยกมันไว้สูง และทรงวางความสมดุลไว้

8.เพื่อพวกเจ้าจะได้ไม่ฝ่าฝืนในเรื่องการชั่งตวงวัด

9.และจงธำรงไว้ซึ่งการชั่งด้วยความเที่ยงธรรม และอย่าให้ขาดหรือหย่อนตาชั่ง

10.และแผ่นดินนั้น พระองค์ทรงจัดเตรียมมันไว้ เพื่อสรรพสิ่งที่สร้างขึ้น

11.ในแผ่นดินนั้นมีผลไม้ และต้นอินทผลัมที่มีผลซ้อนกันหลายชั้น

12.และเมล็ดที่มีเปลือกและรำและมีกลิ่นหอม

13.ดังนั้น
ด้วยบุญคุณอันใดเล่าของพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ

14.พระองค์ทรงสร้างมนุษย์จากดินเหนียวมีเสียงเช่นเครื่องปั้นดินเผา

15.และพระองค์ทรงสร้างญินจากเปลวไฟ

16.ดังนั้น
ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ
?

17.พระเจ้าแห่งทิศตะวันออกทั้งสองและพระเจ้าแห่งทิศตะวันตกทั้งสอง

18.ดังนั้น
ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ
?

19.พระองค์ทรงทำให้น่านน้ำทั้งสอง (ทะเลและแม่น้ำ) ไหลมาบรรจบกัน

20.ระหว่างมันทั้งสองมีที่กั้นกีดขวาง มันจะไม่ล้ำเขตต่อกัน

21.ดังนั้น
ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ
?

22.มีไข่มุกและหินปะการังออกมาจากมันทั้งสอง

23.ดังนั้น
ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ
?

24.และเป็นของพระองค์คือ
เรือขนาดใหญ่ลอยเด่นอยู่ในทะเลคล้ายกับภูเขา (บนบก)

25.ดังนั้น
ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ
?

26.ทุก ๆ สิ่งที่อยู่บนแผ่นดินย่อมแตกดับ

27.และพระพักตร์ของพระเจ้าของเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่
ผู้ทรงโปรดปรานเท่านั้นที่จะยังคงเหลืออยู่

28.ดังนั้น
ด้วยบุญอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ?

29.ผู้ที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดินจะขอพระองค์ทุก ๆ ขณะ
พระองค์ทรงมีภาระกิจ

30.ดังนั้น
ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ

31.อีกไม่ช้าเราจะจักการกับพวกเจ้า (ในกิจการต่าง ๆ)
โอ้มนุษย์และญินเอ๋ย!

32.ดังนั้นด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ

33.โอ้ชุมนุมแห่งญินและมนุษย์ทั้งหลายเอ๋ย!
หากพวกเจ้ามีความสามารถที่จะผ่านไปให้พ้นขอบฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินนั้นได้ ก็จงผ่านไปให้พ้นเถิด
แต่ว่าพวกเจ้าไม่สามารถที่จะผ่านไปให้พ้นได้เว้นแต่ด้วยพลัง
(พระบัญชาและพระประสงค์ของอัลลอฮ์)

34.ดังนั้นด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ?

35.เปลวไฟและทองเหลือง
จะถูกส่งมายังเจ้าทั้งสองแล้วเจ้าทั้งสองก็ไม่อาจจะป้องกันตนเองได้

36.ดังนั้นด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ?

37.ครั้นเมื่อชั้นฟ้าแตกกระจายออก มันจะกลายเป็นสีแดงคล้ายขี้ผึ้ง

38.ดังนั้น ด้วยบุญอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสอง
ที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ?

39.แล้วในวันนั้น มนุษย์และญินจะไม่ถูกถามถึงความผิดของเขา

40.ดังนั้นด้วยบุญคุณอันใดเล่า แห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสอง
ที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ

41.บรรดาผู้ที่มีความผิดจะเป็นที่รู้จักกันได้ที่เครื่องหมายของพวกเขา แล้วจะถูกจับตรงผมที่ปีกหน้าผาก คือขมับและเท้า (แล้วลากลงนรก)

42.ดังนั้นด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสอง
ที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ?

43.นี่คือนรก ซึ่งบรรดาผู้ที่มีความผิดปฏิเสธไม่ยอมเชื่อ

44.พวกเขาจะเดินวกเวียนอยู่ รอบ ๆ ระหว่างมันกับน้ำร้อนที่เดือด

45.ดังนั้นด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ

46.และสำหรับผู้ที่ยำเกรงต่อการยืนหน้าพระพักตร์แห่งพระเจ้าของเขา (เขาจะได้) สวนสวรรค์สองแห่ง

47.ดังนั้นด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสอง
ที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ

48.(สวนสวรรค์สองแห่งนั้น) แผ่กิ่งก้านเขียวชอุ่ม และผลไม้หลายชนิด

49.ดังนั้นด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ

50.ในสวนสวรรค์ทั้งสองแห่งนั้นมีตาน้ำสองแห่งไหลพรั่งพรู

51.ดังนั้นด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ?

52.ในสวนสวรรค์ทั้งสองแห่งนั้นมีผลไม้ทุกชนิดเป็นสองประเภท

53.ดังนั้นด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ?

54.พวกเขานอนเอกเขนกอยู่บนฟูกนอนซึ่งซับในของมันทำด้วยไหมพรมอย่างดี ผลไม้ของสวนทั้งสองแห่งนั้นอยู่ใกล้แค่มือเอื้อม

55.ดังนั้นด้วยบุญอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ?

56.ในสวนสวรรค์เหล่านั้นมีหญิงสาวพรหมจารีผู้ลดสายตาลง
(เฉพาะสามีของนางเท่านั้นนปซึ่งไม่มีมนุษย์
และไม่มีญินแตะต้องพวกนางมาก่อนเลย

57.ดังนั้นด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ?

58.คล้ายกับว่าพวกนางเป็นทับทิมและปะการัง

59.ดังนั้นบุญคุณอันใดเล่า แห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสอง
ที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ?

60.จะมีการตอบแทนความดีอันใดเล่านอกจากความดี

61.ดังนั้น
ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ?

62.และอื่นจากสวนสวรรค์ทั้งสองแห่งนั้นแล้ว
ยังมีสวนสวรรค์อีกสองแห่ง

63.ดังนั้นบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ?

64.(สวนสวรรค์) ทั้งสองนั้น เขียวชอุ่ม

65.ดังนั้น
ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ?

66.ในสวนสวรรค์ทั้งสองแห่งนั้น
มีตาน้ำสองแห่งที่พวยพุ่งออกมาอย่างไม่ขาดสาย

67.ดังนั้นด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ?

68.ในสวนสวรรค์ทั้งสองแห่งนั้นมีผลไม้และอินทผลัมและผลทับทิม

69.ดังนั้นด้วยบุญคุณอันใดเล่าแหงพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ?

70.ในสวนสวรรค์เหล่านั้น มีหญิงสาวที่มีมารยาทดีสวย

71.ดังนั้นด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ?

72.หญิงสาวผิวพรรณขาวผ่องนัยตาคม
(ที่เก็บตัวเฉพาะสามีของนางเท่านั้น) อยู่ในกระโจม

73.ดังนั้นด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสอง
ที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ

74.ซึ่งไม่มีมนุษย์และไม่มีญินแตะต้องพวกนางมาก่อนเลย

75.ดังนั้นด้วยบุญคุณอันใดเล่า
แห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ?

76.พวกเขาจะนอนเอกเขนกบนหมอนอิงสีเขียว
และพรมที่มีลวดลายอย่างสวยงาม

77.ดังนั้น
ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ

78.พระนามแห่งพระเจ้าของเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่ ผู้ทรงโปรดปราน
ทรงจำเริญยิ่ง

SURA 56 Al-Waqi-ah @อัลวากิอะฮ์

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.เมื่อเหตุการณ์ (วันกิยามะฮ์) ได้เกิดขึ้น

2.ไม่มีผู้ปฏิเสธคนใดปฏิเสธต่อเหตุการณ์ของมัน

3.ต่อเหตุการณ์นั้นทำให้ชนกลุ่มหนึ่งต่ำต้อย ชนอีกกลุ่มหนึ่งสูงส่ง

4.เมื่อแผ่นดินถูกสั่นสะเทือนอย่างรุนแรง

5.และบรรดาภูเขาได้แตกสลาย

6.และมันกลายเป็นฝุ่นผงปลิวว่อน

7.และพวกเจ้าจะแยกออกเป็นสามกลุ่ม

8.คือกลุ่มทางขวา (ผู้ได้รับบันทึกด้วยมือขวา)
เจ้ารู้ไอย่างไรว่ากลุ่มทางขวาคือใคร?

9.และกลุ่มทางซ้าย (ผู้ได้รับบันทึกด้วยมือซ้าย)
เจ้ารู้ได้อย่างไรว่ากลุ่มทางซ้ายคือใคร?

10.และกลุ่มแนวหน้า คือกลุ่มแนวหน้า

11.เขาเหล่านั้นคือบรรดาผู้ใกล้ชิด

12.ในสวนสวรรค์หลากหลายแห่งความสุขสำราญ

13.เป็นกลุ่มชนจำนวนมากจากชนรุ่นก่อน ๆ

14.และเป็นกลุ่มชนจำนวนน้อยจากชนรุ่นหลัง ๆ

15.โดยอยู่บนเตียงที่ประดับด้วยทองคำ

16.พวกเขานอนเอกเขนกอยู่บนนั้นโดยผินหน้าเข้าหากัน

17.มีเด็ก ๆ ที่มีอายุเช่นนั้นวนเวียนรับใช้พวกเขาตลอดไป

18.ถ้วยภาชนะใหญ่และแก้วที่มีหู และจอกใส่สุราที่ไหลรินมา

19.พวกเขาจะไม่มึนศีรษะ และไม่หมดสติเมื่อดื่มสุรานั้น

20.และผลไม้หลากชนิด ตามแต่พวกเขาจะเลือกกิน

21.และเนื้อนกที่พวกเขาอยากรับประทาน

22.และหญิงสาวที่มีนัยน์ตาคมสวยงาม

23.ประหนึ่งไข่มุกที่ถูกพิทักษ์รักษาไว้อย่างดี

24.ทั้งนี้เป็นการตอบแทนเนื่องจากความดีที่พวกเขากระทำไว้

25.ในสวนสวรรค์นั้นพวกเขาจะไม่ได้ยินคำพูดที่ไร้สาระ และเป็นบาป

26.เว้นแต่คำกล่าวที่ว่า ศานติ ศานติ

27.และกลุ่มทางขวา (ผู้ได้รับบันทึกด้วยมือขวา)
เจ้ารู้ไอย่างไรว่ากลุ่มทางขวาคือใคร?

28.(พวกเขา) อยู่ภายใต้ต้นพุทราที่ไร้หนาม

29.และต้นกล้วยที่ออกผลเป็นเครือตั้งแต่ยอดจรดโคนต้น
(ไม่เห็นลำต้น)

30.และร่มเงาที่แผ่กระจาย

31.และน้ำที่ไหลรินตลอดเวลา

32.และผลไม้อันมากหลาย

33.โดยไม่หมดสิ้นตามฤดู และไม่เป็นที่ต้องห้าม

34.และเตียงนอนที่ถูกยกให้สูงขึ้น

35.แท้จริงเราได้บังเกิดพวกนางเป็นกรณีพิเศษจริง ๆ

36.แล้วเราได้ทำให้พวกนางเป็นสาวพรหมจรรย์

37.เป็นที่น่ารักชื่นชมแก่คู่ครอง อยู่ในวัยสาวคราวเดียวกัน

38.สำหรับกลุ่มทางขวา (ผู้ได้รับบันทึกด้วยมือขวา)

39.(คือ) กลุ่มชนจากรุ่นก่อน ๆ

40.และกลุ่มชนจากรุ่นหลัง ๆ

41.และกลุ่มทางซ้าย (ผู้ได้รับบันทึกด้วยมือซ้าย)
เจ้ารู้ได้อย่างไรว่ากลุ่มทางซ้ายคือใคร?

42.อยู่ในลมร้อนและน้ำกำลังเดือด

43.อยู่ใต้ร่มเงาของควันที่ดำทึบ

44.ไม่ร่มเย็นและไม่เป็นที่น่าชื่นชม

45.แท้จริงพวกเขาแต่กาลก่อนนั้นเป็นพวกเจ้าสำราญ

46.และพวกเขาเคยดื้อรั้นในการทำบาปใหญ่ ๆ อยู่เป็นเนือง

47.และพวกเขาเคยกล่าวว่า
เมื่อเราตายไปแล้วและเราได้กลายเป็นดินผงและกระดูกป่นแล้ว
เราจะถูกให้ฟื้นคืนชีพอีกกระนั้นหรือ?

48.และรวมทั้งบรรพบุรุษของเราแต่กาลก่อนนั้นด้วยหรือ?

49.จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แท้จริงชนรุ่นก่อน ๆ และรุ่นหลัง ๆ นั้น

50.จะถูกรวบรวมไว้จนกระทั่งถึงวันอันเป็นที่รู้กัน (วันกิยามะฮ์)

51.แล้วรวมทั้งพวกเจ้าอีกด้วย โอ้บรรดาผู้หลงผิด
บรรดาผู้ปฏิเสธทั้งหลาย

52.แน่นอนพวกเจ้าจะเป็นผู้กินต้นซักกูม

53.และพวกเขาจะใส่มันเข้าไปเต็มท้อง

54.และพวกเขาจะดื่มน้ำกำลังเดือดตามลงไป

55.พวกเขาจะดื่ม (น้ำ) เช่นกับการดื่มของอูฐที่กระหายน้ำจัด

56.นี่คือที่พำนักของพวกเขาในวันแห่งการตอบแทน

57.เรานั้นได้สร้างพวกเจ้าขึ้นมา ไฉนเล่าพวกเจ้าจึงไม่เชื่อ
(ในวันฟื้นคืนชีพ)

58.พวกเจ้าเห็นสิ่งที่พวกเจ้าหลั่งออกมา (อสุจิ) แล้วมิใช่หรือ?

59.พวกเจ้าสร้างมันขึ้นมา หรือว่าเราเป็นผู้สร้าง

60.เรานั้นเป็นผู้กำหนดความตายขึ้นในระหว่างพวกเจ้า
และเราก็จะไม่ถูกขัดขวาง

61.ในการที่เราจะเปลี่ยนบุคคลเยี่ยงพวกเจ้า
และเราจะให้พวกเจ้าเกิดขึ้นมาอีกในสิ่งที่พวกเจ้าไม่รู้

62.และโดยแน่นอน พวกเจ้าได้รู้มาแล้วถึงการเกิดครั้งแรก
แล้วไฉนเล่าพวกเจ้าจึงไม่ใคร่ครวญ

63.พวกเจ้าเห็นสิ่งที่พวกเจ้าหว่านมาแล้วมิใช่หรือ?

64.พวกเจ้าทำให้มันงอกเงยขึ้นมา
หรือว่าเราเป็นผู้ทำให้มันงอกเงยขึ้นมา?

65.หากเราประสงค์ทำให้มันหักเป็นชิ้น ๆ แล้ว
แน่นอนเราก็ย่อมทำมันได้ แล้วพวกเจ้าคงประหลาดใจ

66.(พวกเจ้าจะกล่าวขึ้นว่า) แท้จริงเราได้รับความหายนะแล้ว

67.ไม่เพียงแต่เท่านั้น เรายังขาดแคลนปัจจัยเพาะปลูกอีกด้วย

68.พวกเจ้าเห็นน้ำที่พวกเจ้าดื่มแล้วมิใช่หรือ?

69.พวกเจ้าเป็นผู้หลั่งมันลงมาจากก้อนเมฆหรือว่าเราเป็นผู้หลั่งมัน
ลงมา

70.หากเราประสงค์ เราก็จะทำให้มันเค็มจัด
แล้วไฉนเล่าพวกเจ้าจึงไม่กตัญญู ?

71.พวกเจ้าเห็นไฟที่พวกเจ้าจุดขึ้นมาแล้วมิใช่หรือ

72.พวกเจ้าเป็นผู้ทำให้ต้นไม้ของมันงอกเงยขึ้นมา
หรือว่าเราเป็นผู้ทำให้มันงอกขึ้นมา

73.เราได้ทำให้มันมีขึ้นเพื่อเป็นการเตือนสติ และอำนวยประโยชน์แก่ผู้เดินทางรอนแรม

74.ดังนั้น
เจ้าจงสดุดีด้วยพระนามแห่งพระเจ้าของเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่เถิด

75.ข้า (อัลลอฮ์) ขอสาบานด้วยตำแหน่งต่าง ๆ ของดวงดาว

76.และแท้จริงมันเป็นการสาบานอันยิ่งใหญ่ หากพวกเจ้ารู้

77.นั่นคือกุรอานอันทรงเกียรติ

78.ซึ่งอยู่ในบันทึกที่ถูกพิทักษ์รักษาไว้

79.ไม่มีผู้ใดจะแตะต้องอัลกุรอาน นอกจากบรรดาผู้บริสุทธิ์เท่านั้น

80.ถูกประทานลงมาจากพระเจ้าแห่งสากลโลก

81.และด้วยเรื่องนี้ (อัลกุรอาน)
กระนั้นหรือที่พวกเจ้าปฏิเสธเย้ยหยัน?

82.และทั้ง ๆ ที่พระองค์ทรงประทานปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้า
พวกเจ้าก็ยังคงปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์กระนั้นหรือ

83.และเมื่อวิญญาณได้มาถึงคอหอย (กำลังจะตาย)
แล้วพวกเจ้าสามารถจะยับยั้งไว้ได้หรือ?

84.และในขณะนั้นพวกเจ้ากำลังมองดูกันอยู่

85.และเรานั้นอยู่ใกล้ชิดเขายิ่งกว่าพวกเจ้า
แต่ทว่าพวกเจ้ามองไม่เห็น (มลาอิกะฮ์)

86.หากว่าพวกเจ้ามิได้อยู่ภายใต้อำนาจของผู้ใด
และไม่มีพระเจ้าเป็นผู้มีอำนาจเหนือพวกเจ้าแล้ว

87.ไฉนเล่า พวกเจ้าจึงไม่ให้วิญญาณกลับมาสู่ร่างอีก
หากพวกเจ้าพูดจริง?

88.สำหรับผู้ที่หากว่าเขา (ผู้ตาย) เป็นผู้ใกล้ชิดกับอัลลอฮ์

89.ดังนั้น
ความอิ่มเอิบสดชื่นและสวรรค์อันเป็นที่โปรดปรานจะได้แก่เขา

90.และหากว่าเขาอยู่ในกลุ่มทางขวา (ผู้ได้รับบันทึกด้วยมือขวา)

91.ดังนั้น ความปลอดภัยก็เป็นของเจ้า
ในฐานะเป็นผู้อยู่ในกลุ่มทางขวา (ผู้ได้รับบันทึกด้วยมือขวา)

92.และหากว่าเขาอยู่ในหมู่ผู้ปฏิเสธ ผู้หลงทาง

93.ดังนั้นสิ่งที่เตรียมไว้สำหรับเขาก็คือน้ำร้อนที่กำลังเดือด

94.และเปลวไฟที่ลุกไหม้

95.แท้ จริ งนี้ แหละคื อความจริ งที่ แน่ นอน

96.ดั งนั้ น เจ้ าจงสดุ ดี ด้ วยพระนางพระเจ้ าของเจ้ าผู้ ยิ่ งใหญ่ เถิ ด

SURA 57 Al-Hadid @อั ลหะดี ด

ด้ วยพระนามแห่ งอั ลลอฮ์ ผู้ ทรงเมตตา ผู้ ทรงปรานี

1.สิ่ งที่ อยู่ ในชั้ นฟ้ าทั้ งหลายและในแผ่ นดิ นต่ างแซ่ ซ้ องสดุ ดี แด่ อั ลลอฮ์ และพระองค์ เป็ นผู้ ทรงอำนาจ ผู้ ทรงปรี ชาญาณ

2.อำนาจอั นเด็ ดขาดแห่ งชั้ นฟ้ าทั้ งหลายและแผ่ นดิ นนั้ นเป็ นสิ ทธิ์ ของพระองค์ พระองค์ ทรงให้ เป็ นและทรงให้ ตาย
และพระองค์ เป็ นผู้ ทรงอานุ ภาพเหนื อทุ กสิ่ ง

3.พระองค์ ทรงเป็ นองค์ แรกและองค์ สุ ดท้ าย และทรงเปิ ดเผยและทรงเร้ นลั บ
และพระองค์ เป็ นผู้ ทรงรอบรู้ ทุ กสิ่ งทุ กอย่ าง

4.พระองค์ คื อ พระผู้ ทรงสร้ างชั้ นฟ้ าทั้ งหลายและแผ่ นดิ นในระยะ 6 วั น แล้ วพระองค์ ทรงสถิ ตอยู่ บนบั ลลั งก์
พระองค์ ทรงรอบรู้ สิ่ งที่ เข้ าไปในแผ่ นดิ นและสิ่ งที่ ออกมาจากแผ่ นดิ น
และสิ่ งที่ ลงมาจากฟากฟ้ าและสิ่ งที่ ขึ้ นไปสู่ ฟากฟ้ า
และพระองค์ ทรงอยู่ กั บพวกเจ้ าไม่ ว่ าพวกเจ้ าจะอยู่   ณ แห่ งหนใด
และอั ลลอฮ์ ทรงเห็ นสิ่ งที่ พวกเจ้ ากระทำ

5.อำนาจอั นเด็ ดขาดแห่ งชั้ นฟ้ าทั้ งหลายและแผ่ นดิ นนั้ นเป็ นสิ ทธิ์ ของพระองค์ และการงานทั้ งหลายถู กให้ กลั บไปยั งอั ลลอฮ์ เท่ านั้ น

6.พระองค์ ทรงให้ กลางคื นคาบเกี่ ยวเข้ าไปในกลางวั น
และทรงให้ กลางวั นคาบเกี่ ยวเข้ าไปในกลางคื น
และพระองค์ เป็ นผู้ ทรงรอบรู้ สิ่ งที่ อยู่ ในทรวงอก

7.พระเจ้ าจงศรั ทธาต่ ออั ลลอฮ์ และร่ อซู้ ลของพระองค์
และจงบริ จาคในทางของอั ลลอฮ์
จากสิ่ งที่ พระองค์ ทรงทำให้ พวกเจ้ าเป็ นตั วแทนของมั น ดั งนั้ น
บรรดาผู้ ศรั ทธาและบรรดาผู้ บริ จาคในหมู่ พวกเจ้า นั้ น
สำหรั บพวกเขาจะได้ รั บรางวั ลอั นยิ่ งใหญ่

8.และไฉนเล่ าพวกเจ้ าจึ งไม่ ศรั ทธาต่ ออั ลลอฮ์ ทั้ ง ๆ
ที่ ร่ อซู้ ลได้ เรี ยกร้ องพวกเจ้ าให้ ศรั ทธาต่ อพระเจ้ าของพวกเจ้ า
และแน่ นอนพระองค์ ได้ ทรงเอาสั ญญากั บพวกเจ้ าแล้ ว
หากพวกเจ้ าเป็ นผู้ ศรั ทธา

9.พระองค์ เป็ นผู้ ทรงประทานบรรดาอั ลอายาตอั นชั ดแจ้ งลงมาแก่
(มุ ฮั มมั ด) บ่ าวของพระองค์
เพื่ อทรงนำพวกเจ้ าออกจากความมื ดทั้ งหลายสู่ ความสว่ าง
และแท้ จริ งอั ลลอฮ์ นั้ นเป็ นผู้ ทรงเอ็ นดู ผู้ ทรงเมตตาเสมอต่ อพวกเจ้ า

10.และไฉนเล่ าพวกเจ้ าจึ งไม่ บริ จาคในทางของอั ลลอฮ์ ทั้ ง ๆ
ที่ มรดกแห่ งชั้ นฟ้ าทั้ งหลายและแผ่ นดิ นนี ้เ ป็ นของอั ลลอฮ์
ในหมู่ พวกเจ้ านั้ นมี ผู้ บริ จาคและได้ ต่ อสู้   (ในทางของอั ลลอฮ์)
ก่ อนการพิ ชิ ต (นครมั กกะฮ์)
ชนเหล่ านั้ นย่ อมมี ฐานะสู งกว่ าบรรดาผู้ บริ จาคและต่ อสู้

(ในทางของอัลลอฮ์) หลังการพิชิต (นครมักกะฮ์)
และอัลลอฮ์ทรงสัญญาความดีงาม (สวนสวรรค์) แก่ทั้งสองฝ่าย
และอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้อย่างละเอียดในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ

11.ใครคือผู้ที่จะให้อัลลอฮ์ยืม (บริจาคในทางของอัลลอฮ์)
ด้วยการยืมที่ดี แล้วพระองค์ก็จะทรงเพิ่มพูนผลบุญแก่เขา
และเขาจะได้รับรางวัลอันมีเกียรติ (สวนสวรรค์)

12.วันที่เจ้าจะเห็นบรรดาผู้ศรัทธาชายและบรรดาผู้ศรัทธาหญิง
แสงสว่างของพวกเขาจะฉายแสง ณ เบื้องหน้าของพวกเขา
และทางเบื้องขวาของพวกเขา (จะมีเสียงกล่าวว่า)
วันนี้มีข่าวดีแก่พวกเจ้า
คือสวนสวรรค์หลากหลายมีแม่น้ำหลายสายไหลผ่าน ณ เบื้องของมัน
โดยพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล นั่นคือชัยชนะอันยิ่งใหญ่

13.วันที่พวกมุนาฟิกีนชายและพวกมุนาฟิกีนหญิงจะกล่าวแก่บรรดาผู้ศรัทธาว่า จงมองมายังเราเถิด เพื่อเราจะได้รับแสงสว่างของพวกท่านด้วย
จะมีเสียงกล่าวว่า
จงหันหลังกลับไปทางข้างหลังของพวกเจ้าเพื่อแสวงหาเอาเอง (ขณะนั้น)
ก็จะมีกำแพงที่มีประตูบานหนึ่งมาขวางกั้นระหว่างพวกเขา
ด้านในของมันนั้นมีความเมตตา และด้านนอกของมัน (ของพวกมุนาฟิกีน)
มีการลงโทษ

14.พวกเขา (พวกมุนาฟิกีน) จะร้องเรียกเขาทั้งหลาย (บรรดามุอฺมิน)
ว่า พวกเรามิได้เคยอยู่ร่วมกับพวกท่านดอกหรือ? เขาทั้งหลายกล่าวว่า
แน่นอน
แต่พวกท่านได้ทำลายตัวของพวกท่านด้วยการกลับกลอกและพวกท่านคอยสิ่งที่เกิดขึ้น (แก่บรรดามุอฺมินีน) และพวกท่านสงสัย
(ในเรื่องของศาสนา) และความหวังที่เลื่อนลอยได้หลอกลวงพวกท่าน
จนกระทั่งพระบัญชาของอัลลอฮ์ได้มีมา และมัน (ชัยฏอน)
ได้ล่อลวงพวกเจ้าเกี่ยวกับอัลลอฮ์

15.ดังนั้น วันนี้การไถ่บาปจะไม่ถูกรับจากพวกเจ้า
และจากบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ที่พำนักของพวกเจ้าคือไฟนรก
มันเป็นสถานที่อันเหมาะสมแก่พวกเจ้า
และมันเป็นทางกลับที่ชั่วร้ายยิ่ง

16.ยังไม่ถึงเวลาอีกหรือสำหรับบรรดาผู้ศรัทธาที่หัวใจของพวกเขาจะนอบน้อมต่อการรำลึกถึงอัลลอฮ์ และสิ่งซึ่งได้มีลงมาคือความจริง
และพวกเขาอย่าได้เป็นเช่นบรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์มาแต่ก่อนนี้
แล้วช่วงเวลาได้เนิ่นนานเกินไปแก่พวกเขา ดังนั้น
จิตใจของพวกเขาจึงแข็งกระด้าง และส่วนมากของพวกเขาจึงเป็นผู้ฝ่าฝืน

17.พึงทรงเถิดว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้น
ทรงให้แผ่นดินมีชีวิตชีวาหลังจากการแห้งแล้งของมัน
แน่นอนเราได้ทำให้สัญญาณทั้งหลายแจ่มแจ้งแก่พวกเจ้าแล้ว
เพื่อพวกเจ้าจะได้ใช้สติปัญญาใคร่ครวญ

18.แท้จริงบรรดาผู้บริจาคชายและบรรดาผู้บริจาคหญิง
และพวกเขาได้ให้อัลลอฮ์ยืม (บริจาคในหนทางของอัลลอฮ์)

ด้วยการยืมที่ดี จะมีเพิ่ม (ผลบุญ)
แก่พวกเขาและสำหรับพวกเขาจะได้รับรางวัลอันมีเกียรติ

19.และบรรดาผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และบรรดาร่อซูลของพระองค์
ชนเหล่านั้นพวกเขาเป็นผู้สัตย์จริง และเป็นผู้เสียสละชีวิต ณ
ที่พระเจ้าของพวกเขา
สำหรับพวกเขาจะได้รับรางวัลของพวกเขาและแสงสว่างของพวกเขา
ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและปฏิเสธสัญญาณต่าง ๆ ของเรา
ชนเหล่านั้นเป็นชาวนรก

20.พึงทราบเถิดว่า แท้จริงการมีชีวิตอยู่ในโลกนี้ มิใช่อื่นใด
เว้นแต่เป็นการละเล่นและการสนุกสนานร่างเริง และเครื่องประดับ
และความโอ้อวดระหว่างพวกเจ้า
และการแข่งขันกันสะสมในทรัพย์สินและลูกหลาน
เปรียบเสมือนเช่นน้ำฝนที่การงอกเงยพืชผลยังความพอใจให้แก่กสิกร
แล้วมันก็เหี่ยวแห้ง
เจ้าจะเห็นมันเป็นสีเหลืองแล้วมันก็กลายเป็นเศษเป็นชิ้นแห้ง
ส่วนในวันปรโลกนั้นมีการลงโทษอย่างสาหัส
และมีการอภัยโทษและความโปรดปรานจากอัลลอฮ์
และการมีชีวิตอยู่ในโลกนี้ มิใช่อื่นใดนอกจากการแสวงหาผลประโยชน์แห่
งการหลอกลวงเท่านั้น

21.จงเร่งรีบไปสู่การขออภัยโทษจากพระเจ้าของพวกเจ้า
และสวนสวรรค์ซึ่งความกว้างของมันประหนึ่งความกว้างของชั้นฟ้าและแผ่
นดิน (ซึ่งสวรรค์นั้น)
ถูกเตรียมไว้สำหรับบรรดาผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และบรรดาร่อซูลของพระอ
งค์ นั้นคือความโปรดปรานของอัลลอฮ์
ซึ่งพระองค์จะทรงประทานมันให้แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์
และอัลลอฮ์นั้นทรงเป็นผู้โปรดปรานอันใหญ่หลวง

22.ไม่มีเคราะห์กรรมอันใดเกิดขึ้นในแผ่นดินนี้
และไม่มีแม้แต่ในตัวของพวกเจ้าเอง
เว้นแต่ได้มีไว้ในบันทึกก่อนที่เราจะบังเกิดมันขึ้นมา
แท้จริงนั่นมันเป็นการง่ายสำหรับอัลลอฮ์

23.เพื่อพวกเจ้าจะได้ไม่ต้องเสียใจต่อสิ่งที่ได้สูญเสียไปจากพวกเจ้
า และไม่ดีใจต่อสิ่งที่พระองค์ทรงประทานแก่พวกเจ้า
และอัลลอฮ์มิทรงชอบทุกผู้หยิ่งจองหอง และผู้คุยโวโอ้อวด

24.คือบรรดาผู้ที่ตระหนี่ และสั่งสอนคนอื่นให้ตระหนี่
และผู้ที่ผินหลังให้
แท้จริงอัลลอฮ์นั้นพระองค์ทรงพอเพียงและทรงได้รับการสรรเสริญอย่างแ
น่นอน

25.โดยแน่นอน
เราได้ส่งบรรดาร่อซูลของเราพร้อมด้วยหลักฐานทั้งหลายอันชัดแจ้ง
และเราได้ประทานคัมภีร์และความยุติธรรมลงมาพร้อมกับพวกเขา
เพื่อมนุษย์จะได้ดำรงอยู่บนความเที่ยงธรรม
และเราได้ให้มีเหล็กขึ้นมา เพราะในนั้นมีความแข็งแกร่งมาก
และมีประโยชน์มากหมายสำหรับมนุษย์

และเพื่ออัลลอฮ์จะได้ทรงรู้ถึงผู้ที่ช่วยเหลือพระองค์
และบรรดาร่อซู้ลของพระองค์ (มีความเชื่อมั่น) โดยทางลับ
(ต่อพระองค์) แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นทรงพลัง ผู้ทรงอำนาจ

26.(ขอสาบานด้วยพระนามของอัลลอฮ์)
โดยแน่นอนเราได้ส่งนูห์และอิบรอฮีม
และเราได้ทำให้ลูกหลานของเขาทั้งสองเป็นนบี และเราได้ประทานคัมภีร์
(อัตเตารอฮ์ อัซซะบูร อัลอินญีล และอัลกุรอาน) ดังนั้น
บางคนในหมู่พวกเขาก็เป็นผู้อยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง
และส่วนมากในหมู่พวกเขาก็เป็นผู้ฝ่าฝืนหลงทาง

27.แล้วเราก็ได้ส่งบรรดาร่อซู้ลของเราติดตามร่องรอยของพวกเขา
และเราได้ส่งอีซา อิบนมัรยัมตามมา และเราได้ประทานอินญีลให้แก่เขา
และเราได้บันดาลความสงสารและความเมตตาให้เกิดขึ้นในจิตใจของบรรดาผู้ที่เชื่อฟังปฏิบัติตามเขา ส่วนการถือสันโดษนั้น
เรามิได้บัญญัติมันขึ้นมาแก่พวกเขา (เว้นแต่)
พวกเขาประดิษฐ์มันขึ้นมา เพื่อแสวงหาความโปรดปรานของอัลลอฮ์
แต่พวกเขามิได้เอาใจใส่เท่าที่ควรจะกระทำมัน กระนั้นก็ดี
เราก็ได้ประทานรางวัลของพวกเขาแก่บรรดาผู้ศรัทธาในหมู่พวกเขา
แต่ส่วนมากของพวกเขาเป็นผู้ฝ่าฝืน

28.โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย
จงยำเกรงต่ออัลลอฮ์และจงศรัทธาต่อร่อซู้ลของพระองค์เถิด
พระองค์จะทรงประทานความเมตตาของพระองค์ให้แก่พวกเจ้าสองเท่า
และจะทรงให้มีแสงสว่างแก่พวกเจ้า
เพื่อพวกเจ้าจะได้ดำเนินชีวิตด้วยมัน และจะทรงอภัยโทษให้แก่พวกเจ้า
และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

29.ทั้งนี้เพื่อให้อะฮ์ลุลกิตาบจะได้รู้ว่า
พวกเขาไม่มีอำนาจเหนือสิ่งใดในความโปรดปรานของอัลลอฮ์
และแท้จริงความโปรดปรานนั้นอยู่ในเงื้อมพระหัตถ์ของอัลลอฮ์
ซึ่งพระองค์จะทรงประทานความโปรดปรานนั้นแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์
และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงโปรดปรานอันใหญ่หลวง

SURA 58 Al-Mujadila @อัลมุญาดะละฮ์

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.โดยแน่นอน
อัลลอฮ์ทรงได้ยินถ้อยคำของสตรีที่กำลังโต้แย้งกับเจ้าในเรื่องสามีของนางและนางได้ร้องทุกข์ต่ออัลลอฮ์
และอัลลอฮ์นั้นทรงได้ยินการตอบโต้ของเจ้าทั้งสอง
แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรู้เห็นเสมอ

2.บรรดาผู้เปรียบเทียบภรรยาของพวกเขาในหมู่พวกเจ้าว่าเสมือนแม่ของพวกเขานั้น พวกนางมิได้เป็นแม่ของพวกเขา
บรรดาแม่ของพวกเขามิได้เป็นอื่นใดนอกจากเป็นผู้ให้กำเนิดพวกเขาเท่า

นั้น และแท้จริงพวกเขานั้นกล่าวคำพูดที่น่าเกลียดและกล่าวเท็จ
และแท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษ ทรงยกโทษให้เสมอ

3.และบรรดาผู้เปรียบเทียบภรรยาของพวกเขาว่าเสมือนแม่ของพวกเขานั้น
แล้วพวกเขาจะคืนสู่ถ้อยคำที่พวกเขาได้กล่าวไว้ ดังนั้น
(สิ่งที่จำเป็นแก่เขาต้องปฏิบัติคือ)
การปล่อยทาสหนึ่งคนก่อนที่เขาทั้งสองแตะต้องต่อกัน (ร่วมหลับนอน)
นั่นคือสิ่งที่พวกเจ้าถูกเตือนเอาไว้ใช้ให้ปฏิบัติ
และอัลลอฮ์ทรงรอบรู้ยิ่งในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ

4.ส่วนผู้ที่ไม่สามารถหา (ทาส) ได้
ก็ต้องถือศีลอดสองเดือนติดต่อกันก่อนที่เขาทั้งสองจะแตะต้องต่อกัน
(ร่วมหลับนอน) สำหรับผู้ที่ไม่สามารถจะถือศีลอดได้
ก็ต้องให้อาหารแก่คนยากจนจำนวนหกสิบคน
ทั้งนี้เพื่อจะให้พวกเจ้าศรัทธาต่ออัลลอฮ์และร่อซู้ลของพระองค์
นั่นคือขอบเขตของอัลลอฮ์
และสำหรับพวกปฏิเสธศรัทธานั้นจะได้รับการลงโทษอย่างเจ็บปวด

5.แท้จริงบรรดาผู้ต่อต้านอัลลอฮ์และร่อซู้ลของพระองค์
พวกเขาจะถูกทำให้อัปยศเช่นเดียวกับบรรดาก่อนหน้าพวกเขาได้ถูกทำให้อ
ัปยศมาก่อนแล้ว และแน่นอนเราได้ประทานอายาตทั้งหลายอันชัดแจ้ง
และสำหรับพวกปฏิเสธศรัทธาจะได้รับการลงโทษอย่างน่าอดสู

6.วันที่อัลลอฮ์จะทรงให้พวกเขาทั้งหมดฟื้นคืนชีพขึ้นมา
แล้วพระองค์จะทรงแจ้งให้พวกเขาทราบถึงสิ่งที่พวกเขาปฏิบัติไว้
อัลลอฮ์ทรงประเมินมันไว้อย่างครบถ้วน แต่พวกเขาลืมมัน
และอัลลอฮ์ทรงเป็นพยานต่อทุกสิ่งทุกอย่าง

7.เจ้าไม่เห็นดอกหรือว่า
อัลลอฮ์ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและสิ่งที่อยู่ในแผ่น
ดิน
การซุบซิบกันในสามคนจะไม่เกิดขึ้นเว้นแต่พระองค์จะทรงเป็นที่สี่ของ
พวกเขา
และมันจะไม่เกิดขึ้นในห้าคนเว้นแต่พระองค์ทรงเป็นที่หกของพวกเขา
และมันจะไม่เกิดขึ้นน้อยกว่านั้น และจะไม่เกิดขึ้นมากกว่านั้น
เว้นแต่พระองค์จะทรงอยู่ร่วมกับพวกเขา
ไม่ว่าพวกเขาจะอยู่ในแห่งหนใด
แล้วพระองค์ก็จะทรงแจ้งพวกเขาให้ทราบในวันกิยามะฮ์ถึงสิ่งที่พวกเขา
ได้ปฏิบัติไว้ (ในโลกดุนยา)
แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง

8.เจ้าไม่เห็นดอกหรือว่า บรรดาผู้ที่ถูกห้ามจากการซุบซิบกัน
แล้วพวกเขาก็กลับไปกระทำในสิ่งที่พวกเขาได้ถูกห้ามเอาไว้
และพวกเขาซุบซิบนินทากันในการทำบาปและการเป็นศัตรูและการฝ่าฝืนท่าน
ร่อซู้ล และเมื่อพวกเขามาหาเจ้า
พวกเขาจะกล่าวทักทายไม่เหมือนกับที่อัลลอฮ์ทรงกล่าวทักทายด้วยคำพูด
นั้น และพวกเขากล่าวในหมู่พวกเขาว่า
ทำไมอัลลอฮ์จึงไม่ทรงลงโทษเราตามที่เราได้กล่าวทักทาย (มุฮัมมัด)

นรกก็เป็นการพอเพียงแก่พวกเขาแล้ว พวกเขาจะถูกเผาไหม้ในนั้น
มันเป็นทางกลับที่ชั่วร้ายยิ่ง

9.โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย เมื่อพวกเจ้าซุบซิบต่อกัน
ก็อย่าได้ซุบซิบกันด้วยการทำบาปและการเป็นศัตรู และการฝ่าฝืนท่านร่อซู้ล แต่จงซุบซิบกันเพื่อการทำความดี และการยำเกรง
พวกเจ้าจงยำเกรงอัลลอฮ์
ผู้ซึ่งพวกเจ้าจะถูกรวบรวมให้กลับไปหาพระองค์

10.แท้จริงการซุบซิบนินทากันนั้นเป็นการงานของชัยฏอน
เพื่อมันจะก่อความเสียใจให้แก่บรรดามุอ์มิน
แต่มันจะไม่ให้ร้ายแต่อย่างใดแก่พวกเขา
เว้นแต่ด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์
และเฉพาะอัลลอฮ์เท่านั้นบรรดามุอ์มินต้องมอบความไว้วางใจ

11.โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย เมื่อได้มีเสียงกล่าวแก่พวกเจ้าว่า
จงหลีกที่ให้ในที่ชุมนุม พวกเจ้าก็จงหลีกที่ให้เขา
เพราะอัลลอฮ์จะทรงให้ที่กว้างขวางแก่พวกเจ้า (ในวันกิยามะฮ์)
และเมื่อมีเสียงกล่าวว่าจงลุกขึ้นยืนจากที่ชุมนุมนั้น
พวกเจ้าก็จงลุกขึ้นยืน
เพราะอัลลอฮ์จะทรงยกย่องเทอดเกียรติแก่บรรดาผู้ศรัทธาในหมู่พวกเจ้า
และบรรดาผู้ได้รับความรู้หลายชั้น
และอัลลอฮ์ทรงรอบรู้ยิ่งในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ

12.โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย
เมื่อพวกเจ้าจะปรึกษาหารือท่านร่อซู้ลเป็นการส่วนตัว (เป็นการลับ)
พวกเจ้าจงบริจาคทานก่อนการปรึกษาหารือของพวกเจ้า
นั่นเป็นการกระทำที่ดีสำหรับพวกเจ้า และเป็นการทำจิตใจให้ผ่องแผ้ว
หากพวกเจ้าไม่สามารถหามาได้ แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอภัย
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

13.พวกเจ้ากลัวต่ออากรบริจาคทานก่อนหน้าการปรึกษาหารือเป็นการส่วนตัวของพวกเจ้ากระนั้นหรือ? หากพวกเจ้ามิได้กระทำเช่นนั้น
อัลลอฮ์ก็ได้ทรงอภัยโทษให้แก่พวกเจ้าแล้ว
ดังนั้นพวกเจ้าจงดำรงไว้ซึ่งการละหมาดและบริจาคซะกาต
และจงเชื่อฟังภักดีต่ออัลลอฮ์และร่อซู้ลของพระองค์
และอัลลอฮ์ทรงรอบรู้ยิ่งในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ

14.เจ้ามิเห็นดอกหรือบรรดาผู้ที่เป็นมิตรกับชนกลุ่มหนึ่งซึ่งอัลลอฮ์ทรงกริ้วพวกเขา? พวกเขา (มุนาฟิกีน) มิได้เป็นพวกของพวกเจ้า
และมิได้เป็นพวกของพวกเขา (ยะฮูด)
และพวกเขาสาบานในเรื่องโกหกทั้งนั้น ทั้ง ๆ ที่พวกเรารู้ดีอยู่แล้ว

15.อัลลอฮ์ทรงเตรียมการลงโทษอย่างสาหัสไว้ให้แก่พวกเขาแล้ว
แท้จริงพวกเขานั้น สิ่งที่พวกเขากระทำไปมันชั่วช้าจริง ๆ

16.พวกเขาได้ยึดถือเอาการสาบานของพวกเขาเป็นโล่ป้องกัน
แล้วพวกเขาก็ขัดขวางผู้คนให้ออกจากทางของอัลลอฮ์ ดังนั้น
สำหรับพวกเขาจะได้รับการลงโทษอย่างน่าอดสู

17.ทรัพย์สมบัติของพวกเขาและลูกหลานของพวกเขา
จะไม่ช่วยพวกเขาให้รอดพ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์ไปได้แต่อย่างใด
ชนเหล่านั้นเป็นชาวนรก พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล

18.วันที่อัลลอฮ์จะทรงให้พวกเขาฟื้นคืนชีพขึ้นมาทั้งหมด
แล้วพวกเขาก็จะสาบานต่อพระองค์ดังเช่นที่พวกเขาสาบานต่อพวกเจ้า
และพวกเขาคิดว่า แท้จริงพวกเขาอยู่บนสิ่งหนึ่งแห่งความจริงแล้ว
พึงทราบเถิด แท้จริงพวกเขาเป็นผู้โกหก

19.ชัยฏอนมารร้ายได้เข้าไปครอบงำพวกเขาเสียแล้ว
มันจึงทำให้พวกเขาลืมการรำลึกถึงอัลลอฮ์
ชนเหล่านั้นคือบรรดาพรรคพวกของชัยฏอน พึงทราบเถิดว่า
แท้จริงพรรคพวกของชัยฏอนนั้นพวกเขาเป็นผู้ขาดทุน

20.แท้จริงบรรดาผู้ฝ่าฝืนอัลลอฮ์และร่อซูลของพระองค์
ชนเหล่านั้นอยู่ในหมู่ผู้อัปยศอดสู

21.อัลลอฮ์ทรงกำหนดไว้ว่า
แน่นอนข้าและร่อซูลของข้าจะมีชัยชนะเหนือกว่า
แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงพลัง ผู้ทรงอำนาจเหนือ

22.เจ้าจะไม่พบหมู่ชนใดที่พวกเขาศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันปรโลก
รักใคร่ชอบพอผู้ที่ต่อต้านอัลลอฮ์และร่อซูลของพระองค์
ถึงแม้ว่าพวกเขาจะเป็นพ่อของพวกเขาหรือลูกหลานของพวกเขา
หรือพี่น้องของพวกเขา หรือเครือญาติของพวกเขาก็ตาม
ชนเหล่านั้นอัลลอฮ์ได้ทรงบันทึกการศรัทธาไว้ในจิตใจของพวกเขา
และได้ทรงเสริมพวกเขาให้มีพลังมากขึ้นด้วยการสนับสนุนของพระองค์
และจะทรงให้พวกเขาได้เข้าสวนสวรรค์หลากหลาย มีแม่น้ำหลายสายไหลผ่าน
ณ เบื้องล่างของสวนสวรรค์ โดยเป็นผู้พำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล
อัลลอฮ์ทรงโปรดปรานต่อพวกเขาและพวกเขาก็ยินดีปรีดาต่อพระองค์
ชนเหล่านั้นคือพรรคของอัลลอฮ์ พึงรู้เถิดว่า
แท้จริงพรรคของอัลลอฮ์นั้น พวกเขาเป็นผู้สบความสำเร็จ

SURA 59 Al-Hashr @อัลหัชร์

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย
และสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินต่างแซ่ซ้องสดุดีแด่อัลลอฮ์
และพระองค์เป็นผู้ทรงทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ

2.พระองค์เป็นผู้ทรงให้บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในหมู่พวกอะฮ์ลุลกิตาบอ
อกจากบ้านเรือนของพวกเขา เป็นครั้งแรกของการถูกไล่ออกเป็นกลุ่ม ๆ
พวกเจ้ามิได้คาดคิดกันเลยว่าพวกเขาจะออกไป (ในสภาพเช่นนั้น)
และพวกเขาคิดว่า
แท้จริงป้อมปราการของพวกเขานั้นจะป้องกันพวกเขาให้รอดพ้นจากการลงโท
ษของอัลลอฮ์ได้
แต่การลงโทษของอัลลอฮ์ได้มีมายังพวกเขาโดยมิได้คาดคิดมาก่อนเลย
และพระองค์ทรงทำให้ความหวาดกลัวเกิดขึ้นในจิตใจของพวกเขา
โดยพวกเขาได้ทำลายบ้านเรือนของพวกเขาด้วยน้ำมือของพวกเขาเอง

และด้วยน้ำมือของบรรดามุอ์มิน จงยึดถือเป็นบทเรียนเถิด
โอ้ผู้มีสติปัญญาทั้งหลายเอ๋ย

3.และหากมิใช่เพราะอัลลอฮ์ได้ทรงกำหนดการเนรเทศแก่พวกเขาแล้ว
แน่นอนพระองค์จะทรงลงโทษพวกเขาในโลกนี้
และสำหรับพวกเขาในปรโลกนั้นก็คือการลงโทษด้วยนรก

4.ทั้งนี้ก็เพราะว่า พวกเขาต่อต้านอัลลอฮ์และร่อซูลของพระองค์
และผู้ใดต่อต้านอัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงเข้มงวดในการลงโทษ

5.การที่พวกเจ้าโค่นต้นอินทผาลัมหรือปล่อยให้มันยืนไว้บนรากของมันนั้น เนื่องด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์
และเพื่อพระองค์จะทำให้บรรดาผู้ฝ่าฝืนได้รับอัปยศ

6.และสิ่งใดที่อัลลอฮ์ทรงให้ร่อซูลของพระองค์ยึดมาได้จากพวกเขา (พวกยะฮูด) พวกเจ้ามิได้เหน็ดเหนื่อยด้วยการขี่ม้าหรืออูฐออกไป แต่อัลลอฮ์ทรงให้บรรดาร่อซูลของพระองค์มีอำนาจเหนือผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอานุภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง

7.และสิ่งใดที่อัลลอฮ์ทรงให้ร่อซูลของพระองค์ยึดมาได้จากชาวเมือง (พวกกุฟฟาร) เป็นสิทธิ์ของอัลลอฮ์และร่อซูล และญาติสนิท
และเด็กกำพร้า และผู้ขัดสน และผู้เดินทาง
เพื่อมันจะมิได้หมุนเวียนอยู่ในระหว่างผู้มั่งมีของพวกเจ้าเท่านั้น
และอันใดที่ร่อซูลได้นำมายังพวกเจ้าก็จงยึดเอาไว้
และอันใดที่ท่านได้ห้าม พวกเจ้าก็จงละเว้นเสีย
พวกเจ้าจงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด
แท้ริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงเข้มงวดในการลงโทษ

8.(สิ่งที่ยึดมาได้จากพวกยะฮูด) เป็นของบรรดาผู้อพยพที่ขัดสน
ซึ่งถูกขับไล่ออกจากบ้านเกิดเมืองนอนของพวกเขาและทอดทิ้งทรัพย์สินของพวกเขาเพื่อแสวงหาความโปรดปรานจากอัลลอฮ์ และความยินดีของพระองค์
และช่วยเหลืออัลลอฮ์และร่อซูลของพระองค์
ชนเหล่านั้นพวกเขาคือผู้สัตย์จริง

9.และบรรดาผู้ที่ได้ตั้งหลักแหล่งอยู่ที่นครมะดีนะฮ์ (ชาวอันศอร)
และพวกเขาศรัทธาก่อนหน้าการอพยพของพวกเขา (ชาวมุฮาญีรีน)
พวกเขารักใคร่ผู้ที่อพยพมายังพวกเขา
และจะไม่พบความต้องการหรือความอิจฉาอยู่ในทรวงอกของพวกเขาในสิ่งที่ได้ถูกประทานให้ และให้สิทธิผู้อื่นก่อนตัวของพวกเขาเอง
ถึงแม้ว่าพวกเขายังมีความต้องการอยู่มากก็ตาม
และผู้ใดปกป้องการตระหนี่ที่อยู่ในตัวของเขา
ชนเหล่านั้นพวกเขาเป็นผู้ประสบความสำเร็จ

10.และบรรดาผู้ที่มาหลังจากพวกเขา โดยพวกเขากล่าวว่า
ข้าแต่พระเจ้าของเราทรงโปรดอภัยให้แก่เราและพี่น้องของเราผู้ซึ่งได้ศรัทธาก่อนหน้าเรา
และขอพระองค์อย่าได้ให้มีการเคียดแค้นเกิดขึ้นในหัวใจของเราต่อบรรดาผู้ศรัทธา ข้าแต่พระเจ้าของเรา
แท้จริงพระองค์ท่านเป็นผู้ทรงเอ็นดูผู้ทรงเมตตาเสมอ

11.เจ้ามิเห็นดอกหรือว่า
บรรดาผู้กลับกลอกกล่าวแก่พี่น้องของพวกเขาที่ปฏิเสธศรัทธาในหมู่อะฮ์
ลุลกิตาบว่า
หากพวกท่านถูกไล่ออกแน่นอนเราก็จะออกไปพร้อมกับพวกท่านด้วย
และเราจะไม่เชื่อฟังปฏิบัติตามผู้ใดเป็นอันขาดเกี่ยวกับพวกท่าน
และหากพวกท่านถูกโจมตี แน่นอนเราจะช่วยเหลือพวกท่าน
และอัลลอฮ์ทางเป็นพยานว่า แท้จริงพวกเขาเป็นผู้กล่าวเท็จ

12.หากพวกเขาถูกขับไล่ออกไป
บรรดาผู้กลับกลอกเหล่านั้นก็จะไม่ออกไปพร้อมกับพวกเขา
และถ้าพวกเขาถูกโจมตี
บรรดาผู้กลับกลอกเหล่านั้นก็จะไม่ช่วยเหลือพวกเขา (ยะฮูดบะนีนะฎีร)
และหากบรรดาผู้กลับกลอกช่วยเหลือพวกเขา
แน่นอนบรรดาผู้กลับกลอกก็จะผินหลังหนีออกไป
พวกเขาก็จะไม่ได้รับความช่วยเหลือ

13.แน่นอนพวกเจ้านั้นเป็นที่หวาดเกรงในทรวงอกของพวกเขายิ่งกว่าที่พ
วกเขามีต่ออัลลอฮ์ ทั้งนี้ก็เพราะว่าพวกเขาเป็นหมู่ชนที่ไม่เข้าใจ

14.พวกเขาทั้งหมดจะไม่ต่อสู้กับพวกเจ้า
เว้นแต่ในเมืองที่มีป้อมปราการ หรือจากเบื้องหลังของกำแพง
การเป็นศัตรูระหว่างพวกเขากันเองนั้นรุนแรงยิ่งนัก
เจ้าเข้าใจว่าพวกเขารวมกันเป็นปึกแผ่น แต่ (ความจริงแล้ว)
จิตใจของพวกเขาแตกแยกกัน
ทั้งนี้ก็เพราะว่าพวกเขาเป็นหมู่ชนที่ไม่ใช้สติปัญญาใคร่ครวญ

15.(สภาพของพวกเขา) ประหนึ่งอุปมาสภาพของบรรดา (พวกยิว)
ก่อนหน้าพวกเขาเพียงเล็กน้อย
ซึ่งพวกเขาได้ลิ้มรสผลร้ายแห่งการงานของพวกเขา
และการลงโทษอันเจ็บปวดจะได้แก่พวกเขา

16.ประหนึ่งเช่นชัยฏอนเมื่อมันกล่าวแก่มนุษย์ว่า
จงปฏิเสธศรัทธาเถิด ครั้นเมื่อเขาได้ปฏิเสธศรัทธาแล้ว
มันจะกล่าวว่า แท้จริงฉันขอปลีกตัวออกจากท่าน
แท้จริงฉันกลัวอัลลอฮ์ พระเจ้าแห่งสากลโลก

17.ดังนั้น บั้นปลายของพวกเขาทั้งสองคือ
พวกเขาทั้งสองจะพำนักอยู่ในนรก เป็นผู้พำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล
และนั่นคือการตอบแทนของบรรดาผู้อธรรม

18.โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย พวกเจ้าจงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด
และทุกชีวิตจงพิจารณาดูว่า
อะไรบ้างที่ตนได้เตรียมไว้สำหรับวันพรุ่งนี้ (วันกิยามะฮ์)
และจงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด
แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงรู้ดียิ่งในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ

19.และพวกเจ้าอย่าได้เป็นเช่นบรรดาผู้ที่ลืมอัลลอฮ์
มิฉะนั้นอัลลอฮ์จะทรงทำให้พวกเขาลืมตัวของพวกเขาเอง
ชนเหล่านั้นพวกเขาเป็นผู้ฝ่าฝืน

20.บรรดาชาวนรกกับบรรดาชาวสวนสวรรค์นั้นไม่เหมือนกันดอก
บรรดาชาวสวนสวรรค์ พวกเขาเป็นผู้ได้รับความสำเร็จ

21.หากเราประทานอัลกุรอานนี้ลงมาบนภูเขาลูกหนึ่ง
แน่นอนเจ้าจะเห็นมันนอบน้อมแตกแยกออกเป็นเสี่ยง ๆ
เนื่องเพราะความกลัวต่ออัลลอฮ์
อุปมาเหล่านี้ เราได้ยกมันมาเปรียบเทียบสำหรับมนุษย์ เพื่อพวกเขาจะได
้พิจารณาใคร่ครวญ

22.พระองค์คืออัลลอฮ์ ซึ่งไม่มีพระเจ้าอื่นใดอีกนอกจากพระองค์
ผู้ทรงรอบรู้สิ่งเร้นลับและสิ่งเปิดเผย พระองค์คือผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

23.พระองค์คืออัลลอฮ์ ซึ่งไม่มีพระเจ้าอื่นใดอีกนอกจากพระองค์
ผู้ทรงอำนาจสูงสุด ผู้ทรงบริสุทธิ์ ผู้ทรงความศานติสุข
ผู้ทรงคุ้มครองการศรัทธา ผู้ทรงปกปักรักษาความปลอดภัย
ผู้ทรงอำนาจยิ่ง ผู้ทรงปราบให้เรียบร้อย ผู้ทรงความยิ่งใหญ่ภูมิใจ
มหาบริสุทธิ์แด่อัลลอฮ์ให้พ้นจากสิ่งที่พวกเขาตั้งภาคีต่อพระองค์

24.พระองค์คืออัลลอฮ์ ผู้ทรงสร้าง ผู้ทรงให้บังเกิด
ผู้ทรงทำให้เป็นรูปร่าง
สำหรับพระองค์คือพระนามทั้งหลายอันสวยงามไพเราะ
สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินต่างแซ่ซ้องสดุดีพระองค์
และพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ

SURA 60 Al-Mumtahana @อัลมุมตะฮินะฮ์

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย
พวกเจ้าอย่าได้คบศัตรูของข้าและศัตรูของพวกเจ้าเป็นมิตร
โดยให้ความรักใคร่แก่พวกเขา และทั้ง ๆ
ที่พวกเขาปฏิเสธศรัทธาต่อสิ่งที่มีมายังพวกเจ้าคือสัจธรรม
พวกเขาขับไล่รอซูลและโดยเฉพาะพวกเจ้า
เนื่องเพราะพวกเจ้าศรัทธาต่ออัลลอฮ์ พระเจ้าของพวกเจ้า
หากพวกเจ้าได้เคยออกไปต่อสู้ในแนวทางของข้า
และแสวงหาความโปรดของข้า (ดังนั้น
พวกเจ้าอย่าได้คบพวกปฏิเสธศรัทธาเป็นมิตรอื่นจากข้า)
โดยซ่อนความรักใคร่แก่พวกเขาอย่างลับ ๆ
และข้ารู้ดียิ่งในสิ่งที่พวกเจ้าปิดบัง และสิ่งที่พวกเจ้าเปิดเผย
และผู้ใดในหมู่พวกเจ้ากระทำเช่นนั้น
แน่นอนเขาได้หลงจากทางอันเที่ยงธรรม

2.หากพวกเขามีสถานะดีกว่าพวกเจ้า
พวกเขาก็จะแสดงตัวเป็นศัตรูกับพวกเจ้า
และจะยื่นมือของพวกเขาไปยังพวกเจ้า (ทำร้าย)
และลิ้นของพวกเขาจะกล่าวร้ายสาปแช่ง
และพวกเขาใคร่ที่จะให้พวกเจ้าเป็นพวกปฏิเสธศรัทธา

3.ความสัมพันธ์ทางเครือญาติของพวกเจ้า
และลูกหลานของพวกเจ้าจะไม่อำนวยประโยชน์อันใดแก่พวกเจ้า

ในวันกิยามะฮ์ พระองค์จะทรงตัดสินระหว่างพวกเจ้า
และอัลลอฮ์ทรงสอดส่องในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ

4.แน่นอนได้มีแบบอย่างอันดีงามสำหรับพวกเจ้าแล้วใน (ตัว) อิบรอฮีม
และบรรดา (มุอฺมิน) ผู้ที่อยู่ร่วมกับเขา
เมื่อพวกเขากล่าวแก่หมู่ชนของพวกเขาว่า
แท้จริงพวกเราขอปลีกตัวจากพวกท่านและสิ่งที่พวกท่านเคารพบูชาอื่นจา
กอัลลอฮ์ เราขอปฏิเสธศรัทธาต่อ (ศาสนาของ) พวกท่าน
และการเป็นศัตรูและการเกลียดชังระหว่างพวกเรากับพวกท่านได้ปรากฏขึ้
นแล้ว (และจะคงอยู่) ตลอดไป
จนกว่าพวกท่านจะศรัทธาต่ออัลลอฮ์องค์เดียว
นอกจากคำกล่าวของอิบรอฮีมแก่บิดาของเขา (ที่ว่า)
แน่นอนฉันจะขออภัยโทษให้แก่ท่าน ทั้ง ๆ
ที่ฉันไม่มีอำนาจอันใดจะช่วยท่าน (ให้พ้นจากการลงโทษ)
จากอัลลอฮ์ได้ ข้าแต่พระเจ้าของเรา แด่พระองค์ท่านเราขอมอบหมาย
และยังพระองค์ท่านเท่านั้นเราขอลุแก่โทษ
และยังพระองค์ท่านเท่านั้นคือการกลับไป

5.ข้าแต่พระเจ้าของเรา
ขอพระองค์ทรงอย่าให้เราเป็นที่ทดสอบของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา
ขอพระองค์ทรงโปรดอภัยให้แก่เรา ข้าแต่พระเจ้าของเรา
แท้จริงพระองค์ท่านเป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ

6.โดยแน่นอน ได้มีแบบอย่างอันดีงามในพวกเขาสำหรับพวกเจ้าแล้ว
แก่ผู้ที่หวังใน (การตอบแทนของ) อัลลอฮ์และวันสุดท้าย
และผู้ใดผินหลังให้ (การศรัทธา) ดังนั้น แท้จริงอัลลอฮ์คือ
ผู้ทรงพอเพียง ผู้ทรงได้รับการสรรเสริญ

7.บางทีอัลลอฮ์จะทรงทำให้เกิดความรักใคร่ระหว่างพวกเจ้ากับบรรดาผู้
ที่พวกเจ้าถือเป็นศัตรูในหมู่พวกเขา และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอานุภาพ
และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

8.อัลลอฮ์มิได้ทรงห้ามพวกเจ้าเกี่ยวกับบรรดาผู้ที่มิได้ต่อต้านพวกเ
จ้าในเรื่องศาสนา
และพวกเขามิได้ขับไล่พวกเจ้าออกจากบ้านเรือนของพวกเจ้า
ในการที่พวกเจ้าจะทำความดีแก่พวกเขา และให้ความยุติธรรมแก่พวกเขา
แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรักผู้มีความยุติธรรม

9.แต่ว่าอัลลอฮ์ทรงห้ามพวกเจ้าเกี่ยวกับบรรดาผู้ที่ต่อต้านพวกเจ้าใ
นเรื่องศาสนา และขับไล่พวกเจ้าออกจากบ้านเรือนของพวกเจ้า
และช่วยเหลือให้ขับไล่พวกเจ้าในการที่พวกเจ้าจะผูกมิตรกับพวกเขา
และผู้ใดผูกมิตรกับพวกเขา ชนเหล่านั้นพวกเขาเป็นผู้อธรรม

10.โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย
เมื่อบรรดาหญิงผู้ศรัทธาเป็นผู้ลี้ภัยมาหาพวกเจ้า ก็จงสอบสวนพวกนาง
อัลลอฮ์ทรงรู้ดียิ่งในการศรัทธาของพวกนาง
ครั้นเมื่อพวกเจ้ารู้ว่าพวกนางเป็นผู้ศรัทธา
ก็อย่าได้ส่งพวกนางกลับไปยังพวกปฏิเสธศรัทธา
พวกนางมิได้เป็นที่อนุมัติแก่พวกเขา
และพวกเขาก็มิได้เป็นที่อนุมัติแก่พวกนาง และจงจ่ายคืนให้พวกเขา

(สามีเดิมที่เป็นกาเฟร) สิ่งที่พวกเขาได้จ่ายไป (มะฮัร)
และไม่เป็นบาปอันใดแก่พวกเจ้าที่จะแต่งงานกับพวกนาง
เมื่อพวกเจ้าได้ให้แก่พวกนางซึ่งของหมั้นของพวกนาง
และอย่าหน่วงเหนี่ยวพันธะการแต่งงานของบรรดาหญิงผู้ปฏิเสธศรัทธา
และจงขอคืนสิ่งที่พวกเจ้าได้ใช้จ่ายไป
และให้พวกเขาขอคืนสิ่งที่พวกเขาได้ใช้จ่ายไป
นั่นคือข้อตัดสินของอัลลอฮ์ พระองค์ทรงตัดสินในระหว่างพวกเจ้า
และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

11.และถ้าคนใดในบรรดาภริยาของพวกเจ้าหนีไปสู่พวกปฏิเสธศรัทธาแล้ว
ครั้นเมื่อพวกเจ้าสามารถแก้แค้นริบทรัพย์มาได้
ก็จงจ่ายคืนให้แก่บรรดาผู้ที่บรรดาภริยาของพวกเขาหนีไปเท่ากับจำนวน
ที่พวกเขาได้จ่ายไป และจงยำเกรงอัลลอฮ์
ผู้ซึ่งพวกเจ้าเป็นผู้ศรัทธาต่อพระองค์เถิด

12.โอ้นบีเอ๋ย เมื่อบรรดาหญิงผู้ศรัทธาได้มาหาเจ้า
โดยพวกนางให้ปฏิญาณแก่เจ้าว่าพวกนางจะไม่ตั้งภาคีใด ๆ ต่ออัลลอฮ์
และจะไม่ขโมย และจะไม่ทำชู้ และจะไม่ฆ่าลูก ๆ ของพวกนาง
และจะไม่นำมาซึ่งการใส่ร้ายโดยการเสกสรรลูกหลงพ่อให้เป็นลูกของเขา
และจะไม่ขัดขืนคำสั่งของเจ้าในเรื่องดีงามดังนั้น
จงรับการปฏิญาณของพวกนาง และจงขอต่ออัลลอฮ์ให้ทรงอภัยแก่พวกนาง
แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

13.โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย
พวกเจ้าอย่าได้คบกับหมู่ชนที่อัลลอฮ์ทรงกริ้วต่อพวกเขาไว้เป็นมิตรสหาย แน่นอนพวกเขาหมดหวังต่อวันปรโลกแล้ว
เสมือนกับที่พวกปฏิเสธศรัทธาหมดหวังต่อ (การฟื้นคืนชีพของ)
ชาวกุบูร

SURA 61 As-Saff @อัศศ็อฟ

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินจ่างแซ่ซ้องสดุดีแด่อัลลอฮ์ และพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ

2.โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย
ทำไมพวกเจ้าจึงกล้าพูดในสิ่งที่พวกเจ้าไม่ปฏิบัติ

3.เป็นที่น่าเกลียดยิ่ง ณ ที่อัลลอฮ์
การที่พวกเจ้าพูดในสิ่งที่พวกเจ้าไม่ปฏิบัติ

4.แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรักบรรดาผู้ที่ต่อสู้ในทางของพระองค์เป็นแถวเดียวกัน ประหนึ่งพวกเขาเป็นอาคารที่ยึดมั่นแข็งแรง

5.และจงรำลึกเมื่อมูซาได้กล่าวแก่หมู่ชนของเขาว่า
โอ้หมู่ชนของฉันเอ๋ย ทำไมพวกท่านจึงทำร้ายฉัน
และแน่นอนพวกท่านรู้แล้วมิใช่หรือว่า
แท้จริงฉันเป็นร่อซูลของอัลลอฮ์มายังพวกท่าน ดังนั้น
เมื่อพวกเขาหันเหไป (จากแนวทางที่เที่ยงตรง)

อัลลอฮ์ก็ทรงทำให้หัวใจของพวกเขาหันเหออกไป
และอัลลอฮ์นั้นจะไม่ชี้แนะทางที่ถูกต้องแก่หมู่ชนผู้ฝ่าฝืน

6.และจงรำลึก เมื่ออีซา อิบนิมัรยัม ได้กล่าวว่า
โอ้วงศ์วานอิสรออีลเอ๋ย
แท้จริงฉันเป็นร่อซู้ลของอัลลอฮ์มายังพวกท่าน
เป็นผู้ยืนยันสิ่งที่มีอยู่ในเตารอฮ์ก่อนหน้าฉัน
และเป็นผู้แจ้งข่าวดีถึงร่อซู้ลคนหนึ่ง ผู้จะมาภายหลังฉัน
ชื่อของเขาคือ อะหมัด ครั้นเมื่อเขา (อะหมัด)
ได้มายังพวกเขาพร้อมด้วยหลักฐานอันชัดแจ้งแล้ว พวกเขากล่าวว่า
นี่คือมายากลแท้ ๆ

7.และผู้ใดเล่าจะอธรรมยิ่งกว่าผู้กล่าวเท็จต่ออัลลอฮ์ด้วยปากของพวก
เขา ขณะที่เขาถูกเชิญชวนสู่อิสลาม
และอัลลอฮ์นั้นจะไม่ชี้แนะทางที่ถูกต้องแก่หมู่ชนผู้อธรรม

8.พวกเขาปรารถนาที่จะดับรัศมีของอัลลอฮ์ด้วยปากของพวกเขา
แต่อัลลอฮ์เป็นผู้ทำให้รัศมีของพระองค์สมบูรณ์
แม้ว่าพวกปฏิเสธศณัทธาจะเกลียดชังก็ตาม

9.พระองค์คือผู้ทรงส่งร่อซู้ลของพระองค์ด้วยการชี้นำทางและศาสนาแห่
งสัจธรรม เพื่อพระองค์จะทรงให้ศาสนาอิสลามอยู่เหนือศาสนาทั้งมวล
ถึงแม้พวกตั้งภาคีจะเกลียดชังก็ตาม

10.โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย ข้าจะชี้แนะแนวทางแก่พวกเจ้าไหมเล่า
ถึงการค้าที่จะช่วยพวกเจ้าให้พ้นจากการลงโทษอันเจ็บปวด

11.นั่นคือ พวกเจ้าต้องศรัทธาต่ออัลลอฮ์และร่อซู้ลของพระองค์
และต่อสู้ดิ้นรนในทางอัลลอฮ์
ด้วยทรัพย์สินของพวกเจ้าและชีวิตของพวกเจ้า
นั่นเป็นการดียิ่งสำหรับพวกเจ้าหากพวกเจ้ารู้

12.พระองค์จะทรงอภัยให้แก่พวกเจ้า ซึ่งการทำบาปของพวกเจ้า
และจะทรงให้พวกเจ้าเข้าในสวนสวรรค์หลากหลาย มีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน
ณ เบื้องล่างของสวนสวรรค์
และที่พำนักอันบรมสุขในสวนสวรรค์หลากหลายอันสถาพร
นั่นคือชัยชนะอันใหญ่หลวง

13.และสิ่งอื่น ๆ อีกที่พวกเจ้ารักชอบมัน การช่วยเหลือจากอัลลอฮ์
และการพิชิตอันใกล้นี้ และจงแจ้งข่าวดีแด่บรรดาผู้ศรัทธาเถิด

14.โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย! จงเป็นผู้ช่วยเหลือในทางของอัลลอฮ์
ดังเช่นอีซา อิบน มัรยัม ได้กล่าวแก่บรรดาสาวกว่า
ผู้ใดจะเป็นผู้ช่วยเหลือฉันไปยังอัลลอฮ์บ้าง? บรรดาสาวกได้กล่าวว่า
พวกเราเป็นผู้ช่วยเหลือในทางของอัลลอฮ์ ดังนั้น
กลุ่มหนึ่งจากวาศวานของอิสรออีลได้ศรัทธา
และอีกกลุ่มหนึ่งได้ปฏิเสธศรัทธา
แต่เราได้ช่วยเสริมกำลังแก่บรรดาผู้ศรัทธาให้เหนือกว่าศัตรูของพวกเ
ขา แล้วพวกเขาก็กลายเป็นผู้มีชัยชนะ

SURA 62 Al-Jumuah @อัลญุมุอะฮ์

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย
และสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินต่างแซ่ซ้องดุดีแด่อัลลอฮ์ ผู้ทรงอภิสิทธิ์
ผู้ทรงบริสุทธิ์ ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ

2.พระองค์ทรงเป็นผู้แต่งตั้งร่อซูลขึ้นคนหนึ่งในหมู่ผู้ไม่รู้จักหนังสือจากพวกเขาเอง เพื่อสาธยายอายาตต่าง ๆ ของพระองค์แก่พวกเขา
และทรงทำให้พวกเขาผุดผ่อง
และทรงสอนคัมภีร์และความสุขุมคัมภีรภาพแก่พวกเขา
และแม้ว่าแต่ก่อนนี้พวกเขาอยู่ในการหลงผิดอย่างชัดแจ้งก็ตาม

3.และกลุ่มชนอื่น ๆ ในกลุ่มพวกเขาที่จะติดตามมาภายหลังจากพวกเขา
และพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ

4.นั่นคือความโปรดปรานของอัลลอฮ์ ทรงประทานความโปรดปรานนั้นแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้มีบุญคุณอันใหญ่หลวง

5.อุปมาบรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์เตารอฮ์
แล้วพวกเขามิได้ปฏิบัติตามที่พวกเขาได้รับมอบ
ประหนึ่งเช่นกับลาที่แบกหนังสือจำนวนหนึ่ง (บนหลังของมัน)
อุปมาหมู่ชนที่ปฏิเสธต่อสัญญาณต่าง ๆ ของอัลลอฮ์
มันช่างชั่วช้าจริง ๆ และอัลลอฮ์จะไม่ชี้แนะทางแก่หมู่ชนผู้อธรรม

6.จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด โอ้บรรดายิวเอ๋ย
หากพวกท่านอ้างว่าพวกท่านเป็นมิตรของอัลลอฮ์อื่นจากมนุษย์แล้วไซร้
ดังนั้นพวกท่านก็จงมุ่งหวังความตายกันเถิด
หากพวกท่านเป็นผู้สัตย์จริง

7.แต่ว่าพวกเขาจะไม่มุ่งหวังมันเป็นอันขาด
เนื่องด้วยสิ่งที่มือของพวกเขาได้ประกอบ (กรรมชั่ว) ไว้ก่อน
และอัลลอฮ์ทรงรอบรู้พวกอธรรมทั้งหลาย

8.จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด แท้จริงความตายที่พวกท่านหนีจากมันไปนั้น มันจะมาพบกับพวกท่าน
แล้วพวกท่านจะถูกนำกลับไปยังพระผู้ทรงรอบรู้สิ่งเร้นลับและสิ่งเปิดเผย แล้วพระองค์จะทรงแจ้งแก่พวกท่านตามที่พวกท่านได้ประกอบกรรมไว้

9.โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย เมื่อได้มีเสียงร้องเรียก (อะซาน)
เพื่อทำละหมาดในวันศุกร์ ก็จงรีบเร่งไปสู่การรำลึกถึงอัลลอฮ์
และจงละทิ้งการค้าขายเสีย นั่นเป็นการดีสำหรับพวกเจ้าหากพวกเจ้ารู้

10.ต่อเมื่อการละหมาดได้สิ้นสุดลงแล้วก็จงแยกย้ายกันไปตามแผ่นดิน
และจงแสวงหาความโปรดปรานของอัลลอฮ์ และจงรำลึกถึงอัลลอฮ์ให้มาก ๆ
เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับชัยชนะ

11.และเมื่อพวกเขาได้เห็นการค้าและการละเล่นพวกเขาก็กรูกันไปที่นั้น และปล่อยเจ้าให้ยืนอยู่คนเดียว จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด
สิ่งที่มีอยู่ ณ อัลลอฮ์นั้นดีกว่าการละเล่นและการค้า
และอัลลอฮ์นั้นทรงเป็นเลิศยิ่งในหมู่ผู้ประทานปัจจัยยังชีพ

SURA 63 Al-Munafiqun @อัลมุนาฟิกูน

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.เมื่อพวกสับปลับ (มุนาฟิกูน) มาหาเจ้า พวกเขากล่าวว่า
เราขอปฏิญาณว่า แท้จริงท่านเป็นร่อซูลของอัลลอฮ์
แต่อัลลอฮ์ทรงรู้ดียิ่งว่า
แท้จริงเจ้านั้นเป็นร่อซูลของพระองค์อย่างแน่นอน
และอัลลอฮ์ทรงเป็นพยานว่า
แท้จริงพวกมุนาฟิกีนนั้นเป็นผู้กล่าวเท็จอย่างแน่นอน

2.พวกเขาได้ถือเอาการสาบานของพวกเขาเป็นโล่ แล้วกีดกันจากทางของอัลลอฮ์ แท้จริงพวกเขานั้นสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไปนั้นช่างชั่วช้าจริง ๆ

3.นั่นเป็นเพราะพวกเขาศรัทธาแล้วก็ปฏิเสธศรัทธา
ดังนั้นจึงถูกผนึกบนหัวใจของพวกเขาแล้วพวกเขาก็ไม่เข้าใจ

4.และเมื่อเจ้าได้เห็นพวกเขาแล้ว
ร่างกายของพวกเขาจะเป็นที่พึงพอใจแก่เจ้า และหากพวกเขาพูด
เจ้าก็จะฟังคำพูดของพวกเขา
ประหนึ่งว่าพวกเขาเป็นท่อนไม้ที่ถูกยันไว้ พวกเขาคิดว่า ทุก ๆ
เสียงร้องนั้นเป็นปฏิปักษ์ต่อพวกเขา พวกเขาคือศัตรู
ดังนั้นจงระวังพวกเขา ขออัลลอฮ์ทรงให้ความอัปยศแก่พวกเขา
ทำไมเล่าพวกเขาจึงหันเหออกไปทางอื่น

5.และเมื่อได้มีเสียงกล่าวแก่พวกเขาว่า จงมาเถิดร่อซูลของอัลลอฮ์
จงขออภัยโทษให้แก่พวกท่าน พวกเขาก็หันศีรษะของพวกเขาไปอีกทางหนึ่ง
และเจ้าเห็นพวกเขาผินหลังออกไปทั้ง ๆ ที่พวกเขาเป็นผู้หยิ่งผยอง

6.มีผลเท่ากันแก่พวกเขาที่เจ้าจะขออภัยโทษแก่พวกเขาหรือไม่ขออภัยโทษให้แก่พวกเขาก็ตาม อัลลอฮ์จะไม่ทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขา
แท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงชี้แนะทางแก่หมู่ชนผู้ฝ่าฝืน

7.พวกเขาคือผู้ที่กล่าวว่า
อย่าบริจาคให้แก่ผู้ที่อยู่กับร่อซูลของอัลลอฮ์
เพื่อพวกเขาจะได้แยกย้ายออกไป
แต่ขุมคลังแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินนั้นเป็นของอัลลอฮ์
แต่ว่าพวกมุนาฟิกีนไม่เข้า

8.พวกเขากล่าวว่า ถ้าเรากลับไปยังนครมะดีนะฮ์
พวกที่มีเกียรติกว่าจะขับไล่พวกที่ต่ำต้อยออกจากนครมะดีนะฮ์
ส่วนอำนาจนั้นเป็นของอัลลอฮ์และร่อซูลของพระองค์และบรรดาผู้ศรัทธา
แต่ว่าพวกมุนาฟิกีนนั้นหารู้ไม่

9.โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย
อย่าให้ทรัพย์สินของพวกเจ้าและลูกหลานของพวกเจ้าหันเหพวกเจ้าจากการรำลึกถึงอัลลอฮ์ และผู้ใดกระทำเช่นนั้น ชนเหล่านั้นคือพวกที่ขาดทุน

10.และจงบริจาคจากสิ่งที่เราได้ให้ปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้าก่อนที่ความตายจะเกิดขึ้นแก่ผู้ใดในหมู่พวกเจ้า แล้วเขาก็จะกล่าวว่า
ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์

มาตรว่าพระองค์ท่านทรงผ่อนผันให้แก่ข้าพระองค์อีกชั่วเวลาเพียงเล็ก
น้อย เพื่อที่ข้าพระองค์จะได้บริจาค
และข้าพระองค์ก็จะอยู่ในหมู่คนดีทั้งหลาย (ผู้ทรงคุณธรรม)

11.แต่อัลลอฮ์จะไม่ทรงผ่อนผันให้แก่ชีวิตใดเมื่อกำหนดของมันได้มาถึ
งแล้ว และอัลลอฮ์นั้นทรงรู้ดียิ่งในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ

SURA 64 At-Tagabun @อัตตะฆอบุน

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย
และสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินต่างแซ่ซ้องดุดีแด่อัลลอฮ์
อำนาจเด็ดขาดเป็นของพระองค์ มวลการสรรเสริญเป็นของพระองค์
และพระองค์เป็นผู้ทรงอานุภาพเหนือทุกสิ่งอย่าง

2.พระองค์คือผู้ทรงสร้างพวกเจ้า
ดังนั้นในหมู่พวกเจ้ามีผู้ปฏิเสธศรัทธา
และในหมู่พวกเจ้ามีผู้ศรัทธา
และอัลลอฮ์ทรงรู้เห็นในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ

3.พระองค์ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินด้วยความจริง
และทรงทำให้พวกเจ้าเป็นรูปร่าง
และทรงทำให้รูปร่างของพวกเจ้าสวยงามยิ่ง
และยังพระองค์เท่านั้นคือทางกลับ

4.พระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน
และทรงรอบรู้สิ่งที่พวกเจ้าปกปิดและสิ่งที่พวกเจ้าเปิดเผย
และอัลลอฮ์ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในทรวงอก

5.ข่าวคราวของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในอดีตมิได้มีมายังพวกเจ้าดอกหรื
อ? พวกเขาได้ลิ้มรสการลงโทษแห่งกิจกรรมของพวกเขา (ในโลกดุนยา)
และการลงโทษอันเจ็บปวดจะได้แก่พวกเขา (ในโลกอาคิเราะฮ์

6.นั่นเป็นเพราะว่าบรรดาร่อซู้ลของพวกเขาได้มายังพวกเขาพร้อมด้วยหล
ักฐานอันชัดแจ้ง แต่พวกเขาได้กล่าวว่า
สามัญชนเช่นนี้นะหรือจะชี้แนะทางให้แก่เรา
พวกเขาได้ปฏิเสธศรัทธาและผินหลังให้ แต่อัลลอฮ์ทรงพอเพียง
(จากการศรัทธาของพวกเขา)
เพราะอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงมั่งมีอย่างเหลือหลาย
เป็นผู้ได้รับการสรรเสริญ

7.บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธากล่าวอ้างว่า
พวกเขาจะไม่ถูกให้ฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีก จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด
หาเป็นเช่นนั้นไม่ ! ขอสาบานต่อพระเจ้าของข้าพระองค์
พวกท่านจะถูกให้ฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีกอย่างแน่นอน
แล้วพวกท่านจะได้รับแจ้งตามที่พวกท่านได้ประกอบกรรมไว้
และนั่นเป็นการง่ายดายสำหรับอัลลอฮ์

8.ดังนั้น จงศรัทธาต่ออัลลอฮ์และร่อซู้ลของพระองค์ และแสงสว่าง
(อัลกุรอาน) ซึ่งเราได้ประทานลงมา
และอัลลอฮ์นั้นทรงรู้ดียิ่งในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ

9.วันที่พระองค์จะทรงรวบรวมพวกเจ้าเพื่อวันแห่งการชุมนุม
นั้นคือวันแห่งชัยชนะ (สำหรับมุอฺมิน) และขาดทุน (สำหรับกาฟิร)
ส่วนผู้ได้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และกระทำความดี
พระองค์จะทรงลบล้างความชั่วทั้งหลายของเขาออกไปจากเขา
และจะทรงให้เขาเข้าสวนสวรรค์หลากหลาย ณ
เบื้องล่างของสวนสวรรค์นั้นมีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน
พวกเขาเป็นผู้พำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล นั้นคือความสำเร็จอันยิ่งใหญ่

10.ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและปฏิเสธต่อสัญญาณต่าง ๆ ของเรา
ชนเหล่านั้นคือชาวนรก พวกเขาเป็นผู้พำนักอยู่ในนั้น
และมันเป็นทางกลับที่ชั่วช้ายิ่ง

11.ไม่มีทุกข์ภัยอันใดเกิดขึ้น เว้นแต่ด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์
และผู้ใดศรัทธาต่ออัลลอฮ์ พระองค์จะทรงเปิดหัวใจของเขา
(สู่แนวทางที่ถูกต้อง) และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ทุกสิ่งอย่าง

12.และจงเชื่อฟังปฏิบัติตามอัลลอฮ์ และจงเชื่อฟังปฏิบัติตามร่อซูล
หากพวกเจ้าผินหลังกลับ (ไม่เชื่อฟัง)
ดังนั้นหน้าที่ของร่อซูลของเราก็คือการเผยแผ่อันชัดแจ้ง

13.อัลลอฮ์ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ ดังนั้น
บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลายจงมอบหมายไว้วางใจต่ออัลลอฮ์เถิด

14.โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย
แท้จริงในหมู่คู่ครองของพวกเข้าและลูกหลานของพวกเจ้านั้น
มีบางคนเป็นศัตรูแก่พวกเจ้า ฉะนั้นจงระวังต่อพวกเขา
แต่ถ้าพวกเจ้าอภัยและยกโทษ (แก่พวกเขา)
แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

15.แท้จริง
ทรัพย์สมบัติของพวกเจ้าและลูกหลานของพวกเจ้านั้นเป็นเครื่องทดสอบ
และอัลลอฮ์นั้น ณ ที่พระองค์มีรางวัลอันยิ่งใหญ่

16.ดังนั้น จงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด เท่าที่พวกเจ้ามีความสามารถ
และจงเชื่อฟังและปฏิบัติตามและบริจาคเถิด
เพราะเป็นการดียิ่งสำหรับตัวของพวกเจ้า
และผู้ใดถูกปกป้องให้พ้นจากความตระหนี่แห่งจิตใจของเขา
ชนเหล่านั้นพวกเขาเป็นผู้ประสบความสำเร็จ

17.หากพวกเจ้าให้อัลลอฮ์ยืมอย่างดีเยี่ยมแล้ว
พระองค์ก็จะทรงทวีการยืมให้แก่พวกเจ้า และจะทรงอภัยให้แก่พวกเจ้า
และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงตอบแทนแก่ผู้กระทำความดี
ทรงผ่อนผันการลงโทษ

18.ผู้ทรงรอบรู้สิ่งเร้นลับและสิ่งที่เปิดเผย ผู้ทรงอำนาจ
ผู้ทรงปรีชาญาณ

SURA 65 At-Talaq @อัฏเฏาะล๊าก

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.โอ้ นบีเอ๋ย เมื่อพวกเจ้าหย่าภริยา ก็จงหย่าพวกนางตามกำหนด
(อิดดะฮ์) ของพวกนาง และจงนับกำหนดอิดดะฮ์ให้ครบ
พวกเจ้าจงยำเกรงอัลลอฮ์ พระเจ้าของพวกเจ้าเถิด
อย่าขับไล่พวกนางออกจากบ้านของพวกนาง
และพวกนางก็อย่าออกจากบ้านเว้นแต่พวกนางจะกระทำลามกอย่างชัดแจ้ง
และเหล่านี้ คือข้อกำหนดของอัลลอฮ์
และผู้ใดละเมิดข้อกำหนดของอัลลอฮ์
แน่นอนเขาก็ได้อธรรมแก่ตัวของเขาเอง
เจ้าไม่รู้ดอกว่าบางทีอัลลอฮ์จะทรงปรับปรุงกิจการ (ของเขา)
หลังจากนั้น

2.ต่อเมื่อพวกนางได้อยู่จนครบกำหนดของพวกนางแล้ว
ก็จงยับยั้งพวกนางให้อยู่โดยดี หรือให้พวกนางจากไปโดยดี
และจงให้มีพยานสองคนเป็นผู้เที่ยงธรรมในหมู่พวกเจ้า
และจงให้การเป็นพยานนั้นเป็นไปเพื่ออัลลอฮ์ ดังกล่าวมานั้น
ผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันอาคิเราะฮ์จะถูกตักเตือนให้ถือปฏิบัติ
และผู้ใดยำเกรงอัลลอฮ์ พระองค์ก็จะทรงหาทางออกให้แก่เขา

3.และจะทรงประทานปัจจัยยังชีพแก่เขาจากที่ที่เขามิได้คาดคิด
และผู้ใดมอบหมายแด่อัลลอฮ์ พระองค์ก็จะทรงเป็นผู้พอเพียงแก่เขา
แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงบรรลุในกิจการของพระองค์
โดยแน่นอนสำหรับทุกสิ่งทุกอย่างนั้น อัลลอฮ์ทรงกำหนดกฎสภาวะไว้แล้ว

4.สำหรับผู้หญิงในหมู่ภริยาของพวกเจ้าที่หมดหวังในการมีระดู
หากพวกเจ้ายังสงสัย (ในเรื่องอิดดะฮ์ของนาง) ดังนั้น
พึงรู้เถิดว่า อิดดะฮ์ของพวกนางคือสามเดือน
และบรรดาผู้หญิงที่มิได้มีระดูก็เช่นกัน ส่วนบรรดาผู้มีครรภ์
กำหนดของพวกนางก็คือ พวกนางจะคลอดทารกที่อยู่ครรภ์ของพวกนาง
และผู้ใดยำเกรงต่ออัลลอฮ์
พระองค์จะทรงทำให้กิจการของเขาสะดวกง่ายดายแก่เขา

5.นั่นคือพระบัญชาของอัลลอฮ์
ซึ่งพระองค์ได้ทรงประทานพระบัญชานั้นแก่พวกเจ้า
และผู้ใดยำเกรงอัลลอฮ์
พระองค์จะทรงลบล้างความชั่วทั้งหลายของเขาออกไปจากเขา
และจะทรงเพิ่มรางวัลให้มากขึ้นแก่เขา

6.จงให้พวกนางพำนักอยู่ ณ ที่พวกเจ้าพำนักอยู่ ตามฐานะของพวกเจ้า
และอย่าทำอันตรายพวกนางเพื่อให้เกิดการคับแค้นแก่พวกนาง
และหากพวกนางตั้งครรภ์ก็จงเลี้ยงดูพวกนางจนกว่าพวกนางจะคลอดทารกที่
อยู่ในครรภ์ของพวกนาง ครั้นเมื่อพวกนางได้ให้นมแก่ทารกของพวกเจ้า
ก็จงให้พวกนางซึ่งค่าตอบแทนของพวกนาง
และจงปรึกษาหารือระหว่างพวกเจ้าด้วยกันโดยดี
และเมื่อพวกเจ้าตกลงกันไม่ได้ ก็จงให้หญิงอื่นให้นมแก่เด็กนั้น

7.ควรให้ผู้มีฐานะร่ำรวยจ่ายตามฐานะของเขา
ส่วนผู้ที่การยังชีพของเขาเป็นที่คับแค้นแก่เขา
ก็ให้เขาจ่ายตามที่อัลลอฮ์ทรงประทานมาให้แก่เขา
อัลลอฮ์มิได้ทรงให้เป็นที่ลำบากแก่ชีวิตใด

เว้นแต่ตามที่ พระองค์ทรงประทานมาแก่ชีวิตนั้น
หลังจากความยากลำบากอัลลอฮ์จะทรงทำให้เกิดความสะดวกสบาย

8.มีชาวเมืองกี่ มากน้อยแล้วที่ ฝ่าฝืนพระบัญชาของพระเจ้าของพวกเขาและบรรดารอซูล ของพระองค์ เราได้ชำระพวกเขาด้วยการชำระอย่างเข้มงวด
และเราได้ลงโทษพวกเขาด้วยการลงโทษอย่างหนัก

9.ดังนั้น พวกเขาจึงได้ลิ้ มรสผลร้ายแห่งกิจกรรมของพวกเขา
และบั้ นปลายแห่งกิจกรรมของพวกเขา คือการขาดทุน ความหายนะ

10.อัลลอฮ์ทรงเตรียมการลงโทษอย่างหนักไว้สำหรับพวกเขาแล้ว
ดังนั้น จงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด โอ้บรรดาผู้ มีสติปัญญาที่ ศรัทธาเอ๋ย
เพราะแน่นอนอัลลอฮ์ได้ทรงประทานข้อเตือนสติ (อัลกุรอาน)
ลงมาให้แก่พวกเจ้าแล้ว

11.(และ) ร่อซูล ท่านหนึ่ง (มุฮัมมัด) มาสาธยายอายาตต่าง ๆ
อันชัดแจ้งของอัลลอฮ์แก่พวกเจ้า
เพื่ อจะได้นำบรรดาผู้ ศรัทธาและกระทำความดีทั้ งหลายออกจากความมืดทึบ
ทั้ งมวลสู่ แสงสว่าง ส่วนผู้ ใดศรัทธาต่ออัลลอฮ์และกระทำความดี
พระองค์จะทรงให้เขาเข้าสวนสวรรค์หลากหลาย ณ
เบื้ องล่างสวนสวรรค์นั้ นมีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน
พวกเขาเป็นผู้ พำนักอยู่ ในนั้ นตลอดกาล
แน่นอนได้ทรงจัดปัจจัยยังชีพอย่างดีเลิศไว้ให้แก่เขาแล้ว

12.อัลลอฮ์ผู้ ทรงสร้างชั้ นฟ้าทั้ งเจ็ด
และทรงสร้างแผ่นดินก็เยี่ ยงนั้ น พระบัญชาจะลงมาท่ามกลางมันทั้ งหลาย
(ชั้ นฟ้าและแผ่นดิน) เพื่ อพวกเจ้าจะได้รู้ ว่า
แท้จริงอัลลอฮ์นั้ นเป็นผู้ ทรงอานุภาพเหนือทุกสิ่ งอย่าง
และแท้จริงอัลลอฮ์นั้ นทรงห้อมล้อมทุกสิ่ งอย่างไว้ด้วยความรอบรู้
(ของพระองค์)

SURA 66 At-Tahrim @อัตตะห์รีม

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ ทรงเมตตา ผู้ ทรงปรานี

1.โอ้นบีเอ๋ย ทำไมเจ้าจึงห้ามสิ่ งที่ อัลลอฮ์ทรงอนุมัติแก่เจ้า
เพื่ อแสวงหาความพึงพอใจบรรดาภริยาของเจ้าเล่า?
และอัลลอฮ์นั้ นเป็นผู้ ทรงอภัย ผู้ ทรงเมตตา

2.แน่นอนอัลลอฮ์ได้ทรงกำหนดแก่พวกเจ้าแล้วในการแก้คำสาบานของพวกเจ้า และอัลลอฮ์เป็นผู้ ทรงคุ้มครองพวกเจ้า และพระองค์เป็นผู้ ทรงรอบรู้
ผู้ ทรงปรีชาญาณ

3.และจงรำลึกขณะที่ ท่านนบีได้บอกความลับเรื่ องหนึ่ งแก่ภริยาบางคนของเขา ครั้ นเมื่ อนางได้บอกเล่าเรื่ องนี้ (แก่คนอื่ น)
และอัลลอฮ์ได้ทรงแจ้งเรื่ องนี้ แก่เขา (ท่านนบี)
เขาก็ได้แจ้งบางส่วนของเรื่ องนี้ และไม่แจ้งบางส่วน ครั้ นเมื่ อเขา
(ท่านนบี) ได้แจ้งเรื่ องนี้ แก่นาง นางได้กล่าวว่า
ใครบอกเล่าเรื่ องนี้ แก่ท่าน? เขา (ท่านนบี) กล่าวว่า
พระผู้ ทรงรอบรู้ พระผู้ ทรงตระหนักยิ่ ง ทรงแจ้งแก่ฉัน

4.หากเจ้าทั้งสองกลับเนื้อกลับตัวขออภัยโทษต่ออัลลอฮ์
(ก็จะเป็นการดีแก่เจ้าทั้งสอง)
เพราะแน่นอนหัวใจของเจ้าทั้งสองก็โอนอ่อนอยู่แล้ว
แต่หากเจ้าทั้งสองร่วมกันต่อต้านเขา (ท่านนบี) แท้จริงอัลลอฮ์
พระองค์เป็นผู้ทรงคุ้มครองของเขา
อีกทั้งญิบรีลและบรรดาผู้ศรัทธาที่ดี ๆ และนอกจากนั้น
มลาอิกะฮ์ก็ยังเป็นผู้ช่วยเหลือสนับสนุนอีกด้วย

5.หากเขาหย่าพวกนาง
บางทีพระเจ้าของเขาจะทรงเปลี่ยนแปลงให้แก่เขามีภริยาที่ดีกว่าพวกนา
ง เป็นหญิงที่นอบน้อมถ่อมตน เป็นหญิงผู้ศรัทธา เป็นหญิงผู้ภักดี
เป็นหญิงผู้ขอลุแก่โทษ เป็นหญิงผู้มั่นต่อการอิบาดะฮ์
เป็นหญิงผู้มั่นต่อการถือศีลอด เป็นหญิงที่เป็นหม้าย
และที่เป็นหญิงสาว

6.โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย
จงคุ้มครองตัวของพวกเจ้าและครอบครัวของพวกเจ้าให้พ้นจากไฟนรก
เพราะเชื้อเพลิงของมันคือมนุษย์และก้อนหิน
มีมลาอิกะฮ์ผู้แข็งกร้าวหาญคอยเฝ้ารักษามันอยู่
พวกเขาจะไม่ฝ่าฝืนอัลลอฮ์ในสิ่งที่พระองค์ทรงบัญชาแก่พวกเขา
และพวกเขาจะปฏิบัติตามที่ถูกบัญชา

7.โอ้บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเอ๋ย วันนี้พวกเจ้าอย่าได้แก้ตัวเลย
แต่ว่าพวกเจ้าจะถูกตอบแทนตามที่พวกเจ้าได้กระทำไว้

8.โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย
จงขอลุแก่โทษแด่อัลลอฮ์ด้วยการลุแก่โทษอย่างจริงจังเถิด
บางทีพระเจ้าของพวกเจ้าจะลบล้างความผิดของพวกเจ้าออกจากพวกเจ้า
และจะทรงให้พวกเจ้าเข้าสวนสวรรค์หลากหลาย ณ
เบื้องล่าวสวนสวรรค์นั้นมีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน
วันที่อัลลอฮ์จะไม่ทรงทำให้นบีและบรรดาผู้ศรัทธาร่วมกับเขาต้องอัปย
ศ
แสงสว่างของพวกเขาจะส่องจ้าไปเบื้องหน้าของพวกเขาและทางเบื้องขวาขอ
งพวกเขา พวกเขาจะกล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของเรา
ขอพระองค์ได้ทรงโปรดทำให้แสงสว่างของเราอยู่กับเราตลอดไป
และทรงยกโทษให้แก่เรา
แท้จริงพระองค์ท่านเป็นผู้ทรงอานุภาพเหนือทุกสิ่ง

9.โอ้นบีเอ๋ย จงต่อสู้กับพวกปฏิเสธศรัทธาและพวกมุนาฟิกีน
และจงแข็งกร้าวกับพวกเขา เพราะที่พำนักของพวกเขาคือนรก
และมันเป็นทางกลับที่ชั่วช้ายิ่ง

10.อัลลอฮ์ทรงยกอุทาหรณ์แก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาถึงภริยาของนูห์
และภริยาของลูฏ
นางทั้งสองอยู่ภายใต้การปกครองของบ่าวที่ดีทั้งสองในหมู่ปวงบ่าวของ
เรา แต่นางทั้งสองได้ทรยศต่อเขาทั้งสอง ดังนั้น
เขาทั้งสองจึงไม่สามารถช่วยเขาทั้งสองให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์แ
ต่ประการใด จึงมีเสียงกล่าวขึ้นว่า
เจ้าทั้งสองจงเข้าไปในไฟนรกพร้อมกับบรรดาผู้ที่เข้าไปในมัน

11.และอัลลอฮ์ทรงยกอุทาหรณ์แก่บรรดาผู้ศรัทธา
ถึงภริยาของของฟิรเอาน์ เมื่อนางได้กล่าวว่า
ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์
ขอพระองค์ทรงโปรดสร้างบ้านหลังหนึ่งให้แก่ข้าพระองค์ ณ
ที่พระองค์ท่านในสวนสวรรค์
และทรงโปรดช่วยข้าพระองค์ให้พ้นจากฟิรเอาน์และการกระทำของเขา
และทรงโปรดช่วยข้าพระองค์ให้พ้นจากหมู่ชนผู้อธรรม

12.และมัรยัมบุตรีของอิมรอน ผู้ซึ่งรักษาพรหมจารีของนาง
แล้วเราได้เป่าวิญญาณของเราเข้าไปในนาง
และนางได้ศรัทธาต่อบัญญัติต่าง ๆ แห่งพระเจ้าของนาง และ
(ได้ศรัทธาต่อ) คัมภีร์ต่าง ๆ ของพระองค์
และนางจึงอยู่ในหมู่ผู้นอบน้อม

SURA 67 Al-Mulk @อัลมุลกฺ

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.ความเจริญสุขจงมีแด่พระผู้ซึ่งอำนาจอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์
และพระองค์คือผู้ทรงอานุภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง

2.พระผู้ทรงให้มีความตายและให้มีความเป็น เพื่อจะทดสอบพวกเจ้าว่า
ผู้ใดบ้างในหมู่พวกเจ้าที่มีผลงานดียิ่ง และพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ
ผู้ทรงให้อภัยเสมอ

3.พระผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งเจ็ดเป็นชั้น ๆ
เจ้าจะไม่เห็นแต่อย่างใดในความไม่ได้สัดส่วนในการสร้างของพระผู้ทรง
กรุณาปรานี ดังนั้นเจ้าจงหันกลับมามองดูซิ
เจ้าเห็นรอยร้าวหรือช่องโหว่บ้างไหม ?

4.แล้วจงหันกลับมามองอีกเป็นครั้งที่สอง
สายตานั้นก็จะกลับมายังเจ้าด้วยการยอมจำนนและในสภาพที่ละเหี่ย

5.และโดยแน่นอนเราได้ประดับท้องฟ้าของโลกนี้ ด้วยดวงดาวเป็นแสงประที
ป และเราได้ทำให้มันเป็นอาวุธไล่ชัยตอน
และเราได้เตรียมการลงโทษด้วยไฟอันร้อนแรงสำหรับพวกมัน

6.และสำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อพระเจ้าของพวกเขานั้น
คือการลงโทษแห่งนรกญะฮันนัม และมันเป็นทางกลับที่ชั่วช้ายิ่ง

7.เมื่อพวกเขาถูกโยนลงไปในนรกพวกเขาจะได้ยินเสียงของมันครวญครางขณะ
ที่มันกำลังเดือนพล่าน

8.มันแทบจะระเบิดออกไปเพราะความเคียดแค้น
ทุกครั้งที่พวกหนึ่งถูกโยนลงไปในมัน ยามเฝ้านรกจะถามพวกเขาว่า
มิได้มีผู้ตักเตือนมายังพวกเจ้าดอกหรือ

9.พวกเขากล่าวว่า มี ได้มีผู้ตักเตือนมายังเรา แต่พวกเราได้ปฏิเสธ
และเรากล่าวอีกว่า
อัลลอฮ์มิได้ทรงประทานสิ่งใดลงมาพวกท่านต่างหากที่อยู่ในการหลงผิดอ
ย่างมาก

10.และพวกเขากล่าวอีกว่า หากพวกเราฟังและใช้สติปัญญาใคร่ครวญ
พวกเราก็จะมิได้มาอยู่เป็นชาวนรกอย่างนี้ดอก

11.พวกเขายอมสารภาพในความผิดของพวกเขา
แต่มันห่างไกลไปเสียแล้วสำหรับชาวนรก

12.แท้จริงบรรดาผู้ยำเกรงต่อพระเจ้าของพวกเขาโดยทางลับ
สำหรับพวกเขาจะได้รับการอภัยโทษและรางวัลอันใหญ่หลวง

13.และพวกเจ้าจงปิดบังคำพูดของพวกเจ้าหรือเปิดเผยมันก็ตาม
แท้จริงพระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในทรวงอก

14.พระผู้ทรงสร้างจะมิทรงรอบรู้ดอกหรือ ?
พระองค์คือผู้ทรงรอบรู้อย่างถี่ถ้วนผู้ทรงตระหนักยิ่ง

15.พระองค์คือผู้ทรงทำแผ่นดินนี้ให้ราบเรียบสำหรับพวกเจ้า
ดังนั้นจงสัญจรไปตามขอบเขตของมันและจงบริโภคจากปัจจัยยังชีพของพระองค์ และยังพระองค์เท่านั้นการฟื้นคืนชีพ

16.พวกเจ้าจะปลอดภัยละหรือ จากการที่พระองค์ทรงสถิตย์อยู่ ณ ฟากฟ้าจะให้แผ่นดินสูบพวกเจ้าแล้วขณะนั้นมันจะหวั่นไหว

17.หรือว่าพวกเจ้าจะปลอดภัยจากการที่พระผู้ทรงสถิตย์อยู่ ณ ฟากฟ้า
จะทรงส่งลมหอบก้อนกรวดให้กระหน่ำมายังพวกเจ้า
แล้วพวกเจ้าจะได้รู้ว่าการตักเตือนของข้าเป็นเช่นใด ?

18.และโดยแน่นอน บรรดา (หมู่ชน) ก่อนหน้าพวกเขาได้ปฏิเสธมาก่อนแล้ว
ดังนั้นการปฏิเสธคำเตือนของข้ามีผลเป็นอย่างไร?

19.พวกเขามิได้มองไปดูนกที่ (บิน) อยู่เบื้องบนพวกเขาดอกหรือ?
มันกาวปีกและหุบปีก (ของมัน)
ไม่มีผู้ใดจะไปดึงมันไว้ได้นอกจากพระผู้ทรงกรุณาปรานี
แท้จริงพระองค์ทรงมองเห็นทุกสิ่งอย่าง

20.หรือผู้ใดเล่า
ซึ่งเขาเป็นพลพรรคของพวกเจ้าที่จะช่วยเหลือพวกเจ้าอื่นจากพระผู้ทรงกรุณาปรานี ?
พวกปฏิเสธศรัทธานั้นมิใช่อื่นใดเลยนอกจากในการหลอกลวงเท่านั้น

21.หรือผู้ใดเล่าซึ่งเขาจะให้ปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้า
หากพระองค์ทรงระงับปัจจัยยังชีพของพระองค์ไว้
แต่ว่าพวกเจ้าดื้อรั้นอยู่ในความหยิ่งยะโส และห่างไกลจากความจริง

22.ผู้ที่เดินคว่ำคมำบนใบหน้าของเขาจะเป็นผู้ที่อยู่ในแนวทางที่ถูกต้องกว่า หรือว่าผู้ที่เดินตัวตรงอยู่บนแนวทางที่เที่ยงตรง

23.จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด พระองค์คือผู้ทรงบังเกิดพวกเจ้าจะขอบคุณ

24.จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด
พระองค์เป็นผู้ทรงแพร่เผ่าพันธ์ของพวกเจ้าในแผ่นดินและพวกเจ้าจะถูกรวบรวมให้กลับไปหาพระองค์

25.และพวกเขากล่าวว่า เมื่อใดเล่าสัญญานี้จะเกิดขึ้น
หากพวกท่านเป็นผู้สัตย์จริง

26.จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด ความรู้ในเรื่องนั้นอยู่ที่อัลลอฮ์
ความจริงฉันเป็นเพียงผู้ตักเตือนอันแจ่มแจ้งเท่านั้น

27.ต่อเมื่อพวกเขาเห็นมัน (การลงโทษ) ใกล้เข้ามาแล้ว
ใบหน้าของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาก็จะหม่นหมอง และจะมีเสียงกล่าวว่า
นี่คือสิ่งที่พวกเจ้าร้องขอ (ในโลกดุนยา)

28.จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด พวกท่านจะบอกฉันซิว่า
หากอัลลอฮ์จะทรงทำลายฉันและผู้ที่อยู่ร่วมกับฉันหรือจะทรงเมตตาแก่พวกเรา
ดังนั้นผู้ใดเล่าจะช่วยพวกปฏิเสธศรัทธาให้พ้นจากการลงโทษอันเจ็บปวด

29.จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด พระองค์คือพระผู้ทรงกรุณาปรานี
เราศรัทธาต่อพระองค์แล้วเราขอมอบหมายแด่พระองค์แล้วจะได้รู้ว่าใครผู้ใดอยู่ในการหลงผิดอันชัดแจ้ง

30.จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด พวกท่านจงบอกฉันซิว่า
หากแหล่งน้ำของพวกท่านเหือดแห้งลง
ดังนั้นผู้ใดเล่าจะนำน้ำที่ท่วมท้นมาให้พวกท่าน

SURA 68 Al-Qalam @อัลกัอลัม

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.นูน ขอสาบานด้วยปากกา และสิ่งที่พวกเขาขีดเขียน

2.ด้วยความโปรดปรานแห่งพระเจ้าของเจ้า เจ้ามิได้เป็นผู้เสียสติ

3.และแท้จริงสำหรับเจ้านั้นมีรางวัลอย่างมิขาดสาย

4.และแท้จริง เจ้านั้นอยู่บนคุณธรรมอันยิ่งใหญ่

5.แล้วเจ้าจะได้เห็นและพวกเขาก็จะได้เห็น

6.ว่าผู้ใดในหมู่พวกเจ้าคือผู้วิกลจริต

7.แท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้นพระองค์ทรงรู้ดียิ่งถึงผู้ที่หลงจากทางของพระองค์ และพระองค์ทรงรู้ดียิ่งถึงผู้ที่อยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง

8.ดังนั้นเจ้าอย่าได้ปฏิบัติตามบรรดาผู้ปฏิเสธเลย

9.พวกเขาใคร่ที่จะเห็นว่า หากเจ้าอ่อนข้อ แล้วพวกเขาก็จะอ่อนข้อตาม

10.และเจ้าอย่าปฏิบัติตามทุกคนที่เป็นนักสาบานที่ต่ำช้า

11.ผู้นินทาตระเวนใส่ร้ายผู้อื่น

12.ผู้ขัดขวางการทำความดี ผู้อธรรมทำร้ายบาปหนา

13.เป็นคนหยาบคายเลวทราม ยิ่งกว่านั้นยังเป็นคนต่ำช้าแปลกปลอม

14.โดยถือว่าเขาเป็นผู้มีทรัพย์สินและมีบุตรหลานมาก

15.เมื่ออายาต (อัลกุรอาน) ทั้งหลายของเราถูกสาธยายแก่เขา
เขากล่าวว่าเป็นนิยายเหลวไหลสมัยก่อน

16.เราจะตีตราเขาบนปลายจมูก

17.แท้จริงเราได้ทดสอบพวกเขา
ดั่งเช่นที่เราได้ทดสอบบรรดาเจ้าของสวน
เมื่อพวกเขาสาบานว่าจะเก็บเกี่ยวผลของมันในยามรุ่ง

18.และพวกเขามิได้กล่าวคำว่า อินชาอัลลอฮ์

19.ดังนั้น การลงโทษจากพระเจ้าของเจ้าก็ได้มาทำลายสวนนั้น
ขณะที่พวกเขากำลังนอนหลับอยู่

20.ครั้นในตอนเช้า มันก็กลายเป็นเช่นถูกตัดอย่างราบเรียบ

21.ดังนั้นพวกเขาจึงกู่ตะโกนให้ตื่นแต่เช้าตรู่

22.จงเข้าไปในสวนของพวกท่านในตอนเช้าตรู่เถิด
หากพวกท่านต้องการจะเก็บผลไม้

23.แล้วพวกเขาพากันออกไป แล้วพวกเขาพูดกระซิบซึ่งกันและกันอย่างเบา
ๆ

24.ว่า วันนี้ อย่าได้ให้คนยากจนขัดสนสักคนหนึ่ง
เข้าไปหาพวกท่านในสวนนั้น

25.และพวกเขาก็ได้ออกไปแต่เช้า
ตั้งใจว่าจะเก็บผลไม้ให้หมดก่อนที่ยากจนจะเข้าไปในสวน

26.ครั้นเมื่อพวกเขาเห็นสวน (อยู่ในสภาพที่ถูกทำลาย)
พวกเขาก็กล่าวขึ้นว่าแท้จริงพวกเราหลงทางเสียแล้ว

27.(บางคนกล่าวว่า) เปล่าดอก พวกเราถูกหวงห้ามสิทธิ์เสียแล้ว

28.คนที่มีสติปัญญาคนหนึ่งในหมู่พวกเขากล่าวว่า
ฉันมิได้บอกพวกท่านดอกหรือว่า
ทำไม่พวกท่านจึงไม่กล่าวสดุดีแด่อัลลอฮ์

29.พวกเขาจึงกล่าวว่า มหาบริสุทธิ์แห่งพระเจ้าของเรา
แท้จริงเรานั้นเป็นผู้อธรรม

30.แล้วบางคนในหมู่พวกเขาก็หันไปต่อว่าซึ่งกันและกัน

31.พวกเขากล่าวว่าความหายนะประสบแก่เราแล้วเพราะเราเป็นผู้ละเมิดฝ
าฝืน

32.บางทีพระเจ้าของเรา จะทรงเปลี่ยนแปลงสิ่งที่ดีกว่าให้แก่เรา
แท้จริงเราหวังในความอภัยต่อพระเจ้าของเรา

33.เช่นนั้นแหละการลงโทษ และแน่นอนการลงโทษในปรโลกนั้นยิ่งใหญ่นัก
หากพวกเขาล่วงรู้

34.แท้จริง สำหรับบรรดาผู้ยำเกรง ณ
ที่พระเจ้าของพวกเขานั้นคือสวนสวรรค์หลากหลายแห่งบรมสุข

35.ดังนั้นจะให้เราปฏิบัติแก่บรรดาผู้นอบน้อมเสมือนกับเราปฏิบัติแก
่บรรดาผู้กระทำผิดกระนั้นหรือ ?

36.เกิดอะไรขึ้นแด่พวกเจ้า ? ทำไมพวกเจ้าจึงตัดสินเช่นนั้น

37.หรือว่าที่พวกเจ้ามีคัมภีร์ไว้สำหรับอ่าน ?

38.ซึ่งในคัมภีร์นั้นมีสิ่งสำหรับพวกเจ้าที่พวกเจ้าจะเลือกเอาได้

39.หรือว่าพวกเจ้าสัญญาผูกพันกับเราจนกระทั่งถึงวันกิยามะฮ์ว่า
แท้จริงสำหรับพวกเจ้านั้นจำได้ตามที่พวกเจ้าตัดสินเอาไว้

40.มุฮัมมัดจงถามพวกเขาดูว่า
คนใดในหมู่พวกเขาจะเป็นหัวหน้าในการตัดสินเรื่องนั้น

41.หรือว่าพวกเขามีหุ้นส่วนกับอัลลอฮ์ก็จงให้พวกเขานำหุ้นส่วนเหล่านั้นของพวกเขามา ถ้าหากพวกเขาสัตย์จริง

42.วันที่น้าแข้งจะถูกเลิกขึ้น (ในวันกิยามะฮ์
พระเจ้าจะมาตัดสินคดี หน้าแข้งของพระองค์จะถูกเลิกขึ้น)
และพวกเขาจะถูกเรียกให้มาสุญูด แต่พวกเขาไม่สามารถจะสุญูดได้

43.สายตาของพวกเขาจะละห้อย ความต่ำต้อยจะปกคลุมพวกเขา
และแน่นอนพวกเขาเคยถูกเรียกให้มาสุญูดแล้วขณะที่พวกเขายังอยู่ในสภาพที่ปลอดภัยดี

44.ดังนั้นจงปล่อยให้ข้าเถิด สำหรับผู้ที่ปฏิเสธต่ออัลกุรอาน
เราจะนำพวกเขาลงสู่ (การลงโทษ) ทีละขั้น โดยที่พวกเขาไม่รู้

45.และข้าจะประวิงเวลาให้แก่พวกเขาแท้จริงอุบายของข้านั้นแข็งแรงนัก

46.หรือว่าเจ้าได้ขอค่าตอบแทนจากพวกเขา
ดังนั้นพวกเขาจึงแบกภาระหนักเพราะมีหนี้

47.หรือว่าพวกเขารู้ในสิ่งเร้นลับ แล้วพวกเขาก็บันทึกเอาไว้

48.ดังนั้น เจ้า (มุฮัมมัด)
จงอดทนต่อไปเถิดต่อบัญชาของพระเจ้าของเจ้า
และอย่าเป็นดังเช่นเจ้าของปลา (นบียูนุส)
ขณะที่เขาวิงวอนเขาอยู่ในสภาพที่ระทมทุกข์

49.หากมิใช่เพราะความเมตตาจากพระเจ้าของเขามีมายังเขาแล้ว
เขาคงถูกเหวี่ยงไปยังที่โล่งเตียน และเขาจะถูกตำหนิด้วย

50.แต่พระเจ้าของเขาได้ทรงคัดเลือกเขา
และทรงทำให้เขาอยู่ในหมู่ผู้กระทำความดี

51.และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้นแทบจะทำให้สายตาของพวกเขาจ้องเขม็งไปยังเจ้า
เมื่อพวกเขาได้ยินอัลกุรอานพวกเขาก็กล่าวว่าแท้จริงเขาเป็นคนบ้าแน่ ๆ

52.แต่อัลกุรอานนั้นมิใช่อื่นใดนอกจากเป็นข้อตักเตือนแก่ประชาชาติทั้งหมด

SURA 69 Al-Haqqa @อัลหากเกาะฮ์

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.สิ่งที่จะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน (วันกิยามะฮ์)

2.สิ่งที่จะเกิดขึ้นอย่างแน่นอนนั้นคืออะไร

3.และอันใดเล่าทำให้เจ้ารู้ได้ว่า
สิ่งที่จะเกิดขึ้นอย่างแน่นอนนั้นคืออะไร ?

4.พวกซะมูดและพวกอ๊าดได้ปฏิเสธวันกิยามะฮ์

5.พวกซะมูดถูกทำลายด้วยเสียงกำปนาทที่น่ากลัว

6.ส่วนพวกอ๊าดถูกทำลายด้วยลมพายุที่หนาวเหน็บและเสียงดังก้อง

7.พระองค์ทรงให้อภัยนั้นเกิดขึ้นแก่พวกเขา
เจ็ดคืนกับแปดวันต่อเนื่องกัน
แล้วเจ้าจะเห็นหมู่ชนนั้นนอนตายอยู่เช่นนั้นประหนึ่งต้นอินทผลัมที่
กลางล้มระเนระนาด

8.แล้วเจ้าเห็นอะไรบ้างหลงเหลือสำหรับพวกเขา

9.ฟิรเอาน์และพวกก่อนหน้าเขาและพวกมุอ์ตะฟิกาต
(เมืองของพวกลูฏซึ่งถูกพลิกแผ่นดิน) ได้กระทำความผิด

10.พวกเขาได้ฝ่าฝืนต่อร่อซู้ลแห่งพระเจ้าของพวกเขา
ดังนั้นพระองค์จึงทรงลงโทษพวกเขาอย่างหนัก

11.เมื่อน้ำท่วมสูงขึ้น
แท้จริงเราได้บรรทุกพวกเจ้าไว้ในเรือของนูห์

12.เพื่อเราจักได้ทำให้มันเป็นเครื่องเตือนสติแก่พวกเจ้า
และหูที่สำเหนียกจะได้จดจำมันไว้อย่างแม่นยำ

13.ครั้นเมื่อเสียงเป่าครั้งแรกถูกเป่าขึ้นโดยสังข์
(เป็นสัญญาณแจ้งให้ทราบถึงวันกิยามะฮ์)

14.แผ่นดินและเทือกเขาจะถูกยกขึ้นแล้วมันทั้งสองจะถูกกระแทกกันแตกก
ระจายเป็นผุยผง

15.ในวันนั้นวันกิยามะฮ์ก็จะเกิดขึ้น

16.และชั้นฟ้าก็จะแยกออก
แล้วมันก็จะอ่อนกำลังลงอย่างไม่เป็นระเบียบในวันนั้น

17.และมะลักก็จะปรากฏอยู่บนเวหาและ (มลาอิกะฮ์)
จำนวนแปดท่านจะทูนบัลลังก์แห่งพระเจ้าของเจ้าไว้เบื้องบนพวกเขาในวั
นนั้น

18.วันนั้นพวกเจ้าจะถูกนำมาอยู่ต่อหน้าพระองค์
ไม่มีความลับอันใดจะถูกปิดบังแก่พวกเจ้า

19.ส่วนผู้ที่บันทึกของเขาถูกนำมายื่นให้ทางเบื้องขวาของเขา
เขาจะกล่าวว่า มาอ่านบันทึกของฉันซิ

20.ความจริงฉันนึกทีเดียวว่า ฉันจะได้พบบัญชีของฉัน

21.แล้วเขาจะมีความเป็นอยู่อย่างสุขสำราญ

22.ในสวนสวรรค์อันสูงส่ง

23.การเด็ดผลไม้ของมันอยู่แค่เอื้อมมือ

24.พวกเจ้าจงกิน จงดื่ม อย่างเกษมสำราญ
เพราะสิ่งที่พวกเจ้าได้ปฏิบัติไว้ในวันเวลาที่ได้ผ่านมา

25.ส่วนผู้ที่บันทึกของเขาถูกนำมายื่นให้ทางเบื้องซ้ายของเขา
เขาจะกล่าวว่า ฉันภาวนาที่จะไม่ให้บันทึกของฉันถูกนำมายื่น

26.และไม่รู้เสียเลยว่าบัญชีของฉันจะเป็นเช่นใด

27.โอ้ หากว่าความตายได้เกิดขึ้นเสียก็จะดี

28.ทรัพย์สมบัติของฉันไม่ได้คุ้มกันแก่ฉันเลย

29.อำนาจของฉันก็ได้สูญสิ้นไปจากฉันแล้ว

30.(จะมีคำบัญชาแก่มลาอิกะฮ์ว่า) จงนำเขาไป แล้วจำตรวนเสีย

31.แล้วโยนเขาเข้ากองไฟนรก

32.แล้วล่ามโซ่เขา ซึ่งความยาวของมันเจ็ดสิบศอก

33.แท้จริง เขามิได้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ผู้ยิ่งใหญ่

34.และเขามิได้ส่งเสริมให้อาหารแก่คนขัดสน

35.ดังนั้นวันนี้ เขาจะไม่มีมิตรสนิท ณ ที่นี้

36.และไม่มีอาหารอย่างใด นอกจากน้ำหนองที่ไหลมาจากแผลของชาวนรก

37.ไม่มีผู้ใดกินมัน นอกจากบรรดาผู้กระทำความผิด

38.เปล่าเลย ข้าขอสาบานต่อสิ่งที่พวกเจ้ามองเห็น

39.และสิ่งที่พวกเจ้ามองไม่เห็น

40.แท้จริงอัลกุรอานนั้นคือคำกล่าวของร่อซูลผู้ทรงเกียรติ

41.และมิใช่คำกล่าวของนักกวี ส่วนน้อยเท่านั้นที่พวกเจ้าศรัทธา

42.และไม่ใช่คำกล่าวของนักพยากรณ์ส่วนน้อยเท่านั้นที่พวกเจ้าใคร่ครวญ

43.เป็นการประทานมาจากพระเจ้าแห่งสากลโลก

44.และหากเขา (มุฮัมมัด) เสกสรรกล่าวคำเท็จบางคำแก่เราแล้ว

45.เราก็จะจับเขาด้วยความมั่นคง

46.แล้วเราก็จะตัดเส้นชีวิตให้ขาดไปจากเขา

47.ดังนั้นจะไม่มีผู้ใดในหมู่พวกเจ้าเป็นผู้คุ้มกันเขาได้

48.และแท้จริงอัลกุรอานนั้นเป็นข้อเตือนสติแก่บรรดาผู้ยำเกรง

49.และแท้จริงเรารู้อย่างแน่นอนว่ามีบรรดาผู้ปฏิเสธอัลกุรอานในหมู่พวกเจ้า

50.และแท้จริงอัลกุรอานนั้น
เป็นการเศร้าโศกเสียใจแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา

51.และแท้จริงอัลกุรอานนั้นคือความจริงอันเที่ยงแท้แน่นอน

52.ดังนั้นเจ้าจงให้ความบริสุทธิ์ด้วยพระนามแห่งพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่

SURA 70 Al-Maarig @อัลมาอาริจญ์

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.มีคนหนึ่งได้ขอการลงโทษที่จะต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน

2.สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้นไม่มีผู้ปัดป้องใด ๆ
ให้พ้นจากการลงโทษไปได้

3.(การลงโทษนั้น) มาจากอัลลอฮ์
ผู้เป็นเจ้าของแห่งทางขึ้นสู่เบื้องสูง

4.มลาอิกะฮ์ และอัรรูห์ (ญิบรีล)
จะขึ้นไปหาพระองค์ในวันหนึ่งซึ่งกำหนดของมันเท่ากับห้าหมื่นปี
(ของโลกดุนยานี้)

5.ดังนั้นเจ้าจงอดทนด้วยความอดทนที่ดีงามเถิด

6.แท้จริงพวกเขา (มุชริกีน) มองเห็นการลงโทษว่าเป็นเรื่องห่างไกล

7.แต่ว่าเราเห็นมัน (การลงโทษ) นั้นเป็นเรื่องใกล้

8.วันที่ท้องฟ้าจะเป็นเช่นทองแดงที่หลอมละลาย

9.และบรรดาภูเขาจะเป็นเช่นขนสัตว์ที่ปลิวว่อน

10.และมิตรสหายจะไม่ถามถึงกัน

11.ถึงแม้ว่าพวกเขาจะประสานสายตาซึ่งกันและกันก็ตาม
ผู้ประพฤติชั่วก็ใคร่จะไถ่ตน
ให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์ในวันนั้นด้วยบุตรหลานของเขา

12.และด้วยภริยาของเขา และด้วยพี่น้องของเขา

13.และด้วยญาติพี่น้องของเขา ซึ่งได้ให้ที่พักอาศัยแก่เขา

14.และด้วยผู้ที่อยู่ในแผ่นดินทั้งมวล
เพื่อที่จะให้เขารอดพ้นจากการลงโทษ

15.ไม่เลยทีเดียว แท้จริงมันเป็นไฟนรกที่ลุกโชน

16.หนังศีรษะถูกลอกออก (เพราะความร้อนของไฟนรก)

17.มันจะเรียกผู้ที่ผินหลัง และหันห่างจากความจริง

18.และสะสมทรัพย์สินและปิดบังไว้

19.แท้จริงมนุษย์นั้นถูกบังเกิดมาเป็นคนหวั่นไหว

20.เมื่อความทุกข์ยากประสบแก่เขา ก็ตีโพยตีพายกลัดกลุ้ม

21.และเมื่อคุณความดีประสบแก่เขา ก็หวงแหน

22.นอกจากบรรดาผู้กระทำละหมาด

23.บรรดาผู้ที่ดำรงมั่นอยู่ในการทำละหมาดของพวกเขาเป็นประจำ

24.และบรรดาผู้ที่ในทรัพย์สินของพวกเขามีส่วนที่ถูกกำหนดไว้

25.สำหรับผู้ที่เอ่ยขอและผู้ที่ไม่เอ่ยขอ

26.และบรรดาผู้ที่เชื่อมั่นต่อวันแห่งการตอบแทน (วันกิยามะฮ์)

27.และบรรดาผู้ที่มีความหวาดหวั่นต่อการลงโทษแห่งพระเจ้าของพวกเขา

28.แท้จริงการลงโทษแห่งพระเจ้าของพวกเขาไม่เป็นที่ปลอดภัย

29.และบรรดาผู้ที่ระวังรักษาทวารของพวกเขา

30.นอกจากแก่คู่ครองของพวกเขา
หรือที่มือขวาของพวกเขาครอบครองในลักษณะเช่นนั้นพวกเขาจะไม่เป็นผู้ที่ถูกตำหนิ

31.ดังนั้นผู้ใดล่วงละเมิดนอกเหนือไปจากนั้น
ชนเหล่านั้นพวกเขาเป็นผู้ละเมิด

32.และบรรดาผู้ที่ระวังรักษาสิ่งที่ได้รับมอบหมาย (อะมานะฮ์)
ของพวกเขาและคำมั่นสัญญาของพวกเขา

33.และบรรดาผู้ที่ดำรงมั่นต่อการเป็นพยานของพวกเขา

34.และบรรดาผู้ที่ดำรงรักษาในการละหมาดของพวกเขา

35.ชนเหล่านั้นจะอยู่ในสวนสวรรค์อันหลากหลายเป็นผู้ได้รับเกียรติ

36.มีอะไรเกิดขึ้นแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาที่วิ่งกระหืดกระหอบมายังเจ้า (มุฮัมมัด)

37.พวกเขานั่งเป็นกลุ่ม ๆ ทางขวาหรือทางซ้ายของเจ้า

38.แต่ละคนในหมู่พวกเขาต่างก็อยากจะเข้าไปอยู่ในสวนสวรรค์อันสุขสำราญกระนั้นหรือ ?

39.ไม่เลยทีเดียวแท้จริงเราได้สร้างพวกเขาจากสิ่งที่พวกเขารู้กันดี

40.ข้าขอสาบานต่อพระเจ้าแห่งบรรดาทิศตะวันออก
และบรรดาทิศตะวันตกว่า แท้จริงเรา (อัลลอฮ์)
เป็นผู้เดชานุภาพอย่างแน่นอน

41.ต่อการที่เราจะเปลี่ยนตัวแทนซึ่งดีกว่าพวกเขาและเราจะไม่เป็นผู้หมดความสามารถ

42.ดังนั้น เจ้าจงปล่อยพวกเขาให้มั่วสุมและหลงระเริง
จนกว่าพวกเขาจะได้พบกับวัน (กิยามะฮ์) ของพวกเขา
ซึ่งพวกเขาถูกสัญญาไว้

43.วันที่พวกเขาจะออกมาจากหลุมฝังศพอย่างรีบเร่งคล้ายกับพวกเขาวิ่งกรูไปยังเจว็ดของพวกเขา

44.สายตาของพวกเขาละห้อยเศร้าสลดความอัปยศปกคลุมพวกเขา
นั่นคือวันที่พวกเขาถูกสัญญาไว้

SURA 71 Nuh @นูห์

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.แท้จริงเราได้ส่งนูห์ไปยังหมู่ชนของพวกเขา (โดยบัญชาว่า)
เจ้าจงตักเตือนหมู่ชนของเจ้า
ก่อนที่การลงโทษอันเจ็บปวดจะมาถึงพวกเขา

2.เขากล่าวว่า โอ้หมู่ชนของฉันเอ๋ย
แท้จริงฉันคือผู้ตักเตือนอันชัดแจ้งของพวกท่าน

3.พวกท่านจงเคารพภักดีอัลลอฮ์เถิด และจงยำเกรงพระองค์
และลงเชื่อฟังปฏิบัติตามฉัน

4.พระองค์จะทรงอภัยโทษให้แก่พวกท่านในความผิดของพวกท่าน
และจะทรงผ่อนผันพวกท่านจนกระทั่งถึงวาระที่ถูกกำหนดไว้
แท้จริงวาระของอัลลอฮ์นั้นเมื่อมาถึงแล้วมันจะไม่ยืดเวลาต่อไปอีก
หากพวกท่านได้รู้

5.เขากล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์
แท้จริงข้าพระองค์ได้เรียกร้องเชิญชวนหมู่ชนของข้าพระองค์ทั้งกลางค
ืน และกลางวัน

6.แต่การเรียกร้องเชิญชวนของข้าพระองค์มิได้เพิ่มพูนสิ่งใดแก่เขา
นอกจากการหลบหนี

7.และแท้จริงทุกครั้งที่ข้าพระองค์เรียกร้องเชิญชวนพวกเขาเพื่อที่พ
ระองค์ท่านจะได้อภัยโทษให้แก่พวกเขา
พวกเขาก็เอานิ้วอุดรูหูของพวกเขา และเอาเสื้อผ้าของพวกเขาคลุมโปง
และพวกเขายังดื้อรั้น และหยิ่งยโสด้วยความจองหอง

8.ครั้นแล้วข้าพระองค์ได้เรียกร้องเชิญชวนพวกเขาอย่างเปิดเผย

9.และข้าพระองค์ได้ประกาศแก่พวกเขาอย่างเปิดเผย
อีกทั้งข้าพระองค์ยังได้บอกกล่าวแก่พวกเขาอย่างลับๆอีกด้วย

10.ข้าพระองค์ได้กล่าวว่า
พวกท่านจงขออภัยโทษต่อพระเจ้าของพวกท่านเถิด
เพราะแท้จริงพระองค์ทรงเป็นผู้ทรงอภัยโทษอย่างแท้จริง

11.พระองค์จะทรงหลั่งน้ำฝนอย่างมากมายแก่พวกท่าน

12.และพระองค์จะทรงเพิ่มพูนทรัพย์สินและลูกหลานแก่พวกท่าน
และจะทรงทำให้มีส่วนมากหลายแก่พวกท่าน
และจะทรงทำให้มีลำน้ำมากหลายแก่พวกท่าน

13.ทำไมพวกท่านถึงไม่สำนึกถึงความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮ์

14.และโดยแน่นอน พระองค์ทรงสร้างพวกท่านตามลำดับขั้นตอน

15.พวกเจ้าไม่เห็นดอกหรือ
ว่าพระองค์ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งเจ็ดเป็นชั้นๆอย่างไร

16.และพระองค์ทรงทำให้ดวงจันทร์ในชั้นฟ้าเหล่านั้นมีแสงสว่าง
และทรงทำให้ดวงอาทิตย์มีแสงจ้า

17.และอัลลอฮ์ทรงบังเกิดพวกท่านมาจากแผ่นดินเช่นพืชผัก

18.และทรงทำให้พวกท่านกลับคืนสู่แผ่นดิน
และจะทรงให้พวกท่านออกมาอีกเพื่อฟื้นคืนชีพ

19.และอัลลอฮ์ทรงทำให้แผ่นดินนี้ราบเรียบกว้างใหญ่สำหรับพวกท่าน

20.เพื่อพวกท่านจะได้สัญจรไปมาตามพื้นที่โล่งกว้างนั้น

21.นูห์ได้กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์
แท้จริงพวกเขาได้ฝ่าฝืนข้าพระองค์
และเชื่อฟังผู้ที่ทรัพย์สินของเขา
และลูกหลานของเขามิได้เพิ่มพูนอันใดแก่พวกเขา นอกจากการขาดทุน

22.และพวกเขาได้วางแผนร้ายอันยิ่งใหญ่

23.และพวกเขาได้กล่าวว่า
พวกท่านอย่าได้ทอดทิ้งพระเจ้าทั้งหลายของพวกท่านเป็นอันขาด
พวกท่านอย่าได้ทอดทิ้งวัดดฺ และสุวาอ์ และยะฆูษ และยะอู๊ก และนัซรฺ
เป็นอันขาด

24.และโดยแน่นอน พวกเขาได้ทำให้หมู่ชนจำนวนมากหลง
ดังนั้นขอพระองค์ท่านอย่าได้เพิ่มอันใดแก่พวกอธรรมเหล่านั้น
นอกจากการหลงผิดเท่านั้น

25.อันเนื่องมาจากความผิดอันมากหลายของพวกเขา พวกเขาจึงถูกจมน้ำตาย
และจะถูกให้เข้าอยู่ในไฟนรก
ดังนั้นพวกเขาจะไม่ได้พบผู้ชวยเหลือสำหรับพวกเขาอื่นนอกจากอัลลอฮ์

26.และนัวหฺได้กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์
ขอพระองค์ทรงอย่าปล่อยให้พวกปฏิเสธศรัทธาหลงเหลืออยู่ในแผ่นดินนี้เลย

27.เพราะแท้จริง หากพระองค์ทรงปล่อยให้พวกเขาหลงเหลืออยู่
พวกเขาก็จะทำให้ปวงบ่าวของพระองค์หลงผิด
และพวกเขานั้นจะให้กำเนิดแต่พวกเลวทราม พวกปฏิเสธศรัทธาเท่านั้น

28.ข้าแต่พวกเจ้าของข้าพระองค์ ขอทรงอภัยโทษให้แก่ข้าพระองค์
และพ่อแม่ของข้าพระองค์
และผู้ที่เข้ามาในบ้านของข้าพระองค์เป็นผู้ศรัทธา
และบรรดาผู้ศรัทธาชาย และบรรดาผู้ศรัทธาหญิง
และพระองค์ท่านอย่าได้เพิ่มอันใดแก่พวกอธรรมเหล่านั้น
นอกจากความพินาศหายนะเท่านั้น

SURA 72 Al-Jinn @อัลญิน

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.จงกล่าวเถิดมุฮัมมัดว่า ได้มีวะฮีย์ยฺมายังฉันว่า
แท้จริงพวกญินจำนวนหนึ่งได้ฟังฉัน (อ่านกุรอาน) และพวกเขากล่าวว่า
แท้จริงเราได้ยินกุรอานที่แปลกประหลาด

2.นำไปสู่ทางที่ถูกต้อง ดังนั้นพวกเราจึงศรัทธาต่ออัลกุรอานนั้น
และเราจะไม่ตั้งสิ่งใดเป็นภาคีต่อพระเจ้าของเรา

3.และความจริงนั้น ความยิ่งใหญ่แห่งพระเจ้าของเรานั้นทรงสูงส่งยิ่ง
พระองค์ไม่มีภริยาและไม่มีบุตร

4.และแท้จริง
คนโง่ในหมู่พวกเราได้กล่าวร้ายต่ออัลลอฮ์อย่างเกินเหตุ

5.และแท้จริงเราคาดคิดว่า
มนุษย์และญินจะไม่กล่าวเท็จต่ออัลลอฮ์เป็นอันขาด

6.และแท้จริงมนุษย์บางคนเคยขอความคุ้มครองจากญินบางคน
ดังนั้นพวกเขา (มนุษย์) จึงทำให้พวกเขา (ญิน)
เพิ่มการหยิ่งจองหองยิ่งขึ้น

7.และแท้จริงพวกเขา (มนุษย์) คาดคิดเช่นเดียวกับที่พวกท่าน (ญิน)
คาดคิดว่าอัลลอฮ์จะไม่ทรงแต่งตั้งผู้ใดขึ้น (เป็นร่อซูล)

8.และแท้จริงเราได้ค้นคว้าหาข่าว ณ ชั้นฟ้า แต่เราได้พบ ณ
ที่นั่งเต็มไปด้วยยามเฝ้าผู้เข้มแข็งและเปลวเพลิง

9.และแท้จริงเราเคยนั่ง ณ สถานที่นั่งในท้องฟ้านั้นเพื่อฟัง
แต่ขณะนี้ผู้ใดนั่งฟังเขาก็จะพบเปลวเพลิงถูกเตรียมไว้สำหรับเขา

10.และแท้จริงเราไม่รู้ดอกว่า
ความชั่วร้ายนั้นจะถูกให้มีขึ้นแก่ผู้ที่อยู่ในแผ่นดินนี้
หรือว่าพระเจ้าของพวกเขาปรารถนาแนวทางที่ถูกต้องแก่พวกเขา

11.และแท้จริงในหมู่พวกเรานั้นมีคนดีและในหมู่พวกเราก็มีคนอื่นจากนั้น
พวกเราอยู่ในแนวทางที่แตกต่างกัน

12.และแท้จริงเราคาดคิดว่า เราจะไม่รอดพ้นจาก (การลงโทษ)
ของอัลลอฮ์ในแผ่นดินนี้ และเราจะหนีไม่รอดพ้นไปจากพระองค์

13.และแท้จริงเมื่อเราได้ยินอัลกุรอานเราก็ศรัทธาต่ออัลกุรอานนั้น
ดังนั้นผู้ใดศรัทธาต่อพระเจ้าของเขา
เขาก็จะไม่หวั่นเกรงต่อการขาดทุนและการอยุติธรรม

14.และแท้จริงในหมู่พวกเรามีผู้ที่เป็นมุสลิม
และในหมู่พวกเรามีผู้อธรรม ดังนั้นผู้ใดนอบน้อม
ชนเหล่านั้นพวกเขาได้มุ่งสู่แนวทางที่ถูกต้อง

15.และส่วนบรรดาผู้ที่หันห่างออกจากความจริง
พวกเขาก็เป็นฟืนของไฟนรก

16.และหากพวกเขาดำรงมั่นอยู่บนแนวทางที่เที่ยงธรรม
แน่นอนเราก็จะให้พวกเขามีริซกีกว้างขวาง

17.เพื่อเราจะทดสอบพวกเขาในเรื่องนี้
และผู้ใดหันห่างจากการรำลึกถึงพระเจ้าของเขา
พระองค์จะให้เขาได้รับการลงโทษอันแสนสาหัส

18.และว่าแท้จริงบรรดามัสยิดนั้นเป็นของอัลลอฮ์ ดังนั้น
พวกเจ้าอย่าวิงวอนขอผู้ใดเคียงคู่กับอัลลอฮ์

19.และว่าแท้จริงเมื่อบ่าวของอัลลอฮ์ (มุฮัมมัด)
ยืนขึ้นกล่าววิงวอนขอต่อพระองค์ พวกเขา (ญิน)
ก็ได้ห้อมล้อมเขาอย่างหนาแน่น

20.จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด ว่า แท้จริงฉันวิงวอนขอต่อพระเจ้าของฉัน
และฉันจะมิตั้งผู้ใดเป็นภาคีต่อพระองค์

21.จงกล่าวเถิดมุฮัมมัดว่า
แท้จริงฉันไม่มีอำนาจที่จะให้โทษและให้คุณแก่พวกท่าน

22.จงกล่าวเถิดมุฮัมมัดว่า ไม่มีผู้ใดจะคุ้มครองฉันให้พ้นจาก
(การลงโทษของ) อัลลอฮ์ได้
และฉันจะไม่พบที่พึ่งอันใดอื่นจากพระองค์เลย

23.เว้นแต่ฉันจะเผยแผ่ (สิ่งที่รับ) จากอัลลอฮ์ และสาส์นของพระองค์
และผู้ใดฝ่าฝืนอัลลอฮ์ และร่อซู้ลของพระองค์ แท้จริงสำหรับ
เขานั้นคือไฟนรก เป็นผู้พำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล

24.จนกระทั่งเมื่อพวกเขาได้เห็นสิ่งที่พวกเขาถูกสัญญาไว้
แล้วพวกเขาก็จะได้รู้ว่าใครเป็นผู้อ่อนแอยิ่งในการเป็นผู้ช่วยเหลือ
และมีจำนวนน้อยกว่า

25.จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด ฉันไม่รู้ สิ่งที่ พวกท่านถูกสัญญาไว้นั้น
หรือว่าพระเจ้าของฉันจะทรงกำหนดเวลาการลงโทษนั้นให้ห่างไกลออกไป

26.พระผู้ทรงรอบรู้สิ่งเร้นลับ
ดังนั้นพระองค์จะไม่ทรงเปิดเผยสิ่งเร้นลับของพระองค์แก่ผู้ใด

27.นอกจากผู้ที่พระองค์ทรงยินดี เช่นร่อซู้ล
ดังนั้นพระองค์จะทรงส่งผู้พิทักษ์เฝ้าดูแลข้างหน้าและข้างหลังเขา

28.เพื่อพระองค์จะทรงรู้ว่า
แน่นอนพวกเขาได้เผยแผ่สาส์นของพระเจ้าของพวกเขาแล้ว
และพระองค์ได้ทรงห้อมล้อม (รอบรู้) ทุกสิ่งที่อยู่ ณ ที่พวกเขา
และพระองค์ทรงนับจำนวนทุก ๆ สิ่งไว้อย่างครบถ้วน

SURA 73 Al-Muzzammil @อัลมุซัมมิล

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.โอ้ผู้คลุมกายอยู่เอ๋ย !

2.จงยืนขึ้น (ละหมาด) เวลากลางคืน เว้นแต่เพียงเล็กน้อย
(ไม่ใช่ตลอดคืน)

3.ครึ่งหนึ่งของเวลากลางคืน หรือน้อยกว่านั้นเพียงเล็กน้อย

4.หรือมากกว่านั้น และจงอ่านอัลกุรอานช้า ๆ เป็นจังหวะ
(ชัดถ้อยชัดคำ)

5.แท้จริงเราจะประทานวจนะ (วะฮีย์) อันหนักหน่วงแก่เจ้า

6.แท้จริงการตื่นขึ้นในเวลากลางคืนนั้นเป็นเวลาที่ประทับใจยิ่งและเป็นการอ่านที่ชัดเจนยิ่ง

7.แท้จริงสำหรับเจ้านั้นในเวลากลางวัน มีภารกิจมากมาย

8.และจงรำลึกถึงพระนามแห่งพระเจ้าของเจ้า
และจงตั้งจิตมั่นต่อพระองค์อย่างเคร่งครัด

9.พระเจ้าแห่งทิศตะวันออกและทิศตะวันตก
ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์
ดังนั้นจงยึดพระองค์ให้เป็นผู้คุ้มครองเถิด

10.และจงอดทนต่อสิ่งที่พวกเขากล่าวร้ายและจงแยกตัวออกจากพวกเขาด้วย
การแยกตัวอย่างสุภาพ

11.และจงปล่อยข้ากับบรรดาผู้ปฏิเสธผู้สำราญ
และจงผ่อนผันให้แก่พวกเขาสักเล็กน้อย

12.แท้จริง ณ ที่เรานั้นมีตรวนและกองไฟลุกโชน

13.และอาหารที่ติดลำคอและการลงโทษอันเจ็บปวด

14.วันที่แผ่นดินและภูเขาจะสั่นสะเทือนและภูเขาจะกลายเป็นกองทรายไห
ลพรู

15.แท้จริงเราได้ส่งร่อซูลคนหนึ่งไปยังพวกเจ้า
เพื่อเป็นพยานต่อพวกเจ้า
ดังที่เราได้ส่งร่อซูลคนหนึ่งไปยังฟิรเอาน์

16.แต่ฟิรเอาน์ได้ฝ่าฝืนร่อซูลคนนั้น
ดังนั้นเราจึงได้ลงโทษเขาด้วยการลงโทษอย่างหนักหน่วง

17.ถ้าพวกเจ้าปฏิเสธ
ดังนั้นพวกเจ้าจะปกป้องตนเองต่อวันนั้นได้อย่างไรเล่า
ซึ่งจะทำให้เด็กๆ กลายเป็นแก่ (มีผมสีขาวเพราะความตกใจกลัว)

18.(วันนั้น) ชั้นฟ้าจะปริแยกออก และสัญญาของพระองค์จะต้องเกิดขึ้น
(อย่างไม่ต้องสงสัย)

19.แท้จริงนี่คือข้อเตือนสติ
ดังนั้นผู้ใดประสงค์ก็พึงยึดถือเป็นแนวทางไปสู่พระเจ้าของเขาเถิด

20.และอัลลอฮ์ทรงกำหนดเวลากลางคืนและกลางวัน
พระองค์ทรงรู้ดีว่าพวกเจ้าไม่สามารถที่จะกำหนดเวลาได้
ด้วยเหตุนี้พระองค์จึงทรงผ่อนผันให้แก่พวกเจ้า
ดังนั้นพวกเจ้าจงอ่านอัลกุรอานตามแต่สะดวกเถิด พระองค์ทรงรู้ดีว่า
อาจมีบางคนในหมู่พวกเจ้าเป็นคนป่วย และบางคนอื่น ๆ
ต้องเดินทางไปดินแดนอื่นเพื่อแสวงหาจากความโปรดปรานของอัลลอฮ์
และบางคนอื่นต่อสู้ในทางของอัลลอฮ์
ดังนั้นพวกเจ้าจงอ่านตามสะดวกจากอัลกุรอานเถิด
และจงดำรงไว้ซึ่งการละหมาดและจงบริจาคซะกาต
และจงให้อัลลอฮ์ยืมอย่างดีเยี่ยมเถิด
และความดีอันใดที่พวกเจ้า ได้กระทำไว้เพื่อตัวของพวกเจ้าเองพวกเจ้าก
็จะพบมัน ณ ที่อัลลอฮ์ ซึ่งเป็นความดีและผลตอบแทนก็ยิ่งใหญ่กว่า
ดังนั้นพวกเจ้าจงขออภัยโทษต่ออัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอภัย
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

SURA 74 Al-Muddaththir @อัลมุดดัซซิร

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.โอ้ผู้ห่มกายอยู่เอ๋ย !

2.จงลุกขึ้นแล้วประกาศตักเตือน

3.และแด่พระเจ้าของเจ้า จงให้ความเกียงไกร (ต่อพระองค์)

4.และเสื้อผ้าของเจ้า จงทำให้สะอาด

5.และสิ่งสกปรกก็จงหลบหลีกให้ห่างเสีย

6.และอย่าทำคุณเพื่อหวังการตอบแทนอันมากมาย

7.และเพื่อพระเจ้าของเจ้าเท่านั้นจงอดทน

8.ในที่สุดเมื่อเสียงเป่าถูกเป่าขึ้น

9.นั่นคือวันนั้นวันแห่งความยากลำบาก

10.แก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา มิใช่เป็นเรื่องง่าย

11.จงปล่อยข้าไว้กับผู้ที่ข้าได้สร้างเขาไว้แต่ลำพังเถิด

12.และข้าได้ทำให้เขามีทรัพย์สมบัติอย่างล้นเหลือ

13.และลูกหลานอย่างพรั่งพร้อม

14.และข้าได้ทำให้เขาสุขสบายอย่างราบรื่น

15.แล้วเขายังโลภที่จะให้ข้าเพิ่มพูนแก่เขาอีก

16.เปล่าเลย ! เพราะว่าเขาเป็นผู้ดื้อรั้นต่อสัญญาณต่าง ๆ ของเรา

17.ในไม่ช้าข้าจะเพิ่มพูนความยากลำบากแก่เขา

18.แท้จริงเขาได้ใคร่ครวญและคาดคะเน

19.ดังนั้นเขาได้รับความหายนะ เขาจะคาดคะเนได้อย่างไร ?

20.แล้วเขาได้รับความหายนะ เขาจะคาดคะเนได้อย่างไร ?

21.แล้วเขาได้ตรึกตรอง

22.แล้วเขาทำหน้าบูดบึ้ง และทำหน้านิ่วคิ้วขมวด

23.แล้วเขาก็ผินหลังออกไป และหยิ่งผยอง

24.แล้วเขากล่าวว่า นี่มิใช่อื่นนอกจากเป็นมายากลที่สืบทอดกันมา

25.นี่มิใช่อื่นใดนอกจากเป็นคำพูดของปุถุชน

26.ในไม่ช้าข้าจะโยนเขาเข้าสู่กองไฟที่เผาไหม้

27.และอันใดเล่าทำให้เจ้ารู้ได้ว่า สิ่งที่เผาไหม้นั้นคืออะไร ?

28.มันจะไม่เหลืออะไรเลย และมันจะไม่ปล่อยผู้ใดให้คงเหลือไว้
(เช่นกัน)

29.มันจะเผาไหม้ผิวหนังจนเกรียมดำ

30.เหนือมันมีมลาอิกะฮ์สิบเก้าท่าน

31.และเรามิได้แต่งตั้งผู้ใดเป็นยามเฝ้าประตูนรก
นอกจากมลาอิกะฮ์เท่านั้น และเรามิได้กำหนดจำนวนของพวกเขาไว้
เว้นแต่เพื่อเป็นการทดสอบแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา
เพื่อบรรดาอะฮ์ลุลกิตาบจะได้เชื่อมั่น
และบรรดาผู้ศรัทธาจะได้เพิ่มพูนการศรัทธา
และบรรดาอะฮ์ลุลกิตาบรวมทั้งบรรดาผู้ศรัทธาจะไม่ต้องสงสัย
และเพื่อบรรดาผู้ในหัวใจของพวกเขามีโรคอีกทั้งบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา
จะกล่าวว่า อัลลอฮ์ทรงประสงค์อะไรด้วยอุปมานี้
เช่นนั้นแหละอัลลอฮ์จะทรงให้หลงทางผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์
และจะทรงชี้แนะทางแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และไม่มีผู้ใดรู้จำนวน
ไพร่พลของพระเจ้าของเจ้านอกจากพระองค์
และนี่มิใช่อื่นใดนอกจากเป็นข้อตักเตือนแก่มนุษย์

32.เปล่าเลย ขอสาบานด้วยดวงจันทร์

33.ขอสาบานด้วยกลางคืนเมื่อมันคล้อยไป

34.ขอสาบานด้วยยามเช้าเมื่อมันทอแสง

35.แท้จริงนรกนั้นแน่นอนเป็นหนึ่งในความหายนะอันใหญ่หลวง

36.เพื่อเป็นการเตือนสำทับแก่มนุษย์

37.สำหรับผู้ที่ประสงค์ในหมู่พวกเจ้าจะรุดหน้า (ไปสู่ความดี)
หรือจะรั้งท้าย (เพื่อกระทำความชั่ว)

38.แต่ละชีวิตย่อมถูกค้ำประกันกับสิ่งที่มันขวนขวายไป

39.ยกเว้นบรรดาผู้อยู่เบื้องขวา

40.อยู่ในสวนสวรรค์หลากหลาย พวกเขาจะไต่ถามซึ่งกันและกัน

41.เกี่ยวกับพวกที่กระทำความผิด

42.อะไรที่นำพวกท่านเข้าสู่กองไฟที่เผาไหม้

43.พวกเขากล่าวว่า เรามิได้อยู่ในหมู่ผู้ทำละหมาด

44.เรามิได้ให้อาหารแก่บรรดาผู้ขัดสน

45.และพวกเราเคยมั่วสุมอยู่กับพวกที่มั่วสุม

46.และเราเคยปฏิเสธวันแห่งการตอบแทน

47.จนกระทั่งความตายได้มาเยือนเรา

48.ดังนั้นการชะฟาอะฮ์ของบรรดาผู้มีชะฟาอะฮ์จะไม่เกิดประโยชน์อันใด
แก่พวกเขา

49.ดังนั้นเกิดอะไรขึ้นแก่พวกเขา
โดยที่พวกเขาผินหลังออกห่างจากการเตือนสติ

50.ประหนึ่งว่าพวกเขาเป็นลาเปรียวที่ตื่นตระหนก

51.หนีจากเสือสิงห์

52.แท้จริงแล้วทุกคนในหมู่พวกเขาต้องการที่จะมีแผ่นกระดาษกางแผ่ยื่นมาให้แก่เขา

53.ไม่เลยทีเดียว! ยิ่งไปกว่านั้นพวกเขายังไม่กลัววันปรโลกอีกด้วย

54.เปล่ามิได้ ! แท้จริงนั้นคือข้อเตือนสติ

55.ฉะนั้นผู้ใดประสงค์เขาก็จะจดจำรำลึกไว้

56.และพวกเขาจะไม่จดจำรำลึกได้ เว้นแต่อัลลอฮ์จะทรงประสงค์ พระองค์เท่านั้นคือพระเจ้าแห่งการยำเกรงและพระเจ้าแห่งการให้อภัย

SURA 75 Al-Qiyamat @อัลกิยามะฮ์

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.ข้าสาบานต่อวันกิยามะฮ์

2.และข้าขอสาบานต่อชีวิตที่ประณามตนเอง

3.มนุษย์คิดหรือว่าเราจะไม่รวบรวมกระดูกของเขากระนั้นหรือ ?

4.แน่นอนทีเดียวเราสามารถที่จะทำให้ปลายนิ้วมือของเขาอยู่ในสภาพที่สมบูรณ์

5.แต่ว่ามนุษย์นั้นประสงค์ที่จะทำความชั่ว

6.เขาถามว่าเมื่อใดเล่าวันแห่งการฟื้นคืนชีพ (จะเกิดขึ้น)

7.แต่เมื่อสายตามืดมัว

8.และเมื่อดวงจันทร์ถูกบดบังอยู่ในความมืด

9.และเมื่อดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ถูกนำมารวมกัน

10.วันนั้นมนุษย์จะกล่าวขึ้นว่าไหนเล่าทางหนี ?

11.เปล่าเลย ! ไม่มีที่พึ่งพิงดอก

12.ในวันนั้น ยังพระเจ้าของเจ้าเท่านั้น คือที่พักอันสงบสุข

13.วันนั้นมนุษย์จะถูกแจ้งให้ทราบถึงสิ่งที่ได้กระทำไว้ล่วงหน้าและภายหลัง

14.เปล่าเลย ! มนุษย์นั้นเป็นพยานต่อตัวของเขาเอง

15.ถึงแม้ว่าเขาจะเสนอข้อแก้ตัวของเขาก็ตาม

16.เจ้าอย่ากระดิกลิ้นของเจ้าเนื่องด้วยอัลกุรอานเพื่อเจ้าจะรีบเร่งจดจำ

17.แท้จริง หน้าที่ของเราคือการรวบรวมอัลกุรอาน
(ให้อยู่ในทรวงอกของเจ้า) และการอ่านเพื่อให้จดจำ

18.ดังนั้นเมื่อเราอ่านอัลกุรอาน เจ้าก็จงติดตามการอ่านนั้น

19.แล้วแท้จริงหน้าที่ของเราคือ การอธิบายอัลกุรอาน

20.เปล่าเลย ! แต่ว่าพวกเจ้ารักการมีชีวิตอยู่ในโลกนี้

21.และพวกเจ้าจะทิ้งปรโลก

22.ในวันนั้นหลาย ๆ ใบหน้าจะเบิกบาน

23.จ้องมองไปยังพระเจ้าของมัน

24.และในวันนั้นหลาย ๆ ใบหน้าจะเศร้าสลด

25.มันคิดว่าความหายนะอันใหญ่หลวงจะเกิดขึ้นแก่มัน

26.เปล่าเลย ! เมื่ออวิญญาณขึ้นมาถึงคอหอย

27.และมีผู้กล่าวว่า ใครเล่าเป็นผู้ทำให้เขาฟื้นขึ้นเหมือนเดิม

28.และเขามั่นใจว่า แท้จริงเขาต้องจากไป

29.และขาข้างหนึ่งทับขาอีกข้างหนึ่ง (เพราะความกลัว)

30.วันนั้น จะมีการนำพาไปยังพระเจ้าของเจ้า

31.เพราะว่าเขาไม่เชื่อมั่น และไม่ละหมาด

32.แต่เขาปฏิเสธและผินหลังกลับ

33.แล้วเขาก็เดินอย่างองอาจไปหาพรรคพวกของเขาอย่างหยิ่งยะโส

34.ความวิบัติจงมีแด่เจ้าเถิด แล้วก็ความวิบัติจงมีแด่เจ้าเถิด

35.แล้วก็ความวิบัติจงมีแด่เจ้าเถิด
แล้วก็ความวิบัติจงมีแด่เจ้าเถิด

36.มนุษย์คิดหรือว่า เขาจะถูกปล่อยไว้โดยไร้จุดหมายกระนั้นหรือ ?

37.เขามิได้เป็นน้ำกามหยดหนึ่งจากน้ำอสุจิที่ถูกพุ่งออกมากระนั้นหรือ ?

38.แล้วเขาได้เป็นก้อนเลือดก้อนหนึ่งแล้วพระองค์ทรงบังเกิดแล้วก็ทรงทำให้ได้สัดส่วนสมบูรณ์

39.แล้วพระองค์ทรงทำให้เขาเป็นคู่ เป็นเพศชายและเพศหญิง

40.ดังนั้น
พระองค์จะไม่สามารถที่จะให้คนตายมีชีวิตขึ้นมาอีกกระนั้นหรือ ?

SURA 76 Al-Insan @อัลอินซาน

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.แน่นอนกาลเวลาที่ยาวนานได้เกิดขึ้นแก่มนุษย์
เมื่อเขามิได้เป็นสิ่งที่ถูกกล่าวถึงเลย

2.แท้จริงเราได้สร้างมนุษย์จากน้ำเชื้อผสมหยดหนึ่ง
เพื่อเราได้ทดสอบเขา ดังนั้นเราจึงทำให้เขาเป็นผู้ได้ยิน
เป็นผู้ได้เห็น

3.แท้จริงเราได้ชี้แนะแนวทางให้แก่เขาแล้ว บางทีเขาก็เป็นผู้กตัญญู
และบางทีเขาก็เป็นผู้เนรคุณ

4.แท้จริงเราได้เตรียมโซ่ตรวน และกุญแจมือ
และไฟที่ลุกโชติช่วงไว้สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา

5.แท้จริงบรรดาผู้ทรงคุณธรรมนั้นจะได้ดื่มจากแก้วน้ำ
ซึ่งผสมด้วยการบูรหอม

6.เป็นตาน้ำพุที่ปวงบ่าวของอัลลอฮ์จะได้ดื่ม
พวกเขาทำให้มันพวยพุ่งออกมาอย่างล้นเหลือ

7.พวกเขาปฏิบัติตามคำสัตย์สาบาน
และกลัวต่อวันหนึ่งที่ความชั่วร้ายของมันจะกระจายไปทั่ว

8.และพวกเขาให้อาหารเนื่องด้วยความรักต่อพระองค์แก่คนยากจน
เด็กกำพร้าและเชลยศึก

9.(พวกเขากล่าวว่า) แท้จริงเราให้อาหารแก่พวกท่าน
โดยหวังความโปรดปรานของอัลลอฮ์
เรามิได้หวังการตอบแทนและการขอบคุณจากพวกท่านแต่ประการใด

10.แท้จริงเรากลัวต่อพระเจ้าของเราซึ่งเป็นวันแห่งหน้านิ่วคิ้วขมวด
และแสนสาหัส

11.ดังนั้น
อัลลอฮ์จะทรงปกป้องพวกเขาให้พ้นจากความชั่วร้ายของวันนั้น
และจะทรงให้พวกเขาพบกับความสดชื่นและความปีติ

12.และพระองค์จะทรงตอบแทนแก่พวกเขาด้วยสวนสวรรค์
และอาภรณ์ไหมแพรเนื่องเพราะพวกเขาอดทน

13.นอนเอกเขนกอยู่บนเก้าอี้นวมยาวในสวนสวรรค์
พวกเขาจะไม่พบเห็นแสงอาทิตย์ และความเหน็บหนาว

14.และร่มเงาของสวนสวรรค์จะปกคลุมพวกเขาอย่างใกล้ชิด
และผลไม้ในสวนสวรรค์ถูกโน้มต่ำลงมาใกล้พวกเขา

15.และมีภาชนะที่ทำด้วยเงิน
และแก้วน้ำที่ทำด้วยแก้วใสถูกวนเวียนรอบๆพวกเขา

16.แก้วที่ทำด้วยเงินโดยพวกเขาจะเติมมันตามสัดส่วนที่พวกเขาต้องการ

17.และในสวนสวรรค์นั้นพวกจะได้รับเครื่องดื่มจากแก้วซึ่งผสมด้วยขิง

18.ในสวนสวรรค์มีตาน้ำพุที่มีชื่อว่า ซัลสะบีล

19.และมีเด็กวัยรุ่นวนเวียนรอบๆ พวกเขา เมื่อเจ้าเห็นพวกเขา
เจ้าคิดว่าพวกเขาเป็นไข่มุกที่เรียงราย

20.และเมื่อเจ้ามองไปยังที่นั่นเจ้าจะพบแต่ความสุข
และอาณาจักรอันกว้างใหญ่ไพศาล

21.บนพวกเขามีอาภรณ์สีเขียวทำด้วยผ้าไหมละเอียด และผ้าไหมหยาบ
และถูกประดับด้วยกำไลเงิน
และพระเจ้าของพวกเขาจะทรงให้พวกเขาได้ดื่มเครื่องดื่มอันบริสุทธิ์ยิ่ง

22.แท้จริงนี่คือการตอบแทนแก่พวกเจ้า
และการบากบั่นของพวกเจ้านั้นเป็นที่ยอมรับด้วยความยินดี

23.แท้จริงเราได้ประทานอัลกุรอานให้แก่เจ้าเป็นขั้นตอน

24.ดังนั้นเจ้าจงอดทนคอยข้อตัดสินของพระเจ้าของเจ้า
และอย่าเชื่อฟังผู้ประพฤติชั่ว และผู้ปฏิเสธศรัทธาคนใดในหมู่พวกเขา

25.และจงรำลึกถึงพระนามของพระเจ้าของเจ้าทั้งในยามเช้าและยามเย็น

26.และจากส่วนหนึ่งของกลางคืนก็จงสุญดต่อพระองค์
และจงแซ่ซ้องสดุดีพระองค์ ในยามกลางคืนอันยาวนาน

27.แท้จริงชนเหล่านี้ (พวกปฏิเสธศรัทธา) รักชีวิตชั่วคราว
และปล่อยทิ้งวันอันหนักหน่วงไว้เบื้องหลังพวกเขา

28.เราได้บังเกิดพวกเขา
และเราได้ทำให้เรือนร่างของพวกเขามั่นคงแข็งแรง และหากเราประสงค์
เราก็จะเปลี่ยนพวกอื่นเยี่ยงพวกเขา

29.แท้จริงนี่คือข้อตักเตือนสติ
ดังนั้นผู้ใดต้องการก็ให้เขายึดแนวทางสู่พระเจ้าของเขา

30.แต่พวกเจ้าจะไม่สมความปรารถนาได้ เว้นแต่ที่อัลลอฮ์
เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

31.พระองค์จะทรงให้ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์เข้าสู่ความเมตตาของพระอ
งค์ แต่บรรดาผู้อธรรมนั้น
พระองค์ทรงเตรียมการลงโทษอันเจ็บปวดไว้สำหรับพวกเขา

SURA 77 Al-Mursalat @อัลมุรซะล้าต

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.ขอสาบานต่อลมที่พัดออกมาติดต่อกัน

2.ขอสาบานต่อลมพายุที่พัดมาอย่างแรง

3.ขอสาบานต่อมลาอิกะฮ์ที่อุ้มเมฆฝน

4.ขอสาบานต่อมลาอิกะฮ์ที่จำแนกระหว่างความจริงกับความเท็จ

5.ขอสาบานต่อมลาอิกะฮ์ที่นำมามอบแก่บรรดานบี

6.ด้วยการให้เหตุผลและการเตือนสำทับ

7.แท้จริงสิ่งที่พวกเจ้าถูกสัญญาไว้นั้นจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน

8.เมื่อดวงดาวถูกทำให้มืดลง

9.และเมื่อชั้นฟ้าถูกแยกออก

10.และเมื่อภูเขาถูกแตกออกเป็นผุยผง

11.และเมื่อบรรดาร่อซูล ถูกรวมไว้ตามเวลาที่กำหนด

12.สำหรับวันไหนเล่าที่พวกเขา (บรรดาร่อซูล) ถูกเลื่อนออกไป

13.สำหรับวันแห่งการตัดสิน

14.และอันใดเล่าให้เจ้ารู้ได้ว่าวันแห่งการตัดสินคืออะไร ?

15.ความหายนะในวันนั้นจงประสบแด่บรรดาผู้ปฏิเสธ

16.เรามิได้ทำลายชนชาติรุ่นก่อน ๆ ดอกหรือ ?

17.หลังจากนั้นเราได้ให้ชนชาติรุ่นหลัง ๆ ปฏิบัติตามพวกเขา

18.เช่นนั้นแหละเราได้ปฏิบัติแก่บรรดาอาชญากร

19.ความหายนะในวันนั้น จงประสบแด่บรรดาผู้ปฏิเสธ

20.เรามิได้สร้างพวกเจ้าจากน้ำที่ต่ำต้อยไร้ค่า (อสุจิ) ดอกหรือ ?

21.แล้วเราได้ให้เข้าไปอยู่ในที่อันมั่นคง (มดลูก)

22.จนถึงกำหนดอันแน่นอน

23.ดังนั้นเราได้กำหนดไว้ แล้วเราจึงเป็นผู้กำหนดที่ดีเลิศจริง ๆ

24.ความหายนะในวันนั้นจงประสบแด่บรรดาผู้ปฏิเสธ

25.และเรามิได้ทำให้แผ่นดินนี้เป็นจุดรวมดอกหรือ ?

26.ทั้งคนเป็นและคนตาย

27.และในแผ่นดินเราได้ตั้งภูเขาไว้สูงตะหง่าน
และเราได้ให้พวกเจ้าดื่มน้ำจืดสนิท

28.ความหายนะในวันนั้นจงประสบแด่บรรดาผู้ปฏิเสธ

29.(จะมีเสียงกล่าวขึ้นว่า)
พวกเจ้าจงออกเดินไปยังที่พวกเจ้าเคยปฏิเสธ

30.จงออกเดินไปยังเงาควันสามแฉก

31.(มัน) ไม่ทำให้เกิดร่มและจะไม่ช่วยให้พ้นจากเปลวไฟได้

32.แท้จริงมันจะพ่นประกายออกมา (มีขนาด) เท่าป้อมปราการ

33.ประหนึ่งมัน (ประกายนั้น) เป็นอูฐสีเหลืองเข้ม

34.ความหายนะในวันนั้นจงประสบแด่บรรดาผู้ปฏิเสธ

35.นี่คือวันที่พวกเขาไม่สามารถจะพูดออกมาได้

36.และจะไม่เปิดโอกาสให้แก่พวกเขาเพื่อแก้ตัว

37.ความหายนะในวันนั้นจงประสบแด่บรรดาผู้ปฏิเสธ

38.นี่คือวันแห่งการตัดสิน
เราได้รวบรวมพวกเจ้าไว้กับชนชาติรุ่นก่อน ๆ

39.ดังนั้นถ้าพวกเจ้ามีแผนอุบายอันใดก็จงวางแผนต่อข้า

40.ความหายนะในวันนั้นจงประสบแด่บรรดาผู้ปฏิเสธ

41.แท้จริงบรรดาผู้ยำเกรงจะอยู่ท่ามกลางร่มเงาและน้ำพุ

42.และผลไม้ตามที่พวกเขาต้องการ

43.พวกเจ้าจงกินจงดื่มอย่างสบายใจตามที่พวกเจ้าได้กระทำไว้

44.แท้จริงเช่นนั้นแหละเราจะตอบแทนผู้กระทำความดีทั้งหลาย

45.ความหายนะในวันนั้นจงประสบแด่บรรดาผู้ปฏิเสธ

46.พวกเจ้าจงกินและรื่นรมย์เพียงเล็กน้อย
แท้จริงพวกเจ้านั้นเป็นอาชญากร

47.ความหายนะในวันนั้นจงประสบแด่บรรดาผู้ปฏิเสธ

48.เมื่อได้กล่าวแก่พวกเขาว่า จงรุก๊วะ พวกเขาก็จะไม่รุก๊วะ

49.ความหายนะในวันนั้นจงประสบแด่บรรดาผู้ปฏิเสธ

50.ดังนั้น
คำบอกเล่าอันใดเล่าหลังจากอัลกุรอานที่พวกเขาจะศรัทธากัน

SURA 78 An-Nabaa @อันนะบะอ์

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.พวกเขาต่างถามกันถึงเรื่องอะไร?

2.(ถาม) ถึงข่าวอันยิ่งใหญ่สำคัญ

3.ซึ่งเป็นข่าวที่พวกเขาขัดแย้งกันอยู่

4.เปล่าเลย พวกเขาจะได้รู้

5.แล้วก็เปล่าเลย พวกเขาจะได้รู้

6.เรามิได้ทำให้แผ่นดินเป็นพื้นราบดอกหรือ?

7.และมิได้ให้เทือกเขาเป็นหลักตรึงไว้ดอกหรือ?

8.และเราได้บังเกิดพวกเจ้าให้เป็นคู่ครองกัน

9.และเราได้ทำให้การนอนของพวกเจ้าเป็นการพักผ่อน

10.และเราได้ทำให้กลางคืนคล้ายเครื่องปกปิดร่างกาย

11.และเราได้ทำให้กลางวันเป็นที่แสวงหาเครื่องยังชีพ

12.และเราได้สร้างไว้เหนือพวกเจ้าสิ่งที่แข็งแรงทั้งเจ็ด (ชั้นฟ้า)

13.และเราได้ทำให้มีดวงประทีปหนึ่งมีแสงสว่างจ้า

14.และเราได้หลั่งน้ำลงมาอย่างมากมายจากเมฆฝน

15.เพื่อว่าเราจะให้งอกเงยด้วยน้ำนั้นซึ่งเมล็ดพืชและพืชผัก

16.และบรรดาเรือกสวนอันหนาแน่น

17.แท้จริงวันแห่งการตัดสินนั้นเป็นเวลาที่ถูกกำหนดไว้

18.วันที่แตรจะถูกเป่า แล้วพวกเจ้าก็จะมากันเป็นหมู่ ๆ

19.และชั้นฟ้าจะถูกเปิดออก แล้วก็จะมีประตูหลายบาน

20.และเทือกเขาจะถูกให้เคลื่อนออกไปแล้วก็กลายเป็นภาพลวง

21.แท้จริงนรกญะฮันนัมนั้นเป็นที่สอดส่อง

22.เป็นที่กลับไปสำหรับบรรดาผู้ละเมิด

23.พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นเป็นเวลานาน

24.พวกเขาจะไม่ได้ลิ้มรสความเย็นและเครื่องดื่มใด ๆ ในนรกนั้น

25.นอกจากน้ำเดือดและน้ำเลือดน้ำหนองเท่านั้น

26.ทั้งนี้เป็นการตอบแทนอย่างคู่ควร

27.เพราะพวกเขามิได้หวังว่าจะมีการชำระสอบสวน

28.และพวกเขาปฏิเสธสัญญาณต่าง ๆ ของเราอย่างสิ้นเชิง

29.และทุก ๆ สิ่งนั้นเราได้จารึกมันไว้อย่างครบถ้วนในบันทึก

30.ดังนั้น พวกเจ้าจงลิ้มรส (การลงโทษ) เถิด
เราจะไม่เพิ่มอันใดแก่พวกเจ้านอกจากการทรมานเท่านั้น

31.แท้จริงสำหรับบรรดาผู้ยำเกรงนั้นจะได้รับชัยชนะ

32.เรือกสวนหลากหลายและองุ่น

33.และบรรดาสาววัยรุ่นที่มีอายุคราวเดียวกัน

34.และแก้วที่มีเครื่องดื่มเต็มเปี่ยม

35.ในสวนสวรรค์นั้นพวกเขาจะไม่ได้ยินคำพูดไร้สาระและคำกล่าวเท็จ

36.ทั้งนี้เป็นการประทานให้อย่างพอเพียง

37.พระเจ้าแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน
และสิ่งที่อยู่ในระหว่างทั้งสอง คือพระผู้ทรงกรุณาปรานี
พวกเขาไม่มีอำนาจที่จะกล่าวคำพูดใด ๆ ต่อพระองค์

38.วันซึ่งญิบรีลและมลาอิกะฮ์จะยืนเป็นแถวเดียวกัน พวกเขาจะไม่พูด
นอกจากผู้ที่พระผู้ทรงกรุณาปรานีทรงอนุญาตให้แก่เขา
และเขาจะพูดแต่สิ่งที่ถูกต้องเท่านั้น

39.นั่นคือวันแห่งความจริง ดังนั้น
ผู้ใดประสงค์ก็ให้เขายึดทางกลับไปสู่พระเจ้าของเขาเถิด

40.แท้จริงเราได้เตือนพวกเจ้าแล้วถึงการลงโทษอันใกล้
วันที่มนุษย์จะมองไปยังสิ่งที่สองมือของเขาได้ประกอบไว้
และผู้ปฏิเสธศรัทธาจะกล่าวว่า โอ้ ถ้าฉันเป็นฝุ่นดินเสียก็จะดี

SURA 79 An-Nazi @อันนาซิอ๊าต

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.ขอสาบานด้วย (มลาอิกะฮ์) ผู้ฉุดกระชาก
(วิญญาณของผู้ปฏิเสธศรัทธา) อย่างแรง

2.ขอสาบานด้วย (มลาอิกะฮ์) ผู้ชัก (วิญญาณของผู้ศรัทธา)
อย่างแผ่วเบา

3.ขอสาบานด้วย (มลาอิกะฮ์) ที่แหวกว่ายในท้องนภากาศ

4.แล้วพวกเขา (มลาอิกะฮ์) ผู้รีบรุดหน้าไปอย่างว่องไว

5.แล้วพวกเขา (มลาอิกะฮ์) ผู้บริหารกิจการ

6.วันซึ่งการเป่าสังข์ครั้งแรกทำให้สั่นสะเทือน

7.การเป่าสังข์ครั้งสองจะติดตามมา

8.ในวันนั้นดวงจิตทั้งหลายจะตระหนก

9.สายตาของพวกเขาจะละห้อย

10.พวกเขาจะกล่าวว่า
พวกเราจะถูกให้กลับไปอยู่ในสภาพเดิมอีกกระนั้นหรือ ?

11.เมื่อเราได้กลายเป็นกระดูกที่ผุแล้วกระนั้นหรือ ?

12.พวกเขากล่าวว่า ถ้าเป็นเช่นนั้นก็เป็นการกลับไปที่ขาดทุน

13.ความจริงมันเป็นเพียงเสียงก้องครั้งเดียวเท่านั้น

14.แล้วเมื่อนั้นพวกเขาก็จะออกมายังที่ราบโล่ง

15.เรื่องราวของมูซาได้มาถึงได้มาถึงเจ้าแล้วมิใช่หรือ ?

16.ขณะที่พระเจ้าของเขาทรงเรียกเขาที่หว่างหุบเขาฏวาอันบริสุทธิ์

17.เจ้าจงไปหาฟิรเอาน์ เพราะเขาละเมิดฝ่าฝืน

18.แล้วจงกล่าวว่า ท่านประสงค์จะซักฟอกไหม ?

19.และจะให้ฉันนำท่านไปสู่พระเจ้าของท่านไหม ?
เพื่อท่านจะได้ยำเกรง

20.แล้วมูซาก็แสดงให้เขาเห็นสัญญาณอันยิ่งใหญ่

21.แต่เขาได้ปฏิเสธและดื้อดัน

22.แล้วเขาก็ผินหลังกลับหนีออกไปอย่างเร็ว

23.แล้วเขาก็ได้เรียกชุมนุมแล้วประกาศออกไป

24.แล้วกล่าวว่า ฉันคือพระเจ้าสูงสุดของพวกท่าน

25.ดังนั้นอัลลอฮ์จึงคร่าเขาเป็นการลงโทษที่เป็นแบบอย่างทั้งในปรโลกและในโลกนี้

26.แท้จริงในการนี้ย่อมเป็นข้อเตือนใจสำหรับผู้ยำเกรงของอัลลอฮ์

27.พวกเจ้าลำบากยิ่งในการสร้างกระนั้นหรือ ?
หรือว่าชั้นฟ้าที่พระองค์ทรงสร้างมัน !

28.พระองค์ทรงยกให้มันสูงขึ้นแล้วทรง ทำให้มันสมบูรณ์

29.และทรงทำให้กลางคืนของมันมืดทึบ
และทรงทำให้ความสว่างของมันออกมา

30.และหลังจากนั้นทรงทำให้แผ่นดินเป็นพื้นราบเรียบ

31.ทรงให้ออกมาจากแผ่นดินเป็นน้ำของมัน และทุ่งหญ้าของมัน

32.ส่วนเทือกเขานั้นทรงทำให้มันมั่นคง

33.ทั้งหมดนี้เป็นปัจจัยยังชีพสำหรับพวกเจ้า
และสำหรับปศุสัตว์ของพวกเจ้า

34.ดังนั้นเมื่อความหายนะอันใหญ่หลวงได้เกิดขึ้น

35.เป็นวันที่มนุษย์จะนึกถึงสิ่งที่เขาได้ขวนขวายไว้

36.และนรกหรือเปลวไฟจะถูกเผยให้แก่ผู้ที่มองมัน

37.ส่วนผู้ที่ละเมิดฝ่าฝืนนั้น

38.และเขาได้เลือกเอาการมีชีวิตอยู่ในโลกนี้

39.ดังนั้นนรกหรือเปลวไฟคือที่พำนักของเขา

40.และส่วนผู้ที่หวาดหวั่นต่อการยืนเบื้องหน้าพระเจ้าของเขา
และได้หน่วงเหนี่ยวจิตใจจากกิเลสต่ำ

41.ดังนั้นสวนสวรรค์ก็จะเป็นที่พำนักของเขา

42.พวกเขาจะถามเจ้าถึงยามอวสาน (วันกิยามะฮ์) ว่า
เมื่อใดเล่ามันจะเกิดขึ้น ?

43.ด้วยเหตุอันใดเจ้าจึงชอบกล่าวถึงมันนัก ?

44.ยังพระเจ้าของเจ้าเท่านั้นคือวาระ

45.ความจริงเจ้าเป็นแต่เพียงผู้ตักเตือนแก่คนที่หวาดหวั่นมัน
(วันกิยามะฮ์) เท่านั้น

46.วันที่พวกเขาจะเห็นมัน (วันกิยามะฮ์)
ประหนึ่งว่าพวกเขามิได้พำนักอยู่โลกนี้ เว้นแต่เพียงชั่วครู่หนึ่งของยามเย็นและยามเช้าของมันเท่านั้น

SURA 80 Abasa @อะบะซะ

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.เขา (มุฮัมมัด) ทำหน้าบึ้ง และผินหน้าไปทางอื่น

2.เพราะชายตาบอดมาหาเขา

3.และอะไรเล่าที่จะให้เจ้ารู้ หวังว่าเขาจะมาเพื่อซักฟอกจิตใจก็ได้

4.หรือเพื่อรับคำตักเตือน
เพื่อที่คำตักเตือนนั้นจะเป็นประโยชน์แก่เขา

5.ส่วนผู้ที่พอเพียงแล้ว

6.เจ้ากลับต้อนรับขับสู้

7.และไม่ใช่หน้าที่ของเจ้า การที่เขาไม่ซักฟอก

8.และส่วนผู้ที่มาหาเจ้าด้วยความพยายาม

9.และเขามีความกลัวเกรง

10.เจ้ากลับเมินเฉย

11.มิใช่เช่นนั้น แท้จริงมันเป็นข้อเตือนใจ

12.ดังนั้นผู้ใดประสงค์ก็ให้รำลึกถึงข้อเตือนใจนั้น

13.ซึ่งมีอยู่ในคัมภีร์อันทรงเกียรติ

14.ที่ได้รับการเทิดทูน ได้รับความบริสุทธิ์

15.ด้วยมือของมลาอิกะฮ์

16.ผู้ทรงเกียรติ ทรงคุณธรรม

17.มนุษย์นั้นถูกสังหารเสียก็ดี เขาช่างเนรคุณเสียนี่กระไร

18.จากสิ่งใดเล่าพระองค์ทรงบังเกิดเขามา ?

19.จากเชื้ออสุจิหยดหนึ่งพระองค์ทรงบังเกิดเขา
แล้วก็กำหนดสภาวะแก่เขา

20.แล้วพระองค์ก็ทรงแผ้วทางให้สะดวกแก่เขา

21.ต่อมาพระองค์ให้เขาตายไป แล้วให้เขาลงหลุม

22.ครั้นเมื่อพระองค์ทรงประสงค์ ก็ทรงให้เขาฟื้นคืนชีพ

23.มิใช่เช่นนั้น เขามิได้ปฏิบัติในสิ่งที่พระองค์ทรงใช้เขา

24.มนุษย์จงพิจารณาดูอาหารของเขาซิ

25.เราได้หลั่งน้ำฝนลงมามากมายอย่างไร

26.แล้วเราได้แยกแผ่นดินออกไป

27.และเราได้ให้เมล็ดพืชงอกเงยขึ้นจากในแผ่นดิน

28.และองุ่นและพืชผัก

29.และมะกอกและอินทผลัม

30.และเรือกสวนที่หนาทึบ

31.และผลไม้และทุ่งหญ้า

32.ทั้งนี้เพื่อเป็นประโยชน์แก่พวกเจ้าและสัตว์เลี้ยงของพวกเจ้า

33.ครั้นเมื่อเสียงกัมปนาทมาถึง

34.วันที่ผู้คนจะหนีจากพี่น้องของเขา

35.และจากแม่ของเขา และพ่อของเขา

36.และจากภริยาของเขา และลูก ๆ ของเขา

37.สำหรับแต่ละคนในหมู่พวกเขาในวันนั้น มีภาระพอตัวเขาอยู่แล้ว

38.หลายใบหน้าในวันนั้นแจ่มใส

39.หัวเราะดีใจร่าเริง

40.และหลายใบหน้าในวันนั้นมีฝุ่นจับ

41.ความหม่นหมองจะปกคลุมบนใบหน้านั้น

42.ชนเหล่านั้นคือพวกปฏิเสธศรัทธาพวกประพฤติชั่ว

SURA 81 At-Takwir @อัตตักวีร

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.เมื่อดวงอาทิตย์ถูกม้วนดับแสงลง

2.และเมื่อบรรดาดวงดาวร่วงหล่นลงมากระจัดกระจาย

3.และเมื่อบรรดาภูเขาถูกเคลื่อนย้าย

4.และเมื่ออูฐท้องสิบเดือนถูกทอดทิ้ง

5.และเมื่อสัตว์ถูกนำมารวมกัน

6.และเมื่อทะเลลุกเป็นไฟ

7.และเมื่อชีวิตทั้งหลายถูกจัดเป็นคู่

8.และเมื่อทารกหญิงที่ถูกฝังทั้งเป็นถูกถาม

9.ด้วยความผิดอันใดเขาจงถูกฆ่า

10.และเมื่อบันทึกทั้งหลายถูกกางแผ่

11.และเมื่อชั้นฟ้าถูกเลิกออก

12.และเมื่อนรกถูกจุดให้ลุกสว่างจ้า

13.และเมื่อสวรรค์ถูกนำมาใกล้

14.ทุกชีวิตย่อมรู้สิ่งที่ตนได้นำมา

15.ข้าสาบานต่อดวงดาวที่ซ่อนตัวในเวลากลางวัน

16.ที่โคจรลับดวง

17.ข้าสาบานด้วยกลางคืนเมื่อมันเหือดหายไป

18.และด้วยเวลาเช้าตรู่เมื่อมันทอแสง

19.แท้จริงอัลกุรอานคือคำพูดของร่อซูล (ญิบรีล) ผู้ทรงเกียรติ

20.ผู้ทรงพลัง ผู้ทรงตำแหน่งสูง ณ พระเจ้าแห่งบัลลังก์

21.ผู้ใดรับการจงรักภักดี ผู้ซื่อสัตย์ ณ ที่โน้น

22.และสหาย (มุฮัมมัด)
ของพวกเจ้านั้นมิใช่เป็นคนวิกลจริตแต่ประการใด

23.และโดยแน่นอนเขา (มุฮัมมัด) ได้เห็นเขา (ญิบรีล) ณ
ขอบฟ้าอย่างชัดแจ้ง

24.และเขา (มุฮัมมัด) มิใช่เป็นผู้ตระหนี่ในเรื่องเร้นลับ

25.และอัลกุรอานนี้มิใช่คำกล่าวของชัยตอนที่ถูกสาปแช่ง

26.แล้วพวกเจ้าจะไปทางไหนเล่า

27.อัลกุรอานนั้นมิใช่อื่นใด
นอกจากเป็นข้อตักเตือนแก่ประชาชาติทั้งมวล

28.สำหรับบุคคลในหมู่พวกเจ้าที่ประสงค์อยู่ในทางอันเที่ยงตรง

29.และพวกเจ้าจะไม่สมประสงค์สิ่งใดเว้นแต่อัลลอฮ์ พระเจ้าแห่งสากลโล
กจะทรงประสงค์

SURA 82 Al-Infitar @อัลอินฟิฏอร

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.เมื่อชั้นฟ้าได้แตกแยกออก

2.และเมื่อบรรดาดวงดาวร่วงหล่นลงมากระจัดกระจาย

3.และเมื่อทะเลถูกให้เอ่อล้น

4.และเมื่อหลุมฝังศพถูกพลิกกลับ

5.ทุกชีวิตจะรู้สิ่งที่ตนได้กระทำไปแล้ว และสิ่งที่ได้กระทำภายหลัง

6.โอ้มนุษย์เอ๋ย อะไรเล่าที่ล่อลวงเจ้า (ให้หันห่าง) จากพระเจ้าของเจ้าผู้ทรงเกื้อกูล

7.ผู้ทรงบังเกิดเจ้า แล้วทรงทำให้เจ้าสมบูรณ์ แล้วก็ทรงทำให้เจ้าสมส่วน

8.ในรูปใดที่พระองค์ทรงประสงค์ ก็จะทรงประกอบเจ้าขึ้น

9.มิใช่เช่นนั้น แต่ว่าพวกเจ้าปฏิเสธวันแห่งการตอบแทนต่างหาก

10.และแท้จริงมีผู้คุ้มกันรักษาพวกเจ้าอยู่

11.คือ (มลาอิกะฮ์) ผู้ทรงเกียรติเป็นผู้บันทึก

12.พวกเขารู้ในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ

13.แท้จริงบรรดาผู้ทรงคุณธรรมนั้นจะอยู่ในความโปรดปราน

14.และแท้จริงบรรดาคนชั่วจะอยู่ในนรกที่ลุกโชน

15.พวกเขาจะเข้าไปอยู่ในกองไฟนั้นในวันแห่งการตอบแทน

16.และพวกเขาจะไม่เป็นผู้ออกจากมัน (อยู่ในกองไฟตลอดไป)

17.และอันใดเล่าทำให้เจ้ารู้ได้ว่า วันแห่งการตอบแทนนั้นคืออะไร ?

18.แล้วอันใดเล่าทำให้เจ้ารู้ได้ว่า วันแห่งการตอบแทนนั้นคืออะไร ?

19.วันที่ชีวิตหนึ่งไม่มีสิทธิ์ที่จะช่วยเหลืออย่างใดแก่อีกชีวิตหนึ่งได้ และกิจการในวันนั้นเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮ์

SURA 83 Al-Mutaffifeen @อัลมุฏ็อฟฟิฟีน

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.ความหายนะจงประสบแด่บรรดาผู้ทำให้พร่อง (ในการตวงและการชั่ง)

2.คือบรรดาผู้ที่เมื่อพวกเขาตวงเอาจากคนอื่นก็ตวงเอาเต็ม

3.และเมื่อพวกเขาตวงหรือชั่งให้คนอื่นก็ทำให้ขาด

4.ชนเหล่านั้นมิได้คิดบ้างหรือว่าพวกเขาจะถูกให้ฟื้นคืนชีพ

5.สำหรับวันอันยิ่งใหญ่

6.วันที่มนุษย์จะยืนต่อหน้าพระเจ้าแห่งสากลโลก

7.มิใช่เช่นนั้น แท้จริงบันทึกของบรรดาคนชั่วนั้นอยู่ในสิจญีน

8.และอันใดเล่าทำให้เจ้ารู้ได้ว่าสิจญีนนั้นคืออะไร?

9.คือบันทึกที่ถูกจารึกไว้

10.ความหายนะในวันนั้นจงประสบแด่บรรดาผู้ปฏิเสธ

11.คือบรรดาผู้ปฏิเสธวันแห่งการตอบแทน

12.และไม่ไม่ใครปฏิเสธวันแห่งการตอบแทนนั้น
นอกจากทุกคนที่ละเมิดที่กระทำความผิด

13.เมื่อบรรดาอายาตของเราถูกอ่านแก่เขา
เขาจะกล่าวว่านี่คือนิยายเหลวไหวสมัยก่อน

14.มิใช่เช่นนั้น
แต่ว่าสิ่งที่พวกเขาได้ขวนขวายไว้นั้นได้เป็นสนิมบนหัวใจของพวกเขา

15.มิใช่เช่นนั้น
แท้จริงพวกเขาในวันนั้นจะถูกกั้นจากพระเจ้าของพวกเขา

16.แล้วแท้จริงพวกเขาจะเข้าไปอยู่ในนรกที่มีเปลวไฟลุกโชน

17.แล้วจะมีเสียงกล่าวขึ้นว่า นี่คือสิ่งที่พวกเจ้าได้ปฏิเสธมันไว้

18.มิใช่เช่นนั้น
แท้จริงบันทึกของบรรดาผู้ทรงคุณธรรมอยู่ในอิลลียีนอย่างแน่นอน

19.และอันใดเล่าทำให้เจ้ารู้ได้ว่าอิลลียีนคืออะไร

20.คือบันทึกที่ถูกจารึกไว้

21.บรรดาผู้ที่อยู่ใกล้ชิด (มลาอิกะฮ์) จะเป็นผู้ดูแลรักษา

22.แท้จริงบรรดาผู้ทรงคุณธรรมจะอยู่ในความโปรดปรานอย่างแน่นอน

23.พวกเขาจะมองดูจากบนเตียง

24.เจ้าจะรู้ได้ถึงการมีความสดชื่นแห่งความสุขสำราญที่ปรากฏอยู่บนใบหน้าของพวกเขา

25.พวกเขาจะได้ดื่มสุราอันบริสุทธิ์ ซึ่งถูกผนึกไว้

26.ที่ใช้ผนึกมันนั้นคือชะมดเชียง และในการนี้ บรรดาผู้แข่งขัน
(ที่จะให้ได้มาซึ่งความสุขสำราญนี้) จงแข่งขันกันเถิด

27.ที่ใช้ผสมสุรานั้นมาจากตัสนีม

28.คือตาน้ำแห่งหนึ่งซึ่งบรรดาผู้ใกล้ชิด (อัลลอฮ์)
เท่านั้นจะได้ดื่มมัน

29.แท้จริงบรรดาผู้กระทำผิดนั้น เคยหัวเราะเยาะบรรดาผู้ศรัทธา

30.และเมื่อบรรดาผู้ศรัทธาเดินผ่านพวกเขาไป
พวกเขาจะหลิ่วตาเย้ยหยัน

31.และเมื่อพวกเขากลับไปยังพวกพ้องของพวกเขา
พวกเขาก็กลับไปอย่างตลกคะนอง

32.และเมื่อพวกเขาเห็นบรรดาผู้ศรัทธาพวกเขาก็กล่าวว่า
แท้จริงชนเหล่านี้เป็นผู้หลงทางแน่นอน

33.และพวกเขา (ผู้ปฏิเสธศรัทธา)
มิได้ถูกส่งมาเพื่อเป็นผู้ปกปักรักษาผู้ศรัทธาเหล่านั้น

34.ดังนั้น
วันนี้บรรดาผู้ศรัทธาก็จะหัวเราะเยาะพวกปฏิเสธศรัทธาบ้าง

35.พวกเขา (บรรดาผู้ศรัทธา) จะมองดูอยู่บนเตียง

36.บรรดาผู้ปฏิเสธจะได้รับการตอบแทนตามที่ได้ปฏิบัติมามิใช่หรือ

SURA 84 Al-Inshiqaq @อัลอินชิก๊อก

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.เมื่อชั้นฟ้าได้แตกแยกออก

2.และมันได้เชื่อฟังพระเจ้าของมันและมันจำต้องกระทำเช่นนั้น

3.และเมื่อแผ่นดินถูกให้แผ่กว้าง

4.และมันได้ปลดเปลื้องสิ่งที่อยู่ในมันออกมา และมันก็ว่างเปล่า

5.และมันได้เชื่อฟังพระเจ้าของมัน และมันจำต้องกระทำเช่นนั้น

6.โอ้มนุษย์เอ๋ย
แท้จริงเจ้าต้องพากเพียรไปสู่พระเจ้าของเจ้าอย่างทรหดอดทนแล้วเจ้าจึงจะพบพระองค์

7.ส่วนผู้ที่ถูกยื่นบันทึกของเขาให้ทางเบื้องขวาของเขา

8.เขาก็จะถูกชำระสอบสวนอย่างง่ายดาย

9.และเขาจะกลับไปยังครอบครัวของเขาด้วยความดีใจ

10.และส่วนผู้ที่ถูกยื่นบันทึกของเขาให้ทางเบื้องหลังของเขา

11.แล้วเขาก็จะร้องเรียกหาความหายนะ

12.และเขาจะเข้าไปในเปลวเพลิง

13.แท้จริงเขา (ในโลกดุนยา) เคยว่าเริงอยู่กับครอบครัวของเขา

14.แท้จริงเขาคิดว่าเขาจะไม่กลับมา (หาอัลลอฮ์) อีกเป็นอันขาด

15.พึงรู้เถิดว่า แท้จริงพระเจ้าของเขาทรงสอดส่องเขาอยู่เสมอ

16.ข้าขอยืนยันการสาบานด้วยยามตะวันยอแสง

17.และด้วยกลางคืนที่มันรวมให้ชุมนุมกัน

18.และด้วยดวงจันทร์เมื่อมันเต็มดวง

19.แน่นอนพวกเจ้าจะต้องเผชิญกับสภาพหนึ่งหลังจากอีกสภาพหนึ่ง

20.มีอะไรเกิดขึ้นแก่พวกเขา พวกเขาจึงไม่ศรัทธา

21.และเมื่ออัลกุรอานได้ถูกอ่านให้พวกเขาฟัง พวกเขาก็ไม่สุญูด

22.แต่ตรงกันข้ามพวกปฏิเสธศรัทธานั้นพวกเขาไม่ยอมศรัทธา

23.และอัลลอฮ์ทรงรู้ดียิ่งในสิ่งที่พวกเขาปิดบังไว้

24.ดังนั้นเจ้า (มุฮัมมัด) จงแจ้งแก่พวกเขาถึงการลงโทษอันเจ็บปวด

25.นอกจากบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีทั้งหลาย
สำหรับพวกเขาจะได้รับรางวัล (การตอบแทน) อย่างไม่มีสิ้นสุด

SURA 85 Al-Buruj @อัลบุรูจญ์

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.ขอสาบานด้วยชั้นฟ้าที่เกลื่อนกลาดด้วยดวงดาว

2.และด้วยวันที่ถูกสัญญาไว้

3.และด้วยผู้เป็นพยานและผู้ที่ถูกเป็นพยาน

4.บรรดาเจ้าของหลุมพรางถูกสาปแช่ง

5.ไฟที่เต็มไปด้วยเชื้อเพลิง

6.ขณะที่พวกเขานั่งอยู่ตรงหน้าไฟ

7.และพวกเขารู้เห็นเป็นพยานต่อสิ่งที่บรรดาลูกน้องกระทำกับบรรดาผู้ศรัทธา

8.และพวกเขามิได้แก้แค้นเขาเหล่านั้นเว้นแต่ว่าเขาเหล่านั้นศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงได้รับการสรรเสริญ

9.ผู้ซึ่งกรรมสิทธิ์แห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นของพระองค์
และอัลลอฮ์นั้นทรงเป็นพยานต่อทุกสิ่งอย่าง

10.แท้จริงพวกที่ประหัตประหารบรรดาผู้ศรัทธาชายและบรรดาผู้ศรัทธาหญิง แล้วพวกเขามิได้สำนึกผิดกลับตัวนั้น
พวกเขาจะได้รับการลงโทษแห่งนรกญะฮันนัม
และพวกเขาจะได้รับการลงโทษแห่งการเผาไหม้

11.แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธาและประกอบความดีทั้งหลาย
พวกเขาจะได้รับสวนสวรรค์หลากหลาย ณ
เบื้องล่างของมันมีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน นั่นคือชัยชนะอันใหญ่หลวง

12.แท้จริงการลงโทษอย่างรุนแรงแห่งพระเจ้านั้นแข็งกร้าวยิ่งนัก

13.แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงให้บังเกิดครั้งแรก
และทรงให้กลับฟื้นคืนชีพขึ้นอีก

14.และพระองค์ผู้ทรงอภัยโทษผู้ทรงรักใคร่ปรานี

15.เจ้าของบัลลังก์อันรุ่งโรจน์

16.ผู้ทรงกระทำอย่างเด็ดขาดตามที่พระองค์ทรงประสงค์

17.ได้มีเรื่องราวของไพร่พลมายังเจ้าแล้วมิใช่หรือ ?

18.ของฟิรเอาน์และซะมูด

19.ยิ่งไปกว่านั้นบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธายังไม่ยอมเชื่อ (ความจริง)

20.และอัลลอฮ์ทรงห้อมล้อมพวกเขาทุกด้าน

21.มิใช่เช่นนั้นดอก ที่พวกเขาไม่ยอมเชื่อถือคืออัลกุรอานอันรุ่งโรจน์

22.อยู่ในแผ่นจารึกที่ถูกเก็บรักษาไว้

SURA 86 At-Tariq @อัฏฏอริก

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.ขอสาบานด้วยชั้นฟ้า และ (ดวงดาว) ที่มาในเวลาค่ำคืน

2.และอะไรเล่าจะทำให้เจ้ารู้ได้ว่าสิ่งที่มาในเวลาค่ำคืนนั้นคืออะไร ?

3.คือดวงดาวที่ประกายแสง

4.ไม่มีชีวิตใด (อยู่โดยลำพัง) เว้นแต่มีผู้เฝ้ารักษามัน

5.ดังนั้นมนุษย์จงไตร่ตรองดูซิว่าเขาถูกบังเกิดมาจากอะไร ?

6.เขาถูกบังเกิดมาจากน้ำที่พุ่งออกมา

7.มันออกมาจากกระดูกสันหลัง (ของชาย) และกระดูกหน้าอก (ของหญิง)

8.แท้จริงพระองค์ทรงสามารถอย่างแน่นอนที่จะให้เขากลับมาอีก
(คือฟื้นคืนชีพ)

9.วันที่สิ่งเร้นลับทั้งหลายจะถูกเปิดเผย

10.ดังนั้นเขาจะไม่มีพลังใด ๆ และไม่มีผู้ช่วยเหลือใด ๆ

11.ขอสาบานด้วยชั้นฟ้าที่หลั่งน้ำฝน

12.และแผ่นดินที่ปริออก (ให้เมล็ดพืชงอกเงย)

13.แท้จริงอัลกุรอานนั้น คือพระดำรัสที่จำแนก
(ระหว่างความจริงกับความเท็จ)

14.และอัลกุรอานนั้นมิใช่เรื่องไร้สาระ

15.แท้จริงพวกเขากำลังวางแผนการณ์กันอยู่

16.และข้าก็วางแผนการณ์อยู่

17.ดังนั้นเจ้า (มุฮัมมัด) จงผ่อนปรนให้บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเถิด ข้าก็จะผ่อนปรนให้แก่พวกเขาระยะหนึ่ง

SURA 87 Al-Ala @อัลอะอ์ลา

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.จงแซ่ซ้องสดุดีพระนามแห่งพระเจ้าของเจ้า ผู้ทรงสูงสุดยิ่ง

2.ผู้ทรงสร้างแล้วทรงทำให้สมบูรณ์

3.และผู้ทรงกำหนดสภาวะแล้วทรงชี้แนะทาง

4.และผู้ทรงนำทุ่งหญ้าออกมา (ให้งอกเงยเป็นอาหารของปศุสัตว์)

5.แล้วทรงทำให้มันซังแห้งสีคล้ำมอซอ

6.เราจะสอนให้เจ้าอ่าน แล้วเจ้าจะไม่ลืม

7.เว้นแต่สิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประสงค์
แท้จริงพระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่เปิดเผยและสิ่งที่ซ่อนเร้น

8.และเราจะทำให้เป็นการง่ายดายแก่เจ้าซึ่งบัญญัติศาสนาอันง่ายดาย

9.ดังนั้นจงตักเตือนกันเถิด
เพราะการตักเตือนกันนั้นจะยังคุณประโยชน์

10.ผู้ที่หวั่นกลัวจะได้รำลึก

11.และผู้ที่ชั่วช้ายิ่งจะหลีกเลี่ยงการตักเตือนนั้น

12.ซึ่งเขาจะเข้าไปเผาไหม้ในไฟกองใหญ่

13.แล้วเขาจะไม่ตายในนั้นและจะไม่เป็นด้วย

14.แน่นอนผู้ที่ขัดเกลาตนเองย่อมบรรลุความสำเร็จ

15.และเขารำลึกถึงพระนามแห่งพระเจ้าของเขา แล้วเขาทำละหมาด

16.หามิได้ แต่พวกเจ้าเลือกเอาการมีชีวิตอยู่ในโลกนี้ต่างหาก

17.ทั้ง ๆ ที่ปรโลกนั้นดีกว่าและจีรังกว่า

18.แท้จริง (ข้อตักเตือนสติ) นี้มีอยู่ในคัมภีร์ก่อน ๆ มาแล้ว

19.คือคัมภีร์ของอิบรอฮีมและมูซา

SURA 88 Al-Gashiya @อัลฆอชิยะฮ์

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.ข่าวคราวของการครอบงำ (แห่งความรุนแรง)
ได้มายังเจ้าแล้วมิใช่หรือ ?

2.ในวันนั้นมีหลายใบหน้าที่ต่ำต้อย

3.ใบหน้าที่ทำงานหนักระกำใจ

4.เข้าไปเผาไหม้ในไฟอันร้อนแรง

5.จะถูกให้ดื่มจากน้ำพุที่ร้อนจัด

6.ไม่มีอาหารอื่นนอกจากต้นหนามแห้ง

7.มันจะไม่ทำให้อ้วน และไม่ทำให้หายหิว

8.ในวันนั้นมีหลายใบหน้าที่เบิกบาน

9.พึงพอใจเพราะการกระทำของพวกเขา

10.อยู่ในสวนสวรรค์อันสูงตระหง่าน

11.จะไม่ได้ยินเรื่องไร้สาระในนั้น

12.ในนั้นมีตาน้ำไหลริน

13.ในนั้นมีเตียงที่ถูกยกไว้สูงเด่น

14.และมีแก้วน้ำถูกวางไว้

15.และมีหมอนอิงถูกเรียงไว้เป็นแถว

16.และมีพรมอย่างดีเลิศถูกปูไว้

17.พวกเขาไม่พิจารณาดูอูฐดอกหรือว่า มันถูกบังเกิดมาอย่างไร ?

18.และยังท้องฟ้าบ้างหรือว่ามันถูกยกให้สูงขึ้นอย่างไร ?

19.และยังภูเขาบ้างหรือว่า มันถูกปักตั้งไว้อย่างไร ?

20.และยังแผ่นดินบ้างหรือว่ามันถูกแผ่ลาดไว้อย่างไร ?

21.ดังนั้นจงตักเตือนเถิด
เพราะแท้จริงเจ้าเป็นเพียงผู้ตักเตือนเท่านั้น

22.เจ้ามิใช่ผู้มีอำนาจเหนือพวกเขา

23.นอกจากผู้ที่ผินหลังให้และปฏิเสธศรัทธาเท่านั้น

24.อัลลอฮ์จะทรงลงโทษเขาซึ่งการลงโทษอันมหันต์

25.แท้จริง ยังเราเท่านั้นคือการกลับมาของพวกเขา

26.แล้วก็แท้จริง หน้าที่ของเรานั้นคือ การชำระพวกเขา

SURA 89 Al-Fajr @อัลฟัจญร์

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.ขอสาบานด้วยยามรุ่งอรุณ

2.และด้วยค่ำคืนทั้งสิบ

3.และด้วยสิ่งที่เป็นคู่ และที่เป็นคี่

4.และด้วยเวลากลางคืนเมื่อมันโคจรไป

5.ในดังกล่าวนั้นเป็นการสาบาน สำหรับผู้ที่มีปัญญามิใช่หรือ?

6.เจ้าไม่เห็นดอกหรือว่า พระเจ้าของเจ้ากระทำต่อพวกอ๊าดอย่างไร ?

7.(แห่ง) อิร็อม พวกมีเสาหินสูงตะหง่าน

8.ซึ่งเยี่ยงนั้นมิได้ถูกสร้างตามหัวเมืองต่าง ๆ

9.และพวกซะมูดผู้สกัดหิน ณ หุบเขา

10.และฟิรเอาน์เจ้าแห่งตรึงเสาเต๊นท์

11.บรรดาผู้ละเมิดเหล่านั้นตามหัวเมืองต่าง ๆ

12.แล้วก่อความเสียหายอย่างมากมายในหัวเมืองเหล่านั้น

13.ดังนั้นพระเจ้าของเจ้าจึงกระหน่ำการลงโทษนานาชนิดบนพวกเขา

14.แท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้นทรงเฝ้าดูอย่างแน่นอน

15.ส่วนมนุษย์นั้น เมื่อพระเจ้าของเขาทรงทดสอบเขา
โดยทรงให้เกียรติเขาและทรงโปรดปรานเขา
เขาก็จะกล่าวว่าพระเจ้าของฉันทรงยกย่องฉัน

16.แต่ครั้นเมื่อพระองค์ทรงทดสอบเขาทรงให้การครองชีพของเขาเป็นที่คับแคบแก่เขา เขาก็จะกล่าวว่า พระเจ้าของฉันทรงเหยียดหยามฉัน

17.มิใช่เช่นนั้นดอก
แต่ว่าพวกเจ้ามิได้ให้เกียรติแก่เด็กกำพร้าต่างหาก

18.และพวกเจ้ามิได้ส่งเสริมกันในการให้อาหารแก่คนยากจนขัดสน

19.และพวกเจ้ากินมรดกกันอย่างหมดเกลี้ยง

20.และพวกเจ้ารักสมบัติกันอย่างมากมาย

21.หามิได้ เมื่อแผ่นดินถูกทำให้สั่นสะเทือนเป็นผุยผง

22.และพระเจ้าของเจ้าเสด็จมาพร้อมทั้งมลาอิกะฮ์ด้วยเป็นแถว ๆ

23.และวันนั้นนรกญะฮันนัมจะถูกนำมาให้ปรากฏ
ในวันนั้นมนุษย์จะรำลึกขึ้นมาได้
แต่การรำลึกนั้นจะมีผลแก่เขาได้อย่างไร ?

24.เขาจะกล่าวว่า
โอ้ถ้าฉันได้ทำความดีไว้ล่วงหน้าสำหรับชีวิตของฉัน

25.แล้วในวันนั้นไม่มีผู้ใดลงโทษเช่น การลงโทษของพระองค์

26.และไม่มีผู้ใดผูกมัด เช่นการผูกมัดของพระองค์

27.โอ้ชีวิตที่สงบแน่นเอ๋ย

28.จงกลับมายังพระเจ้าของเจ้าด้วยความยินดีและเป็นที่ปิติเถิด

29.แล้วจงเข้ามาอยู่ในหมู่ปวงบ่าวของข้าเถิด

30.และจงเข้ามาอยู่ในสวนสวรรค์ของข้าเถิด

SURA 90 Al-Balad @อัลบะลัด

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.ขอสาบานด้วยเมืองนี้

2.และเจ้านั้นเป็นผู้อาศัยอยู่ในเมืองนี้

3.และขอสาบานด้วยผู้บังเกิดและผู้ถือกำเนิด

4.โดยแน่นอนเราได้บังเกิดมนุษย์มาเพื่อเผชิญความยากลำบาก

5.เขาคิดว่าไม่มีผู้ใดจะมีความสามารถเหนือเขากระนั้นหรือ ?

6.เขาจึงกล่าวว่า ฉันได้ผลาญทรัพย์สมบัติมามากมายแล้ว

7.เขาคิดว่าไม่มีผู้ใดเห็นเขากระนั้นหรือ ?

8.เรามิได้ทำดวงตาทั้งสองข้างให้แก่เขาดอกหรือ ?

9.และลิ้นและริมฝีปากทั้งสองด้วย ?

10.และเราได้ชี้แนะทางแห่งความดี และความชั่วแก่เขาแล้ว

11.กระนั้นก็ดี เขาก็ยังไม่พากเพียรบนทางลำบาก

12.และอันใดเล่าที่จะทำให้เจ้ารู้ว่าทางลำบากนั้นคืออะไร ?

13.คือการปล่อยทาส

14.หรือการให้อาหารในวันยากลำบากแห่งความหิวโหย

15.แก่เด็กกำพร้าที่เป็นญาติใกล้ชิด

16.หรือคนยากจนขัดสนที่มอมอยู่กับฝุ่นดิน

17.แล้วเขาได้อยู่ในหมู่ผู้ศรัทธา และตักเตือนกันให้มีความอดทน
และตักเตือนกันให้มีความเมตตา

18.ชนเหล่านี้คือพวกฝ่ายขวา

19.ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อสัญญาณต่าง ๆ ของเรา
พวกเขาคือพวกฝ่ายซ้าย

20.บนพวกเขานั้นมีไฟนรกครอบคลุมอยู่อย่างมิดชิด

SURA 91 Ash-Shams @อัชชัมซฺ

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.ขอสาบานด้วยดวงอาทิตย์ และแสงสว่างของมัน

2.และด้วยดวงจันทร์ เมื่อโคจรตามหลังมัน

3.และด้วยเวลากลางวันเมื่อประกายแสงมัน (จากดวงอาทิตย์)

4.และด้วยเวลากลางคืนเมื่อปกคลุมมัน

5.และด้วยชั้นฟ้า และที่พระองค์ทรงสร้างมัน

6.และด้วยแผ่นดิน และที่พระองค์ทรงแผ่มัน

7.และด้วยชีวิต และที่พระองค์ทรงทำให้มันสมบูรณ์

8.แล้วพระองค์ทรงดลใจมันให้รู้ทางชั่วของมันและทางสำรวมของมัน

9.แน่นอนผู้ขัดเกลาชีวิตย่อมได้รับความสำเร็จ

10.และแน่นอนผู้หมกมุ่นมัน (ด้วยการทำชั่ว) ย่อมล้มเหลว

11.พวกซะมูดได้ปฏิเสธด้วยการละเมิดขอบเขตของพวกเขา

12.เมื่อคนเลวทรามที่สุดของพวกเขาได้รีบรุดไป (ฆ่าอูฐตัวเมีย)

13.แล้วร่อซู้ลของอัลลอฮ์ จึงกล่าวแก่พวกเขาว่า (อย่าทำร้าย)
อูฐของอัลลอฮ์ และ (อย่าขัดขวาง) การดื่มน้ำของมัน

14.แต่พวกเขาก็ไม่เชื่อนบี แล้วพวกเขาก็ได้ฆ่ามัน
ดังนั้นพระเจ้าของพวกเขาจึงได้ทำลายล้างพวกเขาเนื่องจากเพราะความผิดของพวกเขา แล้วพระองค์ทรงลงโทษพวกเขาอย่างถ้วนหน้ากัน

15.และพระองค์มิทรงหวาดหวั่นต่อปั้นปลายพวกมัน

SURA 92 Al-Lail @อัลลัยล์

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.ขอสาบานด้วยเวลากลางคืนเมื่อมันปกคลุม

2.และด้วยเวลากลางวันเมื่อมันประกายแสง

3.และด้วยผู้ที่ทรงบังเกิดเพศชาย และเพศหญิง

4.แท้จริงการงานของพวกเจ้านั้นย่อมแตกต่างกันอย่างแน่นอน

5.ส่วนผู้ที่บริจาคและยำเกรง (อัลลอฮ์)

6.และเชื่อมั่นในสิ่งที่ดี

7.เราก็จะให้เขาได้รับความสะดวกอย่างง่ายดาย

8.และส่วนผู้ที่ตระหนี่ และถือว่ามีพอเพียงแล้ว

9.และปฏิเสธสิ่งที่ดีงาม

10.เราก็จะให้เขาได้รับความลำบากอย่างง่ายดาย

11.และทรัพย์สมบัติของเขาจะไม่อำนวยประโยชน์แก่เขาได้ เมื่อเขาตกไปในเหวนรก

12.แท้จริงหน้าที่ของเรานั้นคือให้การชี้แนะทาง

13.และแท้จริงปรโลกและโลกนี้เป็นของเรา

14.ดังนั้นข้าขอเตือนพวกเจ้าถึงไฟที่ลุกโชน

15.ไม่มีผู้ใดจะเข้าไปในเผาไหม้ในมัน นอกจากคนเลวทรามที่สุด

16.คือผู้ที่ปฏิเสธและผินหลังให้

17.และส่วนผู้ที่ยำเกรงยิ่งนั้นจะถูกปลีกตัวให้ห่างไกลจากมัน

18.ซึ่งเขาบริจาคทรัพย์สินของเขาเพื่อขัดเกลาตนเอง

19.และที่เขานั้นไม่มีบุญคุณแก่ผู้ใดที่บุญคุณนั้นจะถูกตอบแทน

20.นอกจากว่าเพื่อแสวงความโปรดปรานจากพระเจ้าของเขาผู้ทรงสูงส่งเท่านั้น

21.และเขาก็จะพึงพอใจ

SURA 93 Ad-Dhuha @อัฎฎฮา

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.ขอสาบานด้วยเวลาสาย

2.และด้วยเวลากลางคืนเมื่อมันมืด และสงัดเงียบ

3.พระเจ้าของเจ้ามิได้ทรงทอดทิ้งเจ้า และมิได้ทรงโกรธเคืองเจ้า

4.และแน่นอนเบื้องปลายเป็นการดียิ่งแก่เจ้ากว่าเบื้องต้น

5.และความแน่นอนพระเจ้าของเจ้าจะให้แก่เจ้าจนกว่าจะพอใจ

6.พระองค์มิได้ทรงพบเจ้าเป็นกำพร้าแล้วทรงให้ที่พึ่งดอกหรือ ?

7.และทรงพบเจ้าระเหเร่ร่อน แล้วก็ทรงชี้แนะทาง (แก่เจ้า) ดอกหรือ ?

8.และทรงพบเจ้าเป็นผู้ขัดสน แล้วให้มั่งคั่ง (แก่) เจ้าดอกหรือ ?

9.ดังนั้น ส่วนเด็กกำพร้าเจ้าอย่าข่มขี่

10.และส่วนผู้เอ่ยขอนั้น เจ้าอย่าตวาดขับไล่

11.และส่วนความโปรดปรานแห่งพระเจ้าของเจ้านั้น เจ้าจงแสดงออก

SURA 94 Al-Sharh @อัลอินชิรอฮ์

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.เรามิได้เปิดหัวอกของเจ้าแก่เจ้าดอกหรือ ?

2.และเราได้ปลดเปลื้องภาระหนักของเจ้าออกจากเจ้าแล้ว

3.ซึ่งเป็นภาระหนักอึ้งบนหลังของเจ้า

4.และเราได้ยกย่องให้แก่เจ้าแล้ว ซึ่งการกล่าวถึงเจ้า

5.ฉะนั้นแท้จริงหลังจากความยากลำบากก็จะมีความง่าย

6.แท้จริงหลังจากความยากลำบากก็จะมีความง่าย

7.ดังนั้นเมื่อเจ้าเสร็จสิ้น (จากงานหนึ่งแล้ว) ก็จงลำบากต่อไป

8.และยังพระเจ้าของเจ้าเท่านั้นก็จงมุ่งปรารถนาเถิด

SURA 95 At-Tin @อัตตีน

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.ขอสาบานด้วยต้นมะเดื่อ และต้นมะกอก

2.และด้วยภูเขาฏรซีนาย

3.และด้วยเมืองนี้ที่ปลอดภัย

4.โดยแน่นอนเราได้บังเกิดมนุษย์มาในรูปแบบที่สวยงามยิ่ง

5.แล้วเราได้ให้เขากลับสู่สภาพที่ตกต่ำยิ่ง

6.นอกจากบรรดาผู้ศรัทธาและประกอบสิ่งดีงามทั้งหลาย
โดยที่สำหรับพวกเขาจะได้รับรางวัลอย่างไม่มีที่สิ้นสุด

7.ดังนั้น อะไรเล่าเขาจึงปฏิเสธเจ้า หลังจากนี้ เกี่ยวกับการตอบแทน

8.มิใช่อัลลอฮ์ดอกหรือ
เป็นผู้ตัดสินที่ดีเยี่ยมในหมู่ผู้ตัดสินทั้งหลาย

SURA 96 Al-Alaq @อัลอะลัก

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.จงอ่าน ด้วยพระนามแห่งพระเจ้าของเจ้าผู้ทรงบังเกิด

2.ทรงบังเกิดมนุษย์จากก้อนเลือด

3.จงอ่านเถิด และพระเจ้าของเจ้านั้นผู้ทรงใจบุญยิ่ง

4.ผู้ทรงสอนการใช้ปากกา

5.ผู้ทรงสอนมนุษย์ในสิ่งที่เขาไม่รู้

6.มิใช่เช่นนั้น แท้จริงมนุษย์นั้นย่อมจะละเมิดขอบเขต

7.เนื่องเพราะเขาคิดว่าเขาพอเพียงแล้ว

8.แท้จริงยังพระเจ้าของเจ้าเท่านั้นคือการกลับไป

9.เจ้าเห็นแล้วมิใช่หรือ ผู้ที่ขัดขวาง

10.บ่าวคนหนึ่งเมื่อเขากำลังละหมาด

11.เจ้าคิดบ้างไหมว่า หากบ่าวผู้นั้นอยู่บนแนวทางที่ถูกต้อง

12.หรือใช้ให้ผู้คนมีความยำเกรง

13.เจ้าคิดบ้างไหมว่า หากเขาปฏิเสธ และผินหลังให้

14.เขาไม่รู้ดอกหรือว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงเห็น

15.มิใช่เช่นนั้น ถ้าเขายังไม่หยุดยั้ง
เราจะจิกเขาที่ขม่อมอย่างแน่นอน

16.ขม่อมที่โกหกที่ประพฤติชั่ว

17.แล้วให้เขาเรียกที่ประชุมของเขา

18.เราก็จะเรียกผู้คุมนรก

19.มิใช่เช่นนั้น เจ้าอย่าได้เชื่อฟังมัน แต่จงสุญูด และเข้ามา

SURA 97 Al-Qadr @อัลก็อดร

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.แท้จริงเราได้ประทานอัลกุรอานลงมาในคืนอัลก็อดร์

2.และอะไรเล่าจะทำให้เจ้ารู้ได้ว่าคืนอัลก็อดร์นั้นคืออะไร

3.คืนอัลก็อดร์นั้นดียิ่งกว่าหนึ่งพันเดือน

4.บรรดามลาอิกะฮ์ และอัลรูฮ์ (ญิบรีล) จะลงมาในคืนนั้น
โดยอนุมัติแห่งพระเจ้าของพวกเขาเนื่องจากกิจการทุกสิ่ง

5.คืนนั้นมีความศานติจนกระทั่งรุ่งอรุณ

SURA 98 Al-Baiyina @อัลบัยยินะฮ์

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในหมู่อะฮ์ลุลกิตาบและพวกบูชาเจว็ดนั้นจะไม่พ้นจาก (หลักศรัทธาของพวกเขา)
จนกว่าจะได้มีหลักฐานอันชัดแจ้งมายังพวกเขา

2.คือร่อซู้ลคนหนึ่งจากอัลลอฮ์เพื่ออ่านคัมภีร์อันบริสุทธิ์

3.ในคัมภีร์นั้นมีบัญญัติอันเที่ยงตรง

4.และบรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์ (อะฮ์ลุลกิตาบ) นั้นมิได้แตกแยกกันเว้นแต่หลังจากที่ได้มีหลักฐานอันชัดแจ้งมายังพวกเขาแล้ว

5.และพวกเขามิได้ถูกบัญชาให้กระทำอื่นใดนอกจากเพื่อเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ เป็นผู้มีเจตนาบริสุทธิ์ในการภักดีต่อพระองค์
เป็นผู้อยู่ในแนวทางที่เที่ยงตรงและดำรงการละหมาด และจ่ายซะกาต
และนั่นแหละคือศาสนาอันเที่ยงธรรม

6.แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในหมู่อะฮ์ลุลกิตาบและบูชาเจว็ดนั้นจะอยู่ในนรกญะฮันนัม พวกเขาเป็นผู้พำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล
ชนเหล่านั้นพวกเขาเป็นมนุษย์ที่ชั่วช้ายิ่ง

7.แท้จริง บรรดาผู้ศรัทธาและประกอบความดีทั้งหลาย ชนเหล่านั้น
พวกเขาเป็นมนุษย์ที่ดียิ่ง

8.การตอบแทนของพวกเขา ณ
ที่พระเจ้าของพวกเขาคือสวนสวรรค์หลากหลายอันสถาพร ณ
เบื้องล่างของมันมีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน
พวกเขาเป็นผู้พำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล อัลลอฮ์ทรงปีติต่อพวกเขา
และพวกเขาก็ยินดีในพระองค์
นั่นคือสำหรับผู้ที่กลัวเกรงพระเจ้าของพวกเขา

SURA 99 Al-Zalzalah @อัลซัลซะละฮ์

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.เมื่อแผ่นดินถูกให้ไหวอย่างสั่นสะท้านของมัน

2.และเมื่อแผ่นดินได้ระบายของหนักของมันออกมา

3.และมนุษย์จะกล่าวว่า เกิดอะไรขึ้นแก่มันเล่า

4.ในวันนั้นมันจะบอกข่าวคราวของมัน

5.ว่าแท้จริงพระเจ้าได้มีบัญชาแก่มัน

6.ในวันนั้นมนุษย์จะกระจายออกมาเป็นหมู่ ๆ
เพื่อพวกเขาจะถูกให้เห็นผลงานของพวกเขา

7.ดังนั้นผู้ใดกระทำความดีหนักเท่าละอองธุลี เขาก็จะเห็นมัน

8.ส่วนผู้ใดกระทำความชั่วหนักเท่าละอองธุลี เขาก็จะเห็นมัน

SURA 100 Al-Adiyat @อัลอาดิยาต

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.ขอสาบานด้วยม้าที่วิ่งหอบฮัก ๆ

2.แล้วด้วยม้าที่กลีบเท้าของมันตีกับหินจนเกิดประกายไฟ

3.แล้วด้วยม้าที่จู่โจมศัตรูในยามเช้า

4.แล้วมันได้ทำให้ฝุ่นตลบฟุ้งในยามนั้น

5.แล้วมันได้บุกเข้าไปท่ามกลางหมู่ศัตรูในยามนั้น

6.แท้จริงมนุษย์เป็นผู้เนรคุณต่อพระเจ้าของเขา

7.และแท้จริง เขาได้เป็นพยานต่อการนั้นอย่างแน่นอน

8.และแท้จริงเขามีความหวงแหนเพราะรักในทรัพย์สมบัติ

9.เขาไม่รู้ดอกหรือว่า
เมื่อสิ่งที่อยู่ในหลุมฝังศพถูกให้ฟื้นขึ้นมา

10.และสิ่งที่อยู่ในหัวอกถูกเผยออก

11.แท้จริงพระเจ้าของพวกเขาในวันนั้น
ทรงตระหนักในพวกเขาอย่างแน่นอน

SURA 101 Al-Qariah @อัลกอริอะฮ์

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.อัลกอริอะฮ์

2.อัลกอริอะฮ์นั้นคืออะไร?

3.และอะไรที่ทำให้เจ้าได้รู้ว่าอัลกอริอะฮ์นั้นคืออะไร?

4.วันที่มนุษย์จะเป็นเช่นแมลงเม่าที่กระจายว่อน

5.และบรรดาภูเขาจะเป็นเช่นขนสัตว์ที่ปลิวว่อน

6.ส่วนผู้ที่ตราชูของเขาหนัก

7.เขาก็จะอยู่ในการมีชีวิตที่ผาสุก

8.และส่วนผู้ที่ตราชูของเขาเบา

9.ที่พำนักของเขาก็คือเหวลึก (ฮาวิยะฮ์)

10.และอะไรเล่าที่ทำให้เจ้ารู้ได้ว่าเหวลึกคืออะไร?

11.คือไฟอันร้อนแรง

SURA 102 At-Takathur @อัตตะกาซุร

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.การสะสมทรัพย์สมบัติเพื่ออวดอ้างได้ทำให้พวกเจ้าเพลิดเพลิน

2.จนกระทั่งพวกเจ้าได้เข้าไปเยือนหลุมฝังศพ

3.เปล่าเลย พวกเจ้าจะได้รู้

4.แล้วก็เปล่าเลย พวกเจ้าจะได้รู้

5.มิใช่เช่นนั้น ถ้าพวกเจ้าได้รู้อย่างแท้จริง

6.แล้วแน่นอน พวกเจ้าจะเห็นไฟที่ลุกโชน

7.แล้วแน่นอนพวกเจ้าจะได้เห็นมันด้วยสายตาที่แน่ชัด

8.แล้วในวันนั้นพวกเจ้าจะถูกสอบถามเกี่ยวกับความโปรดปราน ที่ได้รับ
(ในโลกดุนยา)

SURA 103 Al-Asr @อัลอัศร์

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.ขอสาบานด้วยกาลเวลา

2.แท้จริง มนุษย์นั้นอยู่ในการขาดทุน

3.นอกจากบรรดาผู้ศรัทธา และกระทำความดีทั้งหลาย
และตักเตือนกันและกันในสิ่งที่เป็นสัจธรรม และตักเตือนกันและกัน
ให้มีความอดทน

SURA 104 Al-Humaza @อัลฮุมะซะฮ์

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.ความหายนะจงประสบแด่ทุกผู้นินทา และผู้ใส่ร้ายผู้อื่น

2.ซึ่งเขาสะสมทรัพย์สมบัติ และหมั่นนับมันอยู่เสมอ

3.โดยคิดว่าทรัพย์สมบัติของเขานั้นจะทำให้เขาอยู่ได้ตลอดไป

4.มิใช่เช่นนั้น แน่นอนเขาจะถูกโยนลงไปในไฟนรก (อัลฮุเฏาะมะฮ์)

5.และอะไรเล่าที่ทำให้เจ้ารู้ได้ว่า ไฟนรก (อัลฮุเฏาะมะฮ์)
นั้นคืออะไร?

6.คือไฟของอัลลอฮ์ที่ถูกจุดให้ลุกโชน

7.ซึ่งมันจะลุกไหม้เข้าไปในหัวใจ

8.แท้จริง มันจะลุกไหม้คลุมบนพวกเขาอย่างมิดชิด

9.อยู่ในสภาพของเสาสูงชะลูด

SURA 105 Al-Fil @อัลฟีล

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.เจ้าไม่เห็นดอกหรือว่า พระเจ้าของเจ้าได้กระทำกับพวก
เจ้าของช้างอย่างไร?

2.พระองค์มิได้ทรงทำให้แผนการณ์ของพวกเขาสูญสิ้นดอก หรือ?

3.และได้ทรงส่งนกเป็นฝูงๆ ลงมาบนพวกเขา

4.มันได้ขว้างพวกเขาด้วยหินที่ทำด้วยดินแข็ง

5.แล้วพระองค์ทรงทำให้พวกเขาเป็นเช่นใบไม้ที่ถูก (สัตว์) กิน

SURA 106 Al-Quraish @อัลกุรอยช์

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.เพื่อให้ความคุ้นเคยแก่ชาวกุเรช

2.เพื่อให้ความคุ้นเคยแก่พวกเขา ในการเดินทางในฤดูหนาว (ไปเยเมน)
และฤดูร้อน (ไปชาม)

3.ดังนั้น จงให้พวกเขาเคารพภักดีพระเจ้า แห่งบ้านหลังนี้เถิด
(คืออัลกะอฺบะฮ์)

4.ผู้ทรงให้อาหารแก่พวกเขาให้พ้นจากความหิว
และทรงให้ความปลอดภัยแก่พวกเขา ให้พ้นจากความหวาดกลัว

SURA 107 Al-Maun @อัลมาอูน

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.เจ้าเห็นแล้วมิใช่หรือ ผู้ที่ปฏิเสธการตอบแทน (ในปรโลก)

2.นั้นก็คือผู้ที่ขับไล่เด็กกำพร้า

3.และไม่สนับสนุนในการให้อาหารแก่ผู้ขัดสน

4.ดังนั้น ความหายนะจงมีแด่บรรดาผู้ทำละหมาด

5.ผู้ที่พวกเขาละเลยต่อการละหมาดของพวกเขา

6.ผู้ที่พวกเขาโอ้อวดกัน

7.และพวกเขาหวงแหนเครื่องใช้เล็กๆน้อย (แก่เพื่อนบ้าน)

SURA 108 Al-Kauthar @อัลเกาซัร

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.แท้จริงเราได้ประทานอัลเกาซัรแก่เจ้าแล้ว

2.ดังนั้นเจ้าจงละหมาดเพื่อพระเจ้าของเจ้า และจงเชือดสัตว์พลี

3.แท้จริงศัตรูของเจ้านั้นเขาเป็นผู้ถูกตัดขาด

SURA 109 Al-Kafirun @อัลกาฟิรูน

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.จงกล่าวเถิดมุฮัมมัดว่า โอ้บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเอ๋ย

2.ฉันจะไม่เคารพภักดีสิ่งที่พวกท่านเคารพภักดีอยู่

3.และพวกท่านก็ไม่ใช่เป็นผู้เคารพภักดีพระเจ้าที่ฉันเคารพภักดี

4.และฉันก็มิใช่เป็นผู้เคารพภักดีสิ่งที่พวกท่านเคารพภักดี

5.และพวกท่านก็มิใช่เป็นผู้เคารพภักดีพระเจ้าที่ฉันเคารพภักดี

6.สำหรับพวกท่านก็คือศาสนาของพวกท่าน และสำหรับฉันก็คือศาสนาของฉัน

SURA 110 An-Nasr @อันนัศร์

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.เมื่อความช่วยเหลือของอัลลอฮ์ และการพิชิตได้มาถึงแล้ว

2.และเจ้าได้เห็นประชาชนเข้าในศาสนาของอัลลอฮ์เป็นหมู่ ๆ

3.ดังนั้น จงแซ่ซ้องสดุดีด้วยการสรรเสริญพระเจ้าของเจ้า
และจงขออภัยโทษต่อพระองค์เถิด
แท้จริงพระองค์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษเสมอ

SURA 111 Al-Masad @อัลมะซัด

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.มือทั้งสองของอะบีละฮับจงพินาศ และเขาก็พินาศแล้ว

2.ทรัพย์สมบัติของเขา
และสิ่งที่เขาได้ขวนขวายเอาไว้นั้นมิได้อำนวยประโยชน์แก่เขาเลย

3.เขาจะเข้าไปเผาไหม้ในนรกที่มีไฟลุกโชน

4.ทั้งภริยาของเขาด้วย นางเป็นผู้แบกฟืน

5.ที่คอของนางมีเชือกถักด้วยใยอินทผลัม

SURA 112 Al-Ikhlas @อัลอิคลาส

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.จงล่าวเถิดมุฮัมมัด พระองค์คืออัลลอฮ์ ผู้ทรงเอกกะ

2.อัลลอฮ์นั้นทรงเป็นที่พึ่ง

3.พระองค์ไม่ประสูติ และไม่ทรงถูกประสูติ

4.และไม่มีผู้ใดเสมอเหมือนพระองค์

SURA 113 Al-Falaq @อัลฟะลัก

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด ข้าพระองค์
ขอความคุ้มครองต่อพระเจ้าแห่งรุ่งอรุณ

2.ให้พ้นจากความชั่วร้ายที่พระองค์ได้ทรงบันดาลขึ้น

3.และจากความชั่วร้ายแห่งความมืดของกาลเวลากลางคืน
เมื่อมันแผ่คลุม

4.และจากความชั่วร้ายของบรรดาผู้เสกเป่าในปมเงื่อน

5.และจากความชั่วร้ายของผู้อิจฉาเมื่อเขาอิจฉา

SURA 114 An-Nas @อันนาส

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานี

1.จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด ข้าพระองค์ขอความคุ้มครอง
ต่อพระเจ้าแห่งมนุษยชาติ

2.พระราชาแห่งมนุษยชาติ

3.พระเป็นเจ้าแห่งมนุษยชาติ

4.ให้พ้นจากความชั่วร้ายของผู้กระซิบกระซาบที่หลอกล่อ

5.ที่กระซิบกระซาบในหัวอกของมนุษย์

6.จากหมู่ ญิ นและมนุ ษย์ (หมายเหตุ :
เสร็ จสิ้ นด้ วยพระประสงค์ ของอั ลลอฮฺ
หากพบคำผิ ดพลาดโปรดติ ดต่ อเว็ บไซต์ มุ สลิ มไทยดอทคอม)